

GEORGII MONACHI

CHRONICON

EDIDIT

CAROLVS DE BOOR

EDITIONEM ANNI MCMIV
CORRECTIOREM CVRAVIT

PETER WIRTH

VOLVMEN I

TEXTVM GENVINVM VSQVE AD VESPASIANI IMPERIVM
CONTINENS

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXXVIII

Editio stereotypa editionis anni MCMIV correctior

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Georgius <Hamartolus>:

[Chronicon]

Georgii Monachi chronicon / ed. Carolvs de Boor.

– Ed. stereotypa ed. anni 1904 / corr. cur.

Peter Wirth. – Stutgardiae [Stuttgart] : Teubner.

Vol. 1. Textum genuinum usque ad Vespasiani

imperium continens. – 1978.

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana)

ISBN 3-519-01392-4

Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Die dadurch begründeten Rechte, besonders des Nachdrucks, der Wiedergabe auf photomechanischem oder ähnlichem Wege, der Speicherung und Auswertung in Datenverarbeitungsanlagen, bleiben, auch bei Verwertung von Teilen des Werkes, dem Verlag vorbehalten. Bei gewerblichen Zwecken dienender Vervielfältigung ist an den Verlag gemäß § 54 UrhG eine Vergütung zu zahlen, deren Höhe mit dem Verlag zu vereinbaren ist.

© B.G. Teubner, Stuttgart 1978

Printed in Germany

Druck: Allgäuer Zeitungsverlag GmbH, Kempten/Allgäu

Binderei: F. Wochner KG, Horb/N.

KAROLO KRUMBACHER

s.

PRAEFATIO

Chronicon Georgii Monachi, qui ἁμαρτωλὸν monachorum more se ipse vocavit ideoque, ut ab aliis Georgiis discernatur, Georgius Hamartolus appellari solet, olim ex parte tantum innotuit. Ac primum quidem Gretserus a. 1600 in libro quem scripsit de Cruce Christi vol. II p. 52 fragmentum p. 410, 7—412, 3 ed. Muralt edidit ex interpolato codice Monacensi 139. Deinde ex eodem codice eiusque simili Monacensi 414 Raderus locum p. 683, 3—697, 7 editionis meae latine vertit et sub titulo „Syntagma de statu morientium“ a. 1604 edidit. Idem hic illic in aliis quos scripsit libris exigua chronici fragmenta exhibuit. Nicephori patriarchae libri perdit fragmentum quod a Georgio p. 780, 16 laudatur, Petavius in editione Nicephori Breviarii de rebus post Mauricium gestis a. 1616 repraesentavit.

Integrum chronicon edere parabat Leo Allatius. Atque primus ille in Diatribe de Georgiis, quae Georgio Acropolitae a. 1651 edito adhaeret, statuit, omnia chronica, quae sub nomine Georgii Monachi feruntur, quantumcumque inter se discrepent, eidem Georgio Hamartolo deberi, illum autem esse a Georgio Syncello diversum. Scribit autem Allatius a. 1638 in libro de aetate et interstitiis ordinum apud Graecos p. 180: „Georgius Hamartolus non contemnendus auctor et ex quo recentiores Graecorum historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, quod ut videas latinum fecimus et una cum textu Graeco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus.“ Deinde a. 1648 Labbeus in Protreptico de byzantinae historiae scriptoribus narrat p. 14: „Georgium Hamartolum a doctissimo viro Leone

Allatio in dies expectamus“ et p. 42: „In manus meas venit catalogus librorum Leonis Allatii tum editorum tum nondum excussorum, in quibus no. 66 occurrit Historia Georgii abbatis, qui Hamartolus vocari amat, ab exordio mundi ad imperium Michaelis Theophili f. imperatoris.“ A. 1651 Allatius denuo scribit in Diatribe de Georgiis p. 330: „Historiam ad aliorum scriptorum loca obscura et ardua explananda apprime necessariam nos e graeca lingua multis abhinc annis vertimus in latinam. Quae utinam aliquando bono reipublicae literariae lucem videat.“ Neque tamen quod sibi proposuerat exsecutus est. Editio cur in Corpus Parisinum, in quod multi posteriores chronographi, qui Georgii opus expilaverunt, pervenerunt, non recepta fuerit nescio. Solum prooemium in Diatribe de Georgiis, in aliis scriptis excerpta nonnulla quasi studiorum testimonia Allatius publici iuris fecit. Adhibuisse illum in paranda editione codices Vaticanos graecos 153 et 154 Jos. Mar. Quercius narrat in praefatione Georgii Pisidae editionis (Corporis Hist. Byzant. nova appendix Romae 1777 p. XXXII). Verum etiam excussisse Allatium suspicor codicem Vaticanum Palatinum Graecum 394; Georgii enim chronicon inesse, quamvis Joannis Siculi nomen inscriptum sit, cognoverat. Cf. Diatribe de Georgiis p. 327: „Codex Palatinae Ms. in Bibliotheca Vaticana, in quo tota Georgii Hamartoli historia praeter nonnulla loca, quibus res fusius vel succinctius habentur, et variantes sed saepissime in melius lectiones ad verbum exscripta est, Joanni Siculo postmodum Patriarchae Constantinopolitano tributa. Praeter auctoris nomen diversum omnia Hamartoli sunt.“ Prooemium ex solo codice Vaticano 153 impressum est. Sed cum omnes hi bibliothecae Vaticanae codices textum praebeant varie interpolatum et retractatum, etiamsi lucem vidisset editio non poterat fieri omnibus rebus absoluta.

Corpus Byzantinae Historiae Parisinum extremam tantum chronici partem inde a Leonis V Armeni imperio sub titulo „Georgii Monachi vitae recentiorum imperatorum“ in Scriptoris post Theophanem a. 1685 a Combesisio editis

p. 499 sqq. continet. Infeliciter usus est editor codice Parisino Graeco 1708, qui a textu genuino omnium maxime discrepat, cum et multis additamentis auctus et super genuini chronici finem continuatus sit.

- Paulo post in editione Joannis Malalae principe, quam Chilmeadius paravit, Hodius a. 1691 publici iuris fecit, chronici initium usque ad p. 93, 1 e codice Barocciano 194 in lucem prodiiit. Neque tamen codex ille integrum huius partis textum exhibet, sed brevia tantum excerpta. Desunt autem cum aliae particulae tum integer locus p. 57, 17—92, 12 epitomam ex Athanasii et Theodoreti operibus continens. Textus autem horum excerptorum libro nititur interpolato.

Saeculo decimo octavo neque in Georgio monacho neque in aliis scriptoribus Byzantinis quisquam operam posuit. Laudari illum invenio apud solum Kollarum, qui, cum in Supplementis ad Petri Lambecii commentariorum libros VIII col. 653 codicem Vindobonensem, qui hodie Hist. graec. 40 insignitur, describit, haec refert: „Partes quasdam illius chronici et fragmenta habemus a Petavio Gretsero Allatio Lambecio Radero aliis sparsim edita. Horum augebit numerum Franciscus Carolus Alter.... qui ex hoc ipso codice ecclesiastica quaedam a folio scilicet 180 p. 2 usque ad fol. 245 p. 1 eo consilio exscripsit, ut aliquando cum ceteris in bibliotheca nostra collectis historiae Byzantinae bono in lucem proferret.“ Continetur illis foliis historia imperatorum a Constantino Magno usque ad Justinianum (p. 489, 22—640, 27). Vir ille doctus, cui princeps chronici Georgii Phrantzis editio debetur, num apographo suo usus sit, nescio.

Exeunte demum saeculo nova chronici parabatur editio. Hardtius autem in Catalogo mscr. graecorum bibliothecae Regiae Bavaricae Tom. II p. 105, postquam codicem Monacensem Georgii descripsit, haec verba addit: „Iste Hamartolus a me latine versus et praelo paratus est.“ Idem in praefatione editionis Theodosii Meliteni prelo paratae exponit: „Huic statim succedere potest Georgii Hamartoli

chronicon diu alias expectatum, sumptibus scilicet praebitis.“ (Cf. Theodosii Meliteni Chronographia ed. Th. L. Fr. Tafel p. XI.) Neque tamen in lucem prodiit haec editio, id quod non graviter dolendum est, cum codices Monacenses 139 et 414 valde interpolati sint. Editae sunt tantummodo „Lectiones variantes ex codd. Monacensibus Theodosii Meliteni et Georgii Hamartoli ad editionem Leonis Grammatici Venetam“ in diario quod inscribitur Neuer litterar. Anzeiger 3 (1808) p. 61 sqq.

Corporis scriptorum historiae Byzantinae Bonnensis editores num universum chronicon recipere voluerint non constat. Quamquam animadvertenti mihi Dindorfum habuisse codicis Scorialensis collationem, id quod criticus quidam in editionis Muraltianae censura refert (cf. Literar. Centralblatt 1861 p. 530), editionem parasse illos verisimile videtur. Sola prodiit, quam Combefisius olim ediderat, clausula denuo impressa, cui adiunctae sunt scripturae a Carolo Benedicto Hasio e codice Coisliniano 134 enotatae. Atque feliciter evenit, ut tum primum genuini chronici pars innotesceret appareretque, quantum inter genuinum textum et interpolatum interesset.

Novam universi chronici editionem parasse Miklosichium Muraltius in praefatione p. XXVIII narrat. Neque tamen inceptum ille opus perfecit, nescio an editione Muraltiana deterritus. Certe vir doctus, cui codices Vindobonenses praesto essent, genuini chronici imaginem rectius expressisset, quam Muraltius.

Hic illic ex singulis libris particulae chronici editae sunt. Veluti Cramerus in Anecdotis Graecis e codd. mscr. Bibliothecarum Oxoniensium Vol. IV p. 218 sqq. a. 1837 ex codicibus Baroccianis 194 et 30 excerpta quaedam ex primis chronici partibus publici iuris fecit. Deinde a. 1852 in Actis Academiae Vindobonensis (Sitzungsberichte. Philos. hist. Cl. Bd. IX p. 21 sqq.) Tafelii prodiit commentatio „Theophanis Chronographia (Probe einer neuen krit.-exegetischen Ausgabe)“, in qua chronici partem eam, quae Heraclii imperium continet, ille ex codice Vindobonensi Hist.

graec. 40 repraesentavit. Tafelii lectiones ubi a meis discrepant, illius negligentia causa est, non mea. Constantinus denique Tischendorfius a. 1855 in *Anecdotis sacris et profanis* p. 95 nonnulla edidit ex codicibus Parisino Graeco 1706 et Coisliniano 305 excerpta, quibus maxima imperii Neroniani pars, imperii Tiberiani particula continetur.

Anno demum 1859 princeps universi chronici editio in lucem prodiiit sic inscripta: „Georgii Monachi dicti Hamartoli Chronicon ab orbe condito ad annum p. Chr. n. 842 et a diversis scriptoribus usque ad a. 1143 continuatum nunc primum ad fidem codicis Mosquensis adiecta passim varietate reliquorum codicum nec non Leonis Grammatici et Cedreni . . . edidit E. de Muralto. Petropoli 1859“ (= *Učenyja zapiski vtorago otdělenija imperatorskoj akademii nauk. Sanktpeterburg* 1861). Codicum vir ille doctus 27, id est omnium fere, indicem confecit, libros hic illic partim ipse excussit partim excutiendos curavit, in quo elaboraverunt Millerus Miklosichius Tafelius alii. Verum tamen cum partes tantum chronici in aliis semper locis excuterentur, numquam idem ex omnibus libris locus repraesentaretur, quae inter libros necessitudo intercederet quibusque libris genuina chronici forma contineretur non apparuit. Neque solum editionis fundamentum male erat iactum, sed etiam Muraltii neque doctrina neque eruditio suscepto negotio ullo modo sufficebat. Ita factum est, ut mire iudicaret (praef. p. X): „Codicum XXV qui hucusque innotuerunt huius chronographi variae lectiones nec plures nec graviores sunt nec inter sese magis discrepant quam ceteris in scriptoribus saepius descriptis evenire solet, vel librariorum incuria vel eorundem augendi et emendandi studio, qui nunc lineas integras ex homoeoteleuto omitunt, nunc glossas marginales in textum recipiunt.“ Paullo post exponere pergit: „Codicum autem Coislinianorum 310 et 305 (dicere voluit 134!) lectiones variae ad annos 813 — 842 notatae illorum qui hos codices descripserunt exornandi studium, non vero alium chronographum quam qui

ceteris in codicibus invenitur, arguunt.“ Immo Coislinianorum codicum textum, qui a genuino proxime abest, aliorum librorum veluti Mosquensis scriptores „exornandi studio“ valde immutaverunt et auxerunt. Nec minus prave de codice Ambrosiano valde interpolato, minus tamen, quam in codice Mosquensi factum est, retractato exponit: „Plura non leguntur, quae codex Mosquensis cum ceteris antiquioribus exhibet.“

Quae cum ita essent, cum eadem fere continere omnes libros existimaret, codicem Mosquensem bibliothecae synodalis nr. nunc 406 olim 252 (251) et 264, quippe ad quem facillimus aditus pateret, selegit, ad cuius normam textus imprimeretur, quamvis „multa in hunc codicem e margine irrepsisse“ (praef. p. XX) non ignoraret. Infra textum et in fine in appendice varias quae ei suppeditabant lectiones addidit. Lacunas codicis Mosquensis supplevit (cf. praef. p. XX) partim ex codice Vaticano 153, partim ex Monacensibus 139 et 414, partim ex Coisliniano 305, quorum librorum admodum diversum esse ambitum et argumentum infra demonstrabo. Codicem igitur cum repraesentaret ita interpolatum, ut a genuino textu omnium fere plurimum abesse iudicandus sit, studiis Byzantinis non modo non profuit, sed valde nocuit. Neque enim ex ipso chronico multum fructus ad historiam cognoscendam redundat, sed quid quisque postea chronographus inde hausserit historicum animadvertere oportet, ut litterarum Byzantarum historiam illustrare possit. Id ut fieri possit chronicon repraesentare oportet a posterioribus additamentis et mutationibus prorsus liberum. Dolendum etiam est Muraltium varias lectiones ita saepe falso exhibuisse, ut dubites falsone a viris doctis ex libris enotatae an a Muraltio commutatis siglis falso expressae sint, ita magnam partem earum omisisse, ut quae sit librorum necessitudo nequaquam eluceat. Veluti de codicis Mosquensis initio mutilo p. 44, 24 editionis suae Muraltius exponit: „Hucusque e codd. Mon. (i. e. Monac. 139) et Aug. (i. e. Monac. 414) cum Par. 1705 collatis. Siglum igitur Par. usque eo cum ad-

hibet, nulla varia lectione notata credi oportet, codicem Parisinum 1705 eadem exhibere quae Monacenses. Sed longe aliter res se habet. Exempli gratia legitur p. 16, 15

apud Muraltium ex codd.

Monacc.

in Paris. 1705

ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Ταῦρος ὁ ἦν Ταῦρος κτλ.
 Κρήτης βασιλεὺς δορυάλωτον
 εἰληφώς καὶ πρὸς τὴν Θράκην
 τὴν ἰδίαν χώραν ἀπαγαγὼν τὴν ἀπαγαγὼν παρθένον οὖσαν
 Εὐρώπην παρθενεύουσιν καὶ καὶ εὐπρεπῇ ἔσχε γυναῖκα
 εὐπρεπῇ, προσηγόρευσε ἐκεῖνα προσαγορεύσας ἐκεῖνα τὰ μέρη
 τὰ μέρη εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐ- εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐρώπεια.
 ρώπην.

Cum codice Parisino consentiunt reliqui libri praeter Monacensium familiam. Illo genuinum textum exhiberi Malalas p. 31, 3 docet. Muraltius lectionis varietatem omnino non commemoravit.

Similiter p. 61, 12 legitur:

apud Muraltium in codd.!

Monacc.

in cod. Paris.

εἶτα τοίνυν καὶ οἱ τῶν τοιούτων εἶθε τοίνυν κτλ.
 των ψευδοθέων κήρυκες καὶ
 μάντεις ποιηταὶ τε καὶ συγ-
 γραφεῖς οὐχ ἀπλῶς εἶναι θεοὺς συγγραφεῖς ἀπλῶς εἶναι θεοὺς
 μόνον ἔγραψαν, ἀλλὰ μὴν καὶ γεγραφήκασιν, ἀλλὰ μὴ καὶ
 τὰς πράξεις αὐτῶν πρὸς ἔλε- τὰς πράξεις αὐτῶν εἰς ἔλε-
 γχόν τε ἀθεότητος καὶ αἰσχρο- χόν τῆς ἀθεότητος καὶ αἰσχρο-
 ποιοῦ πολιτείας ἀνέγραψαν. πολ. ἀνέγραφον.

Praeterquam quod solus εἰς exhibet codex Parisinus, cum reliquis libris omnibus praeter Monacensium familiam et cum Athanasii, ex quo locus ille excerptus est, textu consentit, in Monacensibus verba exstant temere et prave retractata. Muraltius codicem Parisinum etiam hoc loco prorsus neglexit. Codicis Monacensis 414 nullam fere enotavit vir doctus variam lectionem, quasi cum Monac. 139 ad verbum ille consentiat.

Multum etiam nocuit editioni quod liber Mosquensis continet „compendia plurima nec sine periculo erroris resolvenda“ (cf. Praef. p. XXII). Atque Muraltius, quanta fuit Graeci sermonis imperitia, saepissime in eiusmodi errores incidit. Deinde typothetae menda commiserunt ita innumera, ut hi an editor peccaverit saepissime dubium sit.

Repetita est Muraltiana editio, addita versione latina, in Patrologiae Graecae a Mignio edita tomo 110.

Reiecta igitur variarum lectionum a Muraltio congestarum inutili farragine prorsus novum fundamentum iacere editorem oportebat. Qua in re fieri non potuit quin omnes libri iique longe dispersi denuo percenserentur, quamvis chronici semper denuo perlustrare verba plurimum taederet.

Ipse cum ante hos triginta annos in Georgii chronico elaborare ordiebar, edere hoc nequaquam in animo habui, verum tamen cum novam Theophanis editionem pararem, Georgii quoque chronico operam dare cogebar, cum hic Theophanis opus, simul atque in lucem prodierat, in usum suum convertisset. Inquisivi igitur in eas tantum chronici partes, in quibus de imperatoribus a Constantino Magno usque ad Leonem V agitur in quibusque Theophanis operam conferre Georgii intererat, et de hac re in commentationibus in honorem Arnoldi Schaeferi editis p. 276 sqq. disserui. Sed cum non omnes codices percensuissem, quae inter libros necessitudo intercederet non satis bene cognovi, id intellexi novam Georgii editionem parari oportere, ut obscurae chronographorum Byzantinorum historiae aliquid lucis afferretur. Constitui igitur, quamvis opera esset molesta et taedii plena, chronicon denuo edere.

Atque bibliothecarum praefecti Monacensis, Argentoratensis, Cizensis, Vindobonensis, Parisinae libros suos liberalissime huc transmiserunt. Larga quamvis suppeteret materia, codices non paucos peregre inspicere oportebat. Hoc ut facere possem quod Academia scientiarum Beroลินensis concessit pecuniam, ferias amplissimum ministerium, maximas hic ago gratias.

De libris chronici, de fontibus, de scriptoribus qui postea chronico usi sunt, mox seorsum fusius exponam, nunc breviter tantum de libris quaeque inter eos ratio intercedat, quomodo denique iis usus sim explicabo.

Librorum Muraltianorum viginti septem et aliorum qui praeter hos exstant scripturas enotare non opus est omnium. Atque negligere licet eos, qui ex codicibus adhuc superstitibus descripti sunt. Qui deinde ex perduto codice archetypo fluxerunt recentiores plures ex his paucorum satis est exhibere lectiones, ut codicis archetypi verba restituantur. Tum nonnulli libri non universum chronicon sed excerpta tantum praebent. Nihilominus libros inspicere oportuit non paucos. Quos quidem cum percensuissem, id quod iam in commentatione illa Schaefero oblata demonstrare temptaveram, genuinum textum optime servari codicibus Coisliniano 310 et 134, cognovi. Hos igitur ante ceteros describam.

Coislinianus 310, olim 302, (A) folia continet 259. Folia 1—7 et 256—259 bombycina argumentum theologicum continentia postea demum cum libro conglutinata sunt. Ipse liber folia 8 usque ad 255 continens membranaceus saeculi X in suprema folii 8 margine inscriptionem habet: βιβλίον τῆς ἐννάτης θέσεως; infra scriptum est βλ βι χρονι. Hanc inscriptionem esse bibliothecae monasterii Scti Athanasii in monte Atho signum Montfauconius docet Bibl. Coislin. p. 43. Libri folia diutius iacebant non conglutinata. Quo factum est, ut prima pagina vehementer premeretur et scriptura eius ex parte exstingeretur. Eadem de causa cum insequentia folia contraherentur, textus eorum corrumpebatur. In ultimo folio sub finem textus verba quaedam postea addita sunt, quae tamen legi nondum possunt. Duae sunt maiores lacunae. Atque inter folia 69 et 70 locus intercidit p. 184, 3 ἀλλὰ δεῖ —211, 28 πέπτωκε πτωμα. Duorum foliorum quae exsecta sunt reliquiae interiorum marginum exstant, praeter has integer quaternio deest. Deinde inter folia 213 et 214 locus

p. 643, 5 φοβερώτατος — 659, 20 ἐπληροφόρει, folia scilicet quinque interciderunt. Ex his trium margines interiores suis locis supersunt, folii quinti margo interior prave post folium 77 inserta est, quam folium quintum numero 78 insignitum sequitur. Quod cum contineat textum a p. 656, 9 τέκνου γερόμενον usque ad 659, 20 ἐπληροφόρει, re vera deest tantum locus p. 643, 5 φοβερώτατος usque ad p. 656, 9 τοῦ ἰδίου τέκνου. Liber non habet praefationem. Haec utrum interierit dum codex iacebat non conglutinator an numquam in eo exhibita fuerit, non liquet, cum quaterniones non numerati sint. Qui enim exstant quaternionum numeri postea demum cum iam lacunae illae in codice erant additi sunt. Primus quaternio cum integer sit, aut nullum antea excidisse, aut qui forsitan antea exciderit non solum praefationem, sed etiam πίνακα τῶν κεφαλαίων, sicut alii codices haud pauci, continuisse effici potest. Textus inscriptionem non habet, sed ante eum trium versuum spatium vacuum relictum est, ubi illa praeponeretur. Neque tamen librarius eam praeposuit. Eradi eam potuisse Montfauconius Bibl. Coislin. p. 425 perverse coniecit. Alia manu vetere litteris uncialibus superscriptum est Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς γενέσεως, alia recentissima Ἱστορία γεωργίου μοναχοῦ. Quae in quibusdam libris exstat p. 43, 11 secunda inscriptio deest, novam chronici partem incipere librarius novo tantum versu et maiore litterae initialis forma indicat. In fine chronici de Michaelis III et Theodora imperio agitur. In ultimo textus versu, qui syllabas -στορος (p. 803, 26) solas continet atramento rubro subscriptum est τέλος ἐνταῦθα τοῦ χρονικοῦ. Sequitur mundi aetatum conspectus, cuius primi verbi Γίνονται littera initialis ipsa quoque rubro atramento scripta est. Talis atramenti color cum in codice alibi non inveniatur et subscriptionem et conspectum postea additum esse facile aliquis coniecerit. Sed neque aliam scriptura ostendit manum, et idem conspectus in aliis diversae stirpis libris invenitur. Muraltius quod e conspectu rerum in chronico narratarum, quem Georgius in praefa-

tione exhibet, temere quattuor libros distinxit, in codice *A* nullam poterat invenire vestigium; neque enim usquam praeter locum illum quem supra laudavi p. 43, 11 nova chronici pars indicatur. Capita non distinguuntur. Quamquam in margine multae exstant breves argumenti adumbrationes, multae exclamationes alia eius generis maxime in foliis 1 usque ad 32 et in iis, quibus Phocae imperium continetur. Sed praeterquam quod novorum regnorum et imperiorum initia aequae notantur, capitum quae Muraltius repraesentavit inscriptiones raro eosdem locos obtinent, raro iisdem verbis expressae sunt, quibus notae illae marginales. Quarum quidem pars manifesto veterem prodit manum, non primam, cum scriptura similis sit, atramentum multo fuscius quam quo textus et multae notae marginales scriptae sunt. Librum etiam ex quo codex *A* fluxit notas habuisse marginales inde efficitur, quod nonnullae in textum irrepserunt. Raro posterioribus temporibus extincti loci restituti, raro menda orthographica correctae sunt. Insolenter p. 474, 15 quae in textu desunt verba τὴν δὲ καθεκτικὴν recentissima manu in margine suppleta sunt. Liber est diligentissime scriptus, rarissime homoeoteleuton effecit, ut enuntiatorum particulae exciderent, integri versus rarissime omissi sunt. Res orthographicas et accentus librarius perquam neglexit. Ac saepius binas ponit consonantes λλ et νν pro singulis, singulas ρ et σ saepius pro binis. Deinde vocalem ω saepissime ponit pro o mediis in verbis, maxime in nominibus propriis (sicuti ubique fere scribit Νεστώριος, Μακεδώνιος, Ἀνατόλιος, Ἀντίωχος, Ἀντιώχεια, saepe Θεοδώσιος, semper fere ἀγνώεῖν alia), primam litteram o commutat cum ω, veluti scribit ὀνόμασα alia id genus, et augmentum plerumque neglegit. Tum admodum saepe ει et η maxime in vocabulorum fine commiscet, ut modorum semper indicativi et coniunctivi formae quaedam vix discerni queant. Byzantinismi denique quidam in solo hoc libro inveniuntur veluti σαράκοντα, σαρακοστός, alii per totum librum dispersi sunt, qui in reliquis libris in iis tantum

chronici partibus occurrunt, quas Georgius ex Malala aliisque eiusdem farinae auctoribus mutuatus est, veluti *εἶπαν, γενόμενος*, alia.

Libro *A* valde propinquus est codex Parisinus Supplementi graeci 620, quem Omontius in catalogo interrogationis signo appposito Georgii Cedreni librum appellat. Chartaceus est saeculi XV miscellaneus. Foliis 4 usque ad 140 continetur Georgii Monachi chronicon inde a p. 282, 21 *σε εἰς διαθήκην γένους* usque ad p. 610, 16 *τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο μεθ' ὅρκου*. Textus nullas habet lacunas, sed folia 20 usque ad 25 ante folium 18 anteponenda sunt. Folia 17^v et 35^v vacua sunt. Textus a codice *A* prope abest habetque multas lectiones cum illo communes, quae in aliis libris omnino non inveniuntur. Verum tamen illum non ex *A* transcriptum esse constat, cum manifesta libri *A* vitia ac lacunae aequae atque in libro affini Paris. 1705 desint. Scriptus est ita neglegenter ac temere, ut variae eius lectiones fere nullius momenti sunt, cum praesertim in eo etiam desiderentur quae in *A* exciderunt chronici partes. Non igitur vehementer doleo me hunc librum impresso iam textu meo repperisse, cum in bibliotheca Parisina nuper Cedreni libros percensebam.

Coislinianus 134 olim 301 (*C*) membranaceus saec. XII foliorum 311 plane integer est nisi quod inter folia 300 et 301 unum, quo verba a p. 778, 6 *τὸ δεινὸν* usque ad p. 780, 10 *τῆς εὐσεβείας* continebantur, folium excidit. Deinde praefationem omnino non exhibuisse librarium quaternionum qui semper in codice fuerunt numeri demonstrant. Locum denique p. 132, 22 *καὶ ἔσῃ* usque ad p. 134, 7 *ἀμέμπως* librarius omisit, neque tamen ullam lacunam significavit. Liber cum habeat post lacunam *προσβιοῦντες* pro reliquorum codicum omnium lectione *βιοῦντες*, verisimile est in codice archetypo verba defuisse usque ad *ἀμέμ* et librarium pro *πτως βιοῦντες* de coniectura scripsisse *προσβιοῦντες*. Neque tamen in codice archetypo exciderat folium, quod plura verba continuisset, sed librarius quanta erat neglegentia paginam illius vel colum-

nam praetermissis putandus est. In ultimo folio multae significantur parvae lacunae, unde efficitur codicis archetypi clausulam aut difficilem fuisse ad legendum aut multis locis perforatam. Verum etiam paullo ante similibus vitiis laborasse codicem archetypum existimo, cum ibi in codice *C* perversissimae lectiones inveniuntur. Aeque atque in codice *A* in fine de imperio Michaelis III narrationem mundi aetatum conspectus sequitur. Prima quam rubra ornamenta complectuntur inscriptio haec est: *Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφορῶν χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ*. Secunda ante p. 43, 13 sequitur inscriptio: *Ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου μοναχοῦ*. In utraque etiamsi Georgii nomen exstat, non tamen additur *ἁμαρτωλοῦ* quod olim illi tribuebatur cognomen. Muraltiana librorum distinctio neque in hunc codicem quadrat neque in reliquos. Peculiariter in codice *C* chronici quasi partes distinguuntur rubris inscriptionibus in textum insertis, sed non numeratis his: p. 145, 20 *Περὶ τῶν κριτῶν*, p. 166, 5 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τῶν Ἰουδαίων καὶ περὶ Σαουλ τοῦ βασιλέως*, p. 251, 10 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ἱεροβοὰμ βασιλέως Σαμαρείας καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν δέκα σκήπτρων*, p. 264, 17 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος*, p. 291, 7 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου*, p. 293, 7 *Ἀρχὴ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας*, p. 293, 19 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ἀνγούστου Καίσαρος*, p. 489, 21 *Ἀρχὴ τῆς τῶν Χριστιανῶν βασιλείας καὶ περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου*. Praeter has in marginibus, summis maxime et imis, breves exstant argumenti adumbrationes non numeratae, quae tamen a Muraltianorum capitum inscriptionibus et re et verbis multum discrepant. Harum paucae ita in textum irrepserunt, ut inscriptionum instar legantur, sed atramento nigro scriptae. Neglegentissime codicem librarius scripsit, homoeoteleuton cum saepe non advertit multa verba omisit, saepe integrum versum archetypi, duos etiam nonnumquam neglexit. Res orthographicas omnino non curavit, quo factum est ut, ubi in uno plura verbo inveniuntur menda orthographica, horribiles vocabulorum

formae nascerentur. Idem saepissime accentus neglegenter posuit ac vocabula falso vel discrevit vel coniunxit. Recentior manus quotquot *ν ἐφελευστικά* ante consonantes exstabant erasit et hic illic menda ad cognoscendum facilia sustulit, in ipsis rebus pauca admodum mutavit, veluti p. 308, 14 in enuntiato *Ἰάκωβον ἀνελόντα τὸν τοῦ Ζεβεδαίου* vocabulo *Ζεβεδαίου* eraso verba *ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου* substituta sunt.

Codicem *C* postquam descripsi transgredi iam convenit ad **Parisinum graecum 1704**, membranaceum, 167 foliorum. Folia 1—4 post praefixa vacua relicta sunt; folia 162—167 ipsa quoque post adiuncta continent de antiquissimis rebus biblicis narrationem inscriptam *Νικηφόρου φιλοσόφου κεφάλαιον α'.* Folia 5—161 saeculi XII continent chronicon Georgii usque ad Constantini Magni imperium. Liber cum habeat multos bibliothecarum numeros (DCXLIV 43. 618. 2559, no. 37, no. 35) multos etiam eum habuisse possessores verisimile est. In folio 4 praefixa scheda agglutinata est, in qua verba „cod. 698“ (membr. saec. XIII recentior manus addidit) brevis sequitur argumenti adumbratio, deinde haec verba „Opus nondum typis mandatum, de quo videnda est Leonis Allatii diatribe de Georgiis et consulendi libri mss. 296. 297 (recentior manus addidit: hodie 2076 et 2077). In fine recentiori manu Nicephori philosophi caput primum. Est de filiis dei et filiabus hominum, de gigantibus et diluvio etc.“ Infra recentiore manu additum „Observe chirographum Georgii Stasini pictoris fol. 3 et fol. 16, qui et notas adscripsit.“ Haec verba pertinent ad notas marginales folii 3^v: *ἡ παρούσα βίβλος ἐστὶν Γεωργίου Στασινοῦ τάχα καὶ ζωγράφου* et folii 16^r: *εὐχέσθαι πατέρες διὰ τὸν κύριον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀμαρτωλοῦ Γεωργίου τάχα ζωγράφου τοῦ ἔχοντος τὴν βίβλον ταύτην.* In fine folii 161 extrema codicis verba haec sunt: *διὸ καὶ λοιμὸς καὶ λιμὸς καὶ ἀνχμὸς καὶ πᾶν ὅτι οὗν ἐστὶ κακὸν εἰπεῖν τοὺς ἀνθρώπους μετῆλθεν ὡς εἴρηται* (p. 484, 18). Integrum igitur enuntiatum cum in fine exstet cumque desinat narratio antequam ad Constan-

tinum Magnum transgrediatur, nulla codicis folia periisse, sed consulto librarium illic narrationem abruptis efficitur. Alterum quo christianorum imperatorum historia continebatur volumen interiisse videtur. In libro cum omnino eadem exstent lacunae et magnae et parvae, eadem menda inveniuntur, eadem orthographia adhibeatur quae in codice *C*, ex hoc illum originem ducere constat. Litterarum etiam ductus cum mire consentiant codicis *C* videtur librarius apographum suum denuo transscripsisse. Scripsit autem codicem 1704 antequam secunda manus codicem *C* correxit. Iis igitur locis, quibus codicis *C* lectiones litura mutatae sunt, meliorem textum praebet liber Parisinus, velut p. 308, 14 *Ζεβεδάιον* exstat nomen. Praefationem etiam exhibet, quae in codice *C* deest, *πρό-λογος χρονικῆς ἱστορίας* inscriptam. Adhibuit autem scriptor sine dubio alium librum, ex quo lacunas etiam supplevit veluti eam, quam supra laudavi p. 132—134, et gravia quaedam menda sustulit. In foliorum 16^v usque ad 102^v marginibus notae exstant breviter textus argumentum adumbrantes, loci ex scriptoribus ecclesiasticis excerpti, cogitationes denique ipsius librarii theologiae.

Quem Muraltius no. 27 (praef. p. XXIX) ex Montfauconii Bibl. bibl. II, p. 737 B commemorat codicem Radulphi Cardinalis no. 37 is, cum non solum eundem ambitum habeat quem liber Parisinus, sed etiam numero 37, qui invenitur inter illius numeros supra descriptos, signatus sit, idem esse putandus est, qui nunc Parisinus 1704 appellatur.

In codicibus *A* et *C* eadem omnino eodem ordine narrantur, duabus tantum rebus libri differunt. Atque in fine imperii Phocae p. 666, 14 liber *A* habet locum, qui in *C* deest, e diversis Isidori Pelusiotae epistolis conflatum. Excerpsit autem et in unum coacervavit chronographus locos quibus gentem Cappadocum, cuius erat ille imperator gravibus conviciis Isidorus consecatur. Iam cum constet Georgium epistolas illas non modo saepe in usum suum convertisse, sed etiam eiusmodi centones inde excerptos in

chronicon inseruisse, locum illum libri *A* genuinum esse verisimile est. Accedit quod idem locus non solum in codice Parisino 1705 libro *A* affini exstat, verum etiam in Coisliliano 305 cuius est in his rebus, ut infra demonstrabo, summa auctoritas. Deinde in libris *A* et *C* res gestae Michaelis III, p. 801, 5 sqq., non eodem ordine narrantur. In libro autem *A* postquam annorum imperii indicatus est numerus, primum classem Saracenorum cum Byzantium proficisceretur tempestate esse deletam narratur, deinde imaginum cultus quomodo restitutus sit exponitur, in codice *C* res altera cum altera commiscuntur. In quo uter liber verum ordinem servaverit non constat. Equidem arbitror in codicis archetypi margine Arabum clades eo consilio fuisse narratas, ut aliquando ad finem chronici adiungerentur. Exstant certe ibi in libris quibusdam valde retractatis. Qua de re alio loco fusius exponam.

Scorialensis I, Φ, 1 (D), quem perperam Muraltius praef. p. XIX „incendio a. 1671 consumptum esse atque superesse tantum fragmenta e codicibus integris extracta qualia Cramerus edidit“ dicit, membranaceus est saeculi XI 187 foliorum plane integer. Prooemium quoque continet. Paginae in binas columnas divisae sunt. Ante prooemium prima exstat inscriptio ornamento variis coloribus picto inclusa: Γεωργίου οἰκουμενικοῦ διδασκάλου πρόλογος σὺν θεῷ χρονικῆς ἱστορίας, secunda ante textus initium ipsa quoque ornamento inclusa: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφορῶν χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ, tertia p. 43, 11 Ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου μοναχοῦ. P. 166 regum Judaeorum historiae initium inscriptionem non habet, sed praemissis lineis variis coloribus pictis librarius novam chronici partem incipere significavit, item p. 264, 17. Post p. 264, 16 subscriptum est τέλος τῆς τῶν Ἑβραίων βασιλείας; novam hic chronici partem initium capere lineis rubris interpositis significatur. Assyriae regum quae sequuntur regna eorum cuiusque initio numerus ordinalis adscriptus est. P. 271, 28 inscriptio

exstat Ἀρχὴ τῆς Περσῶν βασιλείας, numeri denuo ab $\bar{\alpha}$ incipiunt. P. 293, 7 rursus invenitur inscriptio Ἀρχὴ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας, rursus ab $\bar{\alpha}$ incipientes numeri usque ad Vespasianum ponuntur. P. 489, 21 exhibetur inscriptio Ἀρχὴ τῆς τῶν Χριστιανῶν βασιλείας καὶ περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. Imperia usque ad Leonem Armenum distinguuntur numeris $\bar{\alpha}$ usque ad $\lambda\eta$. Ultima codicis verba sicuti in libris *A* et *C* sequitur mundi aetatum conspectus. In marginibus inde a Judaeorum iudiciis (p. 145, 20) regnorum iudicum regum imperatorum ἀρχὴ plerumque indicatur, non semper, semper loci quibus de synodis oecumenicis agitur notantur. Praeter haec argumentum textus in margine raro adumbratur. Liber est diligentissime scriptus, a solita orthographia ceteris minus abhorret, ligaturas et compendia praeter usitatissima raro et plerumque in fine versuum continet. Secunda manus pauca menda sustulit eaque levia et manifesta; nonnulla temere de coniectura mutata sunt, collatis plerumque aliis qui prope aberant chronici locis. Veluti p. 562, 12 et 562, 19 Μάξιμος scriptum est pro Μαξιμῖνος, ubi eundem Maximum invenire sibi videbatur corrector qui p. 564, 3 commemoratur. P. 568, 17 vocabulum συμβασιλεὺς e locis p. 567, 27 et 570, 3 in συμβασιλεύων mutatum est; p. 592, 4 pro τοῦ ἀνέμου nescio qua de causa exhibetur τοῦ πολέμου. Solo loco p. 668, 8, ubi verba γαμβρόν ποιήσεως, quae in textu exciderant, paullum mutata in margine substituta sunt, alium librum adhibuisse corrector videtur vel Georgii vel reliquorum, in quibus eadem narrantur, chronicorum.

A et *C* ubi discrepant *C* et *D* consentiunt. Huic etiam deest in Phocae imperio cento ex Isidoro compilatus, atque eodem ordine res gestae Michaelis III narrantur quo in *C*. Paucis tantum locis ab *A* et *C* discrepat *D* tum aliis tum p. 718, 9 sqq., ubi de Paulicianorum secta in *D* plenius, brevius in *A* et *C* exponitur. Quae in solo *D* inveniuntur narrationes eas in duabus commentationibus B. Z. VII (1898), p. 40 sqq. et X (1901), p. 80 repraesentavi. Prima illa commentatione demonstrasse mihi videor breviorē de

Paulicianis narrationem genuinam postea esse interpolatam. In quo praeter ea quae ibi disserui animadverti velim, codicem Symeonis Logothetae Messanensem cum ceteris rebus cum *D* plane consentiat, brevior tamen continere de Paulicianis narrationem non secus atque *A* et *C*.

Codex hic Messanensis (*M*) et qui necessitudine ab eo prope absunt, quamvis in iis ad Augustum tantum narratio pertineat, Holkhamensis 295 (*H*) et Vindobonensis Suppl. Graec. 91 a me B. Z. VI (1897), p. 273 sqq. et X (1901), p. 70 sqq. descripti, prae se ferunt illi quidem nomen Symeonis Logothetae, sed quamquam partim in angustum coacti partim additamentis aucti sunt, non plus a genuino Georgii chronici textu absunt, quam multi libri, qui Georgii nomine inscribuntur, propius etiam absunt a melioribus libris, maxime a *D*, quam alii, in quos grassata est emendandae orationis libido. Non igitur dubitavi libros hos in constituendo textu adhibere eorumque lectiones ex parte in apparatus criticum inserere. In quo id potissimum egi, ut de codicis *D* lectionibus certior fierem. Contra hunc si cum aliis Georgii libris consentiunt Symeonis codices, in *D* lapsu calami peccatum est, omnes tres quoties inter se dissident, quae etiam in *D* leguntur in codice illorum archetypo exstabant, lectiones diversae aut lapsu calami aut mutandi temeritate natae sunt. Huius modi discrepat prae ceteris codex Messanensis maxime in lectionibus multis, quae praeter eum in solo Parisino 1705 inveniuntur. Ex huius igitur simili libro codex illius archetypus correctus est.

Parisinus Graecus 1705 (*B*), olim Colbertinus 4215, bombycinus est saeculi XIII 268 foliorum. In primo folio iuxta numerum 4215 numerus quoque exstat 2339. Liber est initio et in fine mutilatus, bis folia falso agglutinata sunt. Est autem folium 6 ante 5 ponendum, folia 64—70 ante 56. Folia 1 usque ad 6 indicem capitum continent copiosum initio mutilum. Primo quod nunc exstat capiti cum numerus μ' secunda manu, quae in margine multos adscripsit numeros ordinales, appositus sit, integer tum

fuisse index videtur, postea folium interiisse, in quo 39 priora capita significabantur. In folio 5^r ultimum caput notatur verbis: *Περὶ μιχαήλ καὶ τοῦ σαρακηνοῦ ἀποδηνάρ. Σύνοδος ἁγίων περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων.* Infra haec verba cum ornamentum pictum et folium 5^v vacuum relictum sit, indicem non longius continuatum fuisse constat. Neque magis ipsum textum ultra Michaelis imperium propagatum fuisse, quippe ubi etiam libri *ACD* deficiant, verisimile est. Praefatio deest. Quae num olim in codice fuerit diiudicari nequit; equidem librum eam non continuisse arbitror. Etenim cum primus integer quaternio a folio 15 incipiat, praefixi videntur fuisse quaterniones duo, duo folia intercidisse. Quorum alterum continebat priorem quae periit indicis partem, alterum repraesentandae praefationi non suffecisset. Ante prima textus verba inscriptio exstat *Χρονογράφος Γεωργίου μοναχοῦ*, longiorem ante indicem exhibitam fuisse verisimile est, ut solet in reliquis libris, qui indicem habent, inscribi. Ultima textus verba sunt in imperio Leonis Armeni (p. 783, 15) *καὶ πρῶτον μὲν κινεῖ κατὰ τῶν ἱερῶν.* Qui deest locus p. 62, 2 *ἐπειδὴ γὰρ τῆς* usque ad p. 64, 6 *θεοῦς ὀνομάσαι καὶ* eum constat iam defuisse in libro ex quo *B* transcriptus est. Rubris inscriptionibus multa distinguuntur capita, hic illic similia in margine indicantur. Sunt autem capita maximam partem eadem, quae indicis, saepius in indice pro maioribus textus partibus significantur breviora, hic illic in textu breviora indicantur quam in indice. Textus inscriptiones pleraeque sunt breviores, indicis ex parte perquam verbosae. Veluti quae prima in indice superest inscriptio haec est: *Περὶ τοῦ μακαρίου Ἰωβ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνδρείας καὶ πάλης τῶν δαιμόνων, καὶ ὅτι οἱ θεῖοι ἄγγελοι διακονοῦσι τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅτι οἱ δαίμονες ὑπὸ ζυγὸν κεῖνται δουλείας τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων.* Cuius loco in textu p. 108, 9 sola verba *περὶ Ἰωβ* exstant. Non adscripti sunt his inscriptionibus numeri. Muraltianae in quattuor libros distinctionis nullum vestigium invenitur. Contra atque in *CD* nullae inscriptiones ceteris insigniores sunt. P. 43, 11,

ubi secundus Muraltii liber initium capit, haud pauci libri, quasi incipiat demum chronicon, Georgii nomen rursus commemorant, in *B* nulla exstat inscriptio, sed in margine tantum *Περὶ Ἀδάμ* notatur; p. 293, 7, ubi ad imperatores Romanos transitur, non universe de imperatoribus, sed tantum *Περὶ Ἰουλίου Καίσαρος* inscribitur; p. 489, 21, ubi de christianis imperatoribus agere chronographus orditur, et in plerisque libris nova chronici pars indicatur, in *B* neque inscriptio exhibetur, neque novus versus incipitur, cum iam p. 484, 14 *Περὶ Κωνσταντίου καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις μεγάλου Κωνσταντίνου* inscriptum sit. Econtra peculiariter in *B* adscriptis numeris ordinalibus et textus et index in partes dividitur. Sunt hi idem fere in textu et in indice, sed modo hic modo illic modo utrobique librarius ponere numerum omisit. Initio celeriter numeri sese excipiunt, veluti *A* iam p. 25, 13 exstat iuxta inscriptionem *Περὶ τοῦ Μακεδόνης Ἀλεξάνδρου*, qui post illum primus superest *Z* p. 60, 5 iuxta inscriptionem *Περὶ κυνοκεφάλων*, *H* p. 92, 17 iuxta inscriptionem *Περὶ Θάρρα*. Posteriores plus inter se distant. Ultimi sunt *KΓ* initio imperii Iustini I p. 626, 3, *KA* initio imperii Constantini Heraclii filii p. 673, 19, *KE* initio imperii Constantini Pogonati p. 725, 12. Quo quemque numerum librarius posuerit consilio non liquet. Neque enim illis textus in aequales dividitur partes, neque graviora narrationis momenta significantur, quin etiam, ubi *Z* adscriptum est, ne enuntiatum quidem incipit.

Liber est diligenter atque ex orthographiae legibus scriptus. Eo potissimum peccat librarius quod saepe binas consonantes ponit pro singulis. Secunda manus pauca correxit neque ea adhibito libro alio. Veluti p. 24, 1 in enuntiato *φθονηθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ὑπὸ τινος συγκλητικοῦ τοῦνομα Φευροναρίου παρεσκέυασε τοὺς συγκλητικούς ἐκδιῶξαι τῆς πόλεως τὸν Μάλιον* homoeoteleuton effecit, ut verba τοῦνομα usque ad συγκλητικούς exciderent. Corrector non verba omissa restituit, sed ut enuntiatum intellegi possit substituit *ἐκδιώκεται τῆς πόλεως ὁ Μάλιος*.

Pariter atque in *A* cento de Cappadocibus compilatus in imperii Phocae fine exstat. Quo ordine Michaelis III imperium narratum fuerit diiudicari non potest, cum textus perierit. Id ex indice capitum apparet, Arabum cladem non fuisse narratam in fine chronici, neque tamen utrum libri *A* servatus fuerit ordo an libri *C* cognoscitur. Eo quoque *B* propius abest ab *A* quam ab *C* quod capitum novi cuiusque regni vel imperii initio inscriptiones in *A* et *B* in hanc formam redactae inveniuntur: *Περὶ τοῦ δεῖνα*, in *C* et *D* ubique fere: *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα*. Non igitur mirum est multas lectiones, maximam partem optimas, non inveniri nisi in his duobus libris, id mirum plerasque eiusmodi lectiones in posteriore demum chronici parte inde a p. 419 fere exstare; in priore tantummodo hic illie nonnullas. Prioris partis textus cum a *CD* propius absit quam ab *A*, liber codicis *B* archetypus duas habuisse videtur partes diversas a diversa stirpe oriundas.

Similiter atque in *D* nonnulla neque ea multa in solo *B* inveniuntur. In hoc genere exstant p. 442, 19 de fontibus quibusdam fervidis excursus e Pauli Silentiarri in Thermas Pythias carmine excerptus, p. 585, 18 de idolis e coelo delatis nota mythologica, p. 604, 14 locus quo de moenibus longis prope Byzantium aedificatis agitur, p. 606, 2 de Nestorio expositio ex Theodoreti Haereticarum Fabularum compendio excerpta, p. 629 sqq. ad quinti concilii oecumenici historiam epistolamque Iustiniani imperatoris ad illud concilium de Origenis erroribus missam additamenta. Praeter haec initio libri in margine notae nonnullae inveniuntur. Quae vir quidam doctus e diversis quos legerat libris excerpsit atque in margine exhibuit, ea librarius partim ibi reliquit, plurima in textum recepit. Plus nocuit textui quod multos locos, ut oratio perpoliretur, suo arbitrio librarius mutavit. Natae igitur sunt lectiones plurimae, quae praeter codicem *B* nusquam inveniuntur. Probe autem cognoverat ille, Georgium, praesertim qui se *ψελλίζειν* ipse confiteatur, minime esse Graece scribendi peritum, quippe qui enuntiata perversissime con-

iungat, verba et praepositiones ineptissime colloceat, byzantinismos haud raro adhibeat. In hoc genere quas multas lectiones librarius emendatiores reddidit, eas tamen, cum non sint Georgii, editorem repudiare convenit. Plura etiam correxit nulla ratione ductus veluti verborum ordinem saepe mutavit vel pro Georgii locutionibus substituit synonymas vel similes, veluti *δηλοῖ* pro *λέγεται*, *λέγει* pro *κράζει*, *ἐθέσπισε* pro *προσέταξε*, *μοναστήρια* pro *φροντιστήρια*, *πλήξαντες* pro *τύψαντες*, *πλήθος ἀναρίθμητον* pro *πλήθος ἀμύθητον*, *ἐπὶ Σόδομα κατέβη* pro *κατήλθε ἐπὶ Σόδομα*, *παράδοξος τοκετὸς* pro *παρὰ φύσιν τοκετὸς*, *εἰρῇσθαι τοῦτο* *λέγουσι* pro *φασὶ εἰρῇσθαι τοῦτο*, *τῶν κοσμικῶν φροντίδων* pro *τῶν κοσμικῶν θορύβων*, alias innumeras. Imprimis solet locutiones duplicare. Quo in genere exstant, ut alia praetermittam, *ἐπόμενοι καὶ μιμούμενοι* pro *ἐπόμενοι*, *δόξα καὶ δύναμις* pro *δύναμις*, *εὐειδεῖς ἄγαν καὶ λίαν εὐόπτους* pro *εὐειδεῖς ἄγαν*, *ἡμαρτηκότες καὶ προσκεκρουκότες* pro *προσκεκρουκότες*, *ιδεῖν καὶ μαθεῖν* pro *μαθεῖν*.

Patmiacus 7 (E) membranaceus est saeculi XI 295 foliorum. Hunc librum solum non ipse excussi, sed collationem a se factam viri doctissimi Bidezii et Parmentierius benignissime mihi transmiserunt. Descripsit librum Bidezii B. Z. VII (1898), p. 285 sqq. Dimidia fere chronici pars superest; textus verbis demum *πλουσίως καὶ ἀφθόνως τῷ σώματι* p. 333, 17 incipit. Postea quoque folia nonnulla interciderunt. Desunt autem p. 343, 5 *ὑποκρινόμενοι* — p. 344, 16 *οὔτινες ἐν*, p. 355, 5 *εὐσεβείας ἐραστὰς* — p. 356, 18 *ὅπ' αὐτῆς γινομένων*, p. 489, 8 *ἦσαν. εἰς βραχὺ γὰρ* — p. 490, 18 *ἐν τινι*, p. 783, 20 *πρόεδρος ὁ ἐξάριστος* — p. 786, 14 *παρὰ τῷ ἑαυτῆς οἴκῳ*, clausula denique chronici inde a verbis *εἰ δὲ μὴ χορῆναι* p. 791, 22. Capita non numerantur, in margine hic illic textus argumentum, semper fere imperiorum initia significantur. Librarius num similiter atque in *CD* graviora historiae momenta inscriptionibus insigniverit, non constat, cum omnes in hoc genere loci, qui quidem exstabant in priore chronici parte perdita perierint, is, quo in reliquis codicibus *ἡ ἀρχὴ τῶν*

χριστιανῶν (p. 489, 21) annotatur, in folio quod postea intercidit, exhibitus fuerit. Non magis scimus in imperio Michaelis III finem habuerit codex, an super illud continuatus fuerit. Textus omnibus rebus cum *C* consentit. Cento de Cappadocibus compilatus deest; notae marginales, quae imperii initia tradunt, verbis ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα expressae sunt. *AB* et *CD* ubi discrepant cum his ubique fere *E* consentit. Id quoque animadverti velim, in libro Patmiaco inveniri notas nonnullas marginales, quae praeter eum in solo Laurentiano, quem infra describam, exstant, veluti p. 744, 19 περὶ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν ἐπιδημίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, p. 746, 7 περὶ πλουσίου τινὸς ἔχοντος τὸ πάθος τῆς πορνείας αἰφνήδιον δὲ τελευτήσαντος. Neque tamen sunt in *E* sicuti in Laurentiano loci aucti contracti retractati innumeri. Cum igitur ab interpolationibus et mutationibus arbitrariis prorsus liber sit, sequi videtur, cum codice tantum Laurentiani archetypo propinquam ei cognationem intercessisse. Codicem Bidezius refert diligentissime esse scriptum, perpauca habere compendia, ab orthographiae legibus multum abhorrere. De collatione vir ille doctissimus mecum cum alia communicat tum haec: „Cette collation assez longue a dû être menée rapidement vu le temps dont nous disposions; de là vient le désordre dans lequel les notes se trouvent, et la hâte avec laquelle elles ont été prises. Pour la même raison cette collation n’a pas été revue. Les simples fautes d’orthographe (iotacismes, ια = ε, consonnes répétées, longues pour brèves etc.) n’ont pas été notées systématiquement, les fautes d’esprits et les variantes d’accentuation n’ont pas été non plus relevées.“ Lectionem autem falso esse annotatam ipse perquam raro suspicatus sum.

Vindobonensis Hist. Graec. 65 (*F*) olim Suppl. 109 et Suppl. 103, a Muraltio praetermissus est, etsi iam Kollarus (Suppl. ad Lambecii commentar. p. 655) Georgii chronicon eo contineri recte commemoraverat. Bombycinus est saeculi XIII foliorum 219 (non ut Kollarus refert 229), Augerius Busbeckius eum Byzantio Vindobonam transtulit.

Est codex initio mutilus. Folium 1 incipit verbis *συμ-
ποσίους ἕκαστος τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα κοιμίζων* p. 23, 5;
sed cum folium 1 post folium 5 postponendum sit, re
vera liber incipit verbis *καὶ οὗτος δυνατὸς πάνν* p. 11, 21.
Initio duo folia excidisse, non ut in folio 1^v narratur,
quattuor, quaterionum numeri antiquitus adscripti docent.
Praefatio igitur defuit. Iam in Anastasii imperio liber
deficit verbis *καὶ ἀποκρύπτεσθαι τὴν ὁρμὴν* p. 620, 12.
Duo praeterea folia desunt, alterum post folium 174, quo
locus p. 494, 9 *ἦναν|τιοῦντο* usque ad p. 496, 24 *καὶ
τούτων*, alterum post folium 213, quo locus p. 599, 2
σχίσσητε usque ad p. 602, 2 *εἰρηκέναι τοῖς* continebatur.
Locum quo concilium Chalcedonense narratur p. 611, 20
—612, 20 consulto librarius praetermisit. Georgii nomen
in libro non exstat, cum prima inscriptio perierit, et
p. 43, 11, ubi in nonnullis libris chronographi nomen
commemoratur, versus tantum novus incipiatur et in mar-
gine verba rubro atramento scripta *Ἀρχὴ Ἀδάμ* exhibean-
tur. Liber est quasi uno tenore scriptus, neque graviora
historiae momenta neque regnorum vel imperiorum initia
inscriptionibus notisve marginalibus insigniuntur. Numeros
ordinales usque ad ξγ', qui Hadriani imperio adscriptus
est, recentior manus addidit. Usque ad Titi imperium
raro librarius quae ei notatu digna videbantur notis rubro
atramento scriptis insignivit. Praeterea in margine inde
a Constantio Chlora imperatorum uxores, inde a Con-
stantio Constantini Magni filio et mundi et imperiorum
patriarchatuumque anni commemorantur. Hos apparet libra-
rium ex Theophanis chronico transscripsisse, nonnullos tamen
omisisse. Paucis scholiis marginalibus voces explicantur
veluti p. 156, 12 iuxta *διανήξεται* verba exstant *δια-
πλεύσασθαι καὶ ἐκπεῖᾶσαι*, p. 156, 14 *ἀληθής* iuxta *ἀτρεκής*
alia id genus.

Textus idem fere est qui librorum Coislinianorum.
Libro C cognatione proximus est F; in utroque lacuna-
rum et singularium lectionum earundem magnus numerus
invenitur. Post p. 100, 17; 251, 9; 263, 13; 294, 14;

482, 2; 565, 23; 574, 17 liber interpolatus est. Eiusdem generis sunt notae p. 545, 10 et p. 598, 16 in margine adscriptae a supra memoratis diversae. Post imperii Constantiniani initium librarius inseruit nonnulla ex Theophanis chronico excerpta. Multo etiam magis quam libri *B* scriptor librarius textum suo arbitrio mutavit, cum quae Georgius, rudis admodum et indoctus homo, incondita et ab elegantiore sermone abhorrentia scripserat ipse statueret reddere emendatiora. Qua in re non satis habuit singula verba mutare, sed enuntiatorum saepe perturbavit nexum, quamquam potuit levi mutatione sententiam illustrare. Quin etiam si quae ei videbatur Georgius falso narrasse falsove cogitasse alia substituit. Sicuti ut perpaucos ex innumeris locis afferam Georgii verba p. 503, 3 καὶ Ἰουδαῖοι στασιάζσαντες πρὸς τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, πολλοὺς ὁ θεῖος βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τιμωρησάμενος διεσκόρπισεν. ἐν οἷς καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν ἀποτεμῶν κ. τ. λ. sic reddidit: καὶ οἱ Ἰουδαῖοι στασιάζσαντες πρὸς τὸ ἐποικοδομῆσαι τὸν ἐν Ἱερ. ναόν οὐ μόνον ἐκωλύθησαν παρὰ τοῦ θεοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀλλὰ καὶ τιμωρηθέντες διεσκορπίσθησαν πανταχοῦ. καὶ τὰ ὅσα γὰρ ἀποτεμῶν τούτων κ. τ. λ. P. 544, 9 verba Μετὰ δὲ ταῦτα Πέρσαι κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐξεληθόντες γῆς, ἔδοξεν αὐτῷ (Ἰουλιανῷ) τοῦτοις ἀντιπαρατάξασθαι, καὶ τοὺς μάντεις ἐπερωτήσας, ἐκέλευον καὶ ὑπισχνοῦντο τὴν νίκην αὐτῷ ὡς παρὰ τῶν δαιμόνων εἰληφότες sic expressit: Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐξεληθόντων γῆς, ἔδοξεν — ἀντιπαρατάξασθαι καὶ τοὺς μάντεις ἐπερώτα εἰ ἐξέλθοι εἰς πόλεμον. οἱ δὲ ἐκέλευον αὐτῷ καὶ ὑπισχνοῦντο νίκην, ὡς παρὰ τῶν δαιμόνων εἰληφότες. P. 609, 11 Georgius narrat τὸ δὲ μῆλον ἀπέστειλε (ὁ βασιλεὺς) τῇ βασιλίᾳ, ἣ δὲ τῷ Παυλίνῳ, ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ εἰσερχομένῳ ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ τοῦτο δεξιόμενος καὶ ἐπιγνοὺς ἐζήτησεν αὐτὸ παρὰ τῇ βασιλίᾳ. Quae librarius omnino mutata et aucta nobis sic proposuit: τὸ δὲ μ. ἀπέστ. τῇ βασιλίᾳ, ἣ δὲ τῷ Παυλίνῳ ἐπέδωκε τοῦτο, Παυλῖνος δὲ τῷ βασιλεῖ τοῦτο ἐπέδωκεν ἄγνωσθον ὅτι παρ' αὐτοῦ ἐδόθη τῇ δεσποίνῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς δεξ. καὶ

ἐπιγν. ἐξήτει αὐτὸ παρὰ τῇ βασ. εἰσελθὼν ἐν τῷ παλατίῳ. P. 16, 15, ubi Georgius pariter ac Malalas dicit: ἦν (τὴν Εὐρώπην) Ταῦρος ὁ Κρήτης βασιλεὺς δορυβάτωτον εἰληφῶς καὶ πρὸς τὴν Θράκην τὴν ἰδίαν χώραν ἀπαγαγὼν κ. τ. λ. librarius, cum Thraciam non appellari posse regis Cretensis ἰδίαν χώραν iudicaret, ἀπὸ Θράκης εἰς τὴν ἰδίαν χώραν substituit. Eadem libidine usus est, ubi in archetypo suo verba invenit a librario corrupta vel neglecta; alium Georgii codicem nusquam contulit.

Vindobonensis Hist. Graec. 83 (G) olim Suppl. 110, chartaceus est saeculi XIV, 138 foliorum. Possederat eum olim Joannes Sambucus. Praefatio deest. Inscriptum est Χρονικὸν (sic verbum ex parte extinctum recte legit Kollarus col. 655) σύνταγμα ἐκ διαφορῶν χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν τε καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἀμαρτωλοῦ τοῦ Κεδρηνοῦ. Habet liber multas lacunas. Atque post fol. 48 unum quaternionem et tria folia excidisse quaternionum numeri antiquitus adscripti docent. Continebatur illis foliis locus α καὶ τῶν ἐκείνου παθῶν p. 249, 2 usque ad τῶν θεραπεπόντων θεα|σάμενος, p. 310, 19. Deinde perierunt post folium 84 tria folia α καὶ οἱ μὲν p. 504, 4 usque ad καὶ ἀνακρίνειν p. 515, 8; post folium 91 septem folia α p. 553, 7 ἰδίους οἰκήμασι usque ad συνεβάλετό τι p. 588, 8 pertinentia. Tum folia 105 et 106 inverso ordine inserta sunt, et postea folium intercidit, quo locus α τὴν ἀγορὰν p. 645, 5 usque ad ἐτέχθη p. 647, 22 continebatur. Clausula denique manca est. Ultima sunt codicis verba p. 795, 22 in Michaelis Balbi imperio ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἦτοι τῶν πολεμίων. Quae supersunt libri folia non integra sunt. Atque mutila sunt folia 49 et 50, 82 usque ad 85, 105 et 106. Deinde posteriori libri parti aqua ita nocuit, ut scriptura vix legi possit. Omnia tamen praeter ultimi folii partem intellexisse mihi videor. Praeter ea quae foliis perditis continebantur desunt loci ab ὡς ἱστορεῖ p. 40, 8 usque ad ἀρχὰς p. 43, 8, α καὶ διὰ τῆς p. 135, 21 usque ad ἐνώπιόν σου, p. 139, 2, α καὶ πάλιν p. 392, 3 usque ad ὁ κύριος p. 393, 13, nulla lacuna

indicata. Sequitur iam codicem libri *G* archetypum habuisse lacunas. In eodem fuisse verba ex parte difficilia ad legendum membranamve perforatam inde efficitur, quod in libro *G* verba syllabaeve desunt, ad quas supplendas librarius spatia reliquit vacua. Primi duo folii 107^v versus vacui sunt, neque quidquam deest. Itidem ultimi folii 122^v versus, dimidia fere paginae pars, vacui relictii sunt; in folio 123^r alia manus scribere exorsa est, neque tamen textus lacuna exstat. Rem miram perspicies, si textum diversis manibus confectum esse attenderis. Unus librarius ita negligenter egit, ut multa vitia et lacunae nascerentur. Ab hoc multum discrepat manus, quae a medio folio 96^r usque ad spatium in folio 122^v vacuum relictum scripsit.

Partis haud exiguae huius libri textum ab aliis Georgii codicibus valde differre iam Kollarus, cum codicem Vindobonensem Hist. Graec. 40 contulerat, intellexit. Arbitratus est igitur non inscriptum fuisse *Γεωργίου τοῦ Κεδρηνοῦ* sed *Γεωργίου καὶ Κεδρηνοῦ*, idque falso, cum narrationes quales Cedrenus habet nusquam textui admixtae sunt. Immo pars illa libri, quae a Vindobonensis 40 textu multum abest, fluxit e codice Georgii Monachi valde retractato. Atque locus inde a p. 4 usque ad p. 237, 14 circiter genuinum textum continet multis rebus cum *A* et *B*, maxime cum *A* consentientem. Deinde locus a p. 612, 15 *δύο δὲ* usque ad p. 711, 4 *τοιγαροῦν* ipse quoque genuinum textum exhibet, qui tamen a familia *CDEF* propius abest, in eoque cento ille ex Isidori Pelusiotae epistolis compilatus p. 666, 14 sqq. deest, et imperiorum initia in marginibus verbis *ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα* indicantur. Tum loci inde a p. 237, 14 usque ad p. 612, 15 et a p. 711, 4 usque ad p. 757, 8 congruunt cum textu valde retractato et aucto, qui multis libris recentioribus continetur, de quo infra disseram. Clausula denique, p. 757, 8 sqq., ex genuino textu et retractato mire commixtus est. Locus inde a p. 612, 15 usque ad p. 711, 3 foliis 96^v med. usque ad 122^v med. continetur, quos alia manu scriptos esse et cum verbis sequentibus non arcte cohaerere supra

dixi. Sequi videtur, codicem libri *G* archetypum hic habuisse lacunam. Inseruit autem librarius hic vacua folia, quae alius postea familiae *C* codice usus supplavit. Reliquae libri partis archetypus codex habuisse videtur textum iam ex genuino et retractato commixtum, cum scholia ad retractatum textum pertinentia in prioris codicis partis, quae genuinum textum p. 4—237, 14 repraesentat, marginem alia adscripta sint, alia in ipsum textum irrepserint.

Venio iam ad libros qui continent chronica Georgii nomine inscripta, quae ultra Michaelis III imperium, quamvis ibi chronici finem esse praefatio testetur, narrationem continuant.

Vindobonensis Hist. Graec. 40 (*V*) olim 39 et Suppl. 108, continet 328 folia. Emissione eum Byzantii Augerium Busbeckium in primo et ultimo folio narratur. Duo folia membranacea numeris 327 et 328 signata sed initio praefixa de Maria Magdalena sermonis clausulam continent. Foliis 1—326 Georgii Monachi chronicon continetur. Folia 49—314 membranacea sunt saeculo XI meo iudicio scripta, non saeculo X, ut Kollarus Suppl. ad Lambecii comment. fol. 650 dicit. Inter folia 311 et 312 duo folia ex medio quaternione exciderunt. Praeterea folia 1—48 et 315—326 chartacea pro deperditis antiqui codicis foliis saeculo XVI substituta sunt. Quaternionum numeri antiquitus adscripti docent periisse initio novem quaterniones, folia igitur 72; minor erat foliorum numerus si, ut postea fieri solet, quaternionibus admixti erant terniones.

Vetus libri pars incipit p. 142, 3 verbis *πρῶτον μὲν γὰρ*, et in Basilii Macedonis imperatoris vita finit verbis *καὶ ἠλλίσθησαν εἰς τινὰ τόπον ὀνομασμένον Ζωγολόϊνον* p. 756, 12 not. ed. Muralt. Post folium 311 intercedit locus a *συγκαθεσθεῖς τῷ βασιλεῖ* p. 742, 2 Mur. usque ad *οὐ δίκαιόν ἐστι καταφρονεῖσθαι* p. 748, 2. Multi in margine adscripti sunt numeri ordinales, quibus in capita dispertitur narratio. Imperatorum Romanorum initio p. 293, 7 cum numeri denuo ab $\bar{\alpha}$ initium sumunt quasi duo libri distinguuntur; olim tres partes fuisse infra demonstrabo.

Primus qui superest numerus $\overline{\kappa\alpha}$ in Josuae regno p. 142, 22 adscriptus est, ultimus primi ordinis est $\overline{\rho\iota}$. Singuli numeri non solum iuxta capitum initia adscripti, sed iidem in summis vel imis marginibus repetiti sunt. Post capitum numeros argumenta textus enuntiatas a particula $\overline{\omicron\tau\iota}$ incipientibus plerumque fusius adumbrantur; in brevibus capitibus, veluti in eorum quibus de Judaeorum iudiciis agitur plerisque, et multis ubi Judaeorum reges narrantur, notae illae eadem fere continent quae textus. E. g. p. 151, 5 in margine exstat: $\overline{\kappa\theta}$ $\overline{\omicron\tau\iota}$ $\overline{\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}}$ $\overline{\Lambda\beta\iota\mu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi}$ $\overline{\gamma\acute{\epsilon}\gamma\omicron\nu\epsilon}$ $\overline{\kappa\omicron\iota\tau\eta\varsigma}$ $\overline{\Theta\omega\lambda\acute{\alpha}}$ $\overline{\xi\tau\eta}$ $\overline{\kappa\gamma'}$, p. 151, 7 $\overline{\lambda}$ $\overline{\omicron\tau\iota}$ $\overline{\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}}$ $\overline{\Theta\omega\lambda\acute{\alpha}}$ $\overline{\gamma\acute{\epsilon}\gamma\omicron\nu\epsilon}$ $\overline{\kappa\omicron\iota\tau\eta\varsigma}$ $\overline{\text{I}\acute{\alpha}\eta\eta\omicron}$ $\overline{\xi\tau\eta}$ $\overline{\kappa\beta'}$ et sic deinceps. Aliae notae in margine exstant perpaucae. Omnes fere numeri appicti sunt initiis regnorum iudicum et regum Judaeorum, regum Israeliticorum, Assyriacorum, Syriacorum iuxta verba: *Μετὰ δὲ τὸν δεῖνα ἐβασίλευσεν ὁ δεῖνα*. In secundo numerorum ordine aliter res se habet. Atque capitum initia eum imperiorum semper congruunt. Juxta haec et numerus adscriptus est et initio nomen imperatoris casu nominativo aut $\overline{\acute{\alpha}\rho\chi\eta}$ $\overline{\tau\eta\varsigma}$ $\overline{\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\varsigma}$ $\overline{\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\delta\epsilon\iota\upsilon\alpha}$, a Nerva usque plerumque numerus solus. Haec secundi ordinis capita numeris adscriptis in paragraphos discernuntur; quorum primum non a capitis initio incipere mirum est. Exstat autem e. g. iuxta Phocae imperii initium p. 662, 10 numerus $\overline{\xi\beta}$, iuxta p. 662, 18 $\overline{\alpha}$ (adscriptum est $\overline{\pi\epsilon\tau\omicron\iota}$ $\overline{\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\theta\alpha\nu\acute{\alpha}\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\text{Μ}\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\kappa\iota\omicron\upsilon}$ $\overline{\kappa\alpha\iota}$ $\overline{\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\tau\acute{\epsilon}\kappa\eta\omega\alpha\iota}$ $\overline{\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon}$), iuxta p. 664, 6 $\overline{\beta}$ (adscriptum est $\overline{\pi\epsilon\tau\omicron\iota}$ $\overline{\tau\eta\varsigma}$ $\overline{\delta\upsilon\sigma\tau\upsilon\chi\iota\alpha\varsigma}$ $\overline{\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\text{Ρ}\omega\mu\alpha\iota\omicron\iota\omega\iota}$ $\overline{\kappa\alpha\iota}$ $\overline{\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\acute{\alpha}\pi\epsilon\lambda\omicron\upsilon}$ $\overline{\theta\alpha\nu\alpha\tau\iota\kappa\omicron\upsilon}$), iuxta p. 665, 14 $\overline{\gamma}$ (adscriptum est $\overline{\pi\epsilon\tau\omicron\iota}$ $\overline{\text{Φ}\omega\kappa\acute{\alpha}}$ $\overline{\tau\omicron\upsilon}$ $\overline{\tau\upsilon\gamma\acute{\alpha}\nu\eta\upsilon\omega\iota}$ $\overline{\kappa\alpha\iota}$ $\overline{\delta\omicron\pi\omicron\lambda\alpha\iota}$ $\overline{\delta\iota\kappa\eta\eta\iota}$ $\overline{\xi\tau\iota\sigma\epsilon\iota\omega}$). Praeter locos ubi numeri exstant paucae adscriptae sunt notae marginales. A Michaelis III usque imperio chronicon non a Georgio confectum sed aliunde desumptum est. Capita aliter distinguuntur. Ante duo ultima veteris partis codicis imperia Michaelis III et Basili Macedonis nomina imperatorum exstant atramento rubro casu nominativo textui praefixa, iuxta ea in margine capitum nu-

meri $\overline{\pi\varsigma}$ et $\overline{\pi\xi}$. Praeterea in vetere codicis parte inscriptiones exstant hae: P. 251, 10 *Περὶ τῆς βασιλείας Ἱεροβοὰμ βασιλέως Σαμαρείας καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν δέκα σκῆπτρων*; p. 264, 18 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ναβονχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος*; p. 293, 8 *Ἀρχὴ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας*; p. 364, 12 *Ἀρχὴ τῆς Νέρωνος βασιλείας*; p. 489, 22 *Χρονικὸν περὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν βασιλείας καὶ περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως*. Quae praeter inscriptionem Neronis imperio praefixam iisdem locis inveniuntur eademque fere verba continent atque inscriptiones librorum *CD*. Hac quoque re a *CD* prope abest *V*, quod in Phocae imperii fine additamentum non adiicitur. Largiorem libris Coislinianis narrationem exhibet *V* in imperiis Galbae Othonis Vitellii, imperatorum a Marco Aurelio usque ad Diocletianum, Tiberii II, Heraclonae Heraclii filii. De his locis iam disserui B. Z. II, 1 sqq. et VI, 234 sqq. Demonstravi autem quibuscumque additamentis genuinus textus auctus sit, omnia fluxisse e chronico quod codice Parisino Graeco 854 continetur Leonis Grammatici nomine vulgo designatum. De posterioribus inde a Michaelis III imperio chronici partibus in tertii voluminis praefatione disseram. Praeter illas interpolationes textus similiter atque in *BF*, minus tamen graviter, correctus est. Atque id imprimis studuit hic quoque librarius, quod quae Georgius *ψελλῶν* a purioris sermonis legibus aliena scripserat emendaret. Paucis tantum locis cum *BF* vel cum alterutro consentit *V*, alios plerumque locos vel eosdem aliter mutavit atque librorum *BF* scriptores. Qua ex re non ex eodem archetypo a viro docto emendato hos codices esse descriptos, sed suum negotium unumquemque horum librariorum egisse clare apparet. Quare monachi illius sermonem inconcinnum intactum relinquere non dubitavi etiamsi codices *BFV* hic illic saniora praebere videantur.

Est liber *V* diligentissime et cum orthographiae legibus congruenter scriptus nisi quod η et ι saepe commutantur et spiritus neglegenter ponuntur. Optime quoque conservatus textus est, praeterquam quod hic illic singula verba

perierunt vel evanuerunt, quorum vestigia secunda manus ex parte suo arbitrio supplevit. Praeterea rarissime a lectoribus codicis correctum est.

Recentiores libri partes cum vetustioribus non apte cohaerent. Ac prior pars non solum ad p. 142, 3, ubi genuini codicis reliquias incipere supra dixi, sed usque ad *σοφώτατοι* p. 147, 7 pertinet. Est igitur locus a p. 142, 3 usque ad p. 147, 7 bis repraesentatus. Post veterum partium finem maxima imperii Basilii Macedonis pars deest, supplementum a Leonis VI demum filii illius imperii initio incipit. Hic quod inscribitur *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Λέοντος* et capitis numerus deest, inde efficitur codicem archetypum adhibitum esse a V prorsus diversum. Fuit hic liber aequae atque libri G supplementa recentior atque alio modo interpolatus. In his posterioribus chronici partibus solius Leonis VI imperium longius narratur idque iisdem fere verbis, quae apud Muraltium p. 766 sqq. exhibentur. Ab Alexandro, qui illum secutus est (a. Chr. 911) usque ad Nicephorum Botaniatem (a. Chr. 1081) adumbrantur tantum breviter imperia, ab Alexio Comneno usque ad Theodorum Lascarem, qui obiit a. 1222, nomina tantum et imperiorum anni, ab hoc usque ad Joannem Cantacuzenum (a. 1341—1355) sola nomina commemorantur, iuxta quae spatia vacant, ubi imperiorum anni postea suppleantur.

Eiusdem classis duo exempla sunt recentiora sed integra, Vaticanus Graecus 153 et Holkhamensis 296. In utroque eadem capita et paragraphi distinguuntur, iidem loci interpolati sunt, eadem continuatio quae in veteribus codicis V partibus exstat.

Vaticanus Graecus 153 bombycinus est saeculi XIII foliorum numero 221, re 211, numeri enim 102 usque ad 111 desunt, duabus columnis scriptus. Integer est nisi quod post folium 215 excidit folium, quo locus a *τοιανύτης δὲ προφάσεως* p. 819, 10 Mur. usque ad *πολεμικῶν κατὰ* p. 824, 1 continebatur. Multarum paginarum summis versibus aqua ita nocuit, ut legi vix possint. Textum perditum recentior manus supplevit, neque tamen veteris

scripturae vestigia ullo modo attendit, sed adhibito libro a V prorsus diverso correxit, quo factum est, ut hodieque lectiones recentiores a genuinarum vestigiis haud raro differentes deprehendas. A folio 1 usque ad folii 10^r primae columnae initium pertinet index capitum. Folium 5 est ante 4 ponendum. Incipit ille ab his versibus rubro atramento scriptis:

*Πίναξ ἀκριβὴς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου
 πράξεις παριστῶν καὶ χρόνους στεφηφόρων,
 πράξεις παλαιᾶς ἔργα καὶ καταστάσεις.
 συμβάντα καὶ πραγθέντα πᾶς μαθεῖν θέλων
 ταύτην βίβλον δέλθε, τοῖς γεγραμμένοις
 τὸν νοῦν ἐφιστῶν . . . μή τί που λάθοι,
 ὥς ἂν παριστῶν ταῦτα τοῖς οὐκ εἰδόσιν
 ἔχειν νομίξῃ πραγμάτων ἐμπειρίαν.*

In sexto versu Allatius p̄asi supplevit. Quam Muraltius in praefatione p. XXIII exhibet inscriptionem versibus praefixam Γεωργίου μοναχοῦ ἁμαρτωλοῦ χρονικὴ ἱστορία in codice non invenitur. Versus sequitur 28 capitum index eorundem quae in textu a p. 6 usque ad p. 43, 10 distinguuntur. Sequuntur verba ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ βιβλίου Γεωργίου rubro atramento scripta. Post haec. denuo 110 capitum inscriptiones exstant; verba ρδ. οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς rubro atramento scripta sunt. Ante capitis 89 inscriptionem verba exstant οἱ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεῖς ipsa quoque rubro atramento scripta. Praefixo titulo eodem colore scripto Ἀρχὴ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας, postremum locum obtinent 91 capitum inscriptiones, quarum quadragesimam secundam anteeunt verba Χρονικὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν βασιλείας rubro atramento scripta. Haec ultima 91 capita in paragraphos dividuntur. Plerumque eadem partitio fit textus et indicis, sed indicis inscriptiones copiosiores sunt.

Similiter e. g. atque in codice V (cf. p. XXXIII) in textu imperium Phocae numero ξβ insignitum in tres paragraphos divisum est, et eadem fere inscriptiones in margine ex-

hibentur. In indice numero ξβ adscriptum est: Μετὰ δὲ Μανυρίκιον ἐβασίλευσε Φωκᾶς ὁ τύραννος ἔτη η', ὃς ὕστερον ἐν κακοῖς τὸν βίον ἀπέλιπε μελιδὸν ὑπὸ Ἡρακλείου κατακοπεῖς, et duo tantum paragraphi sequuntur hi: α. Περὶ τῆς γενομένης δυστυχίας τῶν Ῥωμαίων παρὰ τῶν Περσῶν καὶ Ἀβάρων καὶ τοῦ ἀπείρου θανατικοῦ καὶ τῆς ἐνδείας. et β. Ὅποιαν δίκην ἔτισε Φωκᾶς παρὰ τοῦ Ἡρακλείου τὴν αὐτοῦ ζωὴν δικαίως ἐν κακοῖς ἀπορρήξας. Quos Muraltius l. l. gravissimis indicis inscriptionibus adscripsit numeros ordinales A, B, Γ, Δ non in codice invenerat, sed temere finxit, ut quattuor chronici libri distinguerentur. Immo ter incipere capitum numeros in V eiusque similibus codicibus si animadverteris, in his tres potius libros, quamvis vox Βιβλίον nusquam adhibeatur, distingui convenies. Qui quidem exordiuntur ab inscriptionibus, quibus gravissima historiae monumenta significantur, a principio scilicet mundi, unde his Georgius narrationis initium facit, et a Julio Caesare imperatorum Romanorum primo.

Indicem subsequitur Georgii praefatio Πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας Γεωργίου μοναχοῦ inscripta. Ipsum textum anteeunt verba: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ. P. 43, 11 inscriptum est: Ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ βιβλίου Γεωργίου μοναχοῦ. Ceteras textus inscriptiones maiores eadem sunt quae indicis. In fine codicis narrantur mors et exequiae imperatoris Romani Lacapeni (p. 851, 19 Mur.).

Holkhamensis 296 chartaceus est saeculi XV, 421 foliorum. In primo folio narratur olim eum fuisse codicem μγ Μάρκον Μορξηνοῦ Cretensis. Tum pervenit in bibliothecam Julii Justiniani Venetorum rei publicae procuratoris, in qua numero 62 signatus erat. Nunc Holkhami in comitis Leicestriae bibliotheca asservatur (cf. B. Z. X (1901) p. 78). Omnibus fere rebus cum Vaticano 153 consentit, nisi quod eius lacunam non habet et nescio qua de causa iam verbis καὶ προσκυνηθὲν ἐκεῖσε ἐν τῷ παλατίῳ ἀνήγαγον p. 846, 8 Mur. deficit.

Utrumque librum ex codice *V* etiamtum integro transcriptum esse constat. Quos enim in *V* extinctos vel corruptos locos secunda manus suo arbitrio supplevit (cf. p. XXXV) hi in libris Vaticano et Holkhamensi iisdem verbis exstant. Veluti p. 254, 10 verba quae in reliquis codicibus legimus *τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ οὐδὲ ψιλὴν ἀπειλὴν ἐνεγκῶν ὁδὸν ἀπέδρα τεσσαρακοντῆμερον* in *V* omissa voce *ἀπειλὴν* manca sunt. In *V* codicis archetypo hoc ipsum exstitisse discimus ex nota marginali p. 254, 7: *οἷ. τίνος ἔνεκεν ὁ μέγας προφῆτης Ἥλιου τὸν μὲν βασιλέα Ἀχαάβ μετὰ παρορησίας ἤλεγξε, τῆς δὲ Ἰεζάβελ μὴ ἐνεγκῶν τὴν ἀπειλὴν ἔφυνγεν ὁδὸν ἡμερῶν τεσσαράκοντα*. Secunda manus in margine non *ἀπειλὴν* sed *προσβολὴν* supplevit. Idem verbum in Vat. 153 et Holkhamensi in textum receptum est. Paulo post in verbis p. 254, 14 *ἀλλ' ἀνθρῶπος ὑπῆρχεν οὐκ ἄμοιρος τῆς φυσικῆς ἀσθενείας* secunda manus vocem *ἀσθενείας* signo notavit eodemque signo notatam vocem *τῆς δειλίας* in margine adscripsit. In Vat. 153 in textu exstat *ἀσθενείας*, in margine γρ. *δειλίας*, in Holkhamensi in textu: *ἀλλ' ἀνθρῶπος ὑπῆρχεν τῆς δουλείας* (sic!) *οὐκ ἄμοιρος τῆς φυσικῆς ἀσθενείας*. P. 323, 6 Gaius imperator Tiberii filius appellatur in omnibus libris praeter interpolatos quosdam, ubi *ἀνεψιὸς αὐτοῦ* substituitur. Etiam in *V* quod olim exstabat *νῖδς* in *νῑωνὸς* mutatum et in margine adscriptum est: *νῖδς δὲ Γερμανικοῦ καὶ Ἀγριππίνης*. In Vat. 153 in textu exstat *νῑωνὸς* et in margine *νῖδς δὲ Γερμανοῦ* (sic) *καὶ Ἀγριππίνης*, in Holkhamensi *νῖδς δὲ Γερμανικοῦ καὶ Ἀγριππίνης* in textum receptum est. P. 514, 11, ubi codicis *V* folium 198^r plurifariam detersum, post denuo completum est, in ceteris libris exstat *ἀδῶος ὑπάρχειν τοῦ αἵματος τοῦ ἀνθρώπου καίτοι ὄντες ἐθνικοί*, in *V* secunda manus pro *καίτοι ὄντες* correxit *καὶ οὗτοι ὄντες*. P. 514, 24 in ceteris libris legitur *φοικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν ἔρευνα, ὅτι κρίσις ἀποτομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται*. Secunda manus in *V* substituit *ἐλεγχος* pro *ἔρευνα*, *ἔσται καὶ*

pro ἐν τοῖς, superscripta particula τοῖς, ἀδύνατος pro ἐλάχιστος, sine dubio quia paulo post legitur δυνάτοι, in quo ipsa loci illius biblici Sap. Sal. 6, 7 verba corrector non curavit. Quaecumque secunda manus correxit duo illi libri in textu continent. Similiter factum est multis aliis locis.

Quae cum ita sint libros illos e V fluxisse certum est. Jam cum Holkhamensis saepe meliores Vaticano praebat lectiones, quae in ceteris quoque libris inveniuntur, non minus certum est illum non ex Vaticano sed ex ipso V transscriptum esse. Veluti p. 17, 16 in Holkhamensi exstant quae in ceteris libris leguntur verba καὶ οὕτω πρώτος φορέσας ἐκ πορφύρας ἱμάτιον, πάντες ἐθαύμασαν τὴν ξένην ταύτην ἐσθῆτα, Vaticani scriptor suo arbitrio substituit: ὑπὸ πάντων ἐθαυμάσθη διὰ τὸ ξένον τῆς ἐσθῆτος. Idem scriptor plura temere mutavit, veluti imperiorum initia non ut alii librarii verbis significat Μετὰ δὲ τὸν δεινὰ ἐβασίλευσεν ὁ δεινὰ, sed verbis Ὁ δὲ δεινὰ ἐβασίλευσεν μετὰ τὸν δεινὰ, mire etiam nonnumquam haec verba posuit, postquam verba Μετὰ δὲ iam scripta rursus deleuit.

Libri igitur Vaticanus 153 et Holkhamensis non respiciendi sunt nisi ubi in V lacunae exstant, i. e. p. 1—142, 3 editionis meae et in continuatione chronici p. 742, 2—748, 2 et p. 756, 12 sqq. editionis Muraltinae. Eo loco, qui folio Vaticani perduto continebatur, iisque, qui in eo in summis paginis corrupti sunt, lectiones familiae V ex solo Holkhamensi repetendae sunt.

Laurentianus Plut. LXX cod. II (L) membranaceus est saeculi XI foliorum numero 269, re 270. Initio est mutilus. Prima novem folia esse duorum quaternionum reliquias docent numeri antiquitus adscripti. Sunt autem folia perverse conglutinata. Olim continebat quaternio $\bar{\alpha}$ folia

X. X. 1. 2. 7. 8. 9. X.

quaternio $\bar{\beta}$ folia

X. X. 3. 4. 5. 6. X. X.

Duo igitur initio folia desunt, quibus praefatio continebatur. Praeterea loci a κατελύθη p. 20, 20 usque ad ἐσόμενα p. 28, 16 et a βρα|χέων ἐπισημνήμενοι p. 39, 24 usque ad ἐκεῖνο p. 49, 5 perierunt. Ceterum liber integer est nisi quod folii 241 duo versus et trium maxima pars abrupta est. In folio 1 infra ornamentum variis coloribus tinctum rubra inscriptio exstat Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφορῶν χρονογράφων τε καὶ ἐξεγετῶν (sic) συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ. Scripturam ex parte extinctam recentior manus instauravit. Num p. 43, 11 chronographi nomen denuo inscriptum fuerit non constat, cum locus perierit. Quo quidem loco in Vaticano 154 eiusdem classis codice nulla inscriptio exstat, sed in margine tantum adscriptum est Περί Ἀδάμ. Postea rubrae inscriptiones in textu inveniuntur p. 251, 10 Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ἱεροβοὰμ βασιλέως Σαμαρίας καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν δέκα σκῆπτρων et p. 264, 17 Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος. Ante imperatorum Romanorum p. 293, 9 et ante imperatorum christianorum initium p. 489, 23 spatia vacant, neque tamen inscriptiones insertae sunt. Iudicum et regum Judaicorum initio quae in C praepositae sunt inscriptiones etiam in L exstant, neque tamen in textum insertae sed in margine adscriptae sunt. Inde a p. 489, 29 ante imperii cuiusque initium singuli versus vacui sunt. Juxta horum plerosque veteribus minore forma litteris ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα notatur. Μετὰ quoque vocabuli prima littera cum imperiorum initiis desit, sequitur librarium spatia reliquisse, ubi inscriptiones postea suppleret; quae autem rubro in textu atramento sufficere voluit nigro antea in margine exhibuit. In hac chronici parte praeter synodos septem oecumenicas raro argumentum in margine adumbratur. In priore parte ἀρχὴ tantum Judaicorum patriarcharum, iudicum, regum, deinde regum Israeliticorum, Assyriacorum, Syriacorum, tum imperatorum Romanorum ethnicorum notatur, neque tamen spatia in textu vacant, quae inscriptionibus compleantur, neque novi versus incipiuntur. Numeris num-

quam distinguitur. Secunda manus initio multa correxit, postea orthographica corrigere menda satis habuit. Veluti p. 19, 16 in noto illo oraculo Croeso regi edito omnium librorum ποταμὸν delevit, ut versum hexametrum refingeret, p. 20, 16 supra verba τὸν τὰ ἀλλότρια — ἐφιέμενον quod ei emendatius videbatur τῶν ἀλλοτρίων scripsit, alia id genus. Qua in re correctorem non adhibuisse alium librum, sed de coniectura mutasse, multis locis apparet, veluti p. 87, 6 pro ἐαυτὰ substituit ἐαυτοῦ, non ἐὰν τὰ, p. 99, 1 pro πάντων codicis παρὰ πάντων non πάντως, alia eiusmodi. Tertia manus hic illic correxit fortasse alio libro adhibito. P. 619, 9, quo in versu vacuo relicto ἀρχὴ Anastasii imperatoris significanda fuerat, lector aliquis verba νικηφόρος ὁ ταπεινὸς ἀναγινώσκων ταῦτα αἰπίνει exhibuit.

A libris quos antea descripsi *L* duabus rebus differt. Atque per universum codicem multo pauciora exstant e scriptoribus ecclesiasticis excerpta, in posteriore eius parte res gestae uberius enarrantur. A p. 467, 20 inde textus initio paullisper, mox magis magisque augetur, ut quae ceteris libris continentur additamentis quasi obruantur. Haec additamenta perpaucis exceptis librarius e Theodosii Meliteni chronico repetivit, quin etiam inde a Justiniano I illius narrationem paene integram recepit. Ex eodem chronico Georgii opus continuavit et sicuti *V* ad mortem usque Romani Lacapeni p. 851, 19 ed. Mur. perduxit. B. Z. VI p. 238 sqq. demonstravi Laurentiano non contineri genuinum chronicon, sed studuisse librarium res asceticas theologicas polemicas resecare, fusius narrare res gestas. Qua in re non adhibuisse illum codicem *V* ibidem explicavi. Eundem non verbum e verbo in iis partibus, quas e Georgii chronico desumpsit, textum transscripsisse, sed multa ex arbitrio mutasse, non mirum est. Quibus omnibus rebus efficitur codicis *L* ad textum restituendum valorem reliquorum codicum minorem esse.

Adhibuit autem librarius codicem archetypum libris *CDEF* perquam affinem. Neque magni momenti est de-

esse centonem illum ex Isidori Pelusiotae epistolis compilatum quippe quem librarius pariter ac multa ex scriptoribus ecclesiasticis excerpta forsitan eiecerit. Verum narrationis ordo in Michaelis III imperio idem est qui in *CD* et ἀρχὴ τῆς βασιλείας aequae atque in omnibus illis libris significatur. Nonnulla esse similiter atque in Patmiaco adscripta iam supra commemoravi.

Cognitione proxime accedit ad *L Vaticanus Graecus* 154. Membranaceus est saeculi XII, 215 foliorum. Descripsi eum accuratius in mea Theophanis Chronographiae editione Vol. II p. 385. Continet chronicon e Georgii nostri, Georgii Syncelli et Theophanis operibus compilatum, quod usque ad Justiniani I imperii initium pertinet. Atque ex Georgio Monacho folia 1—76 usque ad Romanorum imperatorum initium p. 293, 6 fluxerunt; ex eodem quae in Theophane desunt imperia a Marciano usque ad Anastasium (p. 610, 8—626, 2) in foliis 195^r usque ad 200^r suppleta sunt. Ante prooemium inscriptio exstat πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας. Hanc quae sequebantur verba extincta sunt, sed scriptum ibi fuisse Γεωργίου μοναχοῦ ut in aliis libris dubitari nequit. Prooemium deficit in verbis τοὺς ἐντυγχάνοντας p. 5, 3. Neque ante textum neque p. 43, 11 inscriptio exstat. Ante imperatorum Romanorum initium ex Georgio Monacho fluxit inscriptio Ἀρχὴ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας, sed qui sequitur ipse textus ex Syncelli chronico depromptus est.

Librarium adhibuisse codicem Laurentiano simillimum manifestum est. Itidem ille res ecclesiasticas contraxit, historicas auxit. Verum sermonem archetypi multis locis suo arbitrio eum retractasse collatis ceteris libris et fontibus apparet. Quo in genere e. g. locus p. 621, 9 sqq., ubi *L* cum ceteris libris fere consentit, legitur

in *L*

in Vaticano

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Μούρ- Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Μούρ-
δαρος (Μούδαρος vel Μούν- δαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν φύ-
δαρος rell.) ὁ τῶν Σαρακηνῶν λαρχος ἐβαπτίσθη (sic etiam

φύλαρχος βαπτισθεὶς ὑπὸ τῶν V) ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων. Σε-
 ὀρθοδόξων ἐν Συρίᾳ, Σεύηρος ἡρου δὲ τοῦ ἐπισκόπου πέμ-
 ἐπίσκοπος (ἐπισκόπους rell.) ψαντος πρὸς αὐτὸν καὶ θέ-
 ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν δύο θέλων λοντος τῆς οἰκείας αἰρέσεως
 αὐτῷ μεταδοῦναι τῆς οἰκείας μεταδοῦναι αὐτῷ, τοῦ δόγμα-
 αἰρέσεως. ὦν τοῦ δόγματος τὸ τος τὸ ἄτοπον νοήσας ἔφη
 ἄτοπον αἰσθόμενος ἔφη μετὰ μετὰ πανουργίας· ἐδεξάμην
 πανουργίας· ἐδεξάμην γράμ- γραμματα σήμερον ὅτι ὁ ἀρχ-
 ματα σήμερον, ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀγγελος Μιχαὴλ ἀπέθανεν.
 ἀρχάγγελος ἀπέθανεν.

Quae cum ita sint praeter praefationem, quae pleris-
 que libris deest, codicem prorsus neglexi.

Venio iam ad libros aliquos recentiores, qui, quamvis
 variis rebus inter se differant, tamen sine dubio ex eodem
 codice archetypo fluxerunt. Sunt hi Monacensis 139, Ci-
 zensis 65, Argentoratensis L Graeca 8, Ambrosianus C
 184 infer., Parisinus Graecus 1706, Vaticanus Palatinus
 Graecus 394, Monacensis 414 (et ex hoc descriptus Lipsi-
 ensis DCCII). Consensum eorum siglo R notabo. Ac
 primum quidem singulos breviter describam.

Monacensis Graecus 139 (*Mo*) chartaceus est sae-
 culi XVI, 442 foliorum. Folia 1—357 chronicon Georgii
 continent. Initio infra ornamentum vario colore tinctum
 inscriptum est Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφορῶν χρονογρά-
 φων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου
 ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ. Supra ornamentum illud verba ex-
 stant Γεωργίου συγγέλου Ταρασίου τοῦ ἀγιοτάτου πατρι-
 ἀρχου. Prima septem folia indicem capitum continent
 πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου inscriptum, ei, quem
 Muraltius praef. p. XXXVIII sqq. repraesentavit, fere aequa-
 lem, nisi quod distinguentes libros et capita numeri de-
 sunt. Lineis vario colore pictis graviora historiae momenta
 distinguuntur ante Muraltiani libri II inscriptionem, ante
 caput 38 (regum Judaicorum initium), iuxta caput 69
 (regum Israeliticorum initium), ante caput 88 (Nabucho-
 donosoris regnum), ante caput 104 (imperatorum Roma

norum initium; capite demum 105 Muraltii liber tertius incipit), ante caput 178 (imperatorum christianorum initium). In fine genuini chronici non adscriptum est ἕως ὧδε τὰ χρονικά Γεωργίου καὶ λογοθέτου, sed ornamentum substitutum. Inter capitis insequentis inscriptionem Περί τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν ἦτοι τῆς ὀρθοδοξίας et Basilii Macedonis imperium minore forma ornamentum interpositum est. Folio 8 cum quaternio incipiat numero α̅ insignitus, sitque index pallidiore atramento scriptus quam textus, illum postea a librario textui praepositum esse apparet. Quae exstant in textu et iuxta eum argumenti adumbrationes pleraeque eadem sunt quae indicis, eadem chronici partes utroque loco distinguuntur praeter regum Judaicorum et Basilii imperatoris initia. In folio 8 ante textus initium eadem inscriptio exstat quae in indice, idemque in superiori margine de Syncello refertur. Sequitur prooemium πρόλογος inscriptum. In eo versus nonnulli lacunas habent, desunt verba a τοὺς χρόνους p. 4, 6 usque ad γνῶσει p. 5, 13. Quae ut supplerentur dimidia pagina vacua relicta et recentissima manu e Fabricii Bibliotheca Graeca X p. 646 usque ad ἀνεκέρυξε p. 4, 22 textus suppletus est. Hic desinere cum non iam praesto esset spatium scriptor coactus est. Prooemium sequitur ipsum chronicon sine inscriptione, neque quidquam in margine adscriptum est. Post versus quosdam mutilatos omnino desunt verba ab ἀπησχόλει p. 7, 7 usque ad ἑπταπλασίως p. 8, 13. P. 43, 11 eadem inscriptio Ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγγέλου exstat quae in indice. In genuini chronici fine pariter atque in indice deest subscriptio a Muraltio commemorata ἕως ὧδε τὰ χρονικά Γεωργίου, ἀπὸ τῶν ὧδε μόνον τοῦ λογοθέτου. In folio 311 continuationis chronici inscriptio exstat haec: περὶ τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν ἦτοι τῆς ὀρθοδοξίας † τοῦ λογοθέτου. In summa folii margine supra rubrum ornamentum verba τοῦ λογοθέτου repetuntur. Desinit liber in morte et exsequiis imperatoris Romani Lacapeni p. 851, 19 Mur. Locus a ὁ καὶ p. 796, 18 usque ad παρακοιμώμενον

p. 803, 24 prave post p. 811, 20 postpositus est, videntur igitur codicis archetypi folia in falsum locum pervenisse. Librarii nomen in fine codicis exhibent hi versus:

Τετρεμάτῳται ἦν δρᾶς, φῖλε, δέλτος
ἐν τῇ δυστυχεῖ πόλει τῆς Ἐπιδάφρου,
πόνῳ δὲ Νικολάου (τε deletum) τοῦ Χωνιάτου.

In margine libri exstant notae textus argumentum adumbrantes permultae, scriptorum nomina in textu laudatorum, loci scripturae sacrae, interiectiones veluti ὠραῖον, φοβερόν, γνώμη, χρησμός, scholia et iuxta haec saepe ipsum vocabulum σχόλιον. P. 115, 6 vocabulo λογοθέτου in margine adscripto locum genuino textui interpolatum scriptori illi deberi, p. 115, 7 vocabulo Γεωργίου genuinum textum denuo initium sumere declaratur. Ipse librarius multos locos correxit, multos in margine supplevit, etiam plures secunda manus et correxit et supplevit libro adhibito alio.

Cizensis 65 (Ci) chartaceus est saeculi XVI foliorum numero 379, re vera 373. cum numeri a 340 usque ad 345 desint. Praefixo in folio verso exstant verba πόνος καὶ κτῆμα ἡ παροῦσα βίβλος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας Νικολάου Χωνιάτου. Minorem codicis partem eadem manus scripsit, quae *Mo* confecit, maiorem diversae aliae. Index capitum deest. Incipit codex a praefatione sic inscripta: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν δὲ (sic) καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ. Infra scriptum est πρόλογος, supra atramento fusciori et aliis litterarum ductibus bis Γεωργίου μοναχοῦ τοῦ συγγέλου, etiam superius in margine recentiore manu: „Georgii Syncelli patriarchae Cpolit. Tarasii“. Prooemium mutilum est similiter atque in *Mo*, nisi quod lacuna iam a τὴν ὑπόθεσιν p. 4, 1 initium sumit. In folio 3^r ipsum chronicon incipit inscriptum: Σύνοψις ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδάμ πλάσεως μέχρις τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς. Initio chronici eadem lacuna exstat quae in *Mo*, nisi quod iam verbis εἶτα κτίσας p. 7, 4 incipit et usque ad καὶ ἀάμπολλα p. 8, 13 pertinet. P. 43, 18 sic inscribitur: Ἀρχὴ τῆς τοῦ συν-

τάγματος χρονογραφίας Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγκέλου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης. P. 145, 20 ornamentum rubrum sequitur inscriptio *Περὶ τῶν κριτῶν*. Ἀρχὴ περὶ τοῦ Ἰουδά. P. 159, 15 subscriptum est τέλος τῶν κριτῶν Ἰσραήλ, p. 166, 5 inscriptum Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ἰουδαίων. Περὶ τοῦ Σαούλ. Parvo ornamento supra textum posito p. 189, 5 Salomonis regnum initium sumere significatur. P. 251, 10 inscriptum est Ἀρχὴ περὶ τῆς βασιλείας Σαμαρείας. Περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ βασιλέως Σαμαρείας, p. 264, 17 Περὶ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνίων; p. 271, 27 subscriptum est τέλος τῶν Χαλδαίων. P. 293, 1 in ultimo capite secundi libri Muraltiani, ubi hic indicat tantummodo Caesaris imperium sumere initium, in *Ci* inscribitur Περὶ τῆς βασιλείας Ῥωμαίων, p. 378, 10 ed. Mur. in loco interpolato, quam mea editio non repraesentat, Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ Χλωροῦ τοῦ πατρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, p. 485, 4 Ἀρχὴ τῆς τῶν Χριστιανῶν βασιλείας. Περὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, quae ἀρχὴ in ceteris libris, etiam iis, qui libro *Ci* affines sunt, posteriore loco (p. 489, 21) exstat. In genuini chronici fine subscriptum est ἕως ὧδε τὸ πέρας τὰ χρονικὰ Γεωργίου συγγέλου ὡσαύτως καὶ τοῦ λογοθέτου. Continuatio chronici inscribitur Ἀρχὴ τοῦ χρονογράφου τοῦ σοφοῦ καὶ λογιωτάτου λογοθέτου. μέχρι τοῦδε ἱστορήσεν ὁ μοναχὸς Γεώργιος σύγγελος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως. Finem facit liber aequae ac *Mo* mortem Romani Lacapeni p. 851, 18 Mur. In fine subscriptum est: ἐπὶ ἔτους ζξε' (a. 1557) κατὰ μῆνα φεвр. τρίτῃ ἱσταμένοι ἰνδικτιῶνος ιε' ἐξ ἐπιδάουρου.

In posteriore chronici parte multa ex iis quae Georgius scripsit absunt. Omisit autem librarius universam de re monastica commentationem p. 327, 12 usque ad 364, 11, magnam de vita post mortem ex scriptoribus ecclesiasticis excerptorum partem. P. 683, 16 scripta iam verba εἴτα καὶ τὸν κλέπτην αἰφνιδίως εἰσελθόντα erasit, verba τὰ ἐξῆς τούτων substituit, universum locum usque ad p. 697, 7 praetermisit. Nonnullis locis folia vacua relicta sunt ante quae textus medio in enuntiato deficit. Sequitur etiam

codicem libri *Ci* archetypum habuisse lacunas. In *Ci* lacunas illas in Phocae et Heraclii imperiis secunda manus alio adhibito libro supplevit. Desunt in Phocae imperio locus a καὶ δὴ κελεύσας p. 662, 17 usque ad οἱ δὲ ὄγλοι ἐπισυναχθέντες p. 665, 5, in Heraclii imperio locus a στρατηγὸν αὐτὸν p. 668, 4 usque ad finem. Desunt praeterea genuini chronici loci a καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ p. 735, 17 usque ad p. 744, 10, a ὡς παρὰ γνώμην p. 748, 19 usque ad ἐλύθη p. 749, 13, continuationis locus a θυμοειδῆ p. 723, 9 Mur. usque ad p. 728, 10 et inscriptio. Continuationis textus pariter atque in *Mo* perturbatus est. In margine prima manus hic illic scholia vel vocabulum σχόλιον exhibuit. P. 80, 19 ed. Mur. λογοθέτης non commemoratur. Recentior manus in margine plurimas notas adscripsit, tum ex aliis libris tum e Cedreni chronico excerptas.

Argentoratensem L Graeca 8 (Ar) primus notum fecit et descripsit B. Z. IV (1895) p. 493 sqq. Fr. Lauchertus. Liber est chartaceus saeculi XVI foliorum numero 388, re vera 391, cum duo sint praefixa non numerata, unum itidem post folium 388 adiectum. In folio 3^r codicem olim possedisse collegium societatis Jesu Molshemense narratur. In folio 1^r rubro atramento scriptum est Γεωργίου μοναχοῦ καὶ λογοθέτου ἱστορικόν, in folio 2^r nigro τῶν λογισμάτων (corr. ex τοῦ — του) κυρ. γεωργίου συγγέλου καὶ τοῦ λογοθέτου ἱστορικόν, et infra τετραδ. νβ'. In folio 3^r index capitum incipit rubro atramento sic inscriptus: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγγέλου χρηματίσαντος ἐπὶ τῶν χρόνων Ταρασίου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως νέας Πάμης. Supra recentior manus multo lucidiore quam quo index scriptus est atramento verba posuit Γεωργίου καὶ λογοθέτου. Sequitur index πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πυξίδος βίβλου inscriptus. Ante secundi libri capita rubra inscriptio exstat τοῦ αὐτοῦ ἔτερος πίναξ. De titulis qui sequuntur haec animadverti velim. Ac titulus Ἀρχὴ τῶν κριτῶν sinistra versus parte prius

incipit quam ceteri. Titulus ἀρχὴ τῆς βασιλείας τῶν Ἰουδαίων rubram habet litteram initialem. Post titulum περὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος reliqua paginae pars vacua est. Initio folii 6^r rubra inscriptio exstat Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων, post titulum, quo Vespasiani imperium indicatur, reliqua paginae pars item vacua est relicta, ante Titi imperii titulum versus vacuus est tamquam ubi inscriptio substituatur. In folio 8^r infra titulum Περὶ μοναχοῦ τινος crux posita est; sequitur titulus Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ λεγομένου Χλωροῦ καὶ περὶ τοῦ Μαξιμιανῶν καὶ Μαξιμιανοῦ, reliqua paginae pars vacua est. In folio 8^v rubro atramento inscriptum est Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τῶν Χριστιανῶν. Post Michaelis III imperium verba exstant ἕως ὧδε τὰ χρονικὰ Γεωργίου καὶ λογοθέτου. In folio 10^v rubro atramento scriptum est λογοθέτου. In fine denique indicis verba leguntur ἕως ὧδε τὸ πέρας τῶν χρονικῶν συνταγμάτων. Folia 11 usque ad 14 vacua sunt, nisi quod in folio 14^v verba exstant τέλος τοῦ πλινκός. Index est ei qui codici *Mo* praefixus est admodum dissimilis, praeterquam quod in utroque regnorum et imperiorum initia aequae indicantur.

In folio 15 ipsum chronicon incipit rubro atramento sic inscriptum: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγγέλου. Προοίμιον. Quae in supremo margine exstant verba Γεωργίου καὶ λογοθέτου secunda manu mihi videntur addita esse. Maxima prooemii pars a verbis μὲν ἀλήθειαν ἔκομψον p. 2, 6 usque ad finem deest. Ante textus initium inscriptum est Περὶ τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὕας. Locus ab ἐν γῇ p. 7, 5 usque ad ἑπταπλασίως p. 8, 13 deest. Ante p. 11, 2 rubram inscriptionem Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγγέλου χρονικὸν ὥραιον manus posuit ab ea, quae reliquas inscriptiones confecit, diversa. P. 43, 11 inscriptum est Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγγέλου. Praeterea ornamentis et inscriptionibus rubris insigniuntur loci hi: P. 145, 20 Περὶ τῶν κριτῶν. περὶ Ἰούδα, p. 166, 5 Ἀρχὴ τῶν βασιλέων. περὶ τῆς βασιλείας

Σαούλ, p. 251, 10 *Περὶ τῆς βασιλείας Ἱεροβοάμ*, p. 264, 17 *Περὶ τῆς βασιλείας Ναβονχοδονόσορος*, p. 293, 1 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων*. *περὶ Ἰουλλίου βασιλέως Καίσαρος*, p. 311, 14 *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος*, p. 364, 12 *Περὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος*, p. 383, 5 (quamquam imperii Titi initium in chronico p. 437, 3 demum narratur) *Περὶ τῆς βασιλείας Τίτου υἱοῦ Οὐεσπασιανοῦ ὃς ἤρξατο τῆς Ἱεροσολύμων πολυορκίας*. *περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν συμβάντων ἐν αὐτῇ*, p. 443, 17 *Περὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ*, p. 481, 20 *Περὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλλίου, ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς χρονογραφίας Θεοφάνης ὁ τοῦ Ἀγροῦ ἡγούμενος*. Contra inscriptiones *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ῥωμαίων*. *περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως* p. 485, 4 et *Πάλιν περὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως* p. 489, 21 secus atque in aliis libris nulla re insignes sunt. In folio 345^r post genuini chronici finem subscriptum est ἕως ὧδε τὰ χρονικὰ Γεωργίου καὶ τοῦ λογοθέτου. In fol. 346^r continuatio incipit: Τοῦ σοφωτάτου λογοθέτου. *περὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρου τῆς αὐτοῦ μητρὸς*. Initio folii 389^r ante verba ἀντιπρόσωποι οἱ ἐπὶ πλεῖστον p. 846, 15 ed. Mur. rubro atramento scriptum est βιβλίον τοῦ χρονογράφου. Deficit liber aequè ac *Mo* et *Ci* in morte Romani Lacapeni p. 851, 19 Mur., atque eodem modo quo in his ordo continuationis perturbatus est. Subscriptum est ἕως ὧδε τὸ πέρας τῆς κατὰ χρονικὸν διηγήσεως. De diversis manibus et aliis rebus disseruit Lauchertus l. l. p. 494. In margine hic illic scholia vel vocabulum σχόλιον, p. 80, 18 ed. Mur. pariter atque in *Mo* verbum λογοθέτου adscriptum est.

Ambrosianus C 184 inf. (*Am*) chartaceus est saec. XVI foliorum 328. Folia cum sint falso conglutinata, locus a μόλις p. 669, 15 usque ad καὶ γοῦν p. 675, 16 prave post κατὰ παράδοσιν τὸ εὐαγγέλιον p. 719, 7 insertus est. Folii 302^r dimidia pars vacua est neque tamen verba desunt. In proxima pagina alia scribere incipit manus. Aequè atque in *Ci* de re monastica commentatio praetermissa est; lacunae quoque in prooemio et paullo post in chronici

initio in utroque codice exstant eadem. Sed liber cum multis rebus a *Ci* differat, ex eo transcriptus esse non potest. Homoeoteleuto effectum est, ut Tiberii II imperium praetermitteretur. Index capitum deest. In folio 1^r ante Georgii praefationem exstat inscriptio *Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συνεθεὲν ὑπὸ Γεωργίου καὶ συγγέλου. Προοίμιον*. Ceterae inscriptiones maiorum chronici partium, etiam longa illa p. 383, 5 *Περὶ Τίτου κ. τ. λ.* eadem sunt quae in *Ar*, nonnullae tamen ex his eodem modo quo capitum tituli scriptae sunt. Genuinum tantum chronicon liber continet. In fine subscriptum est *ἕως ὧδε τὰ χρονικὰ Γεωργίου καὶ λογοθέτου*.

Parisinus Graecus 1706 (*Pa*) chartaceus est saeculi XVI foliorum numero 509, re 515; ante enim folium 1 quattuor folia praefixa, post folium 509 duo folia adiecta sunt non numerata. Praefixorum quartum veteris libri partis est. In tertii folii parte inferiore exstat numerus, quem codex nunc habet, sequuntur verba „Codex olim D. Antonii Faure 17“, infra: Reg. 2077. In ultimo folio verba in-

2

veniuntur „Francisc. de Hautesere. Antecessor Pictavien-sis“. Foliis 1 usque ad 372 continetur Georgii chronicon, foliis 375 usque ad 509 Johannis Sinaitae Historia Barlaam et Josaphat. Vacua sunt folia praefixorum quartum, folia 11. 12. 13. 373. 374 et duo post folium 509 adiecta. Folia 226 usque ad 281 ante folium 140 anteposenda sunt. Ante folia 1. 13. 89. 186. 210 singula folia exsecta sunt, neque tamen lacunae exstant. Folium 55 e duobus foliis conglutinatis compositus est. Folia 55^v dimidia pars vacua est, sed in folio 56^r textus continue pergit. Locus *καὶ πᾶς ὁ λαὸς* p. 119, 3 usque ad *ἦδει γὰρ* p. 135, 7 inter *ὠφέλειας* et *γένωνται* p. 87, 20 denuo repraesentatur. Singulis manibus scripta sunt folia 1—60, 61—131, 132—139, 140—194, 195—297, 298 usque ad finem, nisi quod intra hos locos hic illic singulae paginae ab aliis librariis scriptae sunt. Primi duo librarii perquam neglegenter

scripserunt, secundus etiam graecae linguae imperitissimus fuit, qui quidem codicis archetypi compendia perversissime interpretatus est, veluti βασιλεὺς reponit pro omnibus vocis βασιλεία casibus, σαμάρον pro σαμαρείας, alia id genus. Index capitum idem fere est qui in *Ar*, nisi quod inscriptio vocabulum πίναξ exhibet nullo verbo addito. Sequuntur indicem tria folia vacua. Scripsit indicem librarius ultimorum codicis foliorum, idem ubique inscriptiones in versus, quos reliqui librarii vacuos reliquerant, inseruit. Videtur igitur scripto iam chronico indicem postea anteposuisse. Et index et inscriptiones et textus a libris *Am* et *Ar* cognatione proxime absunt. In prooemio et chronici initio eadem lacunae exstant quae in libris affinibus, pluribus tamen rebus hic codex differt a reliquis. Atque ubi prima lacuna exstat librarius continuo scribere pergit usque ad τοὺς κριτὰς μέχρι p. 4, 9, vacantque spatia ubicumque verba legi non potuerunt. Sequuntur media in pagina haec:

θ' οὕτως αὐτίκα τοὺς
διὰ βραχυλογί
ὥσπερ δὴ καὶ τὸ
όχων καὶ
καὶ δυν
κα

Reliquiae hae e vetustioribus libris facile suppleri possunt. Post has plura desunt. Tum reliqui libri incipiunt a verbis ἤδη δὲ λοιπὸν p. 5, 13, *Pa* iam a θεηγόρων p. 5, 12, sed omittit v. 13 voces πάντως et δὲ, cum parvas lacunas indicat. Similiter in secunda lacuna plerique libri deficiunt in verbis εἴτα p. 7, 4 vel ἐν γῇ p. 7, 5, *Mo* in verbo ἀπησχόλει p. 7, 7; in *Pa* post enuntiatum μετὰ δὲ ταῦτα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτὸν πεσοῦσης dimidia versus pars vacua est, tum media in pagina sequuntur verba:

ἄβελ τὰ πρωτότοκα θεῶ καθι
ἢ φιλαὐτὸν ἑαυτὸν συνίστη
ρέσεως προσεδέχθη. τοῦ δὲ ἑ
λέντος οὐρανόθεν πυρὸς εἰς τὴν

διὸ καὶ ὁ Κάιν ζηλώσας ἀπέ-
 θεῖς τὸν θεὸν οἰόμενος
 τὰ πρωτογεννήματα
 γὰρ καὶ ἔ

Post lacunam interpositam textus ut in plerisque libris a verbo *ἔπταπλασίως* p. 8, 13 denuo incipit. Locus hic mutilus e vetustioribus libris initio et in fine suppleri potest; media pars, id quod fieri solet in his codicibus, interpolata est. In recentiore codicis Vindobonensis 40 parte, quae ex simili libro archetypo fluxit, incorrupta verba unde restitui potest exstant haec: τοῦτο δὲ ἐγένετο φανερόν διὰ τοῦ ἀποσταλέντος οὐρανόθεν πυρός εἰς τὴν τῶν προσερχθέντων ἀνάλωσιν. διὸ καὶ ὁ Κάιν ζηλώσας ἀπέκτεινε τὸν Ἀβελ κρύψας αὐτὸν ἐν τῇ γῇ λαθεῖν τὸν θεὸν οἰόμενος. Index capitum usque ad Romani Lacapeni imperium pertinet, ipse liber in Michaelis III imperio deficiens Georgii tantum chronicon exhibet sine continuatione. Subscriptum est ἕως ὧδε τὰ χρονικά Γεωργίου καὶ τοῦ λογοθέτου.

Vaticanus Palatinus Graecus 394 (Va) chartaceus est saeculi XVI foliorum 382. Initio posita est trium versuum inscriptio ex parte compendiis scripta continens haec: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφορῶν χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν | συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Ἰωάννου ἁ τοῦ συκελιώτου καὶ χρηματίσαντος | ὕστερον πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως νέας δώμης· προοίμιον. Ἰωάννου ex γεωργίου, συκελιώτου ex συγγέλου posteriore tempore mutatum esse demonstravi B. Z. VI (1897) p. 243 not. In inscriptionem hanc cum denuo inquisivissem reponere illa verba non satis esse cognovi ad genuinum textum restituendum. Exstabat autem vetustior inscriptio super quam ea quam nunc habemus superscripta est. In primo versu, cum vetus scriptura esset latior, vestigia eius facile dignosci possunt. Atque ante vocabulum *χρονικὸν* quod nunc exstat in vetere inscriptione idem vocabulum scriptum fuit, ultimum primi versus verbum fuit *συντεθὲν*, ultimum secundi *συγγέλου*, in tertio versu solum vocabulum exstabat *προοίμιον*. Eadem

igitur sine dubio vetus inscriptio fuit, quae in *Am Ar Pa* invenitur: *Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν | ὑπὸ γεωργίου μοναχοῦ τοῦ συγκέλου | προοίμιον*. Librum usque ad folium 376^r eadem manus scripsit, a verbis demum *χρώματι* δὲ τῷ βενέτω p. 707, 24 ed. Mur. alia, quae videtur etiam inscriptionem nunc initio positam et multas in textu inscriptiones confecisse. Videtur igitur haec librum usque eo mutilum alio adhibito exemplo supplevisse et ex ampliore inscriptione, qualis in *Ar* et *Pa* ante capitum indicem exstat, genuinam inscriptionem, mutato perperam scriptoris nomine, interpolasse. Quae p. 43, 11 exstat secunda inscriptio τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ σκελιώτου olim eadem fuit quae in affinibus libris τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ συγκέλου. Pariter atque *Am* et *Pa* liber in genuini chronici fine deficit et subscriptum est ἕως (ᾧδε deest) τὰ χρονικὰ γεωργίου καὶ τοῦ λογοθέτου. Textus idem fere est qui libri *Pa*, lacunae utriusque libri prorsus consentiunt, nisi quod in secunda textus lacuna reliquiae in *Va* sic repraesentantur:

τὸν πεσοῦσης	ἄβελ τὰ πρωτότοκα
θεῶ καθι	ἢ φιλαυτὸν ἑαυτὸν
συνίστη	ῥέως προσεδέ
χθῆ. τοῦδε ἐ	λέντος οὐρανόθεν
πυρὸς εἰς την	διὸ καὶ ὁ
καὶν ξηλώσας ἀπε	
θεις τὸν θεὸν οἰόμενος	
τὰ πρωτογεννήματα	
γὰρ καὶ ἐ	

In tertio versu in codice archetypo vocabulum *ῥέσεως* exstitisse compendiose scriptum apparet. Scriptori libri *Pa* compendium imitatus est, scriptor libri *Va*, cum illud non intellexisset, perverse *ῥέως* scripsit.

Monacensis graecus 414, olim Augustanus, chartaceus est saeculi XVI, foliorum numero 276, re vera 293. Sunt enim ante folium 1 sex folia praefixa, postposita post folium 8 duo, post 259 duo, post 276 septem non

numerata. Praefixa folia vacua sunt, nisi quod in quinto similiter atque in *Ar* verba exstant *Γεωργίου καὶ λογοθέτου* et infra haec *Γεωργίου μοναχοῦ καὶ λογοθέτου ἱστορικόν*. In folio 1^r eadem fere inscriptio invenitur, quae in *Ar* et *Pa* exstat. Sequitur index capitum, in quo aequae atque in librorum *Ar* et *Pa* indicibus nonnullae capitum inscriptiones, quae post Heraclii imperium poni debebant falso in Constantini Magni imperium insertae sunt. Suo arbitrio librarius nonnulla omisit, plura capita in unum contraxit, sermonem in breve coegit, veluti solet pro *περὶ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα* substituere *περὶ τοῦ δεῖνα*. Pariter atque in ipso chronico ultimae indicis inscriptiones sunt capitum, in quibus de Constantini Heraclii filii imperio agitur. Sequuntur indicem duo folia vacua. Prooemii inscriptio eadem exhibetur quae in *ArPaVa*, prima lacuna eadem quae in *PaVa*, in secunda lacuna, quae pariter atque in *Mo* ab ἀπηρχόλει p. 7, 7 usque ad ἑπταπλασίως p. 8, 13 pertinet, textus illius reliquiae omissa sunt. P. 43, 11 inscriptio nomen Georgii exhibens deest, item capitum inscriptiones pleraequae; quae exstant neglegenter repraesentatae et saepe temere mutatae sunt. A p. 112, 9 usque ad p. 212, 24 Georgii textus deest, alia earundem fere rerum narratio substituta est. Folium 57^r incipit a verbis *γὰν καὶ σάρειον γέγονε: ἐτὰ μέντοι τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν — διηρέθη* (= p. 39, 12—13) καὶ οὐ διέλιπον — κατέλυσεν (= p. 39, 19—20). Haec verba extincta sunt. Sequitur Jacobi et Josephi historia *Περὶ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ* inscripta. Res gestae Josephi largius enarrantur. Sequitur de Jobe narratio ex Cyrilli libro excerpta. Deinde agitur de Moyse, maxime de calamitatibus Aegyptiacis, et de Josua. Sequuntur ex iudicibus Judas, Barac, Debhora (eodem tempore Prometheum Orpheum Aesculapium Lyncurgum vixisse traditur, Aesculapium a Jove fulmine percussum esse, quia mortuos ad vitam revocasset, narratur) Gedeon, Samson, anni quibus iudices non fuerunt, tum demum Jephte filiae historia. Tum commemorantur Judith, Ruth, Ester, Tobias, Eli,

Saul, David, Salomo, Roboam, Hieroboam. Medio in folio 88^r Georgii textus a p. 213, 1 rursus incipit. Qui inter folia 248^v et 249^r locus a p. 626, 7 καὶ γέρονε σεισμὸς usque ad τῷ καὶ Ἀδαμαντίῳ καὶ τῇ p. 630, 13 excidit falso inter folia 267 et 270 interpositus est, sed continuatus usque ad verba ξήτησιν ποιήσασθαι περὶ p. 630, 15. Quo factum est ut verba inde a τούτων δυσσεβείᾳ usque ad ποιήσασθαι περὶ bis, et in fine fol. 269^v et initio fol. 249^r repraesententur. Post fol. 259^r locus deest a τούτων δὲ καταδυσάντων p. 657, 17 usque ad finem imperii Mauricii p. 662, 8 pertinens; post folium 259 duo folia vacua non numerata inserta sunt. P. 697, 7 liber deficit. Codex est diversis manibus scriptus. Videtur autem librarius mutilum codicem transscripsisse integrum, multa folia vacua reliquisse, ubi alii librarii lacunas partim ex alio Georgii codice partim ex alio chronico supplerent.

Septem quos modo descripsi libros ex uno codice archetypo fluxisse docent lacunae, quae in omnibus initio exstant. Fuit in libro archetypo folium valde lacerum, cuius pars perierat, pars ex utroque latere ita fuit laesa, ut reliquiae tantum in modum cunei formatae superessent. Summi versus erant perforati. Folium hoc libri *Ar* scriptor plane omisit, alii partim diligentius partim negligentius repraesentaverunt. Differunt etiam multis aliis rebus hi libri. Id potissimum mirum videtur, quod *Am Pa Va* Georgii tantum chronicon continent, *Mo Ci Ar* etiam continuationem usque ad mortem Romani Lacapeni pertinentem, quam ex eodem archetypo fluxisse textus aequaliter in omnibus perturbatus demonstrat. Neque tamen collatis singulis lectionibus consentire inter sese continuatos codices omnes apparet, sed in *Ar*, sicuti eodem modo perturbatam in indice capitulum seriem exhibere eum supra dixi ac breviores libri, innumerae parvae corruptelae exstant eadem, quae inveniuntur in brevioribus, *Ci*, magis etiam *Mo*, cum vetustioribus codicibus plura habent communia. Constare igitur mihi videtur codicem omnium horum librorum archetypum habuisse continuationem, librarium, qui breviorum codicum

archetypum e codice libro *Ar* affini descripserit, eam omisisse, quippe qui ex subscriptione finem genuini chronici cognoverit.

In omnibus libris cum desit Phocae imperii clausula ex Isidori epistolis desumpta, a *C* propius eos abesse quam ab *A* efficitur. Neque aliter res se habet in inscriptionibus capitum. Quae quamquam fere numquam exhibent ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα, semper fere περὶ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα (non ut in *AB* περὶ τοῦ δεῖνα), tamen cum saepius inveniatur ἀρχὴ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα, raro etiam ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα, efficitur olim scriptum fuisse ubique ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα, postea περὶ esse substitutum. In Michaelis III imperio libri neque cum *A* neque cum *C* consentiunt; initio enim exhibent res ecclesiasticas, in fine demum deletam Saracenorum classem narrant. Hac quoque re ab *A* et *C* discrepant, quod textus maxime e Theodori Meliteni chronico et Alexandri Monachi libello de inventione S. Crucis interpolatus est. Sunt autem usque ad Michaelis Balbi imperium pauca tantum inserta, postea universum Theodosii chronicon receptum est. De omnibus his rebus et de Logotheta, qui in margine p. 80 ed. Mur et in subscriptionibus commemoratur, disserui B. Z. VI (1897), p. 244 sq. Demonstravi ibi libros *R*, quamvis ex eodem fonte interpolati sint ac *V* et *L*, neque ex *V* neque ex *L* pendere, sed ex ipso illo fonte hausisse. Fuerunt autem additamenta illa in codicis totius familiae archetypi margine adscripta, in libro, ex quo qui supersunt libri transscripti sunt, partim in margine relictia partim in textum recepta sunt. Non igitur mirum est additamentorum partem in omnibus libris esse in textum insertam, partem in aliorum textu inveniri, in margine adscripta esse aliorum, partem in aliis hic in aliis illic esse interposita, partem denique in paucis tantum vel singulis libris servatam esse. Saepius in *Mo* et *Ci* vel in solo *Mo* additamenta inveniuntur, quae in reliquis libris desunt. Praeterea codicis huius familiae archetypi librarius scriptores ecclesiasticos, ex quibus Georgius hauserat, hic illic ipse

quoque adhibuit atque ex iis textum recensuit. Veluti quae Georgius e Theodoro et Cyrillo excerpserat p. 302, 13 usque ad p. 308, 8 multo ille repraesentavit integriora quam chronicon genuinum. Multae textus lectiones inveniuntur mire cum solo *B*, permultae cum solo *V* consentientes. Videtur igitur olim vir quidam doctus codicem archetypum recognovisse adhibitis harum familiarum libris, qui tum nondum erant interpolati. Quae enim sunt in *B* et *V* interpolata in libros *R* non pervenerunt. Innumerae autem lectiones, quae in solis huius familiae libris atque iis qui inde pendent, veluti Mosquensi et Parisinis 1707 et 1708, traduntur librarii archetypi temeritati debentur, qui ex arbitrio chronici sermonem retractavit.

Ad *R* cognatione proxime accedunt codicis *G* quaedam partes, de quibus supra p. XXXI exposui. Attamen ex alio archetypi apographo atque ex quo septem illi codices fluxerunt originem ducere *G* putandus est, quippe in quo quae in omnium illius familiae librorum ipsum textum inserta sunt additamenta partim in margine relictia fuerint, partim omnino desint, partim praeter *G* in solo *Mo* inveniantur. Ipse textus, quamquam sunt eadem fere quae in illis libris temere mutata, aliae lectiones variae codicis *G* librarii arbitrio debentur, habet tamen etiam lectiones cum genuino textu consentientes. In hac igitur editionis parte siglo *R* pleraeque lectiones etiam codicis *G* significantur, siglum *G* non adhibetur nisi ubi codex *G* ab *R* differt, cum aliis libris consentit.

Ab *R* familiae libro aliquo sine dubio originem ducit Muraltii codex Mosquensis Synodalis olim CCLI et 264, hodie 406. Est enim in eo locus p. 796, 18 usque ad p. 803, 24 ed. Mur. aequo falso transpositus, suntque in sermone eadem fere retractata quae in ceteris familiae illius libris. Hic illic tamen lectiones pariter atque in *G* a genuino textu propius absunt quam in *R*. Equidem arbitror in codice horum librorum omnium archetypo alios locos in margine alios inter versus fuisse retractatos, quos librarii non ex aequo reddiderunt. Cuius rei exemplum afferam luculen-

tum. P. 294, 8 in genuino chronico legitur: *πίσας δὲ καὶ πόλεις δύο, μίαν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ ἄλλην ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ ἑτέραν ἐν Συρίᾳ καταπεσοῦσαν ὑπὸ θεομηνίας ὀνόματι Σαλαμίνην ἀνεγείρας*. Pro *ἐν Συρίᾳ* in *R* *ἐν τῷ Κύπρῳ*, in Mosquensi *ἐν Κύπρῳ Συρίας* legitur. Lectio codicis Mosquensis neque ex *R* transscripta esse neque ex fonte plane diverso fluxisse potest. Archetypi nimirum codicis librarius cum Salaminam illam celeberrimam in Cypro sitam meminisset, inter versus supra vocabulum *Συρία* scripsit e coniectura *Κύπρῳ*, id quod librarii recentiorum codicum suo quisque arbitrio interpretati sunt.

Fusius Mosquensem descripsit Muraltius in praef. p. XXsqq., ipse in dissertatione de Logothetae chronico scripta quae inter libros Mosquensem et *R* necessitudo intercedat exposui. Textum recensitionis *R* amplificatum denuo multum auxit codicis Mosquensis librarius cum ex aliis chronicis tum ex eodem Theodosio ita, ut huius chronicon fere integrum in Georgium intexeret. Quo factum est ut libri Mosquensis textus a genuino chronico non propius absit quam Cedreni et aliorum chronica seorsum impressa. Mosquensem igitur neque iterum contuli neque lectiones eius in apparatus criticum inserui.

Eadem de causa non magis in usum meum converti libros **Parisinos Graecos 1707 et 1708**, de quibus breviter tantum exponam. Sunt illi quamvis diversis manibus scripti tamquam unum chronici exemplum in duo volumina divisum. Codicis 1707 foliis 1 usque ad 94^r chronicon Georgii continetur usque ad p. 293, 6, post Nicetae Choniatae chronicon falso agglutinatum est. Liber 1708 textum inde a Caesare continet. Hoc quoque exemplar codicibus *R* affinem esse eadem textus p. 796, 18—803, 24 perturbatione, quae in *Mo Ci Ar* exstat, demonstratur. Sed descriptum est antequam archetypus lacunas contraxit, cum initio chronici non lacuna, sed pariter atque in Vindobonensi 40 textus interpolatus integer exstet. Prooemium deest, de lacuna illius igitur nihil scimus. Sunt hi codices ex diversis fontibus, maxime inde a Constantino Magno

ex Theophanis chronico interpolati. Continuatio usque ad Alexium Comnenum pertinet.

Restant ex libris Muraltianis **Schleusingensis** et tres Oxonienses, Barocciani scilicet 30 et 194, et F, 6, 26 nunc Misc. 120. Atque illum in bibliotheca Schleusingensi adhuc desiderari (cf. Muralt. praef. p. XXIX) per litteras me docuit Schmiederus gymnasii Schleusingensis director. Oxonienses excerpta tantum exigua continent.

Barocciani 30 chartacei saeculi XVI foliis 67^v usque ad 74^r continentur excerpta historica ἐκ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου περὶ βασιλέων χρόνων καὶ ἄλλα τινὰ inscripta, quae si modo sunt Georgii monachi e libro valde retractato et interpolato originem ducunt. Partem eorum edidit Cramerus in Anecdotis Oxoniensibus Vol. IV p. 243 sqq. In **Barocciani 194** chartacei saeculi XVI foliis 60 usque ad 65 exstant inscriptione carens prooemium et nonnulla ex chronici initio excerpta usque ad p. 93, 1. Sunt haec perverso ordine mutilo Malalae chronico in editionibus praefixa. Partem edidit Cramerus l. l. Vol. IV, p. 218 sqq. Quem sub no. 19 Muraltius praef. p. XXVII describere sibi videtur Oxoniensem F. 6. 26 re vera non inspexit, sed quae exposuit in Baroccianum 194 cadunt. Immo codex ille **Oxoniensis F, 6, 26**, nunc **Miscellaneus 120** chartaceus saeculi XIV continet in foliis 205 usque ad 228^v excerpta historica „e Georgii Cedreni aliorumque chronicis“ (Coxe, Catal. I, p. 691) Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ inscripta.

Magna cum suppeditaret integrorum librorum copia neque haec excerpta in meum usum converti neque multa alia, quae hic illic inveniuntur ex parte tantum e Georgii nomine appellata. Quae Georgii nomen non prae se ferunt ea Georgii esse in bibliothecarum catalogis saepe non indicatur. Veluti Oxonii praeter illos tres duo asservantur libri excerpta e Georgio continentes, Cromwell. 18, qui p. 312 usque ad 324 commentationis de vita monastica (p. 327, 12 sqq.) partem exhibet ἐκ τοῦ χρονικοῦ συντάγματος τοῦ Γεωργίου παρεκβληθεὶς λόγος περὶ τῆς εὐ-

αγγελικῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας καὶ ὕψηλοτέρας διαγωγῆς inscriptam, et Baroccianus 197, cuius foliis 212^v sqq. eadem continentur. Ut alios libros praetermittam excerpta eiusmodi etiam inveniuntur in Neapolitano II A 26, p. 346, Vindobonensi Theol. graec. 241 fol. 133, Vaticanis graecis 197 fol. 155^v et 1296 fol. 1 et 556. Unum in usum meum converti Georgii codicis fragmentum, quod Georgii esse neque Montfauconius neque Omontius cognoverunt, Coisliniano 28 Pauli apostoli epistolas continenti praefixum, quippe quod et saeculi XI sit et cognatione ad *AB* prope accedat. Quae codicis *B* librarius temere mutavit eorum pleraque sed non omnia inveniuntur. Dolendum est quod quinque tantum folia unius quaternionis (2. 3. 6. 7. 8) supersunt. Paginae continent binas columnas, columnae senos tricenos versus. Exstant in his foliis loci inde a θάνατον p. 225, 22 usque ad πράξας p. 234, 11 et a λόγους τούτους p. 243, 8 usque ad p. 256, 11.

Relinquitur ut codicem omnium vetustissimum describam **Coislinianum** 305, olim 66 (*P*). Est liber membranaceus saeculi X vel XI ineuntis, 340 foliorum. Folia 1 et 2 prooemium usque ad verba Κωνσταντῖνον τὸν p. 4, 19 et folia 175 usque ad 180 locum inde a καὶ δὴ μανέντες p. 378, 22 usque ad καταλείψας τὸν ὄντως p. 396, 5 continentia multo recentiore manu adhibito libro codici *C* perquam simili scripta sunt. Folia 175 usque ad 180 in locum perdati quaternionis successerunt. Post folium 43 folium exsectum est non substitutum, cum locus perditus alio Georgii libro non contineatur. Quaternionum numeri olim antequam illa folia exciderunt adscripti docent duo tantum folia initio periisse. Deerat igitur libro index capitum. Prooemii initio a secunda manu praefixo inscriptio exstat Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ. πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας. Repetitur ea praeter ultima tria verba ante ipsum textum. Ante p. 43, 13 spatium vacat, inscriptio non exstat. Ultimum in libro est imperium Constantini Copronymi, quod tamen in fine

habet de Paulicianorum secta narrationem, quae in ceteris libris in Constantini Pogonati imperium inserta est. Huius narrationis clausulam cum ultimum quaternionis folium contineat usque ad finem completum, incertum est utrum librarius hic scribendi finem fecerit, an plures quaterniones olim adiecti hodie perdit sint. Numeris in margine adscriptis chronicon in capita distinguitur. Novies illi ab $\bar{\alpha}$ incipiunt, novem igitur tamquam partes operis maiores seu libri distinguuntur. Quarum prima 19 capita continens usque ad p. 43, 10 pertinet, neque tamen $\bar{\alpha}$ numerus initio sed p. 11, 2 demum positus est. Secunda exordium sumit p. 43, 13, ubi Georgius iterum ab Adami rebus incipit, et 27 capita usque ad p. 145, 19, quibus veteris testamenti historia usque ad iudicum aetatem narratur, continet. Tertiae partis 17 capitibus iudicum aetas, quartae 23 regum Iudaicorum, quintae 18 regum Israeliticorum res gestae narrantur. Sexta pars 11 capita continens usque ad Alexandri Magni successores, septimae duo tantum capita usque ad imperatorum Romanorum initium pertinent. Partis octavae 52 capitibus ethnici, partis nonae 34 capitibus christiani imperatores continentur. Neque partium harum initiis tituli praefiguntur, neque numeris capitum quidquam adscriptum est. Partes hae eadem fere sunt quae in multis aliis libris. Distinguuntur iis graviora historiae universalis, biblicae scilicet ante Christum natum, momenta. Capitum initia cum regnorum et imperiorum congruunt. Capita non ut in *V* in particulas dividuntur. In margine argumentum textus initio saepius, postea raro adumbratur, rarissime scholia longiora exstant. Librarius quamquam satis accurate scripsit, tamen ex homoeoteleuto multa omisit. Quae permulta occurrunt menda orthographica ex his postea lector quidam multa correxit. Feliciter autem evenit, ut plura corrigere ille non auderet.

Ceteri libri quamvis et rebus et oratione multum inter se differant, quamvis sint varie interpolati, tamen non difficile est quae sint interpolata cognoscere et collatis

Georgii fontibus probare sermonis varietates eruditorum et librariorum deberi arbitrio et temeritati. Constat igitur ex uno hos omnes libro archetypo fluxisse, proxime autem ab hoc *ACDE* abesse, *BFGLRV* multifariam esse retractatos et auctos. Ab omnibus his libris quia longe plurimum discrepat *P* ultimum hunc describere aggressus sum. Iam in eo est ut *P* cum archetypo illo conferamus. Magna autem ex parte, usque ad Juliani imperatoris mortem scilicet, *P* fluxit e libro illi perquam simili; eodem omnia ordine procedunt, raro quae reliqui libri exhibent in *P* augentur, raro quae in iis narrantur in *P* desunt. Neque tamen in hac differentia ex ipso illo archetypo originem ducere ut in *LRV* demonstrari potest. Inde a Joviani imperio textus saepe tantum inter se differunt, ex tam diversis fontibus fluxerunt tamque diversum narrationis ordinem exhibent, ut alius ex alio non potuerit nisi retractando oriri. Orationis quoque innumeras *P* habet varietates, quae, cum codex ille archetypus hic illic tantum meliores praebeat lectiones quam *P*, plerumque tamen a fontibus longius absit, temeritati retractatoris cuiusdam deberi vix putandae sunt.

Quae inter *P* et ceteros libros intercedat necessitudo id potissimum recte diiudicet oportet si qui Georgii textum restituere animum induxit. Est autem inquirendum in omnes Georgii fontes, quoque modo iis ille usus sit, quaeque inter eos et diversos libros necessitudo intercedat. De his rebus alio loco fusius disseram, hic paucis tantum quae mihi videar cognovisse exponam.

Atque, ut iam supra dixi, ubi omnibus idem argumentum libris continetur, minoresque tantum res differunt, maxime in excerptis ex scriptorum ecclesiasticorum operibus, admirandum in modum *P* fontium textum melius servavit, quam codex ceterorum archetypus. Deinde animadverti oportet, excerpta ex scriptoribus ecclesiasticis in *P* longiora interdum servari quam in reliquis libris, neque id paucis tantum locis, sed hic illic per universum chronicon. Aut igitur libro *P* usus reliquorum archetypus textum multis

locis mutavit vel contraxit, aut ipse *P* ex illo ita fluxit, ut librarius scriptorum a Georgio laudatorum opera fere omnia denuo examinaret ex iisque Georgii textum emendaret, veluti factum esse in codicibus *R* iis locis, qui p. 302, 12 sqq. ex Cyrillo Hierosolymitano et Theodoretō excerpti sunt, supra dixi. Magnum autem locorum laudatorum vel excerptorum numerum vix quisquam poterat examinare, praesertim cum Georgius fontes parum manifesto significet. Qui quidem cum operis titulum raro, paullo saepius scriptoris nomen commemorasset, quis erat tanta doctrina eruditus, ut omnes illos locos investigaret. Accedit quod ille raro verbum e verbo textus reddit, sed plerumque repraesentat multifariam mutatos, saepe in epitomae formam magni ambitus locos redigit vel centones ex diversis diversorum scriptorum locis compilat. Quod cum ita sit non solum difficile est qui fuerint fontes cognoscere, sed etiam locorum laudatorum textus in integrum restitui vix potest. Sunt autem omnia fere in *P* eodem modo quo in reliquis libris retractata, singulae tantum in eo solo exstant meliores lectiones. Has igitur non magni momenti lectiones ut expiscaretur percensuisse innumeros scriptorum ecclesiasticorum libros codicis *P* librarius minime putandus est. Ante igitur codicem ceterorum librorum archetypum *P* scriptum fuisse constat, et a scriptore archetypi illius ita excussum esse, ut locos in *P* excerptos ipse quoque ad libidinem adeo mutaret, ut nunc etiam longius quam in *P* a fontium textu in ceteris libris absint.

Neque aliter de librorum necessitudine iudicabimus, si quomodo in *P* et reliquis codicibus ipsae res exhibeantur attenderimus. In quo pauca tantum ponam exempla.

Atque in omnibus libris exstant duo ampliores de Graecorum idololatria excursus p. 58, 5 usque ad 92, 10, ex Athanasii et Theodoretī libris ita excerpti, ut non ipsarum cogitationum ordo servaretur, sed varia frustula hinc illinc deprompta perversissime commiscerentur. In solo *P* sequitur tertius, quo eadem omnino exponuntur,

ex Cyrilli contra Julianum imperatorem libris excerptus eadem plane ratione, ut a Georgio ipso scriptum esse non sit cur dubites. Luce igitur clarius esse videtur, ea quae nimis abunde ex tribus scriptoribus eadem fere proferentibus cumulaverat Georgius, archetypi illius codicis libra-rium omisso Cyrilli loco in brevius coegisse.

Deinde locum p. 132, 10 sqq. in *P* talem exstare qualem Georgius scripserit, in reliquis temere auctum esse, apparet. Laudantur autem ex scriptore quodam ecclesiastico mihi ignoto de Moysis calamitatibus in *P* haec: οὐ γὰρ ἄν, εἰ μὴ σφόδρα αὐτὸν ἐσκότῳσε καὶ ἐκ βάθρων αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἔστρεψεν ὁ τῆς ἀθυμίας ἐκείνος τάραχος, τὰς θεογράφους πλάκας ἔρριπεν ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ συνέτριπεν. ἐννόησον δέ γε πρὸς τοῦτοις οἶον πῦρ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀνῆψε καὶ ἀκατάπαυστον φλόγα ἤγειρεν ἢ τοῦ ἀδελφοῦ τελευτῇ κ. τ. λ. In reliquis libris post συνέτριπεν verba ἐν αἷς ὑπῆρχε γεγραμμένα ταῦτα, tum ipsa decem librorum sacrorum praecepta addita sunt. Neque tamen praeceptorum enumerationem in hunc locum quadrare neque ab illo scriptore, qui amplo et elato loquitur sermone, ieiuna ista hic inseri potuisse, sed a stulto quodam homine postea interpolata esse apparet.

Tum animadverti velim quomodo septem conciliorum oecumenicorum in *P* quomodo in reliquis libris narretur historia p. 509, 3; 575, 8; 605, 11; 611, 20; 629, 1; 725, 14; 769, 10. Atque illo continentur de primo concilio fabulae et narratiunculae multae ex scriptoribus ecclesiasticis depromptae eadem quae in ceteris libris, reliqua concilia ibi breviter tantum perstringuntur. Veluti de tertio tantum narratur: καὶ ἡ τρίτη σύνοδος τῶν διακοσίων πατέρων ἐν Ἐφέσῳ γέγονε κατὰ Νεστορίου; de quarto: καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος τῶν χλ' πατέρων ἐν Χαλκηδόνι κατὰ Διοσκορόν Ἀλεξανδρείας; de quinto: καὶ ἡ πέμπτη γέγονε σύνοδος τῶν ρξέ' πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Ὠριγένοῦς καὶ τῶν τὰ ἐκείνου διαδεξαμένων ἀσεβῆ δόγματα Διδύμου καὶ Εὐαγρίου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ καὶ κατὰ Θεοδώρου Μομφουεστίας διδασκάλου Νεστορίου. Paullo fusius de sexto

concilio narrantur haec: ἐφ' οὗ (Κωνσταντίνου) γέγονεν ἡ ἔκτη σύνοδος τῶν ρο' πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πύρου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῶν Μονοθελητῶν, οὓς καὶ ἀναθεματίσαντες οἱ θεῖοι πατέρες καὶ ἐπικυρώσαντες λέγεσθαι δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δύο φυσικὰ θελήματα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐξεφώνησαν κανόνα κ. τ. λ. Commemoratur igitur breviter conciliorum numerus ordinalis, numerus episcoporum, urbis in qua concilium celebratum est nomen, haereticorum damnatorum nomina. In ceteris libris, in quibus septimum quoque concilium narratur, adduntur nomina patriarcharum vel patrum, qui illorum loco aderant, annus imperatoris, quo concilium celebratum est, et doctrinae damnatae fusius vel succinctius exponuntur. Idem rerum narratorum ordo, ex parte etiam eadem verba, inveniuntur in libellis de septem synodis scriptis, quorum multi exstant libri varie inter se discrepantes. Ex his unus in Actis conciliorum ab Harduino editis Tom. V p. 1485 impressus est. Neque vero haec tam exigua additamenta omnibus locis, ut de conciliis quam brevissime ageret, codicis *P* librarius ex libro reliquis codicibus simili eliminasse putandus est, praesertim cum maiorem rerum theologiarum et ecclesiasticarum copiam exhibeat quam reliqui; immo hi quae in hoc genere paucissima invenerant in *P* postea ex libello de synodis ita auxerunt, ut integrum fere singulis locis reciperent. In quo mire de tertio et quarto concilio eadem fere et ex *P* et ex libello de synodis repraesentantur. Itidem in quinto et sexto concilio utroque fonte usus est librarius, nisi quod de haereticis damnatis solum libellum illum secutus est.

Ex posteriore denique chronici parte unum tantum exemplum ponam, quo confirmentur quae adhuc de librorum necessitudine exposui. Narratur autem Leonis III Isauri imperium diversissime. Atque in omnibus libris p. 734, 18 sqq. narratur breviter ex Theophane, Saracenorum imperante Theodosio III ad expugnandum Byzantium profectorum ducem Masalmam ad Leonem, qui tunc στρατη-

γὸς τῶν ἀνατολικῶν erat concitaveratque, cum Artemii partium esset, contra Theodosium seditionem, de foedere faciendo misisse, deinde ipsum Leonem imperatorem esse renuntiatum. Iam in *P*, postquam anni Leonis imperii indicati sunt, narratur: ὁ οὖν Μάσαλμας ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραχειμάσας ἐξεδέχετο τὰς τοῦ Λέοντος ὑποσχέσεις. μηδὲν δὲ παρ' αὐτοῦ δεξιόμενος καὶ γνούς ὅτι ἐνεπαίχθη, τὴν Ἀβυδὸν καταλαβὼν καὶ ἀντιπεράσας λαὸν ἄπειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐξορμήσας γράφει πρὸς Σουλεϊμᾶν τὸν πρωτοσύμβουλον ἔλθεῖν ἐν τάχει μετὰ τοῦ στόλου ad verbum fere ex Theophane p. 395, 13 sqq. Eadem, quae statim post susceptum a Leone imperium acta esse consentaneum est, in reliquis libris mire in fine imperii (fabulae tantum nonnullae sequuntur) post mortem demum imperatoris commemoratam narrantur. In quo non Saraceni, quia foedus facere non contigisset, progressi esse dicuntur, sed enuntiatum incipit: Ὁ οὖν Μάσαλμας καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται τὴν Ἀβυδὸν καταλαβὼν καὶ ἀντιπεράσας κ. τ. λ. Neque vero Abydum illum pervenisse antea narratur, sed tantum ad Amorium usque profectum inde foedus facere conatum esse. Apparet narrationem suo loco motam et actionem de pace componenda initam, ne de primis imperii annis agi manifestum esset, esse praetermissam. Cuius rei quae causa fuerit non minus elucet. Atque in reliquis libris statim post annorum imperii numerum annotatum fabula de adolescentia imperatoris ex Epistola ad Theophilum imperatorem, quae falso sub nomine Joannis Damasceni fertur (Migne Patrol. Graec. Tom. 95 col. 356), deprompta narratur, quae in *P* deest. Haec, praesertim qua cur imagines deicere Leo aggressus esset illustraretur, debebat initio poni, tum quae contra imaginum cultum fieri iusserit ille, omnia scilicet quae praeter bellum illud Georgius de Leonis imperio narravit, sequi consentaneum erat. Quo factum est ut de Saracenis narratio in ultimum locum transferatur. Accedit quod in reliquis codicibus praeter fabulam illam duo loci excerpti ex epistola illa inveniuntur, qui et ipsi in *P* desunt. Omnes hos locos non in *P* eliminatos, verum a reliquorum librorum

archetypi scriptore, sicuti ex Libello de synodis suppletum est, postea interpolatos esse cum per se patet, tum iis quae iam exponam elucebit. Ac p. 738, 15 sqq. in omnibus libris Germani patriarchae ad imperatorem laudatur oratio ex Stephani Diaconi Vita Stephani Junioris (Migne Patrol. Graec. T. 100 col. 1084 C) deprompta, in quam ex Sacharja propheta locus insertus est. Eadem omnes libri exhibent usque ad verba p. 739, 8 ἐξ ἀρχῆθεν γὰρ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν ἡ εἰκονικὴ ὄρασις ἀνετυπάθη. παρὰ τε γὰρ τῆς αἰμόρρου εἰς τὴν ἐπ' αὐτὴν γεγυῖαν θαυματουργίαν ἡ τοῦ Χριστοῦ εἰκὼν ἐστηλογραφήθη. Haec in *P* statim excipiunt verba, quae et ipsa in Stephani Diaconi vita sequuntur eadem fere: μεθ' ἧς ἀχειροποιήτος ἐν Ἑδέσῃ τῇ πόλει, καὶ μέντοι καὶ ἡ παρὰ τῷ εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ ἱστορηθεῖσα τῆς θεομήτορος ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρὸς Θεόφιλον. In ceteris libris imaginis Edessenae mentionem praecedit uberior ex Eusebii H. eccl. VII 18 desumpta narratio de statua illa Christi, quam mulier sanguinis fluxu laborans posuit, tum reliquae imagines commemorantur, sed verbis et ex Stephani Vita et ex Epistola illa ad Theophilum compositis. Ex loco sic coagmentato per se patet non potuisse codicis *P* librarium ex ceterorum librorum narratione sola Stephani Diaconi verba, omissis Eusebii et Epistolae verbis, exsecare, sed codicis *P* e solo Stephano desumptam narrationem postea ex Eusebio et Epistola esse interpolatam. De morte denique imperatoris p. 744, 16 in *P* ex Theophanis chronico, quo multifariam Georgius usus est, narratur: ἀπέθανε δυσεντερικῶς ὁ δύστηνος ψυχῇ καὶ σώματι (cf. Theoph. p. 413, 2 τέθνηκε Λέων σὺν τῷ ψυχικῷ καὶ τὸν σωματικὸν θάνατον), in ceteris ex Epistola illa: ἐν τοῦτοις ὁ παμμίκτος καὶ ἀλάστωρ Λέων ὁ βάνανσος ὡς ἄνθρωπος ἀποθνήσκει δυσεντερικῶς καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πέπτωκεν (cf. Epistolae verba: οὐ πολὺ δὲ τὸ διὰ μέσον καὶ ὁ Λέων ὡς ἄνθρωπος θνήσκει καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πέπτωκεν). Vocabulum δυσεντερικῶς additum est ex imperatorum catalogo a Georgio adhibito, in quo praeter imperiorum annos mortium causae narrabantur.

His disputatis codicem *P* ante librum ceterorum archetypum scriptum et ab huius scriptore in usum suum conversum esse apparet. At loci exstant multo ii quidem pauciores, quibus contra rem se habere effici videatur. Atque ipse in commentationibus in Arnoldi Schaeferi honorem editis eiusmodi sententiam tuli. Animadverteram autem in *AC* nonnulla ex epitome e Theodori Lectoris historia ecclesiastica excerpta rectius repraesentari quam in *P*. Deinde iam supra notavi, quamvis pleraque ex scriptoribus ecclesiasticis excerpta in *P* propius absint a fontium textu, nonnulla tamen abesse longius quam in ceteris libris. Non raro denique ubi in ceteris libris loci maxime e scriptoribus ecclesiasticis excerpti continue repraesentantur, in hos in *P* varia sunt maxime e scriptura sacra insolenter interpolata.

Iam cum obscurari rursus de librorum necessitudine iudicium videatur, recte tamen sententiam feremus, si duas codicis *P* notas animadverterimus, alteram iuxta p. 170, 5, ubi in textu post ὑψηλότερον signum exstat, in margine adscriptam: πολλοὶ τοιγαροῦν πολλάκις ὅπ' ἀνοίας καὶ μεγαλαυχίας (μελαυχίας cod.) φερόμενοι καὶ εἴτε ἐπὶ πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ εἴτε ἐπὶ ῥώμῃ σώματος εἴτε ἐπ' ἄλλῃ τινὶ βοηθείᾳ καὶ ἐν^τ (ἐντεῦθεν?) εἰς τὸ βιβλίον τὸ πατερικόν, alteram post ἀποκριθήσομαι σοι p. 171, 11 in ipsum textum insertam: φησὶ δὲ καὶ Θεοδώρητος τινὲς μὲν ἔφασαν ὅτ' (ἐντεῦθεν?) εἰς τὸ μαῦρον βιβλίον. Sunt hae notae scriptoris cuiusdam qui, cum in compilando opere multa ex multis libris excerpserat, hic illic adnotasse satis habuit locorum initia, quos postea integros repraesentare animum induxit. At praeter has notas cum in codicis *P* margine pauca tantum scholia eaque brevia et exigua exhibeantur, praesertim quarum altera in ipsum textum irrepserit, non librarius codicis *P* textus augendi studio incensus libros evolvisse notasque illas addidisse, sed in libro suo archetypo inventas transscripsisse putandus est.

Erat autem meo iudicio liber hic archetypus ab ipso

Georgio confectus neque tamen omnibus numeris absolutus, sed quasi primam quandam et rudem chronici, quod scribendum sibi proposuerat chronographus, descriptionem continens. In margine huius exempli Georgius ex libris, maxime e scriptura sacra ut monachus, vel memoriter multa notavit, quae ad textus verba illustranda apta esse viderentur. Hoc exemplum codicis *P* librarius ita transcripsit, ut notas marginales fere omnes in textum iuxta quem exstabant insereret, quo factum est ut loci ex scriptoribus ecclesiasticis excerpti exstent cum rebus ex aliis libris desumptis commixti. In transscribendo archetypo librarium haud raro male intellexisse excerpta velociter correpta vel socordia peccasse mirum non est. Ipse interim Georgius rudem excerptorum molem melius digerere et quasi secundam chronici editionem perpolitam conficere animum induxit. Inceptum opus ita absolvit, ut magnum collectaneorum et notarum marginalium numerum tolleret, hoc retractaret, illud adderet. In quo quod excerpterat non ad verbum repraesentavit, sed ut libuit mutavit vel contraxit, nonnullos denique fontes veluti Theodori Lectoris historiae ecclesiasticae epitomam denuo inspexit, alios ante neglectos adhibuit. Ex hoc exemplo retractato ceteri libri fluxerunt. Quae cum ita sint textus plerumque in *P*, interdum tamen in ceteris libris melius laudantur.

Iam omnibus libris perlustratis quam sit difficile chronicon edere apparet. Neque enim solum magnus exstat librorum numerus, verum etiam textus et argumento et oratione multifariam discrepant. In quo id potissimum agitur, codicem *P* in editione repraesentemus an reliquorum librorum archetypum ex omnibus codicibus quam fidelissime restitutum. Constitui autem diversis de causis chronicon edere id quod Georgius quasi secundam editionem multifariam priore meliorem et absolutiorem conscripsit.

Atque, ut iam supra dixi, ex ipso chronico non multum fructus ii, qui historiae investigandae operam dant, percipere possunt. Sed cum multos illud habuerit per plura

saecula lectores, cumque omnes fere posteriores chronographi inde hauserint, ideoque criticum operam dare illi oportet. Iam cum prioris chronici unus supersit liber *P*, unus quod sciam ex eo locus laudetur (in Constantini Porphyrogeniti de administr. imp. libro cp. 14, p. 90, 13 ed. Bonn), retractatum chronicon adhibuerint et ceteri chronographi et Constantini Porphyrogeniti excerptores, quos secutus est Suidas, imprimis retractatum textum repraesentari maximi momenti esse manifestum est. In quo cum prius chronicon edere, retractatos locos in adnotatione critica exhibere nequaquam expediat, retractatum textum, archetypum scilicet librorum praeter *P* omnium codicem, restituere quam maxime conatus sum, libri *P* lectiones ita adieci, ut prioris chronici textus facile dignosci possit.

Omnes in uno conspectu collocari lectiones textus ab omnibus fere librariis ad arbitrium mutati et aucti volumine non possunt nisi tanti ambitus, ut nimium fieret editionis pretium. Ut igitur inveniretur redemptor, qui opus imprimendum susciperet, editionis ambitum quam plurimum minui. Ac primum quidem maiores locos interpolatos et continuationes non in adnotatione critica addidi, sed cum indicibus in volumen tertium segregavi. Deinde apparatus criticum quantum fieri potuit contraxi. Ex ingenti autem variarum lectionum acervo eliminavi fere quascumque singuli tantum libri continent quippe quas librarii non ex libris archetypis transcripserint, sed ipsi plerumque temere excogitaverint. Hae lectiones quamquam hic illic ansam praebent unde appareat, quali libro posterioris aetatis chronographus aliquis usus sit, idem tamen ex lectionibus quas exhibebo cognosci satis poterit. Ne igitur aptae ad textum restituendum vel ad historiam codicum cognoscendam lectiones inutilium maxima copia obruerentur, praeter res orthographicas lectiones varias quaecumque in pluribus libris inveniuntur exhibui, omnes fere, quaecumque singulis praeter *P* libris continentur, omisi. Libri *P* locos ampliores a reliquorum textu dis-

crepantes in tertium volumen segregavi, intra apparatus significavi ubi cum aliis libris ille consentit, varias lectiones quas solus continet seorsum exhibui. Textus autem libri archetypi retractati ut quam optime repraesentaretur, lectiones in solo *P* exstantes non recepi, etiamsi cum fontibus congruerent, paucissimas exhibui, ubi nexus sententiarum non aliter restitui poterat, veluti p. 413, 15 enuntiatum ex homoeoteleuto in reliquis libris praetermissum, p. 304, 23 unum vocabulum, quod in reliquis libris deest, ex *P* supplevi. Quamquam non dubito has lacunas non librariorum negligentiae sed ipsius Georgii deberi temeritati ac festinationi.

Codicum retractati chronici duae sunt, ut supra expositum est, familiae, quarum una continet *A*, partem libri *B* secundam, libri *G* initium, altera reliquos libros. *ABG* quamquam plurimas habent bonas lectiones, non tamen semper alterius familiae codicibus praeferendi sunt. In quo animadverti velim librorum *ABG* lectiones et bonas et pravas saepius in *V*, interdum etiam in *D*, inveniri, quibus locis a familia sua libri illi discrepant. Suspicio autem, id quod alio loco pluribus demonstrabo, in codicis familiae *CDEGLVR* archetypo, sicuti in archetypo familiae *R* factum esse supra comprobavi, et in margine et inter versus librarium cum varia menda correxisse, tum omissa verba enuntiatorumve particulas supplevisse. Has notas librarii partim attenderunt, partim neglexerunt.

Alterutra familia ubi consentit contra alterutram vel codices plures ubi inter se dissentiunt, liber *P*, quippe ex quo codex reliquorum archetypus confectus sit, discrimen facit. *P* igitur et reliquorum unus ubi consentiunt recte plerumque legitur, etiamsi in aliis libris meliores lectiones exstare videantur; hae enim, ut supra exposui, viris eruditis et librariis debentur. In rebus orthographicis et aliis minutiis, in quibus libri *P* scriptor negligenter versatus est, libri *P* cum uno ex reliquis consensus casui deberi nulliusque momenti esse potest.

Deinde investigare oportet quibus usus sit Georgius

fontibus, in quo feliciter contingit, ut plerique adhuc supersint. Hos igitur diligenter studui investigare et peculiari dissertatione de iis disseram. At Georgius raro scriptorum nomina, rarissime ipsorum librorum titulos laudavit. Accedit quod plerisque scriptorum ecclesiasticorum editionibus aut nulli indices adiecti sint aut mali. Quid igitur mirum quod ego, praesertim qui in litteris ecclesiasticis parum versatus sim, multorum locorum non perspexi originem. Multo autem plus in hac re profeci quam Muraltius, qui quidem plerumque satis habuit examinasse fontes, ubi scriptores Georgius laudat, neque id semper feliciter. Imprimis pauca tantum saepe credit ex scriptore aliquo excerpta esse, ubi re vera longi centones compilati sunt. Veluti p. 58, 6 Athanasii contra gentes librum laudari recte monet, sed usque ad p. 58, 22 tantum credit locum illum pertinere. Neque enim ille vidit inde a p. 58, 22 alium eiusdem libri locum laudari, sequi usque ad p. 73, 21 epitomam ex variis illius libri frustulis compilatam. Non aliter Theodoreti Graecarum affectionum curationem usque ad p. 74, 6 laudari recte Muraltius cognovit, non cognovit universum fere locum usque ad p. 92, 10 ex eodem libro fluxisse. Deinde neque ego neque ille ex quo Chrysostomi libro locus p. 405, 9 sqq. fluxerit investigare consecuti sumus, a p. 406, 19 usque ad p. 425, 18 magnum exstare centonem ex Chrysostomi adversus Judaeos libris compilatum ego cognovi. De multis certe libris a Georgio excerptis certiores fieri non possumus; nonnullos enim periisse constat veluti quos laudat p. 334, 13 Eusebii ad Marinum librum, p. 689 Cyrilli et Martyrii Antiocheni ad Judae epistolam commentarios, p. 780, 15 librum quendam Nicephori patriarchae deperditum, alios. Iam cum Georgius multa vel pleraque non ex ipsis scriptorum operibus excerpterit, sed ex collectaneis vetustioribus, veluti ex Anastasii Sinaitae Quaestionibus, fortasse ex parte ex catenis desumpserit, inter excerpta anonyma apud eum forsitan exstant haud pauca ex libris perditis deprompta. Spero autem viros doctos qui in litteris

ecclesiasticis versantur plura de his Georgii fontibus esse investigaturos.

Ipse fontibus aliter usus sum atque Muraltius. Qui quae in fontibus quos investigaverat a Georgii verbis discrepant permulta in apparatu critico notavit, sed ex parte tantum ac temere, ut quae inter Georgii et fontium textus ratio intercederet nequaquam appareret. Georgius autem, vel scriptores unde hausit, patrum ecclesiasticorum reliquorumque scriptorum verba ita mutavit et retractavit, ut si omnes discrepantias annotare editor voluerit, variae lectiones orerentur innumerae. Quas quidem cum neque capere possit apparatus criticus neque repraesentare omnes expediat, eas tantum exhibui, quae ad ipsius chronici lectiones illustrandas aliquid valent, imprimis vero codicis *P*, quippe qui cum fontibus plerumque magis quam ceteri libri consentiat.

Fontes autem Georgius qua erat ut ipse fatetur imbecillitate excerpserit negligentissime, multa male intellexit, multa temere retractavit. Discrepantes igitur a fontium textu lectiones, quamvis sint insanissimae, probavi omnes quaecumque codicis *P* cum reliquorum uno vel pluribus consensu commendantur, etiamsi meliora in codicibus a librariis ut supra dixi emendatis inveniuntur. Nonnulla eiusmodi stupiditatis chronographi et festinationis exstant exempla luculenta loco p. 58, 5 sqq., quo de diis ethnicis agit commiscuitque varia ex Athanasii contra gentes libro excerpta. Veluti p. 59, 10 scribit ὥσπερ κατὰ τὸ προλεχθὲν παράδειγμα ὁ εἰς βυθὸν καταδύομενοι ὕσον ἐπικαταβαίνουσι τοσούτῳ μᾶλλον τὰ σκοτεινότερα καὶ βαθύτερα βλέπονσιν. Athanasius cum scribat εἰς τὰ σκοτεινότερα καὶ βαθύτερα ὁρμῶσιν, Georgium neglegenter pro ὁρμῶσιν legisse ὁρῶσιν et temere βλέπονσιν substituisse manifestum est. Paullo antea p. 58, 22 Athanasii verba μαθόντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι τὴν οὐκ οὔσαν κακίαν ἑαυτοῖς ἐπινοεῖν, οὕτω καὶ τοὺς οὐκ ὄντας θεοὺς ἑαυτοῖς ἀνεπλάσαντο aequè neglegenter ac temere sic reddit Georgius: ἐπεὶ οὖν ὥσπερ μανέντες οἱ ἄνθρωποι τὴν οὐκ οὔσαν κακίαν ἐπενόησαν, οὕτω καὶ κ. τ. λ. Neque aliter p. 67, 9 in enuntiato ἥλιος μὲν γὰρ τῷ σύμ-

παντι οὐρανῷ συμπεριστρέφεται καὶ ἐμπεριέχεται, καὶ σκότος τῆς ἐκείνου κυκλοφορίας οὐκ ἂν ποτε γένοιτο Athanasii ἐκτὸς ipse sine dubio Georgius festinanter legens perversissime in σκότος mutavit. Quod in V legitur καὶ σκότος δὲ τῆς ἐκείνου κυκλοφορίας lector quidam eruditus substituit, qui, ut supra iam exposui, multa correxit, quae ei contra leges grammaticas vel logicas videbantur esse peccata. Neque magis dubitavi p 58, 11 ἅμα πλάττειν retinere, quamquam libri retractati B et V Athanasii ἀναπλάττειν restituerunt, quod coniectura assequi facile poterant, praesertim cum paullo post p. 59, 1 rursus ἀνεπλάσαντο legatur. P. 228, 23 locum ex Dionysio Areopagita excerptum, quo de tribus angelorum ordinibus agitur: καὶ πρώτην μὲν εἶναί φησι τὴν περὶ θεὸν οὖσαν αἰὲ καὶ προσεχῶς αὐτῷ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀμέσως ἡνωσθαι παραδεδομένην perversissime sic reddit: καὶ πρώτην μὲν εἶναί φησι τὴν περὶ θεοῦ οὐσίαν αἰὲ καὶ προσεχῶς αὐτῇ κ. τ. λ. Haec in omnibus libris leguntur, nisi quod in B et V rursus περὶ θεὸν correctum est. P. 306, 3 legimus: ἐπεὶ οὖν μετὰ τὸ οἰκοδομησαί Ἱερουσαλήμ υπγ' ἔτη διτλήθον, καὶ τῶν ἀρχόντων ἐκλειπόντων ἔρχεται τις ἄλλοφυλος βασιλεύς. Cyrillus Hieros. Catech. XII, 19 scripsit: εἶπεν οὖν ὅτι μετὰ τὸ οἰκοδομηθῆναι Ἱερ. υπγ' ἔτων διελθόντων καὶ τῶν ἀρχόντων ἐκλειπόντων τότε ἔρχεται κ. τ. λ. Neque solum omnibus quos modo laudavi locis, sed etiam multis aliis Georgius similia verba ita temere substituit, ut loci cuiusque sententiam nullo modo attenderet.

Alios locos Georgius quanta erat artis palaeographicae imperitia perverse retractavit. Veluti pro verbis Epiphanii Haer. II, 64, 2 ἐπὶ πλείστω φθόνῳ (Ὠριγένης) διεβέβλητο, καὶ μᾶλλον τοῦτο παρώτρυνε τοὺς κατὰ καιρὸν τότε τὴν ἐξουσιαστικὴν ἀρχὴν διέποντας. κακομηχανία γὰρ διαβολικῇ ἐπενόησαν οἱ τῆς κακίας ἐργάται αἰσχροτότητα τῷ ἀνδρὶ ἐπινοῆσαι substituit p. 457, 25 haec: φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας κακομηχανία διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχροτάτον ἀνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ

τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. Compendium nimirum αἰσχρο^{ττ} falso interpretatus est.

Deinde Georgius, ut non solum erat scribendi valde imperitus, verum etiam artis grammaticae omnino ignarus, id quod imprimis praefatio demonstrat ab ipso confecta, saepe initio vel fine enuntiati alia verba substituit, reliqua verbum fere e verbo e fontibus transscribit, inconcinnum et a grammaticae artis ratione abhorrentem sermonem effici minime curans. Cuius rei exemplum illustrissimum inveni p. 345, 1, ubi in omnibus libris meis legitur: καὶ τοῦτων γὰρ ὁμοίως ὁ τῶν πόνων οἴχεται μισθὸς ἀρνησαμένων τὸν τῶν ἐπάθλων διανομέα καὶ τῆς ἀληθοῦς ζωῆς καὶ φιλοσοφίας ἀποσφαλεῖσιν (in Excerptis de virtutibus ἀποσφαλήσειν, in codice Mosquensi teste Muraltio ἀποσφαλίσκειν, typosetae sine dubio vitio pro ἀποσφαλίσκειν). Neque ἀποσφαλέντων scribendum, neque cum Muraltio ἀπεσφάλισαν, sed Georgii re vera esse distortum hoc enuntiatum videbis, si cum fonte eius verba comparaveris. In Nili enim de monastica exercitatione tractatu, unde enuntiatum illud depromptum est, legitur: τοῦτοις — ὁ τῶν πόνων οἴχεται μισθὸς ἀρνησαμένοις — καὶ — ἀποσφαλεῖσιν. Similiter p. 304, 19 et in P et in omnibus fere libris, qui ex codice archetypo retractato fluxerunt legitur: οὐκέτι τοὺς ἐκ τοῦ Ἀσαμωναίου γένους, ἀλλὰ τισιν ἀσήμεοις καὶ μόνον Ἑβραίοις οὔσι τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένειμεν. Soli libri BF a lectoribus eruditissimis emendati exhibent οὐκέτι τοῖς ἐκ. Emendationem hanc quamvis levem tamen non recepi, cum in fonte, Joseph. Ant. XX, 247, legatur: οὐκέτι τοὺς ἐκ τοῦ Ἀσαμωναίου γένους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τισιν ἀσήμεοις καὶ μόνον ἐξ ἱερέων οὔσι τὴν τιμὴν ἀπένειμεν. Georgius igitur cum excerpere festinabat non solum ἱερεῖς in Ἑβραῖοι mutavit, sed totum enuntiatum ita contraxit, ut sententiarum nexus claudicaret. P. 330, 20 Georgius scribit: τῷ προσερχομένῳ ζηλωσάτω τὸν βίον οὐκ εὐθὺς ἀδοκιμάστως καὶ ἀγυμνάστως παραδέχονται inconcinne reddens Josephi Bell. II, 137 verba τῷ δὲ ζηλοῦντι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν οὐκ εὐθὺς ἢ πάροδος. P. 206, 7 apud Georgium verba

exstant: ἡ μὲν οὖν Ἀστάρτη ἐστὶν ἡ παρ' Ἑλλήσιν Ἀφροδίτη λεγομένη, ἐκ τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκότες, apud Theodoretum Comm. in I Reg. Quaest. 11, unde illa fluxerunt, Ἀστάρτην δὲ καλοῦσι τὴν Ἀφροδίτην ἐκ τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκότες. Falso igitur Muraltius πεποιηκόσι coniecit. Non minus prave Theodoreti verba Comm. in Joel I: τινὲς μὲν οὖν ταῦτα τροπικῶς εἰς τε τὸν Ἀσσύριον καὶ Βαβυλώνιον ἐξειλήφασιν, κάμπην μὲν τὸν Θεγλαφασάδ' ὀνομάσαντες in chronico p. 432, 4 sic exhibentur: ταῦτα γὰρ τροπικῶς εἰς τε τὸν Ἀσσ. καὶ Βαβ. ἐκληπτέον, κάμπην μὲν τὸν Θεγλ. ὀνομάζοντες.

Georgius denique nimio festinandi studio abreptus integra enuntiata prave omisit, quo factum est, ut nexus sententiarum prorsus dissolvatur. Veluti de Sauli propinquis Gebeonitibus traditis ex loco Theodoreti Comm. in II Regg. Quaest. 42 οὗτοι δὲ ἦσαν τοῦ Σαουλ δύο μὲν υἱοὶ νόθοι, πέντε δὲ υἱοὶ αὐτοῦ. ὕστερον δὲ ταφῆς καὶ τούτους ἠξίωσεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς. τῆσδε τῆς τιμωρίας γεγεννημένης κ. τ. λ. in chronico p. 181, 17 legitur: οὗτοι δὲ ἦσαν τοῦ Σαουλ δύο μὲν υἱοὶ νόθοι, πέντε δὲ υἱῶν αὐτοῦ υστέρων. τῆς οὖν τιμωρίας γεγεννημένης κ. τ. λ. Similiter Georgius p. 332, 21, cum locum Eusebii Hist. eccl. II, 17, 7 τὰ παραπλήσια δὲ τούτοις μαρτυρήσας τοῖς δηλουμένοις ὁ Φίλων συλλαβαῖς αὐταῖς ἐπιφέρει λέγων ταῦτα περὶ αὐτῶν οὕτως· πολλαχοῦ μὲν οὖν τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος laudat, verba inde a τὰ παραπλήσια usque ad περὶ αὐτῶν omittit. Jam cum οὕτως cum verbis sequentibus coniungat, quod nascitur enuntiatum οὕτω πολλαχοῦ μὲν τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος intellegi non potest. Aequè corrumpit Georgius Chrysostomi locum ex libro adv. oppugnatores vitae monasticae III, 3 καὶ γὰρ ἀπειλὰς προσθεῖναι ἐχρῆν καὶ ἐξ ὅψεως ποιῆσαι τῆς ἑαυτοῦ καὶ μάστιγας ἐπιθεῖναι καὶ βαρύτερον πολλῶ γενέσθαι καὶ χαλεπώτερον. ἐπειδὴ οὖν τούτων οὐδὲν ἐποίησεν, ἑαυτῷ τε κἀκείνοις ἐξεπολέμωσε τὸν θεόν, καὶ φεισάμενος αὐτοῦ τῶν παιδῶν ἀκαίρως μετὰ τῶν παιδῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ προσαπάλεσε σωτηρίαν, cum eum sic contraxit p. 161, 6: καὶ γὰρ ἀπειλὰς ἔδει προσθεῖναι

καὶ μάστιγας ἐπιθεῖναι καὶ τῆς ὀψεως αὐτοῦ ἐξελάσαι καὶ μὴ παντελῶς φείσασθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ φεισάμενος αὐτοῦ τῶν παιδῶν ἀκαίρως, μετὰ τῶν παιδῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ἀπώλεσεν. Constat autem ipsum Georgium enuntiati particulam omisisse, non librariorum. Quae Rufinus narrat Hist. eccl. II, 32: Tum ille, qui primam de Maximo ei victoriam praedixerat incruentam, etiam hanc, licet non absque plurima utriusque exercitus sanguinis inundatione, promittit, Georgius p. 590, 15 neglecta prima de Maximo victoria sic reddit: οὗτος γὰρ καὶ νῦν ἐπηγγέλματο αὐτῷ τὴν νίκην ἀναίμακτον προβήσεσθαι εἰς τὸ κατ' αὐτόν, εἰ καὶ ἀπὸ ἑκατέρου μέρους πλείστον ἔμελλεν ἐκχεῖσθαι αἷμα.

Nonnullos locos Georgius et in primo chronico neglenter tractavit et, cum chronicon retractabat, cum fontes raro denuo inspiceret, iterum temere mutavit. Veluti in iis, quae p. 287, 17 festinante calamo scripserat συνέβη — φαίνεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος ἵππεῖς τρέχοντας ἐνόπλους καὶ διαχρύσους στολὰς ἔχοντας, καὶ προσβολὰς ἑκατέρων γινομένων, καὶ ὀπλῶν κινήσεις καὶ χρυσέων κόσμων ἐκλάμψεις, παντοίοις τεθωρακισμένους pro ἐκλάμψεις καὶ παντοίους θωρακισμούς, quae in fonte II Maccab. 5, 4 leguntur, cum retractabat chronicon substituit: παντοίοις εἵδεσιν ἀμφιάσεων τεθωρακισμένους. P. 542, 1 in Theodoreti verbis Hist. eccl. III, 8 ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν καὶ φιλοσόφων μεταλαγχάνειν λόγων perverse substituerat μανθάνειν pro μεταλαγχάνειν. In retractato chronico scripsit ποιητικῶν ἢ ῥητορικῶν ἢ φιλοσόφων μαθημάτων ἐκπαιδεύεσθαι. Similes loci praesto sunt permulti.

Quae cum ita sint etiam locos, quorum fontes ignoramus, quamvis corrupti esse videantur, quales in pluribus libris imprimis in *P* leguntur tales editorem repraesentare oportet. Etenim quae ibi exstare videntur corruptelae non librariorum debentur neglegentiae, sed ipsius Georgii socordia atque stupiditati.

Praeter fontes Muraltius ad restituendum textum usus est et versionibus palaeoslavicis et posteriorum operibus chronographorum. Atque slavicam linguam cum noverim

nullam, quid versiones illae ad textum restituendum valeant diiudicare nequeo. Neque vero ullus ex iis fructus redundare potest, nisi ex librorum stirpe diversa a libris praeter *P* superstitis, ex libris igitur codici *P* affinis fluxerunt. Alterius enim familiae archetypus liber ad verbum fere e codicibus graecis sine illarum auxilio restitui potest. Incumbent in hanc quaestionem viri illi industrii ac docti, qui in Russia studiis Byzantinis magna cum laude operam dant.

Qui in multis scriptoribus fructus redundat ex testimoniis, sive quia codices supersunt singuli, sive quia codices ipsorum scriptorum aetate multo sunt recentiores, in Georgii chronico percipi non potest. Primi enim chronici unus quem supra commemoravi locus a recentiore scriptore laudatur, alterius familiae tot supersunt libri, ut ad verbum paene codex illius archetypus restitui possit. Supervacaneum igitur mihi videtur esse, addere, ut Muraltius fecit, posteriorum chronographorum testimonia, quibus sine ullo fructu apparatus criticus nimium augeretur, cum praesertim nequaquam verbum e verbo fontes illi reddant, sed textum mutant, excerpant, fontibus denique aliis admixtis augeant. Accedit quod horum chronographorum editiones nequaquam textus praebent quibus niti tamquam fundamento philologis liceat.

Sola adhibui Excerpta Constantiniana de legationibus, de insidiis, de virtutibus (Excerpta de insidiis et de virtutibus nondum edita in meum usum ipse transscripsi) et ea quae Suidas, qui Georgium ex solis his Excerptis laudat (cf. quae dixi Hermae vol. XXI, p. 1 sqq.), inde deprompsit. Neque vero excerptores chronicon neque excerpta Suidas ad verbum ubique transscripserunt, in utroque igitur teste adhibendo magna cautione opus est. Neque tamen licet haec testimonia, quae librum saeculi X, fortasse etiam vetustiore sequantur, negligere.

Venio iam ad chronici partes, inscriptiones, alia id genus. In quo quae in singulis codicibus describendis exposui nunc in uno conspectu collocabo. Atque Muraltius

chronicon in quattuor divisit libros, quorum secundus ubi denuo de Adamo narrare Georgius incipit, tertius a Caesare, quartus a Constantino Magno exordium sumit. Idem lemmatis quae in libris Mosquensi aliisque recentioribus partim in textibus partim ante textus in indicibus exstant ad capita distinguenda usus est. Libros autem illos suo arbitrio vir doctus distinxit; neque enim ullus codex vocabulo *Βιβλίον* est usus, neque in quattuor partes ullus chronicon divisit. In plerisque tamen maiores partes varie distinguuntur, in aliis inscriptionibus magnis et picturatis aut ornamentis ante textum insertis, in aliis veluti in *PV* et ex parte in *D* numeris in margine adscriptis, quarum series identidem ab $\bar{\alpha}$ numero incipiunt. In solo *B* adscriptis numeris viginti quattuor partes distinguuntur, quae cum ipsarum rerum gestarum historia minime congruunt. *P* novem exhibet partes ambitu inter se dissimillimas, quarum prima praefixa ipso chronico collectanea mythologica et pseudohistorica continet, secunda chronicon ipsum usque ad iudicium Judaicorum aetatem, tertia de iudiciis Judaicis, quarta de regibus Judaicis, quinta de regibus Israeliticis, sexta de regibus Babylonicis et Persicis, septima de Alexandri Magni successoribus agit, octava et nona parte historia imperatorum Romanorum ethnicorum et christianorum continetur. In *V* tres tantum partes distinguuntur, quarum prima cum prima codicis *P* parte congruit, tertia imperatorum Romanorum omnium historiam, secunda reliquam materiam continet. In *D* ab initio demum regum Israeliticorum numeri adscripti sunt eo a libri *P* numeris diversi, quod Persarum reges propriis numeris significantur, Alexandri successores, quorum historia inscriptionem *Ἀρχὴ τῆς τῶν Ἑλλήνων βασιλείας* habet, ultimi Persarum regis numero ipsi quoque numerantur. Distinguere ut codicis *P* librarius ipse constitui, cum quia magna est illius auctoritas, tum quia in omnibus libris, in quibus maioribus inscriptionibus vel ornamentis distinguitur, eadem fere inveniuntur divisae partes, quamvis non in omnibus omnes inscriptiones supersint. In huius igitur familiae codice

archetypo itidem distinctum fuisse verisimile videtur. Accedit quod ipse Georgius eandem fere in *τμήματα* distinctionem se fecisse in praefatione p. 4, 1 testatur, cum scribit: *Τῆς δὲ χρονικῆς πραγματείας τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἐν τάξει τμημάτων διὰ τὸ εὐσύνοπτον καὶ εὐμνημόνευτον πεποιθήκαμεν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἀδὰμ ἀρξάμενοι καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς ἐλθόντες ἐν συντόμῳ πάλιν ἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιχειρήσιν καὶ ἔννοιαν δι' ἐπαναλήψεως τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ τὰς πράξεις ὡς οἷόν τε διὰ βραχέων ἀπεμνημονεύσαμεν ἕως Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, εἶτα πάλιν διὰ συντομίας τοὺς κριτὰς μέχρι τοῦ προφήτου Σαμουήλ, καὶ εἰθ' οὕτως αὐτίκα τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ Σαοὺλ ἕως Σεδεκίου καὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, ἐν οἷς καὶ κατὰ Ἰουδαίων ἐκ παρόδου διὰ βραχυλογίας, ἔπειτα δὲ τοὺς Ῥωμαίων ἡγεμόνας, ὥσπερ δὴ καὶ τοὺς πάλαι Περσῶν καὶ Μακεδόνων Σελεύκων τε καὶ Ἀντιόχων καὶ Πτολεμαίων ἐν παρεμβάσει διεξεληθόντες ἀρχὰς καὶ δυναστείας οὕτω καὶ τοὺς Ῥωμαίων ἐξ Ἑλλήνων καταγομένους καθολικοὺς βασιλεῖς ἅμα καὶ τὰς ἐργασίας καὶ τοὺς θανάτους ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος μέχρι Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν ἀνοσίων καὶ χριστομάχων, εὐθύς τε Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον καὶ πρῶτον βασιλέα τῶν Χριστιανῶν καὶ τοὺς καθεξῆς ἕως τοῦ τελευταίου Μιχαήλ υἱοῦ Θεοφίλου. In quo regum Israeliticorum et Assyriacorum mentionem non facit.*

In *PVD* capita numeris adscriptis significata a patriarchatum, regnorum, imperiorum initiis ordiuntur, sive per paucos versus sive per multas paginas pertinent. In paragraphos in solo libro V imperatorum Romanorum christianorum historiae capita dividuntur. Hos libros secutus capita in editione mea distinxi. Inscriptione capita carent in *P*. In plerisque aliis praeter verbosas libri V inscriptiones plerumque inscribuntur *Περὶ τοῦ δεῖνα*, vel *Ἀρχὴ τοῦ δεῖνα*, vel *Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνα*. Ego ut codices *AB* *Περὶ τοῦ δεῖνα* inscripsi. Quas Muraltus e codicibus recentioribus et indicibus recepit capitum distinctiones et inscriptiones, eae plurimum in libris numero

ordine sermone inter se discrepant. Non igitur ea ab ipso Georgio scripta sunt, sed a posterioribus librariis, ut lectores quae potissimum essent memorabilia attenderent, in margine proposita. Pauca eiusmodi in *P* et reliquorum librorum vetustiorum marginibus inveniuntur.

Maiores chronici inscriptiones tribus locis in libris, ante prooemium scilicet, ante chronici textus initium, p. 43, ubi secunda de Adamo narratio incipit, inveniuntur. Prima, cum vetustiores libri plerique initio mutilati sint, in paucis superest. Verba continet in Vaticano 153 *Πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας Γεωργίου μοναχοῦ*. In Vaticano 154 post verba *πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας* verba nonnulla evanuerunt; verisimile igitur est in hoc libro et in Laurentiano eandem fuisse inscriptionem atque in Vaticano 153. In *D* scriptum est *Γεωργίου οἰκουµενικοῦ διδασκάλου πρόλογος σὺν θεῷ χρονικῆς ἱστορίας*, in Paris. 1704 *πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας*. In recentioribus libris (*R*) et *P* a recentiore manu suppleto exstat iam secunda inscriptio, quam sequuntur in *P* verba *πρόλογος χρονικῆς ἱστορίας*, in Monacensi 139 et Cizensi vocabulum *πρόλογος*, in ceteris vocabulum *προοίµιον*. Ipsum Georgium eadem quae Vaticani 153 librarium inscripsisse verisimile est, quod tamen unius tantum familiae libri testantur.

Quae ante textus initium exstabat inscriptio ad verbum restitui potest. In *P* sic exhibetur: *Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφορῶν χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ*. Neque aliter in codice retractati chronici archetypo scriptum fuisse constat. Discrepat sane aliquantum in altera huius familiae stirpe. Veluti in *B* verba tantum exstant *χρονογράφος Γεωργίου μοναχοῦ*, in *G*, ubi Cedreni nomen insertum est, sic exhibetur: *Χρονικὸν σύνταγμα ἐκ — συλλεγὲν τε καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ τοῦ Κεδρηνοῦ*. At in omnibus alterius stirpis libris, praeterquam quod in plerisque recentioribus Georgius de falsa coniectura Syncellus appellatur, eadem vel fere eadem verba inveniuntur atque in *P*. Eadem omnino sunt in Vat. 153 et *L*; in recentioribus

libris particula *τε* tantum post *χρονογράφων* deest, in *CD* et recentioribus praeter Monacensem 139 et Cizensem vocabulum *ἀμαρτωλοῦ*.

Quae apud Muraltium ante secundi libri initium p. 43, 11 exstat maior inscriptio in *CD* verba continet *Ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου μοναχοῦ*, in Vat. 153 post *χρονικοῦ* insertum est *βιβλίου*, in Monac. 139 in fine verba *καὶ συγγέλων* addita sunt. Reliqui libri recentiores hanc inscriptionem exhibent aliquid mutatam. Quam tamen, cum neque *P* neque familia *ABG* hoc loco praebent, non Georgius sed codicis familiae *CDRV* archetypi librarius confecisse putandus est.

Reliquum est, ut de variis minoris momenti lectionibus, maxime orthographicis, pauca dicam. Innumeris autem locis differunt in his rebus non solum libri inter se, sed etiam eorundem librorum loci permulti. Veluti diversissime nomina propria scribuntur, vocabula dirimuntur et copulantur, veluti tum *οὐκέτι* tum *οὐκ ἔτι*, tum *τουτέστι*, tum *τούτεστι*, tum *τοῦτ' ἔστι*, tum *ὅταν* tum *ὅτ' ἂν* alia innumera. Cuiusmodi res, ut semper fieri solet in vetere scriptore, scripsi, ut maior librorum sive numerus sive auctoritas postulare videbatur, veluti *Ναβουχοδονόσωρ* non *Ναβουχοδονόσορ*, *Ἀβραὰμ Ἠλίας* non *Ἀβραὰμ Ἠλίας*, *Σολομῶν Φαραῶ* non *Σολομῶν Φαραῶ*, *οὐκέτι*, *ὅταν*, *ᾠσαύτως*, *τοῦτ' ἔστι*, *εἴτ' οὖν*. Has minutias partim omnino non partim semel notavi.

Quamquam attendi oportet nonnulla, quae in scriptoribus Byzantinis leguntur a veterum scriptorum consuetudine discrepantia, veluti verborum declinationes et coniugationes, usum modorum, alia id genus. Vetustiores scriptores ecclesiastici et historici, quibus imprimis Georgius usus est, recentissimae graecitatis formis abstinebant. Horum textus cum ille saepe ita exciperet, ut verbum fere redderet e verbo, non suae orationi fontium verba accommodaret, factum est ut byzantinismi raro apud eum inveniantur. Sed tamen cum alii eius fontes veluti Malalas et recentiores sanctorum vitae sermone scripti sint quodam vulgari, ad Georgium quoque nonnullae eiusmodi formae redundaverunt. Idem

accidere poterat homini parum erudito et habili, dum fontes non transcribebat sed retractabat. Atque omnium vel plerorumque librorum non a viris doctis post emendatorum consensus demonstrat, Georgium hic illic ἵνα et ἐάν coniunxisse cum modo indicativo, augmentum temporale neglexisse, σὺν coniunxisse cum genetivo, ἀπὸ cum accusativo, alia eiusmodi. Etiam nomina propria apud eum inveniuntur hic illic talia qualia byzantina demum aetate usurpari solebant, veluti Ἰούκτωρ pro Οὐίκτωρ, Πόμπιος et Πομπιούπολις pro Πομπήιος et Πομπηιούπολις, alia id genus. Tales igitur varias lectiones in apparatus criticum recepi multo plures, quam in vetustiore scriptore recipi solent. Quin etiam locos notavi ubi vocales affines inter se commutantur, veluti in modorum indicativi et coniunctivi secunda et tertia persona (λύεις et λύει pro λύης et λύη), vel ubi augmentum verborum ab o incipientium negligitur (ὀνομασμένος pro ὀνομασμένος), quamvis his locis posterioris demum aetatis librariorum contra orthographiae leges peccasse verisimile sit. Facere tamen non potui quin solas eas respicerem lectiones, quae in diversarum familiarum libris inveniuntur ita multis, ut ipsum Georgium formas byzantinas usurpasse suspicari conveniat. Imprimis autem eiusmodi lectiones exhibui eas, qui et in *P* et in libris plerisque ex codice archetypo retractato oriundis inveniuntur, quamquam *P*, ut iam supra dixi, a mendis orthographicis, quae librarium in ipso Georgii libro non invenisse certum sit, minime liber est.

ADDENDA ET CORRIGENDA

IN VOLUMINIBUS I ET II

- P. 19 not. lege: 14 καὶ εἰσελθὼν — 16 πνθίας] καὶ ἐδόθη χρη-
σμὸς B. — 15 ἱερὸς G. —
- „ 74, 16 not. lege: εἰλουμένων P
- „ 192 in fontium indicatione adde: 6—11 cf. Euseb. Praep. ev.
IX, 34, 6. — 12—21 cf. ib. IX, 34, 11. — Item p. 193:
7—9 cf. Euseb. Praep. ev. IX, 34, 7; 8. — Item p. 195:
4—6 ? cf. Euseb. Praep. ev. IX, 38, 2. — 6—15 cf. ib.
IX, 35; 36. —
- „ 436 not. lege 2.3 pro 3
- „ 645, 5 not. post om. G adde: uno folio exciso
- „ 660, 4 not. lege: ὃν κρατήσαντες καὶ παραστήσαντες κατεν.
- „ 669, 19 not. post P adde: (om. καὶ ἐπέστρεψαν — αὐτῶν)
- „ 745 not. dele: 13 πλάτης P

ADDENDA

Textum cod. Cypr. 28 (s. XV) ff. 126—160 a de Boorio non adhibitum confert et interpretatur I. Sykutres, *Κυπριακὸς κῶδιξ τῶν Χρονικῶν Μιχαήλ τοῦ Γλυκᾶ καὶ Γεωργίου Μοραχού*, *Κυπριακὰ Χρονικά* 3 (1925) 83—117, qui tamen passim praebet lectiones sine dubio deteriores.

Codicem quendam Atheniensem bibliothecae nuncupatae Ethnicae numeri ignoti s. XIII/XIV f. 2—192 ab editore neglectum esse demonstrat Gy. Moravcsik, *Byzantinoturcica* I, Berolini 1958, p. 278.

Translationes Slavicas consensum codicum DHM sequi docet M. Weingart, *Byzantské kroniky v literatuře církevněslovanské* II, Bratislava 1923. Ad interpretationem textus cf. passim et Excerpta de virtutibus et vitiis (sc. Constantini Porphyrogeniti), ed. Büttner—Wobst, Berolini 1906, pp. 122—157, Excerpta de insidiis, ed. C. de Boor, Berolini 1905, pp. 176—190, necnon Excerpta de legationibus, ed. C. de Boor, vol. I, Berolini 1903, pp. 4—6.

Vol. I, p. 8,14 sqq. adde in app. ad testimonium citatum et Theodoret. in Zach. c. 3 (cf. Praechter, *Byz. Zeitschr.* 15, 321).

Vol. I, p. 10,5 sqq. adde in app. ad testimonium citatum catenam Lipsiens. p. 123 (cf. Praechter, *Byz. Zeitschr.* 15, 321).

Vol. I, p. 47,7 sq. adde in app. crit. ad testimonium citatum LXX Gen. 5, 32 (cf. Praechter, *Byz. Zeitschr.* 15, 321).

Vol. I, p. 47,15 sqq. adde in app. ad testimonium citatum Ioseph. Antiquit. I, 92 et Eustath. in Hexaem. 753 A (cf. Praechter, *Byz. Zeitschr.* 15, 321).

Vol. I, p. 94,5 sqq. suppl. in app. testimonia Ioseph. Antiquit. I, 156 et Eustath. in Hexaem. 761 A (cf. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 321).

Vol. I, p. 94,20 suppl. in app. testimonium Act. Apostol. 7,2 sqq. (cf. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 321).

Vol. I, p. 111,21 τοῦ δικαίου de Boor: τοὺς δικαίους, ut praebent codd. CFHLPV, propos. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 317.

Vol. I, p. 113,7 comparat Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 321 cum Leone Grammat. 21,19 sq.

Vol. I, p. 188,15 sqq. adde in app. ad testimonium Theodoret. in III Reg. quaest. 6 (cf. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 321).

Vol. I, p. 239,20/240,14 adde in app. ad testimonia Theodoret. in IV Reg. quaest. 54 (cf. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 321).

Vol. I, p. 254,10 ἀνευδοιάστως de Boor: ἀνευδυσάτως propos. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 318.

Vol. I, p. 274,11 sqq. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 322 textum comparat cum Georg. Sync. 233 B et 235 B.

Vol. I, p. 306,10 τῶν . . . δρόμων de Boor: Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 317 haud recte propos. τὸν . . . δρόμον.

Vol. II, p. 570,1 sqq. incertae propositiones ad emendationem loci corrupti praebet S. G. Mercati, Versi di Niceforo Uranos in morte di Simeone Metafraste. Appendici II. Emendazione ad un passo di Giorgio Monaco relativo alla Vita di Sant'Arsenio Anacoreta, Analecta Bollandiana 68 (1950) 132—134.

Vol. II, p. 573,9 sqq. adde in app. ad testimonium citatum vitam Arsenii in cod. Vatic. 1589 (cf. Mercati, l. c. 134).

Vol. II, p. 625, 5 Explicationem grammaticam passus praebet N. P. Andriotes, Συντακτικά καὶ μορφολογικά, Ἑλληνικά 12 (1953) 19.

CONSPECTUS SIGLORUM

- A Coislinianus 310
B Parisinus Graecus 1705
C Coislinianus 134
C² Parisinus Graecus 1704 (in prooemio)
D Scorialensis I Φ 1
E Patmiacus 7
F Vindobonensis Hist. Graec. 65
G Vindobonensis Hist. Graec. 83
L Laurentianus Plut. LXX No. 11
L² Vaticanus Graecus 154 (in prooemio)
V Vindobonensis Hist. Graec. 40 et usque ad p. 142, 3 Vaticanus Graecus 153
W Holkhamensis 296 usque ad p. 142, 3
R Codicum recentiorum consensum indicat.
P Coislinianus 305
H Holkhamensis 295 Symeonis Magistri
M Messanensis Symeonis Magistri
N Consensum codd. DHM vel DM vel DH indicat.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

Πολλοὶ μὲν τῶν ἔξω φιλόλογοι καὶ λογογράφοι ἱστορικοὶ ¹ M. τε καὶ ποιηταὶ καὶ χρονογράφοι τὰς τῶν ἀρχαίων βασιλέων καὶ δυναστῶν καὶ τὰς ἀνέκαθεν φιλοσόφων καὶ ρητόρων τε καὶ τῶν ἐπ' εὐγλωττίᾳ καὶ δεινότητι λόγων καὶ στωμυλίᾳ διαθρουλλομένων πράξεις καὶ ῥήσεις καὶ μέντοι καὶ τὸν τρό- ⁵ πον ἐνίοτε τῆς τούτων ἀποβιώσεως δι' ὑψηγορίας καὶ ἐπιτάσεως λόγου συγγεγραφότες οὐκ εὐλήπτᾳ τε καὶ εὐκατάληπτα καὶ εὐκρινῇ τοῖς πολλοῖς τὰς πραγματείας [†] ἅτε δι' ἐπίδειξιν καὶ κρότον ἔσθ' ὅτε καὶ ἀνάσρῃσιν τοῦτο δεδράκασιν ἥμισυ πεφροντικότες τὰ τῆς ἀληθείας δόγματα καὶ διηγήματα ¹⁰ καὶ ἀνθρώποις ὠφέλιμα. ἡμεῖς δὲ πάνπαν οἱ τῶν ἔνδον ἀνάξιοι δοῦλοι τῶν δούλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμέτοχοι τῆς τῶν ἔξω φυσιολογίας καὶ τεχνολογίας ἐξ ἐπιμέτρου πέλοντες οὐ μόνον Ἑλληνικῶν καὶ παλαιῶν ἱστορικῶν, ἀλλὰ καὶ νέων καὶ πολὺ μεταγενεστέρων καὶ σεμνοπρεπῶν ἀνδρῶν ¹⁵ ἐλλογίμων ἐξηγήσεις καὶ χρονογραφίας ἱστορίας τε καὶ δι-

*De variis prooemii inscriptionibus dixi in praefatione. — 1 μὲν om. C²L²R. — 3 τὰς τῶν ἀνέκαθεν V. — 7 λόγων VR λόγους H sed vs m. 2 in loco evanido. — οὐκ εὐλήπτα καὶ εὐκατάλ. τε καὶ εὐκρινῇ C² οὐκ εὐλήπτους καὶ εὐκαταλήπτους τε καὶ εὐκρινεῖς V. — 8 ἀπέλιπον post πραγματείας inser. pro-
ponit Mur. — 9 ἐπίδειξιν τε καὶ N. — ἔσθ' ὅτε ποιοῦντες L². — 10 πεφροντ. τῶν τ. ἀλ. δογμάτων καὶ διηγημάτων καὶ ἀνθρ. ὠφελίμων L²V πεφροντ. τῆς ἀληθ. δογμάτων καὶ διηγημάτων καὶ ἀνθρ. ὠφέλιμα (-ημα plerique) R. — 16 ἐξηγήσεις καὶ χρο-
νογραφίαις ἱστορίαις τε καὶ διδασκαλίαις ψυχωφελέσιν L²V.*

δασκαλίας ψυχωφελείς ἐντετυχηκότες ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἡμῖν
 ἐφικτὸν καὶ περιεσκεμμένως ἐν φόβῳ θεοῦ καὶ πίστει χρο-
 νικόν, τοῦτο δὴ τὸ μικρὸν καὶ πανευτελὲς βιβλιδάριον, ἐξε-
 θέμεθα τὰ πρὸς ὄνησιν ἐκ πολλῶν ὀλίγιστα συντείνοντα
 2 M. 5 ποσῶς μετὰ πόνου συλλέξαντες καὶ συνθέντες, ὃ γε πᾶσαν
 μὲν ἀλήθειαν ἄκομψον καὶ ἀκατάσκευον σφόδρα περιέχον
 δραματουργίαν, ἀναγκαῖα δὲ πάντῃ καὶ χρήσιμα λίαν οἶμαι δι'
 ἐπιτομῆς καὶ σαφηνείας ἐναργεστάτης ὑφηγούμενον ὅτι μά-
 λιστα. κρεῖσσον γὰρ μετὰ ἀληθείας ψελλίζειν ἢ μετὰ ψεύ-
 10 δους πλατωνίζειν. οὐχ ὅταν γὰρ ὁ λόγος ῥεῖ καὶ ἕξω τῶν
 ὄρων φέρεται θαυμαστός ἐστιν, ἀλλ' ὅταν βραχὺς μὲν ἦ τῷ
 μήκει, πολλὺς δὲ τοῖς ἐνθυμήμασι καὶ ἐν τῷ συντόμῳ τὸ
 ἀπαράλειπτον καὶ ἀτρεκὲς ἔχων τῶν ἀναγκαίων καὶ ὄνησι-
 φόρων ὑπὸ τοῦ καιροῦ μάλιστα καὶ τῶν βασκανίας καὶ πάσης
 15 ἐθελοκακίας ἀπηλλαγμένων ψυχωθεῖς ζωτικώτερος ἀναδειχθή-
 σεται. οἱ γάρ τοι πνευματικοὶ τὰ πνευματικὰ συγκρίνοντες
 καὶ ἀνακρίνοντές τε καὶ μεταλλεύοντες ὥς ἐπιστήμονες καὶ
 δόκιμοι τὰς ἱερολογίας οὐ λαμπράς καὶ γριφώδεις καὶ τε-
 τορνευμένας λέξεις καὶ συντάξεις ἐντέχνους καὶ καλλιπειας,
 20 ἐν αἷς τὸ ψεῦδος πολλάκις διὰ τῆς δεινότητος μεθόδου καὶ
 κατασκευῆς ἐπικρύπτοντες οἱ δεινοὶ καὶ τοὺς ἀπερισκέπτως
 καὶ ἀβασανίστως ἀναγινώσκοντας ἐκλανθάνοντες ἐπιζητοῦσιν,
 ἀλλὰ τὰς ἀληθεῖα λαμπρυνόμενας ῥήσεις, εἰ καὶ διὰ βαρ-
 βαριζούσης καὶ σολοικιζούσης ἐκφωνοῦνται γλώττης. εὖροις
 25 τοίνυν ὃ γε πιστῶς καὶ νουνεχῶς τε καὶ ἀφθόνως ἅμα καὶ

4 ὀλίγιστα C²D ὀλίγοις τὰ H ὀλίγα τὰ R ὀλίγα L³V. — 5 τό
 γε V. — 9 μετ' ἀληθείας V. — 10 ῥεῖ — θαυμαστός ἐστιν]
 ῥητός ἐστιν C² tell. om. — ῥῆ D. — 11 φέρεται L³V. — 16 πνευ-
 ματικῶς V. — 17 τε om. NR. — 18 οὐ λαμπραῖς καὶ γριφώδεσι
 καὶ τετορνευμέναις (sic) λέξεσι καὶ συντάξεσιν ἐντέχνους καὶ καλ-
 λιεπεία, ἐν οἷς V. — γριφώδεις τε καὶ C²D γριφ. τέ ποτε καὶ H.
 — 19 λέξεις τε καὶ L². — καλλιπειας C²N. — 21 ἐπικρύπτονται
 R ἐπικρύπτουσι V. — καὶ om. V. — 22 ἐκλανθάνοντας C²N et
 recentiores quidam. ἐκλανθάνειν L². — 24 γλώσσης L²N incert.
 in V. — 25 καὶ ante νουνεχῶς om. V. — τε om. N.

ἀπεριέργως καὶ πάσης διπλῆς καὶ ῥαδιουργίας ἔλευθέρως
ἐντυγχάνων ἐνταῦθα δι' ὀλίγων τὰς τῶν εἰδῶλων εὐρέσεις
καὶ ἀνατροπὰς ἐντέχνως καὶ ἐπιτετευγμένως, τὰς τῶν φιλο-
σόφων Ἑλλήνων ἑρεσχειίας καὶ μυθοπλαστίας καὶ θρησκείας
ἔτι καὶ ἀσυμφώνους τερατολογίας, τὰς διαφόρων ἔθνων δό- 5
ξας καὶ πολυθείας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθεΐας καὶ κακονοίας,
πῶς τε ἡ τῶν μοναχῶν ἡρξάτο διαγωγὴ καὶ τάξις ἀπὸ τοῦ
νόμου καὶ διὰ τῆς Χριστοῦ παναρίστου πολιτείας καὶ δι-
δασκαλίας ὑψηλότερα καὶ φαιδρότερα καὶ πλατυτέρα μάλα
εἰκότως ἀναπέφηνεν, καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα σωτη- 10
ρίαν ψυχῶν εὐγνωμόνων καὶ ὀρθοδόξων ὠδίνοντα καὶ δι-
δάσκοντα καὶ φωτίζοντα, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν ἔκφυλον
καὶ θεοστρυγὴν τε καὶ παμβέβηλον τῶν Μανιχαίων λύσσαν,
ἀφ' ἧς ὥσπερ ἔκ τινος λυσσῶντος κυνὸς τὴν αἰσχίστην τε
καὶ κάκιστον μετεिल्φνύα νόσον ἀνεφύη ἡ τῶν ἀλιτηρίων 15
καὶ κακοσχόλων εἰκονομάχων ἐμβρόντητος αἵρεσις, καὶ ὅθεν
ἀπήρξατο καὶ ποῦ κατέληξεν, ἥτις γε τοὺς προστάτας αὐτῆς
καὶ συνίστορας ἄλλοτρίους ἐκ περιουσίας τῆς ὀρθοδόξου πί-
στεως καταστήσασα σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτῶν ἐκδήλως ἔμα 3 M.
καὶ τὰ τούτων ληρήματα καὶ βληχήματα τῆς ἀδεκάστου δι- 20
κης ὑπευθύνους καὶ ἐνδίκους (ὡ τῆς ἀπάτης καὶ παρα-
πληξίας τῶν πεφενაკισμένων καὶ ματαιοφρόνων) ἀπέφηνε
κομιδῇ καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψεν, τὴν τε τῶν ἀτα-
σθάλων καὶ κακοφρόνων Σαρακηνῶν καταγέλαστον δόξαν καὶ
τὴν κτηνώδη ζωὴν καὶ μέντοι καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ 25
λαοπλάνου ψευδοπροφήτου αὐτῶν καὶ ὅθεν κακῶς ἀναδέ-
δεικται, καὶ πρὸς τούτοις τὴν τοῦ γέροντος Θωμᾶ νεωτερι-
σθεῖσαν παιδοπρεπῇ ματαιοφροσύνην τε καὶ παράνοϊαν καὶ
τὴν ἀργαλέαν καταστροφὴν τοῦ παναθλοῦ καὶ ταλαιπωροῦ.

1 περιέργως N corr. in D. — ἐλεύθερος C²L²N. — 3 ἀνα-
τροπὰς V. — ἐπιτετευγμένως C²H ἐπιτετευγμένως R ἐπιτεταγ-
μένως L². — φιλοσόφων] μυθολόγων N. — 9 ὑψηλότερα τε καὶ
C²H. — 15 κάκιστος rec. quidam κακίστην L² et rec. alii. —
ἡ om. C²NR. — 27 καὶ τὴν V.

καὶ ταῦτα μὲν ἄλλῃς. τῆς δὲ χρονικῆς πραγματείας τὴν ὑπό-
 θεσιν ὥς ἐν τάξει τμημάτων διὰ τὸ εὐσύννοπτον καὶ εὐμνη-
 μόνευτον πεποιήκαμεν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἀδάμ ἀρξάμενοι
 καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς ἐλθόντες ἐν συντόμῳ
 5 πάλιν ἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιχειρήσιν
 καὶ ἔννοιαν δι' ἐπαναλήψεως τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς τῶν
 ἐφεξῆς καὶ τὰς πράξεις ὥς οἷόν τε διὰ βραχέων ἀπεμνη-
 μονεύσαμεν ἕως Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, εἶτα πάλιν διὰ συν-
 τομίας τοὺς κριτὰς μέχρι τοῦ προφήτου Σαμουήλ, καὶ εἰθ'
 10 οὕτως αὐτίκα τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ Σαοὺλ ἕως
 Σεδεκίου καὶ τῆς ἀλώσεως Ἰερουσαλήμ, ἐν οἷς καὶ κατὰ
 Ἰουδαίων ἐκ παρόδου διὰ βραχυλογίας, ἔπειτα δὲ τοὺς Ῥω-
 μαίων ἡγεμόνας, ὥσπερ δὴ καὶ τοὺς παλαιοὺς Περσῶν καὶ
 Μακεδόνων Σελεύκων τε καὶ Ἀντιόχων καὶ Πτολεμαίων ἐν
 15 παρεκβάσει διεξελθόντες ἀρχὰς καὶ δυναστείας οὕτω καὶ
 τοὺς Ῥωμαίων ἐξ Ἑλλήνων καταγομένους καθολικοὺς βασι-
 λέας ἅμα καὶ τὰς ἐργασίας καὶ τοὺς θανάτους ἀπὸ Ἰουλλίου
 Καίσαρος μέχρι Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν ἀνοσίων
 καὶ χριστομάχων, εὐθύς τε Κωνσταντίνον τὸν εὐσεβέστατον
 20 καὶ πρῶτον βασιλέα τῶν χριστιανῶν καὶ τοὺς καθεξῆς ἕως
 τοῦ τελευταίου Μιχαήλ υἱοῦ Θεοφίλου, ὅστις μειράκιον βα-
 σιλεύσας τὴν ὁρθόδοξον αὐτὴν πάλιν διὰ συνόδου θείας ἀνε-
 κήρυξε καὶ κατώρθωσε πίστιν. τέλος δὲ λόγου τὸ πᾶν ἀκούειν
 σοφῶς ἡμῖν ὁ σοφὸς ἐγκелеύεται σαφῶς, ὥς μὴ κάλλεσι συν-
 25 ταγμάτων προστετηκέναι τὸν ἀναγνώσει χαίροντα καὶ θελγό-
 μ. μενον, ἀλλ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ καὶ τῷ τέλει τοῦ λόγου προ-
 ερεθίζειν τὸ τῆς καρδίας ὄμμα. ἡ γὰρ τοῦ λόγου κατασκευὴ
 καὶ ποικιλία ταῖς φιλοκρότοις καὶ φιλοκόμψοις καλλιπετεταίς

23 Eccl. XII, 13.

8 ναυῆ NV νανί C². — 10 Σαοὺλ] σαμουήλ DL². — ἕως]
 μέχρι N. — 15 διεξήλθομεν — οὕτω δὲ καὶ V. — 19 εὐσεβέ-
 στατον inc. cod. P. — 23 κατώρθωσε HP. — 24 σαφῶς ἐγκε-
 λεύεται L² σαφῶς om. V. — 26 προσερεθίζειν (ut coniecerat
 Mur.) N. — 28 τοῖς L²P. — καλλιπετεταίς C²D.

οἶονεἰ μεταμορφουμένη λυμαίνεται πως τῇ προκειμένη θεω-
ρίᾳ, κλέπτουσα λεληθότως τὴν αἰσθησιν καὶ πρὸς τὴν κατα-
νόησιν τῆς ὑποθέσεως ἐπισκοποῦσα τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ἐκ-
λιπαρῶ δέ γε τοὺς ἐντευξομένους φιλοθέους καὶ φιλολόγους
ὑπερεύχεσθαι μου διὰ τὸν κύριον τοῦ ταπεινοῦ καὶ ὑπερ- 5
λίαν ἀμαρτωλοῦ τε καὶ ἀλόγου. καὶ εἰ μὲν χρήσιμον καὶ
ἀποδοχῆς ἄξιον ὀφθεῖη τὸ πανευτελὲς τουτὶ δραματούργημα,
τῷ πάντων αἰτίῳ τῶν καλῶν ἀναθετόν, εἰ δὲ παρὰ τὸ
προσῆκον ἀσυνάρτητόν τε καὶ περιττὸν ὡς εἰκὸς διὰ τὴν
ἀλογίαν ἡμῶν εὐρεθείη, συγγνωσθείημεν πρὸς τῆς ὄντως 10
καὶ ἀρρήτου σοφίας, ἔτι μὴν καὶ παρὰ τῶν τροφίμων ταύ-
της θεοσόφων καὶ θεηγόρων τε καὶ φερεσβίων, ὡς ἰδιῶται
πάντως οὐ μόνον τῷ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῇ γνώσει. ἤδη δὲ
λοιπὸν σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν κατὰ
τὴν ἐμὴν ποιήσομαι δύναμιν.

15

1 τὴν προκειμένην θεωρίαν V. — 3 ἐπισκοποῦσα V. — τοὺς
ἐντυγχάνοντας L² in quo reliqua desunt. — 5 ὑπὲρ λίαν HV. —
8 καὶ παρὰ C²V. — 11 καὶ ante ἀρρήτον om. N. — 12 τε καὶ
θεηγόρων καὶ N. — 15 ποιήσωμαι C²P.

15 P addit: ἐκδυσωπῶ δὲ πρὸς τούτοις καὶ τοῦτο, μὴ ἀψι-
κόρως ἔχειν σε, βέλτιστε, περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ
σύνθεσιν <καὶ add. e Cyrill.> τὸν τῶν ἱερῶν λογίων κατάλογον,
ὧν ἀκριβῶς καὶ νουνεχῶς εὐ μάλα τὸ βάθος καὶ δύσληπτον
ἐρευνήσας εὐ οἶδ' ὅτι μεγίστην ὀνησιν εὐροις πάντως πάντως
(cf. Cyrill. Alex. in Julian. I. Migne Tom. 76, 513 B).

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ
ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΞ-
ΗΓΗΤΩΝ ΣΥΛΛΕΓΕΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΤΠΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

[Βιβλίον Α'.]

[α'. Περὶ Ἀδάμ.]

Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ἣ ἡμέρα ἐπλασεν ὁ θεὸς
τὸν Ἀδὰμ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀδὰμ
ἐγέννησεν υἱοὺς τρεῖς καὶ θυγατέρας δύο, τὸν Κάϊν καὶ
τὸν Ἀβελ καὶ τὸν Σήθ καὶ τὴν Ἀζούραν καὶ τὴν Ἀσουάμ.
5 καὶ ὁ μὲν Ἀδὰμ κατὰ κέλευσιν θεοῦ ἐπέθηκεν ὀνόματα
πᾶσι τοῖς τετραπόδοις καὶ πετεινοῖς καὶ ἀμφιβίοις καὶ ἐρπε-
τοῖς καὶ ἰχθῦσι καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις. τὸ δὲ αὐτοῦ
ὄνομα καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἄγγελος κυρίου εἶπεν αὐτοῖς.
καὶ ὁ μὲν Κάϊν ἔλαβε γυναῖκα τὴν πρῶτην ἀδελφὴν αὐτοῦ
10 Ἀζούραν, ὁ δὲ Σήθ τὴν δευτέραν Ἀσουάμ. καὶ ὁ μὲν Ἀβελ
παρθένος τε καὶ δίκαιος ὑπῆρχε καὶ ποιμὴν προβάτων, ἐξ

1 Gen. 5, 1. — 2—10 E Malalae libro I deperdito. cf. Mé-
moires de l'acad. de St. Pétersbourg Sér. VIII Vol. I No. 3 p. 6
(cf. Cramer. Anecd. Paris. II p. 231 sqq., Müller Frgm. Hist. Graec.
IV p. 540 sqq.). — 10—p. 7, 2 cf. Leo Gramm. p. 5, 9 sqq. Eustath.
in Hexaem. Migne T. 18, 749 C.

De inscriptione libri item de librorum et capitum divisione
egi in praefatione. — 1 αὕτη ἡ βίβλος A ex Gen. — 4 ἀζοῦ-
ραν H ἀξούραν C. — 7 αὐτοῦ ὄνομα BLNPR ἑαυτοῦ ὄν. ACGV
Excc. de insidiis Mal. — 10 ἀζοῦραν HL ἀξούραν C.

11 ὑπῆρχε] ὑπάρχων P.

ὧν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσαγαγὼν καὶ δεχθεὶς ἀναιρεῖται
 φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κάϊν. ὁ δὲ Κάϊν γεωρ-
 γὸς τυγχάνων καὶ μετὰ τὴν καταδίκην χειρόνως βιώσας πρῶτος 5 **Μ**.
 μέτρα καὶ στάθμια καὶ γῆς ὅρους ἐπενόησεν. εἴτα κτίσας
 ἐν γῇ Ναὶν πόλιν κατέναντι Ἐδέμ ἐπωνόμασεν αὐτὴν Ἐνώχ 5
 εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ, καὶ εἰς ἓν συνελθεῖν τοὺς
 οἰκείους ἀναγκάσας εἰς πολέμους ἑαυτὸν ἀπησχόλει. μετὰ
 δὲ ταῦτα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτὸν πεσοῦσης ἀπέθανεν. ὁ μὲν
 οὖν Ἀβελ τὰ πρωτότοκα θεῷ καθιερωὺν φιλόθεον μᾶλλον ἢ
 φίλαντον ἑαυτὸν συνίστη. ὅθεν καὶ διὰ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ 10
 προαιρέσεως προσεδέχθη. ὁ δὲ Κάϊν ἑαυτῷ μὲν δυσσεβῶς
 ἀπονέμων τὰ πρωτογεννήματα, θεῷ δὲ τὰ δεύτερα, εἰκότως
 καὶ ἀπεβλήθη. φησὶ γάρ· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας προσ-
 ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. ὥστε διὰ τοῦτο
 Κάϊν ἐλέγχεται ὅτι μὴ τὰ ἀκροθίνια τῶν γεννημάτων προσ- 15
 ἤνεγκε τῷ θεῷ, ἀλλὰ τὰ μεθ' ἡμέρας καὶ δεύτερα. καὶ
 ὁ μὲν Κάϊν ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ, ὁ δὲ Ἐνώχ τὸν Γαϊδάδ,
 ὁ δὲ Γαϊδάδ τὸν Μαιήλ, ὁ δὲ Μαιήλ τὸν Μαθουσάλα, καὶ
 ὁ Μαθουσάλα τὸν Λάμεχ· ὃς καὶ δύο γυναῖκας ἀγόμενος,
 Ἑλδάν καὶ Σελλάν, ἐγέννησε τὸν Ἰωβέλ καὶ τὸν Ἰουβαλ καὶ 20

2—7 *cf.* Eustath. l. l. 749 D. Syncell. p. 16, 6 *sqq.* Leo Gr. p. 8, 5 *sqq.* Cedren. I. p. 15, 16 *sqq.* — 7—8 *cf.* Leo Gr. p. 8, 21. Cedren. I. p. 16, 1. — 8—13 *cf.* L. Gr. p. 6, 15 *sqq.* — 13—15 *cf.* L. Gr. p. 5, 20 *sqq.* — 13 Gen. 4, 3. — 16—p. 8, 5 *cf.* Syncell. p. 15, 12 *sqq.* L. Gr. p. 8, 10 *sqq.* Eustath. l. l. 752 A. Gen. 4, 17 *sqq.*

3 ὑπάρχων N. — 5 Ναῖδ Gen. — 12 πρωτογεννήματα ACD. — 13 καὶ om. GN. — 14 δι' αὐτοῦ καὶν V διὰ τοῦ καὶν N *corr.* in D. — 15 ἀκροθίνια ABCGNP. — γεννημάτων ABCDGLP Excc. de virt. — 18 μαιήλ ALP μαήλ BN μαλελεήλ CGV Gen. Sync. Eust. Μαουήλ Leo. — 19 καὶ om. N. — 20 ἐλδάν L ἐλδάμ P ἐλδὰδ G ἀλδάν B Ἀδὰ Gen. — σελλάν CLP Gen. σελάν ABGNV. — ἰωβέλ BCLP ἰάβελ D ἰωβήλ H. τὸν ἰωβέλ καὶ om. AV.

5 ἐδέμ καὶ ἐπωνομάσας P. — 5.6 ἐνὸς utroque loco P. — 9 φιλόθ. μ. ἢ φίλ. τὴν ἑαυτοῦ συνίστησι προαίρεσιν, ὅθεν καὶ προσεδέχθη PLeo. — 13 καὶ προσῆνεγκε P.

τὸν Θωβέλ. καὶ ὁ μὲν Ἰουβάλ κατέδειξε ψαλτήριον καὶ
 κιθάραν, ὁ δὲ Θωβέλ σφυροκοπίαν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, καὶ
 ὁ μὲν κιθαρωδίας καὶ τραγωδίας ἐν τοῖς διαβολικοῖς ἐπι-
 τηδεύμασι προσεπενόησεν, ὁ δὲ ξίφη τε καὶ ὄπλα χορηγεῖν
 5 εἰς πολέμους ἐμηχανήσατο. τὸ οὖν Κάιν γένος μέχρι τού-
 των ἀξιοθὲν μνήμης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πατέρων ἀποκρι-
 νεται, ἵνα μὴδὲ τοῖς πρώτοις εἴῃ συνταττόμενος μὴδὲ τῶν
 ἑξῆς ἀφηγούμενος.

Τὸ τοίνυν πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν ἐπὶ ἐκδικούμενα
 10 παραλύσει τοιαύτην ἔχει τὴν λύσιν. ἕκαστος μὲν τῷ ἑαυτοῦ
 ἁμαρτήματι ἀποθανεῖται, σὺ δὲ ὁ φόνον κατάρξας καὶ τοῖς
 ἄλλοις τοῦ ἁμαρτήματος ὑφηγητῆς γενόμενος ἐπὶ ἐκδικού-
 μενα παραλύσεις, τοῦτ' ἔστιν ἐπταπλασίως τιμωρηθῆσθαι καὶ
 πάλμπολλα. σύννηθες γὰρ τῇ γραφῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐπὶ
 15 πολλαπλασίονα κεχρησθαι, καὶ ἔστιν ἀδιορίστου πλήθους ση-
 μαντικόν, ὡς τό· ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα.
 καί· στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά. καί· οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις,
 ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι τῶν
 ἐν βίῳ πονηρῶν ἐπάγει τὴν κατάπαυσιν, τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ
 6 M. 20 καὶ λύπη μυρίους ἐπάγει τοὺς σὺν αἰσθήσει θανάτους. τρέ-
 μων οὖν καὶ στένων ὁ Κάιν ὥσπερ δαίμονι κάτοχος ἐν ἐπι-
 ληψίᾳ πάντα τὸν ἑξῆς αὐτοῦ διῆγε βίον, τοῦτο πρὸς τὸ μὴ
 ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τινος ἐκ θεοῦ λαβὼν τὸ σημεῖον.

5—8 cf. L. Gr. p. 8, 16 sqq. — 9—14 et 18—23 cf. L. Gr.
 p. 7, 20 sqq. — 9 Gen. 4, 15. — 16 Psalm 78 (79), 12. —
 17 I. Reg. 2, 5. — Matth. 18, 22.

1 Θωβέλ AP θάβελ H θοβέλ BGL θόβελ CDV. — 1—2 καὶ
 ὁ μὲν — Θωβέλ om. B. — 2 Θωβέλ AP θοβέλ GL θόβελ CDV.
 — 4 τε om. N. — 5 τοῦ καὶν N. — μέχρι τούτου N Leo. —
 7 εἶη] ἡ VLeo εἰ C. — 10 ταύτην N. — 11 ὡς φόνον A ὁ τοῦ
 φόνον CLV ὁ δὲ φόνον (om. σύ) Suid. v. Κάιν. — 19 ἐν τῷ
 βίῳ NR Leo. — συναισθήσει BGLNP ἐν συναισθήσει R Suid.

6 ἀξιοθεις P. — 10 μὲν φησι τῷ P. — 14 ἐπὶ τοῦ πολλα-
 πλασίονα P. — 18 ἀλλ' ὡς P.

Περὶ οὗ μέντοι καὶ ὁ μέγας Βασιλείος φησιν· ἐκδικούμενα δέ, εἴτε τὰ παρὰ τῷ Κάϊν ἡμαρτημένα λέγοις, εὐρήσεις ἑπτά, εἴτε τὰ παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ ἐπ' αὐτῷ ὀρισθέντα, καὶ οὕτως οὐκ ἀποτεύξῃ τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρὰ τοῦ Κάϊν τετολμημένοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος 5 ἐπὶ τῇ προτιμήσει τοῦ Ἄβελ. δεύτερον δόλος, μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ εἰπών· διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον. τρίτον φόνος, προσθήκη τοῦ κακοῦ. τέταρτον, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος. πέμπτον κακόν, ὅτι καὶ πρῶτος φονεὺς πονηρὸν ὑπόδειγμα καταλιπὼν τῷ βίῳ. ἕκτον, ὅτι γονεῦσι πένθος 10 ἐνεποίησεν. ἑβδομον, ὅτι θεὸν ἐψεύσατο. ἐρωτηθεὶς γάρ· ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; εἶπεν· οὐκ οἶδα. καὶ ταῦτα μὲν τοῦ Κάϊν τὰ ἑπτά ἁμαρτήματα. αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας δίκης ἐπενεχθεῖσαι τιμωρίαι εἰσὶν αὗται· πρώτη κόλασις· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ. δευτέρα· ἐργᾶ 15 τὴν γῆν. τρίτη· καὶ οὐ προσθήσει δοῦναί σοι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς. τετάρτη μετὰ τῆς πέμπτης συνεξευγμένη μᾶστις· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. ἕκτη, ἣν αὐτὸς ἀπεκάλυπεν ὁ Κάϊν εἰπών· εἰ ἐκβάλῃς με νῦν ἀπὸ σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, ἡ βαρυτάτη κόλασις 20 ὁ ἀπὸ θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν. ἑβδόμη τὸ μηδὲ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ σημείῳ προδήλῳ πᾶσι προκεκηρύχθαι διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου. πᾶς οὖν,

1—p. 10, 4 Basil. Ep. 260 Migne Tom. 32, 957 B cf. Pollux ed. Hardt p. 48. — 7 Gen. 4, 8. — 12 ib. 9. — 15 ib. 11. — 16 ib. 12. — 19 ib. 14. — 23 ib. 15.

6 τοῦ Ἄβελ LPBas. τοῦ om. rell. — διελέχθη AGPR Suid. Bas. διηλέχθη BLN διειλέχθη V et L m. 2 διηλέγχθη C. — 7 διέλθωμεν δὴ εἰς N. — 11 ἐποίησε BCGR. — Θεῷ NR. — 16 καὶ om. NR. — 19 ἐκβάλῃς BHP et L ut vid. ἐβάλλεις A ἐβάλλεις CEGl m. 2 R. Gen. Bas. ἐβάλλοις V m. 2 in loco enaido ἐβαλεῖς Suid. — 21 τοῖς εὐ φρονοῦσι ὁ ἀπὸ θεοῦ χωρισμός ALBas. ὁ ἀπὸ θ. χ. τοῖς εὐ φρονοῦσι H (σωφρονοῦσι etiam Pollux, Suid.) — 23 τοῦ ante τρόμον om. N.

φησίν, ὁ νῦν τὸν κατὰ σου φόνον ἀποτολήσας κακῶν σε
τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλλάξας τὴν κατὰ σου παραλύει
τιμωρίαν. διὸ δὴ φησιν· καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς τῷ Καὶν
σημεῖον τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

- 7 Μ. 5 Ὁ δέ γε Σὴθ πρῶτος ἐξεῦρε γράμματα Ἑβραϊκὰ καὶ
σοφίαν καὶ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τῶν
ἐνιαυτῶν καὶ τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἐβδομάδας, καὶ τοῖς ἄστροις
ἐπέθηκεν ὀνόματα καὶ τοῖς πέντε πλανήταις εἰς τὸ γνωρί-
ζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ μόνον. καὶ τὸν μὲν πρῶτον
10 πλανήτην ἀστέρα ἐκάλεσε Κρόνον, τὸν δὲ δεύτερον Δία, τὸν
δὲ τρίτον Ἄρεα, τὸν δὲ τέταρτον Ἀφροδίτην, τὸν δὲ πέμπτον
Ἑρμῆν. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Καὶνᾶν ὁ υἱὸς Ἀρφαξὰδ
συνεγράψατο τὴν ἀστρονομίαν εὐρηκῶς τὴν τοῦ Σὴθ καὶ
τῶν αὐτοῦ τέκνων ὀνομασίαν καὶ τῶν ἀστέρων ἐν πλακί
15 λιθίνῃ γεγλυμμένη. οἱ γὰρ τοῦ Σὴθ ἔγγονοι προμνηθέντες
ἄνωθεν τὴν μέλλουσαν γίνεσθαι φθορὰν τῶν ἀνθρώπων καὶ
ποιήσαντες δύο στήλας, μίαν μὲν λιθίνην, ἑτέραν δὲ πλιν-
θίνην, ἔγραψαν ἐν αὐταῖς τὰ ἐκ τοῦ πάππου αὐτῶν Σὴθ
ἐκτεθέντα οὐράνια πάντα λογισάμενοι ὅτι, εἰ μὲν δι' ὕδατος
20 ὁ κόσμος καταφθαρεῖ, ἡ λιθίνη στήλη μένει καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
γεγλυμμένα, εἰ δὲ διὰ πυρός, ἡ πλινθίνη σώζεται πλεῖον
πυρουμένη καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα. ἦτις στήλη μετὰ
τὸν κατακλυσμὸν εἰς τὸ Σίριδον ὄρος ἔμεινε καὶ ἔστιν ἕως
ἄρτι, ὥς φησιν Ἰώσηπος.

5—12 Mal. l. l. cf. Leo Gr. p. 9, 22 et 15 sqq. — 12—24 Mal.
l. l. p. 10. cf. L. Gr. p. 9, 18 sqq. Cedren. I p. 16, 10 sqq. —
24 Joseph. Ant. I, 71.

3 δὴ add. ex ANP om. rell. Suid. — 12 καὶνᾶν BCGNR;
in L accentus non bene dignoscitur. — 15 γεγλυμμένην B γε-
γλυμμένα L γεγραμμένην R et H sed m. 2 ex γεγραμμένη. — ἐκ-
γονοι LV. — 16 γίνεσθαι] ἔσεσθαι AR om. G. — 18 ἐν αὐταῖς
om. N. — 20 μένει DP μένη CH μενεῖ GLRV μενῇ A διαμένει
B. — 21 γεγραμμένα ABGHR. — σωθήσεται ALR. — 23 σίρι-
δος GR σίριον H σιδηρὸν C. — 24 ἰώσηπος AR ἰώσιπος N.

20 ἦτις λιθίνη στήλη P.

[β'. Περὶ Νεβρώδ.]

Μετὰ δὲ ταῦτα γέγονέ τις γίγας τοῦνομα Νεβρώδ υἱὸς
 Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος ἐκ φυλῆς Χάμ. ὃς κτίσας τὴν Βαβυ-
 λῶνα πόλιν καὶ πρῶτος καταδείξας μαγείαν καὶ κυνηγίαν
 Περσῶν ἐπρώτευσεν, διδάξας αὐτοὺς ἀστρονομίαν καὶ ἀστρο- 5
 λογίαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει τὰ περὶ τοὺς τικτομένους πάντα
 δῆθεν συμβαίνοντα. ἀφ' ὧν Ἕλληνες τὴν γενεθλιαλογίαν 8 **Μ**.
 μαθόντες ἤρξαντο τοὺς γεννωμένους ὑπὸ τὴν τῶν ἄστρον
 κίνησιν ἀναφέρειν. οὐκοῦν ἀστρονομία καὶ ἀστρολογία τε
 καὶ μαγεία ἀπὸ Μαγουσάων ἦτοι Περσῶν ἤρξατο. οἱ γὰρ 10
 Πέρσαι Μαγῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων προσαγορεύονται. οἳ γε
 τὸν Νεβρώδ λέγοντες ἀποθεωθέντα καὶ γενόμενον ἐν τοῖς
 ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ καλοῦσιν Ὠρίωνα. περὶ οὗ φησι
 Μωϋσῆς ὅτι· γέγονεν ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν
 καὶ Χαλάνη ἐν γῇ Σενάάρ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιεὶμ. 15

[γ'. Περὶ Κρόνου.]

Ἐκ δὲ τῆς φυλῆς τοῦ Σὴμ καὶ τοῦ Ἀσσοῦρ, ἀφ' οὗ
 Ἀσσύριοι, τῆς καὶ κρατησάσης τὴν Συρίαν καὶ τὴν Περσίδα
 καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς ἀνεφάνη καὶ ἄλλος τις
 ἄνθρωπος γιγαντογενῆς ὀνόματι Κρόνος κατὰ τὴν ἑπωνυ- 20
 μίαν τοῦ πλανήτου ἀστέρος. γενόμενος δὲ καὶ οὗτος δυ-
 νατὸς πάνυ καὶ πολλοὺς ὑποτάξας καὶ κυριεύσας πρῶτος

2—3 et 11—13 Mal. l. l. p. 12 cf. Chron. Pasch. p. 64, 13.
 Cedren I p. 28, 8. — 9—11 Eadem Georg. p. 66, 30 Mur. —
 14 Gen. 10, 10; 14. — 17—p. 12, 8 Mal. l. l. cf. Chron. Pasch.
 p. 64, 19 sqq. L. Gr. p. 15, 5 sqq.

3 χοῦς codd. praeter CP. — 4 κυνηγίαν καὶ μαγείαν CLRV.
 — 5 ἀστρολογίαν καὶ ἀστρονομίαν B et fort. P qui locum mutilum
 sic exhibet: κυνηγίαν καὶ ἀστρονομίαν τῇ οὐρ. κινήσει. — 6 οὐ-
 ρανίῳ LRV. — 9 ἀστρον. τε καὶ ἀστρολ. καὶ CL τε om. N. —
 11 μαγῶς L μάγοι C. — 15 σενναάρ CP. — 17 Ἀσσοῦρ ABP
 Ἀσοῦρ rell. — 18 τῆς κερρατησάσης BCHLP (in quo κερρατ. ex
 καικρατ. m. 1 corr. videtur) τῆς κρατησάσης Mal. — 21 καὶ
 οὗτος inc. cod. F.

κατέδειξε τὸ βασιλεύειν καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ βασιλεύσας πρῶτος Ἀσσυρίας ἔτη νς' ὑπέταξε πᾶσαν τὴν γῆν Περσίδος ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Συρίας. ἔχων δὲ γυναῖκα Σεμίραμιν, τὴν καὶ Ῥέαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυριοῖς, ἔσχεν υἱοὺς δύο καὶ θυγατέρα μίαν, καὶ τὸν μὲν προσηγόρευσε Δία εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, τὸν δὲ ἐπωνόμασε Νίνον, καὶ τὴν θυγατέρα Ἥραν, ἣν καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα Πῆκος ὁ καὶ Ζεὺς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν.

[δ'. Περὶ Νίνου.]

- 10 Μετὰ δὲ Κρόνον ἐβασίλευσε Νίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ'. ὅς γε τὴν οἰκίαν μητέρα Σεμίραμιν λαβὼν εἰς γυναῖκα, νόμος ἐγένετο Πέρσαις λαμβάνειν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφὰς διὰ τὸ καὶ τὸν Δία λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν
9 M. Ἥραν. ὁ δὲ Νίνος ἐπικρατὴς γενόμενος τῆς Ἀσσυρίας καὶ
15 κτίσας ἐν αὐτῇ πόλιν μεγίστην σφόδρα σφόδρα, πορείας ὁδὸν ἡμερῶν τριῶν, ἣν καὶ καλέσας εἰς ὄνομα αὐτοῦ Νινευὴ πρῶτος ἐν αὐτῇ βασιλεύει. ἐξ οὗ γένους ἐγένετο καὶ Ζωρόαστρος ὁ περιβόητος Περσῶν ἀστρονόμος, ὃς μέλλων τελευτᾶν ἠύχετο ὑπὸ οὐρανόφωτος πυρὸς ἀναλωθῆναι, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις· ἔαν
20 καύσῃ με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου ὁστέων λάβετε καὶ φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψει τὸ βασίλειον ἐκ τῆς χώρας ὑμῶν, ἕως φυλάττετε τὰ ὁστέα μου. καὶ εὐξάμενος τῷ Ὁρίωνι ὑπὸ

10—p. 13, 2 Mal. l. l. p. 14; 15. cf. Chron. Pasch. p. 67, 10 sqq. Cedren. I, p. 29, 19 sqq.

3 ἀσσυρίας FH. — 4 σεμήραμιν (-ην) codd. praeter BDGV. item v. 11. — 7 νίνον ACP νῖνον rell. item v. 10; 14. — 8 πῆκος GHR et L m. 2 et sic deinceps. πύκος hic V. — 10 ὁ om. ALNV. — 11 ἰδίαν BFLRV. — 14 ἀσσυρίας ACG συρίας PR. — 15 σφόδρα alterum om. BGNRV eras. in P. — πορείας ἔχουσαν ὁδοῦ ἡμ. A. ὥσει πορείας ὁδοῦ ἡμ. F. πορείας ὁδὸν (ὁδῶν CLP ὁδοῦ GR om. B) ἡμ. rell. — 16 νινευὴ FV νινευί (νην. H) ABH νηνευὴ P. — 17 ζωρόαστρος FP. — 22 ἕως ἂν φυλάττετε P ἕως οὐ φυλάττετε (-σσηται L) LR. — εὐξ. ἐν τῷ N. — ὠρίωνι LR ὀρίωνι (ὀρ. F) ACFH.

ἀερίου πυρὸς ἀνηλώθη. καὶ λαβόντες οἱ Πέρσαι ἐκ τῶν τεφρωθέντων ὀστέων ἔχουσι φυλάττοντες ἕως ἄρτι.

[ε'. Περὶ Θούρα.]

Μετὰ δὲ Νίνον ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θούρας τις τοῦ-
νομα ἔτη λ', ὃν καὶ μετεκάλεσαν Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλα- 5
νήτου ἀστέρος. ᾧ τιμὴ Ἄρεϊ πρώτην στήλην ἀναστήσαντες
οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν μέχρι τοῦ νῦν προσκυνοῦντες κα-
λοῦσι περσιστὶ Βάαλ θεόν, ὃ ἐστὶν Ἄρης πολέμων θεός.
οὗ καὶ Δανιὴλ μέμνηται ὡς προσκυνουμένου ὑπὸ Περσῶν
καὶ λατρευομένου.

10

[ς'. Περὶ Λάμης.]

Μετὰ δὲ Ἄρεα ἐβασίλευσε Λάμης ἔτη κ'.

[ξ'. Περὶ Σαρδαναπάλλου.]

Μετὰ δὲ Λάμην ἐβασίλευσε Σαρδανάπαλλος ὁ μέγας
ἔτη λε' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ Περσέως. οἱ δὲ γε κόλακες καὶ 15
μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας τε καὶ
οἰστορηλασίας ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ
αὐτοῦ τοιάδε· τόσσ' ἔχω, ὅσ' ἐφύβρισα, ἔφαγόν τε καὶ ἔπιον

4—10 Mal. l. l. p. 15 cf. Chron. Pasch. p. 68, 1 sqq. L. Gr. p. 15, 20 sqq. Cedren. I p. 29, 3 sqq. 30, 6 sqq. — 12—15 Mal. l. l. p. 16 cf. Chron. Pasch. p. 68, 13 sqq. — 18—p. 14, 9 Theodoret. Graec. aff. cur. XII. Migne Tom. 83, 1149 C.

1 ἐκ] ἀπὸ VR. — 4 νίνον C νῖνον rell. — Θούρας BGPVR Θούρας rell. — 5 μετεκάλεσεν HV. — 8 περσιστὶ καλοῦσι ABG. — 11 λάμης CDFL ἐλάμης G ἐλαμὶς A sed ἐβασίλευσεν ἐλαμὶς ex ἐβασίλευσε λαμὶς corr. vid. — 14 λάμιν DL ἐλάμην AG. — σαρδανάπαλλος AP Excc. de virt. σαρδανάπαλος rell. et sic fere in sqq. — 16 καὶ ἀντὶ γαστριμαργίας om. GHV — τε om. BR Excc. — 18 τόσ' ἔχω BGLNRV τόσ' σέχω C. — τόσσ' ἔχω. ὅσ' ἔφαγόν τε καὶ ἔπιον. καὶ μετερώτων. τερπνὴ δάην τάδε πολλὰ καὶ ὄλβια Excc. de virt.

15 τοῦ om. P Excc. de virt. — 18 ἐφύβρισα post ἔπιον ins. P. — τε om. P.

καὶ μετ' ἔρωτος τερπνοῦ ἐπολιτευσάμην, παθόντα δὲ πολλὰ
 10 M. καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται. καὶ γὰρ νῦν σποδὸς εἰμι Νίνου
 μεγάλης βασιλεύσας. ἀλλ' οὖν γε ψευδῶς οἱ γεγραφότες
 ἐπέγραψαν τοῦτο πάντως. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἄπερ
 5 ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκείνα πάντα
 κεχώρηκεν. ἔχει δὲ μόνον τοῦ παρανόμου βίου τὴν δυσ-
 ομίαν, ἣτις διηνεκῶς τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀθλίαν ψυχὴν ἀλ-
 γύνει καὶ ἀνιά συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα καὶ μεμνη-
 μένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰργάσατο.

10 [η'. Περὶ Περσέως.]

Μετὰ δὲ Σαρδανάπαλλον ἐβασίλευσε Περσεὺς ὁ υἱὸς
 Πήκου τοῦ καὶ Διός, ὅς γε πολεμήσας καὶ νικήσας τοὺς
 Λυκάονας καὶ πόλιν κτίσας ἐκεῖ καὶ τὴν ἑαυτοῦ στήλην
 στήσας ἐκάλεσεν αὐτὴν Εἰκόνιον ἐκ τοῦ ἰδίου ἀπεικονίσμα-
 15 τος. ὑποτάξας δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας καὶ πρὸς τὴν Ἰσαν-
 ρίαν καὶ Κιλικίαν ἐλθὼν καὶ ἀπὸ τοῦ ἵππου κατελθὼν καὶ
 πῆξας τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐν τῇ γῇ, ἐν ᾗ καὶ πόλιν
 κτίσας ἐπωνόμασεν αὐτὴν Ταρσὸν ἐκ τοῦ οἰκείου ποδός.
 καὶ ὁρμήσας κατὰ Ἀσσυρίων καὶ Σαρδανάπαλλον φονεύσας
 20 ὑπέταξε καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν ἔτη νγ'. ὅς καὶ ἐπ' ὀνό-
 ματι αὐτοῦ Πέρσας ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἀφελόμενος ἀπὸ Ἀσσυ-
 ρίων τὴν τε βασιλείαν καὶ τὴν προσηγορίαν. ἐδίδαξε δὲ
 αὐτοὺς καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν καὶ μαγείαν τῆς λεγομένης
 Μηδούσης, ἐξ ἧς καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ὠνόμασε Μηδείαν

11—p. 15, 1 Mal. ed. Bonn p. 36, 11 sqq. cf. Cedren. I p. 40, 14 sqq.

6 μόνον BV om, R. — δυσομίαν ACNP Excc. δυσομίαν G
 Theod. δυσωδίαν (δυσσ. BL) BFLRV. — 8 μεμνημένη ACLNPR.
 m. 2 corr. in L. — 14 ἰκόνιον FGLRV. — 15 τὰς om. DL. —
 16 καὶ ἀπὸ — κατελθὼν om. CG. — 18 ἰδίου FR. — 20 καὶ αὐτὸ
 ἐπ' om. N. — 24 ὠνόμασε (δν. AP) ABGP ἐπωνόμασε CFRV
 ἐκάλεσε N Mal. — μηδείαν FGN et ut vid. pr. m. L μυδείαν A
 μηδείαν BCPRV μηδίαν L m. 2.

1 τερπνέο παθόντα δὲ P τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ Theod. —
 5 πάντα om. P Theod.

ἀπὸ τοῦ μιαινοῦ μαθήματος. ἐφ' οὗ καὶ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατήλθεν ἐν Περσίδι, καὶ θαυμάσας, ἐξ οὗ καὶ ἀνάψας
καὶ κτίσας ἱερὸν ἔθηκεν αὐτὸ ἐν αὐτῷ καλέσας τὸν ναὸν
πυρὸς ἀθανάτου. καταστήσας δὲ ἄνδρας εὐλαβεῖς διακονεῖν
αὐτῷ καὶ φυλάττειν ἄσβεστον ἐκάλεσεν αὐτοὺς μάγους. ὅπερ 5
ἕως ἄρτι ἐν πολλῇ τιμῇ ἔχοντες οἱ Πέρσαι πυρσολατροῦσι
κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ βασιλέως αὐτῶν Περσέως. οὐκοῦν
πρώτη μὲν ἐστὶν ἡ τῶν Ἀσσυρίων εἴτ' οὖν Βαβυλωνίων
βασίλειά, δευτέρα δὲ ἡ τῶν Περσῶν, ὁμωνύμως Βαβυλώνιοι
καὶ Ἀσσύριοι καὶ οὗτοι κληθέντες.

10

[Θ'. Περὶ Σώστρου.]

11 M.

Μετὰ δὲ Περσέα καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους καὶ
βασίλεις ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων πρῶτος ἐκ φυλῆς Χάμ ἄν-
θρωπός τις πανοῦργος ὀνόματι Σώστρης ἔτη κ'. ὃς καὶ
πολεμήσας Ἀσσυρίους ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους 15
καὶ Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος, ὡσαύτως καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ
τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Σκυθίαν ἐκπολεμήσας ὑπέταξεν. ἐφ'
οὗ ἦν Ἐφριῆς ὁ τρισμέγιστος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος καὶ θαυμαστός
παρ' Ἑλλήσιν ἐν σοφίᾳ.

[Ι'. Περὶ Φαραῶ.]

20

Μετὰ δὲ Σώστρην ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου Φαραῶ ὁ
καὶ Ναραχῶ καλούμενος ἔτη ν'. ἀφ' οὗ πάντες οἱ Αἰγυ-

1—7 Mal. p. 38, 4 sqq. cf. Cedren. I p. 41, 9 sqq. —
11—19 Mal. p. 25, 18 sqq. cf. Cedren. I p. 36, 10 sqq. —
21—p. 16, 6 Mal. p. 27, 16 sqq. cf. Cedren. I p. 37, 11 sqq.

5 ἐκέλευσε τοὺς μάγους CR ἐκέλευσε (om. τοὺς μ.) L. —
8 ἦγονν FH ἦτοι LR. — 10 καὶ ante οὗτοι om. V et recc. non-
nulli. — 14 σώστρις A σῶστρις BV σώστρος H. — 21 σῶστριν B
et L m. 2 σέσῶστριν V sed σέ del. nesc. q. m. — φαραῶ ACFH.
— 22 ναραχῶ FHL ναχῶρ G.

4 δὲ καὶ ἄνδρας P. — 22 ἔτη ν' om. P.

πτίων βασιλεῖς Φαραῶ προσηγορεύθησαν. ἐν δὲ γε τοῖς
 προειρημένοις τοῦ Πήκου Διὸς χρόνοις ἀναφαίνεται τις ἐπὶ
 τὰ δυτικά μέρη ἐκ φυλῆς Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀργείων
 τοῦνομα Ἰναχος, ὃς καὶ πρῶτος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ ἐβασί-
 5 λευσεν, ἐν ᾗ καὶ πόλιν εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης κτίσας ἐκά-
 λεσεν αὐτὴν Ἰόπολιν. Αἰβύη δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ Πήκου
 Διὸς συναφθεῖσά τινι ὀνόματι Ποσειδῶνι ἔτεκε τὸν Βῆλον
 καὶ τὸν Ἀγήνορα. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἀπελθὼν εἰς Αἴγυπτον
 καὶ λαβὼν γυναῖκα ὀνόματι Σίδα καὶ γεννήσας υἱὸν ἐκά-
 10 λεσεν αὐτὸν Αἴγυπτον, ἐξ οὗ καὶ ἡ Αἴγυπτος τὴν ἐπωνυ-
 μίαν εἴληφεν, ὃς καὶ ἐν αὐτῇ ἐβασίλευσεν. ὁ δὲ Ἀγήνωρ
 ἐπὶ τὴν Φοινίκην ἐλθὼν καὶ γυναῖκα λαβὼν τοῦνομα Τύρω
 καὶ κτίσας πόλιν εἰς ὄνομα αὐτῆς, εἰς ἣν καὶ ἐβασίλευσεν,
 ἐγέννησε δὲ υἱοὺς τρεῖς καὶ θυγατέρα μίαν, τὸν Φοίνικα
 15 καὶ τὸν Σύρον καὶ τὸν Κίλικα καὶ τὴν Εὐρώπην, ἣν Ταῦρος
 ὁ Κρήτης βασιλεὺς δορυάλωτον εἴληφώς καὶ πρὸς τὴν Θρά-
 κην τὴν ἰδίαν χώραν ἀπαγαγὼν παρθένον οὖσαν καὶ εὐ-
 πρεπῆ ἔσχε γυναῖκα, προσαγορεύσας ἐκεῖνα τὰ μέρη εἰς ὄνομα
 αὐτῆς Εὐρώπια. μέλλων δὲ τελευτᾶν Ἀγήνωρ διεπίεζετο πᾶ-
 12 M. 20 σαν ἣν ὑπέταξε γῆν μερίσασθαι τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ.
 καὶ ὁ μὲν Φοίνιξ λαβὼν τὴν Τύρον καὶ τὴν αὐτῆς ἐνορίαν
 ἐκάλεσεν αὐτὴν Φοινίκην, ὁ δὲ Σύρος τὴν ἐπιλαχοῦσαν
 αὐτῷ χώραν ὠνόμασε Συρίαν, ἀφ' οὗ Σύροι μετωνομάσθη-

6—p. 17, 4 Mal. p. 30, 4 sqq. cf. Cedren. I p. 38, 9 sqq.

1 φαραῶ ACFHL. — γε om. CFLR. — 6 ἰόπολιν CF. —
 8 ἀγίνορα CF ἀγίνωρα BR ἀγίνωρα L. — 9 σίδα GHR et L
 m. 2 et V sed v postea m. 1 del. — 12 τύρῳι P τυρῳ GNV
 τυρῳ L m. 2 τύρον m. 2 ex τήρῳ B. — 15 ἣν καὶ ταῦρος N. —
 16 δορυάλωτον (δωρ. P) CPV. In D δορυάλωτον sed v m. cor-
 rectoris. — 21 φοίνιξ LR et D, sed accentus m. correctoris. —
 23 ὠνόμασε] ἐκάλεσε LR.

11 εἴληφεν ἐν αὐτῇ βασιλεύσας P. — 13 βασιλεύσας ἐγένν.
 υἱοὺς P.

σαν οἱ πρόων Ἰουδαῖοι καὶ Παλαιστῖνοι καλούμενοι, καὶ Συρία ἢ Ἰουδαία κέκληται, ὃ δὲ Κίλιξ τὸ ἐπελθὼν αὐτῷ κλίμα ἐκάλεσε Κιλικίαν, εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα ἕκαστος τὰς χώρας προσαγορεύσαντες.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν 5 Ἡρακλῆς ὁ Τύριος καὶ φιλόσοφος καὶ τῆς κογχύλης ἐφευρετής. ἐωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου εἶδε ποιμενικὸν κύνᾳ ἐσθιόντα τὴν λεγομένην κογχύλην. καὶ τοῦ ποιμένος νομίζοντος αἰμάσσειν τὸν κύνᾳ, λαβὼν πόκον ἐρίου ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἐκμάζαντος τὸ κατα- 10 φερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνός, καὶ βαφέντος τοῦ πόκου, προσέσχεν ὁ Ἡρακλῆς μὴ εἶναι αὐτὸ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος πρόξενον. ὃ καὶ θαυμάσας ὡς μέγα δῶρον τοῦτο προσήγαγε τῷ βασιλεῖ Φοίνικι, ὃς καὶ μᾶλλον ἐκπλαγεὶς ἐκέλευσεν ἀπὸ κογχύλης ἔριον βαφῆναι καὶ γενέσθαι αὐτῷ 15 περιβόλαιον, καὶ οὕτω πρῶτος φορέσας ἐκ πορφύρας ἱματίον, πάντες ἐθαύμασαν τὴν ξένην ταύτην ἐσθῆτα, ἣν καὶ ἐθέσπισεν ὁ Φοίνιξ μηδένα τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τολμᾶν φορεῖν, εἰ μήτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βασιλεύ- 20 σοντας τῆς Φοινίκης πρὸς τὸ γνωρίζεσθαι τὸν βασιλέα τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς τοιαύτης ἐσθῆτος. πρόων γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χοριάς ἱματίων, ὅθεν οὐδὲ ῥαδίως ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐγνωρίζετο.

5—23 Mal. p. 32, 1 sqq.

1 παλαιστῖνοι (-ῖνοι AC) ABCV παλαιστινοὶ (-ηνοὶ G) FGLN παλαιστιναῖοι P. — 3 κλίμα A κλήμα LP κτήμα R κλίμα rell. — 7 ἐωριζόμενος (ἐωρ. P ἐορ. H ἐαρ. G) AGLNP Mal. μετεωριζόμενος BCFVR et L m. 2. — 16 οὗτος BR. — 18 φοῖνιξ ALV et D sed acc. m. correctoris. — 19 βασιλεύοντας GNP βασιλεύ-σαντας rell.

9 καὶ λαβόντος P. — 10 ἐρέας P Mal. item v. 15 ἐρέαν. — ἐκμάσσοντος P (καταμάσσοντα Mal.). — 11 βάπτοντος (-τα Mal.) τὸν πόκον P Mal. — 21 τῷ πλήθει ἐκ τῆς φορεσίας. πρόων P *similiterque* Mal.

[ια'. Περὶ Πέλοπος.]

Μετὰ δὲ τοὺς χρόνους ἐκείνους καὶ βασιλέας ἐβασίλευσε
τῆς Ἑλλάδος Πέλωψ ὁ Λυδός, ὃς καὶ κτίσας πόλιν ἐκείσε
13 M. προσηγόρευσεν αὐτὴν Πελοπόννησον, ἅψ' ἧς καὶ Πελοποννή-
5 σιοι κέκληνται οἱ Ἑλλαδικοί.

[ιβ'. Περὶ Κύρου.]

Ἐβασίλευσαν τοίνυν Ἀσσυρίων Κρόνος καὶ Νίνος καὶ
Σαρδανάπαλλος καὶ οἱ καθεξῆς ἕως Μαροδάχ. εἴτα Να-
βουχοδονόσωρ, μετὰ δὲ Ναβουχοδονόσωρ καὶ Οὐλεμαροδάχ
10 καὶ Βαλτάσαρ υἱὸν αὐτοῦ καὶ Δαρεῖον ἐβασίλευσε Περσῶν
Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λβ' καὶ ἐσφάγη ἐν Περσίδι. ἐψ' οὗ
καὶ Κροῖσος Λυδῶν βασιλεὺς ἐπαρθεὶς διὰ τὸ ὑποτάξαι τὰς
πλησίον αὐτοῦ καὶ τὰς πόρωθεν τοπαρχίας δῆλοι Κύρῳ,
ἢ παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν Περσῶν ἢ δέξασθαι τὴν
15 παρουσίαν αὐτοῦ ἐν πολέμῳ. ὁ δὲ Κῦρος ἀκούσας ταῦτα
καὶ πάνν φοβηθεὶς καὶ θυμωθεὶς καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους
παραλογισάμενος καὶ ἀποπεμπάμενος ἡβουλήθη φυγεῖν ἐπὶ
τὴν Ἰνδικὴν χώραν. ὅπερ μαθοῦσα ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγει
πρὸς αὐτόν· τί οὕτως ἀθυμεῖς καὶ ἀπορεῖς καὶ ἀβουλήτως
20 τοῦτο πράξαι θέλεις; ὁ δὲ φησιν· καὶ τίς μοι εἰς τοῦτο
βουλευσάμενος ἐτέρως ὠφελήσειεν; καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν

2—5 Mal. p. 84, 20 sqq. — 11—p. 20, 19 Mal. p. 153, 8 sqq.

2 βασιλεῖς BG βασιλείας R et P m. 2. — 3 πέλωψ ACHLP
et Malalae cod. Oxon. κύκλωψ D πέλωψ BFGH et L lit. corr.
et V in loco m. 2 retractato. — καὶ om. FVR. — 4 πελοπόννησον
et πελοπονῆσιοι scripsi cum codd. et Mal. — 7 ἐβασίλευσε FR.
— νίνος codd. praeter C. — 8 σαρδανάπαλλος BFGHLRV. —
ναβουχοδονόσωρ A ναβουχοδονόσορ BDGRV et L m. 2. — 9 μετὰ
δὲ ναβ. om. CF. — 11 κύρος DFLP Κύρος rell. et sic fere
deinceps. — 12 ὁ λυδῶν β. GNR. — ὑποτάξαι αὐτόν τὰς N. —
13 αὐτοῦ χώρας καὶ CFRV. — 14 τῆς βασιλείας BGV. — 15 ἐν
τῷ πολέμῳ N. — 20 πράξαι τοῦτο HV. — 21 ἐτέρως GNPV
et L m. 2. ἑτερος ABCFL ἐταῖρος R.

12 βασιλεύων P. — 15 Κῦρος om. P — 21 ὠφελήσει P.

αὐτῷ ἐπὶ Δαρείου τοῦ πρώτου μου ἀνδρὸς ἦν τις Ἑβραῖος
 προφήτης ὀνόματι Δανιὴλ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν νῦν
 Ἰσραὴλ δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὃν ἐν πολλῇ τιμῇ Δα-
 ρεῖος ἔχων καὶ βουλευτὴν μεγάλως ἠὐδοκίμει· ὅστις γεγηρα-
 κῶς ἄρτι εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἰδιάζει χώραν. οὗ καὶ αὐτὸς 5
 ἐπακούσας τῆς βουλῆς καλῶς ποιήσεις. καὶ τοῦτο Κῦρος
 ἀκούσας ἔπεμψεν εὐθὺς τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ πρὸς αὐτόν,
 ἵνα μετὰ τιμῆς αὐτὸν ἀγάγωσιν. φιλεῖ γὰρ ἐν ἀνάγκαις
 πολλάκις τὰ γύναια σπουδαιοτέροις κεχρησθαι τῶν ἀνδρῶν
 μηχανήμασι καὶ ταῖς πρὸς θεὸν καταφυγαῖς γνησιώτερον 10
 ἔπτεσθαι καὶ θερμότερον. ὁ δὲ Κροῖσος μετὰ τὴν ἐπάνοδον
 τῶν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Κῦρον ἀποσταλέντων ἔπεμψεν εἰς τὸ
 μαντεῖον ἄνδρας πιστοὺς ἐρωτῆσαι διὰ τοῦ μιερέως τὴν
 Πυθίαν, εἰ ἐξελθὼν κατὰ Κῦρον νικήσει τοῦτον. καὶ εἰς-
 ελθὼν ὁ μιερεὺς καὶ εὐξάμενος ἔλαβε χρησμὸν παρὰ τῆς 15
 Πυθίας οὕτως· Κροῖσος Ἄλυν ποταμὸν διαβὰς μεγάλην
 ἀρχὴν καταλύσει, ὅνπερ καὶ γράψας ἐν χάρτῃ δέδωκε τοῖς 14 M.
 ἀποσταλεῖσι πρὸς Κροῖσον. τοῦ δὲ Θείου Δανιὴλ ἐλθόντος
 πρὸς Κῦρον, εἶπεν αὐτῷ Κῦρος· λέγε μοι, σοφώτατε, εἰ
 νικῶ Κροῖσον τὸν ἄρπαγα καὶ ὑπερήφανον. καὶ φησι 20
 Δανιὴλ· θάρσει, ὅτι νικᾷς τὸν Κροῖσον καὶ λαμβάνεις αὐτὸν
 αἰχμάλωτον. περὶ σοῦ γὰρ εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης· οὕτω
 λέγει κύριος τῷ χριστῷ Κῦρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπ-
 ακοῦσαι ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαρ-

22 Jes. 45, 1 et 13.

1 τις ἀνὴρ ἑβραῖος L Mal. ἑβραῖος om. N. — 3 ὃν καὶ
 ἐν NR. — 4 εὐδοκίμει BLN. — 7 εὐθὺς ἔπεμψεν R εὐθὺς
 om. B. — μεγιστάνους FGHR. — μεγ. αὐτοῦ πρὸς GNPRV
 αὐτοῦ om. rell. — 8 ἀγάγωσιν αὐτόν LV Mal. — 9 τῶν ἀνδρῶν
 κεχρησθαι N. — 13 ἱερέως BFG. — 14 καὶ εἰσελθὼν — 15 ἱερεὺς
 G. — 16 πυθίας] καὶ ἐδόθη χρησμὸς B. — οὕτως add. LP τοι-
 οῦτον G om. rell. — 18 πρὸς Κροῖσον E m. correctoris L et
 Mur. — 23 χρηστῷ codd. praeter CGR.

5 ἄρτι] ἄρετῃ P. — 15 τὸν χρησμὸν P.

23 χριστῷ de Boor: χρηστῷ, ut praebent codices potiores, recte
 defend. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 318.

ρήξω. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλω-
 σίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, εἶπε κύριος Σαβαώθ. ὁ δὲ
 Κῦρος ἀκούσας ταῦτα ἔπεσε πρὸς τοὺς πόδας Δαυὶδ φά-
 σκων· ζῇ κύριος ὁ θεός σου. ἐγὼ ἀπολύσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
 5 τῆς γῆς μου, ἵνα λατρεύσωσι τῷ θεῷ αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
 καὶ ὀπλισάμενος παρετάξατο Κροίσω. ὁ οὖν Κροῖσος ἀκού-
 σας τοῦ χρησμοῦ τὴν ἀπόκρισιν ὥρμησε κατὰ Κύρου μετὰ
 πολλῆς δυνάμεως, καὶ διαβὰς τὸν Ἄλυν ποταμὸν καὶ συμ-
 βαλὼν τῷ Κύρῳ χειμῶνος ὄντος μεγάλου ἡττήθη. ἡβουλήθη
 10 δὲ φυγεῖν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ποταμοῦ πλημ-
 μυροῦντος οὐκ ἡδυνήθη περᾶσαι. τούτου ἔνεκεν ἐλήφθη
 αἰχμάλωτος, καὶ ἀπώλετο τὰ πλήθη αὐτοῦ χιλιάδες υ', τοὺς
 δὲ περιλειφθέντας ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν αἰχμαλώτους ὁ Κῦρος.
 τὸν δὲ Κροῖσον ἀναρτήσας ἐπὶ ξύλον δεδεμένον καὶ θριαμ-
 15 βεύσας αὐτὸν τῷ στρατῷ αὐτοῦ καταγαγὼν καὶ ἀπαγαγὼν
 ἐν Περσίδι θανάτῳ παρέδωκε τὸν τὰ ἄλλότρια καὶ ὑπὲρ
 δύναμιν ἐφιέμενον καὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ ἴδια προσαπολέσαντα
 διὰ πολλὴν ἀπληστίαν, τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντας εὐθέως
 μετὰ Ζοροβάβελ ἀπέλυσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ οὕτω τῶν Λυ-
 20 δῶν κατελύθη ἡ βασιλεία ὑπὸ Κυρου διαρκέσασα ἔτεσι σλβ'.

[γ'. Περὶ Καμβύσου.]

Μετὰ δὲ Κῦρον ἐβασίλευσε Δαρεῖος υἱὸς αὐτοῦ ὁ καὶ
 Καμβύσης ἔτη η'.

19—20 Mal. p. 153, 6. — 22 Mal. p. 158, 16.

20 ἔτη BGR. — 22 ὁ υἱὸς BGHRV. — 23 ἔτη ν' Η ἔτη
 πεντήκοντα B.

7 τὴν τοῦ χρησμοῦ ἀπόκρισιν P Mal. — 9 μεγ. καὶ ἡττηθεὶς
 ἡβουλήθη φυγεῖν P Mal. — 10 πλημυροῦντος δὲ τοῦ ποταμοῦ
 καὶ μὴ δυνάμενος περᾶσαι ἐλήφθη αἰχμάλ. P. — 14 καὶ ἀναρτ.
 ἐπὶ ξ. δεδ. τὸν κροῖσον καὶ θρ. τῷ στρ. αὐτ. εἶτα καταγαγὼν P.
 — 16 θαν. παρέδωκε] ἐθανάτωσε P. — 19 ζωροβάβελ P. —
 καὶ οὕτω ἡ τ. λ. κατελύθη ὑπὸ κ. βασιλεία P.

[ιδ'. Περὶ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος.]

Μετὰ δὲ Καμβύσην ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων λεγόμενος ἔτη κ': ἐφ' οὗ ἦν τις ἐν Ἰταλίᾳ ἰδύνων ἐπαρχίαν μίαν ὀνόματι Πάλας, ὃς κτίσας οἶκον μέγαν πάνυ, οἶον οὐκ 15 M. εἶχεν ἡ περίχωρος ἐκείνη, ἐκάλεσεν αὐτὸν Παλάτιον. ἐξ οὗ 5 τὸ βασιλικὸν κατοικητήριον παλάτιον προσαγορεύεται.

[ιε'. Περὶ Ῥώμου καὶ Ῥήμου.]

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐβασίλευσε Ῥώμος ὁ κτίσας τὴν Ῥώμην καὶ Ῥήμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. οἵτινες ἀνενέωσαν καὶ προσωκοδόμησαν τὸ λεγόμενον Παλάτιον τὸν βασιλικὸν τοῦ Πα- 10 λατίου οἶκον, καὶ ναὸν μέγιστον τῷ Διὶ κτίσαντες ἐπωνόμασαν αὐτὸν Καπετώλιον Ῥώμης, ὃ ἐστὶ ῥωμαῖστὶ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἐν δὲ τῷ βασιλεύειν εἰς ἔχθραν ἐλθόντες, καὶ φρονεύσας Ῥώμος τὸν Ῥήμον ἐβασίλευσε μόνος. εἶτα πληρώσας τὰ τεῖχη καὶ κοσμήσας τὴν πόλιν καὶ τῷ Ἀρεῖ ναὸν 15 κτίσας καὶ ἐν τῷ Μαρτίῳ μηνὶ τοῦτον ἐγκαινίσας ἐκάλεσε καὶ τὸν μῆνα Μάρτιον τὸν πρὶν λεγόμενον Πρίμον, ὃ ἐστὶν Ἄρεως, ἦν περ ἑορτὴν οἱ Ῥωμαῖοι κατ' ἔτος ἐπιτελοῦντες ὀνομάζουσι τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως Μάρτις ἐν Κάμπῳ. ἔκτισε δὲ καὶ ἵππικὸν θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ 20 δήμου τῶν Ῥωμαίων, ὅτι στασιάζοντες ἐπῆρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ. καὶ ἐπετέλεσε πρῶτος ἵπποδρόμιον ἐν Ῥώμῃ εἰς ἑορτήν, φησὶν, τοῦ Ἥλιου καὶ εἰς τιμὴν τῶν τεσσάρων στοιχείων, γῆς, ἀέρος, πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ

3—6 Mal. p. 168, 1 sqq. — 7—p. 22, 22 Mal. p. 171, 1 sqq. ordine inverso.

3 παλλᾶς et 5 sqq. παλλάτιον (ut Mal.) V. — 4 μέγα ABFH et ut vid. V. — 9 ἀνανεώσαντες καὶ προσωκοδομήσαντες N. — 12 καπιτώλιον GV. — 17 καὶ om. BF. — πρήμον N πρίμμον R. — 18 ἄρεος ABFG. — κατ' ἔτος om. N. — 19 μάρτις CDF μάρτης AHPV μάρτυς B μάρτιον R.

5 παλάτειον P et sic deinceps. — 8 ὁ κτίστης Ῥώμης P Mal. — 10 τοῦ Πάλαντος P Mal. — 16 ἐν τῷ μηνὶ μαρτίῳ P.

προσηγόρευσε τὸ μὲν πράσινον, τὸ δὲ λευκόν, τὸ δὲ ξοῦσιον, τὸ δὲ βένετον, ὑποθέμενος αὐτοῖς ὡς εὐτυχῶς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς φέρονται πρὸς τοὺς πολέμους τιμῶντες τὰ τέσσαρα ταῦτα στοιχεῖα. καὶ λοιπὸν οἱ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες
 5 εἰς τὰ μέρη ταῦτα διαμερισθέντες καὶ ἀντιποιοῦμενοι ἐκάστου στοιχείου καὶ ἐν τούτοις ἀσχολούμενοι καὶ ἀμιλλώμενοι, ἐδόκει μικρὸν τὸν στασιασμὸν παῦσαι. ἀλλ' ὅμως, εἰ καὶ ταῦτα Ῥώμος ἐπενόησεν, οὐκ ἐπαύσατο πᾶσα ἡ πόλις Ῥώμῃ σειο-
 16 Μ. μένη καὶ οἱ δῆμοι αὐτῆς κατ' αὐτοῦ στασιάζειν ἐξότε τὸν
 10 ἴδιον ἀδελφὸν ἀνεῖλεν. ὅθεν ἀπορήσας καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπελθὼν καὶ ἐπερωτήσας, δι' ἣν αἰτίαν ὁ διηνηκῆς γίνεται σεισμός, ἐρρήθη αὐτῷ παρὰ τῆς Πυθίας οὕτως· εἰ μὴ συγκαθίσῃ σοι ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ παύσῃ τοῦ σείεσθαι ἡ πόλις ἐν ταῖς ἡμέραις σου, οὔτε
 15 ὁ δῆμος ἡσυχάσει τοῦ στασιάζειν. καὶ ποιήσας χρυσοῦν στηθάριον ἐκτύπωμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ θεῖς ἐν τῷ θρόνῳ, ἔνθα ἐκάθητο πλησίον ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ζῶν, ἔπαυσεν ὁ σεισμός αὐτίκα καὶ ἡσύχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχή. καὶ οὕτως ἐβασίλευσεν, συγκαθημένου αὐτῷ τοῦ χρυσοῦ ἐκτυπώ-
 20 ματος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ῥήμου, καὶ εἴ τι δ' ἂν ἐκέλευσε θεοπίζων ἔλεγεν ὡς ἂν' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἐκελεύσαμεν, ἐθεσπίσαμεν.

Ὁ αὐτὸς οὖν Ῥώμος καὶ τὰ λεγόμενα Βροναλία ἐπένοήσε διὰ τοιαύτην αἰτίαν. φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελ-

23 — p. 23, 22 Mal. p. 178, 17 sqq.

9 ἐξότε (ἐξ ὅτε CPR) ACNPR Mal. ἐξ ὅτου BFGV. — 12 ἐρρήθη BCDPF ἐρρέθη AGHRV Mal. — συγκαθίσῃ CD συγκαθήσῃ P συγκαθίσῃ BR et V m. 2 in loco evanido. συγκαθήσῃ AFH — 14 παύσει D παύσῃται F et V m. 2 in loco evanido. — ἡ πόλις τοῦ σείεσθαι B et V m. 2 in loco evan. — 17 πλησίον αὐτοῦ CF. — 19 αὐτῷ m. 1 ut vid. ex αὐτοῦ BG αὐτοῦ CNR. — 20 ἐκέλευε FN. — 21 ἐφ' BG.

15 χρυσὸν P. — 22 P add. cum Mal.: ὅπερ ἔθος κατέσχεν ἐξ ἐκείνου παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τὸ λέγειν ἐκελεύσαμεν ἐθεσπίσαμεν.

φὸν αὐτοῦ διδύμους ἐκ πορνείας τεχθῆναι καὶ ξιφῆναι ἐν
 ἀλσώδει τόπῳ καὶ ὑπὸ τινος ἀγροικικῆς γυναικὸς πρόβατα
 νεμούσης εὗρεθέντας ἀνατραφῆναι. ὄνειδος δὲ ὑπῆρχε παρὰ
 Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτριῶν ἐκτρέφεσθαι τινα. διὸ καὶ ἐν τοῖς
 συμποσίοις ἕκαστος τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα κομίζων καὶ 5
 εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατιθέμενοι ἥσθιον τὸ ὄνειδος ἐκ-
 φεύγοντες μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγοι. οὗ δὴ χάριν ἐπενόησε
 Ῥῶμος τὰ Βρουμάλια εἰρηκῶς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν
 βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ὡς ἐντίμους ἐν τῷ χειμῶνι,
 ὅταν ἡρεμοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ ἥρξατο καλεῖν τοὺς 10
 ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἔχοντας ὄνομα καὶ ἀκολουθῶς ἕως τοῦ ὦ,
 κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τῷ αὐτῷ σχήματι καὶ
 ἐκτρέφειν τὸν στρατὸν ἅπαντα. ὅθεν οἱ στρατιῶται εἰς τοὺς
 οἴκους ἀπιόντες τῶν καλεσάντων αὐτοὺς ἐπ' ἀρίστῳ ἀφ'
 ἐσπέρας ἠΰλου καὶ ἐχόρευον πρὸς τὸ γινῶναι πάντας ὅτι 15
 παρ' αὐτῷ αὖριον τραφήσονται. τοῦτο οὖν πεποίηκε Ῥῶμος,
 ὡς εἴρηται, πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὕβρεως ἑαυτοῦ, κα-
 λέσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου ἐκείνου Βρωμαλιούμ, ὃ ἐστι
 ῥωμαῖστί ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν τραφῆναι. ἡ δὲ θεία δίκη
 τοῦτον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ἀναίρεσιν μετῆλ- 20 17 M
 θεν, καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται μεληδὸν κατατηγθεὶς ἐν τῷ τῆς
 Ῥώμης βουλευτηρίῳ βασιλεύσας ἔτη λζ'.

[ις'. Περὶ Μαλίου.]

Μετὰ δὲ Ῥῶμον συνέβη τὴν Ῥώμην ὑπὸ ὑπάτων διοι-
 κεῖσθαι καὶ στρατηγῶν ἔτη υξς'. ἐξ ὧν γέγονέ τις στρα- 25

25—p. 24, 20. Mal. p. 183, 12 sqq.

6 παρατιθέμενος (παρατιθεὶς B) ἥσθιον BV. — ἐκφεύγων —
 ἀλλοτριοφάγος B. — 10 ἡρεμῶσι BGV. — 17 αὐτοῦ ABGNR et
 ut vid. F. — 18 βρουμαλιούμ CG βρομαλιούμ D βρωμιλιούμ H. —
 22 ἔτη λς' B ἔτη λβ' G. — 25 υξς'] λς' N in H corr. m. 2.

4 τρέφεσθαι P Mal. — 11 ἀπὸ τὸ ἄλφα P. — 16 παρ'
 αὐτοῦ P. — 21 αὐτὸς] οὕτως P.

21 sq. in app. inter testimonia pro Malala scribendum Leo
 Gramm. 36, 13—15 et Chron. Pasch. 117 A (cf.
 Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 321).

τηγὸς ὀνόματι Μάλιος, καὶ φθονηθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν
 αὐτοῦ ὑπὸ τινος συγκλητικοῦ τοῦνομα Φευρουαρίου, παρε-
 σκεύασε τοὺς συγκλητικούς ἐκδιῶσαι τῆς πόλεως τὸν Μάλιον.
 εἴτα ἐπελθόντες οἱ Γάλλοι παρέλαβον νυκτὸς τὴν Ῥώμην
 5 καὶ πολλοὺς κατέσφαξαν τῇ εἰκάδι τοῦ λεγομένου Σεξτελίου
 μηνός. οἱ δὲ συγκλητικοὶ γνόντες τὴν παράληψιν τῆς πό-
 λεως καὶ φυγόντες προσκαλοῦνται πάλιν μετὰ παρακλήσεως
 τὸν στρατηγὸν Μάλιον εἰς ἐπικουρίαν. ὃς καὶ συναγαγὼν
 πλῆθος στρατοῦ καὶ παραλαβὼν τοὺς Γάλλους ἀνείλε πάντας.
 10 καὶ κρατήσας αἰῶνις τῆς Ῥώμης ὁ Μάλιος καὶ λυπηθεὶς διὰ
 τὴν παράληψιν αὐτῆς ἐν τῷ Σεξτελίῳ μηνὶ ἐκολόβωσε τὰς
 ἡμέρας τοῦ μηνός ὡς δυστυχοῦς γενομένου τῇ Ῥώμῃ, ἀπο-
 χαράξας τὸ ὄνομα αὐτοῦ μηκέτι λέγεσθαι οὕτως. κατασχὼν
 δὲ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ Φευρουάριον καὶ ἀφελόμενος αὐτοῦ
 15 τὰ ὑπάρχοντα καὶ γυμνὸν ἀποδύσας καὶ περιειλήσας ψιά-
 θιον θρύϊνον καὶ σχοινίον περιζώσας ἐκέλευσε τοῖς ῥαβδού-
 χοις τύπτειν αὐτὸν καὶ λέγειν· ἔξελθε Φευρουάριε. καὶ
 οὕτως ἀτίμως ἐκβληθεὶς τῆς Ῥώμης ἀνηρέθη, τὸν δὲ Σεξ-
 τέλιον μῆνα Φευρουάριον ἐκάλεσεν ὡς ἀξίου ὄντος τοῦ
 20 δυστυχοῦς μηνός τὸ ὄνομα Φευρουαρίου καλεῖσθαι.

[ιζ'. Περὶ Χόου.]

Μετὰ δὲ τὸν προειρημένον Ἀρταξέρξην βασιλέα Περσῶν
 ἐβασίλευσε Χόος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὃς πολεμήσας Αἴγυπτον παρ-

21 — p. 25, 8 Mal. p. 189, 8 sqq.

2 φεβρουαρίου DGV. — 5 σεξτελίου R σεξτελίου BN ἐξ-
 τέλιον A. — 8 καὶ ante συναγ. om. N. — 11 σεξτελίῳ R σεξ-
 τελίῳ BN. — 14 φεβρουάριον GV. — 15 ἀπολύσας ABG. —
 16 θρύϊνον BG. — 17 φεβρουάριε DG βεβρουάριε V. — 18 τῆς
 πόλεως ῥώμης NR. — σεξτελίον R σεξτελίον BH σεκστήλιον D.
 — 19 φεβρουάριον DG βεβρουάριον V. — 20 φεβρουαρίου DV
 φεβρουάριον (φεβρ. R) GR. — 23 ὁ om. ACDV et recc. quidam.

3 τὸν om. P. — 13 ἀποχαρ. καὶ τὸ P. — 14 δὲ καὶ τὸν P.
 — 15 ψιάθον P. — 23 ὃς καὶ πολεμ. P.

έλαβεν αὐτὴν πᾶσαν καὶ ἀπώλεσεν, βασιλεύοντος τῶν Αἰγυπτίων τότε Νεκταναβὼ τοῦ ποιήσαντος λεκανομαντείαν καὶ γνόοντος τὴν παράληψιν τῆς Αἰγύπτου. ἔφυγε δὲ μόνος εἰς Μακεδονίαν ἀλλάξας τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, καὶ δὴ φαντασίας τινὰς καὶ μαγείας Αἰγυπτιακὰς ἐνδεικνύμενος καὶ προ- 5 18 M. αγορεύων τὰ μέλλοντα γνώριμος ἐντεῦθεν Φιλίππῳ καὶ Ὀλυμπιάδι γυναικὶ αὐτοῦ γίνεται καὶ εἰσοικίζεται. καὶ οὕτω διὰ μαγανείας Ὀλυμπιάδι μιγνύμενος ἔτεκε τὸν Ἀλέξανδρον.

[ιη'. Περὶ Φιλίππου.]

Τῆς δὲ Μακεδονίας βασιλεύσαντος Φιλίππου ἔτη κ' καὶ 10 τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξαντος, ἐν ἣ καὶ πόλιν κτίσας ἐκάλεσεν αὐτὴν Θεσσαλονίκην.

[ιθ'. Περὶ τοῦ Μακεδόνοιο Ἀλεξάνδρου.]

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσε τῆς Μακεδονίας Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐφ' οὗ καὶ Δαρειὸς Ἀρσάμου μετὰ Χόον 15 βασιλεύων κατεκυρίευσεν πάντων. τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐξανέστησεν ὁ θεὸς τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ Πέρσαις καὶ Μήδοις καὶ Πάρθοις Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδονίας βασιλέα, ὃς καθοπισάμενος κατὰ Δαρείου βασιλέως Περσῶν καὶ ἑλθὼν εἰς Βύζον πόλιν τῆς Εὐρώπης καὶ κτίσας 20 ἐκεῖσε τόπον, ἐν ᾧ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ στρατηγήσας ἐκάλεσεν

10—12 Mal. p. 190, 12. — 14—16 Mal. p. 190, 20. — 16—p. 26, 4 Mal. p. 192, 1 sqq.

2 νεκταναβὼ (-βῶ ACP) ACPV Mal. νεκτεναβὼ (-βῶ FGH) BFGHR νεκταβὼ D. — 5 προαγορεύων lit. ex προαγορεύων BDP. — 7 τῇ γυναικὶ BFR. — 11 θεσσαλίαν AFR. — 15 ὁ υἱὸς BFR ὁ om. rel. — χῶον A χῶον N χρόνον B. — 19 δς καθοπλ. NP δς καὶ καθοπλ. rel. — 20 βυζουπόλιν GP βυζούπολιν RV Mal. βύζαν πόλιν C βυ... πό tribus litteris deletis F.

3 δὲ om. P. — 15 μετὰ τὸν χόον P.

αὐτὸν Στρατήγιν. κάπεῖθεν ἀπάρας ὀλίγον καὶ ἀντιπεράσας
καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ διανείμας χρυσὸν πολλὸν καὶ τὸν τόπον
Χρυσόπολιν ἐπονομάσας ὥρμησεν ὡς πάρδαλις μετὰ πολλῆς
δυνάμεως ἐπὶ τὰς τῆς ἀνατολῆς χώρας καὶ πόλεις, καὶ τὴν
5 Τύρον παραλαβὼν πρέσβεις ἀπέστειλε πρὸς Ἰουδαίους αἰτού-
μενος κατὰ Περσῶν συμμαχίαν. οἱ δὲ μὴ καταδεξάμενοι
Δαρεῖον δεδοικότες ὡς ὑποχείριοι καὶ συνθήκας ἔχοντες μὴ
πολεμεῖν αὐτῷ, θυμωθεὶς Ἀλέξανδρος ἐπήγει τῇ Ἰουδαίᾳ.
ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰαθδοὺς τὴν ἱερατικὴν ἐσθῆτα περιθέμενος
10 κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν πρὸς ἔκκληξιν καὶ πίστωσιν Ἀλεξάν-
δρου ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

Ἦν γὰρ ὁ ἀρχιερεὺς ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ τοιαύτῃ στολῇ
κοσμούμενος. ποδήρη μὲν ἡμφιέννυτο, τοῦτ' ἔστιν ἱμάτιον
περικεχυσμένον ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ ζώνῃ περιε-
15 ζώννυτο ἐκ πορφύρας καὶ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ χρυσοῦ
19 M. πεποικιλμένη καὶ περικεκαλλωπισμένη. περὶ δὲ τὰ κράσπεδα
ροῖσκους εἶχεν ἐρραμμένους καὶ ἀναμεταξὺ αὐτῶν χρυσοῦς
κώδωνας. καὶ ἐποίησαν, γὰρ φησιν, κάτωθεν τοῦ ὑποδύτου
λώματα ὡς ἐξανθούσης ῥοᾶς ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
20 κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ποιήσαντες κώδωνας
ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ἐπέθηκαν αὐτοὺς ἀνὰ μέσον τῶν ροῖ-
σκων ἐπὶ τὰ λώματα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ. ἐπενδύετο δὲ
καὶ ἄλλον χιτῶνα ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου καὶ χρυσοῦ καὶ παντοίων χρωμάτων περιωρα-

4—11 cf. Joseph. Ant. XI, 317 sqq. — 12 cf. Chrysost. apud
Anastas. Sin. Qu aest. 40 Migne T. 89, 585 C. — 18 Exod. 36, 32 sq.

1 στρατήγιν (-ίγιν P) DPV Mal. στρατήγην ABHR στρα-
τήγιον CF. — 2 τὸν λαὸν BHP. — χρυσίον N. — 8 ὁ ἀλέ-
ξανδρος AN. — 10 πρὸς ἔκκληξιν ἀλεξ. καὶ πίστωσιν N. —
14 ζώνην RV. — 18 ὑποκάτωθεν N. — ὑποδύτου BGP ὑποδυ-
τοῦ rell. item v. 22. — 19 ὡς om. N. — 21 ἀναμέσον (-ων F)
AFNPR ἀνὰ μέσον C.

7 ὡς οἱ ὑποχ. P — 9 ὁ δὲ γε ἀρχ. P. — 16 καὶ περικε-
καλλωπισμένη om. P. — 24 περικεκαλλωπισμένον P.

ἰσμένον καὶ καθυφασμένον καὶ μέχρι τῶν μηρῶν κατερχόμενον καὶ ζώνῃ ὁμοίᾳ τῇ πρώτῃ κατασφιγγόμενον, ὅπερ ἐπωμῖς καὶ ἐφοῦδ προσηγορεύετο. διὸ καὶ Ἀκύλας ἐπένδυμα αὐτὸ κέκληκεν, ἐν ᾧ καὶ ἐπεπόρπον σαρδόνυχες καθ' ἑκάτερον τῶν ὤμων χρυσίῳ δοκίμῳ περιεχόμενοι, καὶ ἄλλοι ἰβ' 5 λίθοι μεγέθει καὶ κάλλει διαφέροντες καὶ ἀνθρώποις δυσπόριστοι, οἵτινες ἐπὶ στίχων δ' ἑκατέρωθι προσκείμενοι καὶ ὡσαύτως χρυσῷ διακρατούμενοι καὶ τριάδα λίθων τοὺς στίχους ἔχοντα θαυμάσιόν τι χρῆμα τοῖς ὁρῶσιν ἐξεφαίνοντο. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος στίχος εἶχε σαρδόνυχᾶ, τοπάξιον, σμάρραγον, ὁ δὲ 10 δεύτερος ἀνθρακᾶ, ἱάσπιν, σάπφειρον, ὁ δὲ τρίτος λιγύριον, ἀμέθυστον, ἀχάτην, ὁ δὲ τέταρτος χρυσόλιθον, ὀνύχιον, βηρύλλιον, καὶ ἐν πᾶσι τούτοις πατριαρχῶν ἐγκεκόλαπτο τὰ ὀνόματα, ἑκάστων λίθου ἴδιον ἔχοντος ὄνομα φυλάρχον. συνῆν δὲ τῷ ἐφοῦδ περίτμημα σπιθαμῆς μὲν τὸ μήκος καὶ σπιθαμῆς τὸ 15 εὖρος τετράγωνον περὶ τὸ στήθος, τοῖς αὐτοῖς δὲ οἷς καὶ τὸ ἐφοῦδ κάλλεσι διηριθμένον, ὅπερ δὴ καὶ αὐτὸ ἐβραϊστὶ μὲν ἐφοῦδ καὶ φώεσσιν ὠνομάζετο, ἑλληνιστὶ δὲ λόγιον καὶ δήλωσις προσηγορεύετο, δι' οὗ ὁ θεὸς μέλλουσι πολεμεῖν νίκην 20 πρόδηλον προέλεγεν. τοσαύτη γὰρ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ λίθων ἀπέστιλβεν ἀνγλή, μήπω τῆς στρατείας κεκινημένης, καὶ μάλιστα

3 Theodoret in Jud. Quaest. XVII Migne T. 80, 505 A.; in I. Reg. Quaest. V ib. 533 D. — 14—19 cf. Joseph. Ant. III, 162 sq.

3 προσηγόρευτο G προσαγορεύεται RV. — ὁ ἀκύλας ABDG. — 4 σαρδόνυχες GHPV. — καθ' ἑκάτερον BFP καθ' ἑκατέρων AGNR καθ' ἑκατέρων C καθ' ἑτέρων V. — 7 ἑκατέρωθεν AGR. — προκείμενοι AG. — 9 ἐξεφαίνετο ABFGH. — 10 σαρδόνυχᾶ (σαρδάν. P) AP σαρδόνυχον (σαρδάν. GV) rell. — καὶ σμάρραγον FRV. — 11 ἱάσπιν ACG ἱάσπην FH. — 12 ἀμέθυστον BCGNR. — βιρύλλιον AP βηρίλιον G βαρίλλιον H καὶ βηρύλλιον FR. — 13 τῶν πατρ. PR. — πατριαρχῶν ὀνόματα ἐγκεκ. (ἐνκ. A) ABG. — 17 ἐφοῦδ ἐβραϊστὴ μὲν P ἐφοῦδ μὲν ἐβραϊστὶ B. — 18 φώεσσιν AP φώεσιν CFGHV φόεσιν D φοεστὶν B (έσσην Jos.). — λογεῖον DV. — 20 ἐν αὐτῇ BV αὐτῶν R. — 21 στρατίας F στρατιᾶς H στρατιᾶς BDG.

τοῦ ἀδαμαντίου λίθου σημασίας ποιοῦντος, ὥς τῷ πλήθει
 τυγχάνειν γνώριμον τὸ παρεῖναι τὸν θεὸν εἰς ἐπικουρίαν
 αὐτοῖς. ἐν μέσῳ γὰρ εἶχεν ὥσπερ ἀστέρα δόλοχρυσον καὶ
 ἐκατέρωθεν αὐτοῦ σμαράγδους ἔχοντας ἀνὰ ἑξ ἑγγεγραμ-
 5 μένας τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν
 δύο σμαράγδων λίθον ἀδάμαντα. ἥνίκα γοῦν ἔμελλεν ὁ
 ἱερεὺς ἐπερωτᾶν τὸν θεόν, ἐδέσμευε αὐτὸ ἐν τῇ ἐπωμίδι κατὰ
 20 Μ. μέσον τοῦ στέρνου καὶ ὑποτιθῶν τὰς χεῖρας ὑποκάτωθεν
 εὐρίσκετο ἐξηπλωμένον ταῖς παλάμαις αὐτοῦ καθάπερ πυξίον.
 10 ὅθεν φησὶν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα βουλόμενος εἰς τὸν πό-
 λεμον θᾶττον παρατάξασθαι· συνάγαγε τὰς χεῖράς σου καὶ
 ἄρον τὸ ἐφοῦδ. καὶ οὕτω λοιπὸν ἀφορῶν εἰς τὸ ἐφοῦδ ἡρώτα
 τὸν θεὸν τὸ ἐρώτημα προσέχων ἀκριβῶς τε καὶ μᾶλλον εἰς
 τὸν ἀδάμαντα λίθον, ὃς ἐναλλάττων τὴν χροίαν ἐκ θείας
 15 μεταβολῆς καὶ ἀλλοιώσεως ἐδήλου προφανῶς τὰ τῷ λαῷ
 ἐσόμενα. μέλας μὲν γὰρ γινόμενος θάνατον, ἐρυθρὸς δὲ σφα-
 γάς, λευκὸς δὲ διαλλαγὴν τοῦ θεοῦ προεσήμαινεν. καὶ πρὸς
 τούτοις ἦσαν καὶ γράμματα ἐκ χαλκοῦ καθαρωτάτου πεποιη-
 μένα καὶ ἐκτετυπωμένα ἐκάστου στοιχείου τοῦ παρ' Ἑβραίοις
 20 ἀλφαβήτου, ἅπερ δὴ προσάγων ὁ ἱερεὺς τῷ κυρίῳ καὶ ἐπι-
 τιθῶν ἐν τῷ ἐφοῦδ καὶ οὕτω διερωτῶν, εὐθὺς ἀνωρθοῦντο
 θεῖα κινήσει τὰ στοιχεῖα δηλοῦντα σαφῶς τὴν ἐπίνευσιν τοῦ

3—9 Anastas. Sin.] Quaes. 40 Migne T. 89, 585 A. —
 11 I. Reg. 14, 18; 19.

1 ἀδαμαντίου CNPR ἀδαμαντείου A ἀδαμαντίνου BFGV.
 — 4 ἔχοντες C et B m. 2 corr. — γεγραμμένους R Anast. γεγραμ-
 μένους F. — 6 οὖν BGRV om. H. — 7 καταμέσον (-ων F) AF. —
 8 ὑποτιθῶν PR ὑποτιθεῖς FGV ὑποτίθων rell. — 9 εὐρίσκετο
 BFGPR et A sed εἰ in lit. ηὐρίσκετο CNV Anast. — 10 θᾶττον
 εἰς τὸν πόλεμον RV θᾶττον om. F. — 11 τὰς om. N. — 16 γε-
 νόμενος HLR. — 17 καὶ om. ABG. — 20 ἐπιτιθῶν (-ων V)
 CPRV et ut vid. L m. 1 ἐπιτίθων AN ἐπιτιθεῖς BG et L m. 2
 (ἐπιτιθέντος F qui verba omnino mutavit). — 21 ἀνωρθοῦντο
 ABFH. — 22 θεῖα κινήσει om. N.

4 αὐτοῦ δύο σμαράγδους P Anast. — 5 τῷ om. P

θεοῦ ἢ τὴν ἀνάνευσιν. οἶον, εἰ μὲν ἦν τὸ ἐρώτημα καὶ τὸ
 πρᾶγμα κατὰ γνώμην θεοῦ, ἀνωρθοῦντο μόνα τὰ δηλοῦντα
 τὸ ναί, εἰ δὲ παρὰ γνώμην αὐτοῦ ἐτύγχανεν, ἀνωρθοῦντο
 μόνα τὰ σημαίνοντα τὸ οὐ. ὥσαύτως γε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 ἀποκρίσεων τοῦ κυρίου τῶν διὰ τῶν δῆλων γινομένων προ- 5
 δήλως καὶ διαφόρως συνέβαινεν, εἴ γε πάντως εὐδόκιμοι
 αὐτῷ ὑπῆρχον· εἰ δὲ ὠργισμένος ἦν αὐτοῖς, οὐδὲν αὐτοῖς
 διὰ τῶν δῆλων τούτων ἀπεκρίνατο οὔτε μὴν διὰ θείων ἀπο-
 καλύψεων ἢ προφητειῶν. ὅθεν φησὶν· εἶδε Σαοὺλ τὴν
 παρεμβολὴν τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ 10
 καρδιά αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐπηρώτησε διὰ κυρίου, καὶ οὐκ
 ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς
 δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ.
 καὶ τότε εἶπε Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ζητήσατέ μοι γυ-
 ναῖκα ἐγγαστρέμυθον. ἐπὶ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐφόρει τελαμῶνα 15
 χρυσόνημον ἥτοι μίτραν καὶ κίδαριν λεγομένην, ἐν ᾗ πέταλον
 χρυσοῦν ἐπέκειτο πρὸς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ἐν ᾧ γράμμασιν
 ἱεροῖς τοῦ θεοῦ ἡ προσηγορία ἐντετύπωτο, καθὼς αὐτὸς
 ἐδήλωσε τὴν θείαν ὀνομασίαν ταύτην πρὸς Μωϋσέα λέγων·
 ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. τοῦτο δὲ παρ' Ἑβραίοις ἄφραστον μὲν ὄνο- 20
 μάζεται, ἀπειρήται γὰρ αὐτοῖς τοῦτο διὰ γλώσσης προφέρειν,
 γράφεται δὲ διὰ τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὅθεν καὶ τετρά- 21
 γραμμον αὐτὸ λέγουσιν, καλοῦσι δὲ αὐτὸ Σαμαρεῖται μὲν

9 I. Reg. 28, 5. — 15 cf. Chrysostom. l. l. — 19—p. 30, 1 Theodoret. in Exod. Quaest. XV Migne T. 80, 244. cf. Anastas. Sin. Quaest. 40 Migne T. 89, 589 C. — 19 Exod. 3, 14.

2 ἀνωρθοῦντο AFHP. — 3 ἀνωρθοῦντο AH. — 5 δι' αὐτῶν δῆλων CGV δι' αὐτῶν τῶν δῆλων R. — γενομένων BP. — 7 ὠργισμένος ABNP. — 15 ἐφόρει ὁ ἱερεὺς N. — 16 μίτραν DV et G corr. ex μήτραν rel. — 18 ἐντετύπωτο FPR ἐνετετύπωτο L ἐνετύπωτο ACGV et B corr. ex ἐτετύπωτο. ἐτετύπωτο N (ἐκτετύπωτο Chrys.). — 19 ἐδήλωσε FP ἐδήλου rel.

4 τὰ προσημένοντα καὶ δειλοῦντα τὸ οὐ P. — 19 μωϋσὴν P. — 22 τριῶν et τρίγραμμον P.

λαβέ, Ἰουδαῖοι δὲ αἰά. τῆς οὖν ἱερατικῆς ἐσθῆτος ἡ τετρά-
 ριθμος χροιά σύμβολον τῶν τεσσάρων ἐνύγκανε στοιχείων,
 ἐξ ὧν τὰ πάντα συνέστηκεν, ἅπερ ὁ ἀρχιερεὺς μυστικῶς τε
 καὶ συμβολικῶς περιβαλλόμενος καὶ εἰς τὰ ἅγια εἰσερχόμενος
 5 δι' αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ κόσμου τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν τε
 καὶ κύριον ἐξιλεοῦτο. ἡ μὲν γὰρ βύσσος ἀντὶ τῆς γῆς, ἡ
 δὲ ὑάκινθος ἀντὶ τοῦ ἀέρος, ἡ δὲ πορφύρα ἀντὶ τοῦ ὕδατος,
 τὸ δὲ κόκκινον ἀντὶ τοῦ πυρός. καὶ ἦσαν ἄλλα μὲν τὰ
 φαινόμενα, ἄλλα δὲ τὰ νοούμενα. καὶ μέντοι καὶ ἡ σκηνὴ
 10 τοῦ μαρτυρίου ἔνδοθεν καὶ ἔξωθεν χρυσίῳ περικεκαλυμμένη
 τὸν ὄροφον εἶχεν ἐξ ὑφασμάτων ποικίλων καὶ ἐκ διαφόρων
 κατασκευασμένων χρωμάτων. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἄλουργόν, τὸ
 δὲ ῥοδοειδὲς ἡ κοκκοβαφές, τὸ δὲ ὑακίνθῳ προσεικός, ἡ δὲ
 βύσσος τὴν λευκὴν εἶχε χροιάν. ἅπερ δὴ τῶν τεσσάρων ἦν
 15 στοιχείων, ὡς ἔφην, αἰνύματα. ὁ μὲν γὰρ ὑακίνθος τῷ
 ἀέρι προσείκειν, τὸ δὲ ῥοδοειδὲς ἡ κοκκοβαφὲς τῷ πυρί, τὸ
 δὲ ἄλουργόν δηλοῖ τὴν θάλασσαν (ἐκείνη γὰρ τρέφει τὴν
 κόχλον, ἐξ ἧς τὸ τοιοῦτον γίνεται χρῶμα), ἡ δὲ βύσσος τὴν
 γῆν· ἐκ ταύτης γὰρ φύεσθαι λέγεται. ὁ μὲντοι θεὸς τοῖς
 20 ἱερεῦσι παντοδαπὸν περιτέθεικε κόσμον τὸν μὲν λαὸν κατα-
 πλήττοντα τῷ διαφόρῳ τοῦ σχήματος, αὐτοὺς δὲ τοὺς ἱερέας
 διδάσκοντα, ὅπως χρὴ τὴν ψυχὴν ὠραῖζειν καὶ τὸν τῆς
 ἀρετῆς αὐτῇ κόσμον περιτιθέναι.

8 cf. Chrys. l. l. 585 C fin. — 8—23 Theodoret. in Exod.
 Quaest. LX Migne T. 80, 284 C.

1 αἰά CDFLRV αἰέ A m. 2 in loco evanido αἰά BGP
 αἰά H. — 5 ποιητὴν δημιουργόν N. — 7 ὑακύνθος AP et sic
 deinceps. — 11 καὶ ἐκ διαφ. κατασκ. om. B. — 12 κατασκευα-
 σμένων CGP κατασκευασμένον AHL κατεσκευασμένον DFR et
 L m. 2 κατεσκευασμένη V. — 13 ῥοειδὲς G ῥωειδὲς C — 14 ἦν
 post ἔφην ins. N. — 16 ῥοειδὲς GR ῥωειδὲς D. — 17 τὸν
 κόχλον V (sed ἐξ ἧς). — 20 περιτέθηκε AFH περιέθηκε BR. —
 23 κόσμον αὐτῇ BV.

11 καὶ om. P Theod. — 17 τρέφει] δηλοῖ repetit P.

Οὕτω τοίνυν καὶ μετὰ τοιαύτης στολῆς τε καὶ δόξης μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων καὶ τοῦ πολιτικοῦ πλήθους ἱεροπρεπῇ καὶ διαφέρουσαν τῶν ἄλλων ἔθνων ποιησάμενος ὁ ἀρχιερεὺς τὴν ὑπάντησιν εἰς τόπον ἐπίσημον ἔστη, ἔνθα μάλιστα ἡ περικαλλὴς τοῦ ναοῦ πρόσοψις ἐξεφαίνετο. καὶ 5 τὸ μὲν πλήθος πόρρωθεν ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν λευκαῖς στολαῖς, τοὺς δὲ ἱερεῖς προεστῶτας ἐν βυσσίναις μετὰ πολλῆς εὐταξίας καὶ σεμνότητος, τὸν δὲ ἀρχιερέα ἐν ὑακίνθῳ καὶ διαχρύσῳ κόσμῳ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κίδαριν ἔχοντα 22 M. καὶ τὸ χρυσοῦν ἐπ' αὐτῆς ἔλασμα, ᾧ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα 10 ἐπεγέγραπτο, καθὼς εἴρηται, καὶ ἐπὶ τῇ ξένῃ θῆα καταπλαγείς ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εὐθὺς καταπηδήσας καὶ προσελθὼν μόνος προσεκύνησε τὸ θεῖον ὄνομα καὶ τὸν ἀρχιερέα ἡσπάσατο· ὃν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι μιᾷ φωνῇ σὺν τῷ ἀρχιερεὶ γυνήσιως ἀντησπάσαντο. τῶν δὲ γε τῆς 15 Συρίας βασιλέων καὶ τῶν λοιπῶν καταπλαγόντων καὶ διεφθάρθαι τὴν διάνοιαν Ἀλεξάνδρου ὑπειληφόντων, καὶ Παρμενίωνος τοῦ στρατηγοῦ μᾶλλον θαυμάσαντος καὶ ἀγανακτήσαντος διότι καθάπερ τις τῶν ὑπηκόων πεσὼν προσεκύνησεν, εἶπεν Ἀλέξανδρος· οὐ τὸν ἀρχιερέα προσεκύνησα, ἀλλὰ τὸν 20 ὑπ' αὐτοῦ θεὸν τιμώμενον κἀμοὶ τὴν βοήθειαν κατὰ τῶν ἐναντίων ὑποσχόμενον. ἡνίκα γὰρ τὴν κατὰ Περσῶν διανοούμενην στρατείαν καὶ οὐκ ἐτόλμων διὰ τὸ μέγεθος τῆς δυναστείας αὐτῶν, ὥφθη μοι κατ' ὄναρ κατὰ τὸ σχῆμα τοῦδε τοῦ ἀρχιερέως ὁ θεὸς καὶ θαρρεῖν μοι παρεκελεύσατο καὶ 25 τῆς προθυμίας σπουδαίως ἔχεσθαι λέγων· εἰς σὲ καταλήξω τὴν Περσῶν δυναστείαν. διὸ τοῦτον θεασάμενος ἐν τοιαύτῃ στολῇ καὶ τῆς κατὰ τοὺς ὕπνους ὑπομνησθεῖς ὥπως εἰκότως προσεκύνησα. καὶ ταῦτα εἰπὼν πρὸς τὸν οἰκειακὸν Παρ-

1—p. 32, 11 cf. Joseph. Ant. XI, 329 sqq.

19 περσῶν BG πεσὼν om. RV. — 26 καταπλήξω AN. — 28 εἰκότως τοῦτον προσεκύνησα ABGV.

28 ἀναμνησθεῖς P Jos.

μενίωνα καὶ τὸν ἀρχιερέα δεξιωσάμενος, τῶν ἱερέων παρεπομένων, εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ παρεγένετο μετὰ πολλῆς τῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων δεχθεῖς εὐφροσύνης. οἱ δὲ γραμματεῖς τὴν βίβλον τοῦ Δανιὴλ προσκομίσαντες τὴν προφητείαν
 5 αὐτῷ διηρμήνευον, ἣν ὁ προφῆτης προηγόρευσεν, ὥς δεῖν τινα τῶν Μακεδόνων τὴν βασιλείαν Περσῶν χειρώσασθαι. ὃς ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἡσθεῖς καὶ περιχαρὴς γενόμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀνελθὼν θύει μὲν τῷ θεῷ κατὰ τὴν τοῦ ἀρχιερέως ὑφήγησιν, αὐτὸν δὲ τὸν ἀρχιερέα καὶ πάντας τοὺς
 10 ἱερεῖς ἄξιοπρεπῶς τιμήσας καὶ λαμπροῖς καὶ μεγίστοις ἀναθήμασι τὸν ναὸν διακοσμήσας κατὰ Περσῶν ἐκίνησεν. Ἰουδαίων δὲ τινὰς πρὸς συμμαχίαν λαβὼν, ἐν οἷς ὑπερέχων
 23 M. ἦν τις ὀνόματι Μοσόμαχος ἄριστος κατὰ ψυχὴν καὶ τοξότης εὐστοχώτατος, ὃς βαδίζόντων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα
 15 ὁδόν, καὶ μάντεώς τινος ὀρνιθευομένου καὶ πάντας ἐπέχοντος, ἠρώτησε τὴν αἰτίαν τῆς παραμονῆς τοῦ λαοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ μάντις δεικνύων τὸν ὄρνιν λέγει· ἐὰν μὲν ἀσάλευτος μείνῃ, προσμένειν συμφέρει πᾶσιν, ἐὰν δὲ ἀνασταῖς εἰς τοῦμπροσθεν πέτηται, προάγειν, εἰ δὲ ὀπισθεν,
 20 ἀναχωρεῖν αὐθις. καὶ ταῦτα Μοσόμαχος ἀκούσας παρὰ τοῦ μάντεως καὶ λάθρα τόξον ἐλκύσας βάλλει τὸν ὄρνιν. ἐφ' οἷς ὁ μάντις χαλεπήνας καὶ οἱ τῇ πλάνῃ ταύτῃ δεδουλωμένοι, λαβὼν εἰς χεῖρας νεκρὸν τὸν ὄρνιν τοιάδε ἔφη· τί μοι

11—p. 33, 4 cf. Joseph. c. Ap. I, 201 sqq. Euseb. Praep. Evang. IX, 4, 7.

4 προκομίσαντες GP. — 7 ἐπὶ τοῦτο codd. praeter FV Excc. de virt. — 8 θύειν CG (θύειν — ὑφήγ. ἐκέλευσε R). — ἱερέως N. — 12 ἦν τις ὑπερέχων V ὑπερέχων τις ἦν FH ἦν om. G. — 14 βαβυλῶνα (om. ἐπὶ) BL βαβυλῶνος B m. 2 εἰς βαβυλῶνα L m. 2 κατὰ τὴν βαβυλῶνα R ἐπὶ βαβυλῶνος G. — 18 μένῃ CFLR Jos. Eus. — 19 τὸ ἐμπροσθεν CH τὰ ἐμπρ. R. — 20 ὁ μος. N. — 21 τὸ τόξον LR.

7 μᾶλλον om. P. — 13 μοςόμαμος P Eus. (μωσόλλαμος Jos.) hic et infra. — 21 νεκρὸν τὸν ὄρνιν, τί μοι, φησί, μεμφεσθε P (similia Eus. Jos.).

μέμφεσθε, κακοδαίμονες; πῶς γὰρ οὗτος μὴ τὴν ἑαυτοῦ σω-
τηρίαν προγινώσκων τὸ ὑμέτερον συμφέρον προανηγγεῖλεν;
εἰ γὰρ ἡδύνατο προειδέναι τὸ μέλλον, οὐκ ἂν εἰς τὸν τόπον
τοῦτον ἦλθε φοβούμενος μὴ τοξεύσας αὐτὸν ἀποκτείνῃ Μο-
σόμαχος. καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ κατησχύνθησαν σφόδρα. 5
ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀντιπαραταξάμενος Δαρείῳ ἐν Ἰσοπόλει τῆς
Κιλικίας καὶ τοῦτον χειρωσάμενος καὶ πολλοὺς σὺν αὐτῷ
κατασφάξας παρέλαβε πᾶσαν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν
τὴν Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Πάρθων καὶ Βαβυλωνίων χώραν
καὶ μέντοι καὶ τὰ Ἰνδικὰ μέρη πάντα καὶ τὰ βασίλεια αὐτῆς 10
δίχα τῆς βασιλείας Κανδάκης τῆς χήρας βασιλευούσης τῶν
ἐνδοτέρων Ἰνδῶν, ἧτις καὶ συνέλαβεν αὐτὸν οὕτως.

Ἔθος γὰρ εἶχεν ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τῶν πεμπομένων
ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευτῶν πρὸς τοὺς ἐναντίους βασιλεῖς συν-
εισέρχεσθαι σχήματι στρατιώτου καὶ ὁρᾶν ὁποῖός ἐστιν ὁ βα- 15
σιλεὺς ἐκεῖνος. ἡ οὖν Κανδάκη τοῦτο μαθοῦσα περιειργά-
σατο, ὁποίας ἐστὶ θεάς καὶ τί ἔχει σύσσημον, καὶ μαθοῦσα
ὅτι χθαμαλός ἐστιν ὁδόντας ἔχων μεγάλους καὶ φαινομένους
καὶ τὸν ἓνα μὲν ὀφθαλμὸν γλαυκόν, τὸν δὲ ἕτερον μέλανα,
παρεσημειώσατο καθ' ἑαυτὴν ταῦτα. καὶ δὴ εἰσελθόντα πρὸς 20
αὐτὴν ἅμα τοῖς πεμφθεῖσι παρ' αὐτοῦ πρεσβευταῖς καὶ γνω-
ρίσασα ἐκ τῶν συσσήμων συνέσχευεν αὐτὸν λέγουσα· Ἀλέ-
ξανδρε βασιλεῦ, τὸν κόσμον ἔλαβες, καὶ γυνὴ σὲ παρέλαβεν.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τὸ πανοῦργον καὶ περίεργον τῆς φρο- 24 M.
νῆσεώς σου ἀβλαβῇ σε καὶ τοὺς υἱούς σου καὶ τὴν βασι- 25
λείαν σου διαφυλάξω καὶ λήψωμαι σε γυναῖκα. ἦν καὶ λαβὼν

7—9 Mal. p. 193, 13 sqq. — 10—26 Mal. p. 194, 13 sqq.

1 μέμφεσθε DR μέμφοισθε AB. — μὴ post σωτηρίαν ins. N.
— 2 ἡμέτερον BGN Jos. Eus. — 6 ἐν ἰσοπόλει AFLNP ἐν ἰσῶ
πόλει GL m. 2 ἐν ἰσῶ πόλει R ἐν ἰσῶ πόλει BV ἐν ἰσῶ
πόλει C. — 7 πολλοὺς τῶν σὺν BL. — 13 γὰρ om. FNR. —
14 παρ' αὐτοῦ FN Mal. — πρέσβεων FR. — 21 γνωρίσασα
τοῦτον ἐκ L γνωρ. αὐτὸν ἐκ R. — 26 λήψωμαι σε γυν. NP λήψ.
δέ σε γυν. B λήψ. σε καὶ γυν. rell. — καὶ ante λαβὼν om. ABV.

καὶ εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν καὶ τὴν μεγάλην Ἀλεξάνδρειαν εἰς τὸ ἴδιον κτίσας ὄνομα πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα, ἐν ᾗ καὶ τελευταῖ ὑπάρχων ἐτῶν λβ', βασιλεύσας ἔτη ιβ'.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα μυρία τρόπαια καὶ δυσδιήγητα
 5 καὶ λόγον ὑπερβαίνοντα εἰργάσατο. καὶ διὰ τοῦτο πτηνὴν
 πάρδαλιν ὁ προφήτης αὐτὸν προβλέπει, τὸ τάχος καὶ σφο-
 δρὸν καὶ τὸ πυρῶδες καὶ τὸ ἄφνω διαπτήναι τὴν οἰκου-
 μένην μετὰ τροπαίων καὶ νίκης προὑπεμφαίνων. λέγεται
 δὲ ὅτι καὶ φιλοσόφου τινὸς ἤκουσεν εἰπόντος, ὅτι ἄπειροι
 10 κόσμοι εἰσὶν· καὶ μέγα στενάξας ἔφη· εἰ ἀπείρων ὄντων
 μὴδὲ ἐνὸς ἐγὼ κεκράτηκα. οὕτως ἦν μεγαλόφρων μεγαλό-
 ψυχός τε καὶ γενναῖος. ὅθεν καὶ πανταχοῦ ἤδετο καὶ ἔθαν-
 μάζετο μάλιστα διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ καὶ σύνεσιν καὶ
 πολλὴν ἀγγλινιάν τε καὶ φιλοσοφίαν. Ἀριστοτέλει γὰρ μα-
 15 θητευθεὶς πᾶσαν λογικὴν ἐπιστήμην εἰς ἄκρον ἐπαιδεύθη.
 πολεμικώτατος δὲ καὶ τολμηρότατος ὑπάρχων καὶ ἰδὼν ὁμώ-
 νυμον αὐτοῦ νεανίσκον τινὰ δειλῶς μαχόμενον εἶπε πρὸς
 αὐτόν· ἦ τὸν τρόπον ἄλλαξον, ἦ τὴν κλῆσιν. ἐπεὶ οὖν
 σωφροσύνη πολλῇ διεκοσμεῖτο ἐκδηλοτέραν πᾶσιν ἐποίησε

5—14 Chrysost. in Ep. I ad Thess. Hom. 2 Migne Tom. 62, 399. — 6 Dan. 7, 6. — 16—18 cf. Plutarch. Vita Alex. cp. 58. — 18—p. 35, 5 Basil. de leg. libr. ant. cp. 5 Migne T. 31, 577 A.

4 καὶ ante δυσδιήγ. om. FR. — 5 τὴν πτηνὴν ABG. — 6 καὶ τὸ σφοδρὸν LNV Chr. τὸ σφ. G. — 7 τὸ ante πυρῶδες om. CF. — 8 ὑπεμφαίνων B προὑποφαίνων F προὑπέφηνε R. — 9 ἤκουσεν εἰπόντος BLN (ἀκούσας εἰπόντος P Chr.) εἰπόντος ἤκουσεν rell. — ὅτι καὶ ἄπειροι AG ὅτι τὲ ἀπ. V. — 11 μὴδενὸς GLR. — 12 τε om. PR. — 13 καὶ μάλιστα N μάλιστα δὲ B. — 17 ἐαντοῦ V αὐτῷ BGR. — δεινῶς BHV. — 18 post αὐτόν A in mg. add. νεανίσκε. Idem R in textu. — τὴν κλῆσιν] τὸ ὄνομα LR τὸν ὀνομασμόν H. — 19 πᾶσιν ἐποίησε αὐτήν BCGLPV αὐτήν ἐποίησε πᾶσιν N ἐποίησε αὐτήν F αὐτήν ἐποίησε AR.

9 ἀκούσας εἰπόντος ὅτι ἀπ. κ. εἰσί, πικρὸν ἐστέναξεν εἶγε ἀπ. ὄντων P Chr. — 11 ἐγὼ] πωι P (πον Chr.). — κεκράτηκεν P Chr. — καὶ μεγαλόψυχος P Chr. — 17 εἶπε] ἔφη P.

ταύτην μετὰ τὴν νίκην. καὶ γὰρ αἰχμαλώτους λαβὼν τὰς θυγατέρας Δαρτείου μαρτυρουμένηας ἔχειν κάλλος ἀξιοθαύμαστον οὐδὲ προσιδεῖν ἤξιώσεν, αἰσχρὸν καὶ λίαν ἄτοπόν τε καὶ καταγέλαστον εἶναι φήσας τὸν ἄνδρα ἀνδρείως χειρωσάμενον ὑπὸ γυναικῶν ἀθλίως ἡττηθῆναι.

5

Ὅς γε καὶ μέχρι τῶν ἐνδοτάτων Ἰνδῶν καὶ τοῦ κυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν ὠκεανοῦ μεγάλου ποταμοῦ καὶ τῆς μεγίστης νήσου τῶν Βραχμάνων φθάσας, ὧν καὶ τὸν θαυμάσιον καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον βίον καὶ τὴν εἰς τὸν πάντων θεὸν εὐσεβειάν τε καὶ λατρείαν μεμαθηκώς ἐξεπλάγη πάντῃ 10 καὶ ἡγάσθη τῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀκροτάτης φιλοσοφίας. 25 M. ἐν ᾧ τόπῳ καὶ στήλην στήσας ἐπέγραψεν· ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου. ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νήσῳ κατοικοῦσιν οἱ λεγόμενοι Μακρόβιοι. ζῶσι γὰρ οἱ πλείους αὐτῶν περὶ τὰ ρν' ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα 15 καὶ εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος καὶ ἀνεξερεύνητον θεοῦ κρῖμα, ἐν ᾗ πάλιν οὐδέποτε ὁπώρα παντοία λείπει τὸν ὅλον χρόνον, ἐπειδὴ γὰρ ἐν ταύτῳ ἢ μὲν ἀνθεῖ, ἢ δὲ ὁμφακίζει, ἢ δὲ τρυγᾶται, καί γε καὶ τὰ μέγιστα Ἰνδικὰ γίνονται κάρυα καὶ τὰ δυσπόριστα ἡμῖν καὶ πανεπέραστα ἀρώματα καὶ ὁ μαγνή- 20 τος λίθος. οἱ τοίνυν Βραχμάναι ἔθνος ἐστὶν εὐσεβέστατον καὶ βίον ἀκτῆμονα σφόδρα κεκτημένον καὶ τὸν κλῆρον τοῦτον ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ κριμάτων κληρωσάμενον καὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ παροικίαν, ἐν γυμνότητι φυσικῶς διαζῶν ἀεὶ τὸν θεὸν

6—p. 36, 16 *Excerptum ex Palladii libro de Bragmanibus.*

5 γυναικός L et V m. 2 in loco evanido. — 15 διὰ τὴν καθαρότητα τὴν πολλὴν καὶ τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν N. — 16 καὶ τὸ ἀνεξ. ... κρ. BEV καὶ τὰ τοῦ θ. ἀνεξερεύνητα κρῖματα L. — τοῦ θεοῦ CFLNR. — κρῖμα AH. — 19 καί γε τὰ BFN. — 20 πανεπέραστα P et ut vid. m. 1 B. — μαγνήτης CRL m. 2 μαγνίτης DFLPV μαγνήτης (-ήτης H) BGH μαγνίτης A. — 21 βραχμάναι ACDLP βραχμάνες BGR βραχμάνες V Suid. v. βραχμάν βραχμάναις F βραχμάνοι H. — 22—23 κεκτημένοι ... κληρωσάμενοι (χρησάμενοι R) ... διαζῶντες (διαζῶσι R) BR.

8 βραχμανῶν P. — 18 ἐπεὶ γὰρ P.

δοξάζει. παρ' οἷς οὐδὲν τετράποδόν ἐστιν, οὐ γεώργιον, οὐ
 σίδηρος, οὐκ οἰκοδομή, οὐ πῦρ, οὐ χρυσός, οὐκ ἄργυρος,
 οὐκ ἄρτος, οὐκ οἶνος, οὐχ ἱμάτιον, οὐ κρεοφαγία, οὐκ ἄλλο
 τι τῶν εἰς ἐργασίαν συντελούντων ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν συν-
 5 τεινόντων, ἀλλὰ τὸν ὑγρὸν καὶ γλυκύν καὶ εὐκρατον ἄγαν
 καὶ κάλλιστον ἄερα καὶ πάσης ἀρρωστίας τε καὶ φθορᾶς
 ἀπηλλαγμένον, καὶ μικρᾶς ὁπώρας καὶ διειδεστάτου ὕδατος
 ἀπολαύοντες σέβονται γνησίως τὸν θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως
 προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες εἰς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ
 10 ποταμοῦ παροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἐντεῦθεν εἰσι
 τοῦ ποταμοῦ Γάγγου τοῦ παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν
 ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ οὖν ἄνδρες περῶσι πρὸς τὰς
 γυναῖκας Ἰουλίῳ καὶ Αὐγούστῳ μηνί, παρ' οἷς ὑπάρχουσι
 ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς βορρᾶν ὕψω-
 15 θέντος, οἱ γε καὶ εὐκρατότεροι γινόμενοι πρὸς οἷστρον
 αὐτοὺς κινεῖν λέγουσιν. ὅπερ δὴ καὶ τὸν Νεῖλόν φασιν οὐ
 κατὰ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημμυρεῖν καιρόν,
 ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον, ὥς
 τοῦ γε πάντως ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην,
 20 καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος ποταμοῖς καὶ σμικρὺ-
 νοντος, τούτου δὲ πλεῖστον ἀπέχοντος. καὶ ποιήσαντες μετὰ
 τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἡμέρας μ' ἄλλιν ἀντιπερῶσιν. τῆς δὲ
 26 Μ. γυναικὸς δύο παιδιά γεννησάσης οὐκέτι ὁ ἀνὴρ ἀντιπερᾶ

16—21 Theodoret. Graec. aff. cur. IV Migne Tom. 83, 920 A.
 — 21—p. 37, 22 Palladius l. l.

3 οὐ κρεοφαγία om. N. — κρεοφαγία BFGV Suid. — 7 διη-
 δεστάτου codd. praeter BGVR et m. 2 L. — 9 καὶ om. CL. —
 10 ποταμοῦ om. FLV Suid. (qui προσπαροικοῦσιν exhibit). —
 κατοικοῦσιν BGH. — αὐτῶν om. F Suid. — 11 γάγγου CFL γάγ-
 κου GH γάλλου A. — παραρρέοντος codd. praeter BFR. — 15 εὐ-
 κρατότεροι ABDGLV. — γενόμενοι HR. — 17 ποταμοῖς om. GR.
 — 19 γε πάντως om. F. — πάντως BCLNP παντὶ V παντὸς
 AGR Suid. (om. Theodoret.). — 21 τοῦτο LV in L m. 2 corr. —
 23 παιδιάς HR Suid.

5 ὑγρὸν] ληγρὸν (i. e. λιγ.) P Pall. — γλυκύν τε καὶ P.

πρὸς αὐτήν, οὔτε μὴν ἐκείνη πρὸς ἕτερον πλησιάζει παντε-
λῶς διὰ πολλήν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῇ στεῖραν ἐν αὐταῖς
εὐρεθῆναι, μέχρι πενταετίας διαπερὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ
συγγινόμενος αὐτῇ, ἐὰν οὐ τέκη, οὐκέτι προσεγγίζει αὐτῇ
ἄλλοτε, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ πολυάνθρωπός ἐστιν αὐτῶν 5
ἡ χώρα διὰ τε τὴν ὀλιγοδείαν καὶ τὴν φυσικὴν ἐγκράτειαν.
καὶ αὕτη μὲν ἡ τῶν Βραχμάνων πολιτεία καὶ διαγωγή. τὸν
δὲ ποταμόν φασι δυσπεραιότατον εἶναι διὰ τὸν λεγόμενον
ὀδοντοτύραννον. ζῶον γάρ ἐστιν ἀμφίβιον μέγιστον λίαν
ἐν τῷ ποταμῷ διαιτώμενον καὶ δυνάμενον ἐλέφαντα κατα- 10
πιεῖν ὀλόκληρον διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους. ὅς ἐν
ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις τῆς περαιώσεως τῶν ἀνδρῶν ἐκεί-
νων ἀφανῆς γίνεται κατὰ θεῖαν πρόσταξιν. οὐ μὴν δὲ ἄλλα
καὶ δράκοντές εἰσιν ἐν τοῖς ἐρημότεροις τόποις ἐκείνοις μέ-
γιστοι σφόδρα, ὥς πηχῶν ἑβδομήκοντα τὸ μήκος καὶ τὸ 15
πάχος πολὺ τε καὶ φορικωδέστατον, καὶ τὴν σοφίαν τοῦ
δημιουργοῦ καὶ δόξαν φαινόμενοι προφανῶς ἐκδιηγοῦνται.
καὶ οἱ μὲν σκορπιοὶ πάλιν εὐρίσκονται πηχυαῖοι, οἱ δὲ μύρ-
μηκες παλαιστιαῖοι. διὸ καὶ δυσδιόδευτοὶ εἰσιν οἱ ἐρημικοὶ
τόποι ἐκεῖνοι καὶ ἀοίκητοι διὰ τὰ φοβερώτατα θηρία τε καὶ 20
ιοβόλα. ἐλέφαντες δὲ γίνονται κατὰ τὰς χώρας ἐκείνας πλεῖ-
στοι ὥς καὶ ἀγγελιδὸν παραπορευόμενοι βόσκεισθαι.

Ἀμέλει γέ τοι καὶ ὁ μέγας Καיסάριος ἀδελφὸς τοῦ με-

23—p. 39, 10 *Exc. e Caesaris Dialog. II Quaest. 109 Migne*
T. 38, 980 (cf. *Bardesanem ap. Euseb. Praep. Ev. VI, 10, 11 sqq.*).

1 πρὸς ἕτερον (ἄνδρα *add.* V) πλησ. PV πλησιάζει πρὸς
ἕτερον (ἄνδρα *add.* CFR) *rell.* — 5 ἄλλοτε BF *et* L m. 2 ἄλλο
CLNV ἄλλω A ἄλλος G *om.* R Suid. (αὐτῇ προσεγγίζει [*om.* ἄλ-
λοτε] P Pall.). — ἡ χώρα αὐτῶν G αὐτῶν *om.* FR. — 8 φησι AB.
— δυσπεραιώτων V Pall. δυσπεραιότατον F. — 10 καὶ *om.* ABG.
— καὶ ἐλέφ. N. — 13 δὲ *om.* ABGR. — 14 ἐρήμοις ABFG ἐρη-
μικωτέροις L. — 18 πηχιαῖοι CDLPR πηχιαῖοι (πιχ. H) ABH. —
22 βόσκονται DR. — 23 καיסάριος CFGR. — ὁ ἀδελφὸς LR.

4 αὐτῇ *om.* P. — οὐκέτι αὐτῇ προσεγγ. κἀντεῦθεν λοιπὸν
οὐδὲ P. — 7 βραχμανῶν P. — 11 ἐν *om.* P.

γάλου Γρηγορίου διαφόρων ἔθνων καὶ ἡθῶν καὶ τρόπων τε καὶ νόμων ἐξηγούμενος ἐν ἐπιτομῇ τοιάδε φάσκει· ἐν γὰρ ἐκάστη χώρᾳ καὶ ἔθνεσιν ἐν τοῖς μὲν ἑγγραφος νόμος ἐστίν, ἐν τοῖς δὲ ἡ συνήθεια. νόμος γὰρ ἀνόμοις τὰ πάτρια δοκεῖ.
 5 ὧν πρῶτοι Σῆρες οἱ τὸ ἄκρον τῆς γῆς οἰκοῦντες νόμον ἔχουσι τὸ πατρῶον ἔθος μὴ πορνεύειν ἢ μοιχεύειν ἢ κλέπτειν
 27 Μ. ἢ λοιδορεῖν ἢ φονεύειν ἢ κακουργεῖν τὸ σύνολον. νόμος δὲ καὶ παρὰ Βακτριάναις ἥτοι Βραχμάναις καὶ Νησιώταις ἢ ἐκ προγόνων παιδεία τε καὶ εὐσέβεια μὴ κρεοφαγεῖν ἢ οἶνο-
 10 ποτεῖν ἢ λαγνεύειν ἢ παντοῖαν κακίαν διαπραττεσθαι διὰ πολὺν φόβον θεοῦ καὶ πίστιν, καίτοι γε τῶν παρακειμένων αὐτοῖς Ἰνδῶν μαιφονούντων, οἶνοφλυγούντων, αἰσχροπρα-
 γούντων ἑμμανῶς τε καὶ ὑπερφνῶς, ἐν δὲ τοῖς ἐνδοτέροις μέρεσι τούτων ἀνθρωποβοροῦντες καὶ τοὺς ἐπιξενουμένους
 15 ἀναιροῦντες μάλιστα κατεσθίουσιν ὥσπερ κύνες. ἕτερος νόμος Χαλδαίοις τε καὶ Βαβυλωνίοις μητρογαμεῖν, ἀδελφοτεκνοφθο-
 ρεῖν καὶ μαιφονεῖν καὶ πᾶσαν θεοστυγῇ πρᾶξιν ὥς ἀρετὴν ἀποτελεῖν, καὶ πόρρω τῆς χώρας αὐτῶν γένωνται. ἄλλος δὲ παρὰ Γηλαίοις νόμος γυναικας γεωργεῖν καὶ οἰκοδομεῖν
 20 καὶ τὰ ἀνδρῶν πράττειν, ἀλλὰ καὶ πορνεύειν ὥς ἂν βού-
 λωνται μὴ κωλυόμεναι παντελῶς ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἢ ζηλούμεναι. ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ πολεμικώταται καὶ θηρῶσαι τὰ μὴ λίαν ἰσχυρότατα τῶν θηρίων. ἄρχουσι δὲ τῶν οἰκείων ἀνδρῶν καὶ κυριεύουσιν. ἐν δὲ Βρεττανίᾳ πλείστοι ἄνδρες

2 ἐξηγούμενος τάδε φησὶν N φησὶν etiam LR. — 8 βακτρι-
 άνες CH βακτριάναις A βεστριαναῖς G βακτριανοῖς FRV Caes.
 (Βάκτροις Eus.). — βραχμάνες H βραχμᾶσιν FV Βραχμανοῖς Caes.
 — 9 κρεοφαγεῖν BFGRV. — 12 κρεοφαγούντων post μαιφον-
 ούντων add. N. — οἶνοφλυγούντων om. HRV. — 14 ἐπιξενου-
 μένους CDFGP ἐπὶ ξένοις B. — 18 ἐπιτελεῖν ABGV. — 19 παρὰ
 γηλαίοις (παραγῆλ. A παρ' ἀγῆλ. V παραγῆλ. HR) ACGNPRV
 παρὰ γαλλαίοις F παρὰ γαλιλαίοις B παρὰ Γήλαις Caes. παρὰ
 Γήλοις Eus. — 23 ἰδίων FR. — 24 βρεττανία ut vid. A (sed
 mg. βρεττανοί) βρεττανία C.

21 αὐτῶν om P.

μιᾷ συγκαθεύδουσι γυναικὶ καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἐνὶ ἑταιρί-
 ζονται ἀνδρὶ, καὶ τὸ παράνομον ὥς νόμον καλὸν καὶ πα-
 τρῶν πράττουσιν ἀξήλωτον καὶ ἀκώλυτον. Ἀμαζόνες δὲ 28 M.
 ἄνδρας οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ὥς τὰ ἄλογα ζῶα ἅπαξ τοῦ ἔτους
 περὶ τὴν ἔαρινήν ἰσημερίαν ὑπερόριοι γίνονται καὶ μιγνύ- 5
 μεναι τοῖς γειννῶσιν ἀνδράσιν ὥς πανήγυριν τινα καὶ με-
 γάλην ἑορτὴν τὸν καιρὸν ἐκείνον ἡγοῦνται. ἐξ ὧν καὶ κατὰ
 γαστρός συλλαβοῦσαι παλινδρομοῦσιν οἴκαδε πᾶσαι. τῷ δὲ
 καιρῷ τῆς ἀποκυσσεως τὸν μὲν ἄρρενα φθειροῦσιν, τὸ δὲ
 θῆλυ ζωογονοῦσι καὶ τιθηνοῦσιν ἐπιμελῶς καὶ ἐκτρέφουσιν. 10

[κ'. Περὶ τῆς μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου πολυαρχίας.]

Μετὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν εἰς πολλὰς ἀρχὰς ἡ
 βασιλεία αὐτοῦ διηρέθη. καὶ Ἀρινδαῖος μὲν ὁ ἀδελφὸς Ἀλε-
 ξάνδρου, ὁ καὶ Φίλιππος, Μακεδονίας ἀφηγεῖται, Ἀντίπατρος
 δὲ Εὐρώπης ἐβασίλευσεν, Αἰγύπτου δὲ Πτολεμαῖος ὁ Λαγοῦ, 15
 Φοινίκης δὲ καὶ Κόλης Συρίας Σέλευκος, Κιλικίας δὲ Φι-
 λώτας, Ἀσίας δὲ Ἀντίγονος, Καρίας δὲ Κάσανδρος, Ἑλλησ-
 πόντου δὲ Λεωνᾶς, Παφλαγονίας δὲ Εὐμένης, Θράκης δὲ
 Λυσίμαχος. καὶ οὐ διέλιπον αἰεὶ κατ' ἀλλήλων ἐπανιστάμενοι,
 ἕως οὗ ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ τὰς τοπαρχίας πάσας κατέλυσεν. 20

Τούτων δὲ οὕτω καὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἰρημένων δεῖν φήθη-
 μεν ἐπανάληψιν ποιήσασθαι καὶ ἀπὸ Ἀδάμ πάλιν ἀρξάμενοι
 καὶ ἐκάστου τῶν ἐπισήμων καὶ ἀναγκαίων ἀνδρῶν τοὺς τῆς
 ζωῆς χρόνους διὰ βραχέων ἐπισημηνόμενοι καὶ μέντοι καὶ

2 καλὸν καὶ om. N. — 3 ἀμαζῶνες CFGN. — 5 ὑπερόριοι
 GRV. — 9 τὰ μὲν ἄρρενα F τὸ μὲν ἄρρεν NR. — διαφθει-
 ροῦσι N. — 13 ἀρινδέος C ἀρινδέος A ἀριδαῖος B. — 14 ἀφη-
 γεῖτο NR. — 15 λαγοῦ ALNPRV λάγου BCG λαγωῦ F. —
 16 φιλότας P φιλωτάς (-τᾶς V) AV. — 17 ἑλλησπόντου (ἐλίσπ.
 CN ἐλίσπ. L ἐλίσπ. R) ACLNR. — 18 λεωνᾶς GLNRV λεω-
 νᾶς AF λεονᾶς B λεονᾶς CP. — εὐμένης P εὐμενῆς ACFV. —
 19 διέλειπον ACN. — 23 καὶ ἀναγκαίων om. LN καὶ om. R.

τοὺς καθεξῆς ἄρχοντάς τε καὶ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐπιτομῇ ἀπομνημονεύσαντες οὕτως αὐτίς τὴν ἀκολουθίαν τῆς χρονικῆς πραγματείας ἐπισυνάψαι. τὴν δέ γε ἀπαρίθμησιν τῶν χρόνων κατὰ τὸν μέγαν Μωϋσῆν ποιησώμεθα, τὸν καὶ
 5 προγενέστερον καὶ ἀληθέστερον καὶ σοφώτερον τῶν παρ'

Ἑλλήσιν ἀρχαίων πάντων σοφῶν τε καὶ συγγραφέων εἰκό-
 29 Μ. τως ἀναφανέντα. πρῶτος γὰρ σοφὸς Μωϋσῆς ἀναδέδεικται, ὡς ἱστορεῖ Εὐπόλεμος, καὶ πρῶτος γράμματα τοῖς Ἑβραίοις παρέδωκεν, ἅπερ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ ἀπὸ τῶν Χαλδαίων ἐκό-
 10 μισεν. λέγει γὰρ Ἰώσηπος, ὅτι πρῶτος Ἀβραὰμ δημιουργὸν τὸν Θεὸν ἀνεκήρυξε καὶ πρῶτος κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον ἀριθμητικὴν καὶ ἀστρονομίαν Αἰγυπτίους ἐδίδαξεν. πρῶτοι γὰρ εὑρεταὶ τούτων οἱ Χαλδαῖοι γεγέννηται, παρὰ δὲ τῶν Ἑβραίων ἔλαβον Φοίνικες, ἀφ' ὧν ὁ μὲν Κάδμος ταῦτα
 15 μετήγαγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὁ δὲ Ἡσίοδος εὖ μάλα συντάξας εὐφυῶς ἐξελλήνισεν.

Ὁ μὲν οὖν Κλήμης καὶ Ἀφρικανὸς καὶ Τατιανός, τῶν δὲ ἐκ περιτομῆς Ἰώσηπος καὶ Ἰουστὸς κατὰ Ἰναχον ἀκμάσαι τὸν Θεσπέσιον Μωϋσῆν ἱστορήσαν, ἰδίως ἕκαστος ἐκ πα-
 20 λαιᾶς ἱστορίας ὑποσχὼν τὴν ἀπόδειξιν. ὁ δὲ πολυμαθὴς καὶ πολυλίστωρ Εὐσέβιος διακριβεστάτην τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ποιησάμενος τοῖς χρόνοις μὲν Ἰνάχου τὸν ἱερὸν

7—10 cf. Eustath. in Hexaëmeron Migne T. 18, 784 C. — 10—12 Joseph Ant. I, 155 et 167. — 11 cf. Eustath. l. l. 761 B. — 12—15 cf. Eustath. 784 C. — 15 Mal. p. 59, 7. — 17—p. 42, 19 cf. Eustath. 708 A. sqq.

4 ποιησόμεθα DV. — 5 τῶν] τὸν C om. NR. — 7 σοφῶς μωϋσῆς CF μωϋσῆς σοφὸς N. — 10 ἰώσηπος DFP ἰώσιππος H ἰόσηπος A. — 18 ἰώσηπος FP ἰώσιππος H ἰόσιππος A. — ἰούστος AC ἰουστὸς P ἰουστός H. — 19 μωϋσέα F Eustath. — 21 διάκριβεστάτην P et sic in V script. fuisse et spiritus litura deletus esse videtur ἀκριβεστάτην BFR.

Ἰακῶβ εἶρε συνακμάσαντα, Μωσέα δὲ Κέκροπος. χρονικοῦ γὰρ κανόνος σύνταξιν ἐπινοήσας ἐκ παραλλήλου ἀντεπαρέθηκε τὸν παρ' ἐκάστῳ ἔτει δυναστεύοντα. συνήγαγε δὲ χρόνους τῆς βασιλείας Χαλδαίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θετταλῶν, Μακεδόνων, τῶν πάλαι Κητιαίων λεγομένων Λα- 5 τίνων, τῶν ἀπὸ Λατίνου βασιλέως αὐτῶν καὶ Ἰταλῶν ἕκ- 6 τινος ἡγεμονεύσαντος αὐτῶν πάλιν προσαγορευθέντων καὶ ὕστερον ἐπικληθέντων Ῥωμαίων ἀπὸ Ῥώμου καὶ Ῥήμου. 30 M. καὶ τούτων τοὺς χρόνους ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναρτήσας ἐκάστου ἔθνους τῶν βασιλέων συνέκρινε τοὺς χρόνους ἀντιπαρατιθεὶς 10 τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τῇ Ἀσσυρίων βασιλείᾳ, τοῦτ' ἔστι τῆς Σεμιράμεως τοῖς Ἀβραὰμ ἔτεσιν. κατὰ γὰρ τὴν Σεμίραμιν Ἀβραὰμ ἐγνωρίζετο καὶ Ἰακῶβ κατὰ Ἰναχον καὶ Μωϋσῆς κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, ὃν πρῶτον βασιλέα τῆς Ἀττικῆς Ἕλληνες ἰστόρησαν· ὥς εἶναι τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἀρχαίων 15 σοφῶν Μωϋσέα πρεσβύτερον, Ὀμήρου λέγω καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν Τρωϊκῶν Ἡρακλέως τε καὶ Μουσαίου Λιδίου ἔτι καὶ Ὀρφέως καὶ Διοσκούρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Διονύσου καὶ Ἐρμού Ἀπόλλωνός τε καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων καὶ

5—8 *Aliunde inserta. cf. Suid. v. Λατίνοι. Mal. p. 162, 7.*

1 μωϋσέα BF Eust. — χρονικοῦ γ. κανόνα (-όνα A -ῶνα H) ACHV χρονικῶν γ. κανόνων P invito Eust. — 2 ἀντιπαρέθηκε AF Eust. ἀντέθεικε B. — 3 ἔτι C ἔτη A ἔθνεϊ F Eust. — 5 κητιαίων F κητιῶν BR (Κητίων Suid.). — 7 πάλαι V πόλιν F om. R (ἰταλοῦ P Suid.). — 10 ἀντιπαραθεῖς BHR. — 11 τῇ ἀσσυρίων βασιλείᾳ ABNPRV τῆς συρίων βασιλείας C τῆς ἀσσυρίων βασιλίδος F (*qui τοῦτ' ἔστι τῆς om.*) Eust. — 12 σεμηράμεως ABCFHR σεμιράμεως m. 2 ex σεράμεως P. — σεμήραμιν (-ήραμιν P -ηράμην H) ACHPR. — 15 ἀρχαίων om. BN. — 16 πρεσβύτατον F Eust. — 17 ἡρακλῆος AV ἡρακλέους R Eust. ἡρακλέως rell. — λινδίου V λυδίου BFR (Λίνου Eust.). — 18 διόσκορον N διόσκορων R. — ἀσκληπίου BCFR. — διονύσσου CR διονυσίου NP.

9 συναρτίδας P. — 13 ἐγνωρίζετο post ἰακῶβ repetit P.

τελετῶν καὶ αὐτῶν τῶν Διὸς πράξεων. ὅθεν καὶ τινες τῶν παρ' αὐτῶν προκρίτων φαίνονται ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων σφετερισάμενοι. πάντες γὰρ οὗτοι μετὰ τὸν Κέκροπα γεγόνασιν, ὧν πολὺ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος τοῖς χρόνοις ὑπο-
 5 βεβήκασιν. οὗτός γέ τοι Μωσῆς τῶν σοφῶν πάντων διδάσκαλος πέφηνε τῶν ἀπορρήτων ἐξηγητῆς γενόμενος καὶ τῆς ἀληθείας ὑφηγητῆς θειότατος. τὴν γὰρ τῶν Αἰγυπτίων σοφίαν διαπτύσας ἄριστα περὶ τῆσδε τοῦ κόσμου διεξῆλθε συντάξεως ὑπ' αὐτοῦ δηλονότι τοῦ ἐπὶ πάντων θεοῦ τε καὶ
 10 δημιουργοῦ πάσης κτίσεως ἐμπνευσθεὶς τὴν ἀλήθειαν. λέγει γάρ· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ πολλοὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι τάναντία τούτων διεξιέναι τολμήσαντες εἰς βυθὸν ἀγνοίας καὶ ἀσεβείας κατηνέχθησαν. καὶ εἰκότως· τὰ γὰρ ἐξ ἀνθρωπίνης διανοίας προφερόμενα
 15 δόγματα σαθρὰ τυγχάνει καὶ ἀνερμάτιστα. διόπερ οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς ἔστηκε λόγος ἀκίνητος, αἰ τοῦ δευτέρου τὸν πρὸ αὐτοῦ καταβάλλοντος, ὥστε μηδὲν ἡμῖν ἔργον εἶναι τὰ ἐκείνων ἐλέγχειν. ἀρκοῦσι γὰρ ἀλλήλοις πρὸς τὴν οἰκίαν ἀνατροπὴν. οἱ γὰρ θεὸν ἀγνόησαντες αἰτίαν ἔμφορον προ-
 20 εστάναι τῆς γενέσεως τῶν ὄλων οὐ συνεχώρησαν, ἀλλ' οἰκείως
 31 Μ. τῇ ἐξ ἀρχῆς ἀγνοίᾳ τὰ ἐφεξῆς συνεπέραναν. διὰ τοῦτο οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ὑλικὰς ὑποθέσεις κατέφυγον τοῖς τοῦ κόσμου στοιχείοις τὴν αἰτίαν τοῦ παντὸς ἀναθέντες, οἱ δὲ ἄτομα

1—3 *Aliunde inserta.* — 11 Gen. 1, 1. — 15 — p. 43, 10 Basil. in Hexaëm. I Migne T. 29, 8 A.

4 δὲν A H Eust. et D m. 2 corr. ex ὧν. — 5 οὕτως CV. — μωϋσῆς BFN R. — 6 πέφηνε] γέγονε AB. — 8 τῆσδε] τῆς B δὲ τῆς R. — διῆλθε A ἐξῆλθε R. — 12 τολμήσαντες διεξιέναι RV. — 14 προσφερόμενα HRV. — 15 ἀνερμάτιστα V Eust. ἀναρμάτιστα ABP ἀναμάρτιστα C ἐναμάρτητα D ἀτερμάτιστα F ἐφᾶμαρτα H ἀνάρμοστα vel ἐνάρμ. R. — 19 ἀποτροπὴν N.

16 ἀκίνητος, ὡς φησιν ὁ μέγας βασιλεὺς P. — 17 ἔργον] ἔτερον P.

καὶ ἀμερῇ σώματα καὶ ὄγκους καὶ πόρους συνέχειν φύσιν
 τὴν ὁρατὴν ἐφαντάσθησαν. νῦν μὲν γὰρ καὶ συνιόντων
 ἀλλήλοις τῶν ἀμερῶν σωμάτων, νῦν δὲ μετασυγκρινομένων
 τὰς γενέσεις καὶ τὰς φθοράς ἐπιγίνεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν δια-
 κεστέρων σωμάτων τὴν ἰσχυροτέραν τῶν ἀτόμων ἀντεμπλο- 5
 κὴν τῆς διαμονῆς τὴν αἰτίαν παρέχειν. ἀλλ' ὅντως ἰσὶν
 ἀράχνης ὑφαίνουσιν οἱ ταῦτα γράφοντες, οἱ οὕτω λεπτὰς
 καὶ ἀνυποστάτους ἀρχὰς οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάσσης
 [ἀνοήτως] ὑποτιθέμενοι. οὐ γὰρ ᾗδεσαν εἰπεῖν· ἐν ἀρχῇ
 ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 10

[Βιβλίον Β'.]

[α'. Περὶ Ἀδάμ.]

Ἀδὰμ τοίνυν κατὰ τὸν σοφώτατον καὶ θεῖον ὑποφήτην
 Μωϋσῆν γενόμενος ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Σήθ καὶ μετὰ
 τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη 22'. 15
 ὃς λέγεται πρῶτος εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, ταφῆναι, καὶ
 μνημα αὐτῷ κατὰ τὴν Ἱεροσολύμων γεγενῆσθαι γῆν Ἑβραϊκῇ
 τις ἰστορεῖ παράδοσις, ὥς φησιν Ἰώσηπος.

[β'. Περὶ Σήθ.]

Σήθ δὲ γενόμενος ἐτῶν σε' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼς καὶ μετὰ 20

13—15 Gen. 5, 3 sqq. — 16—18 cf. Leo Gr. p. 9, 4 sqq.
 Cedren. I p. 18, 9 sqq. — 18 Pseudo-Josephus. cf. Gelzer, Afri-
 canus II p. 278 sqq. — 20—p. 44, 1 Gen. 5, 6 sqq.

1 τὴν ὁρατὴν φύσιν P τὴν φ. τῶν ὁρατῶν R Bas. — 2 καὶ
 om. PV Bas. γὰρ καὶ om. F. — 9 ἀνοήτως om. NP Bas. — 10 post
 γῆν C rubr. add. ἔστι τὸ ἡμῖν τῆς γῆς τῆς κατοικουμένης εἰς
 τὸ μήκος μίλια χιλιάδες δώδεκα καὶ εἰς τὸ πλάτος μίλια χιλιά-
 δες 12 κατὰ τοὺς λεγομένους γεωμέτρους. cf. Cedren. I p. 20,
 15 sqq. — 11 Inscriptionem ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ (βιβλίου add. V)
 γεωργίου μοναχοῦ exhibent CDRV. — 14 μωϋσῆς FG. — 18 Ἰω-
 σηπος GP Ἰόσιπος A. — 20 ἐνὼς CP ἐνὸς A.

10 γῆν, ὥς φησιν ὁ μέγας βασιλεὺς P.

τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψζ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη διβ'.
 82 M. περὶ οὗ εἴρηται· καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς
 θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ἦτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν. θεὸν
 γὰρ αὐτὸν οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον διὰ τὸ ἐξευρη-
 5 κέναι τὰ τε Ἑβραϊκὰ γράμματα τὰς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας,
 καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες.
 ὅς γε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι θεὸς καὶ ὀνομάζεσθαι <λέ-
 γεται>, καθὰ καὶ τῷ Μωϋσῇ λέγει κύριος· θεὸν δέδωκά σε
 τῷ Φαραῶ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν
 10 κριτῶν ἔφη· θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἔρχοντα τοῦ λαοῦ
 σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνῶς
 καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ θεοῦ ἢ υἱοὶ τῶν θεῶν κατὰ Σύμμαχον
 νοεῖσθωσαν, οἵτινες ἀλόντες ἀκολασία πρὸς τὰς θυγατέρας
 Κάιν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ τῆς ἀκαταλλήλου μαιγματίας γίνον-
 15 ται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ
 δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον Κάιν πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

[γ'. Περὶ Ἐνῶς.]

Ἐνῶς δὲ γενόμενος ἐτῶν ρθ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν καὶ
 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψιε' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
 20 ἔτη δε'.

[δ'. Περὶ Καϊνᾶν.]

Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ

2 Gen. 6, 2. — 3—6 Theodoret. Quaest. in Gen. 47 Migne
 T. 80, 148 D. *Additis quibusdam ex iis, quae Georgius p. 10, 5
 narravit.* — 7—16 Caesarii Dialog. I quaest. 48 Migne T. 38, 917.
 — 8 Exod. 7, 1. — 10 Exod. 22, 28. — 13—16 cf. Cedren. I
 p. 18, 21 sqq. — 18—p. 45, 22 Gen. 5, 9 sqq.

7 πρῶτος ἤλπισε ἐπικαλεῖσθαι F ex Gen. 4, 26. *Locum in
 rell. codd. et Suida v. Σήθ mutilum restitui ex P.* — 8 μωϋσεῖ
 BF Suid. — 10 κακολογήσης AMP. — 12 τῶν om. N. — 13 ἀλόν-
 τες V Caes. ἀλόντες HM ἀλῶντες D ἀλῶντες ABCFGP. ἀλῶντες
 vel ἀλῶντες etiam recc. — 18 καϊνᾶν BFRV καϊνάν rell. —
 22 καϊνᾶν BPV καϊνάν rell.

4 προσηγόρευσαν P. — 10 ἔφη πάλιν P.

καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψμ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη Δγ'.

[ε'. Περὶ Μαλελεήλ.]

Μαλελεήλ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψδ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα 5 ἔτη ω9ε'.

[ς'. Περὶ Ἰάρεδ.]

Ἰάρεδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ω' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη Δξβ'.

10

[ξ'. Περὶ Ἐνώχ.]

Ἐνώχ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σ' καὶ μετετέθη ζήσας τὰ πάντα ἔτη τξε'.

[η'. Περὶ Μαθουσάλα.]

15

Μαθουσάλα δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ωβ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη Δξθ'.

[θ'. Περὶ Λάμεχ.]

Λάμεχ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρπη' ἐγέννησε τὸν Νῶε καὶ 20 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη φξε' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ψνθ'. δύο τοίνυν Λάμεχ ἡ γραφή μέμνηται, ἐνὸς μὲν τοῦ ἀπὸ Κάιν, ἐνὸς δὲ τοῦδε τοῦ πατρὸς Ἐνώχ. γεγέννηται γὰρ Νῶε διὰ Λάμεχ οὐκ ἐκ τοῦ ἀπὸ Κάιν, τοῦ καὶ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον, ἀλλ' ἐκ μεταγενεστέρου 25 καὶ ἐξ ὁμωνύμου τοῦ ἀπὸ Σήθ. ἐκεῖνος γὰρ λέγει· ἄνδρα

26 Gen. 4, 23.

2 Δε' B ψγ' M Δι' G Gen. — 5 ψλ' GNR Gen. — 22 ψνθ' scripsi cum omnibus codd. praeter G ψνγ' G Gen. — μνημονεύει CRV. — 23 τοῦδε add. BPV et rece. nonnulli, om. rell. Suid. v. Λάμεχ. — ἐνώχ BCP Suid. om. V νῶε rell. et m. 2 P. — 25 ἐκ τοῦ μεταγενεστέρου N.

33 Μ. ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἔμοι καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἔμοι.
καὶ ὥς δύο φόνους πεποιηκώς καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας
εἰληφώς, Ἑλλάν καὶ Σελλάν, ἑαυτὸν καταμέμφεται ἑβδομη-
κοντάκις ἑπτὰ ἄξιον εἶναι κολάσεως, ὅτι ἐκ Κάιν μὲν, φησὶν,
5 ἐκδικεῖται ἑπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ. καὶ
διὰ τί μειζόνως κολάζεται; διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτη-
κότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. ὁρᾷς πῶς τὸ πρὸ ἡμῶν τινας
ἀμαρτεῖν αὖξει τὴν κόλασιν ἡμῖν τοῖς οὐδ' οὕτω σωφρο-
νιζομένοις καὶ ἀσύγγνωστον ποιεῖ τὴν τιμωρίαν. ὥσπερ δὴ
10 καὶ ὁ Λάμεχ οὗτος πέπονθεν. τοῦ δικαίου γὰρ Ἐνὼχ ἀδελ-
φοὺς ἀνείλε τοῦ πλῖστι διὰ τοῦτο προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν
τοιούτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεῖς μετετέθη. ἦν δὲ Ἐνὼχ ἐκ
τοῦ δικαίου Σήθ, ἐξ οὗ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος
ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ὑπὸ Λουκᾶ ἕως τοῦ Σήθ καὶ τοῦ Ἀδὰμ
15 καὶ τοῦ θεοῦ. τὸ μὲν γὰρ κατὰ σάρκα ἐξ αὐτῶν, τὸ δὲ
κατὰ πνεῦμα ἐκ τοῦ θεοῦ. πνεῦμα γὰρ ὁ θεός. ἐσπού-
δαζεν οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα τῶν δικαίων ἐξῆραι τὸ
γένος, ἐπειδὴ γὰρ βδέλυγμα ἀμαρτωλῶ θεοσεβεία. καὶ γὰρ
τὸ γένος καὶ σπέρμα τοῦ μὲν Κάιν κατηράθη, τὸ δὲ τοῦ
20 Σήθ ἡὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς ἐπιμιξίαν γενέ-

4 Gen. 4, 24. — 9—12 cf. Cedren I p. 15, 11. — 14 Luc.
3, 38. — 18 Sir. 1, 25.

3 σελλᾶν F σελάν (-ᾶν G) ABGHR. — ἑαυτὸν FGPR ἑαυ-
τοῦ tell. — 4 μὲν φησιν BFGRV μὲν om. N φησὶν om. AC.
— 6 ἡμαρτηκότος BV. — 7 ἀμαρτ. τινας V τινας om. R. —
8 ἀμαρτεῖν APRV ἀμαρτεῖν CF ἀμαρτάνειν (-νει M) BGN. —
10 οὗτος] οὕτως BHR. — 12 ὅς καὶ BG. — 14 ὑπὸ τοῦ λουκᾶ
BGR. — 17 οὖν] γὰρ GHR. — ἐξ. τῶν δικαίων τὸ γένος B ἐξ.
τὸ γένος τῶν δικ. M. — 18 ἀμαρτωλῶν CPV. — 19 μὲν om.
GNR. — τὸ δὲ τοῦ] τοῦ δὲ NV et recc. nonnulli. — 20 εὐλογήθη
BGNR Suid. et A sed εὐ in lit., ut vid. m. 2. — γίνεσθαι AF.

4 ἄξιον — 5 ἑπτὰ om P ex homoeotel. — 6 διότι μὴ τῇ πτ.
τοῦ προημ. ἐσωφρονίσθη P. — 9 ποιεῖν P. — 10 καὶ οὗτος
ὁ λ. P. — 18 ἐπέπερ βδελ. P. — 19 τὸ μὲν γένος καὶ σπ. τοῦ
Κάιν P.

σθαι τῶν δικαίων τὸ γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν, ἀλλ' ἐξαλειφθήναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευσεν καὶ ἐλάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες, δι' οὓς καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν καὶ πάντας ἄρδην ἀπολέσας, μόνος εὗρηται Νῶε δίκαιος ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ. διὸ καὶ ἐφυλάχθη. 5

[ι'. Περὶ Νῶε.]

Νῶε δὲ γενόμενος ἐτῶν φ' ἐγέννησε τὸν Σῆμ καὶ τὸν Χάμ καὶ τὸν 'Ιάφεθ. μετὰ δὲ ἔτη ρ' τοῦ τεχθῆναι τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτὸν ὑπάρχων ἐτῶν χ', καὶ γίνεται ὁ κατακλυσμὸς. καὶ ἐν τῷ ἐνὶ καὶ χ' ἔτει τῆς 10 ζωῆς αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔζησεν ἔτη τν' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη 200. τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ γενομένου ἐπὶ ἡμέρας μ', πᾶσα μὲν ἡ γῆ ἐκαλύφθη ἐπὶ ἡμέρας ρκ', παντὸς δὲ ὅρους ὑψηλοτάτου τὸ ὕδωρ ὑπεράνω γέγονε πῆχεις ιε'. τῆς δὲ κιβω- 15 τοῦ τὰ λείψανα ἕως ἄρτι πρὸς ἀποδείξιν τῶν γεγενημένων δέκνυνται ἐν ὄρει Ἀραράτ ἀνὰ μέσον τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Παρθικῆς χώρας καὶ τῆς τῶν Διαβηνῶν γῆς. ἐκ γὰρ ξύλων 34 M. ἀσκήπτων ἦτοι κεδρίνων ἦν κατασκευασμένη. φησὶ γάρ· καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός· οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν 20 τοῖς ἀνθρώποις τούτοις διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἔτη ρκ'. καὶ ἐπάγει ἡ γραφὴ λέγουσα· καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε· καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ

6—10 Gen. 6, 1; 7, 6. — 10—13 Gen. 8, 13; 9, 28. — 13—15 Gen. 7, 17 sqq. — 15 cf. Excerpta cod. Paris 1630 ap. Müller Frg. Hist. Graec. IV p. 541 § 14. — 19 Gen. 6, 3. — 23 Gen. 6, 13.

17 δέκνυνται ABDHV. — ἀνὰ μέσον BCV ἀναμέσον rell. — 18 διαβινῶν (διὰ β. P) ADP. — γὰρ om. BG in A spr. v. incertum qua manu. — 19 κατασκευασμένη CHMR. — 24 ἐμοῦ AN. — αὐτῶν AGP ἀπ' αὐτῶν rell. Gen.

5 ηὔρηται P.

ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. πλὴν οὖν εἰ καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν περιώρισεν ἐν ἔτεσιν ρκ', ἀλλὰ πλημμυροῦσαν τὴν ἁμαρτίαν ἰδὼν καὶ αὐξουσαν οὐκ ἀνέμεινε τὴν κυρίαν, ἀλλὰ τὴν προθεσμίαν συντεμὼν τῷ ρ' ἔτει πᾶσιν
 5 ἐπήγαγε τὸν κατακλυσμόν. ὅθεν φησὶν· ποίησον· οὖν σε-
 αὐτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων ἀσήπτων· νοσιᾶς ποιή-
 σεις καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ,
 καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτὸν τ' πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς
 καὶ ν' πηχῶν τὸ πλάτος καὶ λ' πηχῶν τὸ ὕψος. ἐπισυνά-
 10 γων ποιήσεις καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. τὴν
 δὲ θύραν ἐκ πλαγίων καὶ διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις
 αὐτήν.

Ἄλλ' οὖν γέ τινες τῶν Ἑλλήνων ἐπιλαμβανόμενοι τὸ
 ῥητὸν ἔφασαν, ὡς ἀδύνατον ἦν χωρῆσαι τὴν κιβωτὸν τὰ
 15 τῶσαῦτα πολυειδῆ καὶ ἄπειρα γένη τῶν ζώων πηχῶν τρια-
 κοσίων οὐσαν καὶ μόνον. καὶ οὐκ ἴσασιν οἱ δὴθεν σοφοὶ
 καὶ ἀπερισκεπτῶς καὶ ἀμαθῶς τὰ θεῖα λόγια πολυπραγμο-
 νοῦντες, ὅτιπερ ὁ συγγραφεὺς γεωμέτρης ὑπάρχων ἐξ Αἰγύ-
 πτου (ἐπαιδεύθη, γάρ φησιν, Μωϋσῆς πάση σοφίᾳ Αἰγυ-
 20 πτίων) γεωμετρικὴν πῆχυν ἔφη, ἥτις ὀργυῖαν μεγίστην ἔχει.
 τὴν γάρτοι γεωμετρικὴν Αἰγύπτιοι πρῶτοι, φασὶν, ἐφεύρον
 ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως διδαχθέντες καὶ
 γράψαντες, ἀφ' ὧν ἕτεροι μετέλαβον. ὅθεν σοφόνους ἄγαν
 καὶ φρονίμους αὐτοὺς ἀπεκάλεσαν διὰ τὴν θαυμαστὴν ἐπι-
 25 στήμην ταύτην καὶ σοφίαν. καὶ πρὸς τοῦτοις ἔστι καὶ ἄλλη

5 Gen. 6, 14 sqq. — 19 Act. App. 7, 22. — 19—20 cf. Cedren. I p. 20, 22; 83, 9. — 21—23 cf. Eudociae Violarium cp. 57; 993.

4 προθεσμίαν P et B lit. corr. et nonnulli ex recc. — 5 ὅθεν οὖν φησὶν N. — οὖν om. FGHR. — 6 ἀσήπτων τετραγώνων B τετραγώνων om. G. — νοσιᾶς CDFHR et G m. 1 corr. — 9 πλάτος αὐτῆς — ὕψος αὐτῆς N. — 14 τὰ om. FR. — 15 τῶν ζώων γένη N. — 16 οὐσαν om. NR. — 24 ἀπεκάλεσαν AGR.

9 ἐπισυνάγωγον P. — 13 τόδε τὸ ῥητὸν P. — 14 δυνατὸν P.

μαρτυρία εὐαπόδεικτος περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὥς φησιν Ἰώσηπος. Ἔως γὰρ νῦν ἐφ' ὑψηλοτάτοις ὄρεσι καὶ δυσβά-
τοις γῆς καὶ θαλάσσης λείψανα εὐρίσκεται, κοχλῖαι καὶ
ὄστρεων κάλυφα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια κηρύττοντα τὸ φο- 35 M
βερόν ἐκεῖνο καὶ παγκόσμιον ναυάγιον ἐπὶ τοῦ δικαίου 5
τούτου γενόμενον καὶ πολλῆς ἀθυμίας καὶ λύπης κόπου τε
καὶ περιστάσεως αἴτιον τούτῳ πεφηνότα.

Περὶ οὗ καὶ ὁ Θεῖος Χρυσόστομός φησιν· καὶ γὰρ δι-
καιος καὶ τέλειος ἦν καὶ πάντων διεφθαρμένων μόνος εὐη-
ρέσκει τῷ Θεῷ, τῶν ἄλλων πάντων προσκεκρουκότων. ἀλλὰ 10
μυρίας θλίψεις ὑπέμεινε πολλὰς καὶ κακὰς. ἐνιαυτὸν γὰρ
ὅλον δεσποτήριον ξένον καὶ φοβερόν ᾤκησεν οὐδὲν ἄμεινον
τῶν ἐν μετάλλοις πιεζομένων διακείμενος. ἵνα γὰρ τὸ πλῆθος
ἐάσω τῶν θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν, οἷς τοσοῦτον ἔζη χρόνον
εἰς τοιαύτην ἀπειλημμένος στενοχωρίαν, τί οἶε πάσχειν αὐτὸν 15
ὑπὸ τοῦ πατάγου τῶν βροντῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ψόφου τῶν
ὑετῶν; ἄβυσσος γὰρ ἡ μὲν κάτωθεν ἀνερρῆγνυτο, ἡ δὲ
ἄνωθεν κατεφέρετο, ὁ δὲ ἔνδον ἐκάθητο μόνος μετὰ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ. εἰ γὰρ καὶ ὑπὲρ τοῦ τέλους εἶχε θαρρεῖν, ἀλλὰ
τῇ τῶν γινομένων σφοδρότητι προαποτεθνήκει τῷ δέει. ὅπου 20
γὰρ ἡμεῖς οἰκίας ἔχοντες ἡδρασμένας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πόλεις
οἰκοῦντες ὁμῶς, ὅταν ἴδωμεν κατενεχθέντα σφοδρότερον ὀλίγον

2 Εὐσέβιος coni. Muraltus. cf. Eus. Chron. Migne T. 19, 153.
Eclog. hist. ap. Cramer Anecd. Par. II p. 170, 6 sqq. — 8—p. 51,
10 Chrysost. ad Stagir. II, 5. Migne T. 47, 454.

1 εὐαπόδεικτος GNPV (sed εὐαπόδεκτος etiam W) εὐαπό-
δεκτος rell. — 2 Ἰώσηπος GR Ἰώσιππος (Ἰώσ. A) AHM. —
3 γῆς καὶ om. F καὶ om. CV. — θαλάσσης BPRV θαλάττης rell.
— 4 κελύφη V. — 7 τούτῳ DP τούτῳ F om. G τοῦτο rell. —
πεφηνός V et L m. 2 πεφηνότα C πεφηνός G. — 8 καὶ γὰρ
— ἦν καὶ om. RV. — 9 εὐηρέσκει BFMV εὐηρέστη CDGHPR
εὐηρέστησε A Chr. — 10 ἀλλὰ] καὶ ἄλλας R καὶ ἄλλας γὰρ V. —
14 ἔζη CW συνέζη FGN ἔζησε R (συνέζησε Chr.).

τοῦ συνήθους ὑετόν, καταπίπτομεν καὶ συστελλόμεθα, τί οὐκ
 ἂν ἔπαθεν ἐκεῖνος ἔνδον ὦν καὶ τὴν φρικωδεστάτην ἄβυσσον
 ἐκείνην ἐννοῶν καὶ τῶν ἀποπνιγομένων τὰ διάφορα γένη;
 ἱκανὸν μὲν οὖν καὶ τὸ πόλιν μίαν ἢ οἰκίαν ἐπικλυσθεῖσαν
 5 καλυφθῆναι τοῖς κύμασιν ἐκπληῖξαι ψυχὴν, τὸ δὲ τὴν οἰκου-
 μένην ἅπασαν τοῦτο παθεῖν οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν πῶς διέθηκε
 τὸν ἐν μέσῳ περιφερόμενον τῷ κλυδωνίῳ. τὸν μὲν οὖν
 ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον τοσοῦτω συνείχετο ἔδει· ἐπειδὴ δέ ποτε
 ὁ κατακλυσμὸς ἐπαύσατο, ὁ μὲν φόβος ἐνεδίδου λοιπόν,
 10 ἐπετείνετο δὲ τὰ τῆς ἀθυμίας αὐτῷ σφόδρα, καὶ τὸ προ-
 φητικὸν ἔπασχεν, ὃ περὶ τῆς ἡμέρας κυρίου φησὶν Ἀμώς·
 ὃν τρόπον ἂν ἐκφύγῃ ἄνθρωπος ἀπὸ προσώπου λέοντος,
 36 M. καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος, καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ καὶ ἀπερεῖσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ
 15 δάκῃ αὐτὸν ὄφεις. καὶ γὰρ τῆς κιβωτοῦ προκύψαντα καὶ
 τῆς δυσώδους καὶ στενοχωρημένης εἰρκτῆς ἐκείνης ἀπαλλα-
 γέντα χειμῶν ἕτερος διεδέχετο τοῦ προτέρου οὐχ ἥττων ὀρῶντα
 τὴν πολλὴν ἐρημίαν καὶ τὸν βίαιον θάνατον ἐκεῖνον καὶ
 τῶν ἀναιρεθέντων τὰ σώματα τῇ ἰλϋὶ πεφυρμένα καὶ τῷ
 20 πηλῷ καὶ πάντας ὁμοῦ ἀνθρώπους τε καὶ ὄνους καὶ τὰ
 τούτων ἀτιμότερα γένη μᾶ τῇ ἐλεεινοτάτῃ ταφῇ [κατασχε-
 θέντας, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν] καταχωσθέντας. εἰ γὰρ καὶ σφόδρα
 ἦσαν ἁμαρτωλοὶ οἱ ταῦτα πεπονθότες, ἀλλ' ὅμως ἄνθρωπος
 ἦν ὁ Νῶε καὶ ἔπασχέ τι πρὸς τὸ ὁμόφυλον. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ
 25 κατακλυσμοῦ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων συνεχόμενος, τῇ μονώσει,
 τῇ πρὸς τὸ ὁμόφυλον συμπαθείᾳ, τῷ ἀλείρῳ τῶν ἀπολωλότων,

11 Amos 5, 19.

4 τὸ om. FN. — 11 ἀμώς φησιν BD. — ἀμῶς CHW. —
 12 φύγη (-ει M) GN Amos. — 13 ἡ om. FN. — 16 στενο-
 χωρημένης AHPW στενοχωρουμένης B ἐστενοχωρημένης rell. —
 17 ἥττων (ἦττων H) codd. praeter CGV. — 21 κατασχεθέντας —
 εἰπεῖν om. P Chr. μᾶλλον — καταχωσθέντας om. CFM in mg.
 m. 1 exhibet B. — 24 οὖν om. AB. — 26 τῷ ἀλείρῳ BG
 τὸ ἄπειρον rell.

τῷ τρόπῳ τῆς τελευτῆς, τῇ τῆς γῆς ἐρημίᾳ, πρὸ δὲ τούτων κακίας ἀβύσσω πάντοθεν συνέχετο, καὶ τῶν κυμάτων αὐτᾷ σφοδρότερον αἰ τῶν πονηρῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλαὶ προσεργή-
 γνυντο. μόνος γὰρ εἰς τοσοῦτον πλῆθος ἀπολειφθεὶς μοχθη-
 ρῶν ἀνθρώπων καὶ μιαρῶν πολλὴν τὸν γέλωτα καὶ πολλὰ 5
 τὰ σκώμματα καὶ τὰς χλευασίας ἔφερεν ὁ δίκαιος, μάλιστα
 ὅτε περὶ τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς μελλούσης αὐτοῖς διελέγετο
 συμφορᾶς καὶ πανωλεθρίας. ἐν ἔτεσιν ρ' τῆς κιβωτοῦ
 τεκταινομένης, καὶ αὐτοῦ διαρκήδην καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 βοῶντος, οὐδεὶς ἐπίστευεν. 10

[ια'. Περὶ Σήμ.]

Σήμ δὲ μετὰ δύο ἔτη τοῦ κατακλυσμοῦ γενόμενος ἐτῶν
 ρβ' ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξὰδ καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη φ'
 καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη χβ'.

[ιβ'. Περὶ Ἀρφαξάδ.]

15

Ἀρφαξὰδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν
 καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη υγ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα 37 M.
 ἔτη φλη'.

[ιγ'. Περὶ Καϊνᾶν.]

Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλζ' ἐγέννησε τὸν Σάλα καὶ 20
 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη τλ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
 ἔτη υξζ'.

12—p. 52, 16 Gen. 11, 10 sqq.

1 τὸν τρόπον N. — 2 αὐτῷ BGR Chrys. om. P αὐτῶν tell.
 — 4 ὀπολειφθεὶς AG ἀποληφθεὶς CFM. — 8 πανωλεθρίας
 CFNP. — 9 ἡμέραν om. ABG. — 16 ρβ' G ρλε' Gen. — καϊνᾶν
 BGHPV et recc. plerique καϊνὰν tell. — 17 υλ' G τετρακίσια
 τριάκοντα C υ' Gen. — 18 φλε' FGHLM et A m. 2. — 20 κα-
 ῖνᾶν BCFLV καϊνὰν tell. — ρλβ' G ρθ' R ρλ' Gen. — 22 τξζ'
 GHLR.

8 ἐν ἔτεσι γὰρ ρ' P. — 21 τλ'] υγ' P (cf. v. 17).

[ιδ'. Περὶ Σάλα.]

Σάλα δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ἑβερ καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη υγ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη φλγ'.

5

[ιε'. Περὶ Ἑβερ.]

Ἑβερ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Ἰεκτὰν καὶ τὸν Φαλέκ. ἐφ' οὗ ὁμοφώνου ὑπάρχοντος, ὥς φησιν Ἰώσηπος, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, συνάγεται εἰς ἓνα τόπον λεγόμενον Σενάαρ, εἴτα πύργον ἕως τοῦ οὐρανοῦ οἰκοδο-
 10 μείν ἐνενοούν καὶ περὶ αὐτὸν πόλιν τὴν Βαβυλῶνα, ἥ ἐστι σύγχυσις. ὧν τὸ ἔργον ἀτελὲς κατέρριπτο ματαίαν ἀνάβασιν ἐπιχειρηκόντων. οἳ γε καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς κιβωτοῦ σαφῶς εἰδότες πρῶτοι ναῦς ποιεῖν καὶ ἐν τοῖς ὕδασι πλέειν ἐπενόησαν. τῶν δὲ πάντων ἐπὶ τὴν τοῦ πύργου καὶ τῆς
 15 πόλεως ὀρμησάντων οἰκοδομὴν ἀρχηγούς ἐχόντων οβ', μόνος Ἑβερ οὐ συνέθετο τῇ τούτων ἀλογίστῳ ἐργασίᾳ. διὸ καὶ πάντων αἱ γλώσσαις συνεχύθησαν τῶν συνεθεμένων, καὶ εἰς οβ' γλώσσας διαιρεθέντων κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχόν-
 38 M. των αὐτῶν καὶ εἰς ἀνομοιογλωσσίαν ὑπὸ τοῦ πνεύματος καὶ
 20 τῆς δικαίας ὀργῆς ἐλαυνομένων καὶ διασπασθέντων, τοῦτ' ἄν μόνον θεὸς οὐκ ἐστέρησε τὴν ἀρχαίαν φωνήν. ὅθεν ἀπο-

7 Joseph. Ant. I, 109 sqq. — 12—14 cf. Excerpta cod. Paris 1630. ap. Müller Frgm. Hist. graec. IV p. 541 § 15. — 15— p. 53, 4 cf. Leo Gramm. p. 13, 4 sqq. Cedren. I p. 22, 14.

4 φγ' RW et ut vid. V m. 1. — 6 δὲ om. CLV. — 7 ἰώσηπος G ἰώσιπος AHM. — 9 σενναάρ CMPV. — ἐνενοούν οἰκοδομεῖν N. — 11 κατέρριπτο AGR κατερέριπτο (κατερρέρ. D κατερέρρ. L) CFLNV καταρρέριπτο B (κατερρίπτετο P). — ματ. τὴν ἀνάβασιν RV. — 13 καὶ ἐν τοῖς ὕδασι πλέειν P καὶ πλέειν ἐν τοῖς ὕδασι AF ἐν τοῖς ὕδασι καὶ πλέειν rell. — 15 οἰκοδομεῖν ACL et P, qui τὴν v. 14 omisit. — 17 συνεχύθησαν FG. — 20 τοῦτον (τούτων H) μόνον FN. — 21 ὁ θεὸς FHM.

7 ἐφ' οὗ ὁμόφωνον ὑπάρχων τὸ γένος τ. ἀνθρ. ὥς φ. ἰώσηπος P. — 10 τὴν καὶ Βαβ. P.

μείναντες ἐν τῇ προτέρᾳ γλώσσει, Ἑβραῖς αὕτη ἐπωνόμασται κατὰ τὴν τοῦ κρατήσαντος ἐπωνυμίαν εἰς τὸ γένος τῶν Ἑβραίων, οἵτινες πατρωνυμικῶς τε καὶ φερωνύμως Ἑβραῖοι προσηγορεύθησαν.

Ὅτι δὲ τῇ τῶν Ἑβραίων γλώσσει ἐχρῶντο οἱ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, δῆλον μὲν καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ Νῶε καταγομένους καὶ χρωμένους, δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τὸν δεύτερον Ἀδὰμ Χριστὸν τῇ τῶν Ἑβραίων φωνῇ κατὰ τὸν πρῶτον πάντως Ἀδὰμ χρώμενον, ὡς τὸ ἐφραθά, καὶ ταλιθὰ κούμη, καὶ λιμὰ σαβαχθανή, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ μέντοι καὶ πρὸς τοῦτοις καὶ τὰ τῶν παλαιῶν ὀνόματα ἐναργὲς τεκμήριον τοῦ ταύτην εἶναι φωνὴν τὴν πρὸ τῆς συγγένσεως. ἐφ' ὧν γὰρ κατ' οὐδεμίαν ἐστὶ γλῶσσαν τὸ σημαινόμενον ἐπιλύσασθαι, κατ' αὐτὴν τὸ ζητούμενον ἐρμηνεύεται. οἷον τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν αἱ προσηγο- 15 ραίαι δι' ἐτέρας οὐδεμιᾶς ἐρμηνεύονται, εἰ μὴ διὰ τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ μόνης. εἰ δέ τινες ἀμαθῶς ἀντιλέγουσιν, οὐ τὴν Ἑβραϊκὴν, ἀλλὰ τὴν Συριακὴν πρῶτην εἶναι γλῶσσαν, ἀκουέτωσαν τῆς ἐρμηνείας τοῦ σοφωτάτου καὶ πολυμαθοῦς Ὁριγένους εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰώβ, ἣ φησιν· οὕτως ἐρμη- 20 νεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου. καὶ φησιν· Συριακὴν ἔφη τὴν Ἑβραϊαν διάλεκτον, ἐπειδὴ γὰρ καὶ Συρίαν τὴν

10 Marc. 7, 34; 5, 41; 15, 34; Matth. 27, 46. — 11—17 cf. Leo Gr. p. 13, 8 sqq. Cedren. I p. 22, 19. — 20 Hiob 42, 18. — 21—p. 54, 2 cf. Cedren. I p. 23, 23.

6 ἀπὸ τούτου καὶ RV. — 10 ἐφραθᾶ FL ἐφαθᾶ G. — ταλιθὰ κούμη V ταλιθὰ κούμι L τὰ λιθακούμη BGP ταλιθακούμη (ταληθ. A) AF τὰ λιθὰ κούμ C ταβηθᾶ κούμη D ταληθακούμη (-κούμ alii) R. — λιμὰ σαβαχθανή BV λιμὰ σαβαχθανή AD λιμὰ σαβαχθανή L λιμὰς (-ας G) ἀβαχθανή (-νή FG) CFG. — 11 καὶ μέντοι καὶ πρὸς DPR καὶ ante πρὸς om. rel. — 20 ἡ BD et fort. PV ἡ CMHW ἢν A. — οὗτος AH Hiob. — 22 ἔφη LP εἰπὼν R. — Ἑβραίων BCLR.

18 συριακὴν ἔφη πρῶτην P (cf. v. 21). — 22 ἐπεὶ γὰρ P.

Ἰουδαίαν καὶ Σύρους οἱ παλαιοὶ τοὺς Παλαιστῖναιους ὠνόμαζον.

Ὁ μὲν οὖν πύργος οἰκοδομηθεὶς ἐν ἔτεσι μ' ἔμεινε
ἡμιτελὴς μετὰ τὴν σύγχυσιν. ὁ δὲ γε θεὸς ἀνέμῳ βιαίῳ
5 τοῦτον ἀνατρέπει, καὶ ἔστιν ἀνὰ μέσον Ἀσσοῦρ καὶ Βαβυ-
39 M. λῶνος εἰς ἔτι φυλασσόμενα τὰ ἔχνη αὐτοῦ.

[15'. Περὶ Φαλέκ.]

Φαλέκ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ καὶ
μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σθ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
10 ἔτη τλθ'.

Γίνονται οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη
βσξβ', καὶ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς συγχύσεως τῆς
πυργοποιίας καὶ τῆς τελευτῆς Φαλέκ, ὁ ἐστὶ μερισμός, ἔτη
φλς'. καὶ γίνεται διαμερισμός ἥτοι διασπορὰ τῶν νιῶν
15 Νῶε καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν γεννηθέντων. διὸ καὶ μέρορες ἐκλή-
θησαν ἀπὸ τε τῆς μεμερισμένης φωνῆς ἀπὸ τε τοῦ μερισμοῦ
τῆς γῆς.

Ὁ μέντοι Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἑλάμ καὶ τὸν Ἀσσοῦρ καὶ
τὸν Ἀρφαξὰδ καὶ τὸν Λούδ, ὁ δὲ Χάμ τὸν Χοῦς καὶ τὸν
20 Μεσρὲμ καὶ τὸν Φοῦδ καὶ τὸν Χαναάν, ὁ δὲ Ἰάφεθ τὸν
Γάμερ καὶ τὸν Μαγῶν καὶ τὸν Θήρα καὶ τὸν Ἰωῦαν καὶ

3—6 cf. Leo Gr. p. 13, 17 sqq. — 8—10 Gen. 11, 18 sq. —
15—17 Mal. p. 56, 1. — 18—p. 55, 2 Gen. 10, 22; 10, 6; 10, 2.

1 παλαιστίνους (-ήνους G) FGHM παλαιστῖνους LR. *Lectio*
cod. B comprehendio scripta incerta. — 5 ἀναμέσον AFGNPW. —
ἀσοῦρ DFMV ἀσοῦρ AHL σοῦρ G. — 6 εἰσέτι ALV (*sed* W
εἰς ἔτι). — 8 ῥαγαῦ NV (*sed* W ῥαγαῦ). — 12 βσμβ' ABFGN.
— τῆς συγχύσεως om. BM. — 14 χλς' FH. — 18 ἐλάμ BW ἐλάμ C
ἐλάν G. — ἀσσοῦρ DMP et recc. quidam. Gen.; ἀσοῦρ vel ἀσοῦρ
rell. — 19 χοῦς ADHV (*sed* χοῦς W). — 20 χαναάν LP. — 21 μαγῶν
BGW. — θήρα BCFW θήραν R θήρα rell. — ἰωῦαν ADFPV
Gen. ἰωνίαν CL et recc. quidam ἰωίαν BHM ἰωνοίαν recc.
plerique ἰωνάν G.

16 ἀπὸ τε — φωνῆς om. P ex homoeotel.

τὸν Ἑλισᾶ καὶ τὸν Θωβέλ καὶ τὸν Μωσὸχ καὶ τὸν Μαδαή, ἀφ' οὗ Μῆδοι γενόμενοι καὶ τῶν Βαβυλωνίων κρατήσαντες, ἡ χώρα Μῆδεια προσηγορεύθη κυρίως καὶ φερωνύμως.

Μετὰ γοῦν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν τοῦ πύργου διάλυσιν μεταστέλλονται οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε πάντας τοὺς ἐξ αὐτῶν 5 γενομένους καὶ διδόναι αὐτοῖς ἔγγραφον τῶν τόπων τὴν κατανέμησιν, ὥνπερ ἐκ τοῦ πατρὸς Νῶε παρειλήφασιν, καὶ τυγχάνουσιν ἐκάστῳ καὶ ταῖς ἐκάστου φυλαῖς καὶ πατριάις τόποι καὶ κλίματα καὶ χῶραι καὶ νῆσοι καὶ ποταμοὶ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ἔκθεσιν. καὶ κατακληροῦται τῷ μὲν πρωτο- 10 τόκῳ υἱῷ Νῶε Σῆμ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς καὶ Ῥινοκουρούρων τὰ πρὸς ἀνατολήν, τῷ δὲ Χάμ ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον, τῷ δὲ Ἰάφεθ ἀπὸ Μηδείας καὶ ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς βορρᾶν. αἱ δὲ λαχοῦσαι χῶραι τῷ μὲν Σῆμ εἰσὶν αὗται· Περσίς, Βακτρι- 15 ἀνή, Ἰρκανία, Βαβυλωνία, Κόρδυνα, Ἀσσυρία, Μεσοποταμία, Ἀραβία ἡ ἀρχαία, Ἑλυμαῖς, Ἰνδική, Ἀραβία ἡ εὐδαίμων, 40 M. Κοίλη Συρία, Κομμαγενή, καὶ Φοινίκη πᾶσα, καὶ ποταμὸς Εὐφράτης. τῷ δὲ Χάμ Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοῦς, ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ ποταμὸς 20 τῶν Αἰθιοπῶν, Ἐρυθρὰ ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Λιβύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαίρις, Συρτίς,

4—19 cf. Leo Gr. p. 14, 12 sqq. — 19—p. 56, 18 cf. ib. p. 16, 4 sqq.

1 ἑλισᾶ PW ἑλισᾶ F ἑλισᾶ (-σᾶ H) BGN. — θωβέλ P θάβελ FHM θοβέλ GL θόβελ BCDRV. — μωσὸχ ACFM μωσὸχ H ἑμωσὸχ W. — μαδαή DFGLPV μαδάβ HM μαδαῖ R. — 3 μηδία F μηδία ERV μήδια H. — 6 γεννωμένους FG. — 7 ὥνπερ ABCDH ἦνπερ F ὅπερ R ὥσπερ G. — 8 λαγγάνουσιν R Leo. — 9 κλήματα CFHMPV. — 12 Ῥινοκούρων BGLM item v. 13 Ῥινοκορούρων V. — 13 Γαδέρων ACFHMP item v. 13; p. 56, 2. — 14 μηδίας DGRV. — 18 συρίας BC. — κομμαγενή C κομμαγινή (-νή FM) FNR κομμαγίνη AGP κομαγηνή B κομαγγηνή V κομαγγινή L. — 22 Λιβύη — Συρτίς om. A. — παρατείνουσα N. — κυρήνης (κηρ. HM) CNP. — σύρτις V σύρτης R.

Λιβύη ἄλλη, Νουμηδεῖα, Μασσυρίς, Μαυριτανία ἡ κατέ-
 ναντι Γαδεῖρων, ἐν δὲ τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν
 ἔχει, Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν,
 Φρυγίαν, Καμαλίαν, Λυκίαν, Καρίαν, Λυδίαν, Μυσίαν
 5 ἄλλην, Τρωάδα, Αἰολίδα, Βιθυνίαν, τὴν ἀρχαίαν Φρυγίαν,
 καὶ νήσους πάλιν ἔχει Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον, καὶ
 ποταμὸν Γηὼν τὸν καὶ Νεῖλον καλούμενον. τῷ δὲ Ἰάφεθ
 Μήδεια, Ἀλβανία, Ἀρμενία μικρά τε καὶ μεγάλη, Καππα-
 δοκία, Παφλαγονία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπόρη, Μαιῶτις,
 10 Δέριβις, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βουταρνίς, Σκυθία, Θράκη,
 Μακεδονία, Δαλματία, Μολοσσίη, Θεσσαλία, Λοκρίς, Βοιω-
 τία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελλήνη ἡ καὶ Πελοπόννησος,
 Ἀρκαδία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς, Λυχνίτις, Ἀδριακὴ, ἐξ ἧς τὸ
 Ἀδριακὸν πέλαγος. ἔχει δὲ καὶ νήσους Βρεττανίαν, Σικελίαν,
 15 Εὐβοίαν, Ῥόδον, Χίον, Λέσβον, Κυθήραν, Ζάκυνθον, Κε-
 φαληρίαν, Ἰθάκην, Κέρκυραν, καὶ μέρος τι τῆς Ἀσίας τὴν
 καλουμένην Ἰωνίαν, καὶ ποταμὸν Τίγριν τὸν διορίζοντα
 μεταξὺ Μηδεῖας καὶ Βαβυλῶνος.

1 λιβύη ἡ ἄλλη BD. — νουμηδεῖα AHMP νουμηδία BDLRV
 νουμιδία G νομηδία C κονμιδία F. — 4 καὶ μαλίαν CR sed C
 post καρίαν repetit καμαλίαν. — 7 γηὼν DLP γηῶν V γηὸν G
 γειῶν BR γειδὸν HM γείον A γαιῶν F γνῶν C. — 8 μῆδεια
 CHMP μηδεῖα FL μιδεῖα A μηδία BDGRV. — 9 μαιῶτις BLV
 μαιώτης GR μεώτης AFHM μεώτις C μεσώτης P μεότης D. —
 10 δέριβις CDL δέριβης AHMPV δέριβη R δερβίς BFG. — σαρ-
 ματίς BCL σαρματίης PV σαρματίς DFG σαρματίης HMR. In A
 vox evanida. — βουταρνίς om. AM et recc. quidam. βοταρνίς G
 (βασταρνίς bene P). — 11 μολοσσί CP (μολοσσίς Leo). — 12 πελο-
 πόννησος (πελοπ. BG) codd. praeter P et recc. quosdam, qui πελο-
 πόννησος (πελωπ. P) exhibent. — 13 λυχνίτις P λυχνήτις CL
 λυχνήτις V λυχνήτης FW λυχνήτης G λαχνίτις R. — 15 χίον
 ADMV χίων HL. — λέσβον BGRV. — κυθήραν AB κύθειραν
 GR κηθηρίαν N. — κεφαλληνίαν AHV κεφαλληνίαν GLR κεφα-
 λονίαν M. — 17 τίγριν AHMP et ut vid. L m. 1. — 18 μηδεῖας
 BDRV. — βαβυλωνίας GRV.

4 μυσίαν ἄλλην — 6 σαρδανίαν om. P. — 8 ἀλβανία om. P.
 — 12 αἰτωλία om. P.

Τούτων οὖν οὕτω κληρωθέντων ὁ τοῦ Χάμ υἱὸς Χαναάν
 ἰδὼν τὴν πρὸς τῷ Λιβάνῳ γῆν ὅτι ἀγαθὴ τέ ἐστὶ καὶ εὐ-
 φορος καὶ κατὰ πολὺ τῆς ἑαυτοῦ διαλλαττουσα γῆς, τυραννι- 41 **Μ.**
 κῶς καθήρπασεν αὐτὴν καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Σὴμ κληρονόμους
 ἐξήλασεν, καὶ οὕτω πᾶσα γῆ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Χαναάν 5
 προσηγορεύετο. κἀντεῦθεν τοίνυν ὁ δίκαιος κριτὴς μετὰ
 ταῦτα τοῖς ἐκ τοῦ Σὴμ υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπέδωκεν αὐτὴν διὰ
 Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καθὼς καὶ τῷ Ἀβραάμ προεπηγγείλατο.
 δίκαιος γὰρ ὁ κύριος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν.

[ιζ'. Περὶ Ῥαγαῦ.]

10

Ῥαγαῦ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σερούχ
 καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σζ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
 ἔτη τλθ'.

[ιη'. Περὶ Σερούχ.]

Σερούχ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχωρ καὶ 15
 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη τλ'.
 ὃς πρῶτος ἤρξατο τοῦ Ἑλληνικοῦ δόγματος διὰ τοὺς πάλαι
 γενομένους πολεμιστὰς ἢ ἡγεμόνας ἢ πράξαντάς τι ἀνδρεῖον
 ἀρετῆς καὶ μνήμης ἄξιον, οὓς καὶ ἀνδριᾶσι στηλῶν ἐτίμησεν
 ὥς ἀγαθόν τι πεπραχότας. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἄνθρωποι 20
 ἀγνοοῦντες τὴν τῶν προγόνων γνώμην, ὅτι ὥς προπάτορας
 καὶ ἀγαθῶν πραγμάτων ἐπινοητὰς ἐτίμησαν μνήμης καὶ

1—6 cf. Leo Gr. p. 17, 18 sqq. — 9 Psalm 10 (11), 7. —
 11—16 Gen. 11, 20 sqq. — 17—p. 58, 2 Mal. p. 53, 16 sqq. cf.
 annot. ad Mal. p. 54, 1.

1 τούτων οὖν οὕτω CDFP τούτων οὖν τῶν R τούτων οὕτω
 rell. — κληρωθέντων ABFGHMP κληροδοθέντων CV κληροδοτη-
 θέντων DLR. — 6 προσηγόρευτο BG προσηγόρευται R. — 7 τοὺς
 — υἱοὺς BR. In P υἱοῖς ex υἱοὺς corr. — 8 ναυῆ LPR ναὶ A
 ναυῆ rell. — 11 ῥαγάβ BN.

8 καὶ om. P. — 17 πρῶτος μὲν ἤρξατο P. — 19 καὶ ante
 μνήμης om. P.

μόνον χάριν, ὡς θεοὺς οὐρανίους ἐτίμων καὶ ἔθνον αὐτοῖς καὶ οὐχ ὡς ἀνθρώπους θνητοὺς γενομένους. ὦν τὴν ἀσέβειαν Σολομῶν στηλιτεύων φάσκει· τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον νῦν εἰς σέβασμα ἐλογίσαντο.

- 5 Σαφέστερον δὲ καὶ διεξοδικώτερον τὴν παράνοϊαν τούτων καὶ ἀθεϊαν διελέγχων ὁ μέγας Ἀθανάσιος τοιάδε φησίν·
 σαθρᾶς τοίνυν τῆς τοιαύτης αὐτῶν διανοίας φαινομένης, ἀνάγκη τὴν ἀλήθειαν διαλάμπειν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαγνώσεως. οὔτε γὰρ τὸ κακὸν παρὰ θεοῦ οὔτε ἐν θεῷ, οὔτε
 10 μὴν οὐσία τίς ἐστίν, ἀλλ' ἄνθρωποι κατὰ στέρησιν τῆς τοῦ καλοῦ φαντασίας ἐπινοεῖν ἤρξαντο καὶ ἅμα πλάττειν τὰ οὐκ ὄντα καὶ ἅπερ ἐβούλοντο. ὥσπερ γὰρ ἂν τις ἡλίου φαίνοντος καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑαυτῷ σκότος ἐπινοεῖ καὶ λοιπὸν
 42 M. ὡς ἐν σκότει πλανώμενος καὶ περιπατῶν προσκóπτει πολ-
 15 λάκις καὶ κατὰ κρημνῶν ὑπάγων νομίζει μὴ εἶναι φῶς ἀλλὰ σκότος, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων καμμύουσα τὸν νοητὸν ὀφθαλμόν, δι' οὗ τὸν θεὸν ὁρᾶν δύναται, ἑαυτῇ τὰ κακὰ ἐπενόησεν. γέγονε μὲν γὰρ εἰς τὸ ὁρᾶν τὸν θεὸν καὶ ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι· αὕτη δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ
 20 τὰ φθαρτὰ καὶ τὰ τοῦ σκότους ἔργα ἐπεξήτησεν, καθὼς γέγραπται ὅτι· ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ, αὐτοὶ δὲ ἐπεξήτησαν λογισμοὺς πολλούς. ἐπεὶ οὖν ὥσπερ μανέντες οἱ ἄνθρωποι τὴν οὐκ οὔσαν κακίαν ἐπενόησαν, οὕτω καὶ

3 Sap. 14, 20. — 5—22 Athanasius contra gentes 7. Migne T. 25, 16 A. — 21 Eccles. 7, 29. — 22—p. 59, 17 Athan. ib. 8. Migne 17 A.

1 μόνης ABG Mal. — 3 σολομῶν BCFG LV. — 9 ἐν τῷ θεῷ RV. — 10 τῆς (τὴν rec. quidam) κατὰ στέρησιν τῆς (τῆς hic om. R) CLRV. — 11 καὶ ἀναπλάττειν BV Ath. — 13 καμύων CF. — ἑαυτῷ ADGP Ath. ἑαυτοῦ CMV αὐτοῦ BFHLR. — 15 καὶ om. N. — 16 καμύουσα CF κάμνονσα L. — 18 γὰρ om. CL. — 19 αὐτῇ A αὐτῇ P αὕτη F αὕτη rell. Ath.

3 ὁ σολομὼν P.

τοὺς οὐκ ὄντας θεοὺς ἑαυτοῖς ἀνεπλάσαντο. ὥς γὰρ πάλιν εἴ τις εἰς βυθὸν καταδύς μηκέτι μὲν βλέποι τὸ φῶς μηδὲ τὰ ἐν τῷ φωτὶ φαινόμενα διὰ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ πρὸς τὸ κάτω νεῦμα καὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπίχυσιν, μόνα δὲ τὰ ἐν τῷ βυθῷ αἰσθόμενος νομίζοι μηδὲν εἶναι πλέον ἐκελ- 5 νων, οὕτω δὴ καὶ οἱ πάσαι τῶν ἀνθρώπων καταδύντες εἰς τὰς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίας καὶ φαντασίας κἀντεῦθεν ἐπὶ λαθόμενοι τὰς περὶ θεοῦ ἐννοίας τε καὶ δόξας, τὰ φαινόμενα θεοὺς ἀνετυπώσαντο δοξάζοντες τὴν κτίσιν παρὰ τὸν κτίσαντα. καὶ ὥσπερ κατὰ τὸ προλεχθὲν παράδειγμα οἱ εἰς 10 βυθὸν καταδυόμενοι ὅσον ἐπικαταβαίνουσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον τὰ σκοτεινότερα καὶ βαθύτερα βλέπουσιν, οὕτω καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων πέπονθε γένος. οὐ γὰρ ἀπλῆν ἔσχον τὴν πλάνην καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν, οὐδὲ ἀφ' ὧν ἤρξαντο ἐν τούτοις διέμειναν, ἀλλ' ὅσον τοῖς προτέροις ἐνεχειρίζον, τοσοῦτον 15 ἑαυτοῖς καινότερας ἐφεύρισκον τὰς δεισιδαιμονίας μηδένα κόρον τῶν πρώτων κακῶν λαμβάνοντες. ἐπικαταβαίνοντες γὰρ λοιπὸν ταῖς ἐννοίαις καὶ τοῖς λογισμοῖς οἱ ἄνθρωποι οὐρανῷ καὶ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ τοῖς ἄστροις τὴν τοῦ θεοῦ τιμὴν τε καὶ δόξαν ἀνέθεσαν, εἴτα πάλιν τοῖς σκοτεινοῖς 20 λογισμοῖς ἐπικαταβαίνοντες αἰθέρα καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι θεοὺς προσηγόρευσαν, προβαίνοντες δὲ τοῖς κακοῖς ἤδη καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τῶν σωμάτων συστάσεως, τὴν θερμὴν καὶ τὴν ψυχρὰν καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηρὰν οὐσίαν θεοὺς ἀνύμνησαν, οἱ δέ γε τελεώτεροι τὴν ἀσέβειαν 25 καὶ ἀνθρώπους τοὺς μὲν ἔτι ζῶντας, τοὺς δὲ καὶ μετὰ θά- 43 M. νατον θεοὺς ἐκάλεσαν. καὶ οὐ μόνον εἰς ἀνθρώπους καὶ

17—p. 60, 8 Athanasius *ib.* 9 Migne 17 C.

2 βλέπει BFGHMR. — 5 νομίζει FGHMR. — 9 ἐντώ-
σαντο N. — 10 λεχθὲν FR. — 11 τοσοῦτῳ B et recc. quidam
τοσοῦτο ALNP τοσοῦτον CFGV et recc. alii. — 13 ἔχον L
ἔχων C. — 14 εἰδωλολατρείαν BGM RV. — 21 τὸν ἀέρα LP Ath.
τὸν om. rell. — 24 καὶ τὴν ξηρὰν καὶ τὴν ὑγρὰν B Ath.

11 τοσοῦτῳ de Boor: τοσοῦτο, ut praebent codices potiores,
defend. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 318.

κτῆνη καὶ ἐρπετὰ χερσαῖά τε καὶ ἔνυδρα τὴν τοῦ θεοῦ
 προσηγορίαν μετήγαγον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μηδ' ὅλως ὄντα
 ἢ φαινόμενα τὴν αὐτὴν δυσσέβειαν ἐξοκέλλαντες ἐπεδείξαντο.
 λογικὰ γὰρ ἀλόγοις ἐπιμύξαντες καὶ ἀνόμοια τῇ φύσει ἐνεί-
 5 ραντες ὡς θεοὺς ἐδόξασαν, οἳ οἱ εἰσιν οἱ παρ' Αἰγυπτίοις
 κυνοκέφαλοι καὶ ὄφιοκέφαλοι καὶ ὄνοκέφαλοι καὶ ὁ παρὰ
 Αἰβυσι κριοκέφαλος καὶ παρὰ τοῖς μύθοις τὰ λεγόμενα πλά-
 σματα, ἡ Σκύλλα καὶ ἡ Χάρυβδις καὶ ὁ Ἴπποκένταυρος.
 ἐπιτείνοντες δὲ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἡδονὴν τε καὶ ἐπι-
 10 θυμίαν θεοποιήσαντες, ἣν δὴ καὶ Ἀφροδίτην καλέσαντες
 προσεκύνησαν. καὶ μέντοι καὶ τοὺς παρ' αὐτῶν ἄρχοντας
 διὰ τιμὴν τῶν ἀρξάντων ἢ διὰ φόβον τῆς αὐτῶν τυραν-
 νίδος ὡς θεοὺς ἐτίμησαν, ὥσπερ ὁ ἐν Κρήτῃ Ζεὺς τετίμηται
 καὶ ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἑρμῆς καὶ ὁ ἐν Ἰνδῇ Διόνυσος καὶ ὁ ἐν
 15 Αἰγύπτῳ Ἴσις καὶ Ὅσιρις καὶ ὁ νῦν Ἀδριανοῦ τοῦ Ῥωμαίων
 βασιλέως παῖς Ἀντίνοος. ἐπιδημήσας γὰρ Ἀδριανὸς ἐν Αἰγύ-
 πτῳ καὶ τελευτήσαντα ἰδὼν τὸν τῆς ἡδονῆς αὐτοῦ ὑπηρετὴν
 Ἀντίνοον ἐκέλευσε θρησκεύεσθαι τοῦτον, ἅτε δὴ καὶ μετὰ
 θάνατον ἔρῳ τοῦ παιδὸς δι' ὑπερβάλλουσιν ἀσέλγειάν τε
 20 καὶ οἰστοηλασίαν. καὶ γὰρ οἱ παρ' Ἑλλήσι διαβεβοημένοι
 θεοί, Ζεὺς τε καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἥφαιστος καὶ
 Ἑρμῆς καὶ ἐν θηλείαις Ἥρα καὶ Ἀθήνη καὶ Ἀθηνᾶ καὶ
 Ἄρτεμις διαταγαῖς ἐκρίθησαν θεοποιεῖσθαι. διὸ δὴ ταύτας
 καὶ τὰς τοιαύτας εἰδωλομανίας καὶ ἐφευρέσεις ἢ θέλα γραφῇ

7—8 Athan. *ib.* 22 Migne 44 B. — 9—20 *ib.* 9 Migne
 20 B. — 20—23 *ib.* 10 Migne 21 B. — 23—*p.* 61, 12 *ib.* 11
 Migne 24 B.

5 οὗ οἱ P οἱ CGM οἷον B. — 6 καὶ ὄφιοκέφαλοι *om.* HM.
 — καὶ ὄνοκέφαλοι *om.* AFHM. — 19 *τε om.* BDF. — 20 *βε-*
βοημένοι RV. — 21 *ποσειδῶν* BDP. — *ἡφαιστει* (ἡφ. CM) CDM.
 — 22 *δημήτρα* ACFP.

7 καὶ τὰ παρὰ τοῖς μύθοις πλάσματα P Ath. — 14 καὶ *post*
διόνυσος om. P. — 17 *ιδῶν om.* P Ath. — 21 *τε om.* P Ath. —
 24 καὶ *ante* ἐφευρέσεις *om.* P Ath.

θριαμβεύουσα οὕτω φάσκει· ἀρχὴ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων,
 εὐρεσεις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς. οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε
 εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, κενοδοξία δὲ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς
 τὸν κόσμον. διὰ τοῦτο καὶ σύντομον αὐτῶν ἐπενοήθη τὸ
 τέλος. ἄωρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ τοῦ ταχέως ἀφ- 5
 αἰρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας τὸν ποτε νεκρὸν ἄνθρωπον
 νῦν ὥς ζῶντα ἐτίμησε καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυ-
 στήρια καὶ τελετάς. εἴτα χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος
 ὥς νόμος διεφυλάχθη, καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκευέτο 44 M.
 τὰ γλυπτὰ, καὶ τοῦτο γέγονε τῷ βίῳ εἰς ἔνδρον, ὅτι ἡ συμ- 10
 φορᾶ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι τὸ ἀκοινωνήτον
 ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθηκαν. εἴθε τοίνυν καὶ οἱ
 τῶν τοιούτων ψευδοθέων κήρυκες καὶ μάντις, ποιηταί τε
 καὶ συγγραφεῖς, ἀπλῶς εἶναι θεοὺς γεγραφήκασιν, ἀλλὰ μὴ
 καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀθεότητος καὶ 15
 αἰσχροποιοῦ πολιτείας ἀνέγραφον. καὶ γὰρ τοὺς ἀκολάστους
 ἔρωτας καὶ ἀσελγείας τοῦ Διὸς καὶ παιδοφθορίας καὶ τῶν
 ἄλλων ζηλοτυπίας πρὸς ἡδονὴν τῶν θηλειῶν καὶ φόβους
 καὶ δειλίας καὶ τὰς ἄλλας κακίας οὐδὲν ἕτερον ἢ ἑαυτοὺς
 ἐλέγχουσιν, ὥς οὐ μόνον οὐ περὶ θεῶν διηγοῦνται, ἀλλ' οὐδὲ 20
 περὶ σεμνῶν ἀνθρώπων. ἐκ μὲν γὰρ Διὸς τὴν παιδοφθορίαν
 καὶ τὴν μοιχείαν, ἐκ δὲ Ἀφροδίτης τὴν πορνείαν, καὶ ἐκ
 μὲν Ῥέας τὴν ἀσελγείαν, ἐκ δὲ Ἄρεως τοὺς φόνους καὶ ἐκ
 Διονύσου τὴν οἰνοφλυγίαν καὶ ἐξ ἄλλων ἄλλα τοιαῦτά φρασι
 τὴν ἀρχὴν εἰληφέναι. ἀλλ' οὐκ ἄδηλον τοῖς νοῦν ἔχουσιν, 25

2—9 Sap. 14, 12 sqq. — 10—12 *ib.* 21. — 12—21 Athan.
ib. 15 Migne 32 C. — 21—25 *ib.* 26 Migne 52 B. — 23—24 De
 Dionyso add. ex Athan. de incarnatione 49 Migne 184 C. —
 25—p. 62, 7 Athan. ctr. gentes 17 Migne 36 C.

8 κρατηθὲν GHR. — 13 ψευδοθεῶν AFG ψευδῶν θεῶν L.
 — 14 μὴ] μὴν AR. — 15 καὶ ante τὰς om. GL. — 17 ἀσελ-
 γείας διηγούμενοι τοῦ Διὸς Ath. — 18 θηλειῶν GV θη-
 λείων BDFPR θηλείων AC θηλίων MH. — 22 καὶ ante ἐκ
 om. FP.

ὅτι παρὰ γνώμην εἰρήκασι τὰ τούτων πάθη καὶ τὰς αἰσχί-
 στους πράξεις. ἐπειδὴ γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ ἀκοινωνήτον προσ-
 ηγορίαν καὶ τιμὴν τοῖς οὐκ οὔσι θεοῖς, ἀλλ' ἀνθρώποις
 θνητοῖς ἐσπούδαζον ἀναθεῖναι, τούτου χάριν καὶ ἄκοντες
 5 ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἠναγκάσθησαν τὰ τούτων ἐκθέσθαι πάθη
 πρὸς ἔλεγχον τοῦ μὴ θεοὺς αὐτοὺς εἶναι, ἀλλ' ἐμπαθεῖς ἀν-
 θρώπους.

Ἀλλὰ φασιν οἱ τῇ πλάνῃ ταύτῃ δεδουλωμένοι· διὰ τοῦτο
 θεοὺς αὐτοὺς ἡγούμεθα, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις χρήσιμοι γε-
 10 γόνασιν. Ζεὺς μὲν γὰρ λέγεται πλαστικὴν τέχνην ἐξευρη-
 κέναι, Ποσειδῶν δὲ τὴν κυβερνητικὴν, καὶ Ἥφαιστος μὲν
 χαλκευτικὴν, Ἀσκληπιὸς δὲ ἰατρικὴν καὶ ὁ Ἀπόλλων τὴν
 μουσικὴν, καὶ Ἀθηνᾶ μὲν τὴν ὑφαντικὴν, Ἀρτεμις δὲ τὴν
 κυνηγικὴν, καὶ Ἥρα μὲν στολισμὸν, Δημήτηρ δὲ γεωργίαν
 15 καὶ ἄλλοι ἄλλας. οὐκοῦν εἰ διὰ τὰς τῶν τεχνῶν εὐρέσεις
 45 Μ. θεοὺς αὐτοὺς ἄξιον ἀναγορεύεσθαι, δέον καὶ τοὺς τῶν
 ἄλλων τεχνῶν εὐρετὰς οὕτως ὀνομάζεσθαι. γράμματα μὲν
 γὰρ Φοίνικες ἐφεῦρον, ποίησιν δὲ ἡρωϊκὴν Ὅμηρος, καὶ
 διαλεκτικὴν μὲν Ζήνων ὁ Ἐλάτης, ξητορικὴν δὲ Κόραξ
 20 ὁ Συρακούσιος, καὶ μελισσῶν μὲν καρπὸν ὁ Ἀρισταῖος,
 σίτου δὲ σπόρον Τριπτόλεμος, καὶ νόμους μὲν Λυκοῦργος
 ὁ Σπαρτιάτης καὶ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, τῶν δὲ γραμμάτων
 τὴν σύνταξιν καὶ ἀριθμοὺς καὶ μέτρα καὶ στάθμια Παλα-

8—15 Athan. *ib.* 18 Migne 37 A. — 12 De Asclepio inserta
 ex Athan. de incarn. *l. l.* — 15—*p.* 63, 3 Athan. *ctr. gentes*
 18 Migne 37 B.

2 ἐπειδὴ — *p.* 64, 6 θεοὺς ὀνομάσαι καὶ *om.* B. — 8 φησιν
 DH. — 11 ποσειδῶν DHLP. — 12 τὴν χαλκευτικὴν GHMR. —
 ὁ *m.* 1 *spr.* v. A *om.* V (*inest in W*) ὡς καὶ ἀπόλλων P. —
 13 ἄρτεμις — 14 κυνηγικὴν *om.* C, v. 12 *post* ἰατρικὴν *ins.* G. —
 14 κυνηγετικὴν GRV Ath. — δῆμητρα V Ath. — 16 ἀγορεύεσθαι
 HL. — 19 ἐλατῆς F ἐλεάτης V Ath. — 20 ἀριστέος C ἀριστέως
 AF. — 23 ἀριθμοὺς καὶ ἑτερα σταθμια N.

3 ἀλλὰ ἀνθρώποις P.

μήδης ἐφεῦρεν, καὶ ἄλλοι ἄλλα καὶ διάφορα τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων ἀπήγγειλαν χρήσιμα κατὰ τὴν τῶν ἱστορησάντων μαρτυρίαν. ἀλλ' εὐδηλος ἡ τούτων παρένοια, ὅτι περ οὐ μόνον ἀνθρώποις φθαρτοῖς προσήψαν τὴν τοῦ θεοῦ τιμὴν τε καὶ δόξαν, ἀλλὰ καὶ πετεινοῖς καὶ τετραπόδοις καὶ ἑρπετοῖς κατὰ τὴν ποικιλίαν τῶν παθῶν αὐτῶν καὶ μα- 5 νιώδη λύσαν. περὶ ὧν φησι καὶ ὁ ἀπόστολος· ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι 10 εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας. καὶ ὅλως τῶν ἐν εἰδώλοις μανέντων πάντων διάφορός ἐστιν ἡ δόξα καὶ ἡ θρησκεία, καὶ οὐ τὰ αὐτὰ παρὰ τοῖς αὐτοῖς εὐρίσκεται. καὶ εἰκότως· τοῦτο γὰρ οὐ μικρὸς 15 ἔλεγχός ἐστι τῆς αὐτῶν ἀθεότητος. διαφορῶν γὰρ ὄντων καὶ πολλῶν κατὰ πόλιν καὶ χώραν θεῶν, καὶ τοῦ ἑτέρου τὸν τοῦ ἑτέρου θεὸν ἀναιροῦντος, οἱ πάντες παρὰ πάντων ἀναιροῦνται. καὶ γὰρ οἱ παρ' ἄλλοις νομιζόμενοι θεοὶ τῶν παρ' ἄλλων θεῶν λεγομένων γίνονται σπονδαὶ καὶ θυσίαι. 20 Αἰγύπτιοι μὲν οὖν τὸν Ἄπιν βοῦν μόσχον ὄντα σέβουσι καὶ τὸν Μενδήσιον τράγον, καὶ τούτους ἄλλοι τῷ Διὶ θύουσιν, Αἰβυες δὲ πρόβατον θεοποιοῦσιν, καὶ τοῦτο παρ' ἑτέρων εἰς θυσίαν σφάζεται, Ἴνδοι δὲ τὸν Διόνυσον θρησκεύουσι συμβολικῶς οἶνον αὐτὸν ὀνομάζοντες, καὶ ἄλλοι 25 τοῦτον σπένδουσιν. Ἕτεροι δὲ ποταμοὺς καὶ κρήνας καὶ

3—13 Ath. *ib.* 19 Migne 40 A. — 7—13 Rom. 1, 21 *sqq.* — 13—15 Ath. *ib.* 23 Migne 48 A. — 15—*p.* 64, 2 *ib.* 24 Migne 48 B.

2 ἐπήγγειλαν RV ἀνήγγειλαν AG. — τὴν *om.* CR. — 14 παρ' αὐτοῖς GHM. — 18 τὸν ἕτερον θεὸν GR. — 22 μενδίσιον ALP μὲν δίσιον CF.

12 αὐτοῖς P. — 18 ἀναιροῦντες P. — 24 σφάζεται P Ath.

πάντων μᾶλλον Αἰγύπτιοι τὸ ὕδωρ προτετιμήκασιν καὶ θεὸν ἀνηγόρευσαν. ἐν οἷς καὶ τοσοῦτον ὑπερεπλεόνασεν ἡ εἰδωλομανία παρὰ τὰ ἔθνη πάντα, ὥς οὐ μόνον βόας τε καὶ τράγους καὶ κύνας καὶ πιθήκους θεραπεύσαι, ἀλλὰ καὶ σκόρδα
 5 καὶ κρόμμυνα καὶ πολλὰ τῶν εὐτελῶν ἐτέρων λαχάνων θεοὺς ὀνομάσαι καὶ προσκυνῆσαι διὰ τὸν πλοῦτον τῆς ἀσεβείας. καὶ τὸ μὲν ὕδωρ τοῦ Νείλου ἐσέβοντο ὥς τὴν χώραν αὐτῶν ἀρδεῦον, τὸν δὲ βοῦν ἐθεοποιοῦν ὥς τὴν γεωργίαν ἐπιτελοῦντα καὶ τὴν τροφήν πορίζοντα, τὸν δὲ τράγον καὶ τὰ
 10 πρόβατα διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν χρῆσιν, τὰ δὲ λοιπὰ βδελύγματα, κύνας τε καὶ πιθήκους καὶ κνώδαλα καὶ τὴν λοιπὴν ἀπρέπειαν τῶν ζώων τε καὶ τῶν λαχάνων, ἐθεράπευον καθότι πρόφασιν αὐτοῖς αἱ περὶ ταῦτα χρεῖαι γέγονασιν δῆθεν αἷτια σωτηρίας ἐν τῷ καιρῷ τῆς τοῦ Φαραῶ πανωλεθρίας. ἥνικα
 15 γὰρ ἐκεῖνος τὸν Ἰσραὴλ διώκων κατεποντίσθη, ἕκαστος περὶ ὃ ἀπησχολήθη μὴ ἐξακολουθήσας τῷ Φαραῷ καὶ περισωθείς τοῦτο ἐθεοποίησε λέγων· θεὸς μου γέγονε σήμερον μάλιστα, δι' οὗ καὶ σωθεὶς οὐ συναπωλόμην τῷ Φαραῷ κωλυθεὶς διὰ τῆς τούτου προνοίας. ὑπὲρ χρόνον τοίνυν κατὰ περι-
 20 οδὸν τινα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐγεννᾶτο βοῦς ἔχων σημεῖά τινα περὶ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν κέρκον, ἐξ ὧν ἐγνωρίζετο, ὅτι Ἄπις ἐστὶν ἡ γούν θεός, ὅθεν καὶ ἑορτὴν ἐποιοῦν ὥς θεοῦ αὐτοῖς ἐνδημήσαντος, καὶ παρετιθέασιν τῷ βοὶ πανδαισίαν ἐν

19 — p. 65, 1 cf. Eudociae Violar. cp. 8. Suid. v. Ἄπιδες. — 19 — p. 65, 7 *Eadem ad verbum exhibet Anastasii Sinaitae cod. Vindobon. Theol. 305 Fol. 74^r in quaest. 46 Migne T. 89, 601 post vers. 9 auctoris nomine non addito.*

2 ὑπερεπλεόνασεν om. N. — 4 σκόρδα DFGLRV. — 5 κρόμμυνα CFGHM. — 8 ἀρδεύων ACHMR. — ἐθεοποιοῦντο BF ἐθεοποίησαν G. — 13 περὶ αὐτὰ N. — αἷτια CHM αἰτίας A αἷτιοι B. — 14 πανωλεθρίας CFHLMP. — 16 ἀπησχολήσθη CR et ut vid. D. — 21 γλῶσσαν NR. — 23 παραιτιάσει B παραιτίεσαν V Eud. παρετίθουν G παρετιθέασι rell. Anast.

7 ἐσέβοντο] ἐτίμων P. — 19 ὑπέρχρονον P. — 22 ἐποιοῦντο P Anast.

τῇ φάτνῃ πολλὴν εὐωχοῦντες τὸν θεὸν αὐτῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν τράγον σεβόμενοι Μένδην λεγόμενον κατὰ τὴν ἑαυτῶν γλῶτταν ὡς ἀνακείμενον ἔφασκον τῇ γονίμῳ δυνάμει, οὗ τινος τράγου καὶ ἱερὸν ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ ἦν τραγοσκελῆς ὄρθιον τὸ αἰδοῖον ἔχων. ἔτι μὲν καὶ τοὺς κορκο- 5 δήλους καὶ τοὺς ὄφεις καὶ τοὺς αἰλούρους καὶ τοὺς ἰχθύας τιμῶντες ἐξ ἀλόγου τιμῆς ἀτιμίαν ἑαυτοῖς περιεποιοῦντο. ἤδη δὲ τινες εἰς τοσαύτην ἀσθένειαν καὶ παραφροσύνην ἐξήχθησαν, ὡς καὶ ἀνθρώπους τοῖς παρ' αὐτῶν ψευδοθεοῖς κατασφάττειν καὶ εἰς θυσίαν προσάγειν. ὅθεν οὖν προ- 10 ασφαλιζόμενος ἄνωθεν ὁ θεῖος λόγος τὸν ἐκ τῆς τοιαύτης πλάνης ἀπαλλαγέντα λαὸν ἔφασκεν· οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ πᾶν ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. ὡς οὖν διαφορᾶς οὔσης μεταξὺ εἰδώλου 15 καὶ ὁμοιώματος εἰκότως εἶπεν· οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἶδωλον 47 M. οὐδὲ ὁμοίωμα. τὸ μὲν γὰρ εἶδωλον οὐδεμίαν ὑπόστασιν ἔχει, τὸ δὲ ὁμοίωμα τινός ἐστιν ἰνδαλμα καὶ ἀπείκασμα. ἐπειδὴ τοίνυν Ἕλληνες ἀναπλάττουσι τὰς οὐχ ὑφεστώσας μορφάς, τρίτωνας καὶ σφίγγας καὶ κενταύρους, καὶ Αἰγύ- 20 πτιοι κυνοπροσώπους καὶ βουκεφάλους, εἶδωλα καλεῖ τὰ

1—7 cf. Nonnus in Gregor. or. in S. Lumina cp. 11 Migne T. 36, 1071 C. Suid. v. Μένδην. — 8—10 Ath. ctr. gentes 25 Migne 49 A. — 10—15 ib. 45 Migne 89 B. — 12 Exod. 20, 4. — 15—p. 66, 8 Theodoret. in Exod. Quaest. 38 Migne T. 80, 264 C.

2 μένδιν B μένδητα V μέντην C (μένδης P. Anast.). — 3 γλῶσσαν PR. — 4 τραγοσκελῆς ACF Anast. τραγοσκελῆς L τράγος κελῆς (κελῆς G κέλης B) BGP τράγος καὶ λῆς W. — 5 κορκοδείλους M κροκοδείλους G κροκοδείλους BV. — 6 αἰλούρους A ἐλούρους (ἐλ. M) CFHMP ἐρούλλους L. — 7 ἑαυτοῦς CL. — 9 ἐξηνέχθησαν B Ath. — ψευδοθεοῖς AF. — 10 εἰς θυσίαν] θυσίας DH Ath. — 12 ποιήσης AHM item v. 16. — σεαντῷ BFRV Ex. — 14 οὐδ' οὐ μὴ BFV οὐδοιμῃ A. — 15 λατρεύσεις DV Ex. — 16 σεαντῷ BRV Ex. — 20 σφίγγας καὶ τρίτωνας R Theod.

1 τῇ om. P An. — 4 τράγου] μένδητος P An. — 9 τοὺς — ψευδοθεοῦς P.

τῶν οὐχ ὑφεστώτων μιμήματα, ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφε-
 στῶτων εἰκάσματα, οἷον ἡλίου, σελήνης, ἄστρων, ἀνθρώπων,
 θηρίων, ἐρπετῶν, καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων. τούτοις
 δὲ κελεύων μήτε προσκυνεῖν μήτε λατρεύειν οὐχ ἁπλῶς ἀπα-
 5 γορεύει ἀμφοτέρω, ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει τινὰς προσκυνῆσαι
 μὲν ἀμφοτέρω διὰ φόβον ἀνθρώπινον, οὐ μὴν δὲ λατρεύσαι
 κατὰ ψυχὴν, ἐδίδαξεν ὥς ἐκάτερον ἀσεβὲς καὶ θεοστυγὲς
 καὶ λίαν ἀπόβλητον.

Διὰ δὴ τοῦτο πάλιν, ἵνα μή τινες ὥς οὔτοι τῷ κάλλει
 10 τῶν κτισμάτων ἀποβλέψαντες οὐχ ὥς ἔργα θεοῦ, ἀλλ' ὥς
 θεοὺς τιμῇσωσιν, ἐπάγει προσφόρως ἡ γραφὴ λέγουσα· καὶ
 μὴ ἀναβλέψῃς τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν
 σελήνην καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς
 προσκυνήσῃς αὐτοῖς, ἃ ἀπένειμε κύριος ὁ θεός σου πᾶσι
 15 τοῖς ἔθνεσιν. ἀπένειμε δὲ οὐκ εἰς τὸ εἶναι θεοὺς αὐτοῖς
 ταῦτα, ἀλλ' ἵνα τῇ τούτων ἐνεργείᾳ καὶ θεωρίᾳ γινώσκου-
 σιν οἱ ἀπὸ τῶν ἔθνων τὸν πάντων δημιουργὸν καὶ κύριον.
 ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενε-
 σιουργὸς θεωρεῖται καὶ· τὰ ἄόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 20 τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, καὶ· οἱ οὐρανοὶ διη-
 γοῦνται δόξαν θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει

9—17 Athan. ctr. gentes 45 Migne T. 25, 89 C. —
 11 Deuter. 4, 19. — 18 Ath. ib. 44 Migne 88 D. Sap. XIII, 5. —
 19 Ath. ib. 35 Migne 69 C. Ep. ad Rom. 1, 20. — 20 Ath. ib. 27
 Migne 53 B. Psalm. 18 (19), 2.

1 τῶν οὐχ — δὲ τὰ om. G μιμήματα — ὑφεστώτων om. CP.
 — τὰ om. ADHLV. — 3 τῶν τοιούτοις B et recc. nonnulli. —
 11 τιμῇσουσι LR. — 12 μὴ ἀναβλέψας CG Deut. Ath. οὐ μὴ
 ἀναβλέψῃς L et V in loco evanido m. 2, invito W. — 13 πλανη-
 τηθῆς BV πλανηθεὶς καὶ F. — 14 προσκυνήσεις DFGLR προσ-
 κυνῆσαι M προσκυνήσας V (sed W: προσκυνήσεως) προσκυνῆσαι B.
 — αὐτούς CLR. — 16 γινώσκωσι AGV recc. quidam Ath. —
 21 ἀναγγέλει FP ἀναγγελεῖ BCGNR.

3 παραπλησίων P. — 18 γενεσιουργὸς αὐτῶν P Sap. (αὐτῶν
 om. et. Ath.).

τὸ στερέωμα, καθὼς γέγραπται. ὁ μὲν οὖν κτίστης θεὸς
 τέλειός ἐστι καὶ προτέλειος καὶ ἀνευδεῆς κατὰ πάντα τρόπον.
 τὰ δὲ κτίσματα λαβὼν τις οἶον ἥλιον μὲν καθ' ἑαυτὸν μόνον
 καὶ σελήνην, γῆν τε αὖ καὶ αἶρα, καὶ τὴν θερμὴν καὶ
 ψυχρὰν καὶ ξηρὰν καὶ ὑγρὰν οὐσίαν διαιρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς 5
 ἄλληλα συναφείας ἕκαστον ἐκλάβοι καθ' ἑαυτὸ καὶ ἰδίᾳ 48 M.
 θεωρήσειεν, εὐρήσει πάντως μηδὲν ἱκανούμενον ἑαυτῷ, ἀλλὰ
 τῆς ἀλλήλων χρείας ἐπιδεόμενα καὶ ταῖς παρ' ἀλλήλων ἐπι-
 κουρίαις συνιστάμενα. ἥλιος μὲν γὰρ τῷ σύμπαντι οὐρανῷ
 συμπεριστρέφεται καὶ ἐμπεριέχεται, καὶ σκότος τῆς ἐκείνου 10
 κυκλοφορίας οὐκ ἂν ποτε γένοιτο, σελήνη δὲ καὶ ἄστρα
 μαρτυροῦσι τὴν παρὰ ἡλίου γινομένην αὐτοῖς φωταυγίαν.
 γῆ δὲ πάλιν οὐκ ἄνευ ὑετῶν τοὺς καρποὺς ἀποδιδούσα
 φαίνεται, οἱ δὲ ὑετοὶ χωρὶς τῆς τῶν νεφῶν χρείας οὐκ ἂν
 ἐπὶ τῆς γῆς καταβαῖεν, ἀλλ' οὐδὲ νέφη χωρὶς τοῦ αἵθερος. 15
 καὶ ὁ αἶθρ οὐχ ὑφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ μὲν τοῦ αἵθερος δια-
 καίεται, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου καταλαμπόμενος λαμπρύνεται.
 καὶ πηγαὶ μὲν καὶ ποταμοὶ οὐκ ἄνευ τῆς γῆς συστήσονται
 ποτε, γῆ δὲ οὐχ ὑφ' ἑαυτῆς ἐρῆρυσται, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς
 τῶν ὑδάτων οὐσίας συνέστηκεν, ἐμπεριέχεται δὲ καὶ αὐτὴ 20
 κατὰ τὸ μέσον τοῦ παντὸς συνδεθεῖσα, ἥ τε θάλασσα καὶ
 ὁ ἔξωθεν περιρρέων σύμπασαν γῆν μέγας ὠκεανὸς ὑπὸ ἀνέ-

3—p. 68, 12 Athan. ctr. gentes 27 Migne 53 B.

5 πρὸς ἀλλήλας CF et fortasse M. — 6 καθ' ἑαυτὸν R et B
 lit. corr. καθ' ἑαυτῶν V καθ' ἑαυτῷ AG. — 10 ἐμπεριέχεται CV
 (ἰνυίτο W). — σκότος δίχα τῆς V (ἐκτὸς τῆς Ath.). — 12 παρὰ
 οὐ ἡλίον BN. — γενομένην CFGLRV. — φωταυγίαν P φωταύ-
 γειαν R φωταγωγίαν L. — 14 νεφελῶν CF Ath. — 15 κατα-
 βαῖνοιν A καταβαίνουσιν R καταφέρονται W φέρονται V. —
 οὐδὲν ἔφη CHL (lit. corr.) et recc. quidam οὐδενέφη (-ει A) AP
 οὐδὲν νέφη W οὐδὲ νεφέλη F. — τοῦ om. N. — 17 τοῦ om. ABV.
 — 19 ἐρῆρυσται V et L m. 2 ἐρίρυσται B ἐρείρυσται (ἐρίρ. A)
 rell. — 20 αὐτῇ HPV. — 21 τε] δὲ N. — 22 τὴν γῆν LPR Ath.

11 σελήνην P. — 21 συνδεσθήσα P.

μων κινεῖται καὶ φέρεται, ὅπου δ' ἂν αὐτὸν ἡ τῶν ἀνέμων
 προσρῆξῃ βία. καὶ αὖ πάλιν οἱ ἄνεμοι οὐκ ἐν ἑαυτοῖς,
 ἀλλὰ κατὰ τοὺς περὶ τούτων εἰπόντας ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἄερα
 τοῦ αἰθέρος διακαύσεως καὶ θερμότητος ἐν αὐτῷ τῷ ἄερι
 5 συνίστανται καὶ δι' αὐτοῦ πανταχοῦ πνέουσιν. περὶ γὰρ
 τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν ἡ τῶν σω-
 μάτων φύσις, τὴν θερμὴν λέγω καὶ τὴν ψυχρὰν ξηρὰν τε
 καὶ ὑγρὰν οὐσίαν, τίς οὐκ οἶδεν ὥς ὁμοῦ μὲν συνημμένα
 ταῦτα συνίστανται, διαιρούμενα δὲ καὶ καθ' ἑαυτὰ γινόμενα
 10 λοιπὸν καὶ ἀλλήλων εἰσὶν ἀναιρετικά. τὸ γὰρ θερμὸν ὑπὸ
 τοῦ ψυχροῦ ἀναιρεῖται, καὶ τὸ ψυχρὸν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ
 ἀφανίζεται, καὶ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ ξηραίνεται. πῶς
 οὖν ταῦτα ἂν εἶεν θεοὶ δεόμενα τῆς παρ' ἐτέρων ἐπικουρίας,
 καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα καὶ θεοὺς ἀναγορεύειν ἄξιον; πῶς
 15 δὲ πάλιν οἱ τὴν κτίσιν θεοποιοῦντες οὐχ ὀρῶσιν ἥλιον μὲν
 ὑπὸ γῆν γινόμενον καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ὑπ' αὐτῆς μὴ ὀραῖσθαι
 συγχωρούμενον; σελήνην δὲ ἥλιος κρύπτει μεθ' ἡμέραν τῇ
 49 M. τοῦ φωτὸς λαμπηδόνι, καὶ γῆς μὲν τοὺς καρπούς χάλαζα
 πολλάκις βλάπτει, τὸ πῦρ δὲ πλημμυροῦντος ὕδατος σβέν-
 20 νυται. εἴπερ ἦσαν θεοί, ἔδει τούτους μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἡτ-
 τᾶσθαι καὶ ἐπικρύπτεσθαι, ἀλλὰ πάντοτε ἀλλήλοις συνεῖναι
 καὶ κοινὰς ἅμα τὰς ἐνεργείας ἐπιτελεῖν. ὅθεν εἰκότως οὔτε
 ἥλιος οὔτε σελήνη οὔτε μὴν ἄλλο τι μέρος τῆς κτίσεως,
 πολλῶν δὲ πλεόν οὔτε τὰ ἐν λίθοις καὶ χρυσῷ καὶ ταῖς ἄλλαις

12—13 Athan. ctr. gentes 28 Migne 56 B. — 14—20 *ib.* 29 Migne 57 B. — 20—22 *ib.* 57 C. — 22—p. 69, 5 *ib.* 60 A.

5 συνίσταται (συνήστ. M) CFLM et B sed m. 1 corr. — 13 ἂν om. BFGHM. — 14 καὶ ἀλλήλοις — ἄξιον om. L καὶ θεοὺς — ἄξιον om. BF. — 16 γενόμενον B Ath. — 19 τὸ δὲ πῦρ GNR. — 21 κρύπτεσθαι ABG ὑποκρύπτεσθαι L.

15 ἥλιον — γινόμενον (ἡλίον — γενομένου Ath.) τὸ φῶς ἡ γῆ σκιάζει μὴ ὀραῖσθαι. σελήνην δὲ μεθ' ἡμέραν ἥλιος κρύπτει P Ath. — 20 εἴπερ οὖν ἦσαν P Ath.

ὕλαις ἀγάλματα, οὐδ' οἱ παρὰ ποιηταῖς μυθολογούμενοι Ζεὺς
 καὶ Ἀπόλλων καὶ οἱ λοιποὶ εἶεν ἀληθῶς θεοί, ὡς ὁ λόγος
 ἀπέδειξεν, ἀλλὰ τὰ μὲν αὐτῶν μέρη τῆς κτίσεώς ἐστιν, τὰ
 δὲ ἄψυχα τυγχάνει, τὰ δὲ μόνον ἄνθρωποι θνητοὶ γεγό- 5
 νασιν ἢ ὑπάρχουσιν. εἰ τοίνυν τοὺς παρὰ ποιηταῖς λεγο-
 μένους θεοὺς οὐκ εἶναι θεοὺς ἀποδέδεικται, ἀνάγκη πᾶσα
 τούτων ἀναιρουμένων παρ' ἡμῖν λοιπὸν εἶναι τὴν θεοσέβειαν,
 καὶ τὸν παρ' ἡμῶν προσκυνούμενον καὶ κηρυττόμενον τοῦτον
 μόνον εἶναι θεὸν ἀληθινὸν καὶ πάσης κτίσεως δημιουργόν,
 τὸν ἐν τριάδι προσκυνούμενόν τε καὶ λατρευόμενον, ὅς καὶ 10
 καθόλου τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνης
 καὶ ἀλόγου φαντασίας ἀπάγων καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θείαν
 γνῶσιν ἐπανάγων αὐτοῖς φησιν· οὐκ ἔσονται σοὶ θεοὶ ἕτεροι
 πλην ἐμοῦ. καί· ἄκουε, Ἰσραήλ, κύριος ὁ θεὸς σου κύριος
 εἷς ἐστίν. καί· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ 15
 μόνῳ λατρεύσεις. οὗτος οὖν τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ καὶ δυνάμει
 πάντα συνέχων καὶ τὰς ἀρχὰς διαφυλάττων πάσης αἰσθητῆς
 οὐσίας, αἵπερ εἰσὶ θερμὴ καὶ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὕγρὰ, εἰς
 ἕν συγκεραυνῶν, σύμφωνον ἀποτελοῦσιν ἁρμονίαν, καὶ οὔτε
 τὸ πῦρ τῷ ψυχρῷ μάχεται, οὔτε τὸ ὕγρὸν τῷ ξηρῷ ἀντι- 20
 τάσσεται, ἀλλ' ὡς φίλα καὶ ἀδελφὰ τὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα
 ἐναντία συνελθόντα τε καὶ φαινόμενα ζωογονοῦσι καὶ τοῦ
 εἶναι τοῖς σώμασιν ἀρχαὶ γίνονται, καὶ οὕτως αὐτῷ πάντα
 πειθόμενα τὰ μὲν ἐπὶ γῆς ζωογονεῖται, τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς
 συνίσταται· καὶ ἡ μὲν θάλασσα πᾶσα καὶ ὁ μέγας ὠκεανὸς 25

5—9 Athan. ctr. gentes 40 Migne 80 B. — 10—14 *ib.* 45
 Migne 89 D. — 13 Exod. 20, 3. — 14—16 Ath. *ib.* 46 Migne 92 A.
 Deut. 6, 4; 13; Ev. Matth. 4, 10. — 16—p. 70, 2 Ath. *ib.* 42
 Migne 84 B.

3 τῆς om. N. — 4 γεγόνασιν ἢ τυγχάνουσιν B τυγχάνουσιν
 ἢ γεγόνασιν A. — 16 οὗτος DGPR et H m. 1 corr. ex οὕτως.
 οὕτως rell. (καὶ οὕτως B m. 1 corr. ex καὶ οὗτος). — σοφία καὶ
 δυνάμει BPR σοφ. τε καὶ δυνάμει rell. — 19. 20 οὔτε τῷ ψυ-
 χρῷ μάχεται τὸ πῦρ B τὸ πῦρ om. M. — 23 πάντα αὐτῷ ABG.

ὄροις ἰδίους ἔχουσι τὴν ἑαυτῶν κίνησιν, ἥ δὲ ξηρὰ πᾶσα
χλοηφορεῖ καὶ κομᾷ παντοίοις καὶ διαφόροις φυτοῖς ὑπεί-
κουσα τῷ θεῷ προστάγματι.

Τὴν δὲ γε δημιουργίαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν πᾶσαν
50 Μ. 5 κτίσιν πολλοὶ διαφόρως ἐξειλήφασιν, καὶ ὥς ἕκαστος αὐτῶν
ἠθέλησεν, οὕτω καὶ ὥρισατο. οἱ μὲν γὰρ αὐτομάτως καὶ
ὥς ἔτυχε τὰ πάντα γεγενῆσθαι λέγουσιν, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ
Ἐπικούριοι, καὶ τὴν τῶν ὅλων πρόνοιαν περὶ αὐτῶν οὐκ
εἶναι μυθολογοῦσιν, οἱ δέ, ἐν οἷς ἐστι καὶ ὁ περιβόητος
10 παρ' Ἑλληνσι Πλάτων, ἐκ προϋποκειμένης καὶ ἀγενήτου ὕλης
πεποιηκέναι τὸν θεὸν τὰ πάντα διηγοῦνται. οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ
καὶ εἰς ἀδικίαν ἐκτραπέντες καὶ παρανομίαν πᾶσαν ὑπερ-
βάντες ἀκόρεστοι περὶ τὸ ἁμαρτάνειν γεγόνασιν. πόλεις γὰρ
κατὰ πόλεων ἐπολέμουν, καὶ ἔθνη κατὰ ἐθνῶν ἡγείροντο,
15 καὶ διηρεῖτο πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς μάχας, ἐκάστου φιλο-
νεικοῦντος ἐν τῷ παρανομεῖν καὶ πράττειν ἄθεσμα πρὸς
λύπην θεοῦ καὶ πρὸς θεραπείαν τοῦ διαβόλου. τοσοῦτον
γὰρ ἡσέβουν, ὅτι καὶ δαίμονας ἐθρόησκενον καὶ θεοὺς λοιπὸν
ἀνηγόρευον καὶ θυσίας αὐτοῖς δι' ἀλόγων ζώων καὶ ἀνθρώ-
20 πων σφαγὰς προσήγον, ὥς εἴρηται. διὸ καὶ μαγεῖαι παρ'
αὐτοῖς ἐδιδάσκοντο καὶ μαντεῖαι καὶ φαρμακεῖαι, καὶ μέντοι
καὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ τὴν αἰτίαν καὶ πάσης πολιτείας
τε καὶ συμβάσεως τύχῃ καὶ ἄστροις ἀνετίθουν, μηδὲν τῶν
φαινομένων πλεόν λογιζόμενοι. καὶ ὅλως ἦν πάντα παρα-

4—9 Ath. de incarn. 2 Migne 97 C. — 9—11 ib. 100 A. —
11—16 ib. 5 Migne 105 B. — 17—24 ib. 11 Migne 116 C. —
24—p. 71, 16 ib. 47 Migne 180 B.

2 ὑπήκουσα codd. praeter BDGR. — 7 τὰ om. FL. —
10 ἀγενήτου ALP ἀγεννήτου rell. et m. 2 L. — 14 ἐγείροντο
GPR ἡγείραντο B. — 15 διήρητο A (διήρητο Ath.). — 16 ἐν
τῷ om. AB. — 19 διὰ ἀλόγων CV. — 20 προσήγον FP (ἐπετέ-
λουν Ath.) προήγαγον R προσήγαγον rell.

νομίας καὶ ἀσεβείας ἔμπλεα, καὶ πανταχοῦ τῆς ἀπάτης τῶν
 μάντεων ἐπεπλήρωτο. καὶ γὰρ τὰ ἐν Δελφοῖς καὶ τὰ ἐν
 Δωδώνῃ καὶ τὰ ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀνκίᾳ καὶ Λιβύῃ καὶ
 Αἰγύπτῳ καὶ Καβείροις μαντεύματα καὶ ἡ Πυθία ἐθαυμά-
 ζοντο μὲν τότε παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῇ φαντασίᾳ. νῦν δὲ 5
 ἀφ' οὗ Χριστὸς ὁ θεὸς λόγος, ἡ τοῦ θεοῦ σοφία καὶ δύ-
 ναμις, καταγγέλλεται, πέπνυται ταῦτα καὶ ἡ τούτων δαιμο-
 νιώδης μανία, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι λοιπὸν ἐν αὐτοῖς ὁ μαν-
 τεύόμενος. καὶ πάλαι μὲν ἐφαντασιολόγουν δαίμονες τοὺς
 ἀνθρώπους προκαταλαμβάνοντες πηγὰς ἢ ποταμούς ἢ ξύλα 10
 ἢ λίθους, καὶ οὕτω ταῖς μαγείαις ἐξέπληττον τοὺς ἄφρονας,
 νῦν δὲ τῆς θείας ἐπιφανείας τοῦ θεοῦ λόγου γενομένης,
 ἠφάνισται τούτων ἡ φαντασία. καὶ πάλαι μὲν τοὺς παρὰ 51 M.
 ποιηταῖς λεγομένους θεοὺς Δία καὶ Κρόνον καὶ Ἀπόλλωνα
 καὶ Ἡρώας νομίζοντες οἱ ἄνθρωποι θεοὺς ὑπάρχειν ἐπλα- 15
 νῶντο σέβοντες, καὶ μὲν δὴ καὶ ἀλληγορικῶς τινες αὐτῶν
 ἐκλαμβάνοντες προσεκύνουν, οἷον τὸν Ποσειδῶνα ὕδαρ καὶ
 τὸν Ἥφαιστον πῦρ καὶ τὴν Ἥραν ἀέρα καὶ τὴν Δήμητραν
 γῆν καὶ καρποὺς καὶ τὸν Δία ὑετόν, ἄρτι δὲ ἐκείνοι μὲν
 ἐγνώσθησαν ἄνθρωποι θνητοί, μόνος δὲ Χριστὸς ἐν ἄν- 20
 θρώποις ἐπεγνώσθη θεὸς ἀληθινοῦ θεοῦ θεὸς λόγος. οἱ
 τοίνυν ποιηταί, φησὶν, εἰρήκασιν, ὅτι Ζεὺς ἐστὶν ὁ ὕων,
 ἀλλ' οἱ αὐτοὶ πάλιν εἶπον, ὅτι μοιχὸς ἐστὶ καὶ παιδοφθόρος

19—21 Athan. de incarn. 47 Migne 180 B.

2 ἐπεπλήρωντο MV. — 4 καβείροις (-ροῖς B) ABGL in L
 corr. — 9 ἐφαντασιολόγουν FGHMR et L sed in L σ m. 2
 add. vid. — 12 θεοῦ om. L Ath. — γεγεννημένης HM Ath. —
 15 Ἡρώας] Ἥρα οὗς C Ἥραν F. — 18 δημήτραν ACFL in L corr.
 — 21 θεὸς ἀληθινὸς ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ F θεὸς ἀληθινὸς ἀλη-
 θινοῦ θεοῦ R. — 22 φασὶν FL om. R. — 23 ἄλλοι αὐτοὶ CH
 ἀλλ' αὐτοὶ L.

2 μαντείων P (μαντείων Ath.). — 19 ὑετόν ἔφασκον εἶναι P.
 — 23 ὅτι καὶ μοιχὸς ἐστὶ P.

καὶ πατραλοίας καὶ ἕτερα τούτων οὐκ ἐλάττονα ἐγκλήματα.
 ἀλλ' οὐκ ἔστιν, φησὶν, ἀληθῆ. οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ὕειν. εἰ γὰρ
 ταῦτα δέχῃ, κἀκεῖνὰ σε ἀνάγκη δέξασθαι, εἰ δὲ ἐκεῖνα ἐκ-
 βάλλεις, καὶ ταῦτα μετ' ἐκείνων. εἰ δὲ ἀφείς τοὺς ποιητὰς
 5 ὥς πλαστολόγους ἐπὶ τὰς ἀλληγορίας δράμοις, ἐκεῖνό σε
 ἐρήσομαι· τί ποτέ ἐστιν ὁ Ζεὺς; ἡ ζέουσα, φησὶν, οὐσία
 καὶ τὸ ὑπὲρ τὸν ἀέρα μέρος, ὃ καὶ αἰθὴρ λέγεται παρὰ τὸ
 ζέον καὶ καῖον. οὐκοῦν οὐκ ἔστι λογικὴ τις καὶ διακριτικὴ,
 ἀλλ' ἄλογος. οἷτι γὰρ ἡ τοῦ ἀέρος φύσις ἄλογός ἐστι παντί
 10 πον δῆλον. εἰ γὰρ ἀήρ ἐστιν ὁ Ζεὺς, ὁ δὲ ἀήρ ἄλογος καὶ
 ἀναισθητός, κἀντεῦθεν ὁ μῦθος οἰχήσεται. ὁ γὰρ ἀήρ οὔτε
 πατήρ ἐγένετό τινος οὔτε τινὰ ἔτεκεν οὐσίαν οἶαν ἀναπλάτ-
 τουσιν οἱ μυθολόγοι καὶ μυθοπλάσται τὸν ἥλιον, ὃν καὶ
 Ἀπόλλωνα καλοῦσι καὶ υἱὸν αὐτοῦ λέγουσιν εἶναι. οὔτε γὰρ
 15 ἥλιος λογισμὸν ἔχει οὔτε διάνοιαν καὶ νοῦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ
 φυσικόν ἐστι τὸ ἔργον ἀγόμενον καὶ περιφερόμενον τῷ νόμῳ,
 ᾧ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἔταξεν αὐτῷ ὁ θεός. ἄλλως τε οὐδὲ τὸ
 ὕειν τοῦ αἰθέρος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν νεφελῶν δεχομένων τὸ
 ὕδωρ ἢ ἀπὸ τῆς θαλάττης ἢ ἀνωθεν τῶν ναμάτων τούτων
 20 φερομένων ἢ τῶν ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν ὑδάτων, ὥς ἡ ὄντως
 ἀλήθεια διὰ τῶν θείων προφητῶν ἔφη. καὶ ὥσπερ οὖν
 ἥλιου φαίνοντος ἀπελάννεται σκότος, οὕτω τῆς θείας ἐπι-
 φανείας γενομένης ἀπελήλათαι τῆς εἰδωλομανίας τὸ σκότος,
 καὶ πᾶσα ἡ τῶν φιλοσόφων πειθανολογία μωρία καὶ φλυ-
 25 αρία φανερώς ἀπεδείχθη, καθὼς γέγραπται. περὶ μὲν γὰρ
 τῆς τῶν εἰδώλων ἄρδην καταλύσεως· καὶ ἔσται, φησὶν, ἐν

26 Zachar. 13, 2.

1 ἐλάττω V ἐλάττον FR. — 5 δράμης HR δράμεις MW ἀνα-
 δράμης G. — 8 ζέων καὶ καίων AR ζέειν καὶ καίειν V. — 15 ὁ
 ἥλιος BR. — 17 τε δὲ οὐδὲ FN. — 18 νεφῶν NW. — 19 θα-
 λάσσης BFW. — 20 ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν FRV et G sed οὐνὸν corr.
 ex οὐνῶν. — 21 θείων om. AV. — καὶ om. FL. — οὖν om. V. —
 22 τὸ σκότος BFL. — 24 πειθανολογία CFW et L lit. ex πειθ.

6 εἰσὶν P. — 13 μυθολόγοι καὶ om. P. — 24 πειθανολογ.
 περὶ ταύτης μωρία P. — 25 φανερώς] σαφῶς P.

ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος Σαβαώθ, ἔξολοθρεύσω τὰ 52 M.
 ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι αὐτῶν ἔσται
 μνηεῖα. περὶ δὲ τῆς τῶν φιλοσόφων ματαιολογίας· ὁ δρασ-
 σόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. καὶ· κύριος
 γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι. καὶ 5
 πάλοι μὲν εἰδωλολατροῦντες Ἕλληνες καὶ βάρβαροι κατ' ἁλ-
 λήλων ἐπολέμουν, ὥς εἴρηται, καὶ ὠμοὶ καὶ ἀπηνεῖς πρὸς
 τοὺς συγγενεῖς ἐτύγχανον. οὐκ ἦν γάρ τινα τὸ σύνολον οὔτε
 τὴν γῆν οὔτε τὴν θάλασσαν ἔοπλον διαβῆναι διὰ τὴν πρὸς
 ἀλλήλους ἀκατάλακτον μάχην, καὶ ἀπλῶς πᾶσα ἡ τοῦτων 10
 ζωὴ καὶ διαγωγὴ δι' ὅπλων ἐγίνετο, καὶ ξίφος ἦν αὐτοῖς
 ἀντὶ βακτηρίας καὶ παντὸς βοηθήματος ἔρεισμα. νῦν δὲ
 ὅτε εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοποιοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν μεταβεβή-
 κασιν, τότε δὴ τότε παραδόξως τῷ ὄντι κατὰ διάνοιαν κατα-
 νυγέντες τὴν ὁμότητα τῶν φόνων ἀπέθεντο καὶ οὐκέτι 15
 πολέμια φρονοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ δαιμόνων τὸν πόλεμον διὰ
 τῶν ἀρίστων τρόπων καὶ τῶν κατ' ἀρετὴν πράξεων ἐτρέ-
 ψαντο καὶ προδήλως ἀντεπαρετάξαντο. περὶ ὧν καὶ γέγρα-
 πται ὅτι· συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ
 τὰς ξιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' 20
 ἔθνος μάχαιραν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Περὶ ὧν μέντοι καὶ Θεοδώρητος τοιάδε φησὶν· εἰ τοίνυν
 Ἕλληνες ἀνέγνωσαν ἀκριβῶς τὰς Ἑλληνικὰς ἱστορίας, ἔγνω-
 σαν δήπουθεν ὥς καὶ τὰς περιφανεῖς ἐπιστήμας καὶ τῶν
 τεχνῶν τὰς πλείστας παρ' Ἑβραίων ἐπαιδευθήσαν Ἕλληνες. 25

3 I. Cor. 3, 19—20. — 5—16 Athan. de incarn. 51 Migne 188 B.
 — 16—18 *ib.* 52 Migne 189 B. — 18—21 *ib.* Migne 188 C. Jes. 2, 4.
 — 22—p. 74, 4 Theodoret. Graec. aff. cur. I Migne T. 83, 793 D.

5 σοφῶν] ἀνθρώπων N. — 9 τὴν ante γῆν et θάλασσαν
 om. N. — 18 ἀντεπαρετάξαντο AHW ἀντιπαρετάξαντο P. —
 19 ὅτι om. ABG. — 22 ὁ Θεοδώρητος CFRV. — εἰ] οἱ DFG
 sed F εἰ ante ἀνέγνωσαν ins. — 24 ὡς om. RV sed R δήπου-
 θεν. τὰς δὲ exhibent.

19 καὶ συγκόψουσι P.

γεωμετρίαν γὰρ Αἰγυπτίους πρώτους ἐφευρηκέναι φασίν, ἀστρολογίαν δὲ καὶ γενεθλιαλογίαν Χαλδαίων εὗρημα λέγεται, Ἀραβες δὲ καὶ Φρύγες οἰωνοσκοπίαν ἐπενόησαν πρῶτοι. καὶ θύειν θεοῖς Χαλδαῖοι μὲν ἐξεῦρον ἦτοι Κύπριοι
 5 (διφοροῦνται γὰρ ἔθνος Περσικὸν ὑπάρχοντες), τὴν δὲ ἀστρονομίαν ἐφευρηκέναι πρῶτοι λέγονται Βαβυλώνιοι διὰ Ζωροάστρου, ἐξ ὧν δεύτεροι παρείληφον Αἰγύπτιοι, τὴν δὲ γεωμετρίαν Αἰγύπτιοι ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χωρῶν προδιδαχθέντες καὶ εἶθ' οὕτω γράψαντες, ἔτεροι
 53 M. 10 μετέλαβον. τὴν δὲ μαγείαν καὶ γοητείαν καὶ φαρμακείαν Μῆδοι μὲν ἐφεῦρον καὶ Πέρσαι, διαφέρουσι δὲ πρὸς ἀλλήλας. ἡ μὲν γὰρ μαγεία ἐπικλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα δι' ἀγαθὸν γεγόνασιν.
 15 γοητεία δὲ ἐστὶν ἐπικλησίς δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους εἰλουμένων ἐπὶ κακοῦ τινος σύστασιν, ὅθεν καὶ γοητεία κέκληται ἀπὸ τῶν γοερῶν καὶ τῶν θορήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δέ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ στό-
 90 ματος. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς οἰωνιστικῆς τὸ μὲν ἐστὶν ὀρνεο-

4—20 cf. Nonnus ad Gregor. Naz. in Julianum I ep. 70 Migne T. 36, 1021 B. Eudociae Violarium cp. 57 et 633 et 993. — 20—p. 75, 16 cf. Nonnus ib. I ep. 72 Migne 1024 A. Eudocia cp. 57 Suid. v. Οἰώνισμα.

2 ἀστρολογία — γενεθλιαλογία F Theod. — χαλδαίους εὗρηκέναι B. — εὗρημα CFGR εὗρήματα HM. — 5 διαφοροῦνται BHM R Nonn. Eud. cap. 57 (sed Eud. cp. 633 διαφορεῖται). — 6 ζωροάστρου ACF. — 7 τὴν δὲ γεωμ. αἰγύπτιοι om. CGMV (invito W) Eud. cp. 57 καὶ τὴν γεωμ. ὡσαύτως ἐκ (αἰγύπτιοι om.) B τὴν γεωμετρίαν ἐκ (om. δὲ et αἰγύπτιοι) R. — 9 χώρων AR. — 11 ἀλλήλους BR. — 13 δῆθεν καὶ πρὸς N. — 14 δι' ἀγαθῶν BGMPRV. — 15 γοητεία — 16 σύστασιν om. codd. praeter GPR. — ἡ δὲ γ. ἐπικλησίς ἐστιν R. — 17 γόων GR Nonn. Eud. — 20 οἰωνιστικῆς (οἶον. F) CFV οἰωνικῆς D Eud. cp. 57. — ἐστὶν—p. 75, 1 παλμ., τὸ δὲ om. M ὀρνεοσκοπικόν — παλμ., τὸ δὲ om. H.

3 οἰωνοσκοπικὴν P Theod. — 4 ἐξεῦρον P. — 14 τοῦ om. P Nonn. — 15 ἐστὶν om. P. — 16 εἰλσομένων P.

σκοπικόν, τὸ δὲ παλματικόν, τὸ δὲ οἰκοσκοπικόν, τὸ δὲ ἐν-
 ὀδιον, τὸ δὲ χειροσκοπικόν. καὶ ὀρνεοσκοπικόν μὲν ἔστιν,
 ὅταν ποτὲ μὲν τοῦδε ἢ τοῦδε τοῦ ὀρνιθος ἔμπροσθεν ἢ ὀπι-
 σθεν ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ νεύοντος εἴπωσιν· τότε συμβαίνει.
 παλματικόν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζό- 5
 μενον, οἶον ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ἢ ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ
 ὁ ὦμος ἢ μηρός, ἢ κνισμὸς ἐν τῷ ποδὶ ἢ πρὸς τὸ οὖς ἤχος
 ἐγένετο, τότε, φησὶν, συμβήσεται σοι. οἰκοσκοπικόν δέ, ὅταν
 τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα εἴπῃ τις· τότε σημαίνει, οἶον ἐν
 τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ ὄφεις ἢ μῦς, ἢ ἐκενώθη ἔλαιον ἢ 10
 μέλι ἢ οἶνος ἢ τέφρα, ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων ἢ ἄλλο τι,
 τότε προμηνύει. ἐνὸδιον δέ, ὅταν ἐξηγήσῃται τις τὰ ἐν
 τῇ ὁδῷ ὑπαντῶντα λέγων· ἐάν σοι ὑπαντήσῃ τοιοῦτός τις
 ἄνθρωπος ἢ τότε βαστάζων, τότε σοι συμβήσεται. χειρο-
 σκοπικόν δέ, ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινό- 15
 μενος εἴπωσιν· τότε αὐτῷ γενήσεται. καὶ τὰ μὲν γράμματα
 Φοίνικας εὐρηκέναι φασὶν Ἕλληνες καὶ τὸν Κάδμον ταῦτα
 πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι, Ιατρικῆς δὲ τὸν Αἰγύπτιον
 Ἄπιν ἔλεξαν ἄρξαι καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν αὐξῆσαι τὴν τέχνην.
 ὧν πάντων Ἑβραῖοι προγενέστεροι. οὕτω δὲ καὶ περὶ τῶν 20

16—20 Theodoret. l. l. I Migne 796 A. — 20—p. 76, 4 *ib.*
 Migne 808 B.

1 τὸ δὲ παλμ. — οἰκοσκοπικόν *om.* D. — τὸ δὲ παλματικόν
 PR *post* χειροσκοπικόν *ins. cum* Nonn. Eud. Suid. — παλμοτι-
 κόν CFP παλματικόν A *item* v. 5. — 4 δεξιὰ — ἀριστερὰ (-ρὰ H)
 AFHM. — 6 ὁ ἀπὲ ἀριστερὸς *om.* GP Suid. — 7 ὁ ὦμος BPV
 Nonn. Eud. ὁ *om.* rell. Suid. — ὁ μηρός V Nonn. Eud. — κνισμὸς
 H MV κνήμη B. — 9 εἴπει AM εἴποι R. — συμβαίνει B D F G R.
 — 10 γαλῇ DW γαλή B G H M V γάλη A C F P R. — 12 ἐξηγήσεται
 B F G *et* P *nesc. q. m. corr.* — 14 σοι *om.* B G N m. 1 *spr.* v. A.
 — 14 χειροσκοπικόν — 16 γενήσεται *om.* G. — 15 ἐκτάσεως CH
et P *lit. corr.* — διατεινόμενοι F διατεινόμενον V διατεινομένων
 Suid. *om.* H M Nonn. Eud. — 17 Φοίνικες A C R. — φησὶν D H.
 — ἑλληνας B *om.* F.

3 ἔμπροσ ἢ ὀπίσω P (ὀπίσω *et.* Nonn.). — 5 παλματικόν —
 8 συμβήσεται σοι v. 16 *post* γενήσεται *ins.* P Nonn. Suid.

δογμάτων διαφερόμενοι διαφόρως ἐδογματίσαν. οἱ μὲν γὰρ τὰ ὁρώμενα γενητά, οἱ δὲ ἀγέννητα καὶ ἐκ ταῦτομάτου γενέσθαι, καὶ οἱ μὲν ἔμψυχον εἶναι τὸ πᾶν, οἱ δὲ ἄψυχον ἔφασαν. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Πυθαγόρας εἰς Αἴγυπτον ἀφί-
 54 Μ. 5 κόμενοι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς προσομιλήσαντες τὴν περὶ τῶν ὄντων γνώσιν ἠκοντίσθησαν, ὥσπερ δὴ μετὰ ταῦτα καὶ Πλάτων ἐμυήθη μᾶλλον, καθὼς ἐν τοῖς παραλλήλοις ἔφη Πλούταρχος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ θεοὺς Αἰγύπτιοι πρῶτοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὠνό-
 10 μασαν καλέσαντες τὸν μὲν ἥλιον Ὅσιριν, τὴν δὲ σελήνην Ἴσιν. ἅτε οὖν ὁρῶντες αὐτοὺς ἰόντας δρόμῳ καὶ θέοντας θεοὺς αὐτοὺς ἐκ τοῦ θείου ἀνηγόρευσάν τε καὶ ἔθυσαν. καὶ τὸ μὲν πῦρ Ἥφαιστον, Διμήτραν δὲ τὴν γῆν, καὶ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν Ὀκεανὸν ἐπέθεσαν, καὶ τὴν μὲν ἐπιθυμίαν
 15 Ἀφροδίτην καὶ Ἔρωτα κεκλήκασιν, Ἄρεα δὲ τὸν θυμὸν καὶ τὴν μέθην Διόνυσον τὴν τε κλοπὴν Ἑρμῆν καὶ τὴν φρόνησιν Ἀθηνᾶν, καὶ πάλιν Ἥφαιστον τὰς τέχνας ὡς πυρὶ συνεργῶ κεκρημένας. τοσοῦτον γὰρ ταῖς αἰσχροῖς ἐδουλώθησαν ἡδοναῖς, ὥς καὶ τὸν τράγον διὰ τὴν περὶ τὰς μίξεις
 20 μανίαν θεὸν ὁμολογῆσαι καὶ θῦσαι. Μενδῆσιοι δὲ τοῦτον διαφερόντως ἐτίμησαν, ὥς καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις αἱ ἄλλαι πόλεις θεολογίας τινὰς ἀνέφερον. ἔσεβον γὰρ δὴ καὶ Μεμφίται τὸν ταῦρον καὶ Λυκοπολῖται τὸν λύκον καὶ Λεοντοπολῖται τὸν λέοντα καὶ Κυνοπολῖται τὸν κύνα καὶ ἄλλοι

4—8 Theodoret. *l. l.* II Migne 833 B. — 8 Plutarch Solon cp. 2. — 8—11 Theodoret. *ib.* III Migne 864 A. — 11—12 *ib.* 864 B. — 13—14 *ib.* 876 B. — 14—18 *ib.* 877 A. — 18—p. 77, 1 *ib.* 889 B.

2 γεννητά BGHMV Suid. v. δογματίζει. — ἀγέννητα BFG HMV Suid. — 13 Δημήτραν ACF Δημήτραν P. — 14 ἐθέσπισαν N. — ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα ἀφρ. κεκλ. N. — 16 διόνυσσον AR et m. I corr. ex διόνυσον B. — 22 ἐσέβοντο N.

11 οὖν] δὴ P. — αὐτὰ ἰόντα — θέοντα P Theod. — 18 ξυνεργῶ P Th.

τὸν αἰλουρον καὶ ἕτεροι τὸν κορκόδηλον. οὐκοῦν πρῶτοι θεοὺς ὠνόμασαν Αἰγύπτιοι καὶ Φοίνικες, ἀφ' ὧν Ἕλληνες παρειληφότες ἥλιον καὶ σελήνην ἀστέρας τε καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ τᾶλλα στοιχεῖα προσκυνήσαντες ὡς θεοὺς ἐλάτρευσαν, χρόνῳ δ' ὕστερον καὶ τοὺς εὖ τι δεδρακότας ἢ ἐν 5 πολέμοις ἀνδραγαθήσαντας ὡς τὸν Ἡρακλέα γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον ἐθεοποίησαν Ἕλληνες, καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην θεὸν τελευτήσαντα προσηγόρευσαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ἀγαθὸν τι δράσαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀσελγείαις καὶ μυσαραῖς πράξεσιν ἀλόντας ἄνδρας τε καὶ γυν- 10 ναῖκας ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν. ἐξ ὧν Ῥωμαῖοι μεμαθηκότες τοὺς ἰδίους βασιλεῖς μετὰ θάνατον ἐθεοποίησαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ἐννόμως βεβασιλευκότας καὶ τοῦ δικαίου 55 M. πεφροντικότητας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυραννικῶς καὶ ἀδίκως τε καὶ παρανόμως τὴν ἀρχὴν ἰθύναντας. καὶ γὰρ Νέρωνα 15 πᾶσαν ἰδέαν ἀκολασίας καὶ παρανομίας κατακόρως μετεληλυθότα καὶ Δομετιανὸν καὶ Κώμωδον καὶ γε καὶ ἄλλους μαιφόνους καὶ λαγνεστάτους ἄνδρας τῷ τῶν σφετέρων θεῶν καταλόγῳ συνέταξαν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τοὺς παμπονήρους δαίμονας ἐθεοποίησαν, παρ' ὧν καὶ τὰς τῆς γοητείας καὶ 20

1—8 Theodoret. *l. l.* III Migne 869 B. — 8—19 *ib.* 872 C. — 19—*p.* 78, 2 *ib.* 880 C.

1 αἰλουρον A CHMP. — κορκόδηλον ACP κορκόδηλον DFGH κορκόδειλον BMRV *et* D m. 2. — 4 τὰ ἄλλα NR. — 5 δὲ ὕστερον BNR. — 8 τελευτήσαντα θεὸν BGN. — 10 ἀλόντας (ἄλ. D ἄλλ. F) ACDFGH. — 12 ἐθεοποίησαν μετὰ θάνατον N. — 13 ἐν νόμῳ GRV. — 15 ἰθύνοντας BGV. — καὶ γὰρ καὶ v. N. — νέρων ἅπασαν ABG. — 16 εἰδέαν ACDF. — κολακείας N. — 17 κώμωδον BCDHR κώμοδον P κώμοδον AFGMV. — 18 λαγνεστάτους V λεγνεστάτους C λαγνέστατας B. — 20 τῆς om. DF.

9 τοὺς ἀσελγεστάτους καὶ μυσαροὺς (καὶ μυσ. om. Theod.) ἄνδρας καὶ γυναῖκας PTh. — 14 τυρανν. τε καὶ ἀδίκ. καὶ PTh. — 19 ξυνέταξαν PTh. — 20 τὰς τῆς ἐπαοιδίας καὶ γοητείας καὶ μαγγ. μεμαθ. θυσίαις P (τὰς τῆς γοητείας μαγγανείας μεμαθ. θυσίαις Th.).

μαγγανείας μεμαθηκότες πονηρὰς κακοτεχνίας θυσίαις καὶ τελεταῖς αὐτοὺς ἐτίμησαν, οὓς ἡμεῖς ἐκ διαμέτρου βδελυτόμεθα δικαίως ἄγαν ὡς θεομισεῖς καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως προξένους.

- 5 Ἐπεὶ δὲ καὶ δαιμόνων ἐμνήσθην, προὔργου οἶμαι καὶ περὶ τούτων ἄγε δὴ δοξαζομένων παρὰ τῶν ἐλεινῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς ἄξιων διασαφῆσαι. τὸν γὰρ τούτων ἄρχοντα Σατανᾶν τὰ θεῖα προσαγορεύουσι λόγια (δηλοῖ δὲ τοῦνομα τὸν ἀποστάτην κατὰ τὴν φωνὴν τῶν
10 Ἑβραίων), ὀνομάζει δὲ αὐτὸν καὶ διάβολον ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντοῦντα καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην ἐμβάλλοντα. τούτους ἡμεῖς οὐ πονηροὺς ἐξ ἀρχῆς παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων δημιουργηθῆναι φαμέν οὐδὲ τοιάνδε κακίστην ἔξιν
15 λαχεῖν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων εἰς τὰ χεῖρω πεσεῖν αὐθαιρέτως καὶ αὐτεξουσίως, καὶ τοῖς παρὰ τοῦ πεποιηκότος παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντας, ἀλλὰ μειζόνως ὀρεχθέντας, εἰσδέξασθαι μὲν τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν δὲ καὶ τῆς ἀρχῇθεν δοθείσης τιμῆς, εἴτα κατὰ τῶν
20 ἀνθρώπων ὡς εἰκόνι θεῷ τετιμημένων λυττῆσαι καὶ τὸν κατ' αὐτῶν ἀναδέξασθαι πόλεμον, τὸν δὲ ποιητὴν τῇ μὲν τῶν ἁγίων ἀγγελίων ἐπιστάσι φρουρησάμενος τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὅπως μὴ βία καὶ τυραννίδι χρώμενος ὁ ἀοράτως

5—p. 79, 9 Theodoret. l. l. III Migne 893 D.

1 καὶ πονηρὰς FV πον. καὶ G. — 3 καὶ δικαίως PV. — 5 δὲ om. BR. — 6 ἄγε — τῶν om. F. — ἄγε] ἄτε H ἄτε DMV. — 8 σατανᾶν AHMW σατάν D. — 13 τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ BD HV θεοῦ om. M. — 16 χείρωνα (-ωνα A) AMR. — 17 παραχθεῖσιν N. — ἀλλὰ μειζ. ὀρεχθέντας om. C. — 18 μειζόνως (-ώνως HM) BNPR Suidae cod. A v. Σατανᾶς. μειζόνος A μειζόνων F GVTheod. — 23 ὁ] καὶ F om. MP. — ἀόρατος (-ως M) ABN.

2 αὐτοὺς om. P (invito Th.). — 6 ἄγε (ἄ γε Th.) δοξαζόμεν ἐπιδείξει. τὸν γὰρ (rell. om.) P Th. — 8 προσαγορεύει P Th. — 12 ἔριν] ἔρεῖν P. — 19 δοθείσης γυμνωθῆναι τιμῆς P Th.

ἐπιὼν οὓς διὰ φθόνον ἐμίσησεν ἀδεῶς διαφθείρη. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν οὐκ ἐκώλυσεν διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἢ πάλῃ, καὶ γένωνται ἀνδραγαδιῶν ἀρχέτυπα. οὗ δὲ εἵνεκα τὴν βίαν ἐκείνου προσβολὴν ὡς ὀλέθριον διακωλύσας τῇ τῶν ἀγγέλων φρουρᾷ τὴν τῶν λογισμῶν συνεχώρησεν ἀγωνίαν, ὅπως τοὺς ἀξιονίκοις ἀποφῆνῃ τῶν στεφάνων ἀξίους, οὐκ αὐτὸς ἐκείνου εἰς ἀντιπάλου τάξιν ἀποκληρώσας, ἀλλ' εἰς δέον τῇ ἐκείνου πονηρίᾳ χρησάμενος, ὥσπερ οἱ ἱατροὶ 56 M. ταῖς ἐχίδναις εἰς ἀπαλλαγὴν νοσημάτων.

Ἐπεὶ οὖν βαρβαροφώνους Ἕλληνας τοὺς ἀποστόλους 10 καὶ ἡμᾶς ἀποκαλοῦσιν, ἴστωσαν ὡς καὶ ἡμῖν πάντες Ἕλληνας σκυθίζουσιν. τοῦτο γὰρ σαφῶς ὁ Παῦλος ἐδήλωσε φάσκων· ἐὰν γὰρ μὴ γινώσκῃ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντί μοι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. τῷ ὄντι γὰρ ὥσπερ τοῖς Ἕλλησιν Ἰλλυριοὶ καὶ Παῖνες καὶ 15 ἄλλοι βαρβαρίζουσιν δοκοῦσιν, οὕτως ἐκείνοις καὶ τοῖς τοιοῦτοις ὅσοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τεχνολογίας καὶ στωμυλίας ἐπαίειν οὐ δύνανται βάρβαροι δοκοῦσιν εἶναι. ὅτι δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει πᾶσα γλῶσσα διάνοιαν (μία γὰρ ἢ πάντων ἀνθρώπων φύσις) ἡ πείρα διδάσκαλος. ἔστι γὰρ 20 εὐρεῖν καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις τέχνας καὶ ἐπιστήμας καὶ τὰς ἐν πολέμοις ἀνδραγαθίας ἐκ περιστάσεως, ἔνιοι δὲ τούτων καὶ σοφώτερα τῶν Ἑλλήνων πολλάκις ἐφευρίσκουσι μηχανήματα καὶ λόγους ἀμείνους καὶ πανουργοτέρας ἐνέδρας,

10—p. 81, 10 Theodoret. l. l. V Migne 949 A. — 13 I. Cor. 14, 11.

1 διαφθείρει BFGN διαφθερεῖ R. — 2 διὰ μάχην BCDM PW μάχην FR. — 3 ἐνεκα FG PV (sed W εἵνεκα). — 13 φάσκων ACGRV φάσκων εἰπὼν P λέγων FN om. B. — 14 καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος om. BCFRW. — 15 Ἰλλυριοὶ GV Ἰλλυρικοὶ B Ἰλλυριεῖς R. — παῖνες CFM παιοντες P et A in quo τ eras. — 18 ἐπαίειν C ἀκούειν BV. — 23 εὐρίσκουσι N. — 24 λόγους BCW.

3 ἀνδραγαθίας P Th. — 4 ὀλέθριον P. — 14 ἐν om. P. — 20 ἡ] δὲ P (δὲ π. ἀνθρ. ἡ φύσις Th.).

εἰσὶ δὲ οὐ καὶ τὴν Ἑλλήνων παιδείαν καὶ πολυλογίαν βραχυ-
 λογία νικῶντες. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ Πέρσαις μαρτυροῦσι καὶ
 οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς καὶ εἴ τις νῦν πρεσβεύων ἢ στρα-
 τηγῶν ἢ ἐμπορίαν τινὰ μετιὼν ξυνεγένετο καὶ πεπείρατο
 5 καλῶς τῆς ἐκείνων ἀγχινοίας καὶ πανουργίας. φασὶ γὰρ
 αὐτοὺς ὁξέως νοεῖν τὰς τῶν λόγων πλοκάς τε καὶ κλοπάς
 καὶ ἐπικρύψεις καὶ ὀλίγα φθεγγομένους νικᾶν τοὺς προσ-
 διαλεγόμενους, καὶ γε καὶ συλλογιστικούς ἄγαν εἶναι δια-
 βεβαιοῦνται καὶ διαλύειν ἱκανοὺς τὰ παρ' ἐτέρων πλεκόμενα
 10 ῥαδίως καὶ παροιμίαις κεχοῖσθαι σοφωτάταις καὶ αἰνίγ-
 μασιν. οὐ γὰρ δήπου φιλοσοφικοῖς ἢ ῥητορικοῖς ἐνετρώ-
 φησαν λόγοις, ἀλλὰ τὴν φύσιν μόνην ἔσχον διδάσκαλον.
 τοὺς δὲ γ' Ἰνδοὺς καὶ τούτων πολλῶ σοφωτέρους εἶναι
 λέγουσι καὶ ἐντρεχεστέρους. καὶ οἱ παρ' ἡμῶν δὲ νομάδες
 15 καὶ πρόσχωροι, τοὺς Ἰσμαηλίτας φημὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐρήμοις
 βιοτεύοντας καὶ μηδὲν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων ἐπι-
 σταμένους, ἀγχινοία πολλῇ καὶ συνέσει τε καὶ πολυπειρία
 κοσμοῦνται καὶ διάνοιαν ἔχουσι καὶ πανουργίαν ὀξύτατην
 ὅτι μάλιστα ξυνιδεῖν τάληθές δυναμένην καὶ διελέγξαι τὸ
 20 ψεῦδος καὶ διακρίνειν τὸ κρεῖττον ἀπὸ τοῦ χείρονος. περὶ
 δὲ τῶν Αἰγυπτίων περιττὸν οἶμαι λέγειν· καὶ γὰρ αὐτοὶ
 57 M. τῶν φιλοσόφων οἱ πρῶτοι κρεῖττους εἶναι τούτους ἔφασαν
 τῶν ὀνομαστοτάτων γεγενημένων παρ' Ἑλλήσιν. Ῥωμαῖοι

1 τὴν τῶν ἑλλ. G τῶν ἑλλ. AM. — τῇ βραχυλογίᾳ V βραχυ-
 λόγοι G om. BH. — 2 πέρσαι BGHMRV. — 3 συγγραφεῖς NRV.
 — πρέσβων F πρεσβευτῶν R. — 4 συνεγένετο ARV. — 7 προ-
 διαλεγόμενους BCRW προσὸ διαλ. G. — 8 συλλογιστικούς BN
 RV. — 9 ἱκανῶς AG εὐμαρῶς B. — 13 δὲ γ' Ἰνδοὺς A m. 2 ex
 δεγίνδους. δὲ γινδοὺς P δὲ γινδοὺς R δὲ γε Ἰνδοὺς BGW (in V
 verba evanida) δὲ Ἰνδοὺς N δὲ Ἰνδοὺς CF. — 13. 14 λέγουσιν
 εἶναι V et recc. quidam. — 15 πρόσχωροι BG et recc. quidam.
 — 16 βιοτεύοντας codd. praeter DGHV. — συγγραμμάτων B
 NRV. — 21 γὰρ αὐτοὶ] παρ' αὐτοῖς N.

1 εὐπαιδείαν P (εὐεπίαν Th.). — 6 πλοκάς καὶ κλοπάς τε
 καὶ ἐπικρ. P. — 11 ἐνετρώφησαν P Th.

δὲ καὶ ποιητὰς ἔσχον καὶ συγγραφεὰς καὶ ῥήτορας, ὥς φασιν οἱ ταύτην κἀκείνην ἡσκημένοι τὴν γλῶτταν, καὶ πυκνότερα καὶ δεινότερα τῶν Ἑλληνικῶν εἶναι τὰ τούτων ἐνθυμήματα καὶ ξυντομωτέρας ἅμα καὶ βαθυτέρας τὰς γνώμας. καὶ ταῦτα λέγω οὐ τὴν Ἑλλάδα σμικρύνων φωνὴν οὐδὲ ἐναν- 5 τία γε αὐτῇ παραδείγματα παρέχων, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ ταύτῃ μεγαλαυχούντων συστέλλων τὴν γνώθον καὶ τὴν ὄφρυν κατασπῶν καὶ διδάσκων μὴ κωμωδεῖν γλῶτταν ἀληθεῖα λαμπρυνομένην μηδὲ βρενθύεσθαι μὲν ἐπὶ λόγοις κομψοτικῇ τέχνῃ πεποικιλμένοις, τῆς δὲ ἀληθείας γεγυμνωμένοις. 10

Καὶ γὰρ ἐντεῦθεν οἱ μὲν ἄτομά τε καὶ ἀμερῇ σώματα προσηγόρευσαν διὰ τὸ ἀπαθὲς ἢ σμικρὸν ἄγαν, ἅτε δὴ τομὴν καὶ διαίρεσιν δέξασθαι μὴ δυνάμενα. οὕτω γὰρ καλοῦσιν ἐκεῖνα τὰ λεπτότατα καὶ σμικρότατα σώματα, ἃ διὰ τῶν φωταγωγῶν εἰσβάλλον ὁ ἥλιος δείκνυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω καὶ 15 κάτω παλλόμενα. οἱ δὲ τύχην καὶ εἰμαρμένην ἐδόξασαν, καὶ τὴν μὲν εἰμαρμένην ἀναγκαστικὴν δύναμιν εἶπον εἶναι καὶ τῆς ὕλης κινητικὴν. τὴν δὲ τύχην ὁ Πλάτων αἰτίαν ἔφη κατὰ συμβεβηκὸς γινομένην ἢ ζύμπτωμα φύσεως ἢ προαιρέσεως. καὶ γοῦν Δημόκριτος περὶ τούτων οὕτως εἶπεν· 20 καὶ γὰρ τὰ μὲν ἐκ θεοῦ πάντες ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς εἰμαρμένης καὶ τύχης καὶ τῶν σμικροτάτων ἐκείνων σωμάτων καὶ προδήλως φερομένων ἄνω καὶ κάτω παλλομένων καὶ περιπλεκομένων τε καὶ διῆσταμένων καὶ περιφερομένων ἐξ ἀνάγ-

11—16 Theodoret. *ib.* IV Migne 901 B. — 16—20 *ib.* VI Migne 960 B. — 20—24 *ib.* 957 C.

2 γλῶσσαν FG. — 4 συντομωτέρας RV. — ἅμα καὶ βαθυτέρας *om.* FW Theod. — 7 ὄφρυν CD. — 9 κομψοτικῇ A κομψευτικῇ V κομψικῇ N κωμωτικῇ G (κομμοωτικῇ Theod.). — 10 τῇ δὲ ἀληθείᾳ ACPR. — 11 τε *om.* GP. — 14 ἐκεῖνοι FR. — σμικροτάτα καὶ λεπτότατα BTheod.

1 ξυγγραφεὰς P Th. — 5 φωνήν, ἥς ἀμηγέπη μετέσχον (μετέλαχον Th.) P Th. — 7 ξυστέλλων P Th.

κης. ἀφ' ὧν οὐ μόνον πλοῦτον καὶ πενίαν καὶ ὑγίαν
καὶ νόσον καὶ δουλείαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ πόλεμον καὶ
εἰρήνην διανέμειν, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀποκληροῦν
ἔφησε καὶ πρὸς ἄλλους ἄλλα δοξάζοντας ἀντεπαρετάξατο διὰ
58 M. 5 τὸ ἀσύμφωνον καὶ ἀκατάλληλον τῶν τηνικαῦτα δογμάτων.
καὶ πρὸς τὰς ἀλλήλων μαχησάμενοι δόξας εἰκότως καταλελύ-
κασιν ὡς ψευδεπιπλάστους, ἐπειδὴ τὸ μὲν ψεῦδος οὐ μόνον
τῇ ἀληθείᾳ πολέμιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐαυτῷ πέφυκεν, ἡ δὲ
ἀλήθεια ξύμφωνον ἑαυτῇ καὶ μόνον ἔχουσα τὸ ψεῦδος ἀντι-
10 κείμενον. ὅθεν οἱ μὲν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν εἶπον εἶναι καὶ
ἄγαν δύνασθαι καὶ κατ' ἐξουσίαν τὰ πάθη κυριεύειν, οἱ δὲ
ἀνάγκης αὐτὸν καὶ εἰμαρμένης ἀπεφάνησαν δοῦλον καὶ τῆς
τοῦ οὐρανοῦ περιδιδήσεως καὶ τῆς τῶν ἀστρων ξυνόδου τὰς
τούτου πράξεις καὶ ἐνεργείας ἡρτῆσθαι. ὁ δὲ γε Πλάτων
15 τὴν ἐναντίαν τούτοις περὶ ψυχῆς ἐξεπαιδευσε δόξαν, ἐλευ-
θέραν αὐτὴν καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν εἶναι φήσας. ὅπερ
δηλῶν ἐν τοῖς Νόμοις ἔφη· τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν
πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν
ὅφ' ἑαυτοῦ αἰσχιστόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ
20 πάθη ταῦτα ἐν ἡμῖν οἶον νεῦρα ἢ σμήρινθοι τινες ἐνοῦσαι

1—4 Theodoret. *ib.* VI Migne 957 A. — 6—10 *ib.* V 941 A.
— 10—p. 83, 5 *ib.* 933 B. — 17 Plato *Legg.* I p. 626 E. —
19 *ib.* p. 644 E.

1 ὑγίαν CHM. — 3 ἀποπληροῦν ACFR. — 4 πρὸς ἀλλή-
λους HMR. — ἀντεπαρετάξατο AV (*sed* W: ἀντεπαρετ.) ἀντε-
παρετάξαντο B *et* recc. plerique. — 6 μαχησάμενοι AGP μαχε-
σάμενοι rell. — 9 σύμφωνος (*sic*) FV. — 11 τῶν παθῶν FGV.
— 12 ἀνάγκαις (-ες HM) CFNP m. 2 in H *corr.* — 13 συν-
όδον AFGV. — 14 ἡρτῆσθαι PV Theod. ἡρτίσθαι G ἡττᾶσθαι F
ἡρτεῖσθαι rell. — 16 ὥσπερ CR. — 20 σμήρινθοι V σμίρινθοι
ADFPR σμίρινθοι B σμιρινθοί CHM μήρινθοι G Suid. v. Πλά-
των^d. — ἐνοῦσαι σπῶσι τε B οὔσαι σπῶσι τε A ἐνοῦσαι, πῶσι
τε MHW ἐν οὔσαις πῶς τε C ἐνοῦσαις (ἐν. R), σπῶσι τε DPR
ἐνοῦσαι σπῶσι πῶς (*om.* τε ἡμᾶς) G.

6 πρὸς] γὰρ P (ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰς ἀλλ. εἰκότως καταλ.
δόξας Th.) — 11 ἄγειν P Th.

σπῶσί τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντίαί γε οὔσαι
ἐπ' ἐναντίας πράξεις, οὗ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία
κεῖται. μία γὰρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἔλξεων ἐπόμενον
ἀεὶ καὶ μηδαμῇ ἀπολείπομενον ἐκείνης ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις
μέτροις ἕκαστον, ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν. 5
ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμεν
ὁ ποιητὴς τὴν τῶν κρειττόνων καὶ τῶν χειρόνων διαίρεσιν.
καὶ ἀπλῶς ἔριν καὶ διαμάχην ἔχοντες, καὶ οἱ μὲν ταῦτα,
οἱ δὲ ἐκείνα πρεσβεύοντες ἐναντίαν δόξαν ᾧδινον. οὐ γὰρ
τάληθες μαθεῖν ἐπεθύμησαν, ἀλλὰ κενοδοξία καὶ φιλοτι- 10
μία δουλεύσαντες καινῶν εὔρεται κληθῆναι δογματῶν ἐπό-
θησαν. ὅθεν καὶ τὸν πολλὸν ὑπέστησαν πλάνον, τῶν ὕστε-
ρον ἐπιγινομένων ἀνατρεπόντων ἀναίδην τῶν πρεσβυτέρων
τὰς δόξας. καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὁ τάλας ἔτι ζῶντι Πλά-
τωνι προφανῶς τε καὶ ἀναισχύντως ἀντεπαρετάξατο καὶ τὸν 15
κατὰ τῆς Ἀκαδημίας ἀνεδέξατο πόλεμον, καὶ οὔτε τὴν διδα-
σκαλίαν ἐτίμησεν, ἥς φιλοτίμως ἀπήλαυσεν, οὔτε τοῦ πολυ-
θρυσλήτου ἀνδρὸς ἠδέσθη τὸ κλέος οὔτε τὸ ἐν λόγοις ἔδεισε 59 M
κράτος, ἀλλ' ὑπερηφάνως καὶ ἀπερυσθριασμένως ὁ ἐμβρόντη-
τος πρὸς αὐτὸν ἀντέστη οὐκ ἀμείνοσιν ἐκείνῳ ἀλλὰ πολλῷ 20

6—7 Theod. ib. V Migne 936 B. — 8—p. 84, 7 ib. 940 B.

1 ἀλλήλοις FM. — 3 *Locum a Georgio foede depravatum sic exhibet Theodoretus*: μίαν — τῶν ἔλξεων εἶναι ἀρχήν, ἣ συν-
επόμενον — ἀνθέλκειν μετρίως τῶν ἄλλων ἕκαστον. — 7 τῶν
ante χειρόνων om. ABRV. — αἵρεσιν F (Theod.). — 8 διὰ μάχην
CH διάμαχην F διαμάχης B μάχην R. — 11 κενῶν BHPV κα-
νῶν M. — ἐπεθύμησαν BTheod. om. F. — 12 τὴν — πλάνην
GLR. — ὕστερων CGP. — 13 ὑπογενομένων H ἐπιγενομένων
GRTheod. — ἀνάδην A ἀνέδην W et L m. 2 ἀναιδῶς R. —
14 τῷ πλάτωνι LTheod. — 15 ἀντεπαρετάξατο HRW. — τὸν
κατὰ τῆς AGPTheod. κατὰ om. rell. — 17 ἀπέλαυσεν V ἀπό-
λαυσεν H. — οὐδὲ ABG. — πολυθρυσλήτου BCW. — 19 ἀλλ'
GLNP ἀλλὰ rell. — ἀπερυσθριασμένως GHMPR ἀπερυσθριασ-
μένως rell. — 20 ἐκείνου BGTheod. et L m. 2.

15 ἀναισχύντως] ἀναιδῶς P. — 19 ὑπερηφάνως] ἀνεσχύν-
τως P (ἀνέδην Th.).

γε χείροσι χρησάμενος δόγμασιν. καὶ γὰρ δὴ τὴν ψυχὴν
ἐκείνου φάντος τριμερῇ καὶ ἀθάνατόν τε καὶ θεοειδῇ, οὗτος
θυνητὴν ἔφη καὶ ἐπὶ κηρον, καὶ τὸν θεὸν εἰρηκότος ἐκείνου
προμηθεῖσθαι τῶν πάντων, οὗτος τὴν γῆν, ὅσον ἦκεν εἰς
5 λόγους, τῆς θείας κηδεμονίας ἐστέρησεν. τὰ γὰρ δὴ μέχρι
σελήνης ἰθύνειν ἔφη τὸν θεόν, τὰ δὲ γε ἄλλα ὑπὸ τὴν
εἰμαρμένην τετάχθαι καὶ τύχην, καὶ τὴν βιαιάν ἀνάγκην
ἐφίστησιν ἐκάστω, καὶ ταύτῃ παρὰ γνώμην ποιεῖν τοὺς ἀν-
δροφόνους καὶ τοιχωρῦχους καὶ πόρουνους τὰ τῆς παρανομίας
10 εἶδη. καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα πρὸς ἀνατροπὴν ὁ δειλαιοῦ
τοῦ διδασκάλου δυσσεβῶς τε καὶ τολμηρῶς ἑτερολογήσεν.

Ὁ τοίνυν σοφώτατος Πλάτων θεολογῶν ἔφη· τί τὸ ὄν
μὲν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν αἰεὶ,
ὄν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει μετὰ λόγου περιληπτὸν
15 αἰεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν γινό-
μενον μὲν καὶ ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα
δὲ πάντα μέρος χρόνου τὸ ἦν καὶ ἔσται, ἃ δὴ φέροντες λαν-
θάνομεν ἐπὶ τὴν αἰδιον οὐσίαν οὐκ ὀρθῶς. λέγομεν γὰρ δὴ·
ὥς ἦν ἔστι τε καὶ ἔσται. τῇ δὲ τὸ ἔστι μόνον κατὰ τὸν
20 ἀληθῆ λόγον προσήκει, τὸ δὲ ἦν καὶ ἔσται περὶ τὴν ἐν
χρόνῳ γένεσιν οὕσαν πρέπει λέγεσθαι, τὸ δὲ αἰεὶ καὶ κατὰ

7—9 Theod. *ib.* VI Migne 956 C. — 10—11 *ib.* V Migne 941 A.
— 12—p. 85, 4 *ib.* II Migne 836 D Plato *Timaeo* p. 27 D.

2 φήσαντος GL εἰπόντος R. — καὶ *om.* BG. — τε *om.* N.
— 4 τῶν *om.* LR. — 8 ταύτην B Theod. — 13 γινόμενον AGRV
Suid. v. Πλάτων γινόμενον BL. — μὲν *om.* BN. — 15 γινό-
μενον BGLN Suid. γινωμένων A. — 16 ἀπογινόμενον BGHLM
Suid. ἀπογιννομένων m. 1 ex ἀπογιννομένων A. — 17 καὶ *om.* N.
— 19 ὥς CP ὅς FR. — τε *om.* AG et recc. quidam. — τῇ MPV
της sine acc. A τί rell. (αὐτῇ Theod.). — ἐστὶ AN. — 21 τὸ δὲ
αἰεὶ — λέγεσθαι *om.* CFHM Suidae cod. A. — καὶ *om.* BD Suid.
— κατὰ ταὐτὸ P κατὰ ταὐτὸν L m. 1 ut vid. ex καταυτὸν. κατ'
αὐτὸ G κατ' αὐτὸν rell.

13 γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον] ὄν δὲ οὐδέποτε το (το a libr. del.) P
cf. v. 14. — 15 κατὰ ταὐτὸ ὄν P.

ταὐτὸ ὃν ἀκινήτως οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον προσήκει λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ αἰεὶ ὃν καὶ προὸν γενέσεώς ἐστιν ἀπάσης ὑπέρτερον, τὸ δὲ γιγνόμενον καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ἐπιδεχόμενον εἰκότως ἔφησεν οὐδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ Πλάτων φησὶν· ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι γε καὶ λεκτέον 5 αἴτιος τῶν ἀγαθῶν, τῶν δὲ κακῶν ἀπάντων ἀναίτιος. ταῦτ' οὖν καὶ περὶ τοῦ πεποιηκότος θεοῦ καὶ περὶ τῆς ἡμῶν αὐτεξουσιότητος ἐδίδαξε καλῶς ὁ Πλάτων φρονεῖν καὶ δοξάζειν, καὶ τοὺς κακῶν αἴτιον τὸν θεὸν λέγοντας ἐξελαύνειν ἐκέλευσε, καὶ ἀνόσιον εἶναι τόνδε τὸν λόγον φησὶ καὶ ἀξύμφορον ἡμῖν 10 καὶ ἀξύμφωνον ἑαυτῷ. οὐκοῦν εἰ ἀγαθὸς ὁ θεός, ὥσπερ δὴ καὶ ἀγαθός, οὐκ ἄρα κακῶν αἴτιος ὁ ἀγαθὸς γένοιτ' ἂν. 60 M. εἰ δὲ ἀναίτιος τῶν γιγνομένων κακῶν (κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν οὐ τὰ παρὰ πολλῶν *ὀνομάζειν φίλον τισὶν, ἀλλὰ κακίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας παρανομίας ὅφ' ἡμῶν 15 αὐτεξουσίως τολμωμένως) ἡμεῖς γὰρ ἄρα τούτων αἴτιοι, καὶ οὐχ ὁ τάναντία νομοθετήσας θεός. ὅπερ δηλῶν αὐθις ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις καὶ δεικνὺς ἡμῖν τὸν τῶν ὄλων πρῶταν τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπειλημμένον φησὶν· ὁ μὲν δὴ θεός, ὡς καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν 20

4—6 Theodor. *ib.* V Migne 936 C. Plat. Polit. II p. 380 B. — 6—17 Theodor. *ib.* 937 B. — 17 — p. 88, 15 *ib.* VI Migne 964 B. Plato Legg. IV p. 715 E.

2 καὶ προὸν *om.* L Theod. — 3 γιγνόμενον AN γινόμενον *rell.* Suid. — 6 ταῦτα FN ταῦτ' C. — 8 καὶ φρονεῖν N Theod. — 9 κακῶν (κακὸν C) καὶ αἴτιον AC *et ut vid.* L *in quo litura ante αἴτιον.* — 10 ἀσύμφορον LV. — 11 ἀξύμφωνον P Theod. ἀξύμφορον B ἀσύμφωνον *rell.* — 12 γένοιτ' ἂν ὁ ἀγαθός HM ὁ ἀγαθός *om.* R ὁ *om.* G. — 13 γιγνομένων CFG NRV. — 14 *Locus in omnibus codd., etiam in P, mutilus sic explendus ex Theodor.:* οὐ τὰ παρὰ πολλῶν νομιζόμενα, πενίαν καὶ νόσον καὶ τᾶλλα, ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλήσια, ἀ ξυμφορὰς ὀνομάζειν φίλον τισίν. — 16 ἄρα ABDMP *om.* F. — 19 ἐπειλημμένον ACHLMP.

ὄντων ἀπάντων ἔχων εὐθεία περαίνει κατὰ φύσιν περι-
 πορευόμενος, τῷ δὲ αἰεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων
 τοῦ θείου νόμου τιμωρός. ἥς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων
 ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις
 5 ἔξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς
 ἢ καὶ σώματος εὐμορφίᾳ ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ φλέγεται
 τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως, ὥς δὴ οὗτ' ἄρχοντος οὗτ' αὖ
 ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι,
 καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι ἄλλους
 10 τοιούτους λαβὼν σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα. καὶ πολλοῖς
 τισιν ἔδοξεν εἶναι τις, μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν
 οὐ μεμπτήν τῇ δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην
 ἀνάστατον ἐποίησεν. διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ
 παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα καὶ τὴν ἐπὶ τινων ἐσκόπει μακρο-
 15 θυμίαν καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγιγνομένην
 λώβην καὶ τὴν εἰς ὕστερον αὐτοῖς ἐπιφερομένην πανωλεθρίαν.
 ἐν δὲ γε τῷ Γοργίᾳ καὶ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας λέγων
 ὡδί· προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι ὑπ' ἄλλον ὀρθῶς
 τιμωρουμένου ἢ βέλτιον γίνεσθαι καὶ δυνάσθαι, ἢ παρὰ-
 20 δεῖγμα ἄλλοις γίνεσθαι, ἔν' ἐκεῖνοι ὀρῶντες πάσχοντα ἂ

17 Plato Gorg. p. 525 B.

1 εὐθεία B εὐθεία CDFHP εὐθεῖα Suid. — 4 συνέπεται
 GV. — ταπεινῶς N ταπεινοῖς FV ταπεινοῦς C. — καὶ om. AFR.
 — κοσμημένος G κεκοσμημένως (κοσμ. H) DH κεκοσμημένοις
 (κοσμ. W) VW κεκοσμημένους C. — ὁ] εἰ GHM Theod. — 6 καὶ
 om. N. — σώματος PR Theod. σωμάτων rell. — 7 δς FGL. —
 13 διὰ τοῦτον L διὰ τοῦτο BRW. — 14 τινων ABFW. —
 15 προσγιγνομένην ADH Theod. προσγινομένην rell. Suid. —
 16 πανωλεθρίαν ACFLN. — 17 γε om. LR. — 18 ἐν τῇ μωρίᾳ
 CPW ἐν τῇ τιμωρίᾳ B. — 19 βέλτιον AC βελτίων FGV βελ-
 τίωνα B (βελτίονι Theod.). — γίνεσθαι BGRW Suid. γενέσθαι M.
 — δυνάσθαι (ὄν. H) H MV Suid. δνῆσθαι DP ὠνῆσθαι A
 ὀνῆσθαι B ὀνῆσασθαι (ὄν. C) CFGLR. — 20 γίνεσθαι FGLR

2 δ' αἰεὶ P. — 14 ἔδοξε P. — ἐσκόπει] ἐσθόπη P (ἐσθ'
 ὅπη Th.). — 19 τιμωρουμένων P Th.

πάσχει φοβούμενοι βελτίους γίνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων οὗτοι, οἱ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεταί αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια κἀνθάδε ⁶¹ M. καὶ ἐν ᾿Αἰδου. οὐδὲ γὰρ οἶόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάτ- 5 τεσθαι. οἱ δέ, ἐὰν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γένωνται, ἐντεῦθεν τὰ παραδείγματα γίνονται, καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδὲν ἄτε ἀνίατα ὄντα, ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὀρῶντες διὰ τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα ¹⁰ πάθη πάσχοντας καὶ τὸν αἰεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρηγμένους. ταῦτα δὲ ἔοικεν ὁ φιλόσοφος ἐκ τῶν θείων σεσυληκέναι λόγων. ἤκουσε γὰρ πάντως τὰ διὰ Μωϋσέως ὑπὸ θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου, καὶ ¹⁵ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ τοι γεγενημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεός, οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα, (ἥδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον) ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παρα- ²⁰ δείγματα. καθάπερ γὰρ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους,

14 Exod. 9, 16.

1 γίνωνται HMRV γίνονται CDFP γίνονται GL γίνεσθαι B (*qui in' ἐκεῖνοι — γίνονται [sic] repetit*) γίνεσθαι A. — 2 διδοῦντες F δίδοντες A *sed don m. 1 in lit.* — 3 οἱ om. W οἱ rell. *praeter* BFN. — ἀνιάσιμα codd. *praeter* W. — ἁμαρτάνουσι BCFGRLR. — 4 γίγεται FGHMP Suid. — 8 ὀνίνανται B ὀνήρανται (ὀν. A) ACDFLP. — 9 ἀνίατοι ὄντες GP Theod. — ὀνήρανται (ὀν. A) ADFP. — 10 ὀδυνηρότερα καὶ φοβερότερα BR. — 11 πάσχοντες RV. — 14 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ABGL Suid. — 15 ἐνδείξομαι BF ἐνδείξομαι A. — 16 διαγγελεῖ AGHMP. — 17 τοι] τι CDFHV om. B. — 20 γένονται AFH γίνονται B γέμων τὰ C.

1 οἱ μὲν ὠφελούμενοι καὶ P Th. — 5 οἶονται P. — 9 τούτοις P. — 17 ἐκείνῳ γεγενημένῳ P.

ὥστε τοὺς ἀνδροφόνους καὶ τοιχωρύχους καὶ τοὺς ἄλλα
 παρανομοῦντας κολάζειν, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν, ἀλλὰ
 καὶ λίαν μισοῦσαι τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ
 τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρεῖαν, οὕτως ὁ τοῦ κόσμου
 5 πρύτανις οἶα δημίους τινὰς γενέσθαι συγχωρεῖ τοὺς τυράν-
 νους, ὥστε διὰ τούτων ποινὴν τοὺς ἀσεβοῦντας καὶ παρ-
 νομοῦντας εἰσπράττειν. ὕστερον δὲ καὶ αὐτοὺς παραδίδωσι
 τιμωρίᾳ, ἐπειδὴπερ οὐχ ὥς θεῶ διακονοῦντες, ἀλλ' οἰκείᾳ
 πονηρίᾳ δουλεύοντες τὰ δεινὰ δεδράκασιν ἐκεῖνα. οὕτως
 10 ἡμαρτηκότα τὸν Ἰσραὴλ τῇ τῶν Ἀσσυρίων ὁμότητι παρέ-
 δωκεν, καί, ἐπειδὴ δὲ τὸν τοιοῦτον οὐ διέγνωσαν σκοπόν,
 καὶ τούτων καταλύσας τὴν δυναστείαν ἑτέροις δουλεύειν
 ἡνάγκασεν, ὥς διαρρηθῇ οἱ προφῆται διδάσκουσιν. παρ'
 ὧν ὁ Πλάτων τὰς ἀφορμὰς κεκλοφῶς τοιάδε ἔφη τοὺς
 15 ἀνιάτως διακειμένους εἰς ὠφέλειαν ἑτέρων παιδεύεσθαι.

Καὶ μέντοι γε καὶ περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποπληρώσεων
 62 M. τῶν ψυχῶν ὁ σοφώτατος ἐν τῷ Φαίδωνι πάλιν φησὶν· ὁ
 μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς Αἴδην ἀφικόμενος ἐν βορ-
 βόρῳ κείσεται, ὁ δὲ τετελεσμένος καὶ κεκαθαρμένος ἐκεῖσε
 20 μεταχωρήσας μετὰ θεῶν οἰκήσει. τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν
 βίον διεληλυθότα καὶ ὁσίως ἐπειδὴν τελευτήσῃ εἰς μακάρων
 νήσους ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κακῶν ἐκτός,
 τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως εἰς τὸ τῆς κρίσεώς τε καὶ δίκης
 δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἵεναι καὶ οὕτω

16—20 Theodor. *ib.* I Migne 821 C Plato Phaed. p. 69 C. —
 20—p. 89, 9 Theodor. *ib.* XI Migne 1101 C Plato Gorgia p. 523 A.

1 τοὺς ἄλλα V τοὺς τῶν ἄλλα C τοὺς ἄλλους R. — 5 συ-
 χωρεῖ γενέσθαι N. — 8 τιμωρίᾳ BP τῇ τιμωρίᾳ AFGNV τῆς
 τιμωρίας C. — 10 παραδέδωκεν B Theod. — 11 δὲ] γε G om.
 DV. — οὐκ ἔγνωσαν RV ἐπέγνωσαν (om. οὐκ) G. — 16 ἀπο-
 κληρώσεων GR Suid. — 18 ἀτέλεστατος GHM. — 20 μετὰ θεὸν
 codd. *praeter* DPV.

5 γίνεσθαι P Th. — 7 αὐτοὺς παντελεῖ παραδ. τιμ. P Th.
 — 14 τοιάδε om. P Th. — 17 τοιάδε πάλιν φησὶν P.

γυμνὸν ἔπειτα κριτέον ἀπάντων τούτων. τεθνεώτας γὰρ δεῖ
 κρίνεσθαι, ἵνα δίκαια ἢ κρίσις τοῦ κριτοῦ γένηται. οὕτως ὁ
 Πλάτων ἀκριβῶς ἐπίστευσεν εἶναι τὰ ἐν Ἄιδου κριτήρια.
 ἐντυχὸν γὰρ Ἑβραίοις ἐν Αἰγύπτῳ τῶν προφητικῶν λογίων
 ἀσπασίως ἤκουσε καὶ τὸν τοῦ πυρὸς ποταμὸν ἔμαθεν, ὃν ὁ 5
 μέγας ἐθεάσατο Δανιήλ, καὶ τοὺς Ἡσαΐου τοῦ θειοτάτου
 μεμύηται λόγους, ἐν οἷς φησὶ περὶ τῶν ἁμαρτωλῶν· ὁ σκώ-
 ληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται. καί·
 τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν αἰώνιον τόπον; ὥστε οὖν Πλάτων
 ὁ τῶν Ἑλλήνων πάντων σοφώτερος καὶ ὑπέρτερός τε καὶ 10
 διαβόητος ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τοὺς φρονίμους καὶ σοφοὺς
 τῶν Αἰγυπτίων ἀφίκετο πολυπειρίαν καὶ φυσιολογίαν ἀκρι-
 βεστέραν μαθησόμενος, ὥς ἰστοροῦσιν Ἑλληνες, ἔμαθε [δὲ]
 παρ' Ἑβραίοις καὶ θεολογίαν, εἰ καὶ μὴ σαφεστάτην καὶ
 ἀκραιβνή, καθὼς παρειλήφει διὰ τὴν προκατέχουσαν δεινὴν 15
 ἀθείαν καὶ χαλεπὴν ἔτι πλάνην ἀκμάζουσαν ἐξηγήσατο. καὶ
 γὰρ τὰ Μωσαϊκὰ σφετερισάμενος ἱερὰ πάμπολλα καὶ μετα-
 φράσας λόγια, ταύτῃ τοι πειρᾶται λεληθὼς καὶ αἰνιγματω-
 δῶς ποιεῖσθαι τὴν ὑφήγησιν, ὅθεν καὶ πρὸς τινὰ τοῦτο δὴ
 παρυσυμφαινῶν εὖ μάλα φησὶν· φραστέον δὴ σοὶ δι' αἰ- 20
 νιγμάτων, ἵν' ἀντὶ δέλτου ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτύχαις
 πάθῃ, ὁ ἀναγνὼνς μὴ γινῶ. ὥδε γὰρ ἔχει περὶ τοῦ πάντων
 βασιλέως ὅτι πάντα ἐστὶ καὶ ἐκείνου γε εἵνεκα πάντα καὶ

1 Plato Gorg. p. 523 E. — 6 Dan. 7, 10. — Jes. 66, 24;
 33, 14. — 19—p. 90, 2 Theodoret. l. l. II Migne 849 C. Plato
 Epp. II p. 312 D.

1 γυμνὸν BGR τοῦτον F γυμνῶ rell. praeter P qui γυμνοῦς
 cum Theod. — 8 τελευτήσει BP Jes. Theod. τελευτᾷ rell. —
 9 ἡμῖν AGHM. — 10 πανσοφώτερος AG σοφώτερος πάντων M
 πάντων om. L. — καὶ ante ὑπέρτερος om. BL. — 13 δὲ om. FP
 δὲ καὶ M recc. quidam et B qui καὶ ante θεολογίαν om. —
 19 δὴ τοῦτο N. — 21 ἀντιδέλτου ACGLMP (ἄν τι δέλτος
 Theodoret. sed ἀντὶ δέλτου eius codex Vaticanus). — 23 εἵνεκα
 πάντα ADFLMRV Theod. εἵναικα πάντα C εἵναι κατὰ πάντα
 BGHP.

ἐκεῖνό γε πάντων καλῶν αἷτιον, δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα.

Καὶ ἀπλῶς ἵνα συλλήβδην περὶ τῶν αὐτῶν αὐθις κεφαλαιωδῶς εἶπω καὶ περιληπτικῶς δι' ἐπιτομῆς, πολλὰ μὲν
 68 M. 5 οὖν καὶ παντοδαπὰ τῶν δυσσεβεῖν αἰρουμένων τὰ στίφη καὶ
 διάφορα τῆς βλασφημίας τὰ βέλη, πολυσχεδὲς δὲ καὶ ποικί-
 λον τὸ ψεῦδος, ἀπλῆ δὲ τῆς ἀληθείας ἡ χάρις. ἡ μὲν γὰρ
 ποιητικὴ φάλαξ εἰς πολλὰ τὸ θεῖον τῷ λόγῳ καταμερίσασα
 καὶ τὸ ψεῦδος τῷ τερπνῷ τοῦ μυθώδους κεράσασα καὶ οἶόν
 10 τινα κνικῶνα κατασκευάσασα τῆς πολυθέου πλάνης τοῖς
 ἀνθρώποις τὴν μέθην προσήνεγκεν. ἡ δὲ σοφιστικὴ ἐν τρι-
 βωνι λευκῷ καὶ πύγωνι μακρῷ καὶ κόμῃ κεφαλῆς τὴν φιλο-
 σοφίαν ὀριζομένη τῆς ποιητικῆς θεολογίας τὸ καταγέλαστον
 ὀρῶσα ἐτέρας πλάνης ἐπενόησεν ἀτραπούς εἰς αὐτὸ τὸ ποιη-
 15 τικὸν ἐκεῖνο βάραθρον ἀπαγούσας. οἱ μὲν γὰρ τῇ κομψείᾳ
 τοῦ λόγου καὶ τῇ τῶν ἐνθυμημάτων δεινότητι τῇ ποιητικῇ
 τὴν περὶ τῶν θεῶν αἰσχροουργίαν καὶ αἰσχρολογίαν ἐκάλυψαν.
 οἱ δὲ τοῖς πάθεσι τὴν θεῖαν προσηγορίαν ἀνέθεσαν καὶ τὴν
 μὲν ἡδονήν, ὥς ἔφην, Ἀφροδίτην ὠνόμασαν, Ἄρεα δὲ τὸν
 20 θυμόν, τὴν δὲ μέθην Διόνυσον, Ἑρμῆν δὲ τὴν κλοπὴν,
 τὴν δὲ φρόνησιν Ἀθηνᾶν καὶ τοιαῦτά τινα μετὰ ἀλαζονικῆς
 ὀφρύος καὶ τῆς Ἀττικῆς στωμυλίας τερατενόμενοι τοὺς
 πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐτέραν εἰδούς ἀπάτην μετήγαγον.
 καὶ οἱ φιλοσοφεῖν ὑπισχνούμενοι καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σχήμα-
 25 τος τιμὴν παρὰ πάντων δρεπόμενοι καὶ τῶν παθῶν κρα-
 τεῖν ἐπαγγελλόμενοι προσκυνεῖν τὰ πάθη τοὺς ἀνθρώπους
 ἀνέπεισαν καὶ τὸν αὐτοκράτορα νοῦν τῶν παθῶν καὶ ἡνί-

3—p. 91, 13 Theodoret. de provid. I Migne 557 D.

1 ἐκεῖνω P ἐκεῖνω H ἐκεῖνων BG. — 6 πολυσχιδὲς ACL πολυσχιδὲς G. — 27 τῶν παθῶν ἡνίοχον G Theod. καὶ τ. π. ἡν. A καὶ ἡν. τ. π. F.

1 δὲ om. P. — 6 δὲ] γὰρ P Th. — 14 τὸ πεποιητικὸν P — 21 καὶ om. P.

οχον θύειν ἐπιθυμία καὶ θυμῷ καὶ κλοπῇ καὶ μέθῃ καὶ τοῖς ἄλλοις πάθεσιν ἀνοήτως πεπεικασιν. ἄλλοι δὲ πάλιν οὐδὲν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα νοῆσαι δυνηθέντες, ἀλλὰ τοῖς αἰσθητοῖς τὸν νοῦν ἐγκαθεύξαντες, τὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς θεωρίαν προκείμενα θεοὺς προσηγόρευσαν καὶ τὸ σεπτὸν 5 ὄνομα καὶ φρίκην ἐμποιοῦν τοῖς ἀκούουσιν οἱ μὲν τοῖς στοιχείοις, οἱ δὲ μέρεσι τούτων ἐπέθεσαν, καὶ οἱ μὲν ἀπὸ ταῦτομάτου γεγενῆσθαι τὸν κόσμον, οἱ δὲ πολλοὺς θεοὺς ἀνθ' ἑνὸς ἐφαντάσθησαν, καὶ οἱ μὲν μηδὲ εἶναι παντελῶς τὸ θεῖον, οἱ δὲ εἶναι μὲν, οὐδενὸς δὲ τῶν ὄντων ἐπιμελεῖ- 10 σθαι, οἱ δὲ ἐπιμελεῖσθαι μὲν ἔφασαν, σμικρολόγως δὲ τοῦτο ποιεῖν, καὶ τῇ σελήνῃ περιορίζειν τὴν πρόνοιαν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ κόσμου μέρος ὡς ἔτυχε φέρεσθαι τῇ τῆς εἰμαρμένης ἀνάγκῃ δουλεύειν βεβιασμένον. διὰ δὲ τούτων καὶ τῶν τοιούτων σαφῶς ἔγνωμεν, ὡς οὐ μόνον ἀλλήλοις, ἀλλὰ γε καὶ σφίσιν αὐτοῖς 15 64 M. περὶ τῶν αὐτῶν ἐναντία γεγράφασι καὶ μεγίστην διαφωνίαν φιλοδοξία τε καὶ κακουργία πιεζόμενοι πρὸς ἀλλήλους εἰργάσαντο καὶ τὴν οἰκουμένην ἐτάραξαν καὶ σὺν αὐτοῖς πολλοὺς ἀπώλεσαν.

Τοσαύτῃ γοῦν πάλαι κατεῖχε πλάνη τὸν κόσμον. ἀλλὰ 20 ταύτην ἄρδην ἠφάνισε καὶ πάμπαν ἐξήλασε προδήλως ὁ παρ' ἡμῶν προσκυνούμενος κύριος. καὶ μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ τὰ πράγματα, γῇ τε καὶ θάλασσα τῆς προτέρας ἀγνοίας καὶ δυσσεβείας ἀπηλλαγμένοι, πεπανμένος τῶν εἰδώλων ὁ πλά- νος, τῆς ἀγνοίας ὁ ξόφος ἐληλαμένος, τοῦ φωτὸς τῆς γνώ- 25 σεως αἱ ἀκτῖνες τὴν οἰκουμένην ἐμπλήσασαι, Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι καὶ βάρβαροι τὸν ἐσταυρωμένον θεολογοῦντες καὶ

14—16 Theod. Graec. aff. cur. V Migne 929 A. — 20—22 *ib.* III Migne 889 C. — 22—p. 92, 8 *ib.* VI Migne 988 D.

9 *μηδὲ*] *μὴ* BR. — 20 *πλάνη κατεῖχε τὸν κόσμον* MRV *κατ. τ. κόσμον πλάνη* P. — 23 *καὶ δυσσεβείας om.* AL Theod. —

10 *ἐπιτελέσθαι, οἱ δὲ ἐπιτελεῖσθαι* P. — 12 *τοῦ δὲ λοιποῦ* P. — 13 *ὡς ἀνέτοιχε* P.

ἀντὶ τῶν πολλῶν καὶ ψευδωνύμων θεῶν τῇ τριάδι μόνῃ
 λατρεύοντες, τὰ τῶν δαιμόνων τεμένη φροῦδα γεγεννημένα,
 οἱ βωμοὶ τῶν εἰδώλων ἐκ βάθρων ἀνεσπασμένοι, ἐκκλησίαι
 περιφανεῖς πανταχῇ δεδομημέναι, ἐν πόλεσι καὶ κώμαις, ἐν
 5 ἀγροῖς, ἐν ἐσχατιαῖς μαρτύρων καὶ ὁσίων σηκοὶ ἐξεργασμένοι,
 ἀσκητῶν καταγωγαὶ τὰς τῶν ὁρῶν κορυφὰς ἀγιάζουσαι. ταῦτα
 καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν οἰκονομίας τὸ
 θεοπρεπὲς ἐπιδεικνύουσι κατόρθωμα, καὶ νῦν ἅπαντες τῶν
 φιλοσόφων τὰς ἐρεσχελλας καὶ ματαιολογίας καταλιπόντες
 10 τοῖς τῶν ἀλιέων καὶ ἰδιωτῶν ἐντροφῶσι μαθήμασιν.

Διέμεινε τοίνυν ἡ παλαιὰ τῶν εἰδώλων πλάνη ἀπὸ
 Σεροῦχ ἕως τῶν χρόνων Θάρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ.

[ιθ'. Περὶ Ναχώρ.]

Ναχώρ δὲ γενόμενος ἐτῶν οθ' ἐγέννησε τὸν Θάρα καὶ
 15 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ρκβ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
 ἔτη σθ'.

[κ'. Περὶ Θάρα.]

Θάρα δὲ γενόμενος ἐτῶν ο' ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν
 65 M. Ναχώρ καὶ τὸν Ἄραν τὸν πατέρα τοῦ Λώτ, ὃς καὶ ἀπέθανε
 20 πρὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θάρα, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησε Θάρα

8—10 Theod. Graec. aff. cur. V Migne 945 B. — 11—12 Mal.
 p. 55, 5. — 14—p. 93, 1 cf. Gen. 11, 24 sqq.

1 καὶ om. N. — 3 ἐσπασμένοι N. — 4 δεδομημέναι CW
 et L m. 2 corr. — 8 δεικνύουσι N. — πάντες N. — 10 τοῖς
 om. AP. — 12 θάρα ABFG LRV Mal. θάρα CDV Suid. v.
 Ἀβραάμ. θαρὰ P θαρὰ HM et sic fere deinceps nisi quod L
 θάρα et θάρα, H θαρὰ et θάρα et θάρα exhibet. — ἀβραάμ
 BCDGPRV ἀβραάμ AFHLMW et sic ubique fere in sqq. praeter
 M et P qui nunc ἀβραάμ nunc ἀβραάμ scribunt. — 16 σν' M
 διακόσια πενήκοντα (πεντήκοντα C) CH διακόσια ἐν L. — 19 ἄραν
 RV ἄραν A ἄρα G ἄρᾶν F

8 ἐπιδείκνυσι P Th. — 10 Post μαθήμασιν permulta se-
 quuntur in P in altero volumine edenda.

ἔτη ρλε' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη σε'. ἦν δὲ καὶ οὗτος ἀγαλματοποιὸς ἀπὸ λίθων καὶ ξύλων θεοὺς πλαστουργῶν καὶ πιπράσκων. περιέστη μέντοι ὁ αἰὼν εἰς εἰκοστὴν γενεὰν ἕως τούτου ἔτων ,γτλβ', καὶ οὐδεὶς πώποτε τῶν προγενεστέρων ἀνθρώπων φαίνεται υἱὸς πρὸ πατρὸς τελευτήσας, ἀλλὰ 5 πατέρες πρὸ παίδων τοὺς υἱοὺς διαδόχους τῶν πραγμάτων αὐτῶν καταλιμπάνοντες. καὶ μὴ τις λεγέτω περὶ τοῦ Ἄβελ, οὐ γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ τέθνηκεν, ἀλλὰ βιαίῳ. ἔξοτε δὲ Θάρρα ἀντίζηλον τῷ θεῷ προσετήσατο διὰ τῆς οἰκείας πλαστουργίας τεχνησάμενος εἰδῶλα τὰ ὅμοια οἷς ἔπραξεν ἐκ τῆς δίκης 10 ἀπέληφεν καὶ αὐτὸς παραζηλωθεὶς ἀπὸ τοῦ ἰδίου τέκνου. ἀπέθανε γὰρ ὁ Ἄρραν ἐν τῷ ἔμπυρισμῷ ᾧ ἐνεπύρισεν Ἀβραὰμ [καῦσαι] τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ εἰσελθεῖν Ἄρραν ἐξελεσθαι αὐτά. διὸ καὶ θαυμάσασα ἡ θεία γραφὴ ἐπεσημύνατο λέγουσα· καὶ ἀπέθανεν Ἄρραν ἐνώπιον Θάρρα τοῦ 15 πατρὸς αὐτοῦ. ὁ γὰρ Ἀβραὰμ ὑπάρχων ἑτῶν ιδ' καὶ τότε θεογνωσίας ἀξιοθεὶς ἐνουθέτει τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων· τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρδος ἐπιζήμιον; οὐκ ἔστιν ἄλλος θεός, εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ καὶ πάντα τὸν κόσμον δημιουργήσας. οὕτω δὲ λέγεται τῆς θεογνωσίας 20 ἀξιοθῆναι. ὁρῶν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους πάντας κτισματολα-

1—3 Malal. p. 55, 6. — 3—11 Epiphan. Panar. I, 1, 6 Migne T. 41, 189 A. — 12—14 Eustath. Hexaëm. Migne T. 18, 760 C. — 14—16 Epiphan. *ib.* Gen. 11, 28. — 16—20 Mal. p. 57, 1 sqq. cf. Cramer Anecd. Par. II p. 240, 12 sqq.

1 ἦν δὲ οὗτος ὁ Θάρρα FHM. — 8 ἐξότον (ἐξ ὄτ. F) BF. — 10 τεχνασάμενος LR. — 12 ἄρραν AV ἄρα G ἄρρα B ἄρραν F. — ἐμπυρισμῷ G ἐμπρησμῷ V ἐμπυρυσμῷ M. — ἐν ᾧ G δ ACHM. — ὁ Ἀβραὰμ CLNV. — 13 καῦσαι om. FP Eust. — ἄρραν A ἄρραν V ἄρα G ἄρρα B ἄρραν F *item* v. 15. — 14 ἐπισημεινато BP. — 15 ἐνώπιον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θ. CHM.

6 τῶν πραγμάτων αὐτῶν om. P Epiph. — 7 κατελείπανον P (Ep.). — 13 Ἄρραν] αὐτὸν P (om. Eust.). — 18 ἐπιζήμιον om. P Mal. — 19 τὸν κόσμον om. P (ὁ δημιουργήσας τὰ ὁρώμενα ταῦτα Mal.).

τροῦντας καὶ διαφόρους θεοὺς τὰ φαινόμενα προσαγορεύον-
 τας καὶ προσκυνοῦντας περιήρχετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν δια-
 πονούμενος καὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐκζητῶν ἐκ φιλοθέου
 καρδίας. καὶ οὕτω βλέπων οὐρανὸν ποτὲ μὲν λαμπρόν, ποτὲ
 5 δὲ σκοτεινόν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστιν οὗτος θεός. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἥλιον καὶ σελήνην τὸν μὲν ἀποκρυπτόμενον ἢ ἀμαν-
 ρούμενον πολλάκις, τὴν δὲ φθίνουσαν καὶ ἀπολήγουσαν ἔφα-
 σκεν· οὐδ' οὗτοί εἰσιν θεοί. καὶ μέντοι καὶ τὴν τῶν ἄστρον
 φορὰν τε καὶ κίνησιν πολυπραγμονῶν (ἦν γὰρ ἀστρονόμος
 10 ἄκρως ἐκ τοῦ πατρὸς πεπαιδευμένος) καὶ μήτε διὰ τούτων
 μήτε μὴν δι' ἄλλων τινῶν ὁρωμένων εὐρίσκων τὸν τούτων
 δημιουργὸν ἐδυσχέραινε σφόδρα καὶ ἡθύμει. οὗ τὸν πόθον
 66 Μ. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν εἰδὼς ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας
 καὶ συνιείς εἰς πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ὥφθη αὐτῷ καὶ τὴν
 15 πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας πορείαν παρεκελεύσατο λέγων·
 ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ
 τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι
 δείξω. καὶ δὴ παραχρῆμα λαβὼν τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς
 καὶ τὰ μὲν κλάσας τὰ δὲ ἐμπυρίσας ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ
 20 πατρὸς αὐτοῦ ἐκ γῆς Χαλδαίων· καὶ ἐλθὼν εἰς Χαρρὰν
 ἐτελεύτησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἔξελθὼν ἐκείθεν πάλιν ἐν
 λόγῳ κυρίου ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ Σάρρα καὶ τῷ ἀνεψιῷ

8—p. 95, 3 cf. Leo Gr. p. 20, 1 sqq. Cedren. I p. 48, 17 sqq.
 — 13 Psalm. 32 (33), 15. — 16 Gen. 12, 1.

1 προσαγορεύοντας καὶ λατρεύοντας B προσκυνοῦντας καὶ
 λατρεύοντας V. — 4 τὸν οὐρανὸν ABGW Suid. v. Ἀβραάμ. —
 10 ἄκρος FMV. — 11 μὴν om. CFG. — 13 καταμόνας BGMV
 (invito W) et recc. quidam. — 14 τὴν om. HR. — 18 τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ N. — 21 πάλιν om. N. — 22 γυναικὶ αὐτοῦ Σάρρα FG
 et recc. quidam.

2 κατὰ πᾶσαν ἡμέραν P. — 5 ἐν ἑαυτῷ om. P. — 8 μέντοι]
 μὲν δὴ P. — 11 μήτε μὴν — τούτων om. P ex homoeotel. — 13 ἐν-
 θυμήσιν P. — 18 τοῦ om. P. — 20 εἰς χαρρὰν, ἐν ἣ καὶ τελευ-
 τήσας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐξῆλθεν — καὶ ἦλθε P.

αὐτοῦ Ἀὐτ μετὰ πάσης αὐτῶν τῆς ἀποσκευῆς εἰς τὴν ὀφειλομένην γῆν Χαναάν, ἣν οἱ Χαναναῖοι τυραννικῶς ἀφελόμενοι ὥκησαν πολεμικῇ χρησάμενοι βίᾳ.

Περὶ οὗ μέντοι γε καὶ Κλήμης ὁ Ῥωμαῖος καὶ σοφώ-
τατός τε καὶ μαθητῆς Πέτρου τοῦ μεγάλου γνήσιος οὕτως 5
ἔφη· λιμοῦ δὲ γενομένου καταλιπὼν Ἀβραὰμ τὴν Χαναναίων
γῆν εἰς Αἴγυπτον ἀπῆει, οὗ τὴν γυναῖκα Σάρραν Ἀβιμέλεχ
ἀρπάσας ὁ βασιλεὺς, αὐτίκα τοῦτον ὁ θεὸς ἐτάσας καὶ λίαν
ἐκδειματώσας ἅμα καὶ πάρεσιν τῶν μελῶν ἐπάξας ἀπόδος,
ἔφη, τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι προφήτης ἐστὶ καὶ 10
προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ. εἰ δὲ μὴ ἀποδῶς, γινώθι
ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ τὰ σὰ πάντα. καὶ οὕτως ἀπολαβὼν
Ἀβραὰμ τὴν Σάρραν ἀμίαντον καὶ προσευξάμενος, ἰάθη
τῆς παρέσεως ὃ τε Ἀβιμέλεχ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ ἐκ τῆς θεηλάτου πληγῆς. ὅθεν δὴ λοιπὸν ὡς δίκαιον 15
ἔκτοτε καὶ θεοῦ δοῦλον τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ προσέ-
χων τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, διδάσκαλος εὐσεβείας καὶ
πολυπειρίας Αἰγυπτίους ἐγένετο.

Πρῶτος γάρ, ὥς φησιν Ἰώσηπος, Ἀβραὰμ δημιουργὸν
τὸν θεὸν ἀνεκήρυξε καὶ πρῶτος κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον 20
ἀριθμητικὴν καὶ ἀστρονομίαν Αἰγυπτίους ἐδίδαξεν, κἀντεῦθεν

4 Clemens Hom. 17, 17 Migne T. 2, 400 B *breviter tantum hanc historiam attingit, sed paullo post quaedam ex eius operibus excerptit Georgius. cf. p. 98, 21. — 6—15 cf. Gen. 12, 10 et 20, 1 sqq. — 6 cf. Cedren. I p. 52, 11. — 19—p. 100, 2 cf. Cedren. I p. 53, 19 sqq. (nisi sua fortasse Cedrenus e Georgio hausit). — 19 Jos. Ant. I, 155; 167.*

4 γε om. NR. — καὶ σοφ. καὶ μαθ. B τε καὶ σοφ. μαθ. L καὶ σοφ. μαθ. F ὁ σοφ. τε καὶ μαθ. G. — 6 χαναναίων NP Suid. v. Ἀβραὰμ. τῶν χαναναίων G χαναναίαν rell. — 11 ζήσει AP ζήσεις Suid. — 12 ἀποθανῇ DHPV Suid. Gen. ἀποθάνη BCFM ἀποθάνεις A ἀποθανεῖς G et recc. quidam, alii recc. ἀποθανῆς, ἀποθνήσκεις L. — 19 ἰώσηπος G ἰώσιπος AHM.

5 οὗτος P. — 7 Ἀβιμέλεχ] φαραὼ P item v. 14. — 8 λίαν] δειλίαν P. — 15 ὅθεν καὶ δὴ λ. P. — 17 λαλουμένοις P. — 19 ὡς om. P. — 21 αἰγυπτίους P.

ἐπέραστος καὶ παγγέραςτος γενόμενος, ἡξίωσεν ὁ βασιλεὺς
ἐπ' αὐτοῦ γυμνασθῆναι τὰ περὶ ἀστρολογίας καὶ μαγείας
ἅτε πολυπείρῳ καὶ Χαλδαίῳ τυγχάνοντι. ἀστρολογία γὰρ
καὶ μαγεία ἀπὸ Μαγουσαίων ἦτοι Περσῶν ἤρξατο· οἱ γάρ
67 **Μ.** 5 τοὶ Πέρσαι Μαγὼν ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων ὀνομάζονται. καὶ
δὴ τῶν ἀστρολόγων καὶ μάγων συναθροισθέντων, ὁ βασιλεὺς
ἅμα τῷ Ἀβραάμ καὶ τοῖς συνήθεσιν ἐκαθέσθη, καὶ ἡσυχίας
γενομένης ὁ Ἀβραάμ ἔφη· μαθεῖν βούλομαι παρ' ὑμῶν τῶν
σοφῶν, εἰ δύναται γένεσις καὶ μαγεία βλάψαι τινὰ ἢ ὥφε-
10 λῆσαι κατὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν. ἀφ' ὧν ἀποκριθεὶς Αἰ-
γύπτιος ἀστρολόγος καὶ μάγος εἶπεν· μεγάλων ἡμῖν καὶ
ἀναγκαιῶν ζητημάτων ἀγαθὴ πρόφασις, ὃ διδάσκαλε, γίνῃ,
καὶ ἄξιόν ἐστι μηδὲν ἀποκρύψασθαι σε τῶν παρ' ἡμῖν
ἀπορρήτων. πάντας ἴσμεν ἀνθρώπους γενέσει καὶ εἰμαρμένῃ
15 δουλεύοντας· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπον φονευθῆναι ἢ
τελευτῆσαι παρὰ γένεσιν. ὁ δὲ Ἀβραάμ φησιν· ἡπατήθης
ὄντως εἰπεῖν τοῦτο, μὴ εἰδὼς ὅτι ἐπὶ κριτοῦ βασιλείας ἔφης,
ὅς ἀνθρώπων τὴν ἐξουσίαν ἔχει. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀγανακτή-
σας ἔφη πρὸς τὸν ἀστρολόγον· νῦν οὖν ἐὰν μεταπέμψωμαι
20 τῶν ὑπηκόων ἀνθρώπων ἕνα, καὶ σκεψάμενος ἐφ' ἡμῶν
εἴπῃς ζωῆς χρόνους αὐτὸν ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν, ἐγὼ τοῦναντίον
πρὸς τοῦτο ποιήσω γενέσθαι, οὐ σαφῶς ἐλήλεγξαι ψεύστης
ὑπάρχων; καὶ γὰρ ἐὰν εἴπῃς αὐτὸν ἔτι χρόνους ἔχειν ζωῆς,
εὐθὺς κελεύσω αὐτὸν ἀναιρεθῆναι, εἰ δὲ μὴ ἔχειν λέξεις
25 αὐτὸν χρόνους λειπομένους πλὴν τὴν συνεστῶσαν ὥραν,
αὐτὸν μὲν τῆς καταδίκης ἀπολύσω, σὲ δὲ παρευθὺς ὥς

2 ἐπ' αὐτοῦ ADHP ἐπ' αὐτόν M ὅπ' αὐτοῦ rell. — 4 ἤρ-
ξαντο AR. — 11 καὶ μάγος om. G et recc. quidam. — εἶπεν]
ἐφη LV (sed W: εἶπεν). — 13 ἄξιον ἡμῖν ἐστι N. — 19 μετα-
πέμψομαι AFM. — 20 ἀνθρώπον A ἀνθρώπων B sed m. 1 in lit.
— 22 ποιήσω πρὸς τοῦτω (corr. ex τοῦτο) γεν. B πρὸς τ. γε-
νέσθαι ποιήσω N. — ἐλήλεγξαι ACGLM (sed GM m. 1 corr.) —
24 λέξης AHP et m. 2 L. — λέξεις post λειπομένους v. 25 ins.
CFLRV. — 26 παρευθὺς FPW εὐθὺ B παρευθὺ rell.

15 γάρ om. P.

ψευδολόγον τοῦ ξῆν προεκκόψω, ἵνα λοιπὸν ὁ θάνατός σου
 πείσῃ πάντας ἀντίκα μηδεμίαν ἀληθείας ἔμφασιν ἔχειν τὸ
 περὶ τῆς ἀστρολογίας καὶ ματαιολογίας σου μυθολόγημα.
 ταῦτα δὲ τοῦ βασιλέως εἰπόντος, ὁ Αἰγύπτιος ἔντρομος
 γενόμενος ἔπεσε πρηνῆς δεόμενος ἑλέους τυχεῖν αὐτός τε 5
 καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐτοῦ. καὶ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβραάμ χαριζό-
 μενος ὥς διδασκάλῳ καὶ τὴν πλάνην ἐναργῶς φανερώσαντι
 δι' ἐπινοίας καὶ ὑπὲρ τῶν ματαιολόγων συνικετεύσαντι συνε-
 χώρησεν αὐτοῖς ἐπὶ πλεῖον κωμωδήσας τὴν ἄλογον αὐτῶν
 δόξαν ὥς ἀνίσχυρον καὶ λαοπλάνον. καὶ δὴ κελεύσας ἐξ 10
 ὑποβολῆς Ἀβραάμ ἀχθῆναι τινὰ τὸν προκαταδικασθέντα
 πυρίκαυστον γενέσθαι προσέταξεν ἐπὶ πάντων ἐρευνηθῆναι
 τὴν γένεσιν αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον, καὶ διασκεψαμένους
 εἰπεῖν τὸν τρόπον τοῦ θανάτου. τῶν δὲ νουνεχῶς ἐπὶ πολὺ
 διασκεψαμένων καὶ εἰπόντων ὅτι· πυρποληθεὶς ἀποθανεῖται, 15 68 M.
 τῆς γενέσεως ἐπαγούσης καὶ διαγορευούσης τοῦτο σαφῶς,
 ἀλλ' οὐ νῦν, ἔτι γὰρ χρόνους ἔχει ζωῆς, καὶ οὐπω ἐληλύθει
 ὁ χρόνος τοῦ θανάτου αὐτοῦ, φησὶν ὁ βασιλεὺς· ἐγὼ σή-
 μερον ἀπαλλάξω τοῦτον τοῦ διὰ πυρὸς θανάτου κελεύσας
 ὑδατι αὐτὸν ἀναιρεθῆναι, ἵνα ὑμῖν ἔργῳ παραστήσω προδή- 20
 λως ὅτι δύναται τι παρὰ γένεσιν γενέσθαι. καὶ οὕτως
 ἤλεγξεν αὐτῶν εὖ μάλα τὴν περὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς
 πρόρρησιν καὶ τῆς τελευτῆς ἀπόφασιν. ἡσυχασάντων οὖν
 πάντων ὁ Ἀβραάμ τοῦ λέγειν ἤρξατο· μέγιστε καὶ φιλαλη-
 θέστατε βασιλεῦ, ἐπειδὴ ὁρῶ σε φροντίζοντα σφόδρα τῆς 25

11 τῶν προκαταδικασθέντων AGLN τὸν καταδικασθέντα B.
 — 12 εὔρεθῆναι GRV (*invito* W ἀναιρεθῆναι B. — 13 διασκε-
 ψάμενος N διασκεψάμενοι R. — 17 ἀλλ' οὐ νῦν ἔτι χρόνους CP
 ἀλλὰ νῦν ἔτι χρόνους FR. — 18 σήμερον ἀπαλλάξω τοῦτον MP
 τοῦτον σήμερον ἀπαλλάξω H τοῦτον ἀπαλλάξω (om. σήμερον) V
 σήμε. τοῦτον ἀπαλλάξω rell. — 22 αὐτὸν CGHLM corr. in L m. 2.
 — περὶ τὸν χρόνον CNV.

3 ἀστρολογίας] προρρήσεως P. — 9 αὐτοὺς P. — 22 εὖ
 μάλα] ἔργῳ καὶ λόγῳ P. — 23 καὶ τὴν τῆς P.

προκειμένης ζητήσεως, τὸ ἀληθέστερον ἐγὼ σοι παρέξω δι'
ἐπιτομῆς ἀληθεύων ἐν πᾶσιν ὡς τῆς ὄντως ἀληθείας δοῦ-
λος. τοῦ δὲ βασιλέως εἰπόντος· μεγάλα μοι τοῦτο ποιήσας
χαριεῖ, φησὶν ὁ Ἀβραάμ· οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ
5 τὰ ἄλογα ζῶα γενέσει ὑπόκεινται. οἱ μέντοι ἄνθρωποι
ἔχουσί τι ἐν ἑαυτοῖς ἐλεύθερον γενέσει μὴ ὑποκείμενον
καθότι τῆς γενέσεως ἐκεῖνο πρεσβύτερον, ὅπερ ἐστὶν ἔννοια
καὶ ἀντεξουσιότης, ἥ τις ἐκ θεοῦ δοθεῖσα ἡμῖν. ὅθεν τῶν
ἀλόγων κρείττους ὄντες καὶ κατ' ἐξουσίαν ἀναιρεῖν ἡμεῖς
10 μὲν αὐτὰ πεφύκαμεν, ἡμῶν δὲ τῶν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐχόντων
σὺ πάλιν κρείττων ὑπάρχεις ἡμῶν ἔχων τὴν ἐξουσίαν. ὡς
οὖν ἡμεῖς κατὰ τὸ λογικώτερον τῶν ἀλόγων ζῶων ἀμείνους
ὄντες ἄρχομεν, οὕτως ἡμῶν σύ, βασιλεῦ, κρείττων ὑπάρχων
κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς λόγον τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, ὥσπερ δὴ
15 καὶ σοῦ κρείττων οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλὰ θεὸς ὁ ἀόρατος καὶ
ποιητὴς πάντων καὶ δεσπότης, παρ' οὗ καὶ τὸ συμφέρον
αἰτεῖσθαι προσήκει. πολλὰ δὲ γε τοιαῦτα λέξας ὁ Ἀβραάμ
εἰς τὸν τῆς ἀστρολογίας σκοπὸν τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος
πολλοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἐπεσπάσατο πρὸς θεοσέβειαν καὶ
20 τὴν ἐσφαλμένην αὐτῶν γνῶσιν καὶ παιδείαν περὶ ἀστρονο-
μίας καὶ ἀστρολογίας τε καὶ μαγείας διορθώσατο φάσκων·
πολλή τις, ὧ ἄνδρες, ἡ διαφορὰ ἐστὶν ἀληθείας τε καὶ

22—p. 100, 2 Clemens Rom. Hom. 4, 11—13 Migne T. 2, 164 C sqq.

4 χαριεῖ NP et V m. 2 in loco evanido χαριῇ BCFG L χα-
ριεῖς A χάριν W (μεγάλην μοι ταύτην ποιήσει χάριν R). —
5 οὐχ ὑπόκεινται N. — 7 ἐστὶν om. N. — 11 κρείττον FPW
κρείττον CL κρείττον seq. lit. unius litt. A. — 12 καταλογικώ-
τερον CR. — 13 κρείττον P κρείττον ACDH. — 15 κρείττων W
κρείττον C κρείττον AFH. — ὁ om. ABGV. — 20 ἀστρονομίας
καὶ om. GLRV. — 21 καὶ ante ἀστρολογ. om. B. — διορθώσατο
codd. praeter EGV et recc. quidam. — 22 τε om. BR.

1 παρέξω τοῦτωι δι' P. — 2 ἐν πᾶσιν om. P. — 4 ὁ om. P.
— 6 ἐν αὐτοῖς P. — 9 κρ. ὄντες ὡς ἀντεξούσιοι ἀναιρ. μὲν
ἡμεῖς αὐτὰ πεφ. P.

συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη πάντως
 εὐρίσκεται, τὸ δὲ ἔθος ὅποιον ἂν παραληφθῇ εἴτε ἀληθὲς
 εἴτε ψευδὲς ἀκριτῶς ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται, καὶ οὔτε ἀλη-
 θεῖ ὄντι αὐτῷ ἡδεταὶ ὁ παραλαβὼν οὔτε ψευδεῖ ἄχθεταί. 69 M.
 οὐ γὰρ κρίσει ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε γνώμη 5
 τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλω τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὸς
 ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥαδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον
 περιβολήν, καὶ πάνυ αὐτῷ δεικνύται μωρία καὶ καταγέ-
 λαστος οὕσα. αὐτίκα γοῦν ἐγὼ τὴν παρ' Ἑλλήνων παιδείαν
 καὶ φληναφίαν κακοῦ δαίμονος χαλεπωτάτην ὑπόθεσιν εἶναι 10
 λέγω. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν πολλοὺς θεοὺς εἰσηγγέσαντο καὶ
 τούτους φαύλους καὶ παντοπαθεῖς, ἵνα ὁ τὰ ὅμοια πράττειν
 ἐθέλων μηδὲ αἰδεῖται, ὅπερ ἴδιον ἀνθρώπου, παράδειγμα
 τῶν μυθολογουμένων θεῶν ἔχων τοὺς κακίστους καὶ ἀσέ-
 μνους βίους. τῷ δὲ μὴ αἰδεῖσθαι οὐδὲ μετανοίας ἐλπίδα 15
 πάντως ὁ τοιοῦτος ἐμφαίνει. οἱ δὲ εἰμαρμένην ἐπλάσαντο,
 πλάνην ἐτέραν τὴν λεγομένην γένεσιν, ἥς χωρὶς μηδὲν
 πάσχειν ἢ ποιεῖν τι δύνασθαι τινα τερατολογοῦσιν, καὶ τῇ
 αὐτῇ πλάνῃ καὶ δυσσεβείᾳ περιπίπτουσιν. νομίσας γάρ τις
 ὅτι παρὰ γένεσιν εἴτ' οὖν εἰμαρμένην οὐδεὶς οὔτε ποιεῖν 20
 οὔτε πάσχειν ἐξουσίαν ἔχει, ῥαδίως λοιπὸν ὥς κτηνώδης
 ἐπὶ τὸ ἁμαρτάνειν ἔρχεται καὶ ἁμαρτῶν οὐ μεταμελεῖται παν-
 τελῶς ἐφ' οἷς ἡσέβησεν ἀπολογία ἀλογον φέρων, ὥς ὑπὸ
 γενέσεως αὐτὰ ποιεῖν ἐξηνάγκαστο, καὶ ὥς τὴν γένεσιν
 ἄλλως κατορθῶσαι μὴ δυνάμενος οὐδὲ τὸ αἰδεῖσθαι ἔχει 25
 ἐφ' οἷς ἐξαμαρτάνει. ἄλλοι δὲ ἀπρονόητον φορὰν εἰσηγοῦν-
 ται καὶ ἄθεον, ὥς αὐτομάτως τὸ πᾶν συνεστάναι τε καὶ
 φέρεσθαι, οὐδενὸς ἐφεστηκότος κυρίου καὶ δεσπότου. διὸ

2 παραληφθῇ BR Clem. — 4 αὐτῷ ὄντι L ὄντι om. R qui
 ἀληθῇ αὐτὸν exhibent. — 8 καὶ om. BF. — 12 ὁ om. BGHM
 et recc. quidam. — 13 αἰδῆται GV sed αἰδεῖται etiam W. —
 14 ἔχων θεῶν A ἔχειν θεῶν G ἔχοντες θεῶν B. — 15 τῷ V τὸ rell.

8 μωρὰ P Clem. — 13 ὅπερ ἔστιν ἴδιον P Clem. — 23 ἡσέ-
 βηκεν P Clem.

δὴ τοίνυν οὐδὲ ῥαδίως ἢ τάχα οὐδ' ὅλως οἱ τὰ τοιαῦτα
 φρονοῦντες παντελῶς βελτιοῦνται καὶ σωφρονίζονται. ἐφ'
 οἷς ὁ βασιλεὺς ἄγαν ἐπαινέσας αὐτὸν καὶ ὑπὸ πάντων ἰδὼν
 θαυμασθέντα πολλοῖς δώροις καὶ μεγάλοις αὐτὸν τιμήσας
 5 ἐπὶ πάντων καὶ τῆς διδασκαλίας τὴν ὠφέλειαν ὁμολογήσας
 μετὰ παίδων καὶ παιδισκῶν ἐπανελθεῖν οἴκαδε σπεύδοντα
 προὔπεμψεν ὑπερεκπληττόμενος τὴν ἄκραν σύνεσιν αὐτοῦ
 καὶ σοφίαν καὶ θεοσέβειαν εἰς πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐρμη-
 νευθέντα.

10

[κα'. Περὶ Ἀβραάμ.]

Γίνονται οὖν ἀπὸ τοῦ διαμερισμοῦ τῆς συγχύσεως ἕως
 οὗ ἤλθεν Ἀβραάμ ἐκ Μεσοποταμίας ἐκ πόλεως Χαρρὰν καὶ
 70 M. τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατὰ κέλευσιν θεοῦ εἰς γῆν
 Χαναάν, ἣ ἐστὶ Παλαιστίνη, ἔτη χις'. ὑπῆρχε δὲ τότε ἐτῶν
 15 οε'. διατρίψας δὲ εἰς γῆν Χαναάν ἔτη κε' ἐγέννησε τὸν
 Ἰσαὰκ καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ος' καὶ ἀπέθανε ζήσας
 τὰ πάντα ἔτη ροε'. ὃς καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεσπεσίου
 Μελχισεδὲκ ὑποστρέφων ἐκ τοῦ πολέμου κατηξίωται. φησὶ
 γάρ· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ
 20 οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ ἠυλόγησε
 τὸν Ἀβραάμ καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἀβραάμ τῷ θεῷ τῷ
 ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εὐλογημέ-
 νος ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δεκάτην Ἀβραάμ ἀπὸ
 25 πάντων. περὶ οὗ ὁ ἀπόστολος ἔφη· οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ

11—18 cf. Cedren. I p. 58, 9 sqq. — 14 Gen. 12, 4. — 16 Gen.
 25, 7. — 19—25 Gen. 14, 18 sqq. — 25—p. 101, 15 Hebr. 7, 1 sqq.

6 παιδίσκων CFGMV. — 20 εὐλόγησε (ut Sept.) FN et V
 m. 2 in loco evanido (sed ἠυλόγησε W). — 24 σου ABCGV.

4 καὶ πολλοῖς P. — 7 προέπεμψεν P. — ἄκραν om. P. —
 8 σοφ. τε καὶ θεοσ. P. — εἰς πάντα — ἐρμηνευθέντα om. P. —
 14 χαναάμ P. — ἣ ἐστὶ παλαιστίνη ὡν ἐτῶν οε' ἔτη χις' (om. ὑπ-
 ῆρχε — οε') P. — 16 καὶ ante μετὰ om. P. — 22 εὐλογητὸς P Gen.

βασιλεὺς Σαλήμ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ συναντήσας
 Ἀβραάμ ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν,
 ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν
 ἐρμηνεύμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς
 Σαλήμ, ὃ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλό- 5
 γητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιω-
 μένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. θεω-
 ρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν
 ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ
 τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν 10
 λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καί-
 περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ. ὁ δὲ μὴ γενεα-
 λογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν ἔχοντα
 τὰς ἐπαγγελίας ἠλόγησεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλατ-
 τον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. ἀνὴρ γὰρ ἦν δίκαιος καὶ 15
 θεοσεβὴς ἐθνικός, καταγόμενος (ἐφ' ὅσον γὰρ, φησὶν, λέγεται
 ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν) ἐκ τοῦ γένους Σίδου υἱοῦ
 Αἰγύπτου βασιλέως Αἰγύπτου, ἐξ οὗ Αἴγυπτος ὠνόμασται, ὡς
 καὶ πρόσθεν εἴρηται. ὅστις Σίδος ἐπελθὼν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
 τὴν χώραν τῶν Χαναναίων παραλαβὼν, τὴν νῦν Παλαιστί- 20
 νην λεγομένην, εἰς ἣν οἰκήσας καὶ πόλιν κτίσας ἐκάλεσεν
 αὐτὴν Σιδῶνα εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα. καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ γένους
 Σίδου κατήχθη Μελχὶ ὁ πατὴρ τοῦ Σεδέκ, ὅστις Σεδέκ
 γενόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ἐπεκλήθη Μελχισεδέκ πατρω-

15—p. 102, 7 Mal. p. 57, 10. cf. Cram. Anecd. Par. II
 p. 240, 20 sqq. — 16 Hebr. 7, 13.

1 ὁ] ὅς AB. — 9 ἀκροθινίων codd. praeter GV. — 14 εὐ-
 λόγησεν FNP et recc. quidam. — 16 ἐθνικῶς καταγόμενος RV.
 — 19 ἐξελθὼν RV. — 21 καλουμένην RV. — 22 σιδῶνα AMW
 et L m. 2 corr. σιδῶνα BF. — 23 μελχὶ (-ῆ H) BCNPV.

2 ἀβραάμ ἐρχομένω (ὑποστρέφοντι Hebr.) ἀπὸ P. — 5 ὅς
 ἐστὶ P. — 24—p. 102, 1 καὶ βασιλεὺς — ἱερεὺς om. P ex ho-
 moeotel.

νυμικῶς. οὗτος οὖν ὑπάρχων ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεὺς
 τῶν Χαναναίων κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών
 ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ, ὃ ἐστὶν εἰρήνης πόλις, ἐν ᾗ καὶ
 βασιλεύσας ἔτη ριγ' ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος, ὥς
 5 φησιν Ἰώσηπος, ὃ συνάδουσιν Ἰωάννης καὶ Κύριλλος οἱ
 δσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι πλείστοι.

Οὕτω γὰρ λέγει ὁ μέγας Κύριλλος· ἀγενεαλόγητος εἴρη-
 ται Μελχισεδὲκ παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μὲν ἐκ τοῦ σπέρματος
 Ἀβραάμ ὅλως μηδὲ ὑπὸ Μωσέως γενεαλογεῖσθαι τὸ παρά-
 10 παν, εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου
 σπορᾶς ὁρμώμενον, ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἡξίωτο. οὐδὲ
 γὰρ προεπωδέστατον ἦν τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημ-
 μένον συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. διὸ καὶ
 ἀμήτορα καὶ ἀπάτορα τυγχάνειν οὐκ ἄξιους ἡγούμενος τοὺς
 15 προγόνους τῆς ἀρετῆς τοῦ δικαίου ἀνδρὸς καὶ σώφρονος.
 ὅτι γὰρ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος εὐδηλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει
 καὶ ἐβασίλευε κλιμάτων καὶ Χαναναίων καὶ οἷς ἐπλησίαζε
 πονηροτάτοις Σοδόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἥς ὑπήρχε
 βασιλεὺς, ἡ πολυθρόνητος Ἱερουσαλήμ ἐστίν, οὐδέπω τὸ
 20 ὅλον μὲν ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκ προσθήκης
 δὲ τὴν τῆς Ἱεροῦ μετὰ τῆς Σαλήμ προσλαμβάνουσα συλλα-

5 Joseph. Ant. I, 180.

2 πόλιν post Σιών ins. N. — 4 ριγ' N m. 2 corr. in H. —
 5 Ἰώσηπος G Ἰώσιπος AHM. — ὃ συνάδουσιν NP ὃ καὶ
 συναδ. rell. — 5 οἱ — 7 Κύριλλος om. R. — 6 καὶ ἄλλοι πλεί-
 στοι om. BV Mal. — 7 κύριλλος ὁ μέγας B ὁ μέγας om. N. —
 8 τῷ C et L m. 2 corr. — ὑπάρχειν] ἔχειν N. — τοῦ om. BCG.
 — 9 μωυσέως (-ος G) GR. — 10 χαναναίων CV χαναναῖος GR.
 — 11 ἡξίωται BV. — 12 ἐπλημμένον codd. praeter DfV et L
 m. 2. — 14 ἔφη τυγχάνειν L e con. — 17 κλιμάτων τῶν χαναν.
 LR. — 19 πολυθρόνητος P πολυθρόνητος W. — ἐστίν — Ἱερου-
 σαλήμ om. CFLR. — 21 τὴν τοῖς ἱεροῦ R τὸν τοῦ ἱεροῦ G τῆς
 τοῦ ἱεροῦ EH τοῦ ἱεροῦ M τῆς ἱεροῦ Suid. v. Μελχισεδέκ. —
 μετὰ τὴν σ. BRW Suid. μετὰ τοῦ σ. V. — συλλαβῆς EH.

7 οὕτω γὰρ λέγει] φησὶ γὰρ P. — 11 σπορᾶς ἐκείνης P.

βὴν καὶ κατὰ συνάφειαν ὀνομασθεῖσα φερωνύμως Ἱερουσαλήμ, πῇ μὲν διὰ τὴν ἱερουργίαν τοῦ Μελχισεδέκ, πῇ δὲ διὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ κατασκευὴν εἴληφε τὴν προσθήκην τῶν συλλαβῶν ὕστερον.

72 M.

Περὶ οὗ μέντοι καὶ Μάρκος ὁ Θεῖος καὶ τοῦ Χρυσοστόμου φοιτητῆς ἔφη· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ γενεαλογίᾳ οὐκ ἐμφέρεται τίνος πατρὸς ἢ ποίας μητρός ἐστὶν ἢ πότε ἀπέθανεν, διὰ τοῦτο μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχειν εἴρηται. οὐ γὰρ ἡδύνατο γενεαλογηθῆναι ἐκ τῶν παραλειφθέντων ἔθνων καταγόμενος, καθὼς ἐκ τῆς κατοικίας αὐτὸν ἡ 10 γραφὴ παρεδῆλωσεν. περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος εἶπεν· οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρήνης. ἡ μὲν γὰρ νῦν Ἱερουσαλήμ Ἰεβοὺς ἐκαλεῖτο πρῶτην, ὅθεν μανθάνομεν ὅτι ἐκ τῶν καθαιρεθέντων ἔθνων ἐπὶ ὁ 15 Μελχισεδέκ Ἰεβουσαῖος πρῶτον ἐτύγχανεν, ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐκβολὴν τῶν ἔθνων καὶ κατοίκησιν τοῦ λαοῦ ἀπεκλήρωσεν αὐτὴν ὁ Θεὸς τοῖς ἱερεῦσι τοῦ ἐκεῖ ἀναφέρεσθαι τὰς θυσίας ἐκ παντὸς τόπου τῶν Ἰουδαίων. διὸ καὶ μετὰ τὸ καταπαῦσαι ἀπὸ τῶν πολέμων μετωνόμασαν τὴν πόλιν Σα- 20 λήμ, ὃ ἐστὶν εἰρήνη. Ἱερουσαλήμ γὰρ ἐρμηνεύεται ὄρος εἰρήνης, οὗ δὴ χάριν ὁ Μελχισεδέκ βασιλεὺς εἰρήνης ἐρμηνεύεται βασιλεύσας ἐν αὐτῇ πρότερον. τὸ δὲ βασιλεὺς δικαιοσύνης πάλιν τοῦ ἰδίου ἐστὶν ὀνόματος ἐρμηνεία, τοῦτ' ἐστὶ Μελχισεδέκ γλώσσει τῇ Χανανίτιδι. ὅταν οὖν ἀναγι- 25 νώσκῃς, ὃ οὗτος, καὶ εὗρῃς τι περὶ τοῦ Μελχισεδέκ γεγραμ-

5—11 Marcus de Melchisedech 4 Migne T. 65, 1121 B. — 11—14 *ib.* 1120 A. Hebr. 7, 2. — 14—23 Marc. *ib.* 1128 D. — 23—25 *ib.* 1129 B. — 25—p. 104, 3 *ib.* 1125 D.

6 ἐκφέρεται HMR. — 9 παραληφθέντων CV. — 10 καθὼς καὶ ἐκ N. — αὐτῶν ACGH. — 12 πρῶτος CV (*invito* W). — 14 ἱεβὺς FHM ἱεβὺς (i. PW) BCDPRW. — 15 ἐπὶ ἔθνων R ἐπὶ αὐτῇ G. — 17 τὴν κατοικ. AG. — 20 μετωνόμασαν ACHMP.

2 δὲ καὶ διὰ P. — 17 κατοικῆσαι P (ἀποικίσαι Marc.).

μένον ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀναμνήσθητι παραυτίκα τοῦ ἀποστόλου φάσκοντος· ἔφ' ὅσον λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, καὶ οὐδέποτε πλανηθῆσῃ.

Ἐματαιώθησαν τοίνυν ἐκ διαμέτρου λίαν οἱ ἀπόπληκτοι
 5 καὶ δυσώδεις Μελχισεδεκιανοὶ θεὸν τοῦτον φύσει πιστεύοντες εἶναι καὶ οὐ θνητὸν ἄνθρωπον, ὅθεν δικαίως καταδικασθῆσονται παρὰ τῆς ἀδεκάστου δίκης ὥς ἀνθρωπολάτραι καὶ τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα λατρεύσαντες διὰ πολλὴν καὶ ἐσχάτην ἄνοιαν, μᾶλλον δὲ τᾷ ἀληθέστερον εἰπεῖν κτηνωδίαν
 73 M. 10 τε καὶ δυσσέβειαν. εἰκότως οὖν περὶ τῶν τοιούτων ὁ μὲν ἀπόστολος ἔλεγεν· Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι φθαρτοῦ ἀνθρώπου. διὸ καὶ παρέδωκεν
 15 αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀδόκιμον νοῦν καὶ εἰς πάθη ἀτιμίας. οἳ τινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλόγητος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. ὁ δὲ Σολομὼν ὡσανύτως ἔφη· μά-
 20 ταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς πάρεστιν ἀγνοσία θεοῦ. καί· σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἢ ἐλπίς αὐτῶν, ὅτι ἡγνόησαν τὸν ποιήσαντα αὐτοὺς καὶ τὸν ἐμπνέσαντα αὐτοῖς ψυχὴν νοερὰν καὶ τὸν ἐμφυσήσαντα αὐτοῖς πνεῦμα ζωτικόν.

2 Hebr. 7, 13. — 8 Rom. 1, 25. — 11—19 Rom. 1, 21—26. — 19 Sap. 13, 1; 15, 10 sq.

2 λέγοντος N. — 5 δυσώδεις BCHM et recc. quidam λυσώδεις P. — φύσει τοῦτον BR φύσει om. FG. — 8 λατρεύοντες BN. — 12 φάσκ. γὰρ εἶναι N. — 13 ἥλλάξαντο BR. — 15 εἰς — 19 ἀμήν om. BW. — σολομῶν ABCFGMV. — 20 μὲν om. F et recc. quidam. — γὰρ om. BG. — 21 τοῦ θεοῦ RV.

8 σεβασθέντες καὶ λατρεύσαντες P Rom. — 9 τᾷ ἀληθέστερον εἰπεῖν om. P.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ πῦρ κατὰ τῆς πενταπόλεως Σοδό-
μων καὶ Γομόρρων ὁ θεὸς ὑετίζει καὶ ἀναλίσκει μὲν ἐξ
αὐτῆς ἅπαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων παρεκτὸς Λὼτ ἀνεψιοῦ
Ἀβραὰμ καὶ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ. διαφθείρει δὲ καὶ
αὐτὸ ἅπαν τῆς γῆς τὸ ἀνάστημα, καὶ τῆς προκειμένης θα- 5
λάσσης νεκροῦται τὰ ὕδατα. ὁ μὲν οὖν Λὼτ ἐγέννησεν
υἱοὺς δύο ἐκ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, τὸν Μωάβ καὶ
τὸν Ἀμμών, ἐξ ὧν Μωαβῖται καὶ Ἀμμανῖται. ὁ δὲ Ἀβραὰμ
ἔτεκε τὸν Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Αἰγυπτίας αὐτοῦ παιδίσκης Ἄγαρ
καὶ τὸν Ἰσαάκ ἐκ τῆς Σάρρας, ἀφ' ὧν Ἰσραηλῖται καὶ 10
Ἰσραηλῖται. τῆς τοίνυν Ἄγαρ ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ συλλαβούσης
καὶ κακουμένης ὑπὸ τῆς Σάρρας καὶ ἀποδρασάσης, εὗρεν
αὐτήν, φησὶν, ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶπεν αὐτῇ·
πόθεν ἔρχῃ καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν· ἀπὸ προσώπου τῆς
κυρίας μου Σάρρας ἀποδιδράσκω. καὶ φησιν ὁ ἄγγελος 15
κυρίου· ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι
ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα
σου, καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους. ἰδοὺ γὰρ
ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ 24 M.
Ἰσμαὴλ, ὅτι ἐπήκουσε κύριος τῇ ταπεινώσει σου. οὗτος 20
ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας καὶ
αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν, καὶ κατὰ πρόσωπον τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ πάντων κατοικήσει. καὶ ἐκάλεσεν Ἄγαρ τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν· σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδὼν με.

1—6 cf. Leo Gr. p. 21, 2 sqq. Cedren. I p. 50, 14 sqq. —
6—8 cf. Schol. ad Anastas. Sin. Qu aest. 28 Migne T. 89, 556. —
11—24 Gen. 16.

2 μὲν om. N. — 4 δύο om. GN. — 5 αὐτῶ C om. BR. —
προσκεμένης ACDV (sed W: προκειμένης). — 6 νεκροῦται GNPR
Leo Cedr. νεκροῦνται rell. — 7 ἐκ τῶν δύο θυγατ. BLPV et recc.
plerique δύο om. rell. — τὸν μωάβ NPR τὸν om. rell. — 8 ἀμμῶν
CMW ἀμμὸν AB ἄμαν G ἀμμανόν R. — 12 ἀποδρασάσης BFG
HP ἀποδράσης rell. — 16 ἀποστράφητι CFPW. — 18 ὑπὸ BG
RV Gen. — 19 τέξει CP τέξης AF et recc. quidam τέξεις GV
(τέξη W). — 24 λαλ. αὐτήν C λαλ. αὐτῇ FRV. — σὺ εἰ ὁ GN.

τεχθέντος δὲ τοῦ Ἰσμαήλ φησὶν Ἀβραάμ πρὸς τὸν θεόν·
 Ἰσμαήλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ
 Ἀβραάμ· ναί, ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν,
 καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθή-
 6 κην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον καὶ τῷ σπέρματι
 αὐτοῦ μετ' αὐτόν. περὶ δὲ Ἰσμαήλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου καὶ
 ἡυλόγηκα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν
 σφόδρα, καὶ ἰβ' ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς ἔθνος
 μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται
 10 σοι Σάρρα. εἶτα πάλιν φησὶν ἡ γραφὴ περὶ τῶν ἐξ Ἰσμαήλ
 τεχθέντων· πρωτότοκος υἱὸς Ἰσμαήλ Ναβεῶθ καὶ Κηδάρ καὶ
 Ναβεήλ καὶ Μασισὰν καὶ Μασμὰ καὶ Ἰδουμὰ καὶ Μασή
 καὶ Χοδὰδ καὶ Θεμὰν καὶ Ἰετοὺρ καὶ Ναφές καὶ Κεδμὰ.
 οὗτοι εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαήλ ἄρχοντες ἰβ' κατὰ ἔθνος αὐτῶν.
 15 κατόκησε δὲ Ἰσμαήλ ἀπὸ Εὐύλατ ἕως Σούρ, ἣ ἐστὶ κατὰ
 πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους. κατὰ
 πρόσωπον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πάντων κατόκησεν.
 75 M. Ὁ δὲ Ἰσαάκ γεννήσας τὸν Ἡσαὺ καὶ τὸν Ἰακώβ ἐκ τῆς
 Ῥεβέκκας τὸν μὲν Ἰακώβ εὐλόγησε κλέψαντα τὴν εὐλογίαν τοῦ
 20 ἀδελφοῦ λέγων· δώσει σοι ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς δροῦσου τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ ἀπὸ τῆς πίότητος τῆς γῆς καὶ πληθὺς σίτου καὶ οἴνου,
 καὶ δουλεύσάτωσάν σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσί σοι ἄρχον-
 τες, καὶ γενοῦ κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί

1—10 Gen. 17, 18 sqq. — 10—17 Gen. 25, 13 sqq. — 20—
 p. 107, 2 Gen. 27, 28 sqq.

6 ἐπήκουσα ACFRV. — 7 εὐλόγηκα FN. — 11 κιδάρ AGR.
 — 12 μασισὰν BF μασσησὰν DH μασσησὰν vid. G. — μασμὰ BF.
 — ἰδουμὰ BF. — μασή F μασί B μασσή G. — 13 θεμὰν AFL
 θαιμὰν G et recc. quidam. — κεδμὰ BF. — 14 οἱ om. AB. —
 κατὰ τὸ ἔθνος AM. — 15 σοὺρ DF ἀσοὺρ M ἀσοὺρ H. — 17 πάν-
 των τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ GHM Gen. — 19 ῥεβέκκας CFGI sed
 in F m. 1 ut vid. corr., in L m. 2 in ῥεββέκας mutatum. —
 ἡυλόγησε BV εὐλόγησε CF vers. 20 ante λέγων inserunt. — 23 τῷ
 ἀδελφῷ MR.

σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ὁ καταρῳμένος σε ἐπικατά-
 ρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος. πρὸς δὲ τὸν Ἑσαῦ
 φησιν· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοικία
 σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἐπὶ τῇ
 μαχαίρᾳ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις. ἔσται 6
 δέ, ἡνίκα ἂν καθέλῃς καὶ ἐλκύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ
 τοῦ τραχήλου σου, πλημμελήσεις πλημμέλειαν θανάτου. ἀλλ'
 αἱ μὲν εὐλογίαι πρὸς τὸν Ἰακώβ ἐρρήθησαν, ἐφ' ἑτέρους δὲ
 πεπλήρωνται, καθάπερ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Συμεὼν καὶ Λευὶ
 παρὰ τοῦ Ἰακώβ εἰρημένον ἐστὶν ἰδεῖν. διαμεριῶ, γὰρ φη- 10
 σιν, αὐτοὺς ἐν Ἰακώβ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραήλ,
 καίτοιγε οὐκ ἐπ' αὐτῶν τοῦτο γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκγό-
 νων. καὶ μέντοι καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Χαναὰν ὑπὸ τοῦ Νῶε
 λεχθὲν εἰς τοὺς ἐκγόνους ἐξέβη Γαβαωνίτας. οὕτω δὴ
 κἀνταῦθα οὐκ ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ τέλος ἔσχεν, (πῶς γὰρ τοῦ 15
 δεδοικότες καὶ τρέμοντος καὶ μυριάκις τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 προσκυνοῦντος), ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκγόνων αὐτοῦ.

Τοιγαροῦν ἐκ μὲν τοῦ Ἰσμαὴλ ἀνεφύνησαν οἱ Ἰσμαηλῖται
 οἱ νῦν Ἀγαρηνοὶ τε καὶ Σαρακηνοὶ λεγόμενοι διὰ τῆς Αἰγυ-
 πτίας Ἀγαρ, ὡς εἴρηται, ἐκ δὲ Ἰσαὰκ Ἑσαῦ ὁ καὶ Ἐδώμ καὶ ὁ 20
 Ἰακώβ ἀνεβλάστησαν διὰ τῆς Ῥεβέκκας. καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἑσαῦ
 Ἐδώμ ἐτέχθη υἱὸς δμώνυμος τῷ πατρὶ καὶ Ἀμαλήκ, ἐξ ὧν
 Ἰδουμαῖοι καὶ Ἀμαληκῖται, ἐκ δὲ Ἰακώβ τοῦ καὶ Ἰσραὴλ 26 M.

2—7 Gen. 27, 39 sqq. — 7—17 Chrysost. in Matth. VIII, 3
 Migne T. 57, 86. — 10 Gen. 49, 7. — 13 Gen. 9, 25. — 18—20 cf.
 Leo Gr. p. 20, 21 sq.

1 οἱ om. FHP et recc. nonnulli. — 7 πλημμέλειαν RV πλημ-
 μελίαν CDLMP πλημμελίαν AFH πλημμέ B. — 8 ἐρρέθησαν
 ARV ἐρέθησαν G. — 10 γὰρ αὐτοὺς φησι N Chrys. — 12 ἐκ-
 γόνων GLPR ἐγγόνων rell. — 14 ἐκγόνους GPR ἐγγόνους rell.
 — 17 ἐκγόνων GPR ἐγγόνων rell. — 19 τε om. FM. — 20 ὁ αὐτὸς
 Ἰακώβ om. NR. — 21 ῥεβέκκας PR ῥεββέκας L. — 23 ἐκ δὲ τοῦ
 Ἰακώβ FR.

11 ἐν ἱερουσαλήμ P. — 18 ἀνεφ. Ἰσμαηλῖται οἱ πάλαι μὲν

Ἰούδας, ἀφ' οὗ Ἰουδαῖοι πάντες καὶ οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν γενόμενοι προσηγορεύθησαν· καὶ Ἰσραηλῖται μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰακώβ τε καὶ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι δὲ ἐκ τοῦ ἐπισημοτέρου ἀδελφοῦ αὐτῶν Ἰούδα φερωνύμως κέκληνται. ὁ δὲ γε θεῖος
 5 Ἀβραὰμ ἐγέννησε πάλιν υἱοὺς ἐκ τῆς ἐσχάτης αὐτοῦ γυναικὸς Χεττούρας πέντε, ἀφ' ὧν ἐστι Μαδιάμ, ἐξ οὗ Μαδιανῖται, καὶ Ἄφαρ, ἐξ οὗ Ἀφρικὴ, ἐν ᾗ παρῳήσεν, ἡ χώρα προσωνομάσθη παρωνύμως, ὥσπερ Αὐσίτης ὁ τόπος ἐκ τοῦ Ἡσαῦ, ἐν ᾧ ἀνεβλάστησεν ὁ μακάριος καὶ πολύτλας καὶ
 10 διαβόητος Ἰώβ.

Ὁν ἐγκωμιάζων ὁ θεῖος Χρυσόστομος λέγει· ἄνθρωπός τις ἦν, φησὶν, ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι. κηρύττει αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ ἀπὸ τῆς χώρας, ἵνα, ὥσπερ ἀκούσας αὐτὸν ἄνθρωπον θαυμάζεις ὅτι ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπολιτεύ-
 15 σατο, οὕτω μαθὼν καὶ τὴν χώραν, ἐξ ἧς ὁ τοιοῦτος καρπὸς ἦνθησεν, ἐκπλαγῆς ἀληθῶς ὁποῖον ῥόδον ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν ἐβλάστησεν. ἦν γὰρ τῆς Αὐσίτιδος χώρας τοῦ Ἡσαῦ, ἐξ οὗπερ Αὐσίτις ὠνόμασται, τοῦ βεβήλου καὶ πόρ-
 20 νου, ὅπως θαυμάσης ἐκ ποίας πατρίδος καὶ ῥίζης κακῆς ἐβλάστησε καρπὸς ὡραιότατος. ἀπόγονος γὰρ ἐστὶ τοῦ διαβαλλομένου, καθὼς ἡ γραφὴ πέμπτον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ

4—8 cf. Schol. ad Anast. Sin. Quaest. 28 Migne T. 89, 556.
 — 11—p. 109, 10 Pseudo-Chrys. in Job. Sermo II, 1 Migne T. 56, 567 fin. — 11 Hiob 1, 1.

8 αὐσίτις ADPW et G m. 1 corr. ex αὐσίτης et L lit. corr. ex αὐσήτις. — 11 λέγει] ἔφη BM. — 12 τις ἦν φησιν ABPV τίς φησιν ἦν N ἦν om. CL et recc. quidam. φησιν om. FG, post κηρύττει ins. R. — 14 θαυμάζης ABGHR θαυμάσεις D. — 16 ἐκπλαγεῖς ACDL ἐκπλαγῆς BFHRV ἐκπλαγῖς M. — 17 τοῦ om. N. — 18 αὐσίτις ADGHPRV αὐσίτης CLM αὐσήτης BF. — 19 θαυμάζης M θαυμάζεις B. — 21 αὐτὸν om. LR.

ἄραβες, νῦν δὲ ἄραβ. P sed π m. 1 in lit. et circumflexus iuxta acutum positus. Librarius igitur, ut videtur, inter scribendum πάλαι μὲν Ἀραβες interpolavit. — 1 ἀφ' οὗ καὶ Ἰουδαῖοι P.

λέγει. Ἀβραὰμ γάρ, φησίν, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαὰκ τὸν Ἡσαῦ, Ἡσαῦ τὸν Ραγυνήλ καὶ τὸν Ζαρά, Ζαρά τὸν Ἰώβ. εἶχεν οὖν τὴν διαδοχὴν ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ εἰς αὐτὸν κατερχομένην διὰ τοῦ Ἡσαῦ δεικνύων τὴν ῥίζαν, ἵνα τὸν καρπὸν θανυμάσης, ὅτι ὁ μὲν πόρνος ἦν καὶ βέβηλος, ὁ δὲ σώφρων 5 καὶ σεμνὸς λέγων οὕτως· εἰ δὲ καὶ ἐπηκολούθησεν ὁ ὀφθαλμός μου γυναικὶ ἀλλοτρίᾳ, καὶ διαθήκην διεθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων τέκνων θυσίας προσήγαγε καθ' ἡμέραν φάσκων· μήποτε κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν θεόν. εἰκότως οὖν ἔφη· καὶ ἦν 10 ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, θεοσεβής, καὶ τὰ ἐξῆς. οἱ μὲν γὰρ ἔξω φιλόσοφοι τὸν ὅρον τοῦ ἀνθρώπου δηλοῦντές 77 M. φασιν· ἄνθρωπός ἐστι ζῶον λογικὸν θνητόν. ἡ δὲ θεία γραφὴ οὐχ οὕτως, ἀλλ'· ἄνθρωπός ἐστιν ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος, ὡς 15 ὃ γε τούτοις μὴ μεμαρτυρημένος οὐδὲ ἄνθρωπος ἀλλὰ κτήνος. ἐὰν γὰρ ἔχει τὸν χαρακτῆρα τῆς φύσεως, ὑβρίζει δὲ αὐτὸν τῇ κακίᾳ τῆς προαιρέσεως, ἀκούσεται παρὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκεν, παρε-
 συνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. 20
 Ὡςπερ τοίνυν ἐπὶ τῆς κοινῆς συνηθείας, ἐπειδὴν τις

6 Hiob 31, 9. — 7 Hiob 31, 1. — 9 Hiob 1, 5. — 10—20 Pseudo-Chrys. *ib.* 2 Migne 569 *init.* — 10 Hiob 1, 1. — 19 Psalm 48 (49), 13. — 21—p. 110, 9 Pseudo-Chrys. *ib.* Serm. III, 1. Migne 570 *sub fin.*

2 ζαρά M *et priore loco* H ζάρα BR ζάρεδ F. — 11 ἄμεμπτος — 14 ἐστιν *om.* G. — ἄμεμπτος δίκαιος θεοσεβής BFW (*in* V: ἄμεμπτος καὶ θεοσεβής, *sed* καὶ θεοσεβής m. 2 *in loco evanido*) δίκαιος θεοσεβεῖς A, *in quo* ἄμεμπτος m. 1 *spr. vers.* ἄμεμπτος καὶ θεοσεβής R. — 13 φησιν MV. — 17 ἔχη BDFGL RV (*ἔχει etiam* W). — ὕβριζι M *et* L m. 2. — 18 παρὰ *om.* BF. — 19 παρασυνεβλήθη BFL.

6 οὕτως *om.* P. — 9 προσῆγε P (*προσέφερε* Chr.). — 19 παρεσυν. τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσι P *sed signis add. leg. esse* παρ. κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις.

τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἢ οἰκίτην ἀποστέλλῃ ἐπὶ τινα πράξιν, πα-
 ρακελεύεται λέγων· ὥς ἄνθρωπος ἔχει τῆς πράξεως, καὶ τὸ
 κοινὸν ὄνομα ἴδιον ποιεῖται θαῦμα, οὕτως, εἰ καὶ πάντες
 ἄνθρωποι λέγονται, μόνος ἀληθῶς ἐκείνός ἐστιν ἄνθρωπος
 5 ὁ τὴν εἰκόνα σώζων καὶ τὸ πρωτότυπον κάλλος μὴ ἀφανί-
 ζων. εἶπεν οὖν αὐτὸν ἄνθρωπον, ἵνα ἀπὸ τῆς φύσεως τὴν
 πρόθεσιν ἐπαινέσῃς, εἶπε δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἀυσέτιδος χώρας,
 ὅπως ἐκ τῆς κομώσεως γῆς τὴν ἀσέβειαν τὸν καρπὸν ἀνυ-
 μνήσῃς. ὃν ὁ ἀρχέκακος ὁρῶν καὶ φθόνῳ βαλλόμενος αἰτεῖ-
 10 ται παρὰ τοῦ θεοῦ τὸν κατὰ τοῦ δικαίου πειρασμόν, ἵνα
 σὺ θάρσος λάβῃς καὶ μάθῃς, ὅτι οὐκ ἔχει δαίμων ἐξουσίαν
 κατὰ θεοσεβοῦς καὶ ὄντως χριστιανοῦ καὶ φοβουμένου τὸν
 θεόν, ἐὰν μὴ ἐπιτροπὴ ἄνωθεν γένηται ἢ διὰ παιδείαν ἢ
 διὰ συγχώρησιν. ὅταν γὰρ ἐπάγῃ ὁ θεὸς παιδευτήρια, ἢ
 15 δίκας ἀπαιτεῖ τῶν ἀμαρτημάτων, ἢ τὴν ἀρετὴν γυμνάζει
 τῶν θείων κατορθωμάτων. οὐ γὰρ ἡδυνήθη πολεμήσαι
 τῷ Ἰώβ, ἕως ἐπετρέπη. καὶ μὴ θαυμάσῃς· οὐδὲ γὰρ κατὰ
 χοίρων ἐξουσίαν ἔχει, καθὼς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἤκουσας.
 οἱ μὲν οὖν θεῖοι ἄγγελοι διακονοῦσι ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἀν-
 20 θρώπων σωτηρίαις (πάντες, γὰρ φησιν, λειτουργικὰ πνεύ-
 ματὰ εἰσιν εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας
 κληρονομεῖν σωτηρίαν), οἱ δὲ πονηροὶ δαίμονες ταῖς κατὰ
 τῶν ἀμαρτωλῶν τιμωρίαις. ἐξαπέστειλε, γὰρ φησιν, εἰς αὐ-
 25 τοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν
 ἀποστολὴν δι' ἁγγέλων πονηρῶν. οἱ τοίνυν δαίμονες, εἰ
 καὶ ἀφηνίασαν τῇ προθέσει, ἀλλ' ὑπὸ ζυγὸν κεῖνται τῆς

9—18 Pseudo-Chrys. in Job serm. III, 1 Migne 571 med. —
 19—p. 112, 3 ib. 572 init. — 20 Hebr. 1, 14. — 23 Psalm. 77 (78), 49.

1 ἢ οἰκίτην om. N ἢ om. G. — ἀποστέλλῃ ABR Chr. ἀπο-
 στελλεῖ FP ἀποστείλῃ GV ἀποστελεῖ CD ἀποστελεῖ HM. — 2 καίτοι
 τὸ BV. — 4 ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ LP Chr. ἄνθρωπος om. rel. —
 8 τὸν καρπὸν αὐτῆς N. — 9 αἰτεῖ ABFG. — 10 παρὰ τοῦ θεοῦ
 PR Chrys. τοῦ om. rel. — 12 ὄντος ACGLPW. — 14 ἐπάγει
 AFHM. — τὰ παιδευτήρια ABG. — 17 τὸν ἰώβ CGN,

δουλείας καὶ κελεύονται πρᾶξαι ὡς δῆμιοί τινες τὰ προστατ- 78 **Μ.**
 τόμενα παρὰ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων. καὶ δηλοῖ Παῦλος περὶ
 τινων λέγων· οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ
 βλασφημεῖν. ἵνα γὰρ μὴ νομισθῶσιν οἱ δαίμονες, ὅτι πάντα
 κατὰ αὐθεντίαν πράττουσιν, κελεύονται καὶ ἄκοντες ποιεῖν 5
 τὰ προσταττόμενα. καὶ τοῖς μὲν ἁγίοις ἀποστέλλει ὁ θεὸς
 διακόνους ἁγγέλους ἁγίους εἰς σωτηρίαν, τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς
 ἐπιτρέπει δαίμονας εἰς τιμωρίαν. καὶ γὰρ ὅτε κατὰ τοῦ Ἀχαάβ
 ὁ θεὸς ἀπεφάνητο λέγων· τίς πορεύσεται καὶ ἀπατήσῃ τὸν
 Ἀχαάβ καὶ πεσεῖται; ἀπεκρίθη πνεῦμα πονηρόν· ἰδοὺ ἐγώ, 10
 πάντως γινώσκον ὡς εἰς τοῦτο τέτακται. καὶ ἀποστέλλονται
 μὲν ἰδικῶς εἰσπράξασθαι τιμωρίαν παρὰ τῶν πονηρῶν, ἀπο-
 στέλλονται δὲ καὶ πρὸς δικαίους, οὐχ ἵνα τιμωρήσωνται, ἀλλ'
 ἵνα πειράσωσιν. ἐπειδὴ γὰρ ἄγγελος ἅγιος ὑπορυγῆσαι τῇ
 πείρᾳ οὐ κελεύεται (οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς κελεύει τὸ ἀπρεπὲς ἁγγέλῳ 15
 θείῳ), διὰ τοῦτο δαίμονες ταύτην ἐπιτρέπονται τὴν πείραν.
 καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πρὸς δικαίους δαίμονες ἀποστέλλονται.
 ἀνήχθη γὰρ ὁ πάντων δεσπότης ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὴν
 ἔρημον πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. εἰ τοίνυν τὸν τοῦ
 παντὸς κύριον ὁ διάβολος ἐπείρασεν, τί θαυμάζεις, εἰ καὶ 20
 τοῦ δικαίου εἰς γυμνάσιον ὑπομονῆς δαίμων ἀποστέλλεται;

2 I. Tim. 1, 20. — 9 III. Reg. 22, 20. — 18 Matth. 4, 1.

2 παρὰ τε θεοῦ P παρὰ τοῦ θεοῦ LR. — 5 αὐθεντίαν
 BDFMRW. — 8 τοῦ om. BM. — 9 ἀπεφάνητο ὁ θεὸς BHM.
 — 11 γινώσκον L m. 2 γινώσκον ACL γινώσκων rell. — 13 καὶ
 om. N. — τιμωρήσονται AFHM. — 15 τὸ ἀπρεπὲς κελεύει N. —
 16 ἐπιτρέπονται ταύτην τ. π. G ἐπιτρ. ταύτη τῇ πείρᾳ B ταύτην
 m. 1 in mg. A. — 20 κύριον] δεσπότην AB. — θαυμάζεις ACHM.
 — καὶ τοῦ δικαίου A (κατὰ δικαίου Chr.) καὶ τοὺς δικαίους CF
 HLPV καὶ τοῖς δικαίοις B et L m. 2 καὶ εἰς τοὺς δικαίους DM
 καὶ ἐπὶ τοὺς δικαίους R καὶ πρὸς τοὺς (τοὺς om. G) δικαίους G
 et P m. 2.

1 τὰ πραττόμενα P. — 10 πονηρόν καὶ εἶπεν P e III. Reg.
 22, 20 invito Chr. — 15 οὐ γὰρ P.

ἀποστέλλεται δὲ οὐ θεοῦ κελεύοντος αὐτόν, ἀλλὰ παραχωροῦν-
τος. σχηματίζει γὰρ τὸν λόγον ἢ γραφὴ ὡς ἐν προσωπο-
ποιῖα, ὡς ὅταν λέγει· τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός.

[κβ'. Περὶ Ἰσαάκ.]

5 Ἰσαάκ δὲ γενόμενος ἐτῶν ξ' ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ καὶ
μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ρκ' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
ἔτη ρπ'.

[κγ'. Περὶ Ἰακώβ.]

Ἰακώβ δὲ γενόμενος ἐτῶν πε' ἐγέννησε τὸν Λευὶ καὶ
10 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ξθ' καὶ ἀπέθανεν εἰς Αἴγυπτον ποιή-
σας ἐκεῖ ἔτη ιζ' ζήσας τὰ πάντα ἔτη ριζ'. ὃς ὑπάρχων ἐτῶν
οε' καὶ θυγῶν Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατήντησεν εἰς
79 M. Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Ρεβέκκας, οὗ καὶ τῶν προβάτων νομεὺς γενό-
15 μενος ἔτη κ' καὶ τὰς δύο θυγατέρας Λείαν τε καὶ Ῥαχήλ
εἰς γυναικας λαβὼν ἔσχεν υἱοὺς ιβ' καὶ θυγατέρα μίαν ἀπὸ
τε τῶν ἑλευθέρων ἀπὸ τε τῶν θεραπεινίδων Βάλλας καὶ
Ζελφᾶς. ἐκ μὲν γὰρ τῆς Λείας ἐγέννησε τὸν Ῥουβὴμ καὶ
τὸν Συμεῶνα καὶ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσάακ
20 καὶ τὸν Ζαβουλὸν καὶ τὴν Δίνα, ἐκ δὲ τῆς Ῥαχήλ τὸν
Ἰωσήφ, ὕστερον δὲ καὶ τὸν Βενιαμὴν μετὰ τὴν ἐπάνοδον,

3 Psalm 49 (50), 16. — 5 Gen. 25, 26; 35, 28. — 9 cf. Leo Gr. p. 23, 3. Gen. 47, 9; 28. — 11—p. 113, 10 cf. Leo Gr. p. 21, 16 sqq. Cedren. I p. 59, 17 sqq.

1 αὐτῷ NV om. C. — 2 προσωποῖα ABCGH m. 1 corr. in A.

Γ
— 3 λέγει DGRV λε' B. — 10 ρξθ' L ξε' B e conī. ξα' P. — εἰς
αἴγυπτον — ιζ' om. N. — 11 ρξξ' B e conī. — 15 θυγατέρας
αὐτοῦ FR. — λίαν codd. praeter BLP. — ραχήλ AF. — 16 θυ-
γατέραν ALR et G corr. ex -ρας. — 17 βάλλας P βάλλας GL. —
18 ζελφάς DP ζέλφας CFL ζεφάλ HM ξέλφας W. — λίας AFNV.
— ρουβήμ AR ρουβίμ BFGNR et V in loco evanido m. 2. ροβίμ
W et L m. 2 in ρουβίμ mut. ρουβήν P ρουβιν C. — 20 δίνα A
δεῖναν BR om. G lacuna indicata τὴν δῖναν m. 2 ex τὸν δῖνα P.
— ραχήλ AFM.

ἐκ δὲ Βάλλας τὸν Δὰν καὶ τὸν Νεφθαλείμ, ἐκ δὲ Ζελφᾶς τὸν Γὰδ καὶ τὸν Ἀσήρ. μετὰ δὲ τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἀποφυγῆς τε καὶ δουλείας καὶ τῆς ἐκ Μεσοποταμίας πρὸς γῆν Χαναὰν ὑποστροφῆς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ μετ' αὐτοῦ παλαίσαντος θεοῦ καὶ μετονομάσαντος αὐτὸν Ἰσραὴλ ὀπτασίας 5 εἶδε πάλιν ὄρασιν ἐν Βεθὴλ καὶ πάντα ἀποδεκατώσας, ἅπερ ἐκέκτητο, τελευταλούς ὑποβάλλει τοὺς παῖδας καὶ ἀριθμήσας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀνάπαλιν καὶ ἐπὶ τὸν Λευὶ ἐλθὼν, ὃν καὶ δέκατον εὐρών τῷ θεῷ τοῦτον προσήγαγεν ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, 10 καθὰ καὶ προὔποσχόμενος εἶπε τῷ θεῷ ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν· πάντα ὅσα ἂν μοι δῶς δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι. καὶ εὐθὺς ἐνδύσας τὸν Λευὶ στολὴν ἱερατικὴν δι' αὐτοῦ θυσίας τῷ θεῷ προσήνεγκεν ἐν Βεθὴλ· κἀντεῦθεν οἱ μὲν τῇ κατὰ νόμον θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ παρεδρεύοντες Λευῖ- 15 ται κέκληνται, οἱ δὲ τῇ κατὰ τὸν τῆς θείας χάριτος ἱερουργίᾳ κληρικοὶ προσηγορεύθησαν διὰ τὸ γεγραῖναι· οὐκ ἔσται τοῖς Λευῖταις κληρὸς ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κληρὸς.

Ὁ δὲ γε Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα μετὰ τὴν τοῦ Ἰακώβ 20 ἐπάνοδον προσκαλεσάμενοι τὸν τε Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαὺ καὶ παρακαλῶντες αὐτοὺς ἅμα καὶ ἐνορκισάμενοι εἰρήνην 80 M. ἄγειν πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ἀδελφικῆς οἰκειότητος ἀσπά-

12 Gen. 28, 22. — 17 Deut. 10, 9. — 20 — p. 114, 17 cf. Leo Gr. p. 23, 4 sqq. Cedren. I p. 60, 21 sqq.

1 ἐκ δὲ βάλλας — νεφθαλείμ om. LP. — δὰν ACF. — νεφθαλήμ BCD FMV. — ἐκ δὲ ζελφᾶς — ἀσήρ om. V. — ζελφᾶς BHM R ζέλφας CFL. — 6 βαιθήλ BFR. — 14 προσήνεγκε τῷ θεῷ CFMR Suid. v. κληρὸς. — βαιθήλ BR βελθήλ C. — 15 κατὰ τὸν νόμον N. — παρεδρεύοντες ABFG R Suid. — 16 οἱ δὲ κατὰ τῇ τῆς θ. χ. ἱερουργία L (τὴν — ἱερουργίαν L m. 2 et Suid.), οἱ δὲ τὴν κατὰ τῆς θ. χ. ἱερουργίαν (τῇ — ἱερουργία G) GR οἱ δὲ τῇ κατὰ τὴν τῆς θ. χ. ἱερουργίαν F. ἱερουργίαν etiam HMW. — 20 τοῦ om. ABGRV. — 22 ἐνορκισάμενοι NR.

9 λεβὶν P. — 11 καὶ om. P. — 19 αὐτοῖς P.

ζεσθαι τὴν διάθεσιν τελευτῶσιν, προτέρα μὲν ἢ Ῥεβέκκα, μετ'
 οὐ πολὺ δὲ καὶ ὁ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ τῆς πρωτοτοκίας κατα-
 λιπόντες τὰ γέρα. μετὰ δὲ ταῦτα παροξυνθεὶς Ἡσαὺ ὑπὸ
 Ἀμαλὴκ τοῦ ἐκ παλλακίδος υἱοῦ αὐτοῦ κατὰ Ἰακώβ τοῦ
 5 ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ συναγαγὼν ἔθνη ὥρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ
 τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς πόλεμον, ὥς φησιν Ἰώσηπος. ὁ δὲ τὰς
 πύλας ἀποκλείσας τῆς πόλεως, εἰς ἣν κατέφυγεν, ἐκ τοῦ
 τείχους παρεκάλει τὸν Ἡσαὺ μνησθῆναι τῶν γονικῶν ἐν-
 τολῶν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑβρίζοντος
 10 καὶ ὀνειδίζοντος καὶ ὀλοθρεύσειν αὐτὸν ἀπειλοῦντος, ἐν-
 τείνας Ἰακώβ τόξον κατέβαλε τὸν Ἡσαὺ κατὰ τοῦ δεξιοῦ
 μαζοῦ πλήξας. οὐπὲρ τελευτήσαντος ὑπεξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰα-
 κώβ αὐτίκα καὶ σχεδὸν πάντας ἀνείλυν. καὶ τότε ἐπληρώθη
 ἡ τοῦ Ἰσαὰκ πρόρρησις λέγουσα πρὸς τὸν Ἡσαὺ· ἐὰν καθε-
 15 λῆς τὸν ζυγὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου
 πλημμελήσεις πλημμέλειαν θανάτου.

[κδ'. Περὶ Λευῖ.]

Λευὶ δὲ γενόμενος ἐτῶν με' ἐγέννησε τὸν Καὰθ καὶ
 μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη 9' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
 20 ἔτη ρλ'.

[κε'. Περὶ Καάθ.]

Καὰθ δὲ γενόμενος ἐτῶν ξη' ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ καὶ

6 Pseudo-Josephus. Nam in genuinis Josephi operibus
 nihil his de rebus traditur. — 14 Gen. 27, 40. — 18—p. 115,
 6 cf. Leo Gramm. p. 24, 1 sqq.

1 τὴν διάθεσιν παραγγείλαντες τελευτῶσιν BV. — 2 ὁ ante
 Ἰσαὰκ om. BCFLMRV (sed exhibet W). — 6 Ἰώσηπος GR
 Ἰώσιππος AHM. — 10 ὀλοθρεῦσιν A ὀλόθρευσιν CFH. — αὐτὸν
 om. CFG. — ἐπαπειλοῦντος GV. — ἐκτείνας GR. — 11 ὁ Ἰακώβ
 BCFLGNRW. — τὸ τόξον codd. praeter BP. — τὸν om. codd.
 praeter NPR. — 16 πλημμελείαν (-λίαν AFHM) ADFHMP. —
 18 λευὶς RW λευῆς V. — 19 9'] ν' DM πε' H. — 20 ρλε'
 FGL. — 22 ἄβραμ BR ἄβραὰμ FG ἄμραμ DP.

13 πεπλήρωται P.

μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ο' καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρλ'.

[κς'. Περὶ "Αβραμ.]

"Αβραμ δὲ γενόμενος ἐτῶν ο' ἐγέννησε τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωϋσῆν καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ν' καὶ ἀπέθανε 5 ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρλξ'.

Ἐν δὲ τῷ ὀγδοηκοστῷ ἔτει τοῦ Μωσέως ἐξηλθον οἱ υἱοὶ 81 M. Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ᾗ παρώκησαν ἔτη σιε'. πῶς οὖν φησιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ ὅτι· πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη υ'; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως 10 Ἀβραάμ ἐκ Χαρρὰν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνη γέγονεν ἡ παροικίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ Χαναάν, καθὼς μαρτυρεῖ Μωϋσῆς λέγων· ἡ δὲ παροικίαις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἦν ἔτη υλ'. καὶ ἔστι τοῦ μὲν Ἀβραάμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαρρὰν ἀναβά- 15 σεως μέχρι τῆς Ἰσαὰκ γενέσεως ἔτη κε', τοῦ δὲ Ἰσαὰκ μέχρις 82 M. Ἰακώβ ἔτη ξ', τοῦ δὲ Ἰακώβ μέχρι Λευὶ ἔτη πξ', τοῦ δὲ Λευὶ μέχρι Καὰθ ἔτη με', τοῦ δὲ Καὰθ μέχρις "Αβραμ ἔτη ξγ', τοῦ δὲ "Αβραμ τὰ μέχρι Μωϋσέως ἔτη ο', τοῦ δὲ Μωϋσέως τὰ μέχρι τῆς ἐξόδου ἔτη π'. καὶ οὕτως ἐξεληθὼν ὁ Ἰσραὴλ 20 ἐπιφερόμενος τὰ ὅσα Ἰωσήφ ἐποίησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη μ'. φησὶ γάρ· πέμπτῃ δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ

7—20 cf. Eustath. in Hexaëm. Migne Tom. 18, 789 C Leo Gramm. p. 25, 8—26, 5. — 9 Gen. 15, 13. — 13 Exod. 12, 40. — 22—p. 116, 4 Exod. 13, 18; 19.

2 ρλη' FHL. — 2 ρλ'—6 ἔτη om. G. — 4 ἄβραμ BR ἄβραάμ F ἄμραμ NP. — 6 ἔτη om. BM. — ρνξ' B ρκ' FGL. — 7 τοῦ om. BF. — μωϋσέως BFGMRV. — 9 τὸν om. N. — 12 μόνον LR. — 15 ἐκ om. F m. 1 spr. vers. A ἐν R. — 16 γεννήσεως N Suid. v. Μωϋσῆς. — 18 μέχρι τοῦ καὰθ N. — 18 μέχρι Καὰθ—19 "Αβραμ om. G. — 19 ἄβραμ RV ἄβραάμ (ἄβρ. F) BCF ἄμραμ DMP item v. 19. — 19 τὰ om. BDFGLR Suid. — δὲ μωσέως ACP. — 20 τὰ om. BFLR Suid. — ὁ om. CFLR. — 22 δὲ] γὰρ CLW om. BFRV. — οἱ om. PR.

8 παρώκησεν P. — 11 τοῦ ἄβραάμ P. — 12 ἐν αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ χαναάν P Ex. — 19 μέχρι μωσέως P.

ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὰ ὅσα Ἰωσήφ μεθ' ἑαυτοῦ. ὄρκω γὰρ ὥρτισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος, καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὅσα ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. ὃς ὑπάρχων ἐτῶν 5 φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ πραθεὶς καὶ γενόμενος ἐτῶν λ' ἄρχων τῆς Αἰγύπτου καθίσταται, ἐν ᾗ γεννήσας υἱοὺς δύο τὸν Ἐφραΐμ καὶ τὸν Μανασσῆ ἀπέθανεν ἐτῶν ρι'. Ἐπεὶ οὖν, ὅτε παρέστη Μωϋσῆς τῷ Φαραῶ, ἦν ἐτῶν π', ἔμεινε δὲ καὶ ἄλλα μ' ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, δῆλον ὅτι ἐν ὅλ- 10 γαις ἡμέραις μ' γεγονάσιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί, ἃς ἡμέρας ἀριθμοῦμεν μετὰ τῶν μ' ἐτῶν τῆς ἐρήμου. ἀναγνοὺς γὰρ μετὰ ἀκριβείας ἐσημειώσαμεν τὰς μ' ἡμέρας γενέσθαι ἀφ' ἧς ἡμέρας συνέτυχε τῷ Φαραῶ ἕως τῆς ἀναιρέσεως τῶν πρωτοτόκων, ὅτε καὶ ὁ ἄμνός ἐσφάγη καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν 15 ἐξ Αἰγύπτου. καὶ πρώτη μὲν ἡμέρα ἐν ᾗ συνέτυχε τῷ Φαραῶ, δευτέρα δὲ τῇ ἐπιούσῃ διεσπάρη ὁ λαὸς ἄχυρα συλλέξαι, καὶ ἐμαστίγησαν οἱ γραμματεῖς αὐτῶν μὴ ποιήσαντες τὸ τῆς ἡμέρας ἔργον. τρίτῃ δὲ τῇ ἐξῆς καταβοῶντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τὸ ἀπαιτεῖσθαι ἄχυρον, εἰσῆλθε πρὸς Φα- 20 ραῶ. τετάρτῃ δὲ εὐξάμενος εἶπεν ἐν λόγῳ κυρίου τῷ Ἰσραὴλ ὅτι· ἐξάξει ὑμᾶς ὁ θεὸς ἐξ Αἰγύπτου. καὶ οὐ προσέσχον ἐκ πολλῆς ὀλιγοψυχίας. πέμπτῃ δὲ εἰσῆλθε πρὸς Φαραῶ καὶ τὴν δάβδον ὄφιν ἐποίησεν. ἕκτῃ δὲ τὸ ὕδωρ εἰς αἷμα μετέβα-

21 Exod. 6, 9.

1 ἐκ γῆς αἰγύπτου P Exod. Suidae cod. A ἐξ αἰγύπτου FN ἀπὸ τῆς αἰγύπτου CRV. — 3 ὁ κύριος DF κύριος ὁ θεός GHM. — 5 καὶ ante γενόμενος om. AB Suid. v. Ἰωσήφ. — 7 μανασσῆ AM μανασσῆν V Suidae codd. plerique μανασσῆν R μανασῆν (-σῆν G) BG μανασσῆ FH. — 9 καὶ om. NR. — ἔτη om. AB CD GHR. — ὅλαις R et DP manu correct. — 13 πρώτη ἀφ' GR. — 13 ἕως — 16 φαραῶ om. CFLR. — 15 συνέτυχε μωϋσῆς τῷ AG. 18 οἱ om. RV. — 20 εἶπεν εὐξ. ἐν λ. κ. C εὐξ. ἐν λ. κ. εἶπεν R εὐξ. μωϋσῆς εἶπεν ἐν λ. κ. F. — 21 ἐξ αἰγύπτου ὁ θεός CFNR ὁ θεός om. LV (sed habet W).

7 ἐφρέμ P. — ἐτῶν ὑπάρχων ρι' P. — 12 γεγενῆσθαι P.

λεν. εἶτα ἀνέβalonτο μέχρι τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνέβη ὁ
 βάτραχος. ιδ' δὲ ἀπέθανον οἱ βάτραχοι. ιε' δὲ σκνίπες
 γεγόνασιν. ις' δὲ συνέτυχε τῷ Φαραῶ ἀπειλῶν ὅτι· αὐριον
 μέλλει γίνεσθαι κυνόμυια. ιζ' δὲ ἦλθεν ἡ κυνόμυια. ιη'
 δὲ ἀπέστη ἡ κυνόμυια, ἐν ᾗ καὶ ἠπειλήθη τῶν κτηνῶν ὁ 5
 θάνατος. ιθ' δὲ ἀπέθανον τὰ κτήνη. κ' δὲ φλυκτίδες 83 M.
 ἀναξέουσai γεγόνασιν. κα' δὲ ἀπειλῇ τῆς ἐσομένης τῇ
 ἐπαύριον χαλάξης ἐξηνέχθη. κβ' δὲ ἦλθεν ἡ χάλασα. κγ'
 δὲ ἡ ἀκρις ἐπῆλθεν, ἐν ᾗ καὶ διὰ προσευχῆς ἤρθη. κδ'
 δὲ μέχρις κς' τὸ τρίτημερον ἐγένετο σκότος. λοιπὸν ὁ πρῶ- 10
 τος μῆν ὁ παρ' Ἑβραίοις μὲν λεγόμενος Νισάν, παρ' ἡμῖν
 δὲ Μάρτιος, ὡς φησιν ὁ κύριος· ὁ μῆν οὗτος ἀρχὴ μηνῶν
 ὑμῖν. λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· τῇ δεκάτῃ τοῦ
 μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον· ἥτις ἐστὶ λς'
 ἡμέρα. εἶτα μετὰ ἡμέρας τέσσαρας ἐσφάγη τὸ πρόβατον καὶ 15
 πασχάσαντες ἐξῆλθον, ὡς εἶναι τῇ τεσσαρακοστῇ, καθ' ἣν
 ἐθανατώθησαν τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου περὶ τὸ μεδονύκτιον,
 ὅτε καὶ τὰ ἄζυμα βαστάσαντες ἐξῆλθον διὰ τῆς μεσιτείας
 καὶ ὁδηγίας τοῦδε τοῦ ἀοιδίμου καὶ τερατουργοῦ Μωσέως.

Οὗτος τοίνυν ἐκείνός ἐστιν ὁ μέγας θεοφάντωρ καὶ 20
 θεοφιλέστατος Μωϋσῆς, πρὸς ὃν εἶπεν ὁ θεός· ἰδοὺ ἐγὼ
 δέδωκά σε θεὸν Φαραῶ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται
 προφήτης. σὺ δὲ λάλησον πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι. οὗ-
 τος πατάξας τοὺς Αἰγυπτίους διὰ τῆς δεκαπλήγου καὶ διὰ
 τῆς θαλάσσης ὁλοθρεύσας ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς 25
 σιδηρᾶς καμίνου ἐν σημείοις καὶ τέρασι μεγάλοις καὶ ἐν

12 Ex. 12, 2 sq. — 21 Ex. 7, 1 sq.

2 σκνίπες ADR et P m. 2 corr. ex κνίπες. σκνίπαις F
 σκνήπες BG σκνήπες CH σκῆπες M. — 11 μὲν om. BHM. —
 νισάν FLMV νισάν R. — 15 τέσσαρες (-ης M) CM τεσσαρά-
 κοντα L δ' AGR. — 18 ὅτε] ὥστε CLR. — βαστάζοντες FP. —
 19 μωϋσέως (-ος G) ABFGHMR.

22 ἀδελφός σου ἔσται σου προφ. P Ex. — 23 λαλήσεις P Ex.

19 Μωσέως de Boor: corr. Μωϋσέως, cf. Praechter, Byz. Zeit-
 schr. 15, 318.

χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καθὼς φησι καὶ
 84 M. Δαυίδ· τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέ-
 σεις καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς καὶ ἐκτινά-
 ξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν.
 5 οὐ γὰρ μία γέγονεν ὁδός, καθὼς Χρυσόστομος ὁ θεόσοφος
 λέγει, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην φυλὴν τὸ ὕδωρ ἐτειχίζετο, ὥς
 πολλὰς γενέσθαι τὰς διαβάσεις τοῦ λαοῦ, ἵνα μὴ φύσεως
 ἔργον τοῦτο νομισθῇ, ἀλλὰ θεοῦ τοῦ πᾶσαν φύσιν δημιουρ-
 γήσαντος καὶ κυριεύοντος, ὅθεν ἐν βραχεῖα καιροῦ ῥοπῇ
 10 τάναντία εἰργάζετο. καὶ οὐ καθ' ἓν ἐτέμνετο μέρος τὸ ὕδωρ
 κορυφουμένων τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ κατὰ ἀριθμὸν τῶν φυλῶν
 ἀπάντων. καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν σημείων τοῦτο μάλιστα
 ἦν τῷ θεῷ περισπούδαστον, ἐπεὶ διὰ τῶν στοιχείων τὰ θαύ-
 ματα ἐγίνοντο, ὅπως μὴ φυσικῆς τινος ἀκολουθίας ἢ συν-
 15 τυχίας εἶναι τὰ γινόμενα νομισθῇ, ἀλλὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς
 τὰ συμβαίνοντα παραδοξοποιούσης διὰ Μωσέως εἰς τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ. οὕςπερ καὶ ὁδηγήσας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν στύ-
 λῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ ἄρτα διατρέψας οὐρανίῳ τοὺς
 ἐχθροὺς αὐτῶν Ἀμαληκίτας χειρῶν ἐκτάσει κατετροπώσατο.
 20 οὗτος ἤκουσε παρὰ κυρίου λέγοντος· ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι
 πρὸς σε ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς
 λαλοῦντός μου πρὸς σε, καὶ πιστεύσῳσί σοι εἰς τὸν αἰῶνα.
 καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, φησὶν, ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ
 καὶ νεφέλῃ γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ, καὶ φωνὴ σάλπιγγος

2 Psalm. 135 (136), 13 sqq. — 5—17 Chrys. in Psalm. 135
 -cp. 2 Migne Tom. 55, 402. — 20 Ex. 19, 9. — 23 Ex. 19, 16 sqq.

1 φησὶ δαδ N φησὶν ὁ δαδ P. — 5 ὁ θεόσοφος χρυσόστομος
 FGV. — 6 λέγει] ἔφη NP (cf. infra). — τὸ om. N. — ἐσχίζετο
 R Chr. — 9 ὅθεν καὶ ἐν DH. — 16 παραδόξως ποιούσης B δοξα-
 ποιούσης (om. παρα) N. — μωσέως BF. — 19 ἐκτάσει CHM.
 — 23 ἐγίνοντο FGN Ex. — 24 σινά ACHL.

1 ἐν om. P. — 4 εἰς τὴν θάλασσαν (om. ἐρυθρὰν) P. —
 5 ὁδὸς ἔφη χρυσ. ὁ θεός. ἀλλὰ P. — 7 τοῦ λαοῦ om. P Chr.

ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη ὁ λαός, τὸ δὲ ὄρος ὅλον ἐκαπνίζετο
 διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί, καὶ ἀνέ-
 βαινεν ὁ καπνὸς ὥσει καπνὸς καμίνου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 ἐξέστη σφόδρα. ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προ-
 βαίνουσαι ἰσχυραὶ σφόδρα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰστήκει μακρό- 5
 -θεν ἀκούων τὰς φωνὰς καὶ τὸ ὄρος ὅλον καπνιζόμενον
 ὁρῶντες καὶ πλησιάζαι μὴ τολμῶντες, ἀλλὰ προσκυνῆσαι
 μόνον πόρρωθεν κελευσθέντες. καὶ ἄνθρωπον, φησὶν, θίγῃ,
 λιθοβοληθήσεται. καὶ φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον. φοβη-
 θεὶς δὲ πᾶς ὁ λαὸς εἶπον πρὸς Μωϋσῆν· λάλησον ἡμῖν σύ, 10
 καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός, μήποτε ἀποθάνωμεν.
 καὶ ἐκάλεσε κύριος τὸν Μωϋσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 ὄρους, καὶ ἀναβὰς ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος, καὶ κατέβη 85 M.
 ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη
 ἡμέρας 5', τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὥσει πῦρ φλέγον 15
 ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
 καὶ εἰσελθὼν Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης ἐπὶ τοῦ
 ὄρους ἦν ἐκεῖ ἡμέρας μ' καὶ νύκτας μ' ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 ἐστηκώς. ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν. καὶ ἄλ-
 λοτε πάλιν· ἀνέβη Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ πρεσβύτεροι ο' 20
 καὶ εἶδον τὸν τόπον, οὗ εἰστήκει ὁ θεός, καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ὥσει ἔργον λίθου σαπφείρου καὶ ὡς εἶδος
 στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαρότητι. καὶ αὐθαίως φησιν·
 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνωπίω ὡς εἴ τις
 λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ οὕτως ἀπελύετο εἰς τὴν 25

5 Ex. 20, 18. — 8 Ex. 19, 13. — 10 Ex. 20, 19. — 13 Ex.
 24, 15 sqq. — 19 Ex. 34, 28. — 20 Ex. 24, 9; 10. — 24—p. 120,
 11 Ex. 33, 11 sqq.

2 ἐπ' αὐτῷ CNV ἐν αὐτῷ R. — 3 ὁ καπνός] ἡ ἀτμός R. —
 ὥσει ἀτμός καμίνου BFG. — 4 ἐγένοντο N et ut vid. G. —
 5 ἰσχυρῶς BRV. — 7 μὴ τολμῶντες πλησιάζαι LR. — 8 πόρ-
 ρωθεν om. N. — 10 εἶπαν LP εἶπεν CFGRV. — 14 τοῦ om.
 CFV. — αὐτῷ ACH αὐτόν R. — 15 φλέγων AFHP. — 21 τὰ
 om. GN. — 24 ἐνώπιος] ἐπωπίως ADF. — 25 λαλήσαι CDFGH
 λάλησαι P λαλήσει BRV. — ἀπολύετο M ἀπολύετω B.

παρεμβολήν. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς κύριον· εἰ εὗρηκα
 χάριν ἐνώπιόν σου, ἐμφάνισόν μοι σαυτόν· γνωστῶς ἴδω σε,
 ὅπως ἂν ᾧ εὗρηκώς χάριν ἐνώπιόν σου καὶ ἐνδοξασθῇσόμεθα
 ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μω-
 5 ὕσῃν· καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἵρηκας, ποιήσω· εὗ-
 ρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ
 χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. ἀλλ' οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν
 μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζή-
 σεται. καὶ ἰδὼν τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας,
 10 καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου.
 τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῇσεται σοι. εἶτα μέλλων
 τὸ δευτερονόμιον δέχεσθαι πάλιν φησίν· καὶ ἀνέβη Μωϋ-
 σῆς εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ κύριος. καὶ
 κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ ἡμέρας μ'
 15 καὶ νύκτας μ'. ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε καὶ
 ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα τῆς διαθήκης, τοὺς
 δέκα λόγους. καὶ λαβὼν τὰς πλάκας καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
 ὄρους δεδοξασμένος, εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, καὶ ἦν δεδοξασμένον, καὶ ἐφοβή-
 20 θησαν αὐτῷ προσεγγίσει. καὶ εἰκότως· νηστεύσας γὰρ ἡμέ-
 ρας π' κυρίῳ παρεστηκώς καὶ τὰς θεογράφους πλάκας δεξά-
 μενος καὶ τὸ θεόδοτον δευτερονόμιον εἰληφώς τοσοῦτον
 86 Μ. αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐκ τῆς θεοπτίας ἐδοξάσθη, ὥστε μὴ
 δύνασθαι τὸν λαὸν ἀτενίσαι πρὸς τὴν ἐκεῖθεν φερομένην
 25 θείαν αἴγλην τε καὶ δόξαν. καὶ διὰ τοῦτο κάλυμμα ἐπετί-
 θει, ἥνίκα πρὸς αὐτοὺς ὠμίλει. ἀκτῖνας γὰρ ἐκπέμπων
 σελασφόρους καὶ ἀπαστράπτων σφόδρα τὰς ὄψεις ἀπέστρεφε

12 Ex. 34, 4; 5. — 14 Ex. 34, 28. — 18 Ex. 34, 30.

3 ἐνδοξασθῇσόμεθα A et P corr. ex -όμεθα. — 10 σκεπάσω
 σε AFGHR. — ὄψη ACNPV. — 13 σινά AC. — 23 ἐδοξάσθη
 ἐκ (ἀπὸ V) τῆς θεοπτίας LV. — 27 ἀστράπτων BG.

3 ἐναντίον σου P Ex. — 18 οἱ om. P. — 19 μωϋσῆς P.

τῶν ὁρώντων ὥσπερ τις ἡλιακὴ ἀνὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς προσ-
 πίπτουσα. μετὰ γὰρ ἡμέρας μ' κατελθὼν καὶ διὰ τὴν
 μοσχοποιῖαν θυμωθεὶς εὐθέως τὰς πλάκας συντρίψας ἐπὶ τὸ
 ὄρος ἀνέδραμε καὶ τοσαύτας ἄλλας ἐνδιατρίψας ἐν τῷ ὄρει
 ἡμέρας προσφιλοσοφῶν τῷ θεῷ, πάσης ἀνθρωπίνης τροφῆς 5
 ὥς καὶ ἐν ταῖς προτέραις ἡμέραις γενόμενος ἄγευστος, οὕτω
 τὰς δευτέρας πλάκας λαβὼν πρὸς τὸν λαὸν κατήλθεν. ποῖος
 οὖν λογισμὸς ἀνθρώπινος τὸ ὑπέρογκον τοῦδε τοῦ θαύματος
 παραστήσαι δυνήσεται; πῶς ἡ βρώδης τοῦ σώματος φύσις
 τοσοῦτον κινουμένη διήρκεσεν οὐδενὸς ἀντιπληροῦντος τὸ 10
 καθ' ἡμέραν διαπνέον καὶ ἐξωθούμενον τῆς δυνάμεως; λύει
 δὲ τὸ ἄπορον τοῦτο πρᾶγμα καὶ θαυμάσιον ὁ θεῖος λόγος,
 ὅταν λέγει· οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
 παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. οὐκοῦν
 εὐδηλον πᾶσιν ἐντεῦθεν ὥς μηδὲν τὸν ἄγγελον τοῦτον βε- 15
 βρωκέναι παντελῶς ἐν ᾗ κατήλθεν ἡμέρα σπεύδων ἐν λόγῳ
 κυρίου, καὶ τῇ ἐπαύριον ἐν τῷ ὄρει ἀνῆλθεν, ὅς γε δικαίως
 τῷ δικαίῳ θυμῷ χρησάμενος τὰς ἐν λίθῳ σαμφείρῳ δακ-
 τύλῳ θεοῦ γραφείσας θείας ῥήσεις μὴ φέρων τὴν ἐπάρατον
 ἐργασίαν τε καὶ θεοστυγῇ πράξιν τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ 20
 βεβήλων συνέτριψεν, τοῦτο μὲν ἀνάξιον πάμπαν εὖ μάλα

2—14 Nilus de monast. exerc. cp. 14 Migne Tom. 79, 736.
 — 13 Deut. 8, 3.

4 ἐν τῷ ὄρει ἐνδιατρίψας (διατρ. B) ἡμέρας BHMR ἐνδιατρ.
 ἡμ. ἐν τ. ὄρει G ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει ἐποίησε (om. ἐνδιατρίψας) C.
 — 6 καὶ om. ABR. — 8 τούτου τοῦ θαύμ. L (τοῦ θ. τούτου
 Nil.). — 10 κενουμένη L (κεκενωμένη Nil.). — οὐδενὸς] οὐδαμὸς C
 οὐδαμῶς FLV. — 13 λέγει BDGRV et L corr. ex λέγει m. 1
 ut vid. — 17 ὥς γε CHM ὥστε R. — 21 μὲν οὖν ἀνάξιον BV.
 — εὖ μάλα πάμπαν G πάμπαν om. FL.

5 ἡμέρας om. P. — 6 ἡμέραις μ̄ γενόμενος P. — 17 καὶ τῇ
 ἐπαύριον ἀνῆλθε μετὰ τὴν θεοστυγῇ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων ἐν-
 τευξίν τε καὶ λυσώδη πράξιν, ὅς γε P. — 20. 21 ἐργασίαν τε
 καὶ ἀτοπίαν συνέτριψεν (rell. om.) P.

κρίνας τοιαύτης θεουργίας καὶ εὐεργεσίας ἀπολαῦσαι τοὺς
 θεομισεῖς καὶ ἐμβροντήτους, τοῦτο δὲ μᾶλλον εἰδὼς τὴν κατ'
 αὐτῶν ἔνδικον ἀγανάκτησιν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τοῦτο παντί
 που δῆλον κελεύσας εἰ καὶ μὴ πάντας ἡβηδόν, ἀλλὰ τοὺς πα-
 5 ρατηχόντας ἀναιρεθῆναι. πῶς οὖν ὁ τοιαύτης καὶ τοσαύτης
 ἐγκρατείας καὶ νηστείας ἐργάτης καὶ χάριτος θείας ἔμπλεος ἐκ
 διαμέτρου καὶ θείῳ ζήλῳ πυρπολούμενος ἅμα καὶ ἱλιγγίων καὶ
 ἀδημονῶν καὶ ἀθυμῶν σφόδρα καὶ λυπούμενος καθ' ὑπερ-
 βολὴν ἐπὶ τῇ φοβεῖᾳ τῶν ἀχαρίστων ἁμαρτίᾳ καὶ ἀστόργων καὶ
 87 Μ. 10 ἀσπόνδων ἠνέσχετο βρώσεως καὶ πόσεως μετασχεῖν ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ, πικρίας καὶ θυμοῦ πεπληρωμένος καὶ στενοχωρίας ἐν
 λαῷ κακούργῳ καὶ μυσαρωτάτῳ, μὴ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν
 ἐξιλεωσάμενος δι' ἐπιτεταμένης ἔτι νηστείας καὶ κατανύξεως,
 ἧς οὐδὲν φίλον θεῷ πέφυκεν, εὖ εἰδὼς εἰ καὶ τις ἄλλος;
 15 ὅτι γὰρ μία γέγονεν ἡμέρα μόνῃ μεταξὺ τῆς ἐξ ὅρους κατα-
 βάσεως αὐτοῦ καὶ ἀναβάσεως, ἐν ἣ τὰς τε πλάκας συντρίψας
 καὶ τὸν μόσχον ἐξαφανίσας καὶ τοὺς τρισχιλίους αἰσχίστους
 καὶ κακίστους ἄνδρας ὀλοθρεύσας, βουλούμενος ὥς οἶόν τε
 καταπαῦσαι τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ μικρὸν καὶ τὸν ἄκρατον
 20 θυμόν, αὐτίκα τῇ ἐπιούσῃ θᾶττον ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὄρος πρὸς
 κύριον δυσωπήσων ὑπὲρ αὐτῶν, ἄκουσον τί φησιν ἡ γραφὴ
 διαρρήδην· καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον, καὶ εἶπε Μωϋσῆς
 πρὸς τὸν λαόν· ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ

22 — p. 123, 13 Exod. 32, 30 sqq.

4 ἡβηδόν] ἀμοιβᾶδόν G om. LR. — 6 ἔμπλεος BCDRV. —
 7 ἱλιγγίων sed l m. 2 in lit. L ἱλιγγίων H ἐιλιγγίων ADP ἡλιγ-
 γίων (-ων M) CFM ἱλιγκῶν G. — 10 βρώσεως ἡ (ἡ H) πόσεως
 DHR. — 12 ὑπὲρ ἑαυτῶν BV ὑπὲρ ἑαυτοῦ R om. A. — 15 μία
 μόνῃ γέγ. ἡμ. HM γέγ. ἡμ. μόνῃ μία G μόνῃ om. R. — αὐτοῦ
 καταβ. καὶ ἀναβ. B αὐτοῦ καταβ. καὶ αὐτίς ἀναβ. L καταβάσ.
 καὶ αὐτίς ἀναβάσ. αὐτοῦ P αὐτοῦ καὶ ἀναβάσ. om. C.

2 ἐμβροντήτους] βεβήλους P. — 4 τοὺς πάντας P qui μη
 spr. vers. exhibet. — 8 ἀδημονῶν τε καὶ P. — 11 πεπληρωμένης
 (sic) ἔτι καὶ P. — 17 ἐξαφανίσας ἦτοι συντρίψας καὶ σπείρας
 εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ποτίσας τὸ σύντριμμα τὸν λαόν καὶ τοὺς P.

νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς
 ἁμαρτίας ὑμῶν. εἶτα ἐπήγαγεν εὐθέως· ἐπέστρεψε δὲ Μω-
 ὕσης πρὸς κύριον καὶ εἶπεν· δέομαι, ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς
 οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεούς. καὶ
 νῦν εἰ μὲν ἄφεις αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες, εἰ δὲ 5
 μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου ἧς ἔγραψας. καὶ εἶπε
 κύριος πρὸς Μωϋσῆν· εἴ τις ἡμαρτεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω
 αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου. νυνὶ δὲ βάδιζε καὶ ὁδήγησον
 τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶρηκά σοι, καὶ ἰδοὺ ὁ
 ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου. ἧ δ' ἂν 10
 ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.
 καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μύθου,
 οὗ ἐποίησεν Ἀαρών. Ἴδε τοίνυν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν
 θεοῦ κατὰ τὸν χριστοφόρον καὶ γινῶθι σαφῶς, ὅτι φοβερὸν
 ὄντως τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος καὶ ἀμήχανον 15
 ἐκφυγεῖν τοὺς ἐπταικότας, ἀμετανόητα δήπουθεν, τὴν ἔνδι-
 κον καὶ ἀδέκαστον θείαν δίκην, εἰ καὶ [μή] παραχρῆμα
 ταύτην οὐκ ἐπάγει, καθὼς ἐναργέστατα διὰ βραχυλογίας
 ἀποδεδείκνται. ὥστε λοιπὸν ἀναμφήριστόν ἐστιν, ὡς ὀγδοη-
 κοντῆμερον ἐφεξῆς ἀπόσιτος ἔφυ θεοφορούμενος ὁ θεσπέσιος 20
 ἀνὴρ οὗτος καὶ ἐνισχυόμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ πολλῇ προσ-

13 Rom. 11, 22. — 14 Hebr. 10, 31.

2 μωσῆς CF. — 5 ἄφεις AFGR ἀφῆς BCDLV ἀφῆς P. —
 αὐτῶν om. ABFLM. — 6 κάμει NR. — 10 προπορεύεται CLP. —
 11 ἐπισκέπτομαι (ἐπισκόπτ. F) ABFW ἐπισκέψομαι (-ωμαι LR)
 LMR. — 14 κατὰ τῶν χριστοφόνων B κατὰ τῶν χριστοφόνων
 FN om. GL. — 17 μή *uncis inclusi*. om. PR. — 13 οὐκ om. AFN.
 — ἐπάγη CL ἐπαγάγη B ἐπήγαγεν R. — καθὼς καὶ ἐναργ. N. —
 19 ὀγδοηκοντῆμερον BDFGM et P m. 2 ὀγδοήκοντα θῆμερον H
 π' ἡμέρας R. — 20 θεοφορούμενος NW om. F. — 21 προσ-
 εδρία BFNW προεδρία R.

4 οὗτος om. P. — 7 ἡμάρτηκεν P Ex. — 11 ἐν αὐτοῖς *corr.*
ex ἑαυτοὺς m. 2 *ut vid.* P. — αὐτῶν. εἶτα ἐπήγαγεν ὁ ἱερός
 λόγος λέγων· καὶ ἐπάτ. P. — 16 δήπου P. — 19 ἀναμφήριστον
 m. 2 *ut vid.* *ex* -ριτον P.

88 Μ. εδρεία καὶ παραστήσει θεοῦ, θεὸς καὶ θεοφάντωρ ἤδη γε-
 νόμενος καὶ ὑπὲρ φύσιν ἀνθρωπίνην καρτερίαν καὶ εὐ-
 τονίαν ἐπιδειξάμενος, εἴτε ἐν σώματι πέλων εἴτε ἐκτὸς
 τοῦ σώματος ὁ θεὸς μόνος οἶδεν ὁ τοῦτον οὕτως ἀποφύ-
 5 νας καὶ ὑπερφνωῶς δοξάσας. εἴτα πάλιν φησὶν· ἡνίκα δ'
 ἂν εἰσεπορεύετο Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
 εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες. ὥς δ' ἂν εἰσῆλθε Μω-
 υσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης καὶ
 ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν σκηνήν, ὁ δὲ λαὸς ἑώρα τὸν στῦλον τῆς
 10 νεφέλης καὶ προσεκύνουν ἕκαστος ἐκ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.
 καὶ οὕτως ἐλάλει κύριος μετὰ Μωϋσέως ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.
 καὶ τὸν μὲν λαὸν ἐκ τῆς ὁργῆς κυρίου διαφόρως ἐπαγωνι-
 ζόμενος ἐξελέσθαι τοσοῦτον ὑπὲρ αὐτῶν ἡλόγησε τῆς οἰκείας
 σωτηρίας, ὥς καὶ ἐν τῇ θραύσει τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν Δαυὶδ
 15 στῆναι καὶ φάναι· εἰ μὲν ἀφείς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες,
 εἰ δὲ μή, ἐξάλειψον καὶ ἐκ τῆς βίβλου ἧς ἔγραψας. εἴπε
 γάρ, φησὶν, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκ-
 λεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι
 αὐτούς. ὅσοι δὲ κατεξανέστησαν αὐτῷ οἱ μὲν κατεπόθησαν
 20 εἰς γῆν ζῶντες, οἱ δὲ θείου πυρὸς γερόνασι παρανώμα.
 φησὶ γάρ· καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει χιλιά-
 δες ἰδ' καὶ ἑπτακόσιοι χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἔνεκεν Κορέ.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ Μαρία ἡ προφήτις καὶ ἀδελφὴ
 αὐτοῦ λαλήσασα κατ' αὐτοῦ δίκην ἔδωκεν. καὶ ἐλάλησεν,
 25 φησὶν, Μαρία καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωϋσέως ἔνεκεν τῆς γυ-
 ναικὸς αὐτοῦ Αἰθιοπίσεως, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσαν ἔλαβεν,

3 II. Cor. 12, 2. — 5—11 Ex. 33, 8 sqq. — 14—19 Psalm. 105
 (106), 23. Ex. 32, 32. — 21 Num. 16, 49. — 24—p. 125, 12 Num.
 12, 1 sqq.

4 μόνος om. CR. — 6 τοῦ μαρτυρίου — 8 εἰς τὴν σκηνήν om. FR
 — 7 εἰστήκει — 8 εἰς τὴν σκηνήν om. G. — 8 στῦλος et 9 στῦλον B
 στῦλος et στῦλον rell. — 15 ἀφείς ABFGHR ἀφῆς CDV. — 18 ἐν
 τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ (ἐν. τοῦ θεοῦ G) AGRV ἐν τῇ θραύσει
 (om. αὐτοῦ) F. — 23 προφήτις DF προφήτης HMP.

3 ἐνδειξάμενος P. — 25 κατὰ μωϋσῆμ P Ex.

καὶ εἶπαν· μὴ Μωϋσῇ μόνῳ λελάληκεν ὁ θεός. καὶ ἤκουσε κύριος· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωϋσῆς πρᾶς σφόδρα παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ εἶπε πρὸς Ἀαρὼν καὶ Μαρίαν· ἂν γένηται προφήτης ὑμῶν 5 κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ· οὐχ οὕτως ὥς ὁ θεράπων μου Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστιν. στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἶδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν μου εἶδεν. καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσαι κατὰ τοῦ θεράποντός 10 μου Μωϋσέως; καὶ ὀργή θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀπῆλθον. καὶ ἰδοὺ Μαρία λεπτῶσα ὥσει χιών. ἀλλ' οὐν γε δυσωπήσας Μωϋσῆς περὶ αὐτῆς, καὶ ἀφορισθεῖσα ἐκ τοῦ 89 M. λαοῦ ἡμέρας ζ' ἰάθη κατὰ τὸν λόγον κυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα Μαρία ἐτελεύτησεν. καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ, 15 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ καταβοήσαντες, εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν· λάβε τὴν ῥάβδον ταύτην καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς. καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὴν 20 ἀπέναντι κυρίου ῥάβδον καὶ ἐξεκλήσιασε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς, μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξωμεν ὑμῖν ὕδωρ. καὶ ἐπάρας Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ

14—p. 126, 5 Num. 20, 1 sqq.

1 εἶπον GL εἶπεν CFRV. — μωϋσεῖ BfV μωσει R. — 7 δὲ ὡς θεο. G ὡς om. PR Ex. — 11 ἐπ' αὐτούς ABFGLV om. R. — 15 ἐν τῇ συναγωγῇ FPRV. — 16 ἐλοιδορεῖ CFLRV. — ὁ λαὸς τὸν μωϋσῆν CFR ὁ λ. τῷ μωϋσῇ (-εῖ V) LVW. — καὶ καταβοήσαντες καὶ εἶπε R καὶ κατεβόουν καὶ εἶπε F καταβοήσαντες καὶ εἶπε ABN καταβοήσαντες εἶπε G. — 21 ἐξεκλήσιασε ADFHL ἐκκλησίασε BR. — 22 εἶπον CLRV. — 23 μου] ἡμῶν L ἡμῖν R. — ἐξάξωμεν BV (sed W -ωμεν) ἐξάξωμε C ἐξάξω DHR.

16 καὶ αὐτὴ ἐλοιδορεῖτο om. P.

καὶ πατάξας τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δις ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ,
καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπιστεύσατε
ἀγιάσαι με ἐναντίον τοῦ λαοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς
5 τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς. διὸ
προστεθήτω Ἀαρών πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀποθανέτω,
ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, διότι παρωξύνάτε
με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας τοῦ λαοῦ. καὶ
ἀνεβίβασε Μωϋσῆς τὸν Ἀαρών εἰς τὸ ὄρος, καθὰ συνέταξε
10 κύριος ἐναντίον πάσης συναγωγῆς, καὶ ἐξέδυσεν αὐτὸν τὰ
ἱερατικὰ ἱμάτια καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀπέθανεν Ἀαρών ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐν τῷ μ'
ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ζήσας ἔτη ρκγ'. καὶ εἶδε
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρών, καὶ ἔκλαυσαν αὐτὸν
15 ἡμέρας λ'.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἀνάβηθι
εἰς τὸ ὄρος τὸ Ναβαῦ καὶ ἴδε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τελεύτα ἐκεῖ ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ἀαρών
90 Μ. ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ ὄρει, διότι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου
20 ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς ἀντιλογίας Κάδης καὶ οὐχ ἡγιασάτε με
ἐν τῷ λαῷ, ὅτι ἀπέναντι ὅψει τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσε-
λεύσῃ. τοῦ δὲ Μωϋσέως πολλὰ καὶ πολλάκις δεηθέντος
τοῦ θεοῦ περὶ τούτου καὶ λέγοντος· διαβὰς οὖν, ὃ δέσποτα
κύριε, τὸν Ἰορδάνην ὄψομαι τὴν ἀγαθὴν γῆν ἐκείνην καὶ

5—15 Num. 20, 24 sqq. — 16—22 Deut. 32, 48 sqq. — 23—
p. 127, 6 Deut. 3, 25; 26.

1 δις τῇ ῥάβδῳ N. — 2 ἔπιεν ὁ λαὸς τῆς συναγωγῆς RV.
— 7 παροξύνετε AHMP ἐπαροξύνετε C. — 10 πάσης τῆς συν-
αγωγῆς NV Num. — 17 τὸ ναβαῦ L τὸν ἀβαῦ A τὸ παβαῦ C
τὸ πανᾶ G. — 18 ἀαρών om. BV. — 20 κάδδης BR καδάκης G.
— 23 ὦ] ὡδε D om. GR. — δέσποτα om. CF. — 24 κύριε om. HM.

6 ἀποθανεῖτω P. — 7 εἰσῆλθῃτε P. — 9 συνέταξεν αὐτῷ
κύριος P. — 15 ἡμέρας μ P. — 18 τελευτᾶ P. — 19 ἐνῶρ τῷ
ὄρει P Deut. — 21 ὄψη P. — 23 τῷ θεῷ P. — εἰπόντος P.

τὸ ἅγιον ὄρος καὶ τὸν Ἀντιλίβανον, εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν·
 ἱκανούσθω σοι. ὅρα μὴ προσέλθῃς μοι ἔτι λαλῆσαι περὶ
 τούτου, ἀλλὰ ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἴδε
 κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς τὴν ἀγα-
 θὴν γῆν, ὅτι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὄψει αὐτὴν καὶ ἐκεῖ οὐκ
 εἰσελεύσῃ. καὶ γράψας ἐκ προστάγματος κυρίου τὴν μεγά- 5
 λην ὥδην καὶ διαθήκην καὶ ἐπιθίεις τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ
 Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ εἰς τὸ διαδέξασθαι αὐτὸν ἀνέβη λοιπὸν
 εἰς τὸ ὄρος τὸ Βαρήμ, ὃ ἐστὶ Ναβαῦ. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ
 κύριος πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· 10
 αὕτη ἡ γῆ, ἣν ὥμοσα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων·
 τῷ σπέρματί σου δώσω αὐτήν, ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου,
 καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ. καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μωϋσῆς διὰ
 ῥήματος κυρίου ζήσας ἔτη ρκ'. καὶ θάψας αὐτὸν ὁ λαὸς
 καὶ κλαύσας ἡμέρας μ', οὐδεὶς οἶδε τὴν ταφὴν αὐτοῦ. καὶ 15
 οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωϋσῆς, ὃν ἔγνω
 κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐν πᾶσι τέρασιν καὶ
 σημείοις. μεθ' ὃν οὐδεὶς ὑπὲρ τὰ ρκ' ἔτη ἔζησεν.

Καὶ τῷ μὲν μ' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ
 νουμηνίᾳ, φησὶν Ἰώσηπος, τοῦ πρώτου μηνὸς Νισὰν ἐτε- 20
 λεύτησε Μαρία καὶ ἐτάφη ἐν Ὄρ τῷ ὄρει, καὶ τῇ νουμηνίᾳ
 τοῦ πέμπτου μηνὸς Ἀβ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐτελεύτησεν Ἀαρῶν
 καὶ ἐτάφη ἐν Ὄρ τῷ ὄρει, καὶ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ δωδεκά-
 του μηνὸς Ἀδαρ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐτελεύτησε Μωϋσῆς ἐν

8—18 Deut. 34, 1 sqq. — 19 Joseph. Arch. IV, 78; 84; 327.

1 τὸ ἀντιλίβανον PR. — καὶ εἶπε RV. — 3 ἀλλ' D GPR. —
 8 τοῦ] τὸν AC τὸν τοῦ GR. — νανὴ MW ναυὶ A ναβὴ G ναυῇ
 rell. — 9 ὄρος τὸ βαρίμ ACLV ὄρος τὸ ἀβαρεῖμ R ὄρος βαρεῖμ G
 ὄρος βαραρίμ B. — ἐστὶ ναβαῦ C ἐστὶν ἀβαῦ AHLM ἐστὶν ἀνὰ G.
 — 13 μωϋσῆς ἐκεῖ BHM. — 17 κατὰ] πρὸς FG. — 18 ρν' B
 ἐκατὸν ὀκτῶ F. — 20 Ἰώσηπος GR Ἰώσιπος AHM. — νισὰν
 FLG νισᾶν R νησᾶν DM et sic fere deinceps. — 21 καὶ τῇ
 —23 ἐν ὧρ τῷ ὄρει om. CF. — 22 ἄβ τοῦ AB ἄβ (sine spir.)
 τοῦ DM αὐτοῦ L sed av eras.

1 ὄρος ἐκείνῳ P.

ὄρει τῷ Βαρήμ, ἐν ᾧ καὶ ἐτάφη, καὶ τινὰ λοιπὸν φωτοειδῇ
 91 Μ. νεφέλῃν γεγενῆσθαι κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον ἀμαυροῦσαν καὶ
 ἀποτειχίζουσιν τὰς ὄψεις τῶν ὁρῶντων, ἵνα μὴ γινώσκουσιν
 αὐτοῦ τὸν τάφον εἰς τὸν αἰῶνα. προσεκτέον οὖν ὅπως τὸν
 5 Νισὰν πρῶτον μῆνα λέγει, ὅνπερ ἡμεῖς ὀνομάζομεν Μάρτιον
 καὶ οὐχὶ Ἀπρίλλιον, ὥς τινες οἴονται. ὅτι γὰρ πρῶτος μὴν
 ἐστὶ παρ' Ἑβραίοις ὁ Νισὰν, ὡς καὶ αὕτη δηλοῖ τοῦ ὀνό-
 ματος ἡ ἐρμηνεία ἑβραϊστὶ λεγομένου Νισὰν, ὃ ἐστὶ πρῶτος
 μὴν, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Μάρτιος, μάρτυς μὲν καὶ οὗτος
 10 ὁ σοφώτατος καὶ νομοδιδάσκαλος Ἰώσηπος τὸν Νισὰν πρῶ-
 τον εἰπὼν μῆνα καὶ τὸν Ἀβ πέμπτον καὶ τὸν Ἀδαρ δωδέ-
 κατον, μάρτυς δὲ μᾶλλον θεῖός τε καὶ ἀξιόχρεος ὁ προφή-
 της Ζαχαρίας περὶ τοῦ ἐνάτου καὶ ἐνδεκάτου μηνὸς λέγων·
 τῇ τετάρτῃ τοῦ ἐνάτου μηνός, ὅς ἐστι Χασλεῦ, καὶ πάλιν τῇ
 15 τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνδεκάτου μηνός, ὅς ἐστι Σαβάτ. καὶ
 γὰρ οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν, εἰ πρῶτος ὁ Μάρτιος ἀριθμηθῇ,
 ὄγδοος ὁ Ὀκτώβριος εὐρίσκεται καὶ δέκατος ὁ Δεκέμβριος.
 καὶ μέντοι καὶ τὸ ἕαρ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκτίστου μηνός
 ἄρχεται Μαρτίου, καὶ ἡ γῆ βλαστάνει κατὰ τὴν θείαν πρόσ-
 20 ταξιν βοτάνην χόρτου, καὶ οἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ καιροὶ τέσσαρες
 ἀνὰ τριῶν μηνῶν ἔχοντες ἀριθμοῦνται, καὶ λέγεται ὁ ψῆφος
 αὐτῶν ἕαρ καὶ θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμῶν.

Οὗ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὁ πολυμαθὴς καὶ πολυλίστωρ Εὐσέ-
 βιος ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι φησὶν· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι τὴν

13 Zach. 7, 1; 1, 7. — 19 Gen. 1, 11.

1 Βαρεῖμ BGPR Βαρίμ CFL. — 1. 2 νεφέλῃν φωτοειδῇ AG
 νεφέλῃν φῶς (= φωτεινήν) B. — 2 γενέσθαι ABG. — 10 Ἰώσηπος
 GR Ἰώσιππος AHM. — 11. 12 εἰπὼν πρῶτον BG εἰπὼν om. F.
 — 12 ἀξιόχρεος BDGMR. — 13 ἐννάτου BFNPV θ' GR. —
 14 ἐννάτου BDFHV θ' GR. — χασλεῦ CF. — 15 σαβατά C
 σαβάβ A σαβάμ G σαφάτ N. — 16 καὶ om. N. — ἀριθμηθῇ V
 ἀριθμήθη W ἀριθμηθῆναι C ἀπαριθμήθη R om. G.

5 ὀνομάζωμεν P. — 6 οὐχ ἀπρίλλιον P. — 7 ὁ om. P. —
 8 λεγόμενον P. — 21 καὶ λέγονται ἕαρ P.

τοῦ ἔτους νεομηνίαν τοῦ παρ' αὐτοῖς λεγομένου Νισὰν ἤτοι τῇ κε' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἔχει πάντοτε, ἥτις ἔστι πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἐν ᾗ τότε τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ὁ θεὸς κατ' αὐτὴν εὐδοκίαν τοῦ πατρὸς καὶ συνεργίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνοικήσας ἐν τῇ ἀγίᾳ παρ- 5 θένῳ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐννηνθρόπωνησεν, καὶ κατ' αὐτὴν ἐκ τάφου ἀνέστη, καὶ γέγονε τὸ λεγόμενον κυριακὸν πάσχα. αὕτη τοίνυν καὶ ἡμῖν κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ ἁγίαν ἐκκλησίαν ἀρχὴ ἔτους ἔστω πάντοτε, καθ' ὃν καὶ τὸ ἅγιον πάσχα εὐρίσκοντες εἰς κυριακὴν ἐμπίπτει μετὰ τὴν τεσσαρισκαιδεκάτην 10 τῆς σελήνης τοῦδε τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ καὶ Νισὰν προσαγορευομένου οὐκ ἰουδαϊκῶς ἀλλ' ἀποστολικῶς ἐκτελοῦμεν κατὰ φυσικὴν καὶ θεοπαράδοτον μέθοδον.

Οὕτως οὖν ὁ θαυμασίος οὗτος ἀνὴρ διαπρέψας καὶ 92 M. τερατουργὸς ἀναδειχθεὶς τοῦναντίον πάντων καὶ μετὰ πολλῆς 15 ὀδύνης καὶ θλίψεως διαπεραίνει τὸν βίον. καὶ γὰρ ἀποδυρόμενος τὴν στέρησιν τῆς ἐπηγγελμένης ἀγίας γῆς ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας· κύριος ὁ θεὸς ἐθνιώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ἐφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν, ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός 20 σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ. ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην, ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε

18 Deut. 4, 21 sqq.

2 ἔχουσι LR et D corr. ex ἔχει incert. q. m. — 4 παρήγαγεν ὁ θεὸς NR. — καὶ κατ' N. — κατὰ τὴν εὐδοκίαν BR κατὰ τῇ εὐδοκίᾳ W. — 5 συνεργίᾳ AFGNP συνερ^I B. — 6 καὶ ἐκ CFLV. — 7 λεγόμενον om. N. — 8 καὶ om. NR. — 9 καθ' ἣν DF sed in D ἦν m. 2 ex ὃν corr. vid. — 10 τεσσαρεσκαίδεκάτην BFHMRV ιδ' ACG. — 12 ἀλλὰ CGV. — 14 οὕτως οὖν ὁ θαυμ. ἀνὴρ (μωϋσῆς R) οὕτως BR. — 15 καὶ om. CFLNRV. — 18 μοι om. FH. — 19 ὅφ' ὑμῶν FR Deut.

14 οὕτως οὖν θαυμασθεὶς ὁ θαυμ. οὗτος ἀνὴρ καὶ διαπρέψας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἄγγελος ἐπίγειος καὶ οὐράνιος ἀνθρώπος, οὕτω καὶ μετὰ π. ὁδ. P. — 17 ἀποστέρησιν P.

καὶ κληρονομεῖτε τὴν ἀγαθὴν γῆν ταύτην. ποίαν τοίνυν
 ἄρα λιθίνην καρδίαν οὐ συνέτριψεν ἢ τοῦ δικαίου θλίψις
 τότε; ποίαν ψυχὴν ἀμείλικτον καὶ δυσπαράκλητον οὐ κατε-
 μάλαξε καὶ εἰς οἶκτον ἤγαγε ταῦτα μετὰ δακρύων φθειγγό-
 5 μενα; τίνα οὐκ ἂν ἐξέπληξε καὶ ἐφόβησε καὶ πρὸς δάκρυα
 καὶ θρήνον ἀκατάσχετον ἐκίνησεν; ὅντως ἀληθῶς πολλαὶ αἱ
 θλίψεις τῶν δικαίων. ἰδοὺ γάρ, ὁ ἐκ βρέφους ἀστείος
 ὀρώμενος καὶ θείας χάριτος ἔμπλεος οὗτος ὁ αἰοίδιμος καὶ
 ἐξοχώτατος δίκαιος ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας ἀρξάμενος
 10 θλίβεσθαι καὶ ὀδυνᾶσθαι καὶ ἀδημονεῖν μετὰ τῆς αὐτῆς
 ἀθυμίας τὸν βίον κατέλυσεν. ἵνα γὰρ τὰς ἐν Αἰγύπτῳ
 θλίψεις αὐτοῦ πολλὰς καὶ κακὰς παρῶμεν καὶ τὰς ἐν τῇ
 ἐρήμῳ διασκοπήσωμεν, ἔνθα μηκέτι φέρων τοῦ πολλάνικς
 αὐτὸν λιθοβολῆσαι θελήσαντος λαοῦ τὴν ἀγνωμοσύνην καὶ
 15 θρασυτήτά τε καὶ ἀγριότητα καὶ παραιτούμενος τὴν προ-
 στασίαν ἐκ πολλῆς ἀθυμίας καὶ θάνατον αἰτούμενος, ἄκου-
 σον καὶ γινῶθι τὸν πολὺν θόρον καὶ φοβερὸν ἴλιγγα τῆς
 ψυχῆς αὐτοῦ δι' ὀλίγων ἡμερῶν. φησὶ γάρ· καὶ ἐβαρυνθύ-
 μησε Μωϋσῆς σφόδρα καὶ εἶπε πρὸς κύριον· ἵνα τί ἐκά-
 20 κωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διὰ τί οὐχ εὗρηκα χάριν
 ἐναντίον σου ἐπιθεῖναι μοι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου;
 μικρὸν καὶ λιθοβολήσουσί με. μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον
 πάντα τὸν λαὸν τοῦτον; ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς; ὅτι λέγεις
 98 Μ. μοι· ἄρον αὐτοὺς εἰς τὸν κόλπον σου, ὥσεί τις ἄραι τιθηνός

9—11 Chrysost. ad Stag. III, 4 Migne T. 47, 478. —
 19 Num. 11, 10 sqq.

1 ἀγαθὴν om. BN. — 3 καὶ δυσπαράκλητον om. N. —
 4 φθειγγόμενος BF. — 5 οὐκ ἂν ἐπληξε FH οὐκ ἐπληξε M
 οὐκ ἐπληξε R. — 7 ὁ om. ABR οὐκ G. — 8 ἐμπλεως BDRV.
 — 17 εἰλιγγα ACLP (in L lit. corr.) ἡλιγγα BM ἰληγγα D
 ἡλιττα H ἰληγγα G. — 21 ἐνώπιον CFLNR. — μοι om. N Num.
 — 22 καὶ om. PR. — λιθοβολοῦσι HV. — 24 ὡς εἴ τις (ἥτις CH
 ἥτις M) codd. praeter D. — ἄραι BCDM ἄρα A ἄρη GV ἄρει R.
 — θηνός BD sed in D m. 1 corr.

1 κληρονομήσητε P. — 5 δάκρυον P. — 20 διὰ τί] ἵνα τί P.

τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμὲ λέγοντες· δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν. οὐ δύνησομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοί ἐστι τὸ ῥῆμα τοῦτο. εἰ δὲ οὕτω σὺ ποιεῖς, 5 ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κἀκώσιν μου. τί οὖν λοιπὸν τῶν ρημάτων τούτων γένοιτ' ἂν ὀδυνηρότερον καὶ τί τῆς ζωῆς ταύτης δυσαχθέστερον; καὶ αὐτὸς μὲν εὐεργετῶν αὐτοὺς διετέλει καὶ προκινδυνεύων αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ διαφόρως εἶπεν ὁ Θεὸς 10 πρὸς αὐτὸν ἐξολοθρεῦσαι τούτους λέγων· ἔασόν με, καὶ θυμωθεὶς ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἄπαξ καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, ἢ τοῦτο πρεσβευόμενος ἔλεγεν· εἰ μὲν ἀφείς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν, ἄφες, εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου ἧς ἔγραψας. ἐκεῖνοι δὲ συνεχῶς καὶ ἀκαθέκτως 15 ἐπανίσταντο κατ' αὐτοῦ, μέχρις ἂν καὶ εἰς ἔσχατον κίνδυνον αὐτὸν ἤγαγον καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἀπεστέρησαν. καὶ τοῦτο δηλῶν πρὸς αὐτοὺς πάλιν καὶ τραγικώτερον τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν διηγούμενος ἔφη· καὶ ἐμοὶ κύριος ἐθυμώθη δι' ὑμᾶς καὶ ὑπερείδέ με ἔνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ ἤκουσέ μου 20 τῆς δεήσεως λέγων· οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ. διὸ δὴ φησιν ὁ Δαυίδ· καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς, ὅτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.

11 Deut. 9, 14. Num. 16, 21; 45. — 13 Ex. 32, 32. — 19 Deut. 3, 26. — 22 Psalm. 105 (106), 32.

3 κρέας DF. — 4 φέρειν μόνος B μόνος om. N. — 5 μου BCF. — 6 χάριν ἐναντίον σου A χ. ἐνώπιόν σου M. — 13 ἢ] ἢ C καὶ RV. — ἢ τοῦτο πρεσβευόμενος] ἐκεῖνος θυσωπῶν ὑπερ αὐτῶν τὸν Θεόν N. — ἀφείς ABFGHMR ἀφῆς CDV ἀφῆς P. — 14 κἀμὲ ἐξάλειψον N. — 16 αὐτὸν κίνδυνον RV κίνδ. αὐτοῦς B. — 19 κύριος ὁ Θεός N. — 20 εἰσήκουσε GNP Deut. — 21 δὴ] om. HMRV. — 22 ἐπὶ ὕδατος FN Psalm.

10 προκινδύνουνον P. — 21 τῆς δεήσεως om. P Deut.

ἀθυμοῦντι γὰρ διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς τελευτὴν ἐπέκειντο δίψει
 πιεζόμενοι. δυσχεραίνων τοίνυν τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀκρασίαν
 τε καὶ αὐθάδειαν ἀνθρώπινόν τι πέπονθε καὶ ὥσπερ ἐκείνοις
 5 ὀργιζόμενος ἀμφιβόλως τὸν λόγον προσήνεγκεν, καὶ ὅπερ διὰ
 10 θείον ζῆλον ἐπὶ τῆς μοσχοποιίας αὐτῶν ἐξ ὑπερβολῆς ἀθυ-
 μίας ὁ πρῶτος Δαυὶδ πάσχω· ἔλεγεν· ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ
 ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου, καί· εἶδον
 15 ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὸ λόγιόν σου οὐκ ἐφυ-
 94 M. 10 λάξαντο. οὐ γὰρ ἄν, εἰ μὴ σφόδρα αὐτὸν ἐσκότωσε καὶ ἐκ
 βάρθρων αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἔστρεψεν ὁ τῆς ἀθυμίας ἐκεῖνος
 τάραχος, τὰς θεογράφους πλάκας ἔρριπεν ἀπὸ τῶν χειρῶν
 καὶ συνέτριπεν, ἐν αἷς ὑπῆρχον γεγραμμένα ταῦτα· α'. ἐγὼ
 εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὃς ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 15 ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
 β'. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον παντὸς ὁμοιώμα. ὅσα ἐν
 τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω καὶ ὅσα ἐν
 τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς
 οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς. γ'. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυ-
 20 ρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. δ'. μνησθήτι τὴν ἡμέραν
 τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. ε'. τίμα τὸν πατέρα σου
 καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακρο-

7 Psalm. 118 (119), 53. — 8 *ib.* v. 158. — 10—13 Chrysost.
 l. l. III, 3 Migne 475. — 13 Exod. 20, 2 sqq.

1 δίψῃ BHM. — 2 ἀκρασίαν αὐτῶν B αὐτῶν om. CFMRV.
 — 4 προήνεγκε GP. — ὅπερ] ὥσπερ ABCFL. — 9 τὰ λόγια
 BFHM Psalm. τὸν νόμον R. — 10 ἄν om. ABFG. — 12 οὐκ
 ἄν τὰς θεογρ. πλ. V τὰς θεογρ. πλ. οὐκ ἄν AG. — 13 α'] *Nu-*
meros hosce om. FLM *in mg. colloc.* BDH. — 14 ὁ ἐξαγαγὼν σε
 BFN. — 16 ἐαυτῷ CFL. — 19 οὐδὲ μὴ CGLV Ex. (οὐδ' οὐ μὴ
 — αὐτοῖς om. R). — λατρεύσεις BFGV. — 22 καὶ ἔσῃ — p. 134,
 7 ἀμέμπτως om. C uno folio archetypi interciso.

9 ἐφυλάξαντο κύριε P. — 11 ἐκείνης P. — 13 ἐν αἷς —
 p. 133, 7 σοῦ ἐστίν om. P.

χρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. ε'. οὐ μοιχεύσεις. ζ'. οὐ κλέψεις.
 η'. οὐ φονεύσεις. θ'. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλη-
 σίον σου ψευδομαρτυρίαν. ι'. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα
 τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον
 σου οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὐδὲ τὸν παιῖδα αὐτοῦ οὐδὲ τὴν 5
 παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τὸν βοῦν αὐτοῦ οὔτε τὸ ὑποζύγιον
 αὐτοῦ οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν. ἐννόησον δέ γε
 πρὸς τούτοις οἶον πῦρ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀνῆψε καὶ ἀκατά-
 παυστον φλόγα ἤγειρεν ἢ τοῦ ἀδελφοῦ τελευτή, καὶ οἶον
 καυτῆρα διηνεκῇ τε καὶ ἀθεράπευτον ὁ ταύτης ἐνέθηκε τρό- 10
 πος. οἶον γὰρ εἰκὸς ἦν πάσχειν ὑπὸ τῆς φυσικῆς φιλο-
 στοργίας πρῶτον μὲν εἰς τὸ ὅρος αὐτὸν ἀνάγων διὰ θείας
 ὀργῆς τελευτῆσαι, δεύτερον δὲ ἡνίκα τὴν ἀρχιερατικὴν στο-
 λὴν ἀπαμφιάζων καὶ βλέπων αὐτὸν κατώδυνον σφόδρα καὶ
 συγκεχυμένον καὶ παρειμένον δάκρυσί τε συνεχόμενον καὶ 15
 ἀγωνιῶντα, τρίτον δὲ τὸν ἀπ' ἀλλήλων αἰφνιδίον χωρισμὸν
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐκ τῆς ἀδελφικῆς γλυκντάτης ὁμιλίας τε καὶ
 συνουσίας ἐρημίαν καὶ μόνωσιν. εἰ γὰρ ὁ λαὸς ἐπένθησεν
 αὐτὸν ἡμέρας λ', πόσῳ μᾶλλον οὗτος οὐ διέλειπεν ἂν θρη-
 νῶν ἀκατασχέτως μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ φλεγόμενος πάντῃ 20
 καὶ σφαδάζων ὑπὸ τῆς φυσικῆς τυραννίδος. καὶ τὸ δὴ
 πάντων θαυμαστότερον καὶ ἐλεεινότερον, ὅτι καὶ τὴν περι-
 πόθητον γῆν, ὑπὲρ ἧς πολλοὺς τε καὶ φοβεροὺς ἀνέτλη
 πόνους, ἰδὼν μακρόθεν καὶ μειζόνως τρωθεὶς ἀπῆλθε μὴ
 τυχὼν ὁ θαυμάσιος καὶ πανάρετος ποιμὴν τοῦ σπουδαζομέ- 25 95 M.
 νου διὰ τὴν ἀπειθειαν καὶ σκληροκαρδίαν καὶ δυστροπίαν
 τῶν ποιμαινομένων. ποῦ οὖν εἰσὶν οἱ ἐνάρετοι ποιμένες

3 ψευδομαρτυρία ADL μαρτυρίαν ψευδῇ FGR Ex. — 6 οὐδὲ
 τὸν βοῦν BFGHRV. — 8 τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ F τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 BNR. — 10 καυστῆρα FHR. — ἀνέθηκε GP. — 11 ἦν om. RV.
 — 12 ἀναγαγὼν BHMR. — 19 οὐ διέλειπεν FLRV οὐδὲ ἔλιπεν B.
 — 23 ὑπὲρ ἧς τε (τοῦς G) πολλοὺς καὶ AGRV τε om. FL. —
 ἀνέτλει BFR ἀνέστειλε A.

9 ἤγειρεν om. P. — 26 σκληροκαρδίαν τε καὶ P.

ἴσως καὶ λαὸν ἀπειθῇ καὶ σκληροτράχηλον καὶ δυσάγωγον
 ἅμα καὶ ἀντίλογον ποιμαίνοντες καὶ μηδὲν ἐκ τῆς ἐκεί-
 νων φανυλότητος οἰόμενοι κινδυνῶδες πάσχειν ἐκ πολλῆς
 ἀπροσεξίας καὶ ἀβελτηρίας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς παγκά-
 5 κου λήθης; εἰ γὰρ εἰς ἔννοιαν εἶχον αἰετὸν τὸν ἀοίδιμον
 ἄνδρα τοῦτον, μεθ' ὃν καὶ τὸν δίκαιον ἀρχιερέα Ἡλεί, καὶ
 ὅπως ἐκάτερος αὐτῶν ὁσίως καὶ ἀμέμπτως βιοῦντες καὶ
 προστατεύοντες ἐκ τῆς τῶν προστατευομένων ἐκινδύνευσαν
 κακίας, οὐκ ἂν ἐπαύσαντο θρηνοῦντες καὶ φροῖττοντες εἰκό-
 10 τως καὶ τὴν ἐτέρων προστασίαν ἢ παραιτούμενοι ἢ μετὰ
 πολλοῦ φόβου καὶ τρόμου καθηγεῖσθαι καὶ διηνεκῶς πεν-
 θεῖν καὶ φροντίζειν περὶ τῆς ἐκείνων ἀπολογίας κατὰ τὴν
 περὶ τῶν ἀμφοτέρων ἀποστολικὴν παραίνεσιν τὴν λέγουσαν·
 πεῖθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέκτετε. αὐτοὶ γὰρ
 15 ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὥς λόγον ἀποδώσοντες.

Εἰ τοίνυν οἱ τοιοῦτοι καὶ τηλικοῦτοι καθηγῆται διὰ τὴν
 τῶν καθηγουμένων καὶ ὑποχειρίων ἐκινδύνευσαν, ὥς προεί-
 ρηται, μοχθηρίαν, τίς ὑπὲρ τούτους κανχήσεται φανταζόμενος
 ἢ ἐλαξονευόμενος καὶ ἐκινδύνως τὴν ἡγεμονίαν διασῶσαι με-
 20 γαλανχήσει καὶ ματαιολογήσει φανερώς ἀμνημονήσας, ὅτι πολ-
 λοι πολλοὺς ἀφελεστέρους καὶ δυσπειθεῖς διασῶσαι πειραθέντες
 ὑπὲρ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ἑαυτοὺς προσαπώλεσαν, οἷμοι τὸ
 ἐλεεινότερον, ἔσθ' ὅτε καὶ αἰσχιστον καὶ κάκιστον. ἄλλους μὲν

14 Hebr. 13, 17.

3 ἐκ πολλῆς — 4 εἰπεῖν *om.* FLR. — 4 τῆς] ἐκ LRV *om.* F.
 — 6 τοῦτον ἄνδρα GV. — ἡλεῖ B ἡλεί P ἡλεῖ FM ἡλί A ἡλί H
 ἡλεῖ m. 2 ex ελί L. — 13 περὶ *om.* BRV παρὰ G. — 14 ὑπήκτετε
 AF ὑπῆκται C ὑπῖκται M ὑπέκτετε R ὑπῆκτε P. — 15 ἡμῶν
 CFM. — 18 κανχήσεται ABGLRV. — 19 μεγαλανυχήση CHM
 μεγαλανυχῶν R. — 20 ματαιολογήσει C ματαιολογήση A. — 23 καὶ
 αἰσχιστον *om.* LN. — ἄλλος BMV ἄλλως GR ἄλους H.

1 σκληροτράχηλόν ται καὶ P. — 13 τὴν λέγουσαν] ἡ φησιν P.
 — 17 ὥς εἴρηται προδήλως P. — 18 τούτους εἶναι κανχ. P. —
 23 αἰσχιστόν τε καὶ P.

γάρ, ἔφη τίς που τῶν ὁσίων ἀνδρῶν, οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα
 σῶσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. ὅθεν οὖν λοιπὸν καὶ
 τῷ ἑαυτοῦ μαθητῇ ὁ χριστοφόρος τῷ τοιοῦτῳ δυνατῷ ἔργῳ
 καὶ λόγῳ παραγγέλλων καὶ ἀσφαλιζόμενος ἔφασκεν· μὴ
 κοινῶναι ἁμαρτίαις ἁλλοτριαῖς. ἑαυτὸν ἄγνόν τήρει, διότι 5
 ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θεῷ. καὶ μάλα γε
 εἰκότως ἔφη τοῦτο καὶ λίαν προσφόρος. ἥδει γὰρ ὅτι καὶ
 ἡ γραφὴ τουτὶ προμεμαρτύρηκε σαφέστατα λέγουσα· σῶζων
 σῶξε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἕκαστος δὴπουθεν, καὶ ἁλλοίως
 οὐκ ἔστιν. ἄξιον τοίνυν ὄντως ἀληθῶς ἄξιον σφόδρα θαν- 10
 μάσαι καὶ λίαν ἐκπλαγῆναι, μᾶλλον δὲ φρίξαι καὶ ἐκστῆναι,
 πῶς ὁ τοιοῦτος καὶ τηλικούτος προφήτης καὶ θεόπτης καὶ
 νομοθέτης καὶ οὐρανομύστης καὶ πολλῶν μεγίστων θείων 96 M.
 χαρισμάτων ἀξιωθεὶς καὶ διαφόρων τεραστίων ὑπηρετήσας
 καὶ μέντοι καὶ τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ εἰρημένον ἐλόμενος 15
 συγκακουχεῖσθαι τοσαῦτα ἔτη ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας
 ἀπόλυσιν, εἴτα μετὰ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους διαύλους καὶ
 πόνους καὶ κόπους καὶ ἀγῶνας καὶ ἰδρώτας καὶ πειρασμούς
 τε καὶ θλίψεις διὰ σμικρὰν πλημμέλειαν διήμαρτεν ὁ πάσης
 ἀρετῆς ἐνθέου κεκοσμημένος καὶ λελαμπρυσμένος ἔργῳ καὶ 20
 λόγῳ τῆς ἐπηγγελμένης ἐλπίδος καὶ διὰ τῆς τοσοῦτων χρόνων
 ἀποκαραδοκουμένης καὶ βλεπομένης ἐφέσεως ξένος καθέστηκεν.

4 I. Tim. 5, 22. — 6 Rom. 14, 12. — 8 Gen. 19, 17. —
 15 Hebr. 11, 25.

6 ὑπὲρ ἑαυτῶ C ὑπὲρ αὐτὸν P. — 8 τοῦτο BCFN. —
 9 ἑαυτοῦ PR. — 12 καὶ νομοθέτης καὶ θεόπτης RV. — 13 καὶ
 μεγίστων DFP om. R. — καὶ θείων HM. — 14 διαφόροις τερα-
 στίοις BG. — τεραστίων AN τεραστιῶν CFR. — ὀπηρετής γενό-
 μενος R. — 19 μικρὰν RV. — πάση ἀρετῇ ἐνθέῳ BV. — 20 πεπλη-
 σμένος C. — 21 ἐπηγγεμένης A ἐπηγγελμένης P. — 21 καὶ διὰ
 — p. 139, 2 σου om. G καὶ om. N. — τῆς τῶν τοσοῦτων BR. —
 τοσοῦτον χρόνῳ F τοσοῦτον χρόνον HM. — καραδοκουμένης N.

1 ἀνδρῶν om. P. — 21 διὰ eras. in P. — 22 καὶ βλεπο-
 μένης om. P. — ξένος καθέστηκεν om. P.

βαβαὶ τοῦ θαύματος καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ τὰς τῶν
 ἁγίων πράξεις τε καὶ ῥήσεις ἀκριβολογίας καὶ ἐξετάσεως.
 ἀληθῶς γὰρ ὅτι ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι, καὶ βιαστή ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ βιασταὶ ἀρπάσουσιν αὐτήν.
 5 ἐπεὶπερ οὐδὲν ὄφελος τῆς προειργασμένης δικαιοσύνης καὶ
 τῆς προλαβούσης πρὸς θεὸν οἰκειώσεως τοῦ δικαίου καὶ
 παρησίας, εἰ μὴ σύμφωνον τῆς ἀρχῆς καὶ κατάλληλον
 ἀπαντήσῃ τὸ τέλος, ὥς ὁ μέγας οὗτος καὶ ἀξιόλαστος θερά-
 πων καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον δίκαιος ἐναργῶς ἀπέδειξεν. κἀν-
 10 τεῦθεν, ὡς ἔοικεν, ὁ δίκαιος ἔφη κριτῆς εἰκότως διὰ τοῦ
 προφήτου· ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης
 αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀδικίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ὥς
 ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν. ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθα-
 νεῖται. καί· δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν ἐν
 15 ἧ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ. ὅρα γὰρ ὅπως οὔτε τὰ ἐν τοσούτοις
 ἔτεσιν αὐτοῦ πλεῖστα καὶ διάφορα καὶ ὑπὲρ λόγον ἀριστεύ-
 ματα καὶ αἱ συνεχεῖς μετὰ ταῦτα δεήσεις καὶ ἱκετηρίαὶ τὸν
 θεὸν ἐδυσώπησαν, οὔτε μὴν ἡ προλαβοῦσα τηλικαύτη καὶ
 τοσαύτη δόξα τε καὶ οἰκείωσις καὶ προσεδρεία εἰς οἶκτον
 20 καὶ συγγνώμην τοῦ σφάλματος ἐπισπάσασθαι τὸν θεὸν τηρι-
 καῦτα δεδύνηται διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἁξιώματος εὐδηλον
 ὅτι κατὰ τὸν Σολομῶντα. φησὶ γάρ· κρῖσις ἀπότομος ἐν
 τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. καί· τοῖς κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται

3 Matth. 22, 14? — Matth. 11, 12. — 11 Ez. 3, 20. —
 14 Ez. 33, 12. — 22 Sap. 6, 6; 9.

2 ἀκριβολογίας τε καὶ BV. — 4 ἀρπάσουσιν AP ἀρπάξουσιν
 rell. Matth. — 5 οὐδὲ R οὐ^δ B. — προειργασμένης N. — 7 τῇ
 ἀρχῇ BV τῆς ἀρετῆς R. — 8 ἀπαντήσῃ AFHR ἀπαντήσοι BC
 DLV ἀπαντήσῃ σοι P. — 12 ποιῆσαι F ποιήσαι A. —
 14 ἐξελεῖται (ἐξαίλ. C) CHMP ἐξέλγεται D. — 15 πλανηθῇ] κατα-
 δικασθήσεται HM om. D *spatio totius fere versus vacuo relicto*.
 — πῶς N. — 19 προσεδρεία BNV συνεδρία CF.

3 ἐστὶν om. P. — 9 ἐναργῶς om. P. — 17 δεήσεις τε καὶ P.
 — 18 ἐδυσώπησαν P.

ἔρευνα. διδάσκει δέ γε διὰ τούτων ἡμᾶς ὁ θεός, ὡς τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους τὴν ἀκριβειαν ἀπαιτεῖ, καὶ τοῖς ἄλλοις ^{97 M.} ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμῶν τοῖς ἀγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς συγγνώμης. ὅθεν ὁ μὲν Σολομὼν αὐτοῖς φησιν· ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἑλούς, ⁵ δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. ὁ δὲ κύριος· ὃ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐδόθη, φησὶν, ὀλίγον καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ, ὃ δὲ πολὺ ἐδόθη, πολὺ καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ. οὐκοῦν εὐκαιρον ὄντως εἰπεῖν ἐνταῦθα· ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα ¹⁰ αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. καὶ φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος. καὶ φοβερὸν τὸ πρόσωπον κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, διότι κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ οὕτω καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ. ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς ¹⁵ αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο πάντως οὐδὲ ἀγγέλων ἁμαρτησάντων ἐφείδατο, καθὼς γέγραπται.

Τί οὖν ἂν λοιπὸν ἐροῦμεν ἡμεῖς οἱ μυρίων γέμοντες κακῶν καὶ τοσοῦτον ἀποδέοντες τῆς ἐκείνου ἀρετῆς ὅσον γῇ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸν θεὸν καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ ²⁰ ὥραν δι' ἔργων καὶ λόγων παροξύνοντες; μηδεὶς τοίνυν ἀρετάς τινος ἔχων ἢ δοκῶν ἔχειν καυχᾶσθω ἢ ἀμερίμνως

1—8 Theodoret. in Deuter. Quaest. 43 Migne Tom. 80, 448 ex Anastas. Sin. Quaest. 37 Migne Tom. 89, 577 C. — 5 Sap. 6, 7. — 6 Luc. 12, 48. — 9 Rom. 11, 33. — 11 Hebr. 10, 31. — 12 I. Petr. 3, 12. — 13 Sir. 16, 12. — 14 Sir. 5, 6. — 16 II. Petr. 2, 4.

1 δέ γε] δέ L γίδε C δέ γε καὶ N. — 2 ἄλλοις μὲν ἀνθρώποις N. — 4 ὅθεν et μὲν om. N. — 5 ἐστι σύγγνωστός DH ἐστὶ συγγνώμης M συγγνώμης ἐστὶ καὶ R. — 8 ὡ δὲ — παρ' αὐτοῦ om. FR παρ' αὐτοῦ om. N. — 15 παρ' αὐτῷ BFR. — 17 ἐφείδατο ὁ θεός N. — 18 ἂν om. DFH. — 21 παροξύνοντες BW παροργίζοντες PR. — 22 τινας om. BD. — ἔχειν om. N.

7 ὀλίγον ἔφη δοθήσεται P (δοθήσεται etiam Theod.). — 8 δοθήσεται P Theod. — 15 καταπαύει P. — 19 ἀποδέοντες ἐκείνου τῆς P.

διακείσθω, ὥς ἤδη τοὺς τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ πόνους τὰς ἐπικαρπίας ἐν χερσὶν ἔχων ἢ πάντως καὶ ἀναντιρρήτως τοὺς στεφάνους ἀποληψόμενος, ἀλλὰ μᾶλλον αἰεὶ νηφέτω καὶ ταπεινούσθω μέχρι θανάτου καὶ ἑαυτὸν ὥς μηδεμίαν ἐντολήν
 5 θεοῦ φυλάξαντα λογιζέσθω, κἂν πάσας τὰς ἀρετὰς κέκτηται συλλήβδην, κἂν εἰς αὐτὴν ἀναβέβηκε τῶν ἀγαθῶν τὴν κορωνίδα. εἰ γὰρ ὁ θεοφιλὴς καὶ ἱεροφάντης ἐκεῖνος καὶ τῆς οἰκουμένης ἀντίροπος, μᾶλλον δὲ μέζων, οὗ οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, κατὰ τὸ εἰρημένον, ᾧ ὁ θεὸς ἐνώπιος ἐνωπίω
 10 ὠμίλει ὥς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, ᾧ εἶπεν· οἶδά σε παρὰ πάντας, ᾧ κατὰ πρόσωπον ὠμίλει καὶ οὐ διὰ δόλων ἢ ἐνυπνίων ἢ ἀγγέλων ἢ αἰνιγμάτων, μετὰ τοσοῦτων
 98 M. κατορθωμάτων ὄγκον καὶ τοιαύτης φιλοσοφίας τε καὶ νήψεως μικρὸν ἀπονυστάξας οὐκ ἔτυχε συγγνώμης, πῶς ἡμεῖς οἱ
 15 μηδὲ ἔχνος τοιαύτης ἀρετῆς ἔμφασιν κεκτημένοι μὴ διηνεκῶς γοηρορήσωμεν καὶ πενθήσωμεν καὶ κλαύσωμεν ἑαυτοὺς διὰ παντὸς καὶ δούλους ἀχρείους εἶναι λογισώμεθα; διὰ δὲ τοῦτο προασφαλιζόμενος ἡμᾶς ὁ κύριος ἔλεγεν· ὅταν πάντα τὰ διατεταγμένα ὑμῖν πράξητε, τότε εἶπατε ὅτι· ἀχρεῖοι δούλοι
 20 ἐσμεν. ὃ ὠφείλαμεν ποιῆσαι πεποιθήκαμεν. καὶ τοῦτο εἰδὼς ὁ

8 Hebr. 11, 38. — 9 Exod. 33, 11; 12. — 18 Luc. 17, 10.

1 ἤδη τῶν ἀρετῶν (m. 1 ex καρπῶν) αὐτοῦ πόνων F ἤδη τῶν ἐν ἀρεταῖς αὐτοῦ πόνων B. — πόνους καὶ τὰς R. — 2 ἔχων ἐν χερσὶν B ἔχειν ἐν χερσὶν οἰόμενος F. — 5 θεοῦ om. ABLV. — 8 μέζων ADHP. — 9 ἐνώπιος H ἐνωπίως ADF et P m. 1 corr. ex ἐνωπίω. ἐνωπίω C. — 11 διὰ δόλων FP et D sed acc. in α in lit. διὰ δειλῶν H διαδόλων C διαδείλων M δι' ἀδόλων ARV δι' ἀλλήλων B. — 12 καὶ ἐνυπνίων N. — τοσοῦτων H τοσοῦτον BCDFF. — 15 ἢ ἔμφασιν BV. — 19 εἶπατε] εἶπε C λέγετε ALN Luc. — 20 καὶ ὁ FV ὅτι ὁ A. — ὠφείλομεν (ὄφ. RV) ALRV.

1 τὰς ἐπικαρπίας] τῶν καρπῶν P. — 2 τοὺς στεφάνους om. P. — 5 τὰς ἀρετὰς πάσας P. — κἂν] καὶ P. — 16 ἐγοηρορήσωμεν P. — πενθήσωμεν καὶ τὰς ἀγαθὰς ἡμῶν πράξεις καὶ μὲν γε καὶ ἑαυτοὺς δούλους P. — 19 ὅτι om. P.

θεῖος Ἡσαΐας πρὸς τὸν θεὸν ἔφασκεν· πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης ἐνώπιόν σου. ὡσαύτως γε καὶ ὁ ἱεροψάλτης καὶ πανάρετος Δαυὶδ· εἶπα τῷ κυρίῳ· κύριός μου εἰ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις. ὅθεν καὶ παραινεῖ λέγων· δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ 5 καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ, μήποτε ὀργισθῇ κύριος καὶ ἀπολείψῃ ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκανθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. τοιαῦτα γοῦν καὶ ὁ θεηγόρος Παῦλος παραγγέλλων φάσκει· μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε. καί· ὁ δοκῶν ἐστάναι βλέπω μὴ πέσῃ. 10

Τούτων δὲ ἕκαστος ἡνίκατο δι' ὧν εἴρηκεν, ὡς μήτε πεποιθέναι τῇ οἰκείᾳ δσιότητι, κἂν πάνυ τῶν εὐδοκίμων ὑπάρχει, μήτε μὴν καθυφεῖναι πάμπαν τοῦ νήφειν καὶ ταπεινοῦσθαι καὶ δεδοικέναι λίαν ἄχρι σιωπῆς ὑστάτης, διότι καὶ μέχρι ψιλοῦ ῥήματος καὶ ἐνθυμήματος λόγον εἰσπραττόμεθα 15 καὶ ἐκ τῶν λόγων ἡμῶν δικαιούμεθα τε καὶ κατακρινόμεθα, καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὸν Φαρισαῖον καὶ τὸν τελώνην παραβολὴ σαφῶς διαδείκνυσιν ἑκάτερον καθ' ἑαυτὸν διαλογιζόμενον καὶ ἐν καρδίᾳ φθεγγόμενον, καὶ τὸν μὲν καταδεδικασμένον ἀποφαίνουσα, τὸν δὲ μᾶλλον δεδικαιωμένον. ὅτι γὰρ τοὺς λογι- 20 σμοὺς καὶ τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις κρινεῖ κύριος, ἄκουσον τί φησιν ὁ θεὸς διὰ Ἡσαΐου· κἀγὼ τὰ ἔργα καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν ἔρχομαι συναγαγεῖν. καὶ δὴ καὶ Δαυὶδ ἔλεγεν· ἔνε-

1 Jes. 64, 6. — 3 Psalm. 15 (16), 2. — 5 Psalm. 2, 11. — 9 Phil. 2, 12. — 10 I. Cor. 10, 12. — 16 Matth. 12, 37. — 22 Jes. 66, 18. — 23 Psalm. 9, 34 (10, 13).

2 ῥάκος AN. — γε] δὲ PR. — 11 εἰρήκαμεν AG. — 12 ὑπάρχει BRV. — 15 καὶ ἐνθυμήματος om. DM. — 17 τὸν ἀπὲ τελώνην om. BFGHMR. — 18 δείκνυσιν GNR. — λογιζόμενον N om. R. — 21 κρινεῖ AD. — 22 ὁ θεὸς om. ABG. — διαλογισμοὺς BG.

3 κυρίῳ, φησίν, κύριος P. — 6 ὀργισθῇ P. — 12 εὐδοκ. τις ὑπάρχει P. — 22 τῶν λογισμῶν P (τὸν λογισμὸν Jes.). — 23 συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας καὶ ἤξουσιν καὶ ὀφθῶμαι (ὀφθονται Jes.) τὴν δόξαν μου P Jes.

κεν τίνος παρώργισεν ὁ ἄσεβής τὸν θεόν; εἶπε γὰρ ἐν
 καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει δῆπουθεν τὰ πλημμελήματά
 99 M. μου. ὅς γε πάντως ἔρεϊ πρὸς αὐτὸν εἰκότως· ἐλέγξω καὶ
 παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. καὶ γοῦν
 5 πρὸ τούτων φησὶν ἡ γραφή· καὶ ἰδὼν κύριος ὁ θεὸς ὅτι
 ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
 πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ
 πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας, εἶπεν· ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον
 ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ὅτι ἐνεθυμήθην ποιή-
 10 σας αὐτόν. εἶτα μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπλαγχνισθεὶς ὁ
 φιλάνθρωπος θεός, ἐπήγαγεν ἡ γραφή λέγουσα· καὶ εἶπε
 κύριος ὁ θεός· διανοηθεὶς οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι
 τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος. ὥσπερ
 15 τοίνυν αἱ γυναῖκες ἀπὸ συνουσίας τίκτουσιν, κὰν μὲν ὑγιεινὰ
 τὰ σώματα ᾗ, τοιαῦτα καὶ τὰ τικτόμενα, εἰ δὲ διεφθαρμένα,
 μιμεῖται τῶν γονέων τὴν φύσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λογισμῶν·
 ἂν μὲν ἀγαθοῖς συγγένῃ, τοιαῦτα ἔσται καὶ τὰ ἔγγονα, ἂν
 δὲ πονηροῖς, καὶ μὴ προσέχῃς, πολλὴν ἐκείθεν λήψῃ τὴν
 20 λύμην, ὧ οὗτος. ἔκουσον γοῦν τί φησιν ὁ προφήτης περὶ
 τῶν καλὰ διαλογιζομένων· ἀπὸ τοῦ φόβου σου, κύριε, ἐν
 γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σω-
 τηρίας. περὶ δὲ τῶν φάυλων· ὡς ἄσπίδων ἔρρηξαν καὶ
 ἰστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν. ταῦτ' οὖν ἐννοοῦντες, ἀγαπητοί,
 25 γνωσιμαχῶμεν καὶ περὶ τοῦ τέλους ἡμῶν φροντίσωμεν ὅτι
 μάλιστα, καὶ μὴ πανσώμεθα τὰ περὶ τοῦ αἰοδίσμου ἐκείνου
 καὶ θεσπεσίῳ ἀνδρὸς νουνεχῶς ἀπομνημονεύοντες.

3 Psalm. 49 (50), 21. — 5 Gen. 6, 5 sqq. — 11 Gen. 8, 21.
 — 21 Jes. 26, 18. — 23 Jes. 59, 5.

3 ἐλέγξω σε AFGNR Psalm. — 4 καὶ γοῦν καὶ πρὸ N. —
 5 πρὸς τοῦτον CFGRV. — 14 νεότητος αὐτοῦ NR. — 14 ὥσπερ
 — 15 τίκτουσιν om. AG. — 20 λοίμην ACD. — οὖν BV. —
 24 ταῦτα οὖν BR ταύτης οὖν C. — 26 τὰ om. ANV.

2 δῆπου P. — 18 ἔγγονα P. — 19 μὴ om. P. — 23 φαῦλα P.

Καὶ γὰρ καὶ ὁ μέγας Βασίλειος τοῦτον μᾶλλον ὑπερεκ-
 πληττόμενος οὕτω φάσκει· ὅταν ἴδω Μωσέα τὸν τοῦ Θεοῦ
 θεράποντα τὸν μέγαν ἐκείνον, τὸν τοσαύτης μὲν καὶ τηλι-
 καύτης ἀξιοθέντα παρὰ Θεοῦ τιμῆς, οὕτω δὲ πολλάκις ὑπ’
 αὐτοῦ μαρτυρηθέντα, ὥς ἀκοῦσαι· ἔγνων σε παρὰ πάντας, 5
 καὶ εὐρηκας χάριν ἐνώπιόν μου· τοῦτον ὅταν ἴδω ἐπὶ τοῦ
 ὕδατος τῆς ἀντιλογίας οὐδενὸς ἔνεκεν, ἢ ἵνα μόνον εἴπη
 τῷ λαῷ γογγύζοντι δι’ ἀπορίαν ὕδατος· μὴ ἐκ τῆς πέτρας
 ταύτης ἐξάξωμεν ὑμῖν ὕδωρ; τούτου μόνου ἔνεκεν εὐθὺς
 ἀπειλὴν δεχόμενον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας μὴ εἰσελεύ- 10 100 M.
 σεσθαι, ἥτις ἦν τότε τῶν πρὸς Ἰουδαίους ἐπαγγελιῶν τὸ
 κεφάλαιον· ὅταν οὖν ἴδω τοῦτον παρακαλοῦντα καὶ μὴ
 συγχωρούμενον, ὅταν ἴδω μηδεμιᾶς συγγνώμης διὰ τὰ
 τοσαῦτα κατορθώματα ἐπὶ τῷ βραχεῖ ἐκείνῳ δήματι καταξιού-
 μενον, ὅντως μὲν ὁρῶ Θεοῦ ἀποτομίαν κατὰ τὸν ἀπόστολον, 15
 ὅντως δὲ ἐκεῖνο ἀληθὲς εἶναι πείθομαι τό· εἰ ὁ δίκαιος
 μόλις σώζεται, ὁ ἁσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

Περὶ οὗ μέντοι καὶ ὁ μέγας Ἰσίδωρος πρὸς τινὰ φησιν·
 εἰπὲ τῷ πρὸς σε διενεχθέντι Ἰουδαίῳ καὶ μηδὲν μὲν γεν-
 ναῖον μηδὲ νεανικὸν φράσαντι, ἀγρυπτικὰς δὲ λογοποιίας ἐμέ- 20
 σαντι καὶ φήσαντι περὶ τοῦ παιδὸς Ναυὴ εἰρῆσθαι τό·
 προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
 ὡς ἐμέ, ὅτι· κατὰ πολλὰ πλημμελεῖς μὴ καλῶς νοῶν τὸ
 προηγούμενον μήτε μὴν τὸ ἐπαγόμενον· αὐτοῦ ἀκούσεσθε

1—17 Basil. de iudic. dei 5 Migne Tom. 31, 664 A cf. Anast.
 Sin. Quaest. 37 Migne Tom. 89, 577 D. — 5 Exod. 33, 12. —
 8 Num. 20, 10. — 15 Rom. 11, 22. — 16 I. Petr. 4, 18. —
 18—p. 142, 20 Isid. Pelus. Epp. III, 94 Migne Tom. 78, 797 C.
 — 22 Deuter. 18, 15. — 24 *ib.* v. v. 18; 19.

1 καὶ ante ὁ om. GNP. — 4 παρὰ τοῦ Θεοῦ BM om. G. —
 6 χάριν εὐρηκας AG. — 7 μόνον om. N. — 8 τῷ γογγ. BG. —
 9 ἐξάξωμεν CFNP ἐξαγάγωμεν AG ἐξάξω R. — ὕδωρ ὑμῖν P
 ὑμῖν om. ABC. — 19 διαλεχθέντι N. — 21 ναυῇ codd. multi
hic et infra. — 23 καλῶς om. AL.

κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντελεῖται ὑμῖν. ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ,
 ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσε-
 ται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πρῶτον μὲν γὰρ μετὰ τὴν χειρο-
 5 τονίαν ἐκείνου ταῦτα Μωσῆς ἐνθους γενόμενος ἐθέσπισεν,
 δεύτερον δὲ ὅτι, εἰ μὲν ὁ τοῦ Ναυὴ παῖς ὑπερέβη τὸν
 Μωσέα, πιθανὸν μὲν τὸ λεγόμενον, οὐκ ἀληθές δέ· εἰ δὲ
 πολὺ αὐτοῦ καταδεέστερος ἦν, ἄδρανῆς αὕτη ἡ ἔννοια φαί-
 νεται. τρίτον δὲ ὅτι οὐδὲ προσέειπεν τι τῷ νόμῳ, ἀλλὰ
 τοῖς ἐκείνου ἐπολιτεύσατο θεσμοῖς. τέταρτον δὲ ἐχρῆν, εἶγε
 10 περὶ αὐτοῦ ἦν ὁ λόγος, εἰπεῖν οὐκ· ἀναστήσει, ἀλλ'· ἀνέ-
 στησεν. πέμπτον δὲ ὅτι ἔδει φράσαι· ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ,
 ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου τούτου· τὸ δὲ εἰπεῖν·
 ἐκείνου, τοῦτον παρεγράψατο. ἔκτον δέ, πῶς πρὸς τὸν
 Ἰωάννην μετὰ πολλὰς γενεὰς τεχθέντα ἀπέστειλαν πενσό-
 15 μνοι, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ προφήτης. πρὸς οὓς ἔφη· οὐκ εἰμι.
 προφήτης μὲν γὰρ ἦν, ὁ προφήτης δὲ οὐκ ἦν. ἔβδομον δέ·
 πῶς τοῦ Χριστοῦ παραγενομένου οἱ τὰ θαύματα θεώμενοι
 101 Μ. ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. συνοράτω οὖν
 πόσα αὐτῷ ἐναντιοῦται, καὶ τὸν ἀληθῆ προγνώστην τε καὶ
 20 βασιλέα καὶ δημιουργὸν προσκυνεῖτω.

[κζ'. Περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυή.]

Μετὰ δὲ Μωσέα διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦς ὁ τοῦ
 Ναυὴ καὶ περάσας τὸν Ἰορδάνην καὶ ποιήσας ἐν τῇ γῇ τῆς
 ἐπαγγελίας ἔτι λβ' πολεμῶν καὶ κατακληροδοτῶν αὐτὴν τοῖς

15 Joh. 1, 21. — 18 Joh. 6, 14.

1 ἐντελεῖται (ἐκτελεῖτε G) ὑμῖν BGP ἐντέλλεται ὑμῖν R λα-
 λήσει (-ση D) πρὸς ὑμᾶς N (ἐντελεῖται Isid.). — 3 πρῶτον: *In-*
cipit codicis Vindob. Hist. Graec. 40 pars vetusta. — 4 μωϋσῆς
 ABGM. — 6 μωϋσέα N. — πειθανὸν AFN. — 8 οὐδέ] οὐ N.
 — 13 τοῦτο BC. — 14 π. τεχθέντα γενεὰς N γεν. π. τεχθέντα R.
 — 15 εἶη] εἰ ABCG ἢ F m. 1 in lit. — 18 συνοράτω APR. —
 22 μωϋσέα BGNR.

4 ἐνθους lit. ex ἐνθεους P. — 19 πόσα] πῶς P.

υίοις Ἰσραὴλ ἀπέθανε ζήσας ἔτη ρι'. καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς πατάξας τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὃς ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων κατοικῶν ἐν τῷ Ῥαφαὶν ἐν Ἀσταρώθ, ὄντα τοῦ Ῥαφαὶν ἀπόγονον, οὗ καὶ ἡ κλίνη σιδηρὰ τὸ μήκος ἔχουσα πήχεις θ' καὶ τὸ πλάτος δ', ἀφείλατο πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν, ὁ δὲ Ἰησοῦς χειρῶσάμενος τοὺς Χαναναίους καὶ Φερεζαίους καὶ Γεργεσαίους καὶ Χετταίους καὶ Ἰεβουσαίους καὶ Ἀμορραίους καὶ Εὐαίους καὶ πάντας αὐτῶν τοὺς βασιλεῖς ὄντας τῷ ἀριθμῷ λβ' πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν δέδωκεν, ὡς εἴρηται, τοῖς υἱοῖς 5 Ἰσραὴλ. ἐν γὰρ τῷ φεύγειν αὐτούς, φησὶν, ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κύριος ἐπέρριψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης, ἣ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ στρατηγούντος Ἰησοῦ. ὃς γε 15 μέγας καὶ τερατουργός τε καὶ θεοφιλὴς πάνν καὶ οὗτος ἀναδειχθεὶς οὐκ ἄμοιρος λύπης καὶ πειρασμῶν διαφόρων ἐγένετο.

Περὶ οὗ καὶ ὁ θεωρήμων Χρυσόστομος ἔφη· ἐνόησον ὅσον ἐστὶ δίκαιος ἄνθρωπος. εἶπεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Νανή· 20 στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Ἐλῶμ, καὶ ἐγένετο. φησὶ γάρ· καὶ ἔστω ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς, καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα

1 Deuter. 3, 11. — 11 Jos. 10, 11. — 21 Jos. 10, 12 sqq.

2 σηὸν G σιὼν ABCHP σιὼν M. — 3 βασάν F βασσάν LR. — 4 ῥαφαὶν FG ῥαφαὶν R ῥαφαὶν tell. — ῥαφαὶν G ῥαφαὶν R ῥαφαὶ F ῥαφαὶν tell. — 7 γεργεσαίους GP. — 9 τὸν ἀριθμὸν BGR τῶν ἀριθμῶν H om. P. — 10 αὐτῶν ὡς εἴρηται δέδωκεν N. — 11 γάρ] δὲ CF. — 12 ἀπέρριψεν NR. — αὐτούς P ἐπ' αὐτούς V. — 13 ἀποθνήσκοντες AG. — 14 διὰ τοὺς λίθους] ἐκ FL. — 15 ὡς γε H ὃ γε ACLV καὶ γε G. — 16 τε om. AFGHLMR. — καὶ ante θεοφ. om. C. — καὶ οὗτος πάνν γενόμενος οὐκ ἄμ. N. — 21 γαβαὼν CLM γαβαὼθ A.

3 ἀπελείφθη P. — 8 ἰεβουσσαίους P. — 14 οἱ om. P. — 20 εἶπε γὰρ ἰησοῦς P.

τοιαύτη πρότερον καὶ ἔμπροσθεν, ὥστε ὑπακοῦσαι θεὸν ἀν-
 θρώπου, ὅτι συνεπολέμει τῷ Ἰσραήλ. τοῦτο τοῦ Μωσέως
 102 M. μεῖζον. τί δήποτε; οὐ γὰρ ἔστιν ἴσον θαλάττῃ ἐπιτάξαι
 καὶ τοῖς κατ' οὐρανόν. μέγα μὲν οὖν κἀκεῖνο, καὶ σφόδρα
 5 μέγιστον, πλὴν ἄλλ' οὐδὲν ἴσον. εἰ τοίνυν ἐνταῦθα τοιαῦτα
 ἐργάζονται οἱ ἄγιοι, τί ἄρα ἐκεῖ; πόσῃν ἔχουσι μᾶλλον τὴν
 λαμπρότητα καὶ τὴν παρρησίαν; ἀλλὰ γε καὶ οὗτος δὴ οὖν
 ὁ θαυμαστός καὶ τερατοεργὸς διαδεξάμενος τὸν Μωϋσῆν
 συναπῆλauseν αὐτῷ πάντων ὡς ἔπος εἶπεῖν τῶν ἀναιρῶν.
 10 εἰ δέ τι διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας ἐξέφυγεν, τοῦτο μετὰ τὴν
 ἐκείνου τελευτήν ἀνεπλήρωσεν. οὐ γὰρ ὅτε μόνον ἔζη Μω-
 υσῆς τὰ ἱμάτια διέερρηξε καὶ σποδὸν κατεπάσατο, ἀλλὰ καὶ
 τελευτήσαντος πάλιν εἰς τὴν αὐτήν, μᾶλλον δὲ εἰς μεῖζονα
 κατέστη ταύτης ἀνάγκην, δι' ὅλης ἡμέρας προηνὲς κείμενος
 15 ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν ἁμαρτίαν Ἀχὰρ καὶ τὴν τοῦ λαοῦ
 ἥτιαν μετὰ τὸ στησαι τὸν Ἰορδάνην καὶ τὸν λαὸν διαβιβά-
 σαι καὶ τὴν πόλιν Ἱεριχῶ καταστρέψαι. καὶ ἄκουσον αὐτοῦ
 καὶ τῶν φημάτων καὶ τῶν ὁδυσμῶν. φησὶ γάρ· καὶ διέερρη-
 ξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
 20 γῆν ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 Ἰσραήλ, καὶ ἐπέβαλον χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ εἶπεν
 Ἰησοῦς· δέομαι, κύριε, ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν
 λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Ἀμορραίῳ
 ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ τί ἐρῶ, ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ ἀνχένα

7—15 Chrys. ad Stag. III, 5 Migne Tom. 47, 478 med. —
 17—p. 145, 3 Chrysost. l. l. Jos. 7, 6 sqq.

2 μωϋσέως BFGN RV. — 3 τί δήποτε om. FN. — ἴσον BD
 FGHLR ἴσον P. — θαλάσση AFGN θαλά^α B. — 5 πλὴν om. N. —
 ἴσον BFG LNR. — 7 οὖν om. FR. — 9 συναπῆλauseν P συν-
 ἀπέλauseν BRV. — 11 ἐξεπλήρωσεν CFG LNR. — γὰρ ἔτι μόνον P
 γὰρ μόνον ὅτε HMR. — 12 κατεπάσατο B κατεσπάσατο P. —
 13 δὲ καὶ εἰς N καὶ δὲ εἰς R. — 14 ταύτης κατέστη BG. —
 17 ἱεριχῶ ABCFHMP. — 19 ὁ Ἰησοῦς LR.

1 ἐπακοῦσαι P Jos. — 5 μέγιστον] μέγα P.

ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ; καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἀπὸ τῆς γῆς. ὁρᾷς ὅπως καὶ οὗτος οὐχ ἦτον Μωσέως ἀδημονεῖ καὶ θορυβεῖται δεδοικῶς τὴν τοῦ λαοῦ πανωλεθρίαν. καὶ που τάχα καὶ αὐτὸς ὁμοίως τὴν ζωὴν ἐξ 5 ἀπορίας ἀπελέγετο καὶ περιστάσεως. ἐῷ δὲ λέγειν τοὺς διαφόρους πολέμους καὶ μάχας καὶ φροντίδας καὶ τῶν Γαβαωνιτῶν τὴν ἀπάτην. καὶ μέντοι καὶ ἡ τῶν κλήρων διανομὴ πολὺν μὲν τὸν πόνον, πολλὰς δὲ παρεῖχεν αὐτῷ τὰς δυσκολίας καὶ θλίψεις. καὶ τοῦτο ἴδασιν οἱ καὶ τὴν τυχοῦσαν διανεῖμα 10 προσετάρχησαν οὐσίαν ἀδελφοῖς τε καὶ κληρονόμοις καὶ τὸ 103 M. δυσπειθὲς ἐκατέρων καὶ δυσάρεστον. οὕτω τοίνυν πάντες, ὅσοι τῷ θεῷ μεγάλως εὐηρέστησαν, διὰ θλίψεων καὶ πειρασμῶν δοκιμασθέντες καὶ δόκιμοι ἀναφανέντες τῆς πρὸς θεὸν ἀγάπης καὶ παρησίας ἐπέτυχον. καὶ ὅλως, εἰ βού- 15 λοιτό τις ἐξαριθμεῖν ἅπαντα, πολλὰ ἂν εὗροι τὰ κέρδη τῶν πειρασμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὃν πολὺς παρὰ τῷ θεῷ λόγος, θλίψεως ἐκτός, ἢν ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τοῦτο καὶ τὰ τοῦ θεοῦ περὶ αὐτῶν κρίματα.

[Βιβλίον Γ'.]

20

[α'. Περὶ 'Ιουδα.]

Μετὰ δὲ 'Ιησοῦν διὰ τῶν κριτῶν ὁ θεὸς ἔσωζε τὸν λαὸν θλιβόμενον ὑπὸ τῶν περιλειφθέντων ἄλλοφύλων. ἐν οἷς

8—11 Chrysost. *ib.* 479 *init.*

3 τῆς *om.* AG. — ὁρᾷς πῶς καὶ ὅπως N. — 5 πανωλεθρίαν *codd. praeter* ABGRV. — 8 πολὺ P πολλοὶ C. — 9 πολλοῦ ACN. — 10 οἱ BCDGLV οἱ R (ὅσοι Chr.). — 12 ἀμφοτέρων N. — ἅπαντες CFLRV παγέντες G. — 13 εὐηρέστησαν μεγάλως R *μεγάλως om.* N. — 14 καὶ δόκιμοι ἀναφανέντες *om.* CR. — 16 εὗρη BG εὗρει HM. — 18 ἀγνοῶμεν GRV. — 22 δὲ *om.* CL. — διὰ τῶν κριτῶν ἔσωξεν ὁ θεὸς BFG R ὁ θεὸς διὰ τ. κρ. ἔσωξεν HM. — 23 ὑπὸ (ἀπὸ B) τῶν περιόικων καὶ τῶν περιλ. (*καταλ.* B) BV. — *καταλειφθέντων* R.

23 ἐν οἷς πρῶτιστος μὲν ἄρξας ἰουδαίας ἐκρινεν P.

ὑπῆρχε πρῶτιστος Ἰούδας καλούμενος, καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν
 ἔτη ζ' χειρωσάμενος καὶ τὸν Ἀδωνιβεζέκ βασιλέα τῶν ἄλλο-
 φύλων, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, εἶπεν
 Ἀδωνιβεζέκ· ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ
 5 τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑπο-
 κάτω τῆς τραπέζης μου. καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτω καὶ
 ἀνταπέδωκέ μοι ὁ Θεός.

[β'. Περὶ Γοθονιήλ.]

Μετὰ δὲ Ἰούδαν γέγονε κριτῆς Γοθονιήλ ἔτη ν' πατά-
 10 ξας καὶ τὸν Χουσαραθέμ βασιλέα Συρίας θλίψαντα τὸν λαὸν
 ἔτη η'.

[γ'. Περὶ Αὐὼδ.]

Μετὰ δὲ Γοθονιήλ γέγονε κριτῆς Αὐὼδ ὁ ἀμφοτεροδέ-
 ξιος ἔτη π' πατάξας καὶ τὸν Ἑρλὼμ βασιλέα Μωάβ ἐν
 104 Μ. 15 μαχαίρᾳ διαστόμῳ δρακὸς ἐχούσης τὸ μήκος θλίψαντα τὸν
 Ἰσραὴλ ἔτη ιη'.

[δ'. Περὶ Σαμεγάρ.]

Μετὰ δὲ Αὐὼδ γέγονε κριτῆς Σαμεγάρ ἔτη ζ' πατάξας
 καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν
 20 βοῶν ἄνδρας χ'.

4 Judd. 1, 7. — 9 Judd. 3, 8 sqq. — 12 Judd. 3, 12 sqq. —
 18 Judd. 3, 31.

2 ἄδωνιβεζέκ FLR ἄδωνι βεζέκ V ἄδωνιβεδέκ B. — 4 ἄδωνι-
 βεζέκ LR ἄδωνι βεζέκ V. — χειρῶν αὐτῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀποκ.
 AR αὐτῶν utroque loco habet H om. M. — 10 λαὸν] Ἰσραὴλ N.
 — 13 ἀβὼδ FG ἀνώδ HM ἀώδ R item v. 18 αὐδὼδ Suid. s. v.
 — ὁ om. ABG. — 14 καὶ om. N. — αἰγλὼμ FHMR ἐγλὼτ P. —
 19 καὶ om. N. — ἀροτροπόδι P et ut vid. m. 1 L ἀροτροποδι
 FR ἀρότρω ποδι CV ἀροτροποδίω N. — 20 ἄνδρας om. P τῶν
 βοῶν ἄνδρας om. A.

6 καὶ om. P. — 15 διαστόμῳ mut. ut. vid. in διωστόμῳ P.
 — ἐχούση P.

[ε'. Περὶ Βαράκ.]

Μετὰ δὲ Σαμεγάρ γέγονε κριτῆς Βαράκ, μεθ' οὗ καὶ Δεβώρα ἡ προφῆτις καὶ γυνὴ Ἀφιαδώκ, ἔτη μ' πολεμῆσας καὶ τὸν Ἰαβὶν καὶ τὸν Σισάρα θλίψαντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. ὅτε καὶ τὸν Σισάρα Ἰαήλ ἀπέκτεινεν ἐν πασσάλῳ γυνὴ 5 Χαβὲρ τοῦ Κιναίου. ἐφ' οὗ Προμηθεὺς καὶ Ὀρφεὺς ὁ Θοράξ οἱ σοφώτατοι παρ' Ἑλλήσιν, καὶ Ἀσκληπιὸς ὁ ἰατρὸς καὶ Ἀνκοῦργος ὁ Σπαρτιάτης καὶ νομοθέτης τῶν Ἑλλήνων ἐγνωρίζοντο.

[ς'. Περὶ Γεδεών.]

10

Μετὰ δὲ Βαράκ γέγονε κριτῆς Γεδεών ὁ καὶ Ἱεροβοὰλ ἔτη μ' πατάσας καὶ τὸν Μαδιάμ μετὰ τ' τῶν λαψάντων ἐν τῷ πίνειν καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, τὸν δὲ πύργον Φανουήλ κατέστρεψε καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἠλόησεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις θλίψαν- 15 τας τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζ'.

2 Judd. 4, 2 sqq. — 11 Judd. 6, 1 sqq.

3 δεβώρα CN δεβώρα A δεβώρα FGLP δεβώρα V. — προφήτις DG προφήτης CFHLM P. — 4 τὸν om. FR. — ἰαβεῖν C ἀβεῖν L ἰάβειν (ν lit. e μ) P ἰαβεῖμ (i. HM) BGNRV. — σισάραν R σισάρα F σισάραν B. — θλίψαντας BG θλίψαν^τ F. — 5 σισάρα F σισάραν B. — ἰαήλ sed i ex η m. 1 in F, m. 2 in L ἡαήλ HM ἡ ἀήλ BCP ἡἰαήλ A ἡ ἰαήλ R. — ἐν om. HMR. — 6 χαμὲρ BH. — κιναίου BF κυναίου R κινέου H. — καὶ προμηθεὺς RV. — 8 τῶν om. RV. — 9 ἐγνωρίζετο NV. — 11 καὶ om. N. — ἱεροβοὰλ FR ἱεροβοὰλ BL ἱεροβὰλ A ἱεροβάλτης N. — 12 μετὰ τριακοσίους CRV μετὰ ἄνδρας τ' P μετὰ τριακοσίων L μετὰ τριακοσίων ἀνδρῶν F τ' om. G Suid. v. Γεδεών. — τῶν λαμψάντων CGHLMV sed μ eras. in LV τοὺς λάψαντας (lit. corr. ex λαμψ. in P) PR. — 13 ὦριβ G ὦρήβ H ὦριν A ὦρήν C ὠρήβ M. — σαλμανὰ P σαλμωνὰ C σαλμανάν ANV σαλμανᾶν FG σαλμωνᾶν Suid. τὸν σαλμαν^α B καὶ σαλμ. om. R. — 14 τὸν — 15 αὐτῶν om. BG. — 15 ἠλόησεν (ἡλ. DHR) ADFHP ἠλώισεν B ἠλίωσεν C ἠλωσεν M. — θλίψαντα CGP θλίψαν^τ F.

3 ἀφιδώκ P. — 12 λάψ. ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν ἐν τῷ π. P Suid. 7, 6. — 14 δέ] τε P. Suid. v. Γεδεών.

[ζ'. Περὶ Ἀβιμέλεχ.]

- 105 M. Μετὰ δὲ Γεδεὼν γέγονε κριτὴς Ἀβιμέλεχ υἱὸς αὐτοῦ
 ἔτη γ' πατάξας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐλευθέρων
 ἀνδρας ο' ἐπὶ λίθον ἔνα, ἐξ ὧν οὐ κατελείφθη πλὴν Ἰωά-
 5 θαμ τοῦ νεωτέρου διαδράσαντος. ὃς καὶ παραπορευομένου
 τοῦ Ἀβιμέλεχ μετὰ τοῦ λαοῦ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 ὄρους καὶ ἐπάρας τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἔφη πρὸς αὐτοὺς παρα-
 βολὴν τοιαύτην· ἀκούσατέ μου, ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσει
 ὑμῶν ὁ θεός. πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χριῶαι
 10 βασιλεία ἐφ' ἐαυτῶν. καὶ εἶπαν τῇ ἐλαίᾳ· βασίλευσον ἐφ'
 ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία· μὴ ἀπολείψασα τὴν πύ-
 τητά μου, ἣν ἐδόξασεν ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορεύσομαι
 ἄρχειν τῶν ξύλων. καὶ εἶπαν τῇ συκῇ· βασίλευσον ἐφ'
 ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ· μὴ παραέσασα τὴν γλυκύ-
 15 τητά μου πορεύσομαι ἄρχειν τῶν ξύλων. καὶ εἶπαν τῇ
 ἀμπέλῳ· βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἀμπε-
 λος· μὴ καταλείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα τοὺς
 ἀνθρώπους πορεύσομαι ἄρχειν τῶν ξύλων. καὶ εἶπαν τὰ
 ξύλα τῇ ῥάμνῳ· δεῦρό σου, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν
 20 ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα· εἰ ἐν ἀληθείᾳ χριέτέ με ὑμεῖς
 βασιλεία ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε, ὑποστήτε ἐν τῇ σκιᾷ μου, καὶ εἰ
 μή, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ

1 sqq. Judd. 9, 1 sqq.

2 ὁ υἱὸς AGR. — 4 οὐκ ἀπελείφθη ADGHPR Suid. v. Ἀβι-
 μέλεχ sed in P π m. 1 mut. in τ. — Ἰωάθαν (i. HM) BNV Ἰωνά-
 θαν G. — 5 διαδράντος GR. — 7 ἔφη] εἶπε N. — 10 εἶπον GNR
 Suid. item v. 15. — ἐφ' ἡμᾶς NR. — 13 τῶν om. ABG item v. 15.
 — εἶπον GNSuid. item v. 18. — ἐφ' ἡμᾶς N item v. 16. — 14 καὶ
 εἶπεν — 19 ἐφ' ἡμῶν om. G. — 15 τοῦ ἄρχειν ACV τοῦ m. 1 spr.
 v. in F. — 18 τῶν om. B. — 19 ἐφ' ἡμᾶς FN. — 20 ὑμεῖς χριέτέ
 με N ὑμεῖς om. B. — 21 ἐφ' ὑμῶν AG. — ὑπόστητε A καὶ
 στήτε F. — 22 ἐξέλθῃ CHLMV Suid.

8 ἀκούσει] ἀκούσετε lit. ex ἀκούσατε P. — 13 καὶ εἶπαν
 τὰ ξύλα τῇ P Suid. Judd. item v. 15. — 17 τοὺς om. P Judd.

Λιβάνου. καὶ νῦν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ
 υἱὸν τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς μου, εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ
 Ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων, καὶ ἐξέλθοι
 πῦρ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.
 καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἰωάθαμ εὐθὺς ἀπέδρα. καὶ ἐξαπέστειλεν 5
 ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον
 ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ
 οἴκῳ Ἀβιμέλεχ τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν καὶ τὸ αἷμα τῶν
 οὐκ υἱῶν Γεδεὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ. καὶ γὰρ ἀπελ-
 θὼν πολεμῆσαι πύργον καὶ προσεγγίσας τῇ θύρᾳ τοῦ πύρ- 10
 γου ἐμπροῆσαι αὐτῇ, ἔρριψε γυνὴ κλάσμα μύλου ἐπὶ τὴν 106 M.
 κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ συνέτριψε τὸ κρανίον αὐτοῦ. καὶ ἐπι-
 βοήσας ταχὺ εἶπε πρὸς τὸν αἵροντα αὐτοῦ τὰ σκεύη· σπάσαι
 τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με, μήποτε εἴπωσιν·
 γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινεν. καὶ ἐκκεντήσαν αὐτὸν τὸ παιδάριον 15
 ἀνείλεν. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν
 ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτείνας τοὺς οὐκ ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
 καὶ πᾶσαν τὴν πονηρίαν τῶν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρεψεν
 ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν κατὰ τὸν λόγον καὶ τὴν
 παραβολὴν Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἱεροβαάλ. 20

Ἰστέον οὖν, φησὶν ὁ ἀοίδιμος Χρυσόστομος, ὡς πολυσή-
 μαντόν ἐστι τὸ ὄνομα τῆς παραβολῆς. ἔστι γὰρ παραβολὴ
 λάλημα καὶ ὑπόδειγμα καὶ ὀνειδισμός, ὡς ὅταν λέγει Δαυὶδ·
 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κίνησιν κεφαλῆς

21—p. 150, 16 Chrysost. in Psalm. 48 cp. 2 Migne Tom. 55,
 225 med. — 24 Psalm. 43 (44), 15.

1 ἐβασ. ἐν ἀληθείᾳ F ἐν ἀληθείᾳ om. GR. — 4 τῶν om. PR.
 — ἀνδρῶν om. V ἀνθρώπων AG. — 5 Ἰωάθαμ BRV. — 7 τῶν
 ἀνδρῶν N. — 13 τὰ σκεύη αὐτοῦ LR Suid. αὐτοῦ om. D. —
 σπάσον BR σπάσον ACG Suid. — 19 εἰς] ἐπὶ HR. — 20 Ἰωάθαμ
 H MV Ἰωνάθαν G. — Ἱεροβαάλ (Ἱερωβ. M) GNR Ἱεροβοάλ V Ἱερο-
 βοάμ B. — 23 λέγει BDRV λέξ F.

2 παλλακίδος P. — 15 ἐκκεντήσας P. — 16 ἀνείλεν] ἀπ-
 έθανεν P Judd. — ἀπέστρεψεν P. — 18 τῶν om. P Suid. Judd.
 — 19 τὴν om. P.

ἐν τοῖς λαοῖς. ἔστι δὲ παραβολὴ αἰνιγματώδης λόγος, ὃ πολλοὶ λέγουσι ζήτημα, ἐμφαίνον μὲν τι, οὐκ αὐτόθεν δὲ πάντως δῆλον ὃν ἀπὸ τῶν δημάτων, ἀλλ' ἔχον ἐντὸς κεκρυμμένην διάνοιαν, ὡς ὅταν ὁ Σαμψὼν ἔλεγεν· ἐξῆλθεν
 5 ἀπὸ στόματος ἰσχυροῦ γλυκύ. καὶ Σολομὼν ἔφη· τότε νοήσεις παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον. λέγεται δὲ παραβολὴ καὶ ἡ ὁμοίωσις. ἄλλην γάρ, φησὶν, παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα. καὶ παραβολὴ λέγεται ἡ τροπολογία,
 10 οἷόν ἐστι τό· νῆ ἐ ἀνθρώπου, εἶπον αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁ ἀετὸς ὁ μεγαλοπτέρυγος, ἀετὸν λέγων τὸν βασιλέα. παραβολὴ λέγεται καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ εἰκὼν, ὡς καὶ Παῦλος ἔφη· πίστει προσεκήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας
 15 δεξάμενος, ὅθεν καὶ ἐν παραβολῇ αὐτὸν ἐκομίσατο, τοῦτ' ἔστιν ἐν τύπῳ καὶ εἰκόνι. καὶ παραβολὴ ἐστὶ λόγος παραβάλλων τὰ νοητὰ τοῖς αἰσθητοῖς καὶ παριστῶν ἐκ τῶν ἐγκοσμίων καὶ ὁρατῶν τὰ ὑπερκόσμια καὶ ἀόρατα. πρό-
 107 Μ. βλημα δὲ ἐστὶ λόγος συνεσκιασμένος καὶ αἰνιγματώδης κατὰ
 20 τὸ εἰρημένον· κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὗς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. καί· φθέγξομαι προβλήματα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. καὶ πρόβλημά ἐστι θεώρημα συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. παράδειγμα δὲ ἐστὶ λόγος

4 Judd. 14, 14. — 5 Prov. 1, 6. — 7 Matth. 13, 24. — 10 Ezech. 17, 2 sq. — 13 Hebr. 11, 17; 19. — 16—18 Hippolyt. in Proverb. frg. 32 p. 169 ed. Bonwetsch-Achelis. — 18—21 Chrys. l. l. Migne 226 post init. — 20 Psalm. 48 (49), 5. — 21 Psalm. 77 (78), 2.

1 καὶ αἰνιγματώδης N Chr. — 2 πολὺ HMP. — μέντοι BHM μὲν om. R. — 3 ἔχων AHPR ἔχοντος D. — διάνοιαν κεκρυμμένην AG. — 7 ἢ εἰ P om. CFMR. — 10 ἐστὶ om. N. — 12 ὡς ὁ παῦλος DR ὡς π. P. — 13 φησὶ B λέγει M. — 15 τοῦτον CF. — 18 ἐγκομίαν HM ἐγκωμίαν BDGR. — ὑπερκείμενα N. — 21. 22 καὶ φθέγξομαι — κόσμον καὶ om. CFR καὶ φθέγξομαι — κόσμον v. 20 post οὗς μου inserit V. — 21 καὶ om. B. — 22 ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ καταβολῆς BV ἀπ' ἀρχῆς Suid. v. πρόβλημα.

ἀπὸ τοῦ καθ' ἕκαστα ἄγων ἐπὶ τὸ καθόλου, ἣ δειξίς πιστο-
μένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ καὶ ὁμόλου. παροιμία δέ ἐστι
λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου προδήλου σημαίνόμενος.

[η'. Περὶ Θωλά.]

Μετὰ δὲ Ἀβιμέλεχ γέγονε κριτῆς Θωλὰ ἔτη κγ'. 5

[θ'. Περὶ Ἰαήρ.]

Μετὰ δὲ Θωλὰ γέγονε κριτῆς Ἰαήρ ἔτη κβ'.

[ι'. Περὶ Ἰεφθάε.]

Μετὰ δὲ Ἰαήρ γέγονε κριτῆς Ἰεφθάε ἔτη ς' πατάξας
καὶ τοὺς Ἀμμωνίτας καὶ τοὺς Φυλιστιεῖμ θλίψαντας τὸν 10
Ἰσραήλ ἔτη ιη'.

[ια'. Περὶ Ἀβεσσά.]

Μετὰ δὲ Ἰεφθάε γέγονε κριτῆς Ἀβεσσά ἔτη ζ'.

[ιβ'. Περὶ Ἐλῶμ.]

Μετὰ δὲ Ἀβεσσά γέγονε κριτῆς Ἐλῶμ ἔτη ι'. 15

[ιγ'. Περὶ Λαβδών.]

Μετὰ δὲ Ἐλῶμ γέγονε κριτῆς Λαβδὼν ἔτη η'.

[ιδ'. Περὶ Σαμψών.]

Μετὰ δὲ Λαβδὼν γέγονε κριτῆς Σαμψὼν ἔτη κ' πατά-
ξας καὶ τοὺς Φυλιστιεῖμ ἐν σιαγόνι ὄνου καὶ ἐν ῥάβδῳ καὶ 20

2—3 Origenes in Prov. *init.* Migne Tom. 17, 161 A. —
8—17 Judd. 10, 1 sqq. 12, 7 sqq.

1 ὑπὸ B ἐπὶ N in D *lit. corr.* — 2 καὶ *om.* Suid. v. παρά-
δειγμα. — 5 θωλὰ BN θολὰ F θολὰ R. — 7 μετὰ τοῦτον R
καὶ μετ' αὐτόν F. — θωλὰ BCGHM. — 10 φυλιστιεῖμ GNR
φυλιστηὰμ C. — θλίψαντα CF. — 13 ἀβεσσά CF ἀμεσσά B
ἀμεσᾶ G. — 15 ἀβεσσά G ἀβεσσᾶ F ἀμεσσᾶ B. — ἐλὼν G αἰγλῶμ F
αἰγλὼν R. — 17 μετὰ δὲ αἰγλῶμ F μετὰ δὲ τοῦτον R. — 20 φυλι-
στιεῖμ GN φυλιστιήμ C.

108 **Μ.** ἐν ἀλώπηξι καὶ ἐν συμπτώματι οἴκου θλίψαντας τὸν Ἰσραὴλ
 ἔτη μ'. οὗ τὴν ἰσχὺν καὶ ἀνδρείαν δεικνύουσι μὲν καὶ
 ταῦτα, δηλοῦσι δὲ καὶ τὰ διάφορα καὶ ἰσχυρότατα δεσμὰ
 διαλυόμενα ῥαδίως ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ πύλαι πόλεως
 5 ἀνασπώμεναι. φησὶ γάρ· καὶ εἰσῆλθε Σαμψὼν εἰς Γάζαν
 τὴν πόλιν πρὸς τινα πόρνην, καὶ γνόντες οἱ Γαζαῖοι ἐνή-
 δρευσαν ἀφ' ἐσπέρας κλείσαντες τὴν πόλιν βουλόμενοι αὐτὸν
 ἀνελεῖν τῇ ἐπαύριον. ὁ δὲ μεσοῦσης νυκτὸς ἀναστὰς καὶ
 ἐπιλαβόμενος τὰς θύρας τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς
 10 καὶ ἀναβαστάσας αὐτὰς σὺν τοῖς μοχλοῖς καὶ ἐπιθεὶς ἐπὶ
 τοὺς ὤμους αὐτοῦ ἐξῆλθεν, ἔθηκε δὲ αὐτὰς ἐπὶ τὴν κορυ-
 φὴν τοῦ κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως ὄρους. ἐφ' οὗ καὶ
 Ἡρακλῆς ὁ παρ' Ἑλλήσι διαβόητος ἐγνωρίζετο.

Καλῶς τοίνυν ὁ προφήτης παραινεῖ λέγων· μὴ κατα-
 15 πιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι
 τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ. παρενοχληθεῖς γὰρ ὁ δίκαιος οὗ-
 τος ὑπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς καὶ ἀναγγελίας αὐτῇ
 τὸ πρόβλημα, γέγονεν αὐτῷ λύπης μερίστης ὑπόθεσις. ὥς-
 20 αὐτως δὲ καὶ ἡ δευτέρα Δαλιδὰ λόγοις ἀπατηλοῖς ἐξαπατή-
 σασα τὸν ὅσιον ἐπίχαρμα τοῦτον ἐποίησε τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ,
 καὶ ὁ ἐξ ἐπαγγελίας συλληφθεὶς καὶ τὸν Ἰσραὴλ κρίνας ἔτη

5 Judd. 16, 1 sqq. — 14 Micha 7, 5.

1 θλίψαντα codd. praeter AP. — 2 καὶ τὴν ἀνδρείαν GP.
 — 3 καὶ ἀντε ἰσχυρότατα om. CFLR. — 8 μεσοῦσης τῆς νυκτὸς
 CFR μέσον τῆς νυκτὸς L. — 10 καὶ ἀναβαστάσας — μοχλοῖς om.
 AG ἀναβαστάσας — σὺν τοῖς om. B. — 11 αὐτὰ BCDGLP in D
 m. 2 corr. — 13 περιβόητος N. — 14 καταπιστεύεται P κατα-
 πιστεύεσθε RV καταπίστενε N καταπιστεύῃ F. — 16 αὐτῇ τι C
 τι om. ABFR. — 17 γυναικὸς αὐτοῦ BP. — 18 αὐτοῦ CNV
 ἑαυτοῦ F. — ὑπόδειγμα N. — 21 συλληφθεὶς] τεχθεὶς ABG. —
 ἐπὶ ἔτη κ' N.

3 δηλοῦσι δὲ hic om. P, qui v. 4 exhibet: χειρῶν αὐτοῦ,
 δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως γάζεις. φησὶ γάρ. — 11 ἐξ-
 ῆλθεν et δὲ om. P. — 13 ἐν ἰσχύϊ διαβόητος P.

κ' καὶ ταῖς παλάμαις ἀνασχίσας τὸ στόμα τοῦ λέοντος καὶ ἐν σιαγόνι ὄνου χιλίους ἀποκτείνας ἄνδρας καὶ ὕδωρ ἐκ σιαγόνος πιὼν καὶ δι' ὑπερβολὴν ἰσχύος τὰς πύλας τῆς πόλεως ἀνασπάσας, ὥς εἴρηται, καὶ ἀπλῶς ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς καὶ ναζηραῖος κληθεὶς καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ὑπὸ γυναικὸς οἴμοι δελεασθεὶς οὐ μόνον τὴν τοσαύτην θείαν χάριν καὶ τηλικαύτην ἰσχὺν ἀπώλεσεν, ἀλλὰ γε καὶ τὰ ὄμματα ἐξορυχθεὶς παίγνιον τοῖς παιδαρίοις τῶν ἄλλοφύλων γενόμενος σὺν αὐτοῖς καὶ τὸν βίον αἰσχίστῳ μόρῳ κατέστρεψεν, ἑαυτὸν ἀποφήνας τοῖς μὲν ἐχθροῖς κω- 10 μωδίαν, τοῖς δὲ φίλοις θρηνηωδίαν.

[ιε'. Περὶ ἀναρχίας.]

Μετὰ δὲ Σαμψὼν ἐγένετο ἀναρχία ἔτη μ', καὶ ἕκαστος ἔπραττεν ὅπερ ᾗθελε φανῆλον. ὅθεν ἡ γραφὴ τὴν αἰτίαν ὑπεμφαίνουσα τῆς παρανομίας λέγει· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ- 15 109 M. ναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει. τοσαύτης πρόξενος βλάβης ἡ ἀναρχία. καὶ γὰρ κατ' ἀλλήλων ἐπανιστάμενοι συνωλο- θρεύοντο, μάλιστα δὲ ὁπότεν εἰς τὴν παλλακίδα τοῦ ὁδοι- πόρου οἱ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν ἐκπόρνευσαντες καὶ ταύτην 20 ἐξ ὑπερβολῆς ἀκολασίας ἀνελόντες, αἱ ἔνδεκα φυλαὶ τὴν μίαν φυλὴν ἐπολέμησαν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι εἰς τὰ εἴδωλα ἐξεπόρνευσαν, ὑπὸ τῆς μιᾶς φυλῆς αἱ ἔνδεκα φυλαὶ ἐνικήθησαν καὶ ἅπαξ καὶ δὶς. ἔπειτα ἀκάκῃνοι ἐξωλοθρεύ-

15 Judd. 21, 25.

2 ἐκ τῆς σιαγόνος LP. — 4 ἀναπετάσας ABG ἀναβαστάσας P. — ὁ om. AG. — 5 ναζηραῖος FV. — 7 χάριν θείαν M θείαν om. BG. — 9 ἐγένετο (γέγονε R) καὶ σὺν αὐτοῖς τὸν FR. — κω- μωδία P κωμωδ^α F κωμω^δ B. — 11 θρηνηωδία P θρηνη^δ B. — 14 ᾗθελε] ἐβούλετο P ἡβούλετο R. — 20 βενιαμὴν AFGHM. — 24 καὶ ante ἅπαξ om. AP.

4 καὶ ἀπλῶς ὁ ἐξ ἐπαγγελίας συλληφθεὶς καὶ ἐκ κοιλίας μ. P.

θησαν κατὰ τὸ εἰρημένον· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορ-
νεύοντα ἀπὸ σου. δικαίῳ γάρτοι χρησάμενοι κατὰ τῶν ἐν
Γαβαὼν παρανενομηκότων εἰς τὴν κόρην θυμῷ τὰς τετρα-
κοσίας χιλιάδας ἐξώπλισαν. παιδεῦσαι δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς
5 βουληθεὶς ὡς τὰ ὅμοια θρῶντας καὶ ἐν ἄλλοις μὲν τὸ
κακὸν θεωροῦντας, ἐν ἑαυτοῖς δὲ τοῦτο ποιεῖν οὐκ ἐθέλον-
τας, καὶ ἅπαξ καὶ δις ἡττηθῆναι συνεχώρησε καὶ πολλὰς
αὐτῶν χιλιάδας ἀναιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἶδε καὶ τὴν παι-
δεῖαν δεξαμένους καὶ τῷ δικαίῳ θυμῷ ἐπιμένοντας ὀλοφνρο-
10 μένους τε καὶ πολλὰ προχέοντας δάκρυα, συνήργησε τῷ
σκοπῷ αὐτῶν καὶ τὴν παράνομον φυλὴν ἄρδην ἀπώλεσε
πλὴν ὀλίγων εὐαριθμῆτων στρατηγοῦντος Φινεὲς υἱοῦ Ἑλεά-
ζαρ. φησὶ γάρ· καὶ ἐπερώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ·
καὶ ἐκεῖ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
15 ναις, καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἑλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς λέγων· εἰ προσθῶ ἔτι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον
κατὰ νιῶν Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ἧ κοπάσω; καὶ
εἶπε κύριος· ἀνάβητε, ὅτι αὔριον παραδώσω αὐτοὺς ἐν τῇ
χειρὶ σου. ὅπερ δὴ καὶ γέγονεν. πολεμήσαντες γὰρ ἀνείλον
20 ἐξ αὐτῶν χιλιάδας κε' καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐτῶν κατέ-
σφαξαν ἐν στόματι βομφαίας. καὶ γὰρ τῶν ἀκολάστων
χείρους οἱ ἐκείνων προκινδυνεύσαντες. ἐξαιτούντων γὰρ
τῶν ὁμοφύλων τοὺς τὴν παρανομίαν τετολμηκότας οὐ μόνον
οὐκ ἐξέδωκαν, ἀλλὰ καὶ προθύμως ὑπερήσπισαν. οὗ δὴ
25 χάριν κοινὸν ὑπέστησαν ὅλεθρον καὶ διὰ προφάσεως, καιροῦ

1 Psalm. 72 (73), 27. — 2—12 Theodoret. in Judd. Quaest. 27
Migne Tom. 80, 516 C. — 13 Judd. 20, 27 sqq. — 21—25 Theod. l. l.

2 γάρ (om. ται) FR Theod. — 3 γαβαὼν BCV γαβαῶ (-ὼ
GR) FGLNR. — 13 οἱ om. LP. — 17 κατὰ τῶν νιῶν CFG. —
κοπιᾶσω ABG. — 21 μαχαίρας AB. — 22 προκινδυνεύοντες
FRV. — 24 οὐκ om. GR.

9 θυμῷ χρησαμένους καὶ ὀλοφνρομένους καὶ P Theod. —
10 τῷ σκοπῷ αὐτῶν] τῇ ῥαθυμίᾳ P (τῇ προθυμίᾳ Theod.). —
20 κατέσφαξαν] ἄρδην P. — 25 καὶ om. P.

καλοῦντος, ὑπὸ τῆς θείας δίκης ἐνδίκως ἐπαιδευθήσαν, ἥ 110 M.
 φησιν· ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. καιρὸν
 δὲ λέγει τὸν ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἁμαρτημάτων συναγόμενον
 τε καὶ ἀριθμούμενον παρὰ θεοῦ καὶ προσκαλούμενον τὸν
 τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἀνταποδόσεως χρόνον, καθὼς καὶ γέγρα- 5
 πται ἐν ᾧδῃ Μωϋσέως· οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται
 παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέ-
 ρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς
 αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς αἱ ἡμέραι ἀπωλείας αὐτῶν. οὕτω γε μὴν
 καὶ ὁπότεν ἔστη Μωσῆς ἐν τῇ θραύσει αὐτοῦ πρεσβευσό- 10
 μενος τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι τὸν ἀγνώμονα καὶ φιλάμαρτον
 λαόν, παρακληθεὶς τέως ἔφη πρὸς αὐτόν· νῦν βάδιζε, τοῦτ'
 ἔστι πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν παρακλήσιν σου, καὶ ὁδήγησον
 τὸν λαόν. ἥ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς
 τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. καὶ ἐπάγει λέγουσα ἡ γραφή· καὶ 15
 ἐπάταξε κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου.
 ὥστε οὖν ἀμήχανον ὄντως καὶ ἀνέφικτον διαδραῖναι τὴν
 θεήλατον δίκην, εἰ καὶ παρὰ πόδας οὐκ ἐπάγει τοῖς ἁμαρ-
 τάνουσι ταύτην μακροθυμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
 τὴν ἐπιστροφὴν ἐκδεχόμενος ἢ τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρα πρόσβασίν 20
 τε καὶ δυστροπίαν, ὡς διὰ βραχέων σαφῶς ἀποδέδεικται.

Καὶ γοῦν ὁ μέγας ἔφη Κύριλλος· μετροῦνται δὲ τῶν

2 Psalm. 74 (75), 3. — 6 Deuter. 32, 34 sqq. — 12 Exod.
 32, 34. — 15 *ib.* v. 35. — 22 — p. 156, 9 Cyrill. Alex. de adorat. III
 Migne Tom. 68, 296 C.

1 ἡ BGRV ἢ AHM. — 5 καὶ ante γέγραπται om. CFMRV.
 — 6 πάντα om. HPR Deut. — 8 σφάλῃ CFPV. — 10 μωϋσῆς
 ABFGLN om. R. — αὐτοῦ om. F ἐνώπιον αὐτοῦ N. — πρεσβε-
 σάμενος B πρεσβευόμενος GPR. — 12 τοῦτ' ἔστι] ὅτι οὗτ' (οὔτε M)
 ἔστι N. — 14 ἐπισκέπτομαι ABFL ἐπισκέψωμαι (-ψομαι H) N.
 — 21 σαφῶς om. AG. — 22 καὶ γοῦν καὶ ὁ N καθὼς καὶ ὁ F. —
 κύριλλος ἔφη N κύριλλος om. A.

5 ἐκδικίας P. — 5 καθὼς — 6 μωϋσέως om. P qui pergit:
 καὶ ἰδοὺ γάρ φησι ταῦτα. — 19 καὶ φιλόανθρωπος τὴν ἐπιστρο-
 φὴν ἀναμένων ἢ P.

ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνθρώπων τὰ κατὰ καιροὺς πλημμελή-
 ματα, [ἃ] καὶ μέχρι ποσότητός τινος ἐκδήλου τῆς ἁμαρτίας
 ἡμῶν ἡκούσης ἐπάγει δὴ τηνικαῦτα λοιπὸν τὰς δίκας λελυ-
 5 πημένος ὁ νομοθέτης καὶ κύριος. διακαρτερεῖ δὲ ἐξ ἐμφύ-
 του φιλανθρωπίας ἔσθ' ὅτε καὶ πλημμελούντων ἀνέχεται οὐκ
 εἰς ἅπαν ἀγανακτῶν. καὶ γὰρ ἔφη πρὸς τὸν Ἀβραάμ· οὐπω
 ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.
 πρὸς δέ γε τοὺς Φαρισαίους ἀκαθέκτως ἐκλελυπηκότας φη-
 σίν· καὶ ὑμεῖς ἀναπληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
 10 οὐκ οὖν εἰ βούλοιτό τις διαβιῶναι μὲν ὀρθῶς, εὐβουλοτάτας
 τε καὶ ἐπιεικεστάτας ἐν τῷδε τῷ βίῳ ποιῆσθαι τὰς διατρι-
 βάς, ὀρθοποδήσῃ τε καὶ διανήξῃται τὰ δεινὰ γνώμης ἐχό-
 μενος ὀρθῆς καὶ ἀδιαστροφῆς καρπὸν τὸ μὴ ἐναλῶναι κα-
 111 Μ. κοῖς; καὶ ἀτρεκῆς ὁ λόγος. ἐφ' ἡμῖν γάρ ἐστι τὸ ἐπ'
 15 ἄμφω βλέπειν, πρὸς τε τὰγαθόν φημι καὶ τοῦναντίον. καὶ
 οἱ μὲν ἐν λόγῳ πεποιημένοι τὸ θανμάζεσθαι πεφυκὸς ἐν καλῷ
 γενήσονται τῆς ἀρετῆς, οἱ δ' ἀποκλίνοντες εἰς τοῦναντίον
 καὶ τῶν ἀμεινόνων προθέντες τὸ ἀδικοῦν τὴν οἰκείαν κατα-
 φθειράντες ζωὴν ἀλοῖεν ἂν αὐθένται καὶ ὀλετῆρες δεινοὶ
 20 κατὰ τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς ἐξεληλεγμένοι.

6 Gen. 15, 16. — 9 Matth. 23, 32.

2 ἃ *uncis inclusi. om.* P ἄτε Muralt. — 3 λοιπὸν *om.* RV. —
 λελυπημένως ANV λελυμένος C λελυμένῳ R. — 8 λελυπηκότας AG.
 — 9 ἀνεπληρώσατε A πεπληρώκατε P. — 12 ὀρθοποδίση (-ει B) τε
 (ταί C) ABCM ὀρθοποδίσηται D ὀρθοποδήσει τε (τε *om.* G) GP
 ὀρθοποδήσαι τε R ὀρθοποδίσαι τε FV ὀρθοτομήσει τε H. — διανή-
 ξητε A διανοίξεται R διανήξεται P διανοίξεται G διανήξασθαι F.
 — 13 εὐδιαστροφῶν G διαστροφῶν (διὰ στροφῶν P) BCMP. — καρ-
 πὸν *om.* R σκοπῶν G. — 15 τὸ ἀγαθόν AFGNV τὰ ἀγαθὰ R. —
 16 πεφυκὸς ACHMR πεφυκότες G. — 18 προσθέντες ACPRV.
 — καταφθείροντες GP. — 19 ἀλοῖεν B ἀλλοῖεν V ἄλλοι ἐν P ἄλλ'
 οἰεν ADH ἄλλ' οἰεν M ἄλλ' οἱ ἐν C ἄλλ' εἰεν F ἄλλων G.

1 ἀνάπασαν P. — 9 καὶ ὑμεῖς φησιν P. — 11 τὰς ἐν τῷδε
 τ. β. ποιῆσθαι διατρ. P. — 15—17 καὶ οἱ — τοῦναντίον *om.* P
ex homoeot.

Ταύτη τοί φησι καὶ ὁ ἱερός Ἰσίδωρος· ἡ τῶν ἁμαρτημάτων ἐπίτασις ἀναγκάζει ὥσπερ τὴν θείαν καὶ ἀπαθὴ φύσιν ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀγαθότητος εἰς τὴν παρὰ φύσιν χωρεῖν ὁργὴν. ὁθεν καὶ Ἰουδαίοις ἔφη Χριστός· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος 5 ὑμῶν ἔρημος. ἐπειδὴ γάρ, φησὶν, οὐδέχεσθε τὴν φιλανθρωπίαν, ἐπιγνώσεσθε τὴν ἐξουσίαν τῆς τιμωρίας.

Ὅταν γὰρ ἴδῃ ὁ θεὸς εἰς ἄκρον κακίας ἐκκλίνοντα τὸν ἄνθρωπον, ἐπαίρει τὴν ἑαυτοῦ χάριν ἐξ αὐτοῦ. ἥς ὁ ἄνθρωπος στεροῦμενος ἐπὶ πλεῖον τραχύνεται ἐκ τοῦ διαβόλου 10 ἐρεθιζόμενος, καὶ μὴ ἔχων τὸν θεὸν ἐν ἑαυτῷ συμβουλευόντα ἀποσχεσθαι ἀπὸ κακοῦ, καταλαμβάνει αὐτὸν ἡ ὁργή. οὕτω τοίνυν προφανῶς ἡ ψήφος τῆς ἀδεκάστου καὶ θείας κρίσεως διαδειχθεῖσα δι' ἐπιτομῆς, ὅψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. καὶ 15 μάλα εἰκότως· πρὸς γὰρ τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει κύριος. καὶ οὐκ ἀδίκως ἐκτείνονται δίκτυα πτερωτοῖς. οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι καὶ ταχεινοὶ εἰσι τοῦ ἐκχέειν αἷμα. διό φησιν ὁ ἀπόστολος· ἡ ἄγνοεῖς ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; κατὰ δὲ 20 τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις ἑαυτῷ ὁργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὁργῆς καὶ δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ.

1—7 Isid. Pelus. Epp. I, 380 Migne Tom. 78, 397 A. — 4 Matth. 23, 37; 38. — 14 Psalm. 106 (107), 42. — 16 Prov. 21, 8. — 17 Prov. 1, 16; 17. — 19 Rom. 2, 4; 5.

7 τὴν ἐξ αὐτοῦ τιμωρίαν C τὴν τιμωρίαν τῆς ἐξουσίας H τὴν αἰτίαν τῆς τιμωρίας V. — 8 εἰς ἄκρον κακίας (-αν G) ἐκκλίνοντα GP. — 11 συμβουλευόντα ἐν ἑαυτῷ (αὐτῷ A) AV. — 12 ἀπέχεσθαι BF. — 13 ἡ ψήφος προφανῶς G ἡ ψήφος om. F. — 16 ἀποστελεῖ F ἀποστελεῖ GNR ἐξαποστελεῖ P ἐξαποστελεῖ B. — 17 ὁ κύριος R ὁ θεός N. — 18 ταχεινοὶ ABGPR τραχεινοὶ HM. — 19 ἐκχέει FGL. — 22 σεαυτῷ ABRV. — τοῦ om. MPR.

7 διὰ τῆς τιμωρίας P Isid. — 10 ἐπιπλεῖστα P. — διερεθιζόμενος P. — 15 μάλα om P. — 19 Post αἷμα P add.: καὶ φόνον μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακὰ ἢ καταστροφὴ αὐτῶν κακὴ λίαν ὥς γέγραπται (Prov. 1, 18).

καὶ γὰρ πάντα, φησὶν, τὰ ἔργα κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακῆν. οἱ τοίνυν παρ-
νομοῦντες καὶ παραπικραίνοντες εὐδοκούμενοι πολλάκις τῇ
μακροθυμίᾳ τοῦ θεοῦ καὶ μηδὲν πάσχοντες δεινόν, ἀλλ'
5 εὐθηνοῦντες καὶ πάσης εὐπραγίας καὶ εὐημερίας καὶ εὐρω-
112 M. στίας καὶ πολυζωΐας ἀπολαύοντες, οὕτω, φασὶν οἱ ἀνόσιοι
καὶ ἀγνώμονες, εὐαρεστεῖται καὶ χαίρει ὁ θεός. καὶ διὰ
τοῦτο ποιήσωμεν τὰ κακὰ μᾶλλον, ἵνα πλεῖον ἔλθῃ τὰ
ἀγαθὰ. ὦν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. περὶ ὧν γοῦν ὁ Δαυὶδ
10 ἔλεγεν· ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσι καὶ μετὰ ἀνθρώπων
οὐ μαστιγοῦνται, καὶ διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερη-
φανία εἰς τέλος, καὶ περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν.
καὶ διενεόθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ
ὑψος ἐλάλησαν· ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ
15 γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω
ὁ θεός; καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ; οὓς διὰ τὰς
δολιότητας αὐτῶν ὁ θεὸς ἔθετο εἰς κακὰ καὶ κατέβαλεν
αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι, καὶ ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν· ἐξά-
πινα ἀπώλοντο διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. ὅθεν εἶπα τοῖς
20 παρανομοῦσιν· μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν·
μὴ ὑποῦτε κέρας καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν,
ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστιν. καὶ μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατ-

1 Prov. 16, 4. — 7 Rom. 3, 8. — 10—19 Psalm. 72 (73),
5 sqq. — 19 Psalm. 74 (75), 5 sqq. — 22 Psalm. 36 (37), 7.

2 καὶ φυλ. δὲ R φυλάσσεται (om. δὲ) BC. — ἐν ἡμέρᾳ κακῇ
BC. — 6 οἱ ἀγνώμονες καὶ ἀνόσιοι A οἱ ἀγνώμονες (om. καὶ ἀνό-
σιοι) R. — 7 εὐαρεστεῖται καὶ PR εὐαρεστεῖ (-στεῖ H) τε καὶ ABH
εὐαρεστὶ καὶ C. — εὐαρ. ὁ θ. καὶ χαίρει GR. — ὁ om. FP. —
8 ποιήσωμεν CHV. — 9 οὖν B om. R. — καὶ ὁ δὲ RV καὶ
δὲ F. — 11 μαστιγοῦνται FGLR Psalm. — καὶ om FR Ps.
— 12 περιεβάλλοντο AFGR. — 13 καὶ ἐλάλησαν om. AG. —
15 εἶπον GNR. — 18 ἐξάπινα ἐξέλιπον (-λειπον F), ἀπώλοντο
FR Ps. — 19 καὶ ἀπώλοντο AGP. — τὴν ἀνομίαν R τὰς ἀμαρ-
τίας CG. — 21 ἀδικίαν κατὰ τοῦ θεοῦ N.

5 εὐημερίας τε καὶ P. — 8 ἵνα καὶ πλεῖον P. — 22 κριτὴς
ἐστιν καὶ τοῦτον ταπεινοὶ καὶ τοῦτον ὑποὶ P ex Psalm. l. l.

ευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν, ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσεται καὶ ὡσεὶ λάχανα γλῆος πεσεῖται καὶ ἐξολοθρευθήσεται. δίκαιος γὰρ ὁ κύριος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν. δεῖ τοίνυν, εἴ γε πάντως εὐγνώμονες δοῦλοι τυγχάνομεν καὶ ἀνυπόκριτοι, μὴ βασιλείας προσδοκίᾳ μὴδ' ἄλλη τινὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐλπίδι τὴν ἀρετὴν πράττειν, ἀλλὰ δι' αὐτὸν τὸν δεσπότην θεὸν πάντα ὑπομένειν. ἀλλ' εἰσὶν ἀναπεπτωκότες πολλοὶ καὶ νωθοί, ὅτι οὐδὲ μετὰ μισθοῦ τῆς ἀρετῆς ἐφίενται. καὶ ὁ μὲν θεὸς βασιλείαν ἐπαγγελλόμενος οὐκ ἀκούεται, ὁ 10 δὲ διάβολος γέενναν προξενῶν φιλεῖται. καὶ τί τῆς μανίας ταύτης χαλεπώτερον καὶ λυσσωδέστερον; καὶ τί λέγω γέενναν; καὶ πρὸ τῆς γεέννης ὁδὴν ἐνταῦθα καὶ αἰσχύνην καὶ γέλωτα προσεπύγων καὶ μυρίας κολάσεις καὶ θανάτους πολλοὺς ἔχει τοὺς πειθομένους καὶ προστρέχοντας. 15

[15'. Περὶ 'Ηλεῖ.]

Μετὰ δὲ τοὺς κριτὰς ἔκρινε τὸν λαὸν ὁ ἀρχιερεὺς 'Ηλεῖ 113 **Μ**. ἔτη κ'. καὶ τῇ παροινίᾳ τε καὶ ἀταξίᾳ τῶν υἱῶν αὐτοῦ 'Οφνὶ καὶ Φινεὲς ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑκατέρους μετέλθε πάλιν ἡ θεία δίκη. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ δεινῶς ἀνηρέθη- 20

2 Psalm. 36 (37), 2. — 3 Psalm. 10 (11), 7. — 10—11 Similia Chrysost. in Act. App. VI Migne Tom. 60, 60 *med.*

2 ἀποξηρανθήσονται FNRV Psalm. — 3 ταχὺ ἀποπεσεῖται DGH ταχὺ ἀποπεσοῦνται ABMR Psalm. — καὶ ἐξολοθρευθήσονται AB *om.* GR Psalm. — 5 πάντες AH πάντα M. — 10 βασιλείας LR. — 12 λυσσωδέστερον ABG. — 17 ἡλεῖ B ἡλεῖ CFM ἡλλ DL *et sic fere deinceps.* — 19 ὁφνὴ CPV ὁφνὴ M ὁφνὴ BF ὁφνὴ GR *et* Suid. v. 'Ηλεῖ. ὦφνι A. — πάλιν μετ. ἡ θ. δίκη G ἡ θ. δ. πάλιν μετ. BM πάλιν *om.* L.

1 παρανομίαν καὶ πονηρίαν P. — 8 ὑπομένειν διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν. ἀλλ' οὕτως εἰσὶν P. — 10 καὶ βασιλείαν P. — 14 καὶ θανάτους *om.* P. — 15 πειθομένους αὐτῷ καὶ P. — 17 μετὰ δὲ τούτους ἔκρινε P. — ἱερεὺς P.

σαν, ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης· εἶπα· ὁ οἶ-
 κός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν οὐχ
 οὕτως, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ οἱ ἐξουθε-
 νοῦντές με ἀτιμασθήσονται, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου
 5 ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου. καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγώ, φησιν, ἐκ-
 δικῶ τὸν οἶκον Ἑλὲ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ,
 ὅτι κακολογοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς.
 ταῦτα προακούσας καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν υἱῶν αὐτοῦ, μεθ'
 ὧν καὶ τὴν παράληψιν τῆς κιβωτοῦ μετὰ ταῦτα διαγνοὺς
 10 ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως, καὶ συντριβείς ὁ νῶτος
 αὐτοῦ, ἀπέθανεν ἐτῶν 9'.

Περὶ οὗ φησιν ὁ Χρυσόστομος· ἱερεὺς τις ἦν παρὰ
 Ἰουδαίοις μέτριος ἄνθρωπος καὶ ἐπιεικής, Ἑλὲ τὸννομα, ὃς
 γενόμενος δύο παίδων πατὴρ καὶ ὄρων αὐτοὺς ἐπὶ κακίᾳ
 15 βαδίζοντας οὐ κατεῖχεν οὐδὲ διεκώλυεν, μᾶλλον δὲ κατεῖχε
 μὲν καὶ διεκώλυεν, οὐ μετὰ σπουδῆς δὲ καὶ σφοδρότητος.
 τὰ δὲ τῶν παιδίων ἐγκλήματα πορνεία τε ἦν καὶ γαστρι-
 μαργία. ἐκοιμῶντο γάρ, φησίν, μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν
 παρεστηκότων παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
 20 καὶ ἥσθιον πρὸ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ κρέατα καὶ τὴν θυσίαν
 ἀνενεχθῆναι. ἅπερ ἀκούων ὁ πατὴρ τιμωρίαν μὲν οὐκ ἐπέ-
 θηκεν, λόγοις δὲ καὶ παραινέσεσιν ἐπειρᾶτο τῆς πονηρίας
 ταύτης ἀπαγαγεῖν αὐτοὺς λέγων· μή, τέκνα, μὴ ποιεῖτε οὕ-

1 I. Regg. 2, 30; 31. — 5 I. Regg. 3, 13. — 12—p. 163,
 9 Chrysost. Adv. oppugn. vitae monast. III, 3 Migne Tom. 47,
 352 med. — 18 I. Regg. 2, 22. — 23 I. Regg. 2, 24; 25.

1 φωνῆς ἀκούσας CFM. — 7 ὅτι — οἱ υἱοὶ αὐτοῦ om. C
 ὅτι — υἱῶν αὐτοῦ om. R. — 10 συντριβέντος τοῦ νώτου αὐτοῦ
 FG. — 11 ἐτῶν ὑπάρχων 9' BL. — 14 ἐπὶ κακίαν C Chr. —
 15 μᾶλλον — διεκώλυεν om. LR. — μ. μὲν κατεῖχε καὶ FG. —
 17 παίδων ABGNR Chr. — ἦν om. AG τε ἦν om. B. — 20 κρέα
 DR Chr. — 21 ἐνεχθῆναι MR ἀναιρεθῆναι G.

τως, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἦν ἐγὼ ἀκούω περὶ ὑμῶν τοῦ
 ποιεῖν τὸν λαὸν τοῦ μὴ λατρεύειν κυρίῳ. ἐὰν γὰρ ἁμαρ-
 τῶν ἄνθρωπος ἁμάρτη πρὸς ἄνδρα, καὶ προσεύχονται περὶ
 αὐτοῦ πρὸς κύριον, ἐὰν δὲ τῷ κυρίῳ ἁμάρτη, καὶ τίς προσ-
 εύξεται περὶ αὐτοῦ; ἐπεὶ οὖν μὴ πάνυ ὅσον ἐχρῆν ἔπε- 5
 δείξατο τὴν ἀπειλήν, καὶ αὐτὸς μετ' ἐκείνων ἀπώλετο. καὶ
 γὰρ ἀπειλὰς ἔδει προσθεῖναι καὶ μάλιστα ἐπιθεῖναι καὶ τῆς 114 M.
 ὀψεως αὐτοῦ ἐξελάσαι καὶ μὴ παντελῶς φείσασθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ
 φεισάμενος αὐτοῦ τῶν παιδῶν ἀκάρως, μετὰ τῶν παιδῶν
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ἀπώλεσεν. ἄκουσον γὰρ τί φησι 10
 πρὸς αὐτὸν ὁ θεός, μᾶλλον δὲ οὐ πρὸς αὐτόν (οὐδὲ γὰρ
 ἀποκρισεως αὐτὸν ἄξιον ἔκρινεν εἶναι λοιπὸν ὡς προσκεκερου-
 κότα), ἀλλὰ δι' ἑτέρον ποιεῖ μαθεῖν τὰ καταληψόμενα αὐτὸν
 κακά. διό φησι διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Σαμουήλ· ἔγνω,
 ὅτι κακολογοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς. 15
 καὶ μὴν ἐνουθέτησεν, ἀλλ' οὐδὲ νουθεσία ἐκείνη λελό-
 γισται μὴ ἔχουσα τὸ σφοδρὸν καὶ ἐπιτεταμένον. εἰπὼν δὴ
 τὸ ἐγκλημα ἐπάγει καὶ τὴν κόλασιν μετὰ πολλῆς τῆς ὀργῆς
 φάσκων· ὥμοσα τῷ οἴκῳ 'Ηλεὶ, εἰ ἐξιλάσεται ἁμαρτία τῷ
 οἴκῳ 'Ηλεὶ ἢ ἐν θυμιάματι ἢ ἐν θυσίᾳ ἕως τοῦ αἰῶνος. 20
 εἶδες ἀγανάκτησιν ἐπιτεταμένην καὶ ἀσύγγνωστον κόλασιν
 καὶ ἀσυγχώρητον εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ γένος,
 καίτοι τοῦ μὲν ιδίου βίου ἔνεκεν οὐδὲν ἡτιάζη ποτέ, οὐδὲ
 κατεγκαλεῖν εἶχεν ὁ θεὸς ἕτερόν τι τῷ πρεσβύτῃ, ἀλλ' ἦν
 τᾶλλα πάντα θαυμαστός. καὶ τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ἐκ τῶν 25
 ἄλλων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν παρὰ τὴν συμφορὰν
 συμβάντων ἔστιν ἰδεῖν. ἐπειδὴ γὰρ ταῦτα πάντα ἤκουσε

14 I. Regg. 3, 13. — 19 I. Regg. 3, 14.

2 τῷ κυρίῳ BFR Chr. — 3 καὶ om. AFR Chr. eras. in L.
 — 12 εἶναι ἔκρινε G ἔκρινε om. V. — προσκεκερουκότας CG προ-
 κεκερουκότα BMP. — 14 ἔγνω FNV. — 15 κακολ. οἱ (οἱ om. V)
 υἱοὶ αὐτοῦ τὸν θεόν ABGV. — 17 δὴ] δὲ D Chr. γὰρ L om. M.
 — 19 εἰ — ἡλεὶ om. GN.

3 ἁμάρτη ἄνθρωπος (ἀνήρ Chr.) P Chr. — 17 ἐπιτεταγμένον P.

καὶ πρὸς ἔσχατον τιμωρίας εἶδεν ἑαυτὸν ἐλθόντα, οὐκ ἀπε-
 δυσπέντησεν, οὐκ ἐδυσχέρανεν, οὐκ εἶπέ τι οἷον εἰκὸς τοὺς
 πολλοὺς λέγειν· μὴ γὰρ ἐγὼ τῆς ἐτέρων γνώμης κύριός εἰμι,
 καί· τῶν ἐκείνων ἁμαρτημάτων ὀφείλω δίκας; αὐτοὶ ἡλι-
 5 κίαν ἔχουσι καὶ αὐτοὶ δίκαιόν ἐστι κολάζεσθαι μόνοι. ἀλλ'
 οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν οὐδὲ ἐνενόησεν, ἀλλ' ὥσπερ οἰκέτης
 εὐγνώμων ἀπεκρίθη λέγων· κύριος τὸ ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτοῦ ποιεῖτω. εἰ τοίνυν τὸν ἀρχιερέα τὸν πρεσβύτερον,
 τὸν ἑνδοξον, τὸν ἔτη κ' προστάντα καὶ ἀμέμπτως τῷ θεῷ
 10 δουλεύσαντα, οὐδὲν ἴσχυσε τοῦτον ἐξελέσθαι τῆς ὀργῆς τοῦ
 115 Μ. θεοῦ καὶ ἀπειλῆς, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐτέρων ἁμαρτίας ἀπό-
 λετο καὶ τὰ ἐν τοσούτοις ἔτεσιν αὐτοῦ κατορθώματα τὸν
 θεὸν οὐκ ἐδυσώπησαν, ποίαν ἡμεῖς ἔξομεν συγγνώμην οἱ
 τῆς ἀρετῆς ἐκείνου τοσοῦτον ἀποδέοντες καὶ ἑτέροις ἁμαρ-
 15 τάνουσιν ἐφησυχάζοντες καὶ παραχωροῦντες, καίπερ δυνά-
 μενοι κωλύειν αὐτοὺς καὶ ἀναστέλλειν τοῦναντίον μᾶλλον
 μετερχόμεθα ἀνεγκλήτους αὐτοὺς ἐὼντες καὶ ἀτιμωρήτους;
 καὶ μηδεὶς λεγέτω ὅτι πολλοὶ μειζόνως τοῦ Ἥλει τῶν ἰδίων
 ἀμελήσαντες παιδῶν οὐδὲν ἔπαθον οἷον ἐκεῖνος. ἔπαθον οὖν
 20 πολλοὶ πολλάκις καὶ χαλεπώτερα τούτων, κὰν ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν
 ἐκ πολλῆς ἀναισθησίας τὰς αἰτίας τῶν τε ἡμετέρων συμφο-
 ρῶν καὶ συμβάσεων καὶ τὰς τῶν πέλας. πόθεν γὰρ ἄωροι
 θάνατοι; πόθεν αἱ χαλεπαὶ καὶ συνεχεῖς νόσοι καὶ ἡμῖν καὶ
 τοῖς παισὶν αὐτοῖς; πόθεν ζημίαι καὶ περιστάσεις καὶ ἐπή-
 25 ρειαι; πόθεν τὰ μυρία κακὰ καὶ ποικίλα; οὐκ ἐκ τοῦ μοχθη-

7 I. Regg. 3, 18.

1 αὐτὸν BR. — οὐκ ἀπεπήδησε V οὐ κατεπήδησεν οὐκ ἀπε-
 δυσπέντησεν B. — 2 εἶπε οἶα (om. τι) N. — 5 καὶ αὐτοὺς —
 μόνοις FNV καὶ αὐτοὶ — μόνον R Chr. — 6 εἶπεν οὔτε ἐνενό-
 ησεν (ἐνόησεν G) BCDFG οὐκ εἶπεν οὐκ ἐνεν. V. — 9 πρὸς
 πάντα BG. — 13 ἐδυσώπησεν AG. — 20 ἀγνοῶμεν GRV. —
 25 καὶ ποικίλα κακὰ G καὶ ποικίλα om. B Chr.

8 ἱερέα P Chr. — 13 οἱ καὶ τῆς P. — 15 παραχωροῦμεν
 δυνάμενοι κωλ. P. — 16—18 καὶ ἀναστέλλειν καὶ νομίζομεν ἀν-
 ἐγκλήτων εἶναι τὸ τοιοῦτον καὶ ἀκίνδυνον. καὶ μηδεὶς P.

ροὺς ὄντας τοὺς παῖδας περιορᾶν; καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθές
 ἐστίν, μάρτυς μὲν καὶ ὁ πρεσβύτης οὗτος, μάρτυς δὲ καὶ
 ὁ σοφὸς λέγων· μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν, καὶ εἰ
 μὴ ἔστι μετ' αὐτῶν φόβος θεοῦ μὴ ἐμπιστεύσης τῇ ζωῇ
 αὐτῶν, καὶ στενάξεις πένθει ὡρῶ καὶ ἐξάπινα τὴν αὐτῶν 5
 συντέλειαν γνώσῃ. πολλοὶ μὲν οὖν, ὡς ἔφην, πολλὰ τοι-
 αῦτα πεπόνθασιν, εἰ δέ τινες καὶ διέφυγον, ἀλλ' οὐκ εἰς
 τέλος ἐκφεύξονται, ἀλλ' ἐπὶ κακῷ τῆς ἑαυτῶν κεφαλῆς ἀπελ-
 θόντες ἐκεῖ πικροτέραν τίσουσι δίκην. ὅπερ εἰδὼς ὁ ἀπό-
 στολος παραινεῖ φάσκων· οἱ πατέρες, ἐκτρέφετε τὰ τέκνα ἐν 10
 παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.

Ναὶ μὴν ἐπισφαλὲς καὶ λίαν ἐπικίνδυνον ἐφησυχάζειν
 τοῖς ἀμαρτάνουσιν, καθὼς αἱ γραφαὶ διαγορεύουσιν. ἰδοὺ
 γάρ, ὁ μὲν Ἀχὰρ ἡνίκα τὴν χρυσὴν γλῶτταν ἔκλεψε καὶ
 τὴν ψιλὴν ἐσθῆτα, ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν γέγονεν ἡ ὀργὴ 15
 κυρίου καίτοι γε μὴ εἰδὸτα καὶ τὸν ἡμαρτηκότα καὶ τὸ
 ἀμάρτημα, μέχρις οὗ ἐφανερώθη ὁ κλέπτῃς καὶ τὸν φοβε-
 ρὸν ἐκείνῳ ἅμα πᾶσι τοῖς ἰδίοις ὑπέμεινεν ὄλεθρον. ὁ δὲ 116 M.
 Ἥλεί, καίπερ οὐκ ἐφησυχάσας τοῖς ἑαυτοῦ υἱοῖς καὶ λοιμοῖς,
 ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πλείονι κατασκευάσας τῆς τε 20
 ἀμαρτίας τὸ ἄτοπον καὶ τῆς κρίσεως τὸ ἄφικτον, ὅτι μὴ
 ὅλως ἐμβριθέστερον ἐξεδίκησεν, τοσοῦτον παρώξυνε τὴν ὀρ-
 γὴν τοῦ θεοῦ, ὡς καὶ τὸν λαὸν σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ

3 Sir. 16, 1—3. — 10 Eph. 6, 4. — 12—p. 164, 14 Basilii
 Regulae brevius tract. Quaest. 47 Migne Tom. 31, 1113 B.

4 τῇ om. N. — 5 στενάξης CFGR στενάξεις P. — τὴν ἑαυ-
 τῶν συντέλειαν D τὴν ἐξ αὐτῶν συντ. R τὴν συντελ. αὐτῶν F
 τὴν αὐτῶν om. AG. — 13 διαγράφουσιν AG. — 14 χρ. ἔκλεψε
 γλ. AG. — γλῶσσαν BGP Basil. — 18 ἰουδαίοις ABG.

1 τοῦτό ἐστίν ἀληθές P. — 8 κεφαλῆς. πικροτέραν γὰρ
 ἀπειλῇ. ἐκεῖ τίς. δίκην P Chr. — 12 ἐπισφαλὲς καιλίαν ἐπισφαλὲς
 καὶ ἐπικίνδυνον P. — 15 ἐσθῆτα om. P Bas. — 17 οὐ om. P.
 — 23—p. 164, 4 ὡς καὶ τὸν λαὸν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ συναναλω-
 θῆναι καὶ τὴν κιβ. αὐτὴν ὑπὸ τῶν ἄλλοφύλων ληφθῆναι καὶ
 αὐτὸν ἐπὶ τούτοις οἰκτρῶ τέλει θανατωθῆναι P Bas.

- μαχαίρα πεσεῖν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκείνην τὴν φοβεράν καὶ ὀλίγοις ληπτὴν ὑπὸ χειρῶν ἄλλοφύλων ἄγρεσθαι, ὅπου ἂν βούλονται, καὶ αὐτὸν ἐκείνον, τὸν μέγαν ἱερέα λέγω, οἰκτρῶ τέλει τὸν βίον καταλύσαι. εἰ δὲ κατὰ τῶν μὴ συνηγνώσ-
 5 των τῷ ἁμαρτήσαντι καὶ κατὰ τοῦ κωλύσαντος καὶ διαμαρ-
 τυρουμένου τοῖς ἁμαρτήσασιν τοιαύτη ὀργὴ ἐξεκαύθη, τί ἂν
 τις εἴποι περὶ τῶν γινωσκόντων καὶ ἐφορησυχάζοντων; οἵτινες,
 ἂν μὴ ἐπιδείξωνται τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰρημένον· διὰ
 τί οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὁμῶν ὁ
 10 τὸ ἔργον τοῦτο πράξας; ἀνάγκη καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις ἀπόλ-
 λυσθαι, ὥστε κινδυνεύουσι πάντως καὶ νῦν ὁμοῦ πάντες
 τὸν αὐτὸν ὄλεθρον ὑποστῆναι ἢ χεῖρονα. ἐπτάκις μὲν γὰρ
 ἐκδικεῖται ἐκ Κάιν, ἐκ δὲ Λάμεχ τὸ ὅμοιον ἁμαρτόντος ἐβ-
 δομηκοντάκις ἐπτά.
- 15 Διὰ τί δὲ πάλιν οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτάνοντες κολά-
 ζονται, οἱ δὲ οὐ κολάζονται; πῶς γὰρ τῶν Ἰουδαίων μοσχο-
 ποιησάντων ἀπάντων οἱ μὲν ἐκολάζοντο, οἱ δὲ οὐκ ἐκολάζοντο;
 ἢ πάντως οἱ μὲν εὐδηλον ὅτι μετενόησαν καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν
 ἡγνόησαν διὰ τὴν εὐλάβειαν, οἱ δὲ τῇ κακίᾳ ἐνέμειναν, ὥς
 20 τὸ μὲν ἁμάρτημα ἴσον, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα οὐκ ἴσα. τίνος δὲ
 ἔνεκεν καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας οὐχ ἡ αὐτὴ τιμωρία,
 εἰ καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία; ὅτι οὐκ ἦν ἴσον τὸ ὑπὸ γυναικὸς

8 I. Cor. 5, 2. — 12 Gen. 4, 24. — 15 — p. 165, 11 Chrysost.
 in Psalm. VI cp. 2 Migne Tom. 55, 73 fin.

4 μὴ κατὰ τ. μὴ Α μὴ κ. τῶν G. — 5 διαμαρτυρομένου C
 DFRV διαμαρτυραμένου G Bas. — 6 ἁμαρτήμασι AN. — 8 ἐπι-
 δείξονται (ἐνδ. F) ACFM δέξονται R. — ὑπὸ] διὰ AG. — 10 αὐτοὺς
 ἐκείνους BRV αὐτοὺς σὺν ἐκείνοις F. — συναπόλλυσθαι GP. —
 12 μὲν om. AGM. — 13 τὸ ὅμοιον ἁμαρτάνοντος post ἐπτά ins. B
 Bas. — 18 εὐδηλον ὅτι post πάντως ins. L om. B. — 19 ἡγνόησαν A
 ἡγνόησαν G. — 20 ἴσον BFGLR et D m. 2 corr. — ἴσα BFGR
 et L m. 2 corr. — 22 ἴσον BFGR.

12 ἢ καὶ χεῖρονα P Bas. — γὰρ φησι ἐκδικεῖται P. — 13 ἁμαρ-
 τῶντας P. — 19 ἐνέμεινον P (ἐνέμενον Chrys.). — 20 δ' ἔνεκεν P.
 — 22 ἢ om. P sed ἃ in ἁμαρτία m. 1 in lit. — ὅτι om. P.

ἀπατηθῆναι καὶ ὑπὸ ὄψεως. διόπερ οὐδὲ ἀπάτην ἐκείνο Παῦλος ἐκάλεσεν οὕτω λέγων· ὁ μὲν Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονεν. τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ ὁ τὰ ξύλα συλλέξας οὐκ ἔτυχε φιλανθρωπίας; ὅτι πολλῆς παρανομίας ἦν τὸ γινόμενον ἀνάμεστον ἐκ προ- 5 ομιῶν αὐτῶν παραβῆναι πρόσταγμα θεοῦ, καὶ ὅπως καὶ τοῖς ἄλλοις γένηται παιδεύμα μὴ καταφρονεῖν ἐντολῆς. τοῦτο καὶ ἐπὶ Σαπφείρας καὶ Ἀνανίου γέγονεν. καὶ ἡμεῖς οὖν, ὅταν ἀμαρτάνωμεν, σκοπῶμεν, εἰ ἄξιοι ἐλέους ἐσμὲν 117 M. καὶ εἰ ἐποιήσαμεν τι ὥστε ἐλεηθῆναι, εἰ μετενοήσαμεν γνη- 10 σίως, εἰ βελτίους ἐγενόμεθα, εἰ ἀπέστημεν ἐκ τῶν πονηρῶν ἡμῶν ἔργων. ἐκκλινον, γὰρ φησιν, ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν.

[ιζ'. Περὶ Σαμουήλ.]

Μετὰ δὲ Ἡλεὶ ἔκρινε τὸν λαὸν Σαμουήλ ὁ ἱερεὺς καὶ 15 προφῆτης ἔτη λ'. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰωὴλ καὶ Ἀβιά μὴ πορευόμενοι κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἀρετήν, ἀλλὰ τὸ δίκαιον ἀπεμπολοῦντες, καὶ συναθροίζεται πρὸς αὐτὸν ὁ λαὸς εἰς Ἀρμαθαῖμ αἰτούμενοι βασιλέα κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἐθνῶν. ὁ δὲ σφόδρα λυπηθεὶς, εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς αὐτόν· 20 ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, ὅτι οὐ σὲ ἐξουδενώκασιν, ἀλλ' ἐμέ, τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς

1 I. Tim. 2, 14. — 12 Psalm. 33 (34), 15. — 21 I. Regg. 8, 7.

3 ἐξαπατηθεῖσα AGPR ἀπατηθεῖσα rell. Paul. Chrys. — 6 αὐτόν BG. — 8 ἀνανίου GPV Chr. ἀνανία rell. — 10 εἰ ἐμετενοήσαμεν CFGMV. — 12 ἡμῶν om. N. — φησιν om. BCFNV. — 16 ἀβιά ABGM ἀβία CFLP. — 18 καὶ om. GPR. — ὁ λαὸς om. et 19 post ἀρμαθεῖμ ins. πᾶς ὁ λαὸς (αὐτοῦ add. HM) N. — 19 ἀρμαθεῖμ (ἀρμ. DV) ACFLNV. — 20 πρὸς αὐτόν ὁ θεός ABG.

2 οὕτω om. P Chrys. — 3 δ' ἔνεκεν P. — 5 ἀνάμεστον om. P Chr. — 5—7 ἐκ προ. εὐθέως παραβῆναι τὸ πρόσταγμα καὶ ἔδει καὶ τοῖς ἄλλοις ἐντεθῆναι πολὺν φόβον P Chryst. — 11 ἐκ τῶν — ἔργων om. P Chr. — 16 οἱ om. P.

τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν χρίσας αὐτὸν εἰς βασιλείαν, ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ εὐμεγέθη ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλότερον ὑπὲρ τὴν γῆν πᾶσαν. καὶ γέγονε λοιπὸν ἐξ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀρχὴ βασιλείων.

5

[Βιβλίον Δ'.]

[α'. Περὶ Σαοὺλ.]

Μετὰ δὲ Σαμουὴλ ἐβασίλευσε Σαοὺλ ἔτη μ'. ὃς τολμή-
 σας πρότερον μὲν θυμιάσαι τῷ θεῷ, ἔπειτα δὲ παραβὰς τὴν
 ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς Ἀμαληκίτας ζωογονήσας Ἄγαγ
 10 τὸν βασιλέα αὐτῶν, ἤκουσε παρὰ τοῦ προφήτου· μεματαιώ-
 ταί σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνετείλατό
 σοι κύριος, καὶ ἠτοίμασε τὴν βασιλείαν σου ἕως αἰῶνος ἐπὶ
 Ἰσραὴλ. καὶ νῦν οὐ στήσεται ἡ βασιλεία σου, ἀλλὰ ζητή-
 σει κύριος ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα
 15 ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταῦτα χρίσας τὸν Δαυίδ ὁ
 118 Μ. Σαμουὴλ ἐν λόγῳ κυρίου, εἶτα γηράσας καὶ τελευτήσας,
 προσέθετο μᾶλλον ὁ Σαοὺλ παροργίζειν τὸν κύριον. ὅθεν
 καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν
 πνεῦμα πονηρὸν. οὗ δὴ ἕνεκα Δαυίδ ἄγεται πρὸς αὐτὸν
 20 εἰς παρηγορίαν τοῦ πάθους. καὶ ἐγένετο, φησὶν, ἐν τῷ
 εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ λαμβάνων Δαυίδ
 τὴν κινύραν ἔψαλλεν, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πονηρὸν

10 I. Regg. 13, 13; 14. — 20 I. Regg. 16, 23.

1 τὸν υἱὸν κίς τὸν σαοὺλ N. — 4 καὶ ἐν τῷ Ἰσραὴλ om. N.
 — 9 ἄγαγ* (seq. litur. unius litt.) V ἀγάγ ABLR et C lit. ex
 ἀγαγόν. ἀγωγόν G. — 15 μετὰ ταῦτα δε AG. — 18 τὸ πνεῦμα
 AF. — 22 κινύραν AB κιννήραν HM.

1 εἰς om. P. — 3 τὸ λοιπὸν P. — 7 σαοὺλ ἐκ φυλῆς βενια-
 μὴν P. — 9 τοῦ θεοῦ] κυρίου P. — 10 αὐτῶν παρὰ γνώμην
 θεοῦ P. — προφήτου] σαμουήλ P. — 19 πονηρὸν παρὰ κυρίου P.
 — ἕνεκα P. — πρὸς αὐτὸν ἐκ βιθλεὲμ εἰς B. — 20 γὰρ φησιν P.

πνεῦμα. ἀλλ' οὖν γε πατάξας τὸν ἀλλόφυλον Γολιάθ, ὃς ἦν
 τῇ ἡλικίᾳ πηχῶν τεσσάρων τὸ ὕψος καὶ σπιθαμῆς, καὶ
 περικεφαλαία χαλκῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀλυσιδωτὸν
 θώρακα περιεβέβλητο χιλιάδας ἔχοντα εἴ σίκλων χαλκοῦ καὶ
 σιδήρου, καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ 5
 τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, καὶ ἡ
 ἐπ' αὐτῷ λόγχη ἐξακοσίων σίκλων σιδήρου, καὶ ἀσπίς χαλκῇ
 ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγαμβρευθεὶς
 τῷ Σαοὺλ καὶ φθονηθεὶς προφάσει τῶν χορευτριῶν ἔνεκεν
 τῆς εὐφημίας, ἧς ἐπῆδον αὐτῷ, ἀποδιδράσκει ἀπ' αὐτοῦ, ὅτε 10
 καὶ τοὺς ἄρτους ἔφαγε τῆς προθέσεως ἐκ χειρὸς Ἀχιμέλεχ
 τοῦ ἀρχιερέως. περὶ οὗ Σαοὺλ θυμωθεὶς καὶ ἀγανακτήσας
 ἀνείλε τὸν Ἀχιμέλεχ διὰ χειρὸς Δωὴκ τοῦ Σύρου καὶ πάν-
 τας τοὺς μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς κυρίου ἄνδρας τν', οὐ μὴν δὲ
 ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν τῶν ἱερέων Νομβᾶν ἐπάταξεν 15
 ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς καὶ νηπίου
 θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου, καὶ οὐ
 κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς πλην Ἀβιάθαρ υἱὸς Ἀχιμέλεχ
 φυγὼν πρὸς τὸν Δαυίδ. αὕτη τοῦ Σαοὺλ ἡ μαιφονία
 πασῶν τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων δυσσεβεστέρα. τοῦ μὲν γὰρ 20
 θεοῦ προστεταχότος ἄρδην ἐξολοθρεῦσαι τὸν Ἀμαλήκ, οὐ
 μόνον τὸν Ἀγαγ διέσωσεν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἦν αὐτοῦ ἀξιόκνητα,
 τοῦ δὲ θυμοῦ κεκινηκότος, οὐ μόνον τοὺς ἱερεῖς κατέκτει-
 νεν, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν αὐτανδρον διέφθειρεν. καταδιώ-

1 I. Regg. 17, 4 sqq. — 19—24 Theodoret. in I. Regg. Quaest. 45 Migne Tom. 80, 577 A.

1 γολιάθ A γολιάδ CLP. — ἦν om. B post ἡλικίᾳ ins. HM.
 — 4 σικλῶν πέντε N. — σικλῶν codd. praeter FRV item v. 7.
 — 6 τοῦ δόρατος αὐτοῦ om. AG. — 11 ἀβιμέλεχ FNR et sic
 deinceps. — 14 τη' B νν' R. — 15 νομβᾶν AFLM νομβᾶμ P
 νομβᾶν B. — 16 μαχαίρας ABGM. — νηπίου καὶ θηλάζ. BD. —
 22 ἀγὰρ BCHL. — αὐτῷ HL αὐτῷ B.

9 προφάσει τῆς τῶν χορ. εὐφημίας P. — 10 ἧς ἐπῆδον αὐτῷ
 om. P. — 18 οὐδὲ εἷς om. P. — 19 ἡ om. P. — 20 ἁμαρτιῶν P.
 — 22 αὐτοῦ om. P Theod. — 24 διέφθειρεν ὡς εἴρηται P.

κων δὲ καὶ τὸν Δαυὶδ καὶ ἄπαξ καὶ δις ἐμπροσθεν εἰς τὰς
 χεῖρας τοῦ μακαρίου, καὶ μηδὲν ἀνταποδοὺς αὐτῷ κακὸν
 119 M. ἀντὶ κακοῦ ἔφη Δαυὶδ ὁ πρῶτος πρὸς Σαοὺλ τὸν ἀπαν-
 θρωπότατον· ἵνα τί καταδιώκεις, ὦ βασιλεῦ, λαβεῖν τὴν
 5 ψυχὴν μου; δικάσαι κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ
 ἐκδικῆσαι με ἐκ χειρὸς σου. ἡ δὲ χεὶρ μου οὐκ ἔστιν ἐπὶ
 σε, καθὼς λέγεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ παραβολῇ, ὅτι ἐξ ἀνόμων
 ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ ὁ μὲν οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο
 καὶ ἐκραταιοῦτο, ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθάνει.
 10 εἴτα τῶν ἄλλοφύλων κατὰ Σαοὺλ ἐστρατοπεδευκόντων, τοῦ δὲ
 πρὸς τὴν ἐγγαστριμυθον ἀπελθόντος καὶ τὴν ἀπόφασιν
 δεξαμένου, προθύμως εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τοξευ-
 θείς εἰς τὰ ὑποχόνδρια εἶπε πρὸς τὸν αἵροντα αὐτοῦ τὰ
 σκεύη· σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με, μή-
 15 ποτε παίξωσιν εἰς ἐμὲ οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι. τοῦ δὲ φοβη-
 θέντος καὶ μὴ ὑπακούσαντος, ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν
 αὐτοῦ καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν· ἐφ' ὃν καὶ ὁ σκευοφόρος
 ἐπιπεσὼν ἀναιρεῖται καὶ αὐτὸς διὰ τῆς αὐτῆς ῥομφαίας.
 καὶ οὕτως ἀπέθανε Σαοὺλ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς
 20 ἠνόμησε τῷ θεῷ, διότι οὐκ ἐφύλαξε τὸν λόγον κυρίου καὶ
 ὅτι ἐπηρώτησεν ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι, καὶ ἀπε-

4 I. Regg. 24, 12 sqq. — 8 II. Regg. 3, 1. — 13 I. Regg. 31, 4 sqq.

1 καὶ ante τὸν om. CFR. — εἰς τὰς χεῖρας CNP τὰς om. rell. Idem codd. dissensus apud Suid. v. Δαυίδ. — 2 ἀποδοὺς BR. — 3 ὁ πρῶτος δαδ N. — 5 δικάσαι — 6 χειρὸς σου om. AG. — 6 ἐκδικῆσαι CFLNV Suid. — 8 ἀνομία καὶ πλημμέλεια (-λεία A) AGV. — 10 κατὰ σαοὺλ om. CF. — στρατοπεδευκόντων BRV. — 14 σπάσον V σπᾶσον BG σπεύσον L. — ἀπόκτεινον AFG. — 15 παίξωσιν B παίξουσιν R. — 17 ἔπεσεν CGLV ἔπαισεν BR. — ἐφ' ὃν C ἐφ' ἣν R. — 18 αὐτῆς om. N m. 1 spr. vers. A αὐτοῦ FG. — 21 ἐπερώτησεν FG. — ἐν τῇ BG τῇ sed ἐν m. 1 spr. vers. F τῇ RV.

3 ἀπανθρωπότατον καὶ ἀγνώμονα P. — 4 ὦ βασιλεῦ om. P. 7 λέγ. ἡ ἀρχαία παραβολή P I. Regg. — 11 ἀπόφασιν ποθὲν δεξ. P. — 12 προθύμως] οὕτως P.

κρίθη αὐτῷ Σαμουήλ ὁ προφήτης, καὶ οὐκ ἐζήτησε κύριον, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἀφαιρεθεῖσα ἡ βασιλεία ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ μετηνέχθη εἰς τὸ γένος Δαυίδ. τί τοίνυν τὸν Σαοὺλ ὤνησε τὸ μέγεθος καὶ ὕψος τοῦ σώματος; ἢ τί τὸν Δαυίδ ἐβλάψε τὸ σμικρὸν καὶ εὐτελὲς τῆς ἡλικίας; ὁ μὲν 5 γὰρ ὥσπερ τις δρυς ὑψίκομος καρπὸν κακίας ἔφερε καὶ τροφήν χοίρων, ὁ δὲ οἷά περ ἄμπελος εὐκκληματοῦσα καὶ καρποφόρος ταῖς παντοδαπαῖς ἀρεταῖς οἶνον εὐφραίνοντα καρδίας ἀνθρώπων ἐβλύστανεν.

Ἀρετῆς γάρ, φησὶν ὁ μέγας Ἰσίδωρος, ἀπούσης, οὐδὲν 10 ὄφελος τῆς τοῦ σώματος κατασκευῆς. ὅθεν φησὶν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Σαμουήλ· μὴ βλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν τοῦ πρώτου υἱοῦ Ἰεσσαὶ μηδὲ τὴν ἔξιν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ καταπλαγῆς, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν, διότι οὐχ ὥς βλέπει ἀνθρώπος ὀψεται θεός. ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπος ὀψεται εἰς πρόσωπον, ὁ 15 δὲ θεὸς εἰς καρδίαν. οὐ δεῖ τοίνυν οὐδὲ ἐν τῷ τοῦ σώματος ὕψει φαντάζεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν, ἀλλ' ἐν μόνῃ τῇ ἀρετῇ 120 M. καὶ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ σεμνύνεσθαι. ἐπεὶ καὶ Νεβρώδ ὁ γίγας πολλοῖς ὑπερίπτατο καὶ οἱ Ἀσταρώδιοι γίγαντες καὶ ὁ Ὀγ βασιλεὺς τῆς Βασάν, ὃς ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων 20 κατοικῶν ἐν τῷ Ῥαφαῖν ἐν Ἀσταρῶθ ὄντα τοῦ Ῥαφαῖν ἀπογονον, οὗ καὶ ἡ κλίνη σιδηρᾷ τὸ μήκος ἔχουσα πήγεις θ'

12 I. Regg. 16, 7. — 18—p. 170, 2 Isid. Pelus. Epp. I, 265 Migne Tom. 78, 341 A insert. vv. 20 — p. 170, 1 e Deuter. 3, 11.

2 ἡ βασ. αὐτοῦ ἐκ CF. — 3 μετήχθη N. — 4 καὶ τὸ ὕψος ABG αὐτοῦ καὶ τὸ ὕψος R. — 14 ὅτι] διότι AR. — βλέπει] βλέπεται RV ἐμβλέπεται P I. Regg. — οὕτως ὀψεται θεός N. — 16 οὐδὲ om. FL. — 19 πολλοὺς FR πολὺς G (πολλῷ σε Isid.). — 20 ὁ om. NR. — 21 τῷ om. ABG. — ῥαφαῖν FV ῥομφαία AG ῥαφαῖν rell. — ῥαφαῖν FGV ῥαφαῖν rell.

10—11 οὐδὲν οὔτε τῆς τοῦ σ. κατασκ. ὄφελος P. — 12 σαμουήλ περὶ τοῦ πρώτου υἱοῦ Ἰεσσαί· μὴ βλ. ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἔξιν μεγέθους αὐτοῦ ὅτι P I. Regg. — 16 θεὸς ὀψεται εἰς P I. Regg. — 18 καὶ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ om. P.

καὶ τὸ πλάτος δ', καὶ Γολιάθ ὁ ἀλλόφυλος, καὶ Σαούλ ὁ
παντὸς Ἰσραὴλ ὑπερωμίας. ἄλλ' οὐδὲν αὐτοὺς ὤνησε τὸ
μέγεθος τοῦ σώματος μετὰ τῆς πολλῆς ἐκείνης ἰσχύος ἀρετῆς
ἐρήμους ὑπάρχοντας καὶ τῆς θείας ἐπιεικείας φρονήσαντας
5 ὑψηλότερον.

Ὅτι δὲ οὐκ ἀνήγαγεν ἀληθῶς τὸν Σαμουὴλ ἢ ἐγγαστρι-
μυθος, ὥς οἴονται τινες διὰ τὸ τὴν ἱστορίαν τὸ φανὲν
οὕτως ἀδιαφόρως ὀνομάσαι, πρῶτον μὲν δῆλον ἐκ τοῦ μὴ
φέρειν δαίμονα προσβολὴν ἀγίου. εἰ γὰρ ἔτι ἐν σαρκὶ πε-
10 ριόντας δεδοίκασιν, πῶς ἂν ἀσωμάτων ἰδεῖν καρτερήσειεν;
δεύτερον δέ, ὅτι οὐκ αὐτὸν ἀνήγαγεν, ἀλλὰ φάσματος ἰδέαν.
ὁ γὰρ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἡρμοσμένος οὗτός ἐστι Σα-
μουὴλ, ὥς καὶ ὁλοσώματον εἶδεν αὐτὸν καὶ Σαούλ. τρίτον
δὲ καὶ ἡ πρόρρησις ψευδής ἐστι λέγουσα ὅτι· αὔριον σὺ καὶ
15 οἱ υἱοί σου πεσοῦνται. μετὰ γὰρ ἡμέρας δ' ἀπέθανε Σαούλ,
ὑποστρέψαντος τοῦ Δαυὶδ ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Ἀμαληκитῶν
πολέμου. φησὶ γάρ· καὶ ὥρθησε Δαυὶδ τοῦ ἀπελθεῖν τὸ
πρωῖ καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλό-
φυλοι ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰσραὴλ πολεμεῖν. καὶ ἐλθόντος τοῦ
20 Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν ἐκείνην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ καταδιώξαντος

6 sqq. *Verba Eusebii teste cod. P. Locum non inveni.* —
12—13 Eustath. de engastrimyth. cp. 5 Migne Tom. 18, 621 B.
— 14 I. Regg. 28, 19. — 17 I. Regg. 29, 11.

2 αὐτοῖς AB αὐτὸν GR. — 5 ὑψηλότερα AR Isid. — 8 ἀδια-
φόρως ἀναγαγεῖν ὀνομάσαι codd. praeter NP. — εὐδηλον N. —
9 εἰ μὲν γὰρ ἔτι AB εἰ μὲν ἐστὶ γὰρ G. — περιόντα CFV περι-
όντι R. — 11 εἶδεν CDP. — 13 ὥς] ὃς BR. — 16 κατὰ om.
FR. — 17 ὥρθησε ACHMR. — τῷ πρωῖ ACFR. — 19 ἐπὶ
ἱερουσαλήμ N.

1 γολιάθ P. — 5 Post ὑψηλότερον P in mg. add.: πολλοὶ
τοιγαροῦν πολλάκις ὑπανοίας καὶ μαλαυχίας (sic) φερόμενοι καὶ
εἴτε ἐπιπλούτῳ καὶ δυναστείᾳ εἴτε ἐπὶ ῥώμῃ σώματος εἴτε ἐπ'
ἄλλῃ τινὶ βοηθείᾳ καὶ ἐν (ἐντεῦθεν?) εἰς τὸ βιβλίον τὸ πατερι-
κόν. — 8 ὀνομάσαι φησὶν εὐσέβιος P. — 15 καὶ υἱοί σου μετὰ
σου πεσοῦνται P.

τοὺς Ἀμαληκίτας καὶ μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος τῇ τετάρτῃ
 ἡμέρᾳ, ἐπάγει λέγουσα ἢ γραφή· καὶ οἱ ἄλλοφύλοι ἐπολέ-
 μουν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφνυγον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου
 τῶν ἄλλοφύλων καὶ πίπτουσι τραυματαίαι ἐν τῷ ὄρει Γελ-
 βουέ. καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, καὶ τοξεύεται 5
 εἰς τὰ ὑποχόνδρια. εἰ δὲ καὶ ἠλήθευσεν, καθὼς τινες νομί-
 ζουσιν, οὐ μέγα τοῦτο. ὁ γὰρ θεὸς καὶ τὸν δαίμονα ἐν
 σχήματι φανέντα τοῦ Σαμουὴλ εἰπεῖν ἄκοντα τὴν ἀλήθειαν
 κατηνάρκασεν, ὥσπερ καὶ τὸν Βαλαάμ εὐλογῆσαι τὸν Ἰσραὴλ 121 M.
 ἄκοντα πεποίηκεν. ἔφη γάρ· κἂν ἀπέλθῃς πρὸς τὸν ψευ- 10
 δοπροφήτην, ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι σοι. τοῦ δὲ γε
 Σαούλ ἀναιρεθέντος καταλιπὼν Δαυὶδ τὸν Ἀγχοὺς βασιλέα
 τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πρὸς τὸν
 δόμοφυλον Ἰσραὴλ βασιλεύει κατὰ θεῖαν εὐδοκίαν.

Πῶς οὖν, φησὶν ὁ μέγας Βασίλειος, ἐν μὲν τῇ ἐπιγραφῇ 15
 τοῦ λγ' ψαλμοῦ Ἀβιμέλεχ ὀνομάζεται (φησὶ γάρ· ψαλμὸς
 τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον
 Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν), ἢ δὲ ἱστορία Ἀγχοὺς αὐτὸν
 προσηγόρευσεν; καὶ φαμέν, ὥς τοιοῦτόν τινα λόγον φθά-
 σαντα εἰς ἡμᾶς ἐκ παραδόσεως, ὅτι οἱ βασιλεῖς τῶν ἄλλο- 20
 φύλων κοινὸν μὲν εἶχον ὄνομα τὸ Ἀβιμέλεχ, ἴδιον δὲ ἕκαστος
 ὃ προσηγορεύετο. ὥς καὶ ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἔστιν ἰδεῖν
 βασιλείας Καίσαρας μὲν λεγομένους κοινῶς καὶ Αὐγούστους,

2 I. Regg. 31, 1; 3. — 15— p. 172, 11 Basil. Hom. in
 Psalm. 33 Migne Tom. 29, 349 C.

2 ἡ γραφή λέγουσα AGV. — 3 καὶ ἔφ. ἄνδρες Ἰσραὴλ om.
 ABG. — 7 καὶ om. N. — 12 τὸν ἀγχοὺς ὁ δαδ N. — ἀγχοὺς
 BC. — 18 καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν om. N. — ἀγχοὺς BDV. — 19 ὥς
 om. FV. — 23 κοινῶς om. CF.

7 οὐ μέγα καὶ τοῦτο P. — 8 τοῦ om. P. — 11 Post σοι P
 add.: φησὶ δὲ καὶ θεοδωρήτως τινες μὲν ἔφασαν ᾧ (ἐντεῦθεν?)
 εἰς τὸ μαῦρον βιβλίον. et in mg. ἐφ. — 19 τοιοῦτον λόγον τινὰ
 P Bas. — 20 ἐκ παραδόσ. ἔχομεν P Bas.

ἄλλα δὲ τὰ κύρια ἑαυτῶν κεκτημένους ὀνόματα. ὅπερ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις τὸ Φαραώ ἐστιν. φαίνεται γὰρ Φαραώ λεγόμενος καὶ ὁ ἐπὶ Ἰωσήφ, καὶ ὁ ἐπὶ Μωϋσέως Φαραώ μετὰ γενεᾶς δ' ἐγεροθεὶς βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἐπὶ Σολομῶντος Φαραώ, 5 (ἔλαβε, γάρ φησιν, τὴν θυγατέρα Φαραώ), καὶ ὁ ἐπὶ Ἱερεμίου πάλιν βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φαραώ προσηγορεύετο. οὕτω δὲ καὶ Ἀβιμέλεχ κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἀβραάμ, καὶ ὁ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσαάκ, καὶ ὁ νῦν λεγόμενος ἐπὶ τῶν καιρῶν Δαυὶδ Ἀβιμέλεχ εἴρηται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τὸ κοινὸν 10 μὲν τῆς βασιλείας ὄνομα, Ἀγχοὺς δὲ ὑπὸ τῆς ἱστορίας λέλεκται, ὅπερ ἰδίως αὐτῷ ἦν ἐκ γεννητῆς ἐπικείμενον.

[β'. Περὶ Δαυίδ.]

Μετὰ δὲ Σαουλ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἔτη μ'. ὃς καὶ ἐποίησε τὰ θελήματα τοῦ θεοῦ πάντα κατὰ τὸ 122 M. 15 εἰρημένον· εὔρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. καὶ εὔρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ ἔκρισα αὐτόν. ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν. οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, 20 καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν, καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται

5 III. Regg. 3, 1. — 15 Act. 13, 22. — 17 Psalm. 88 (89), 21 sqq.

1 αὐτῶν AR αὐτόν G. — ὥσπερ LR. — παρ' om. N. — 2 λεγόμενος ὁ καὶ ἐπὶ ABG. — 5 ἔλαβε — φαραώ om. AL. — γάρ φησιν PR Bas. φησιν om. rell. — 6 φαραώ βασ. τῆς αἰγ. AG. — 7 δὲ] δὴ LR. — Ἀβραάμ ἦν AG. — 9 γραφῇ N. — 10 ἀγχοὺς BG. — δὲ om. CFGNRV. — 11 γεννητῆς FV γενετῆς BLR Bas. — 17 καὶ ἐν ABCPV καὶ om. FG NR Psalm. — ἀγίῳ μου AG LR. — 18 συναντιλ. αὐτόν CP.

8 ὁ ante νῦν om. P. — 13 ἔτη μ' χρισθεὶς ὑπὸ τοῦ σαμουήλ. P. — 19 καὶ οὐκ ὠφελ. P.

τὸ κέρας αὐτοῦ. διὸ δὴ τὸ θεῖον πνεῦμα περὶ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ φησιν· καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὃς καὶ μετ' ἐπιστήμης θείας καὶ εὐσεβείας ἐποίμανεν αὐτούς 5 καὶ ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς. ὅθεν ἐπήγαγεν ἡ γραφὴ λέγουσα· καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην. οὗτος τοίνυν πατάξας τὸν Μολχὸμ βασιλέα τῶν Σύρων καὶ λαβὼν τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ 10 στέφανον χρυσοῦν μέγαν ἔχοντα λίθους τιμίους καὶ φορέσας αὐτόν, ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κόσμος εὐπρεπέστατος. ὅπερ δηλῶν πάλιν ἔφη· κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ 15 καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν, ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθων τιμίων. μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπέθηκες αὐτῷ.

20

Καὶ οὕτως ἐνισχύσας ὁ μακάριος καὶ κραταιωθείς τῇ συμμαχίᾳ τοῦ κρείττονος πεπλήρωκε καὶ τοῦ Ἰσαάκ τὴν

2 Psalm. 77 (78), 70 sqq. — 8 II. Regg. 8, 15. — 9 cf. II. Regg. 12, 30. — 13 Psalm. 20 (21), 1 sqq. — 21—p. 174, 2 Theodoret in II. Regg. Quaest. 23 Migne Tom. 80, 621 A.

5 καὶ ante μετ' om. N. — 6 καὶ ante ἐν τῇ om. FN. — 9 μολχὸμ MP μολχὼμ CDHL μολχὰμ R μολχὸν AB μολχὼν V μολχῶλ F μολδχ G. — 11 μέγα AGV μέ B om. F. — 12 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν BCDGH. — 13 πάλιν om. AG. — 20 ἐπιθήσεις (-θήσεις HM -θείσης A) AGNR Psalm. — ἐπ' αὐτῷ ACF ἐπ' αὐτόν GR Psalm.

12 κόσμος εὐπρεπέστατος] κατὰ πᾶσαν εὐπρέπειαν P. — 18 καὶ μεγάλη P. — 22 πεπλήρωκέ φησι Θεοδώρητος P qui p. 174, 1 ὥς φησι Θεοδ. om.

- πρὸς Ἰακώβ εὐλογίαν δοθεῖσαν, ὥς φησι Θεοδώρητος, ὅτι·
 123 M. γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου Ἡσαΰ. πατάξας γὰρ τὴν
 Ἰδουμαίαν, καὶ γενόμενοι πάντες οἱ ἐκ τοῦ Ἡσαΰ Ἰδουμαῖοι
 δοῦλοι τῷ Δαυίδ, ἐπέθηκε τῇ προρρήσει τὸ τέλος ψάλλων·
 5 ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδημά μου. ἐμοὶ ἀλλό-
 φυλοι ὑπετάγησαν. οἱ γάρτοι Ἰδουμαῖοι πρόγονον ἔχοντες
 τὸν Ἡσαΰ, ἐξ οὗ καὶ τὴν προσηγορίαν ἐσχήκασιν, (Ἐδῶμ
 γὰρ ὠνομάσθη τῶν πρωτοτοκίων τὸν φακὸν προτιμήσας) οὐ
 τῆς προσηγορίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς μνησικακίας τοῦ προ-
 10 πάτορος ἐγένοντο κληρονόμοι. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος ἐπίμονον
 ἔσχε κατὰ τοῦ Ἰακώβ τὴν ὀργὴν ἐπὶ πλεῖστον, ὥς καὶ διαρ-
 ρήθην εἰπεῖν· ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πατρός μου, ἵνα
 ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου, οὕτω καὶ οὗτοι τοῖς ἐξ
 Ἰακώβ διηνεκῶς φθονοῦντες ἐπιβουλαῖς κατ' αὐτῶν ἐχρῶντο
 15 μυρίαίς, καὶ ἡνίκα μὲν τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀπαλλαγέντες δου-
 λείας ἔλθεῖν εἰς τὴν ἐπηγγελμένην ἡβουλήθησαν γῆν, τοῦ
 Μωϋσέως ἡγουμένου καὶ προστατεύοντος, οὐ μόνον οὐχ
 ὑπεδέξαντο φιλοφρόνως, ἀλλ' οὐδὲ διελθεῖν διὰ τῆς ἰδίας
 συνεχώρησαν χώρας, καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ Μωϋσέως διὰ
 20 πρεσβευτῶν παρακαλέσαντος καὶ ὑποσχομένου ὥς οὐκ ἐκκλί-
 νουσι δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἀλλ' ὁδῷ βασιλικῇ βαδιοῦνται καὶ
 αὐτοῦ τοῦ ὕδατος τὴν χρεῖαν ὠνούμενοι. καὶ μετὰ ταῦτα
 δὲ συνεχῶς τὴν οἰκίαν δυσμένειαν ἐπεδείκνυντο, ποτὲ μὲν
 25 μόνοι κατ' αὐτῶν στρατεύειν ἐπιχειροῦντες, ποτὲ δὲ τοῖς
 πολεμοῦσιν αὐτοῖς ἐπαμύνοντες προθύμως. καὶ μέντοι καὶ
 ἡνίκα πάλιν Ἀσσύριοι καὶ Βαβυλώνιοι ταῖς κατ' αὐτῶν
 ἐχρήσαντο προσβολαῖς, μυρία ὅσα ἔδρασαν εἰς αὐτοὺς δεινὰ
 οὐ συμπράττοντες μόνον τοῖς πολεμίους, ἀλλὰ καὶ λόχους

2 Gen. 27, 29. — 5 Psalm. 107 (108), 10. — 12 Gen. 27, 41.

4 τοῦ δαδ BGH τῷ om. F. — 17 μωσέως BFHRV. — οὐ
 μόνον om. AG. — 20 ἐκκλινούσι GPR ἐκλίνουσι CF. — 21 δεξιὰ
 AFGH MV. — ἀριστερὰ AGHM.

28 συμπραττόμενοι P.

καθίζοντες καὶ τοὺς φεύγειν πειρωμένους θηρεύοντες καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν ἀναιροῦντες, τοὺς δὲ τοῖς ἐχθίστοις παραδιδόντες. ὅπερ δὴ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Θεσπέσιος Δαυὶδ προθεωρῶν ἐναργῶς ὑπέφηνεν. εἰπὼν γὰρ προφητικῶς περὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ· ἐπὶ τῶν ποταμῶν 5 Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνηστῆ- ναι ἡμᾶς τὴν Σιών, φάσκει καὶ περὶ τῆς καταληψομένης τοὺς πολεμήσαντας τὸν λαὸν συμφορᾶς· μνήσθητι, κύριε, τῶν νιῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. περὶ ὧν καὶ 10 Ἑσαΐας εἰπὼν· ὄρασις ἦν εἶδεν Ἑσαΐας υἱὸς Ἀμὼς κατὰ Βαβυλῶνος, ἐπάγει τὰ ἐλεεινὰ πάθη τῶν ἑξανδραποδιζο- 124 M. μένων· καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶν, μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ῥάξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν. τίνες δὲ ταῦτα δράσουσι πάλιν ὁ αὐτὸς λέγει· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς 16 Μήδους, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείδονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἡ καλὴ τε καὶ ἔνδοξος ἀπὸ βασιλείας Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, λέγει κύριος. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἱερεμίας περὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς 20 Βαβυλῶνος ἔφη σχελιαστικῶς· πῶς συνεκλάσθη καὶ συνε- τρίβη Βαβυλὼν ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς. ἡ μὲν οὖν προ- φητεία αὕτη οὐ πρὸ πολλῶν γενεῶν ἔστι τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας, πάλιν δὲ μετὰ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσι φαίνονται

5 Psalm. 136 (137), 1; 7. — 11 Jes. 13, 1; 15; 16. — 15 *ib.* v. 17 sqq. — 21 Jerem. 50 (27), 23.

1 καθήκοντες AG. — 2 παραδιδούντες N. — 4 ἐναργῶς ὑπέφ. προθ. AG. — 7 τῆς σιών CGNV. — 8 τοὺς πολεμήσαντας om. AG. — 10 ἐκκενοῦτε *alterum om.* CG. — ἐκκενοῦται (ἐγκε- νοῦται H) AFGNP. — 12 ἀνδραποδιζομένων AG. — 15 ἐπεγείρω N ἐπεγείρω P ἐγείρω BCFGR ἐγερῶ AV. — 16 ἐλεήσωσιν ABGHR. — 17 σου οὐ μὴ φείδονται BV. — 18 ἡ καλεῖται (καὶ add. G) ἔνδοξος BG Jes. — 22 σφύρα codd. *praeter* V.

12 ἑξανδραποδ. λέγων P. — 23 ταύτη P. — 24 φαίνον ὁ μῆδοι P.

οἱ Μῆδοι ἐπιστρατεύσαντες τοῖς Ἀσσυρίοις. παραμυθία οὖν
 τῶν αἰχμαλωτιζομένων ἢ προσδοκία τῆς ἐκδικήσεως τῆς
 μετὰ πολὺν καταληψομένης τὸν λαὸν τὸν κακώσαντα τὸν
 Ἰσραήλ. ταύτην γάρτοι προβλέπων τὴν ἡμέραν τῆς ἀντα-
 5 ποδόσεως ὁ Δαυίδ, καθ' ἣν οἱ ἀπὸ τοῦ Μαδαῖ Μῆδοι
 κρατήσαντες τῶν Βαβυλωνίων καὶ μηδὲ τοῖς νηπίοις αὐτῶν
 φεισάμενοι, εἰκότως ἔψαλλεν· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι
 τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν· μακάριος ὃς
 κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

10 Εἶτα πάλιν φησὶν· καὶ ἐπορεύετο Δαυίδ πορευόμενος
 καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.
 εἶχε δὲ καὶ δυνατοὺς ἄνδρας λζ' τοιούτους, ὥστε τὸν μικρὸν
 αὐτῶν ποιεῖν πρὸς ἑκατόν, τὸν δὲ μέγαν πρὸς χίλους· ἐξ
 ὧν ἐστι τὰ ὀνόματα ταῦτα. Σεβοχά· οὗτος ἐπάταξε τὸν
 15 Σέφ τὸν τοῦ Ῥαφὰ ἀπόγονον τῶν γιγάντων. Ἐλεανάν·
 οὗτος ἀνεῖλεν ἄνδρα δυνατὸν Χετταῖον, οὗ ἦν τὸ ξύλον τοῦ
 δόρατος ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. Ἰωνάθαν· οὗτος ἐφόνευσεν
 ἄνδρα δυνατὸν καὶ παμμεγέθη ἔχοντα ἐν ταῖς χειρὶ καὶ
 τοῖς ποσὶ δακτύλους ἀνὰ ἑξ, τοὺς πάντας κδ'. Ἀδίνων·

20 οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρα-
 125 Μ. τιώτας εἰς μίαν παρεμβολήν. Ἰεσεβαδά· οὗτος ἐσπάσατο τὴν
 μάχαιραν αὐτοῦ ἐν καιρῷ ἐνὶ ἐπὶ τραυματίας τ'. Μαρά·
 οὗτος τῶν ἀλλοφύλων ἐπελθόντων καὶ βουλομένων ἀρπάσαι

7 Psalm. 136 (137), 8; 9. — 10 I. Chron. 11, 9. — 12 II. Regg.
 21, 18 sqq. — 19 II. Regg. 23, 8. — 21 I. Chron. 11, 11. —
 23 II. Regg. 23, 11?

1 οὖν τῶν] ὄντων A ὄντες τῶν G τῶν (om. οὖν) N. — 3 μετὰ
 πολὺν CN μεταπολλῆς AG μετ' οὐ πολὺ BF. — 5 μαδαῖ AGH
 μαδᾶ ἤτοι B. — 6 τῶν νηπίων GV. — 13 μέγα AGHLMP ^γμέ B.
 — ἐξ om. BF. — 14 σεβοχᾶ ABG. — 15 ραφᾶ ABFP ραφαῖ R
 ραφᾶν D. — ἐλεανᾶν AV ἐλεανάν M ἐλεανᾶ G αἰανάν B. — 19 ἀδι-
 νόν AG (Αδινών II. Regg.). — 21 ἰεσεβαδᾶ B ἰεσεβαδᾶ P ἰεσσα-
 βαδᾶ A ἰεσεθαβᾶ G. — 22 μαρᾶ GH βαρά F (Σαμαία II. Regg.).

1 ἄσσυριοις P. — 14 ταῦτα καὶ ἡ πράξις P. — 21 εἰς μίαν
 παρ.] εἰς ἀπαξ P.

τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ πλήρης οὔσης φακῆς, καὶ τοῦ λαοῦ
 φυγόντος, μόνος ἔσθη καὶ τοὺς μὲν ἄλλοφύλους ἐδίωξεν,
 τὴν δὲ μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἐφύλαξεν. Ἐλεάζαρ· οὗτος μερί-
 δος οὔσης κριθῶν, καὶ τῶν ἄλλοφύλων ἐπελθόντων, καὶ τοῦ
 λαοῦ φυγόντος, μόνος ἐστηλώθη καὶ τοὺς μὲν ἄλλοφύλους 5
 ἔτρεψεν, τὴν δὲ κριθὴν διέσωσεν. τοσοῦτον γὰρ ἐπάταξεν ἐν
 τοῖς ἄλλοφύλοις, ἕως ἡ χεὶρ αὐτοῦ κοπιάσασα προσεκολλήθη
 τῇ μαχαίρᾳ, καὶ ὁ λαὸς ἐπέστρεψεν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὸ
 σκυλεύειν. Βαναίας· οὗτος πολλὰ μὲν ἐποίησεν ἔργα, ἐπά-
 ταξε δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀριὴλ τοῦ Μωάβ. καὶ καταβάς ἐν 10
 ἡμέρᾳ χιόνος εἰς λάκκον ἐφόνευσε λέοντα, ἀνεῖλε δὲ καὶ
 ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐπτάπηχυν ἔχοντα δόρυ ὡς ξύλον διαβά-
 θρας. ἀρπάσας γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δόρυ ἐν αὐτῷ ἀπέκτεινεν
 αὐτόν. Ἀβεσά ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ· οὗτος ἐπάταξεν ἄνδρας χ'
 καὶ τὸν Ἰεσβὰν θέλοντα φονεῦσαι τὸν Δαυίδ. ἦν δὲ ὁ 15
 Ἰεσβὰς ἔγγονος τοῦ Ῥαφὰ δόρυ ἔχων σταθμοῦ σίκλων τ'.
 ἡνίκα δὲ ἔτρεχεν ὁ Ἀβεσά, ἦν ὡς δορκὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν.
 τρεῖς δὲ ἀπὸ τῶν λοιπῶν δυνατοί, περικυκλωσάντων ποτὲ
 τῶν ἄλλοφύλων τὴν Βηθλεέμ, καὶ τοῦ Δαυίδ ἐπιθυμήσαντος
 πειεῖν ἐκ τοῦ φρέατος Βηθλεέμ, διέβησαν οἱ τρεῖς καὶ διαρ- 20
 ρήξαντες τὴν παρεμβολὴν τῶν ἄλλοφύλων ὕδρευσαντο ἐκ τοῦ
 φρέατος καὶ ἤνεγκαν ὕδωρ τῷ Δαυίδ. ὁ δὲ θαυμάσας ἀν-

3 I. Chron. 11, 12 II. Regg. 23, 10. — 9 II. Regg. 23, 20
 I. Chron. 11, 22. — 14 cf. II. Regg. 23, 18 I. Chron. 11, 20. —
 15 II. Regg. 21, 16 sqq. — 18 II. Regg. 23, 13 sqq. I. Chron. 11,
 15 sqq.

1 πλήρης AH πλήρη BG. — οὔσαν BFG L. — 3 μερίδα CF
 HM. — 9 βανέας FG. — 11 ἐν λάκκῳ N. — 14 ἀβεσά AGHMR.
 — 15 ἰεσβὰν AG ἰεσβ B ἰεσβ R. — ὁ om. N. — 16 ἰεσβὰς AB
 DFM ἰεσβ R ἰεσβ G. — ῥαφὰ ABFG L ῥαφὰν (-ᾶν D) N. —
 ἔχον P ἔχοντα CLRV. — σικλῶν ABCNP. — 17 ὁ om. DHR. —
 ἀβεσά (-ᾶ F) AFGNR. — 22 ὁ δὲ] καὶ ABG.

7 προσεκ. πρὸς τὴν μάχαιραν P (II. Regg.). — 12 πεντά-
 πηχυν P (I. Chron.). — 13 καὶ ἀπέκτεινεν P. — 16 ἔκγονος P.
 — 18 περὶ τῶν κυκλωσάντων P.

τῶν τὴν δύναμιν καὶ τὴν τόλμαν ἔλαβε τὸ ὕδωρ καὶ ἔσπεισεν
 αὐτὸ κυρίῳ λέγων· Ἠλεός μοι, κύριε, εἰ αἷμα ἀνθρώπων τῶν
 πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι. ὁμοίως δὲ καὶ
 οἱ λοιποὶ αὐτῶν ὑπῆρχον ἄνδρες δυνατώτατοι καὶ ἀκατα-
 5 γώνιστοι καὶ πρὸς τοὺς ἐναντίους φοβερώτατοι, θυρεοὺς
 αἶροντες καὶ δόρατα μέγιστα καὶ κοῦφοι τοῖς ποσὶν ὡς
 δορκάδες ἐπὶ τῶν ὁρέων ὑπάρχοντες, καὶ ἡ κατασκευὴ αὐ-
 τῶν πάνυ ἐκπληκτος, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα
 126 M. λεόντων. τοὺς δὲ γε πολεμιστὰς τοῦ κοινοῦ λαοῦ, οὓς εἶχε
 10 πάλιν ὁ Δαυὶδ, ἦν ὁ ἀριθμὸς μυριάδες σλδ', καθὼς ἡριθ-
 μήθησαν ὑπὸ Ἰωάβ τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Φησὶ γάρ· καὶ προσέθετο ὁργῇ κύριος ἐκκαῆναι ἐν
 Ἰσραὴλ καὶ ἐπέσειε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς λέγων· πορευθήτι
 καὶ ἀριθμήσον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδα. καὶ εἶπεν ὁ
 15 βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ τὸν ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τῶν μετ' αὐ-
 τοῦ· δίελθε δὴ τὰς φυλὰς πάσας Ἰσραὴλ καὶ ἴδε καὶ ἐπί-
 σκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνώσσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ. καὶ
 εἶπεν Ἰωάβ· προσθήη κύριος ὁ θεὸς πρὸς τὸν λαόν σου.
 καὶ ἦνα τί ὁ κύριός μου βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ; καὶ
 20 ὑπερίσχυεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς
 ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ ἀπῆλθεν Ἰωάβ ἐπισκέψασθαι
 τὸν λαόν. καὶ δὴ ἐπισκεψάμενος δέδωκε τὸν ἀριθμὸν τῆς

12 sqq. II. Regg. 24, 1 sqq. I. Chron. 21, 1 sqq.

1 ἔσπεισεν LV et m. 2 D ἔσπισεν ADFGPR ἔπιεν BHM οὐκ
 ἔπιεν C. — 2 αὐτὸ κυρίῳ DLV αὐτῷ κυρίῳ ACGHMP αὐτὸ τῷ
 κυρίῳ FR αὐτὸ (om. κυρίῳ) B. — Ἠλεός AFHM. — τῶν om. N. —
 6 αἶροντες] ἔχοντες FGM. — 8 ἐκπληκτος CF. — 10 ὁ δαδ πάλιν B
 πάλιν om. L πάλιν ὁ om. F. — τλβ' Suid. v. Δαυίδ. — 12 ὁργῇ L
 sine acc. A ὁργῇ C. — 13 ἐπέστησε AG. — 14 ἰούδαν FNV. —
 16 δὴ om. NR. — ἐπίσκεψε BFM ἐπίσκεψον C.

3 ὁμοίως] οὗτοι P. — 4 λοιποὶ αὐτῶν πάντες ἄνδρες δυνά-
 μεως ὄντες καὶ θυραιοὺς αἶρ. P. — 6 τοῖς ποσὶν om. P. — 7 καὶ]
 ἦν P. — 8 πάνυ ἐκπληκτος] φοβερά P. — αὐτῶν om. P. — 9 τοῦ
 κοινοῦ λαοῦ om. P Suid. v. Δαυίδ. — 10 δαδ μυριάδες ἦσαν σλδ' P.
 — 12 ἐν ἰσραὴλ καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ ἰσραὴλ P (ex I. Chron. 21, 1).

ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυίδ. καὶ ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλιαι
 χιλιάδες καὶ ρ' χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων ῥομφαίαν, καὶ
 Ἰούδας χιλιάδες ὑπ' ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν. τὸν δὲ
 Αὐτὶ καὶ τὸν Βενιαμὴν οὐκ ἠρόθυμῃσεν, ὅτι προσώχθισεν ὁ
 λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάβ. καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον 5
 τοῦ θεοῦ τοῦτο. καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν ἐν τῷ
 ἀριθμῆσαι τὸν λαόν. καὶ ἀπέστειλε κύριος Γὰδ τὸν προ-
 φήτην πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν· τάδε λέγει κύριος· ἔκλεξαι
 σεαυτῷ γενέσθαι σοι, ἢ τρία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῇ σου, ἢ μῆνας
 τρεῖς φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἢ τρεῖς ἡμέ- 10
 ρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ·
 στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶ καὶ τὰ τρία. πλὴν ἐμπε-
 σοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ,
 εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω. καὶ ἐξελέξατο
 Δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θέρους πυρῶν, καὶ ἔδωκε 15
 κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωτῆθεν ἕως ἀρίστου, καὶ ἀπέ-
 θανον ἐκ τοῦ λαοῦ χιλιάδες ο'. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος
 τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι
 ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν θεὸν ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν
 τὸν ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ· ἰδοὺ ἐγὼ ἡμάρτηκα καὶ 20
 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί 127 M.
 ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, κύριε, καὶ ἐν
 τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ παρακληθεῖς ὁ κύριος εἶπε
 πρὸς τὸν ἄγγελον· ἄνεσ τὴν χεῖρά σου. καὶ ὤκοδόμησεν
 ἐκεῖ θυσιαστήριον Δαυὶδ καὶ ἀνήγαγεν εὐθὺς ὀλοκαυτώσεις. 25
 καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος, καὶ συνεσχέθη ἐπάνωθεν Ἰσ-
 ραὴλ ἡ θραῦσις.

1 καὶ ρ' χιλιάδες m. 1 in mg. add. B om. M. — ὑπ' post
 μάχαιραν ins. N. — 4 προσώχθησεν ACHMP. — 10 ἔμπροσθεν
 ἐκ προσώπου PR. — 11 γὰρ τὸν προφήτην AG. — 16 κύριος ὁ
 θεὸς N. — ἕως ἐσπέρας AG. — 19 αὐτῷ C om. N. — 22 δὴ om. N.

1 Ἰσραὴλ χιλιάδες ρ' /// ἀνδρῶν ἐσπ. (rell. om. et lit. interpos.)
 P. — 24 καὶ ὠκοδομήσας εὐθὺς ἐκεῖ — καὶ ἀναγαγὼν ὀλοκαυτ.
 ἐπήκουσε κύριος P.

Ταῦτα δέ, φησὶ πάλιν Θεοδώρητος, οὐκ ἀπεικὸς συμβέ-
 βηκεν, ἀλλ' οἰκείας παρανομίας ἔτισε δίκας ὁ λαὸς διὰ
 προφάσεως. καταλιπὼν γὰρ τὸν εὐσεβῆ καὶ θεῖον βασιλέα
 τυράννω καὶ πατραλοῖα παιδὶ συνεστράτευσεν. οὕτω δὲ καὶ
 5 διὰ τὴν τοῦ Σαοὺλ εἰς τοὺς Γαβαωνίτας ἀναίρεσιν ἐπαι-
 δεύθησαν διὰ λιμοῦ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτήν. ὁ μὲν γὰρ
 λαὸς ἅπας καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ πεποίηκε τὰς πρὸς τοὺς
 Γαβαωνίτας συνθήκας, ἐκοινώνησε δὲ τῶν ὅρκων καὶ Ἐλεά-
 ζαρ ὁ ἀρχιερεὺς. ἔδει τοίνυν τοὺς ἀπογόνους τῶν ὁμω-
 10 μοκότων μὴ παραβῆναι τὸν ὅρκον καὶ τὰς σπονδάς, ἀλλὰ
 καὶ πεῖσαι μᾶλλον τὸν παρανομοῦντα βασιλέα τὰς πρὸς αὐ-
 τοὺς φυλάξαι συνθήκας. ἐφ' οὗς καὶ πεπλήρωται τὸ παρὰ
 τοῦ Νῶε πρὸς τὸν προπάτορα αὐτῶν Χαναὰν εἰρημένον·
 ἐπικατάρατος Χαναὰν παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς
 15 αὐτοῦ. διὸ φησι πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς μετὰ τὴν φανέρωσιν
 τῆς πανουργίας αὐτῶν· καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε. οὐ μὴ
 ἐκλείπη ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλοκόπος καὶ ὕδροφόρος
 ἔμοι καὶ τῷ θεῷ μου. καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὕδροφόρους πάσῃ τῇ συνα-
 20 γωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο ἐγένοντο
 οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ξυλοκόποι καὶ ὕδροφόροι τῷ θυ-
 σιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης καὶ εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἐκλέξηται κύριος. ἐπεὶ
 οὖν ταῦτα παρελογίσαντο, διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου
 25 τελευτήν ὑπέστησαν τὴν διὰ τοῦ λιμοῦ παιδεῖαν. διδάσκει

1—4 Theodoret. in II. Regg. Quaest. 45 Migne Tom. 80,
 660 A. — 4—12 Theodoret. *ib.* Quaest. 42 Migne 652 B. —
 14 Gen. 9, 25. — 17 Jos. 9, 23 (29); 27 (33). — 23—25 Theodoret.
 l. l. Migne 652 C. — 25—p. 181, 3 *ib.* 653 B.

1 ἀπεικὸς AP ἀπεικῶς CFLM. — 7 ναυῆ BCFGLNRV
 ναυὶ A. — 11 καὶ τὰς N. — 12 ἐφ' οἷς BGN. — 17 ἐκλείπει
 HLP ἐκλίπει F ἐκλίπη V ἐκλίποι BR ἐκλείψει AG. — 19 ξυλο-
 κόπους] ξυλοφόρους N. — 21 ἐν γαβαὼν (-ῶν F) FG. — 23 οὗ]
 δν ABG Jos. — 24 παρελογίσαντο AHMP περιελογίσαντο C.

γοῦν ἡμᾶς ὁ λόγος μὴ παραβαίνειν τὰς ἐπὶ θεοῦ γινομένας
 μεθ' ὄρκων συνθήκας, κἂν εἰς ἄλλων ὠφέλειαν ἢ παρὰ-
 βασις γίνεται. ἀγνοῶν δὲ τὴν αἰτίαν ὁ Δαυὶδ τῆς θεηλά- 128 M.
 του πληγῆς τοῦ λιμοῦ τὸν θεὸν ἠρώτησεν, καὶ μαθὼν ὡς
 ἔνεκεν τῆς τῶν Γαβαωνιτῶν ἀδίκου ἀναιρέσεως εὐθύνας 5
 εἰσπράττονται, αὐτοῖς ἐκείνοις ἐχρήσατο κριταῖς τοῖς ἡδικη-
 μένοις λέγων· τί ποιήσω ὑμῖν; καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι; καὶ
 φασιν· οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον μετὰ Σαοὺλ
 καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν θανατώσαι
 ἄνδρα ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁ διώξας ἡμᾶς καὶ συν- 10
 τελέσας, καὶ ὥσπερ ἐλογίσατο ἡμᾶς ἐξολοθρεῦσαι, ἀφανίσω-
 μεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἀντικαθίστασθαι παντὶ ὄρφι Ἰσραὴλ, καὶ
 δοθήτωσαν ἡμῖν ἄνδρες ζ' ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξιλασό-
 μεθα ἐν αὐτοῖς κυρίῳ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Σαοὺλ. ἐν ἐκείνῳ
 τοίνυν τῷ χωρίῳ τοὺς ἐκδοθέντας αὐτοῖς ἀνεσκολόπισαν 15
 ἄνδρας, ἐν ᾧ τὰς παρανόμους ἐτόλμησεν ἐκεῖνος μαιφονίας.
 οὗτοι δὲ ἦσαν τοῦ Σαοὺλ δύο μὲν υἱοὶ νόθοι, πέντε δὲ
 υἱῶν αὐτοῦ ὑστέρων. τῆς οὖν τιμωρίας γεγεννημένης ἱλεως
 ὁ δεσπότης ἐγένετο, καὶ ἡ γῆ τὸν ἐξ ἔθους καρπὸν ἔδωκεν.
 ἡμεῖς δὲ μανθάνομεν διὰ τούτων, ὡς γένους ὁ θεὸς οὐκ 20
 οἶδε διαφοράν, ἀλλὰ τοῖς ἡδικημένοις, κἂν ἄλλογενεῖς ᾖσιν,
 ἐπαμύνει δικαίως, εἰ καὶ παρὰ πόδας οὐκ ἀπαιτεῖ δίκας.
 ἀμέλει γὰρ καὶ τότε μακροθυμήσας ἔτη μ' οὕτω τὰς εὐθύ-
 νας εἰσπράττεται νῦν ἐπὶ τοῦ Δαυίδ. αὕξει δὲ αὐτῶν τὴν

3—7 Theodoret. l. l. Migne 652 fm. — 7 II. Regg. 21, 3 sqq.
 — 7—22 Theodoret. ib. 653 C. — 22—24 ib. 652 C. — 24—p. 182,
 13 Theodoret. ib. Quaest. 45 Migne 660 B.

1 οὖν CGR. — γενομένας GHMRV. — 2 συνθήκας μεθ'
 ὄρκων AG. — 3 γίνηται BV γένηται GN. — ὁ δαδ v. 4 post
 λιμοῦ ins. AG. — 7 ἐξιλάσσομαι AM Regg. — 11 ἐλογίσατο AC
 FHMP (καὶ ὃς παρελογίσατο Regg. Theod.). — 13 ἐξιλασώμεθα
 AFHLMR. — 14 ἐν ante αὐτοῖς om. N. — τοῦ om. LN. —
 15 τοίνυν] οὖν RV. — 16 ἐκεῖνος ἐτόλμησεν GN ἐκείνας ἐτόλ-
 μησεν R. — 18 ἱλεος ACFHMR. — 19 δέδωκεν FNR. — 20 μαν-
 θάνομεν BM. — 21 διαφοράν CFLM.

κατηγορίαν τὸ τὸν μὲν Σαοὺλ καταψηφισθέντα καὶ τῆς
 θέλας χάριτος γυμνωθέντα μὴ καταλιπεῖν μέχρι τέλους ζωῆς
 αὐτοῦ, τὸν δὲ μυρίων αὐτοῖς ἀγαθῶν γενόμενον πρόξενον
 καὶ τὸ τῶν ἄλλοφύλων καταλύσαντα θράσος καὶ τὸν Ἀμα-
 5 λῆκ πανωλεθρίᾳ μὲν παραδῶσαντα, Ἰδουμαίους δὲ καὶ Μωα-
 βίτας καὶ Ἀμμωνίτας καὶ Σύρους ἐκατέρους χειρωσάμενον
 καὶ δουλωσάμενον καὶ φόρους ἀναγκάσαντα φέρειν καὶ
 προφητικῆς χάριτος ἀπολαύσαντα οὐ μόνον κατέλιπεν, ἀλλὰ
 καὶ ἀντιπαρατάξασθαι καὶ δοῦναι τὰ πολεμίων καὶ συμπρᾶ-
 10 ξαι μισοφόνῳ καὶ παρὰ νόμον τέκνῳ. ὅθεν ὁ δίκαιος κριτῆς
 αὐτοὺς δίκας εἰσεπράξατο διὰ τῆς ὑποθέσεως Δαυίδ. καὶ
 γὰρ αὐτὸν ἡδίκησαν, καθὼς δηλοῖ καὶ ἡ ἱστορία λέγουσα·
 129 M. καὶ προσέθετο ὀργῇ κύριος ἐκκαῆναι ἐν Ἰσραήλ. οὐ μὴν
 δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτὸς διὰ τῆς αὐτῆς ἐπαναστάσεως τοῦ υἱοῦ
 15 δίκας ἐναργεῖς ἔτισε τοῦ τε φόνου καὶ τῆς μοιχείας κατὰ
 τὴν θέαν πρόρρησιν. φησὶ γάρ· τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ
 ἐγὼ ἐγείρω κακὰ ἐπὶ σὲ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ὅσον τοίνυν ὀνίνησι θλίψεις καὶ συμφορὰ καὶ μέρμυρα
 καὶ ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἱστορίας μανθάνομεν. διακόμενος
 20 γὰρ ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ὁ θεῖος οὗτος Δαυίδ πᾶσαν κατώρθου
 φιλοσοφίαν, καὶ παραταττόμενος μὲν καὶ ταῖς φροντίσι τῶν
 πολέμων ἐνασχολῶν τὴν διάνοιαν κατὰ τοὺς ἱεροὺς ἐπολιτεύετο
 νόμους, ἀνακωχῆς δὲ τυχὼν ὀλίγης τὸν ὄλισθον ἐκείνον

13 II. Regg. 24, 1. — 16 II. Regg. 12, 11. — 18—p. 183,
 11 Theodoret. *ib.* Quaest. 24 Migne 624 A.

1 τὸ om. NR. — 3 ἀγαθῶν αὐτοῖς F ἀγαθῶν om. M. —
 4 ἀμ. μὲν πανολ. παραδ. FL. — 5 πανωλεθρία codd. praeter
 AGRV. — 6 ἀμμωνίτας CFG. — 8 κατέλειπεν DGMP κατέλει-
 πον H κατέλιπον R (καταλιπεῖν Theod.). — 9 τὰ τῶν πολ. FG.
 — 11 δίκας αὐτοῖς AGL. — 13 ὀργῇ κύριος L ὀργῇ κυρίου M
 κύριος ὀργῇ BF. — 14 αὐτῆς om. RV. — 19 δὲ] δὴ B om. FRV.
 — 20 οὗτος om. ABGL. — κατώρθου ABCFHL. — 21 παρα-
 ττόμενος P ταρταττόμενος M. — 22 πολεμίων FLR.

4 τὸν μὲν ἀμ. παραδῶσαντα πανολ. P. — 12 ἡδίκησαν. ὅπερ
 δὴ καὶ ἡ ἱστ. δηλοῦσα φησὶν P.

ὑπέμεινεν. ἐγένετο, γάρ φησιν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς δέλλης, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τῶν βασιλείων, καὶ εἶδε γυναιῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα. πολὺς ὁ πόλεμος καὶ σφοδρὸς, ἄνεσις καὶ τρυφή 5 καὶ βασιλεία καὶ ἐξουσία καὶ σώματος ὥρα καὶ μετὰ τροφῆς κόρον ἡ προσβολή, ὅτε καὶ τοῖς μὴ βουλομένοις ὁ σπινθὴρ ὑποτύφεται οἷον εἰς συμμαχίαν καὶ ἀνδρείαν τὴν τροφὴν δεχόμενος. δῆλος δὲ ἐστίν, ὅτι σφοδρότερον κατὰ φύσιν εἶχε τῆς ἐπιθυμίας τὸ πάθος. οὐ γὰρ ἂν πλείοσιν ἐχρήσατο 10 γυναιξίν, εἰ μὴ τῆς φύσεως τοῦτο δρᾶσαι βιασαμένης.

Ὅθεν φησὶν ὁ μέγας Ἀναστάσιος Θεουπόλεως· ἰστέον ὅτι πολλὰ καὶ διάφορά εἰσι παρὰ τῷ δικαιοκρίτῃ θεῷ τὰ κρίματα καὶ αἱ ἀνταποδόσεις, ἃς μέλλει ποιεῖν ἐπὶ τῶν εἰς τὸ σῶμα ἁμαρτανόντων καὶ ἀκρατῶς τε καὶ ἀφειδῶς ἐξου- 15 στρουμένων καὶ λαγνευόντων. εἰσὶ γὰρ καὶ χῶραι θερμαῖ τινες, αἱ πεφύκασιν ἐκ θερμότητος ἁέρων ἢ καὶ ὑδάτων καὶ τροφῶν τὰ σώματα διεγείρειν πρὸς ἀκρατεῖς μίξεις, καθάπερ Αἴγυπτος καὶ Αἰθιοπία καὶ Ἰερικώ, Γομορρίτις ἐνορία, καὶ ἡ Περσικὴ χώρα. εἰσὶ δὲ πάλιν καὶ γένη πρὸς ἀσέλγειαν 20 καὶ ἀκολασίαν εὐρίπιστα μᾶλλον, ἃ καὶ ἐκ συννηθείας ἢ καὶ ἐξ ἐτέρας αἰτίας ῥυπαρώτερα καὶ ἀκολαστότερα ὑπάρχουσιν,

1 Π. Regg. 11, 2. — 12—15 Anastas. Sin. Quaest. 8 Migne Tom. 89, 392 C.

3 δώματος FR. — βασιλείων BFGL βασιλειῶν R. — 4 δώματος FLR ὕψους AG. — 6 τρυφῆς κόρον CGLV κόρον τρυφῆς R τρυφῆς καὶ κόρον F. — 8 ἀποτύφεται N ὑποτίθεται G. — τρυφὴν FLRV. — 9 δῆλον AG. — 13 δικαίῳ κριτῇ (κρίτῃ sic HM) CFHM Anast. δικαίῳ θεῷ sed m. 1 spr. vers. κριτῇ A. — 14 αἱ om. AHM m. 1 spr. vers. F. — 17 αἱ R αἷς CF. — 18 τρυφῶν N. — 19 γομορρίτις GRV γομορρήτις B γομορρίτης N γωμορρήτις A γομορρήτης F γομορρήτης C γομορρήτης P. — 20 πάλιν om. N. — πρὸς ἀκολασίαν καὶ ἀσέλγειαν AG.

17 καὶ ante ὑδάτων om. P. — 18 σώματα ἐκθερμαίνουσαι P. — 21 &] ἢ P. — 22 ὑπάρχουσιν om. P.

130 M. ὥς τὰ τῶν Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων. ἀλλ' εἰ καὶ οὕτως δ
κατὰ θεὸν ζῶν ἄνθρωπος ἐφέλκεται καὶ διὰ τοιαύτην αἰτίαν
πρὸς ἁμαρτίαν, ἀλλὰ δεῖ τὴν φύσιν ἐκβιάζεσθαι κατὰ πάντα
τρόπον. βιαστὴ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν καὶ βια-
5 σται ἀρπάξουσιν αὐτήν. καί· χρηὶ μέχρις αἵματος πρὸς τὴν
ἁμαρτίαν ἀνταγωνίζεσθαι. οὐδεὶς γάρ, φησιν, στεφανοῦται,
ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. διακύνσας τοίνυν ἀπλοϊκῶς, οὐ
περιέργως, καὶ ἰδὼν τὸ γύναιον λουόμενον, οὐκ ἔφηνε τὴν
θέαν ὥς ὀλεθρίαν, ἀλλὰ κατατελχθεὶς τῷ τῆς ὥρας δελέατι
10 τὸ τῆς ἁμαρτίας κατέπειν ἄγκιστρον. ὅμως οὐκ ἐκ πονηρᾶς
γνώμης τε καὶ συνηθείας, ἀλλ' ἐκ περιστάσεως καὶ συναρ-
παγῆς τὴν ἄγρην τε καὶ πληγὴν ἐδέξατο. καὶ ἑτέρου πά-
θους χείρονος ἵαμα τάχα γέγονεν, ἐπάρσεως, ὅπερ δὴ καὶ
αὐτὸς ὑπεμφαίνων ἔλεγεν· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθη καὶ
15 ἐξηπορήθη. καί· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυνηᾷ μου· οὐ μὴ
σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος. ἀλλ' ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπει-
νωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. τὰ γάρτοι
σφάλματα καὶ ἐλαττώματα τῶν εὐλαβῶν γίνονται πολλάκις
20 κατ' οἰκονομίαν πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ θεοῦ συγχωροῦντος

4 Matth. 11, 12. — 5 Hebr. 12, 4. — 6 II. Tim. 2, 5. —
7—10 Theodoret. in II. Regg. Quaest. 24 Migne Tom. 80, 624 C.
— 10—12 Theodoret. *ib.* 628 A. — 14 Psalm. 87 (88), 16. —
15 Psalm. 29 (30), 7. — 16 Psalm. 118 (119), 71. — 18—p. 185,
2 Basil. Regulae brev. tract. Quaest. 81 Migne Tom. 31, 1140 D
cf. Anastas. Sin. Quaest. 9 Migne Tom. 89, 429 D.

1 καὶ ἀσσυρίων GP om. N. — 2 ἐφέλκεται ζῶν (om. ἄνθρωπος)
HM ἄνθρωπος om. etiam D. — 3 ἀλλὰ δεῖ — pg. 211, 28 πτώμα
om. A decem foliis intercisit. — 4 ἐστιν om. GP. — 6 φησιν
om. N. — 9 θεωρίαν BG. — δελεάματι P δελεάσματος FG. —
11 τε om. FG. — 15 δέ] δὴ G om. BHM. — 20 κατ' οἶκον. τοῦ
θεοῦ πρὸς τὸ συμφέρον συγχωροῦντος N.

1 τῶν om. P. — 3 πρὸς τὴν ἁμαρτίαν P. — 5 ἀρπάσσουσιν P.
— χρηὶ om. P. — 9 κατατελχθεὶς P. — 18 με, κύριε, ὅπως P. —
σου. καί· ἔγνω, κύριε, ὅτι δικαισύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀλη-
θεία ἐταπεινωσάς με [Psalm. 118 (119), 75]. καί· ἐπάρας κατέρ-
ραξάς με [Psalm. 101 (102), 11] P.

ἐνίστε ὀλισθῆσαι εἰς θεραπείαν ἐπάρσεως προλαβούσης, οἷον
 ἐστὶ τὸ ὑπὸ Πέτρου εἰρημένον καὶ ἐπ' αὐτοῦ γεγεννημένον.
 καὶ ἀπλῶς ῥαθυμίας ἦν, οὐ κακοηθείας ἡ ἁμαρτία, ἥτις
 αὐτὸν καὶ συγγνώμης μεταλαχεῖν παρεσκεύασεν. οἱ μὲν γὰρ
 τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ κακίστης ἕξεως καὶ συνηθείας ἁμαρτά- 5
 νουσιν, οἱ δὲ κατὰ συναρπαγὴν καὶ παρὰ προαίρεσιν, ὥς
 φησιν ὁ σοφός· ἔστιν ὀλισθαίνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς. καὶ
 τίς οὐχ ἥμαρτεν; διὸ τὰς χαλεπὰς ἀπειλεῖ τιμωρίας ὁ τῶν
 ψυχῶν ἰατρός καὶ ἐπάγει αὐτάς, αἵτινες λαμπρότερον ἔδειξαν
 τοῦ θαυμαστοῦ βασιλέως τὸ κλέος. αἱ γὰρ θεήλατοι πληγαὶ 10
 τὴν νόσον ἐκείνην ἐξήλασαν καὶ τὴν προτέραν ὑγίαν ἀπέ-
 δωκαν. καὶ γὰρ παντοδαπαῖς αὐτὸν οἶα δὴ πάνσοφος ἰατρός
 παιδείαις ὑπέβαλε μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰρη-
 κῶς γὰρ ὁ προφήτης· οὐ μὴ ἀποθάνης, ἐπήγαγεν· πλήν
 παροργίζων παρώργισας ἐν τοῖς ὑπεναντίοις τὸν κύριον. 15 131 M.
 καὶ πρῶτον μέντοι τὸ μοιχαλίδιον παιδίον ἐπάταξεν ὁ θεός,
 ἔπειτα δὲ καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ κατ' αὐτοῦ ἐπανάστασιν παρα-
 δηλῶν φησιν· καὶ νῦν οὐκ ἐξαρθήσεται φορμαῖα ἐκ τοῦ
 οἴκου σου. εἰκότως οὖν ἔλεγεν· παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ
 κύριος, τῷ δὲ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. ὅταν τοίνυν ἴδῃς 20
 ἁμαρτωλὸν τινα πλουτοῦντα, εὐημεροῦντα, ὑγιαίνοντα καὶ
 μηδὲν κακὸν πάσχοντα, στέναξον, δάκρυσον, πένθησον αὐ-
 τόν, ὥς προσθήκην εἰς κόλασιν αὐτῷ ταῦτα συμβαίνοντα.
 ὥσπερ γὰρ οἱ πολλὰ ἁμαρτάνοντες καὶ μὴ μετανοοῦντες
 θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς ὀργῆς θησαυρόν, οὕτως οἱ μετὰ τοῦ 25

3—4 Theod. l. l. 628 A. — 7 Sir. 19, 16. — 8—16 Theod.
 l. l. 629 A. B. — 14 II. Regg. 12, 14. — 18 *ib.* 12, 10. —
 19 Psalm. 117 (118), 18.

2 ὑπὸ τοῦ π. FG. — ἐπ' αὐτοῦ FGM ἀπ' αὐτοῦ R ἐπ'
 αὐτῷ L. — 3 ἡ om. N. — 4 μετασχεῖν LR. — 7 καὶ ante οὐκ
 om. N. — 13 ὑπέλαβε D ἀπέλαβε R. — 17 υἱοῦ αὐτοῦ κατ' αὐτοῦ
 BN. — προδηλῶν BG. — 23 αὐτῷ ταῦτα BP ταῦτα αὐτῷ rell.
 — 25 οἱ μὴ μετὰ N *in* D μὴ eras.

9 ταύτας P. — 22 πένθησον om. P.

- μηδὲν κολάζεσθαι καὶ εὐπραγίας ἀπολαύοντες μείζονα τὴν τιμωρίαν ὑποστήσονται. καὶ δῆλον οὖν ἀπὸ τῶν μελλόντων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντος βίου τὸ ὑπόδειγμα. ὁ γάρτοι Δαυὶδ οὗτος μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐκείνην ἐνεκα-
 5 λείτο σφοδρότερον ὥς πολλῆς ἀπολαύσας ἀδείας καὶ τοιοῦτος γενόμενος. φησὶ γὰρ ὀνειδίζων αὐτὸν ὁ θεὸς διὰ Νάθαν πάλιν οὕτως· ἐγὼ ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαοὺλ καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ εἰ
 10 μικρόν ἐστιν, καὶ προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα. καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν μου. τότε ἀκούσονται οἱ εὐμεροῦντες νῦν καὶ τὰς ἐντολὰς κυρίου μὴ φυλάξαντες· ἀμήν, λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.
- 15 Ὁ οὖν μακάριος Δαυὶδ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καλέσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶντα εἶπεν αὐτῷ· Σολομῶν, τέκνον μου, ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχὴν τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐπ' ἐμὲ λέγων· αἷμα εἰς πληθὺς ἐξέχεας καὶ πολέμους ἐποίησας
 20 μεγάλους, οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται σοι, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν
- 132 M. ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν ὄντων κυκλόθεν, ὅτι Σολομῶν ὄνομα αὐτῷ, καὶ οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου. καὶ νῦν ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν

7—11 II. Regg. 12, 7. — 12 Luc. 13, 27; Matth. 25, 41. — 15—p. 187, 4 I. Chron. 22, 7 sqq.

5 ἀδείας PR ἀειδίας C ἀδικίας M. — 7 εἰς om. CFHLMRV. — 8 ἐρυσάμην BFHMP et D corr. incert. qua m. — 10 καὶ ante προσθήσω om. FR. — κατὰ πάντα F κατὰ πάντα ταῦτα R. — τί om. B ὅτι om. G. — 12 νῦν — φυλάξαντες om. CF. — 15 οὖν] δὲ FR. — 18 ἐπ' ἐμοὶ CLNV.

5 ἀδείας τοιοῦτος γέγονε P. — 6 ὁ θεὸς ὀνειδίζων αὐτὸν P. — 11 τοῦτο καὶ τότε P. — 12 νῦν om. P. — 12 ἀμήν — 14 οὕτως om. P. — 21 ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κυρίου πάντων κυκλόθεν P.

μου ἡτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσίου τάλαντα χιλιάδας ρ' καὶ ἀργυρίου τάλαντα χιλίας χιλιάδας καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον οὗ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθετες εἰς οἰκοδομήν ναοῦ κυρίου. τὸ δὲ τάλαντον ἔχει λίτρας ρκε'. καὶ Δαυὶδ πρεσβύτερης καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ βασιλεύσας τὸν υἱὸν 5 αὐτοῦ Σολομῶντα πάλιν εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ· ἰδοὺ ἡτοίμασα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ πρὸς τούτοις δέδωκα ἐκτὸς ὧν ἡτοίμασα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων τάλαντα τρισχίλια χρυσίου τοῦ ἐκ 10 Σουφῆρ καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ. οἱ δὲ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ χρυσίου τάλαντα ἑπτακισχίλια καὶ ἀργύριον καὶ λίθους τιμίους καὶ χαλκὸν ἄπειρον. καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ὁ 15 Δαυὶδ καὶ ἀποστείλας εἶπεν αὐθις τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ νῦν, Σολομών, γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θιλούσῃ, ὅτι καρδίας πάσας ἐτάζει κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει. καὶ ἐὰν ζητήσης αὐτόν, εὐρεθήσεται σοι, καὶ ἐὰν κατα- 20 λείψῃς αὐτόν, καταλείψει σε εἰς τέλος. καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σολομῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ παντὸς καὶ τῶν χερουβὶμ τῶν διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου, πάντα ἐν

4 I. Chron. 23, 1. — 6—15 I. Chron. 29, 3 sqq. — 16—21 I. Chron. 28, 9 sqq. — 21—p. 188, 2 I. Chron. 28, 11; 18 sqq.

5 πρεσβύτερος FL. — 7 τοῦ θεοῦ μου R κυρίου θεοῦ μου N κυρίου τοῦ θεοῦ μου B κυρίου (rell. om.) G. — καὶ ἀργύριον N. — 8 καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους CF. — 10 τὸν ἅγιον CFGLV τοῦ ἁγίου R. — 11 σουφῆρ F σουφείρ BGR. — 13 τοῦ οἴκου PR. — 18 αὐτὸν GLV. — 23 διαπετασμένων CPR. — 24 τῆς διαθήκης CN.

1 χρυσίου τάλαντων P. — 2 ἀργ. τάλαντα χιλιάδας ρκε' P. — 13 κυρίου in P m. 1 spr. vers.

γραφῇ χειρὸς κυρίου δέδωκε Δαυὶδ Σολομὼν τῷ υἱῷ αὐτοῦ
 λέγων· ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, ὅτι κύριος ὁ θεὸς μου μετὰ σου.
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐτελεύτησε Δαυὶδ ἐν γῆρει καλῶ καὶ πλήρης
 ἡμερῶν, πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ εὐσεβείᾳ, ἐτῶν ο΄. φησὶ γάρ·
 5 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Σαούλ, καὶ ἔρχονται
 ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας ἐν Χεβρων καὶ κρίνουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ
 τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. καὶ πάλιν· ἔρχονται
 πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Δαυὶδ εἰς Χεβρων
 καὶ κρίνουσιν αὐτὸν εἰς βασιλείᾳ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. υἱὸς
 10 τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἐβασί-
 133 **Μ.** λευσεν ἔτη μ΄. ἀλλὰ τῆς μὲν βασιλικῆς χρίσεως διὰ Σα-
 μουὴλ ἡξιώθη, τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ ἱστορία
 κρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν. τελευτήσας τοῖνυν ἐτάφη ἐν
 τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ εἰς τὸ μέγιστον μνημα, ὃ κατεσκεύασεν
 15 ὁ σοφώτατος υἱὸς αὐτοῦ Σολομὼν παρὰ τὸν Σιλωὰμ ἄν-
 τρωδεις ἔχον τὸ σχῆμα διὰ βάθους μεμηχανευμένον πρὸς
 τὸ μὴ φαίνεσθαι καὶ τὴν Σολομώντειον δηλοῦν σοφίαν
 τε καὶ πολυτέλειαν, ἐν ᾧ δὴ καὶ συγκατάρωξε τῷ πατρὶ
 πολλὰς μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ, καθὼς φησιν Ἰώσηπος.
 20 καὶ δῆλον ἐκ τῶν ὕστερον γενομένων. ὁ γάρτοι ἀρχιερεὺς
 Ὑρκανὸς πολιορκουμένης τῆς πόλεως ὑπ’ Ἀντιόχου τοῦ
 Δημητρίου παιδὸς ἀνολῆας τὸ μνημα τάλαντα τρισχίλια ἐκεῖ-
 θεν ἐξεφόρησεν. μεθ’ ὃν Ἡρώδης γυνὸς ὡς Ὑρκανὸς τοῦτο
 πεποίηκεν, ἥνοιξε καὶ αὐτὸς τὸν τάφον, καὶ χρήματα μὲν

3 I. Chron. 29, 28. — 5 II. Regg. 2, 4; 5, 3. — 11—13 Theod.
 in II. Regg. Quaest. 15 Migne Tom. 80, 608. — 13—p. 189,
 4 Joseph. Ant. VII, 392 sqq. cf. Syncell. I pg. 548, 17 Leo Gr.
 pg. 53, 11.

2 μου] σου N om. FR. — 3 καὶ ante πλήρης om. N. — 6 χεβρων
 CFHMP. — 6 καὶ κρίνουσι — 8 χεβρων om. CFGLR sed in G v. 9
 post Ἰσραὴλ add.: καὶ πάλιν — ἐν χεβρων, καὶ κρίνουσι — Ἰούδα.
 — 8 εἰς χεβρων (χεβρων N) NP ἐν χεβρων BGV. — 9 εἰς om. BF
 GH. — υἱὸς] καὶ ἦν L om. CF. — 10 ὁ δαδ C δαυιδ om. V. —
 16 ἔχων GLMPV. — 20 εἰς ὕστερον BLMRV ἐσῦστερον G.

4 καὶ ante εὐσεβείᾳ om. P.

οὐχ εὗρεν, κόσμον δὲ χρύσειον καὶ κειμήλια πάμπολλα ἀνείλατο. πειραθέντος δὲ αὐτοῦ ἐνδοτέρω χωρεῖν, οὗ τὰ σώματα Δαυὶδ τε καὶ Σολομῶντος ἐτέθησαν, πῦρ ἐξελθὼν δύο τῶν δορυφόρων αὐτοῦ διέφθειρεν.

[γ'. Περὶ Σολομῶντος.]

5

Μετὰ δὲ τὸν Δαυὶδ ἐβασίλευσε Σολομὼν υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μ'. ὃς τὴν πανθαύμαστον καὶ θεόδοτον τε καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον σοφίαν ὁ θαυμάσιος ὄντως δεξάμενος, καὶ ἐν τῷ ν' καὶ μ' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν νῦν Ἰσραήλ, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ Νισάν, ὑπάρ- 10 χων ἐτῶν λγ' συνήγαγεν ἐργάτας χιλιάδας π' καὶ λατόμους χιλιάδας ο' ἐν τῷ Λιβάνῳ ὄρει καὶ ἐπιστάτας γχ' προστησάμενος ἀπήρξατο τῆς οἰκοδομῆς ἐν ὄρει, οὗ ὥφθη κύριος Δαυὶδ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν ἄλῳ Ὄρνά τοῦ Ἰεβουσαίου, ἐν ᾧ καὶ πρότερον Ἀβραὰμ θυσιαστήριον ᾠκοδόμησεν. 15 καὶ δὴ λίθους ἀκροτόμους καὶ ἀπελεκήτους ἦτοι ἄδαμαν- 134 M. τίνους καὶ παμμεγέθεις λίαν εἰς τὰ θεμέλια θέμενος ἔχοντα πήχεις ι' τὸ σύμπαχον καὶ πάσης ὁμοῦ τῆς δομῆσεως τοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ ᾠκοδόμησε τὴν τε πόλιν Ἰερουσαλὴμ καὶ

8 III. Regg. 6, 1. II. Chron. 3, 2. — 11 II. Chron. 2, 2. — 13 sqq. III. Regg. 6, 2 sqq. II. Chron. 3, 1 sqq.

1 ἀνείλετο BG. — 3 ἐξελθὼν BFNPR. — 6 τὸν om. FRV. — σολ. υἱὸς αὐτοῦ MPR ὁ υἱὸς αὐτοῦ σολ. BG σολ. ὁ υἱὸς αὐτοῦ rell. — 7 τε καὶ θεόδοτον καὶ V. — καὶ ante θεόδοτον om. FG. — τε καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον om. B et R, qui τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον post σοφίαν ins. — ὑπεράνθρωπον MV. — 8 ὁ θαυμ. οὗτος G ὁ πανθαύμαστος ὄντως N om. F. — 10 νισάν GP νησάν CNV νισάν R νισᾶν F. — 12 τχ' G, αχ' B χιλίους χ' R. — 14 ὄρνᾶ BFGLNV ὄρνᾶ C ὄρνᾶ P. — 16 ἄδαμαντίνους B et D sed m. correctoris ut vid. ἄδαμαντίνους GRV ἄδαμαντιαίους L. — 17 ἔχοντες NV. — 18. 19 τοῦ ναοῦ τοῦ τοίχου BCLN. — ἀρξάμενος post ναοῦ add. Muralt. Mihi vitium in verbo inaudito σύμπαχον latere videtur. — τε om. BR. — ἰερουσαλὴμ om. CFLNR.

1 οὐκ εὗρεν P. — 7. σαράκοντα P. — 18 ι'] δώδεκα P.

τὸν ναὸν κυρίου ἐν ἔτεσιν ζ', μῆκος πηχῶν ξ' καὶ εὖρος
 πηχῶν κ' καὶ ὕψος πηχῶν ρκ'. διώροφος γὰρ ἦν, ὡς
 φησιν Ἰώσηπος, ὅπερ οὖν καὶ ἡ τῶν παραλειπομένων
 βίβλος δεδήλωκεν. μηδεὶς δὲ νομιζέτω τήνδε τὴν βίβλον
 5 πρὸς τὰς βασιλείας διαφωνεῖν, ἐπειδὴ τοῦ ναοῦ τὸ μῆκος
 ἐνταῦθα μὲν εὐρίσκομεν πηχῶν ξ', ἐκεῖ δὲ μ'. εὐρήσει γὰρ
 πρὸς τοῖς μ' ἄλλας κ' τοῦ καλουμένου Λαβήρ, τοῦτ' ἔστι
 τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. οὕτω πάλιν ἐκεῖ μὲν τὸ ὕψος πηχῶν
 κε', ἐνταῦθα δὲ ρκ'. ἀμέλει γέ τοι καὶ ἐν τῷ παραδείγματι
 10 προῦπέφηνεν ὁ Θεὸς Δαυὶδ πρὸς τὸν υἱὸν λέγων· καὶ τὰ
 ὑπερῶα ποιήσεις. καὶ γὰρ καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει τῶν βα-
 σιλειῶν, ὅτι οὐ μόνον διώροφα ἀλλὰ καὶ τριώροφα εἶχεν ὁ
 οἶκος ὑπερῶα. ἐλικτή, γὰρ φησιν, ἡ ἀνάβασις ἦν εἰς τὴν
 μέσην καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα. εὐρότατος γὰρ
 15 ὑπάρχων ὁ τοῦχος κοχλιοειδῆ τὴν ἀνάβασιν εἶχεν. καὶ κατε-
 χρύσασε τὸ ὑπερῶον ὅλον καὶ πᾶν τὸ ἔδαφος καὶ τοὺς
 τοίχους ποιήσας πλίνθους χρυσᾶς πενταπῆγεις, καὶ ἥλοις
 ἀργυρέοις μαστοειδέσι ταλαντιαίοις ἐφ' ἐκάστης πλίνθου
 καθήλωσε τέσσαρας, καὶ χερουβὶμ ἐπὶ τὸν τοῖχον ὅλον
 20 ἔγλυψεν. κατακοσμήσας οὖν λίθοις τιμίοις καὶ χρυσῷ τῷ
 ἐκ Σουφῆρ καταχρύσώσας τὸν τε οἶκον, ὡς εἴρηται, καὶ

2—4 Theodoret. in III. Regg. Quaest. 23 *fin.* Migne Tom. 80, 685 B. cf. Joseph. Ant. VIII, 64. — 4—13 Theodoret. in II. Parall. Mišne Tom. 80, 820 B. — 10 I. Chron. 28, 20. — 13—15 Theod. in III. Regg. Quaest. 24 Migne Tom. 80, 685 C. — 13 III. Regg. 6, 8 (12). — 15—19 cf. Euseb. Praep. ev. IX, 34, 5. — 19 *sqq.* cf. III. Regg. 6, 16 *sqq.* II. Chron. 3, 7 *sqq.* Euseb. l. l. 34, 6.

1 καὶ *om.* codd. *praeter* BGP. — 2 διώροφος FGM διώροφος B. — 11 καὶ ἡ ἱστορία δὲ (*om.* καὶ γὰρ) F Theod. — 12 διώροφα (-ωφα M) CFGM. — τριώροφα (-ωφα M) CFGM τριώροφα B. — 13 φησιν *om.* BG. — 14 τριώροφα FGM τριώροφα B. — εὐρότατος DGP εὐρότατος (εὐρ. CFL) CFLM εὐρότατος BV. — 15 κοχλιοειδῆ FV *et* B m. 2 *corr. ex* χλοειδῆ. χλιοειδῆ M. — 16 τοῖς τοίχοις RV τοῦ τείχους G. — 21 σουφειρ BGR.

1 ξ'] μ' P. — 2 ρκ'] κε' P. — γὰρ] δὲ P. — 4 καὶ μηδεὶς νομιζέτω P. — 9 κε'] κβ' P. — 13 οἶκος καὶ ὑπερῶα P.

τοὺς τοίχους καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τοὺς πυλῶνας καὶ τὰ
θυρώματα κεραμίσι χαλκαῖς κεχυμέναις τοῦτον ἐσκέπασεν,
καὶ διαχωρίσας ἔνδοθεν μέσον τοῦ ναοῦ τόπον δοῦναι τὴν
κιβωτὸν ἐκεῖ διαθήκης κυρίου πῆχεις κ' τὸ μῆκος καὶ τὸ
πλάτος πῆχεις κ' καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πῆχεις κ' περιέσχεν 5
αὐτὸν καὶ τὴν θύραν αὐτοῦ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ, ὃ καὶ
ἄγιον ἁγίων καὶ Λαβῆρ προσηγορεύετο. καὶ δύο χερουβὶμ
κατασκευάσας ἐκ ξύλων ἀσήτητων ἀνὰ πηγῶν ι' τὸ μέγεθος
καὶ ἀνὰ πηγῶν ε' τὰ πτερύγια ἔχοντα, πτέρυξ πτέρυγος
ἦπτετο, καὶ ἀμφοτέρων αἱ λοιπαὶ δύο πτέρυγες τοῦ τοίχου 10 135 M.
τοῦ οἴκου, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν διαπεπτασμέναι πηγῶν κ'.
ἃ καὶ περιχρυσώσας ἔστησεν ἐκατέρωθεν μέσον τοῦδε τοῦ
ἑσώτατου οἴκου πρὸς τὸ τὴν κιβωτὸν συγκαλύπτειν. οὗ
καὶ κατὰ πρόσωπον ἐποίησε θυσιαστήριον χρυσοῦν ἐσώτερον
τοῦ καταπετάσματος, ἐν ᾧ τῆς προθέσεως οἱ ἄρτοι ἔκειντο. 15
τὸ δὲ καταπέτασμα ποιήσας ἐξ ὑακίνθου καὶ κοκκίνου καὶ
βύσσου καὶ πορφύρας ἐξύφανεν αὐτῷ χερουβὶμ. τῷ δὲ ναῷ
συνωκοδόμησε πλευρὰ κυκλόθεν ἔξω ἀπὸ πηγῶν ἔξ, ἃ καὶ
μέλαθρα κέκληκεν, ὥστε τὴν οἰκοδομίαν συνέχειν καὶ μηδένα
τῶν Λευιτῶν προσψάυειν τοῖς τοῦ ναοῦ τοίχοις, ὅτι διάστημα, 20
φησὶν, δέδωκε τῷ οἴκῳ, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων
τοῦ οἴκου. μόνοις μὲν γὰρ ἱερεῦσιν εἰσιτητὸς ἦν ὁ πρῶτος
ναὸς ὁ καλούμενος ἅγια, εἰς δὲ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων οὐδὲ τούτοις
ἐπιβαίνειν ἐξῆν, ἀλλὰ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ.

17—24 Theodoret. in III. Regg. Quaest. 23 Migne Tom. 80,
684 C. — 20 III. Regg. 6, 6 (10).

3 τοῦ ναοῦ μέσον RV. — δοῦναι] θεῖναι R θῆναι B. —
4 τὸ μῆκος καὶ τὸ πλ. πῆχ. κ' om. CF. — 11 διαπεπτασμέναι DP.
— 12 τοῦδε BP τοῦ δὲ G δὲ (om. τοῦ) rell. — 13 τὸ om. FR.
— 15 τῆς προθέσεως οἱ ἄρτοι FP οἱ τῆς προθ. ἄρτοι B οἱ om.
CGLNRV. — 17 αὐτὸ DGPRV ἐν αὐτῷ F. — 19 οἰκοδομήν
BG Theod. — 22 μόνος CR.

19 ὥστε καὶ τὴν P Theod.

πάντα μέντοι χρυσὸς συνεκάλυπτε καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὸ
 ἔδαφος καὶ τὰ χειρουβίμ καὶ τοὺς τοίχους καὶ τὰς θύρας, ὥστε
 μηδεμίαν σχεδὸν ἐτέραν ὕλην ἔνδον ὀρᾶσθαι. ὅτι δὲ καὶ
 μαρμάρους καλλίστοις ὁ ναὸς ἐπεποίκιλτο, δηλοῖ πάλιν ἡ
 5 ἱστορία λέγουσα· ὄνυχος καὶ λίθους πληρώσεως, πολυτελεῖς
 λίθους καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον εἰς πλήθος. δύο
 δὲ στύλους ποιήσας χαλκοῦς ἀνὰ πηγῶν λε' τὸ ὕψος καὶ τὰς
 κεφαλὰς ἔχοντας ἀνὰ πηγῶν ε' καὶ σπαρτίον δεκάπηχυν περι-
 10 κυκλῶν ἐκάστω στύλῳ τὸ πάχος καὶ χρυσοπετάλοις ἐκ δακτύ-
 λου τὸ πάχος περικαλύψας ἔστησεν αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον τοῦ
 ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων, καλέσας τὸ ὄνομα
 τοῦ μὲν Κατόρθωσις, τοῦ δὲ Ἰσχύς. ἐπὶ δὲ τῶν κεφαλῶν
 ἐποίησεν ἔργον κρεμαστὸν δεδικτυωμένον ἐκ χρυσοῦ καὶ κώ-
 15 δωνας χρυσοῦς υ' εἰς τὰ δύο δίκτυα καὶ δύο γένη ῥοῦσκων
 ἐν τοῖς δικτύοις ἃ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων. καὶ ποιήσας
 χαλκοῦν δίκτυον ἐκ δακτυλίων καὶ κώδωνας ὡ' χαλκοῦς
 ταλαντιαίους ἐπ' αὐτοῦ ἐξαρτήσας ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ μηχανη-
 μάτων ὑψηλῶν ἐξεχόντων τοῦ ναοῦ τὸ ὕψος πηχέις κ', ὅπως
 186 M. ἐπισκιάζοι τὸ ἱερὸν καὶ ἀποσοβοῖ τὰ ὄρνεα ἐφιζάνοντα καὶ
 20 ἐκκρίσει μολύνειν μέλλοντα τῷ κτύπῳ τῶν κωδῶνων ἀεὶ κινου-
 μένων καὶ ἀναρριπιζομένων. καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον χαλ-
 κοῦν πηγῶν κ' τὸ μῆκος καὶ πηγῶν κ' τὸ πλάτος καὶ πηγῶν
 ι' τὸ ὕψος, ὡσαύτως δὲ καὶ θάλασσαν ποιήσας χυτὴν στρογ-
 γύλην καὶ τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ἔχουσιν τὸ μὲν ὕψος

1—3 Theodoret. *ib.* Quaest. 24 Migne 688 B. — 3—6 Theod.
 in I. Parall. Migne 817 B. — 5 I. Chron. 29, 2. — 6 II. Chron.
 3, 15 *sqq.* cf. III. Regg. 7, 3 (15). — 12 II. Chron. 4, 12 *sqq.* cf.
 III. Regg. 7, 6 (18). — 21 II. Chron. 4, 1 *sqq.* cf. III. Regg. 7, (11) 24.

3 ἔνδοθεν codd. *praeter* BGP. — 5 ὄνυχας V ὄνυχον F. —
 8 σπάρτιον CLN. — περικυκλῶν BFGV. — 9 ἐκάστου στύλου
 FG. — 17 αὐτῶ MR αὐτῶν L. — 19 ἐπισκιάζει F ἐπισκιάζει GM R.
 — ἱερὸν] ἔργον CFLNR. — ἀποσοβῇ GM R. — καὶ ἀντὶ ἐκκρίσει
 om. N. — 20 κινούμενον καὶ ἀναρριπιζόμενον CLNV κινούμενα
 — μενα (-ον G) GR. — 23 ποιήσας χαλκὴν χυτὴν CFLRV.

14 υ'] Γ' P. — 17 παλατιαίους P. — 19 συσκιάζει P.

πήχεις ε', τὸ δὲ κύκλωμα πήχεις λγ' καὶ τὸ πάχος παλαιστῆς
 χωροῦσαν τρισχιλίους μετροητάς ἔσθησεν ὑποκάτω αὐτῆς μό-
 σχους ιβ' χυτοὺς μεγάλους πρὸς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς
 ἐν αὐτῇ. καὶ ποιήσας βάσιν χαλκῆν πηχῶν ε' τὸ μήκος
 καὶ πηχῶν ε' τὸ πλάτος καὶ πηχῶν ε' τὸ ὕψος αὐτῆς ἔθη- 6
 κεν αὐτήν ἐν μέσῳ τῆς ἀλλῆς τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἐποίησε
 τραπέζας χαλκᾶς ι' καὶ λουτήρας ι' καὶ λυχνίας χρυσᾶς
 μεγάλας ι' καὶ ἔθηκεν ἀνὰ ε' ἐκ δεξιῶν τοῦ ναοῦ καὶ ἀνὰ
 ε' ἐξ ἀριστερῶν. ἐποίησε δὲ καὶ φιάλας χρυσᾶς ρ' καὶ
 θυτῖσκάς καὶ πυρεῖα καὶ σκεύη εἰς πληθὺς, ὅτι οὐκ ἐξέ- 10
 λιπεν ἡ ὀκλή τοῦ χρυσοῦ. ἐπεὶ οὖν συνετελέσθη πᾶν
 ἔργον, εἰσήγαγον οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου
 εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑποκάτω τῶν πτερυγίων τῶν χε-
 ρουβὶμ, καὶ ἀρξαμένων ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ ἐν σάλ-
 πιγξί καὶ κυμβάλοις καὶ ἐν ὀργάνοις ἐπλήσθη νεφέλης ὁ 15
 οἶκος κυρίου καὶ δόξης πολλῆς. καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς
 στήναι καὶ λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης. ὁ δὲ
 βασιλεὺς Σολομὼν ἀναβὰς ἐπὶ τὴν χαλκῆν βάσιν καὶ τῷ
 Θεῷ προσκυνήσας διεπέτασε τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν
 λέγων· κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι Θεὸς ἐν 20
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὥς συνετέλεσε προσ-
 ευχόμενος, κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε τὰ
 ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα κυρίου ἐπλήρωσε
 τὸν οἶκον. καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐθεώρουν τὸ πῦρ,

4 II. Chron. 6, 13. — 10 II. Chron. 4, 18. — 11 II. Chron. 5, 1;
 13; 14. cf. III. Regg. 8, 1; 10; 11. — 17 II. Chron. 6, 12 sqq.
 cf. III. Regg. 8, 22 sqq. — 21 II. Chron. 7, 1 sqq. cf. III. Regg.
 8, 54 sqq.

2 χιλίους N. — 7 χρυσᾶς ι' μεγάλας RV. — 10 πυρεῖα V
 πυρία BDFGLPR πύρια C πυρία sine acc. M. — 12 τῆς δια-
 θήκης BR. — 15 ἐν om. MV. — 20 σου BDFG.

11 ἐπιούν P. — 14 σάλπιγξ P. — 15 ὁ οἶκος δόξης κυρίου
 (om. καὶ πολλῆς) P II. Chron. — 18 βασιλεὺς om. P. — σωλομὼν P.
 — 21 ἐπὶ τῆς γῆς P. — 24 ἐθεώρουν] ἐόρων P (II. Chron.).

- 137 M. καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον προσκυνοῦντες καὶ αἰνοῦν-
 τες κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 καὶ τότε Σολομὼν ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον θύσας μόσχους χι-
 5 λιάδας κβ' καὶ πρόβατα χιλιάδας ρκ' καὶ ποιήσας ἐορτὴν
 μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ἑσθίων καὶ
 πίνων καὶ εὐφραυνόμενος ἐνώπιον κυρίου ἡμέρας ζ'. τῇ
 δὲ ἡ' ἡμέρᾳ ἐὺλογήσας τὸν λαὸν ἐξαπέστειλεν. καὶ μετὰ
 τὸ προσεύξασθαι αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ναοῦ ὥφθη
 10 αὐτῷ κύριος λέγων· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου
 καὶ ἡγίασα τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησας, τοῦ θέσθαι
 τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ σὺ
 ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιόν μου, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πα-
 15 τὴρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ εὐθύτητι τοῦ ποιεῖν κατὰ
 πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς
 ἐντολάς μου φυλάξῃς, καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασι-
 λείας σου ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα τῷ
 πατρὶ σου λέγων· οὐκ ἐξαρθήσεται ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσ-
 20 ραήλ. ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῇτε ὑμεῖς καὶ τὰ
 τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἑμοῦ καὶ μὴ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου
 καὶ πορευθῇτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνή-
 σῃτε αὐτοῖς, καὶ ἐξαρθῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα
 αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου,
 25 ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου. καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφα-
 νισμόν καὶ εἰς λάλημα εἰς τὰ ἔθνη πάντα, καὶ ὁ οἶκος
 οὗτος ὁ ὑψηλὸς καὶ μέγας ἔσται πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι'

8—p. 195, 3 III. Regg. 9, 1 sqq. cf. II. Chron. 7, 11 sqq.

3 τῷ κυρίῳ M τὸν κύριον FG. — 5 ἐποίησε GV. — 7 ἐνώ-
 πιον κυρίου om. BM. — 8 δὲ om. FNP. — 9 τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
 λαοῦ MR. — 11 ἡγίασα BC. — 17 καὶ om. FRV. — 23 καὶ om.
 codd. praeter BGP. — 25 ἐκ] ἀπὸ LR.

4 ὁ σολομὼν P. — 15 καὶ ἐν εὐθύτητι P III. Regg. — 22 δου-
 λεύσεται — προσκυνήσεται P.

αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ, καὶ ἐροῦσιν· ἀνθ' ὧν ἐγκατέ-
 λιπον κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἄλλο-
 τρίων, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κύριος τὴν κακίαν ταύτην.

Τὸν μέντοι ναὸν ὁ Σολομὼν μέσον τῆς πόλεως δειμά-
 μενος κατὰ νότον τετραμμένον τὰ ὀπίσθια πρὸς βορρᾶν 5
 ἔχοντα λιθίνῳ περιβόλῳ τοῦτον συνέκλεισεν. τὴν δὲ πόλιν
 μεγίστην καὶ περικαλλῇ καταρτίσας καὶ ἐκ λίθων λευκῶν
 πᾶσαν καταστρώσας καὶ τὸ περίμετρον αὐτῆς ποιήσας ἀπὸ 138 M.
 τεῖχος εἰς τεῖχος μεταξὺ τὸ διάστημα ἔχουσαν στάδια μ'
 γινόμενα μίλια ἕξ ἥμισυ δυσάλωτον πάντοθεν ταύτην κατ- 10
 εσκεύασεν. περικλείσας γὰρ αὐτὴν τρισὶ τείχεσι καὶ φάραγξιν
 ἀπερρωγυῖταις κατάρρυσεν ὕδασιν ὅλην ἐποίησεν, ὥστε ἐκ
 τῆς ἀπορροίας τοὺς κήπους αὐτῶν ἀρδεύεσθαι. ἔκειτο γὰρ
 ἡ πόλις ἐπὶ μετεώρου καὶ τραχέος τόπου, ἐν ᾗ καὶ ὑπῆρχε
 πηγὴ τις πολύρρυτος ἀεννάως ἐπιρρέουσα, πολλὰ δὲ καὶ 15
 ἄλλα ὕδατα ἔβρουν ἐν αὐτῇ πότιμα καὶ ἀδιάλειπτα. ὁ δέ
 γε λαμπρὸς καὶ περιώνυμος ναὸς ἐκεῖνος ἀξιάγαστος ἦν
 ὄντως ἀληθὺς καὶ περιόδοξος πάνν καὶ τῆς Σολομῶντος
 σοφίας ἐναργέστατος κήρυξ, μᾶλλον δὲ τῆς τοῦ προστεταχό-
 τος γενεσιουργοῦ πάντων θεοῦ καὶ συνεργήσαντος. οὐ γὰρ 20
 γέγονε τοιοῦτος πώποτε ναὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅθεν καὶ Ἰου-
 δαῖοι ἐπὶ τῇ μεγαλουργίᾳ τούτου καὶ πολυολβίᾳ σεμνυνό-

7 καταρτίσας BCFGNP. — καὶ ἐκ λίθων — καταστρώσας
 om. CF. — 8 πᾶσαν] ὅλην RV. — 10 αὐτὴν GV om. M. — 11 φά-
 ραξιν CFGN. — 13 ἀπορρύας CFM ἀπορρυίας DP ἀπορίας G.
 — 14 τραχέως CFLNP. — 17 ἐκεῖνος ναὸς CF. — 19 ἐναργέ-
 στατος] ἐνάρετος CLNRV ἐξαίρετος F. — 21 ναὸς πώποτε BM
 πού ποτε v. G ποτὲ v. F.

1 Post ἐροῦσιν P add. ex III. Regg.: ἐνεκεν τίνος ἐποίησε
 κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐροῦσιν — 8 καὶ
 τὸ περιμ. αὐτῆς σταδίων ποιήσας μ' γινόμενα μῆλια 5' ἥμισυ ἀπὸ
 τεῖχος εἰς τ. ἔχουσιν μεταξὺ τὸ διάστ. καὶ ἀπὸ ξυστῶν λίθων καὶ
 μεγίστων σφύδρα ταύτην οἰκοδομήσας δυσάλ. πάντ. κατεσκεύασεν P.
 — 15 πολύρρ. φυσικῶς ἀεννάως ἐπιρρ. (cf. Aristaeae cp. 89), καὶ
 μὲν γε καὶ ἄλλη παρὰδοξος ἐτύγχανε πάλιν τῷ μὲν χειμῶνι φρυτ-
 τομένη τὸ δὲ θέρει πλημμυροῦσα P. — 16 ἔβρουν] εὗροιοι P. —
 πότῃμά τε καὶ P. — 18 τῆς σολομοντείου σοφίας P.

μενοι καὶ μέγα φρονούντες καὶ ἐναβρυνόμενοι ἔλεγον· ναὸς κυρίου, ναὸς κυρίου, ναὸς κυρίου. καὶ γὰρ ὁ διαταξάμενος θεὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν μετὰ φιλοτιμίας γενέσθαι πολλῆς, ἐπειδὴ καὶ κεῖνοι τοῖς σωματικοῖς μᾶλλον ἐφείλκοντο καὶ ἐπε-
 5 σπῶντο. καὶ οὐκ ἐν τούτῳ μόνον σεμνὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἶς εἶναι καὶ μόνος ἐν τῷ κόσμῳ. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐκεῖσε ἤρχοντο καὶ μάλιστα μετὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσιν ἔλεγεν· ἦσαν ἐκεῖ Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμί-
 10 ται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Αἰβύτης τῆς κατὰ Κυρήνην. οἱ οὖν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκεῖ συνήγοντο καὶ πολυθρόνυλλον ἄγαν καὶ διαβόητον ἐτύγγανε τοῦ ναοῦ τὸ
 15 ὄνομα, καὶ διαφόρως κατελύθη καὶ πάλιν ᾠκοδομήθη μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτοῦ καταπτώσεως. καὶ ἀπλῶς ὅσα ἡ Σολομῶντος κατεσκεύασε σοφία τῷ θεσπεσίῳ Ἰεζεκιὴλ ὥπται σαφῶς μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τὴν εἰς Βαβυλῶνα τοῦ λαοῦ αἰχμαλωσίαν.
 20 Ὁ τοίνυν Σολομὼν ποιήσας ἐλεφάντινον θρόνον ἐκ μεγάλων ὀδόντων ἔχοντα βαθμοὺς εἴ καὶ προτομὰς μύσχων
 139 M. ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ λέοντας ἰβ' ἐστη-
 κότας παρὰ τὰς χεῖρας καὶ ἄλλους ἰβ' λέοντας ἐστῶτας ἐπὶ τῶν ἑξ ἀναβαθμῶν ἐκατέρωθεν περιεχύρυσσεν αὐτὸν χρυσίῳ
 25 δοκίμῳ, ὅπερ οὐ γέγονεν οὕτω πάσῃ βασιλείᾳ πώποτε. ἐφ' ᾧ καθεζόμενος μετὰ λαμπρᾶς καὶ πολυτελοῦς ἐσθῆτος ὁ

9 Act. Ap. 2, 9. — 20 III. Regg. 10, 18.

1 καὶ μέγα — ἐναβρυνόμενοι om. CFLR. — καὶ ante ἐναβρυνόμενοι om. GV. — 3 θεὸς om. CFLR. — 4 ἐπεσπῶντο M ἐπέπωντο C ἐφέπωντο R ἐτέρπωντο V. — 5 μόνον m. 1 corr. ex μόνων P μόνῳ BFLMV. — 6 τῷ εἰσεῖναι G εἰς om. CFLNR. — 15 οἰκοδομήθη PR. — 24 καὶ περιεχύρυσσεν CF.

1 φρον. ἐναβρύνοντο σφόδρα λέγοντες P.

θαυμασίος καὶ πάνσοφος ἀνὴρ ἐκεῖνος τὰς τοῦ θεοῦ πνεύματος χάριτας διηγόρευεν. διό φησιν ὁ κύριος· οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων, ὑπεμφαίνων ὡς ὑπέρτερος ἦν καὶ περιφανέστερος τῶν βασιλέων πάντων ἐπὶ τε πλούτῳ καὶ δόξῃ. καὶ σὺν τούτοις 5 ἐποίησε θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατοὺς ὡ' μεγάλους καὶ δόρατα τ' καὶ ἕτερα ὅπλα χρυσᾷ πλείστα, καὶ μέντοι καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ λουτήρες χρυσᾷ πάντα ὑπῆρχον, καὶ οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ὅτι ναῦς αὐτῷ ἐπορεύετο εἰς Θαρσεῖς καὶ διὰ χρόνων τριῶν ἤρχετο 10 φέρουσα χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον καὶ λίθους τορευτοὺς καὶ ὀδόντας ἐλεφάντων καὶ πιθήκους. καὶ ἔδωκε Σολομὼν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους εἰς πλήθος. τὰς γάρτοι κέδρους ἐκείνας ἀσήπτους ἔφη Θεοδώρητος εἶναι, καθάπερ δὴ καὶ 15 τὰς κυπαρίσσους καὶ τὰς πεύκας δυσφθάρτους καὶ λευκοτάτας καὶ ταῖς παρ' ἡμῖν ἀνομοίας ὑπαρχούσας.

Τὸ δὲ γε ἄριστον αὐτοῦ ἦν καθ' ἡμέραν κόροι σεμιδάλεως λ' καὶ κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου ξ' καὶ μόσχοι ἐκλεκτοὶ ι' καὶ βόες νομάδες κ' καὶ πρόβατα ρ' ἐκτὸς ἐλά- 20 φων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν καὶ σιτευτῶν. καὶ ὁ μὲν κόρος ἐποίει μόδια λ', ὁμοῦ γινόμενα μόδια βψ', οἱ δὲ χορηγοῦντες αὐτὰ ἐξ Αἰγύπτου καθ' ἕκαστον μῆνα ἄρχοντες ἦσαν ιβ'.

2 Matth. 6, 29. — 5 III. Regg. 10, 16. — 7 *ib.* v. 21. — 12 *ib.* v. 27. — 15 ? Theodoret. in I. Regg. Quaest. 35 Migne Tom. 80, 700 B? — 18 III. Regg. 4, 22. — 23 *ib.* v. 7.

3 περιεβάλλετο BGR. — 7 ὅπλα πλείστα χρυσᾷ B πλείστα χρυσᾷ ὅπλα L χρυσᾷ om. R. — 11 τορευτοὺς codd. praeter BP. — 14 καμίνους PR. — 17 τὰς BG. — ἀνομοίαις CDLPR et V litt. corr. ἀνομίαις M ἀνομίους G. — 20 ἐκτὸς] χωρὶς BG. — 22 μόδια post γινόμενα om. N.

11 φέρουσα ἐξαίρετον χρυσίον πολὺ P. — 22 ὁμοῦ γινόμενα] ὅπερ ἐγίνοντο P. — 23 αὐτὰ et καθ' om. P. — μῆν P. — 24 Post ιβ' P

140 M. Περὶ δέ γε τῆς πολλῆς φρονήσεως αὐτοῦ καὶ σοφίας,
 ἣς εἵληφε παρὰ θεοῦ, ἄκουσον τί πάλιν ὁ θεὸς φησι πρὸς
 αὐτόν· ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν, ὥς
 σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σε οὐκ ἀναστήσεται
 5 ὅμοιός σοι, καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι.
 ὥς σὺ οὐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσιν, καὶ μετὰ
 σε οὐκ ἀναστήσεται. καὶ τοῦτο δηλοῦσα ἡ γραφὴ ἐπάγει
 λέγουσα· καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ Σολομῶν καὶ σοφίαν
 πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν
 10 θάλασσαν, καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις αὐτοῦ ὑπὲρ πᾶσαν
 φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας
 φρονίμους Αἰγύπτου. δεῖξαι γοῦν βουλομένη τὴν σοφίαν
 αὐτοῦ εἰκότως ἐκ παραλλήλου καὶ τῶν πάλαι γεγεννημένων
 ἀρίστων σοφῶν ἐμνήσθη καὶ τοὺς Αἰγυπτίους προστέθεικεν
 15 ὥς δοκοῦντας παρὰ πᾶσιν εἶναι σοφωτέρους τε καὶ φρονί-
 μους. καὶ γάρ, ὥς Ἕλληνες ἱστοροῦσιν, καὶ Φερεκύδης ὁ
 Σύριος καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζο-
 μένιος καὶ Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος πρὸς τούτους ἐξεδήμησαν
 θεολογίαν καὶ φυσιολογίαν ἀκριβεστέραν μαθήσεσθαι παρ'
 20 αὐτῶν ἐλπίσαντες. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Μωυσέως διεξιὼν

3 III. Regg. 3, 12. — 8 III. Regg. 4, 25 (29). — 12—p. 199,
 3 Theodoret. in III. Regg. Quaest. 10 Migne Tom. 80, 676.

2 παρὰ τοῦ θεοῦ codd. praeter BCGP. — τί πάλιν φησὶν
 ὁ θεὸς πρὸς αὐτόν F πάλιν ὁ θ. τί φησιν πρ. αὐτόν B πάλιν
 τί φ. πρ. αὐτόν ὁ θεός R. — 6 ἐγεννήθη LMP. — 8 τῷ σολο-
 μῶντι (σαλομῶν L) φρόνησιν καὶ σοφίαν LRV τῷ σολομῶν σο-
 φίαν καὶ φρόνησιν B. — 9 ὥσει ἄμμος BMV. — 11 ἀνθρώπων
 ἀρχαίων G ἀνθρώπων om. R. — 12 βουλόμενος NR. — 14 σο-
 φῶν ἀρίστων M ἀρίστων om. B. — προστέθηκεν DFPV προσ-
 ἔθηκεν BCR. — 17 σύρος BDR Theod. — κλαζομένιος F κληζο-
 μένιος B κλυζομένιος G κλεζομένιος C. — 18 πρὸς τούτοις BP
 et V m. 2 ut vid. corr. ex πρὸς τούτους.

in mg. add.: καὶ σῖτον μὲν διόλου τοῦ χρόνου ἥσθιεν καθαρώτατον
 χιλιάδας περ' καὶ μὲν φ', βόας δὲ χιλιάδας ι' καὶ τν', πρόβατα
 δὲ χιλιάδας λς' καὶ φ'. — 15 σοφούς P Theod.

ὁ θεῖος λόγος ἔφη ὅτι· ἐπαιδεύθη ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων. τούτους, φησὶν, ἅπαντας ὁ Σολομὼν ἀπέκρινεν ἅτε θεόθεν τῆς σοφίας τὸ δῶρον δεξάμενος. ὅθεν ἐπήγαγεν· καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους καὶ ἐλάλησε τρισχίλιας παραβολάς, καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλια, καὶ ἐλάλησε 5 περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐμπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου, καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. τὴν δὲ τούτων ἀπώλειαν ὁ πολυῖστος Εὐσέβιος οὕτως ἔφη· τὰς γάρτοι βίβλους 10 τοῦ Σολομῶντος τὰς περὶ τῶν παραβολῶν καὶ ᾠδῶν, ἐν αἷς 141 M. περὶ φυτῶν καὶ παντοίων ζώων φυσιολογίας χειρῶν πετεινῶν τε καὶ νηκτῶν καὶ ἱαμάτων πάθους παντὸς γραφείσας αὐτῷ, ἅφ' ὧν οἱ τῶν Ἑλλήνων ἱατροσοφισταὶ σφετερισάμενοι καὶ τὰς ἀφορμὰς εἰληφότες, ἀφανεῖς ἐποίησεν 15 Ἐzekίας ὁ βασιλεὺς, ἐπειδὴ τὰς θεραπειὰς τῶν νοσημάτων ἔνθεν κομιζόμενος ὁ λαὸς περιώρα τὰς ἰάσεις αἰτεῖν παρὰ θεῶ. καὶ μέντοι καὶ Ἰώσηπος τούτου πολλῶν μέμνηται πονημάτων ἐγγράφως πεποιημένων, ὥς ὅτι καὶ ἐπρώδης κατὰ δαιμόνων καὶ ἐξορκισμοὺς ἐπενόησεν, αἷς, φησὶν, οἶδα χρώ- 20 μενον Ἐλεάζαρ τὸν Ἰουδαῖον ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου δακτύλιον τιθέντα ἐν τῇ ῥινὶ τοῦ πάσχοντος ἐν σφραγίδι ῥίζαν ἔχοντα, ἐξ ὧν ὁ Σολομὼν ὑπέδειξεν, καὶ ὁσφραινό-

1 Act. Ap. 7, 22. — 3 III. Regg. 4, 27 (31) sqq. — 9—18 cf. Anastas. Sin. Quaest. 41 Migne Tom. 89, 592 D. Catena Lips. II, 674 D (coll. Hippolytus ed. Bonwetsch et Achelis p. 343). — 18—p. 200, 3 Joseph. Arch. VIII, 46 sqq. cf. Leo Gramm. p. 32, 7.

5 αἱ ᾠδαὶ codd. praeter BGP. — 7 ὑσσώπου BCL. — 12 περὶ τῶν φυτῶν CFLMRV. — φυσιολογίας B Anast. — 13 νηκτῶν] κτηνῶν GMR κτινῶν C. — 17 περιώρα BDL περὶ ὄρα (ῶρα M) CM ὑπερώρα V. — 20 οἷς R αἷ P. — 21 ἐλεάζαρον BR. — 23 ὁ om. codd. praeter BGLP.

9 περὶ om. P. — 10 εὐσέβιος P. — 21 ἰουδαῖον lit. corr. ex ἰουδαίων P. — ἐπὶ νιού ἐσπασιανοῦ P.

μενον τὸ δαιμόνιον εὐθὺς ἐξέλκεσθαι, σημείου ὑπὸ τοῦ Ἑλεαζάρου τιθεμένου ποτηρίου μεστοῦ ὕδατος ἢ ποδονιπτή-
 ρος, ὃ καὶ συνέτριβε τὸ δαιμόνιον φεῦγον.

Καὶ ἐμεγαλύνθη Σολομών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς
 5 γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς ἐξήτουν
 ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ
 παρεγένοντο φέροντες ἕκαστος κατ' ἐνιαυτὸν τὰ δῶρα αὐτῶν,
 σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ
 ἡμιόνους. καὶ ἦσαν αὐτῷ χίλια τετρακόσια ἄρματα καὶ ἵπ-
 10 ποι θήλειαι τοκάδες χιλιάδες μ' καὶ ἵπποι εἰς ἄρματα χιλιά-
 δες ἰβ'. καὶ ἦν ἡγούμενος τῶν βασιλέων πάντων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ Εὐφράτου ἕως γῆς ἄλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰ-
 γύπτου. καὶ βασίλισσα Σαβά, ἣτις ἐλέγετο Σίβυλλα παρ'
 Ἑλλήσιν, ἀκούσασα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 15 πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν, καὶ κάμηλοι αἶρουσαι ἡδύ-
 σματα πολλὰ τε καὶ ἐξάλρετα καὶ χρυσὸν πολὺν καὶ λίθους
 142 M. τιμίους καὶ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσα
 πρὸς αὐτὸν καὶ λαλήσασα αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτῆς, καὶ πάντα διαλύσας αὐτῇ ἐν συντάξει λόγων καὶ
 20 ἐρμηνεῖα γλυκντάτη, προσέθετο πειράσαι αὐτὸν καὶ τοῦτο·
 εὐόπτους γὰρ παῖδας ἄρρενάς τε καὶ θηλείας ὁμοτρόπῳ στολῇ
 καὶ κουρᾷ τῇ αὐτῇ περικαλλωπίσασα παρέστησεν αὐτῷ ζη-

4—13 III. Regg. 10, 23 sqq. — 13—20 III. Regg. 10, 1 sqq.

1 τοῦ om. N. — 2 ἐλεάζαρ GP. — 3 ὃ om. N. — συνετρί-
 βετο τὸ δ. C συνέτριβε om. B. — 7 αὐτῶν] αὐτόν P αὐτοῦ C
 αὐτοῖς G. — 9 χίλια καὶ τετρακόσια GP. ἀν' B. ατ' R. —
 11 πάντων τῶν ἀπὸ et 12 ἕως τῶν ὀρίων codd. praeter BGP. —
 13 σαβᾶ GMV σαββᾶ B om. L. — σιβύλλα BDFGLR σιβίλλα M
 σιβύλα C. — 16 πολὺ CP et V m. 2 corr. — 17 καὶ ante ἐν
 om. G. — 20 εἰς τοῦτο F ἐν τούτῳ R.

7 παρεγίνοντο P. — 17 ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα post
 αἰνίγμασιν v. 15 inserit et καὶ ἐν—σφόδρα hic om. P. — 19 δια-
 λύσας] ἀναγγείλας P. — 19 ἐν συντ.—20 γλυκντάτη om. P. —
 20 Post τοῦτο P add.: σοφωτάτη γε οὐσα πάνν καὶ ἐπαγγινοία
 τε καὶ πολυπειρία διαβόητος quare p. 201, 1 ἦν γὰρ — 3 δια-
 βόητος desunt.

τοῦσα ἑκατέρου γένους αὐτῶν διάκρισιν ποιήσασθαι. ἦν γὰρ καὶ αὕτη Σίβυλλα πάνυ ἐπ' ἀγχινοῖα τε καὶ σοφία καὶ πολυπειρίᾳ διαβόητος. ὁ δὲ βασιλεὺς νύψασθαι τούτοις προστάξας τὸ πρόσωπον τὴν φύσιν ἑκατέρω διέγνωκεν, τῶν μὲν ἀρρένων εὐτόνως καὶ ἀνδρικῶς τὰς ὕψεις καταψυχόντων, τῶν δὲ θηλειῶν ἀπαλῶς καὶ παρειμένως, ὥς τὴν βασιλίσσαν καταπλαγεῖσαν πάνυ καὶ μέντοι καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν τε φρόνησιν καὶ τὸν οἶκον, ὃν ᾠκοδόμησεν, ἰδοῦσα καὶ τὴν καθέδραν καὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὰ βρώματα καὶ 10 πᾶσαν τὴν κατάστασιν τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐξ ἑαυτῆς γενομένη εἶπεν· ἀληθινὸς ὁ λόγος, ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τούτων πάντων, καὶ οὐκ ἐπίστευον. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστι τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπηγγέλη μοι, ὅτι πλεονα ἐώρακα ὑπὲρ ὧν ἤκουσα. μακάριαι οὖν αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδές 15 σου οἱ παρεστηκότες οὗτοι ἐνώπιόν σου καὶ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς φρονήσεώς σου. καὶ δοῦσα αὐτῷ χρυσίου τάλαντα ρκ' καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθους τιμίους καὶ δὴ καὶ τὴν τοῦ ὀποβαλσάμου ῥίζαν, ἀφ' οὗ ἡ Παλαιστίνη τοῦτο γεώργιον ἔσχευ, ὥς φησιν Ἰώσηπος, ὑπέστρεψεν 20 εἰς τὴν γῆν αὐτῆς ὑπερεκπληττομένη λίαν. περὶ ἧς καὶ ὁ κύριος ἔφη· βασιλίсса νότου ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἵνα ἰδῇ τὴν σοφίαν Σολομῶντος.

Πρὸς ὃν μέντοι γε καὶ Σιράχ τραγικώτερον ἔλεγεν· Σο-

6—18 III. Regg. 10, 4 sqq. — 20 Joseph. Ant. VIII, 174. — 22 Matth. 12, 42. — 24 Sir. 47, 14 sqq.

2 αὕτη ἡ σιβ. GRV. — σιβύλλα BFGLNR σιβύλα C. — 3 τοῦτους BRV. — 5 καταψυχόντων GV καταψυχόντων F καταψυχόντων rell. — 6 θηλειῶν CLNPR. — ἀπειρημένως codd. praeter BGP. — 7 καταπλαγῆναι Muralt. — 10 ἱματ. αὐτοῦ CG. 13 περὶ πάντων τούτων BV. — 14 πλείον P πλείον G. — 15 ὑπὲρ om. BGRV. — 16 σου] οὗτοι B. — οὗτοι om. BV. — 19 τὴν τοῦ om. BG. — ὀποβαλσάμου (ἀπὸ β. B) BG.

1 αὐτὸν P. — 3 βασιλεὺς om. P. — 5 μὲν γὰρ ἀρρ. P. — 11 τοῦ om. P.

λομών, ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποτα-
 μὸς συνέσεως. γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ σοφία σου, καὶ ἐνέπλη-
 143 M. σας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων. εἰς νήσους πόρρω καὶ μακρὰς
 χώρας ἀφίκετό σου τὸ μνημόσυνον, καὶ ἡγαπήθης ἐν τῇ
 5 εἰρήνῃ σου, ἣ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς κυκλόθεν. ἐν ὧδαῖς καὶ
 παροιμίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ἐρμηνείαις ἐθανυμαστώθης,
 καὶ συνήγαγες ὡς κασσίτηρον τὸ χρυσίον καὶ ὡς μόλιβδον
 ἐπλήθυνας ἀργύριον. ἀλλὰ παρενέκλινας τὰς λαγόνας σου
 γυναιξὶ καὶ ἐνεξουσιάζθης ἐν τῷ σώματί σου. ἔδωκας μῶ-
 10 μον ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σου ἐπα-
 γαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σου. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 δι' ἑαυτοῦ σαφέστατα περὶ τῆς ἰδίας σοφίας καὶ τοῦ πλού-
 του φησὶν· ἐμοὶ δὲ δῶη ὁ Θεὸς κατὰ γνώμην εἰπεῖν καὶ
 ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν λεγομένων, ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος καὶ
 15 τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. ἐν γὰρ
 χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν. αὐτὸς γὰρ μοι
 δέδωκε τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἀψευδῇ εἰδέναι σύστασιν
 κόσμου καὶ ἐνεργείας στοιχείων, ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσό-
 τητα χρόνων, τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς χρόνων, ἐνιαυ-
 20 τῶν κύκλους καὶ ἀστέρων θέσεις, φύσεις ζώων καὶ θυμους
 θηρίων, πνευμάτων βίας καὶ διαλογισμούς ἀνθρώπων, δια-
 φορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ριζῶν, ὅσα τέ ἐστι κρυπτὰ καὶ
 ἐμφανῆ ἔγνων. ὁ γὰρ πάντων τεχνίτης ἐδίδαξέ με σοφίαν.
 καί· ἐγὼ ἐκκλησιαστῆς ἐγενόμεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἱερου-

13 Sap. 7, 15 sqq. — 24 Eccles. 1, 12; 13.

3 χώρας μακρὰς F χώρας om. G. — 5 ἥ] ἡ CLM. — κύ-
 κλωθεν CDFG κυκλώθεν P κυκλώθεν M. — 7 κασσίτηρον P
 κασίτηρον CFG κασσίτερον R. — μόλιβδον GLNR. — 8 ἀργυρον
 codd. praeter BP. — παρενέκλινας G et m. 1 ut vid. corr. ex
 παρανέκλ. B παρενέκλινας P παρέκλινας rell. — 9 ἐξουσιάζθης
 MR. — καὶ ἔδωκας codd. praeter BGP. — 19 τροπῶν — χρόνων
 om. CFL; in R post κύκλους insertum. — 23 ἡ — τεχνίτης —
 σοφία L ex Sap. — 24 ἐν om. BF.

6 παραβολαῖς τε καὶ P.

σαλήμ, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ
κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ τῶν γινομένων πάντων
ὑπὸ τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέ-
θηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν, οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν
Ἱερουσαλήμ. καὶ καρδία μου εἶδε πολλά, σοφίαν καὶ γνῶ- 5
σιν, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ
γνώσιν, καὶ ἔγνων παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην. καὶ ἐμεγά-
λυνα ποιήματά μου, ὥκοδόμησά μοι οἴκους καὶ ἐφύτευσά
μοι ἀμπελῶνας. ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους καὶ
ἐφύτευσά ἐν αὐτοῖς ξύλον πάγκαρπον. ἐποίησά μοι κολυμ- 10
βήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα
ξύλα. ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογενεῖς 144 M.
ἐγένοντό μοι, καὶ γε κτήσις βουκόλιον καὶ ποιμνίον ἐγένετό
μοι πολλὴ ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν
Ἱερουσαλήμ. καὶ συνήγαγον καὶ γε ἀργύριον καὶ γε χρυσίον 15
καὶ γε περιουσιασμοὺς βασιλείων καὶ τῶν χωρῶν. ἐποίησά
μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας καὶ ἐντροφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώ-
που, οἰνοχόους καὶ οἰνοχόας. καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέ-
θηκα ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν
Ἱερουσαλήμ. καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι, καὶ πᾶν ὃ ἂν 20
ῥήτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐκ ἀφείλον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης.

Καὶ γὰρ πολλῆς εἰρήνης καὶ πολυολβίας ἀδείας τε καὶ

3 Eccles. 1, 16; 17. — 7—22 *ib.* 2, 4 sqq.

2 γενομένων CFGLP. — 4 πᾶσιν οἷς (πᾶσιν οἷς L) CLR πᾶσιν
οἷα V. — 5 καὶ ἡ καρδία BGRV. — εἶδε (οἶδε GR) πολλὴν
σοφίαν BCGMR. — 6 καὶ ἔδωκα—7 γνῶσιν *om.* FLM. — 8 τὰ
ποιήματα CFLR. — καὶ *om.* PR. — 9 καὶ ἐποίησα *codd.* praeter
BGP. — 11 δρυμὸν *scr.* ex Eccl. δρυμῶνα B δρυμῶν *rell.* —
βλαστῶν τὰ (τὰ *om.* L) ξύλα *codd.* — 13 ἐγένετο] ἐγένοντο CMR.
In G ἐγένετο m. 1 *inter scrib.* ex ἐγένοντο. — 15 καὶ συνή-
γαγον—20 Ἱερουσαλήμ *om.* CF. — 17 υἱὸν τοῦ ἀνθρ. BV υἱὸν
τῶν ἀνθρώπων R *om.* L.

13 πολλὴ ἐγένετό μοι P Eccl. — 15 καὶ *ante* συνήγαγον
om. P Eccl. — συνήγ. μοι P Eccl.

τρυφῆς ἀπήλυσεν. ἀλλ' ὕστερον εἰς πικρίαν ἢ σπατάλη καὶ
 ἢ ἡδονὴν γέγονεν αὐτῷ καὶ ἀκολασίας ὑπόθεσις. ὅθεν φησὶν·
 ἐμίσησα σύμπασαν τὴν ζωὴν καὶ πάντα τὸν μόχθον μου, ὅτι
 πάντα ματαιότης. ἐξ ἧς προφάσεως καὶ παρατροπῆς ὁ γεν-
 5 νάδας οἴμοι πρὸς τὴν ἀσέβειαν ἐξώκειλεν. ὕπερ οὖν καὶ
 αὐτὸς δηλῶν αὐτῷ διὰ τοῦ πρὸς γυναῖκας ὀλίσθου ἐπήγαγε
 φάσκων· εὗρον πικρότερον ὑπὲρ τὸν θάνατον σὺν τὴν γυ-
 ναῖκα, ἣτις ἐστὶ θήρευμα καὶ σαγήνη καρδίας. ταύτη τοί
 φησιν· καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἦν φιλογύναιος, καὶ ἦσαν
 10 αὐτῷ ἄρχουσαι ψ' καὶ παλλακαὶ τ'. καὶ ἔλαβε γυναῖκας
 Μωαβίτιδας, Ἀμμωνίτιδας, Σύρας καὶ Ἰδουμαίας, Χετταίας
 καὶ Ἀμορραίας ἐκ τῶν ἐθνῶν, ὧν ἀπεῖπε κύριος τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραὴλ. καὶ ἐγένετο ἐν καιρῷ γήρως αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ
 καρδία αὐτοῦ μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ καρδία
 15 Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλιναν αἱ ἀλλότριαι γυ-
 ναῖκες τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν. καὶ τότε
 ᾤκοδόμησε Σολομὼν ναὸν τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωᾶβ καὶ τῇ
 Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων, καὶ οὕτως ἐποίησε ταῖς ἄλ-
 λοτρίαις αὐτοῦ γυναῖξιν πάσαις, αἵτινες ἐθνυμίων καὶ ἔθυσον
 20 τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ ἐποίησε Σολομὼν τὸ πονηρὸν
 145 M. ἐνώπιον κυρίου καὶ οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς Δαυὶδ
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σολομῶν, ὅτι
 ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ
 ὁφθέντος αὐτῷ δις καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ μὴ πορεύεσθαι
 25 ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τὸ παράπαν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς
 αὐτόν· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφύλαξάς μου τὰς ἐντολάς καὶ τὰ

3 Eccles. 2, 17. — 7 *ib.* 7, 26 (27). — 9 — p. 205, 7 III. Regg.
 11, 1 sqq.

3 *ζωὴν μου* BCF. — 7 *σὺν* } *σύννο* B *ἐμοί* F *om.* RV. —
 13 *γήρως* BC. — 14 *τοῦ θεοῦ* BCGRV. — 17 *χαμῶς* CFLMP.
 — 18 *σιδωνίων* BCDFLR. — 19 *γυναῖξιν αὐτοῦ* BR. — 20 *σα-*
λομῶν DFPR. — 22 *ὠργίσθη* PR. — *σαλομῶν* DLPRV. —
 26 *μου om.* BGR *sed* B p. 205, 1 *post* προστάγματα *addit.*

11 *γετταίας* P.

προστάγματα ἃ ἐνετειλάμην σοι, διαρρήσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρός σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου. πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου τοῦτο οὐ ποιήσω διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ πατέρα σου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν μου, ἣν ἐξελεξάμην. καὶ ἡγείρε κύριος τῷ Σολομῶν σατὰν 5
 Ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν Ἀδραζάρ βασιλέα Σουβά, καὶ ἦσαν τῷ Ἰσραὴλ σατὰν πάσας τὰς ἡμέρας Σολομῶντος. καὶ ἀπέθανε Σολομῶν ἐτῶν ογ' καὶ ἐτάφη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἐφ' οὗ ἦν Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος οἱ σοφοὶ παρ' Ἑλλήσιν.

Ἐντεῦθεν τοίνυν, Θεοδώρητός φησιν, ἐδιδάχθημεν ὅσον 10
 ὀνύνησιν ἡ τῶν προγόνων εὐσέβεια. ἀνέχεται γὰρ καὶ πονηρῶν ὁ φιλάνθρωπος κύριος τῆς τῶν κατοικομένων ἀρετῆς μεμνημένος. πλὴν οὖν ἐδρέψατο μερικῶς καὶ τοὺς τῆς ἀσεβείας καρποὺς ἐνδίκως παρὰ τῆς θείας δίκης. ἕως μὲν γὰρ τῆς ἀνωθεν ἀπήλαυε προμηθείας, ἐν εἰρήνῃ καὶ γαλήνῃ 15
 διῆγε πάντας ἔχων ὑποκειμένους, καὶ δασμὸν κομίζοντας ὅτι μάλιστα. ἐπειδὴ δὲ ταύτης ἐγυμνώθη, τοῖς δυσμενέσιν εὐεπιχείρητος γέγονεν. ἀληθῶς ὄντως φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. ὥσπερ γὰρ ὁ ἔλεος ἄρρητος, οὕτω ἡ κόλασις ἀνυπόστατος. ὅτι δὲ τοῖς εἰδώλοις ἐλάτρευσε 20
 καταλείψας τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαυὶδ, εὐδηλον ἐξ ὧν καὶ Ἀχίας ὁ προφήτης ἔφη πρὸς τὸν Ἱερο-

9 cf. Leo Gramm. p. 32, 13. — 10—14 Theodoret. in II. Parall. Migne Tom. 80, 840 A. — 14—18 Theodoret. in III. Regg. Quaest. 36 fin. Migne ib. 701 C. — 18 Hebr. 10, 31. — 20—p. 206, 6 Theodoret. ib. Quaest. 37 Migne 704 A. cf. III. Regg. 11, 31.

2 βασιλείαν σου BF. — ἐκ τῶν χειρῶν σου RV. — 5 σαλομῶν (-ων P) DFLP σαλομῶντι V σαλαμῶντι R. — σατὰν ἄδερ BFLRV σατανάδερ C σατὰν om. G. — 6 ἀδραζάρ FR et L lit. ex ἀνδραζάρ. — σουβᾶ BCFGLN σοβά R. — 7 σατὰν BCF LRV. — 12 κατοικομένων FG κατηγουμένων CM. — 19 οὕτω καὶ ἡ codd. praeter BGP. — 22 ἀχίας (-ᾱς R) GR ἀχάϊας V.

6 ἰουδουμαῖον P. — 10 φησὶ Θεοδώρητος P. — 12 καὶ τῆς P.

βοάμ οὕτως· τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασι-
 λείαν ἐκ χειρὸς Σολομῶντος καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκηπτρα,
 καὶ δύο σκηπτρα δώσω αὐτῷ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου
 146 Μ. καὶ Ἱερουσαλήμ τὴν πόλιν μου, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαντῶ ἐκ
 5 πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ με καὶ ἐδούλευσε
 τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ
 Μωάβ καὶ τῷ Μελχὼμ προσοχθίσματι νιῶν Ἀμμών. ἡ μὲν
 οὖν Ἀστάρτη ἐστὶν ἡ παρ' Ἑλλήσιν Ἀφροδίτη λεγομένη, ἐκ
 τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκότες· αὐτῆς γὰρ εἶναι
 10 τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν. ὁ δὲ Χαμῶς θεὸς ἦν Τυρίων.
 τὸ δὲ· Μελχὼμ προσοχθίσματι, εἰδωλον ἦν καὶ τοῦτο. προσ-
 οχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἰδωλα προσαγορεύειν εἴ-
 θεν ἢ γραφή, ὅπερ δηλοῖ τὸ μῦθος καὶ τὸ ἀπόβλητον.

Θαυμάσειε δ' ἂν τις μάλα εἰκότως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
 15 θειοτάτου Μωϋσέως, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦδε τοῦ σοφωτάτου
 Σολομῶντος, πῶς ἐκότερος αὐτῶν τοσαύτης πάλαι θείας
 δόξης καὶ προμηθείας ἀξιοθεῖς ὕστερον ὁ μὲν εἰς ἀγανά-
 κτησιν καὶ λύπην τὸν θεὸν κινήσας τῆς ἐπαγγελίας ἐξέπε-
 σεν, ὁ δὲ εἰς ὀργὴν καὶ θυμὸν αὐτὸν διεγείρας τοὺς τε
 20 προειργασμένους ἀρίστους πόνοους ἄρδην ἐξημῶνται καὶ τὴν
 ψυχὴν προσαπώλεσεν. ποῦ γὰρ ἡ τοιαύτη πρὸς θεὸν οἰ-
 κειώσεις καὶ παρρησία καὶ οἱ τοσοῦτοι καὶ τηλικούτοι πόνοι
 καὶ κόποι καὶ ἀγῶνες τοῦ θεσπεσίου Μωϋσέως; οἵτινες διὰ
 τὴν ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς ἀντιλογίας ἁμαρτίαν παροραθέντες,

7—10 Theodoret. in I. Regg. Quaest. 11 Migne 545 C. —
 11—13 Theodoret. in IV. Regg. Quaest. 3 Migne 745 B.

4 ἐμαντῶ *om.* codd. *praeter* BPV. — 5 ἐγκατέλειπε CN. —
 6 σιδωνίαν BLR. — χαμῶς CFLMPR. — 7 μελχὼμ CGLNRV
 μελχὼλ F *item* v. 11. — ἀμμών BCLMV ἀμὼν FR ἀμῶς G. —
 10 χαμῶς CFLMP. — 11 τῷ δὲ BGLMR. — προσόχθισμά τι V
 προσόχθισμα F. — 13 ἡ θεία γραφή BLM Theod. — μῦθος V
 μύσος CDF μήσος M. — τὸ ante ἀπόβλητον *om.* BV Suid. v. Με-
 λχὼμ. — 22 πόνοι καὶ *om.* GP. — καὶ κόποι καὶ ἀγῶνες *om.* B.

12 τὰ εἰδωλα καὶ βδελύγματα P.

τὴν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσοδὸν ἀθρώως ὁ δίκαιος καὶ ἀσυγχωρήτως ἀπεστέρηται, καθὼς καὶ πρόσθεν εἴρηται. ποῦ δὲ καὶ ἡ πρὸς τὸν Σολομῶντα θεία φιλοσοφία καὶ ἡ τοσαύτη χάρις τε καὶ σοφία; καὶ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς πολλῆς ἐκείνης φρονήσεως καὶ συνέσεως καὶ ἡ προλαβοῦσα τοιαύτη 5 νηφαλεωτάτη ἔννοια καὶ θεολογία καὶ φυσιολογία ἔσχατον ἐκ γυναικομανίας εἰς εἰδωλομανίαν ἐκπεπιτωκός, ὡς σαφῶς δεδήλωται; τῷ ὄντι γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἐναρξάμενον πνεύματι καὶ σαρκὶ ἐπιτελέσαι. διὸ προασφαλιζόμενος ἡμᾶς Ἰωάννης φησὶν· βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἃ εἰργάσασθε, ἀλλὰ 10 μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. οὐ γὰρ ὁ καλῶς ἀρχόμενος καὶ κακῶς μετερχόμενος οὗτος μακάριος καὶ τέλειος, ἀλλ' ὁ καλῶς ἀποθέμενος τὸν βίον καὶ θεαρέστως διαπεράνας. ἐπεὶ περ ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. κἀντεῦθεν, ὡς ἔοικεν, εἰκότως διδασκόμεθα μὴ μακαρίζειν κυρίως ἄν- 15 147 M θρωπον πρὸ τελευτῆς αὐτοῦ διὰ τὸ ἄδηλον τῆς ἐκβάσεως καὶ συμπληρώσεως. τοὺς γὰρ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. πολλοὶ γὰρ εὐδρομοῦντες ἐνάρετοι καὶ ἐπὶ μεγίστοις κατορθώμασι θανμαζόμενοι προσκόψαντες ἐξάπινα πεπτώκασι πτώ- 20 μα δεινὸν καὶ ἐξαΐσιον.

8 Gal. 3, 3. — 10 II. Joh. 8. — 14 Matth. 10, 22. — 17 Psalm. 124 (125), 5.

2 ἀσυγχώρητος FP. — 6 νηφαλαιωτάτη NPV in V m. 1 corr. in -εωτάτη, m. 2 in -ιωτάτη. νηφαλιωτάτη L νηφαλεωτάτη GR ἡφαλαιωτάτη C. — ἐκ γυναικὸς μανίας (μανία C) BCP lit. corr. in P. — 11 πλήρης P πλήρεις C. — 12 κακῶς] καλῶς BCGLVN sed in D λ in litura incert. qua manu. — τέλειος καὶ μακάριος V μακάριος καὶ om. R καὶ τέλειος om. L. — 15 ἄνθρωπον κυρίως B κυρίως om. FL. — 16. 17 τῆς συμπληρώσεως καὶ ἐκβάσεως GR καὶ συμπληρώσεως om. L. — 21 ἐξαΐσιον καὶ δεινόν B δεινὸν καὶ om. L.

6 ἔννοιά τε καὶ P. — 7 ὡς δέδεικται (om. σαφῶς) P. — 13 ἀποθέμενος καὶ τὸν P. — 21 δεινόν τε καὶ P.

Ἄφ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος, πρὸς ὃν ὁ μέγας Βασίλειος ἔγραψε λέγων· οἷμοι τί γράψω ἢ τί λογίσσομαι ἐν τριόδῳ ἀπειλημένος; ἐὰν γὰρ ἔλθω εἰς μνήμην τῆς προτέρας σου ματαίας ἀναστροφῆς, ὅτε σε περιέρρει ὁ πλοῦτος
 5 καὶ τὸ χαμερπὲς δοξάριον, φρίττω· ἡνίκα εἶπετό σοι κολάκων πλῆθος καὶ τρυφῆς ἀπόλαυσις πρόσκαιρος. ἡνίκα ἐγνυμνάζου πρὸς μεταβολὴν σεμνοῦ τρόπου σκυβαλίζων μέν σου τὴν περιουσίαν οἴκου τε θεραπείαν καὶ συνοίκου ὁμιλίαν ἀπαρνούμενος, ὅλος δὲ μετάρσιος ὥσπερ ξένος καὶ
 10 ἀλήτης ἀγρόνους καὶ πόλεις ἀμείβων κατέδραμες ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐνθα σοὶ καὶ αὐτὸς συνδιατρίβων ἐμακάριζον τῶν ἀθλητικῶν πόνων, ὅτε ἐβδοματικοῖς κύκλοις νῆστις διατελῶν θεῷ προσεφίλοσόφεις ὁμοῦ καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀποφεύγων συντηχίας, ἡσυχίαν δὲ καὶ μονοτροπίαν ἐφαρμόσας
 15 ἐαυτῷ τοὺς πολιτικοὺς θορύβους ἐξέκλινας, σάκκῳ δὲ τραχεῖ τὸ σῶμά σου διανύττων καὶ ζώνῃ σκληρᾷ τὴν ὀσφὺν περισφίγγων καρτερικῶς τὰ ὀστέα σου διέθλιβες λαγόνους τε ταῖς ἐνδελαῖς κοιλαίνων μέχρι τῶν νοτιαίων μερῶν ὑπερχάνωσας, καὶ φασκίας μὲν ἀπαλῆς τὴν χρῆσιν ἀπερηνήσω, ἔνδοθεν
 20 δὲ τὰς λαπάρας σικύας δίκην ὑφελκύσας τοῖς νεφριτικοῖς χωρίοις ἐβιάζου προσκολλᾶσθαι, ὅλην δὲ τὴν τῆς σαρκὸς πιμελὴν ἐκκενώσας τοὺς τῶν ὑπογαστρῶν ὀχετοὺς γενναίως ἐξήρνας γαστέρα τε αὐτὴν ταῖς ἀσιταῖς συμπτύξας τὰ πλευριτικὰ μέρη ὥσπερ τινὰ στέγης ἐξοχὴν τοῖς τοῦ ὁμφα-
 25 λοῦ μέρεσιν ἐπεσκίαζες καὶ συνεσταλμένῳ ὅλῳ τῷ σώματι

1—p. 209, 18 Basil. Ep. 45 Migne Tom. 32, 365.

2 λογήσομαι P ἀπολογήσομαι MV. — 11 τὸν ἀθλητικὸν πόνον MRV. — 12 νήστις BNP νήστης C νήστεις F om. M. — 13 προσεφίλοσόφοις MF. — 15 τραχὺ CFNV. — 16 ὀσφὴν D ὀσφὴν R. — 18 νοτιαίων BCMRV.

2 ἢ eras. in P. — 10 ἐξαμείβων P Bas. — 13 ὑποφεύγων P Bas. — 15 δὲ ἐαυτῷ τραχεῖ P. — 20 δίκην σικύας P. — 25 σώματι] ὀργάνῳ κατὰ P Bas.

τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἀνθομολογούμενος τῷ θεῷ τοῖς τῶν
 δακρύων ὀχετοῖς ἔμβροχον τὴν γενειάδα καθωμάλιζες. καὶ 148 M.
 τί με δεῖ καταλέγειν ἕκαστα; μνησθῆναι ὅσα ἀγίων στόματα
 φιλήματι κατησπᾶσω, ὅσα ἱερὰ σώματα περιεπτύξω, ὅσοι
 σου τὰς χεῖρας ὡς ἀχράντους περιέθαλπον, ὅσοι δοῦλοι 5
 θεοῦ τοῖς γόνασί σου περιεπλέκοντο. καὶ τί τούτων τὸ
 τέλος; μοιχικῆς φήμης διαβολὴ βέλους ὀξύτερον διῶπτα-
 μένη τιτρώσκει ἡμῶν τὰς ἀκοὰς καὶ τὴν καρδίαν. ποῦ μοι
 τὰ διηγήματα τῶν σῶν πόνων; οὔχεται. κατήσχυνας τὸ τῆς
 ἀγνείας καύχημα, ἐμωμήσω τῆς σωφροσύνης τὸ ἐπάγγελμα. 10
 ἐγενόμεθα ἐχθρῶν μὲν τραγωδία, φίλων δὲ θρηνωδία. διέ-
 τεμες φρόνημα μοναχῶν, τοὺς ἀκριβεστέρους εἰς φόβον καὶ
 δειλίαν ἤγαγες θαυμάζοντας ἔτι τοῦ διαβόλου τὴν δύναμιν,
 τοὺς ἀδιαφόρους εἰς ἀκολασίας ζῆλον μετέθηκας. ἔλυσας
 ὅσον ἐπὶ σοὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ καύχημα, θαρσεῖτε, λέγοντος, 15
 ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον καὶ τὸν τούτου ἄρχοντα. ἐκέρα-
 σας τῇ πατρίδι κρατῆρα δυσθυμίας. ὄντως εἰς ἔργον ἤγα-
 γες τὴν παροιμίαν· ὡς ἔλαφος τοξευθεὶς εἰς τὸ ἦπαρ.

Ὅθεν ἀλλαχοῦ κοινὴν παραίνεσιν ποιούμενος πάλιν
 φησὶν· δεῖ οὖν ἡμᾶς πολὺν καὶ ποικίλον τὸν οὐράνιον 20
 πλοῦτον συναγαγεῖν, εἰ μὴ μέλλοιμεν καταισχύνεσθαι ἐν τῇ
 ἐπιδείξει τῶν ἔργων οἱ λαβόντες τὸ τάλαντον μηδὲ ἀκούειν·
 δοῦλε πονηρὲ καὶ ὀκνηρὲ, ἐνθεμένους δὲ τὰ ἀγώγιμα ἀσφα-
 λῶς πειρᾶσθαι τὴν ζωὴν ταύτην διαπερᾶν. πολλοὶ γὰρ
 πολλὰ συναθροίσαντες ἐκ νεότητος περὶ τὰ μέσα τοῦ βίου 25
 γενόμενοι ἐπαναστάντων αὐτοῖς πειρασμῶν ἐκ τῶν πνευμά-
 των τῆς πονηρίας οὐκ ἤνεγκαν τοῦ χιμῶνος τὸ βάρος διὰ

15 Joh. 16, 33. — 18 Prov. 7, 23. — 19—p. 210, 18 Basil.
 In princ. Proverb. 16. Migne T. 31, 420 C. — 23 Matth. 25, 26.

1 ἐξομολογούμενος R. ἑξανθομολογούμενος M. — 13 ἤγαγες]
 ἐνέβαλες V. — 21 πλοῦτον] ἄρτον CF. — 26 αὐτῶν NB.

- τὸ τὴν πανουργίαν καὶ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῖς μὴ παρεῖναι.
 διὸ καὶ πάντων ἐκείνων τὴν ζημίαν ὑπήνεγκαν. ὅθεν οἱ
 μὲν περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν, ἄλλοι δὲ σωφροσύνην, ἣν
 149 M. συνήγαγον ἐκ νεότητος, ὥσπερ καταιγίδος τινὸς τῆς πονη-
 5 ρᾶς ἡδονῆς ἐπιδραμούσης ἀπώλεσαν. ἐλεεινότατον θέαμα.
 μετὰ νηστείαν, μετὰ σκληραγωγίαν, μετὰ προσευχὴν ἔκτενῃ,
 μετὰ δάκρυον δαυιλές, μετὰ ἐγκράτειαν ἐτῶν κ' που ἢ λ'
 δι' ἀπροσεξίαν ψυχῆς καὶ ἀμέλειαν γυμνὸν ἀπάντων ἀπο-
 δειχθῆναι καὶ παραπλήσιον γενέσθαι τὸν τῇ ἐργασίᾳ τῶν
 10 ἐντολῶν εὐθηνούμενον ἐμπόρῳ τινὶ μεγαλοπλούτῳ, ὃς τῷ
 πλήθει τῶν ἀγωγίμων ἐπαγαλλόμενος, ἐξ οὐρίας αὐτῷ τῆς
 νηὸς φερομένης, τὰ φοβερὰ πελάγη διαδραμὼν πρὸς τοῖς
 λιμέσιν αὐτοῖς διαρραγέντος τοῦ πλοίου πάντων ἀθρόως
 ἔρημος ἀνεδείχθη. ἐὰν γὰρ καὶ οὗτος τὰ μυρίοις πόνοις καὶ
 15 ἰδρῶσι κτηθέντα μιᾷ προσβολῇ δαίμονος ἀπολέσῃ καθάπερ
 τινὶ ἀργίᾳ λαίλαπι τῇ ἁμαρτίᾳ βυθισθεῖς, πρέπουσα φωνὴ τῷ
 πᾶσαν ὁμοῦ τὴν ἀρετὴν ναυαγῆσαντι· ἦλθον εἰς τὰ βᾶθη
 τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.
 Ὡσανύτως καὶ ὁ Χρυσόστομός φησιν· καὶ γὰρ ὅταν ὁ
 20 διάβολος ἴδῃ πολλὰ συνειληχότας κατορθώματα οἷον νηστείαν,
 εὐχὴν, ἐλεημοσύνην, παρθενίαν, τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρετὴν,
 ὅταν ἴδῃ γέμον τὸ πλοῖον ἡμῶν τῶν πολυτελῶν τῆς εὐσε-
 βείας ἀριστευμάτων, τότε προσβάλλει πάντοθεν διορύττων
 καὶ ἐπιβουλεύων τὸν θησαυρόν, ὥστε παρ' αὐτὰ τοῦ λιμένος
 25 τὰ στόματα καταδύσαι τὸ σκάφος, καὶ γυμνοὺς καὶ ἐρήμους

3 I. Tim. 1, 19. — 17 Psalm. 68 (69), 3. — 19—p. 211,
 12 Chrysost. Or. in illud Vidi dominum III, 2 Migne Tom. 56,
 114 fin.

6 μετὰ προσευχὴν ἔκτενῃ om. BCFN. — 8 διὰ ἀπροσεξίαν
 CP. — 9 τὸν — εὐθηνούμενον R τῷ — εὐθηνουμένῳ B τῶν —
 εὐθηνουμένων (εὐθύν. M) rell. In D m. 2 corr. — 15 κτη-
 θέντα CP κτισθέντα M ἐκταθέντα R. — 19 ὡσανύτως δὲ καὶ
 codd. praeter BP. — 22 ἡμῶν NP Chr. ἡμῖν rell.

25 ἐρήμους καὶ κενυθνευμένους (καὶ κε m. 2 in lit. unius
 litterae) ἀποφ. καὶ μηδὲ P.

ἀποφῆναι μηδὲ ῥαδίως ἀναστῆναι δυναμένους. καὶ γὰρ μετὰ τοιαύτην πιῶσιν δυσανάκλητος ἡ ἀνάστασις γίνεται· καταφρονῶν λοιπὸν ὡς εἰς κακῶν ἐλθὼν βάθος. καὶ τῷ μὲν ἐν ἀρχῇ πεσόντι συγγινώσκομεν ἅπαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, τὸν δὲ μετὰ πολλοὺς διαύλους ὑποσκελισθέντα οὐκ ἂν τις ῥαδίως ἀξιῶσειε συγγνώμης, ὡς ἐξ ἀμελείας τε καὶ ῥαθυμίας καταβληθέντα. καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ τὸ δεινόν, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλῶν σκανδαλισθέντων καὶ ῥαθυμοτέρων πολλάκις γενομένων, αὐτὸς ὑπεύθυνος γίνεται καὶ ἀναπολόγητος. ταῦτ' οὖν εἰδότες εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρωμεν, ὡς παραγγέλλει Δαυὶδ φάσκων· εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης.

Ἐν γὰρ τῷ ἀποστρέψαι, φησὶν, δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ὥς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλγεται αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ. ὅπερ οὖν εἰδὼς ὁ ἀπόστολος ἔλεγεν· καὶ ἐὰν ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. διὸ τὴν ἀρχομένην σπουδὴν τε καὶ προθυμίαν ἐν φόβῳ θεοῦ καὶ πίστει μέχρι θανάτου δεῖ καθάπερ καὶ τὴν ὑπομονὴν ἐπιδείκνυσθαι, ἵνα μὴ τὸ πᾶν εἰς τὸ τέλος ἀπολέσωμεν. μηδεὶς οὖν ἐνάρετος νυσταζέτω διὰ τὸ ἄδηλον τῆς μεταβολῆς. τί γὰρ τοῦ Δαυὶδ ὑψηλότερον; ἀλλὰ μικρὸν ἀπονυστάξας ἔπescen. τί δὲ τοῦ Σολομῶντος μακαριώτερον; ἀλλ' ἐν τῷ γήρει καὶ τῷ τέλει πεσὼν ἀπώλετο. τί τοῦ Ἰούδα περιφανέστερον; ἀλλὰ προδότης γενόμενος ἀπήγγξατο. τί τοῦ Πέτρου ζηλωτότερον; ἀλλ' ἐξάπινα πέπτωκε πιῶμα ἐξαίσιον. πόσας τοιαύτας μεταβολὰς ἔστιν

3 Prov. 18, 3. — 11 Psalm. 74 (75), 1. — 13 Ezech. 18, 24. — 16 Ezech. 33, 12. — 18 II. Tim. 2, 5.

9 γινόμενων RV. — 10 ταῦτα οὖν BL. — 14 ποιήσει CNP ποιήσεις R. — 16 ἐξέλειται CM ἐξελεῖται BFL Ez. — 17 οὖν om. BF. — 19 ἀθλήσει CFP. — 21 εἰς τέλος (om. τὸ) BN. — 28 -μα ἐξαίσιον: in ordinem redit cod. A.

ιδεῖν πάλαι γεγενημένας καὶ νῦν γινομένας καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν. καὶ διὰ τοῦτο, φησὶν, ἄνω καὶ κάτω προδιαμαρ-
 τύρεται καὶ προασφαλίζει καὶ διεγείρει πρὸς νῆψιν καὶ
 ἐγγρήγορσιν ἡ θεία γραφή λέγουσα· ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέ-
 5 τω μὴ πέσῃ.

[δ'. Περὶ 'Ροβοάμ.]

Μετὰ δὲ Σολομῶντα ἐβασίλευσε 'Ροβοάμ ὁ ἐκ τοσούτων
 γυναικῶν υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιζ', ἐφ' οὗ καὶ διηρέθη ἡ βασι-
 λεία εἰς δύο. καταλείψας γὰρ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων
 10 καὶ κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν συνεκτραφέντων καὶ παρεστη-
 κότων αὐτῷ παιδαρίων λαλήσας τῷ λαῷ σκληρά, ἀπέστη ὁ
 'Ισραὴλ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν. καὶ αἱ μὲν δύο φυλαὶ
 'Ιούδα καὶ Βενιαμὴν ἔμειναν μετ' αὐτοῦ ἐν 'Ιερουσαλὴμ, αἱ
 151 M. δὲ ἄλλαι δέκα ἀπῆλθον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ'
 15 αὐτῶν 'Ιεροβοάμ τὸν δοῦλον Σολομῶντος. κἀντεῦθεν αἱ
 μὲν δύο φυλαὶ προσηγορεύθησαν 'Ιούδα διὰ τὴν μεγάλην
 καὶ βασιλικὴν φυλὴν 'Ιούδα, αἱ δὲ λοιπαὶ δέκα 'Ισραὴλ καὶ
 'Εφραΐμ διὰ τε τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὸν 'Ιεροβοάμ ἐκ τῆς
 φυλῆς 'Εφραΐμ τυγχάνειν υἱοῦ 'Ιωσήφ. καὶ ἐποίησε 'Ροβοάμ
 20 υἱὸς Σολομῶντος τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὥς ὁ πατήρ
 αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ. ἐφ' οὗ
 Σουσακίμ ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς τὴν 'Ιερουσαλὴμ ἐλὼν ἀφεί-
 λατο τὰ ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις χρήματα καὶ τὰ χρυσᾶ
 δόρατα καὶ τοὺς χρυσοὺς θυρεοὺς, ἀνθ' ὧν ἐγένοντο χαλκοὶ.

4 I. Cor. 10, 12. — 7 cf. Leo Gramm. p. 32, 6. — 15—19 cf.
 ib. p. 32, 21 sqq.

2 φησὶν om. FL. — 3 ἀσφαλίζει (-ζη M) N προδιασφαλίζει R.
 — 4 γρήγορσιν AM ἐγγρήγορσιν F ἐγρηγόρησιν B. — 7 ὁ om.
 CFLNR. — 8 καὶ om. codd. praeter AP. — 10 συμβουλὴν] βουλὴν
 ACFMR. — 16 διὰ—17 ἰούδα om. FL. — 22 σουσακίμ AL
 σουσακῆμ M σακῆμ BV σακίμ F. — ἀφείλετο RV.

2 ἄνω — 4 λέγουσα om. P.

[ε'. Περὶ Ἀβιά.]

Μετὰ δὲ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη 5'. ὃς πολεμήσας Ἱεροβοὰμ καὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνείλεν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας δυνατοὺς ἐν ἡμέρᾳ 5 μιᾷ κατὰ θείαν ὁργὴν χιλιάδας φ'.

[ς'. Περὶ Ἀσσά.]

Μετὰ δὲ Ἀβιά ἐβασίλευσεν Ἀσσά υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πρότερον, εἴτα μικρὸν ἀπὸ τῆς εὐσεβείας ῥαθυμίας ἡρρώστησε τοὺς πόδας καὶ τοῖς ἰατροῖς 10 χρησάμενος τῷ θεῷ μὴ προσέχων οὕτως ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη 15'.

[ζ'. Περὶ Ἰωσαφάτ.]

Μετὰ δὲ Ἀσσάν ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύσας 15 ἔτη κε'. ὃς διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀχαάβ φιλοστοργίαν τε καὶ ἀγχιστείαν ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ προφήτης Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἀνανή¹⁵² M. βασιλεῦ Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σε ὁργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἔν σοι· καὶ ὅτι ἐξήρας τὰ 20 ἄλσῃ ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου

18 II. Chron. 19, 2.

2 ἀβιά P ἀβιάς AR ἀβίας BCFLN. — ὁ υἱὸς BMR. — 3 ἐναντίον ABGLV. — 8 ἀβιά AGP ἀβιάν V ἀβίαν BCFLN. — ἀσσά BP ἀσά AV ἀσά F ἀσσάς M ἀσάφ R. — ὁ υἱὸς MRV. — 11 καὶ τῷ θεῷ FV. — 14 ἀσάν V ἀσάν F ἀσσά L ἀσά A ἀσάφ R. — ὁ υἱὸς M et recc. quidam. — 16 δς] ὃ B qui postea om. πρὸς αὐτόν. πρὸς αὐτόν om. etiam F. — 17 ἀνανή BCFLN Suid. v. Ἰωσαφάτ. νανῇ V. — 18 βοηθῆς BP βοηθεῖς FMV. — ἦ] εἰ BFLN ἢ P om. V. — 20 ἐξήρας AC et recc. quidam. — 21 κατεύθυνας BCFNR.

17 ἀν. λέγων· βασιλεῦ P.

ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ εὐρέθη ἡ καρδιά σου τελεία
 πρὸς κύριον, διὰ τοῦτο ἐφείσατό σου κύριος, πλὴν ὅτι
 διεκόπη τὰ ἔργα σου καὶ συνετρίβησαν τὰ πλοῖά σου. κἀν-
 τεῦθεν οὖν διδασκόμεθα, ὥς ἐλαττοῖ τὰς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτή-
 5 μασι τιμωρίας τὰ προγεγενημένα κατορθώματα. ὁ γὰρ δι-
 καιος κριτὴς ταῦτα ἐκείνοις ἀντιμετρῶν οὕτως ἐκφέρει τὴν
 ψῆφον. προσήκει τοίνυν ταῦτα μεμαθηκότας φεύγειν τῶν
 θεοστυγῶν καὶ τὴν φιλίαν καὶ τὴν συγγένειαν. οὐδεμία
 γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος οὔτε μὴν ἀρετῇ καὶ κακίᾳ,
 10 καὶ οὔτε κλέπτῃ δεῖ συντρέχειν οὔτε μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα
 τίθεσθαι. διό φησιν· οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, κύριε, ἐμί-
 σησα καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; τέλειον μῖσος
 ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι. καί· παρανό-
 μους ἐμίσησα, καὶ οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδιά σκαμβή. καὶ
 15 μέντοι γε καὶ ὅτι πταίοντες ὥς ἄνθρωποι οἱ τοῦ θεοῦ δοῦ-
 λοι φιλανθρωπίας ἀξιοῦνται πολλάκις διὰ τὰς προειργασμέ-
 νας ἀρετάς, εἰς δὲ τὰ κτήματα καὶ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἡ
 θεία δίκη ἀνταποδίδωσιν ὑπὲρ τῶν πταισμάτων αὐτῶν λε-
 ληθότως, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐτέρων ἁμαρτωλῶν συνόντων
 20 δικαίοις τοῦτο διὰ τὴν τοῦ δικαίου δικαιοσύνην ὁ φιλά-
 γαθος κύριος ποιεῖν εἴωθεν, ὅπερ ἤδη ἐπὶ Ἰωσαφάτ καὶ
 Παύλου σαφῶς ἐδήλωσε διὰ τῆς τῶν πλοίων συντριβῆς τε

2 Π. Chron. 20, 37. — 3—8 Theodoret. in Π. Paral. Migne
 Tom. 80, 832 C. — 8 Π. Cor. 6, 14. — 10—13 Const. Apost. VI, 18
 cf. Anastas. Sin. Quaest. 52 Migne Tom. 89, 613 C. — 11 Psalm.
 138 (139), 21. — 13 Psalm. 100 (101), 3.

8 συμπάθειαν BV. — 15 δοῦλοι] φίλοι N. — 17 καὶ τὰ
 ὑπάρχοντα PR. — αὐτοῖς BR. — 20 φιλάνθρωπος DV. — 21 κύ-
 ριος] θεός BR. — ἥδη καὶ ἐπὶ codd. praeter AP.

11 οὐχὶ om. P Anast. — 13 παρανόμους ἐμίσησα καὶ οὐ
 προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, οὐδὲ ἐκολ-
 λήθη P cum Psalm. — 16 πολλάκις μὲν αὐτοὶ διὰ P. — 17 ἡ θεία
 δίκη τὴν ἀνταπόδωσιν τῶν πταισμάτων λεληθότως ὑπεμφαίνει.
 οὐ μὴν P.

καὶ ἀπωλείας. ὅθεν οὖν πρὸς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ χειμαζομένους μετ' αὐτοῦ Παῦλός φησιν· ἔδει μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδοῦσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμῖν εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται 5 ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου.

[η'. Περὶ Ἰωράμ.]

Μετὰ δὲ Ἰωσαφάτ ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἕξ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἀποκτείνας ἀπέθανε δυσεντερικῶς βασιλεύ- 10 153 M. σας ἔτη η'.

[θ'. Περὶ Ὀχοζίου.]

Μετὰ δὲ Ἰωράμ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἰηοῦ βασιλεύσαντα ἔτος α'. 15

[ι'. Περὶ Γοθολίας.]

Μετὰ δὲ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσε Γοθολία μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀποκτείνασα πάντας τοὺς υἱοὺς Ὀχοζίου παρεκτὸς ἑνὸς νηπίου διασωθέντος παραδόξως ὑπὸ τῆς γυναικὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, αἰφνίδιον τὸ κεκρυμμένον παιδίον Ἰωᾶς ἀναγορεύεται 20 βασιλεὺς ὑπὸ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς ὑπάρχων ἐτῶν ζ'. καὶ ὁ μὲν λαὸς ἅπας εὐφράνθη καὶ ἡ πόλις

2 Act. Ap. 27, 21; 22.

9 τοὺς ἐξαδέλφους BCR ἔξ om. M. — 10 δυσεντερικῶς A δυσεντερικὸς BCFHLM. — 13 Ὀχοζίας ACFGHLM P. — 17 Ὀχοζίαν ACFHMP *similiterque in sqq.* — γοθολία ἡ μήτηρ R Excc. de insid. γολιάθ καὶ ἡ μήτηρ C. — 18 ἑνὸς νηπίου AP νηπίου ἑνὸς rell. et Excc. — 20 ἰωᾶς FP ἰωᾶς HM. — 22 ηὐφράνθη AR.

17 αὐτοῦ ἡ καὶ P. — 20 ἱερέως καὶ ἀποκρυβέντος ἐν τῶν ἀναμειβέντων βασιλικῶν παιδίων αἰφνίδιον P. — 22 εὐφράνθη] ἐχάρη P.

ἡσύχασεν, τὴν δὲ Γοθολιάν ἀπέκτειναν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως βασιλεύσασαν ἔτη 5'.

[ια'. Περὶ Ἰωάν.]

Μετὰ δὲ Γοθολιάν ἐβασίλευσεν Ἰωάνς υἱὸς Ὁχοζίου ἐπ-
 5 ταέτης καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πρότερον. εἴτα
 παρατραπείς ἐσφάγη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ βασιλεύσας ἔτη μ'.
 ἕως μὲν γὰρ ἦν φωτιζόμενος ὑπὸ Ἰωδὰε τοῦ ἱερέως τοῦ
 καὶ βιώσαντος διὰ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ ἔτη ρλ' κα-
 λῶς ἐπολιτεύετο. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ θείου ἱερέως
 10 πρὸς ἀσέβειαν ἀποκλίνας ἀπέκτεινε Ζαχαρίαν τὸν προφήτην
 καὶ υἱὸν τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ. φησὶ γάρ· καὶ πνεῦμα
 κυρίου ἐνέδυσε Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδὰε τοῦ ἱερέως καὶ
 ἀνέστη κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· τάδε λέγει κύ-
 ριος· ἵνα τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου; καὶ οὐκ
 154 M. 15 εὐοδωθήσεσθε, ὅτι ἐγκατελείπατε τὸν κύριον, καὶ ἐγκατα-
 λείψει ὑμᾶς. καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν
 δι' ἐντολῆς Ἰωάνς τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ οἴκῳ κυρίου. καὶ
 οὐκ ἐμνήσθη Ἰωάνς τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδὰε ὁ πατήρ
 μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ὥς ἀπέ-
 20 θνήσκεν εἶπεν· ἴδοι κύριος καὶ κρινάτω. καὶ μετὰ ταῦτα
 ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδὰε τοῦ
 ἱερέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ
 Σίβυλλα ἡ Κυμαία ἐγνωρίζετο.

Καὶ ἀνθροπὸς τις ἐν τῷ Ἰσραὴλ πλούσιός τε καὶ ἀνε-

13—22 II. Chron. 24, 20 sqq. — 22 cf. Leo Gramm. p. 34, 21.

4 ἰωάνς F ἰωάνς H. — ἐπταετής (-της AF) AFR. — 8 πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν N. — 15 ἐγκατελείπατε BFLRV ἐγκαταλείπατε H (ἐγκατελίπετε II. Chron.). — 17 ἰωάνς FR ἰωάνς HM item v. 18. — 18 ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ FLNRV II. Chron. ὁ πατήρ αὐτοῦ (om. μετ' αὐτοῦ) B. — 20 εἶδοι D ἴδει C ἴδῃ M ἴδοι F. — 23 σίβυλλα P σιβύλλα rell. — 24 τις ἦν ἐν RV. — τε om. BL.

9 τοῦ ἱερέως καὶ βαρχίου τοῦ βιώσαντος P. — 13 λαοῦ] θεοῦ P. — 17 κυρίου μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου P.

λεήμων ἐλθὼν πρὸς τινα τῶν διδασκάλων καὶ ἀναπτύξας τὴν σοφίαν Σολομῶντος εὗρεν εὐθύς· ὁ ἐλεῶν πτωχὸν θεῶ δανείζει. καὶ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος καὶ κατανυγείς ἀπελθὼν πέπρακε πάντα καὶ διένειμε πτωχοῖς μηδὲν ἑαυτῷ καταλείψας πλὴν νομισμάτων δύο. καὶ πτωχεύσας πάννυ καὶ ὑπὸ μηδενὸς ἐκ θείας δοκιμασίας ἐλεούμενος ὕστερον ἐν ἑαυτῷ λέγει μικροψυχῆσας· ἀπελεύσομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ διακρινοῦμαι τῷ θεῷ μου, ὅτι ἐπλάνησέ με διασκορπίσαι τὰ ὑπάρχοντά μου. πορευομένου δὲ αὐτοῦ εἶδεν ἄνδρας δύο μαχομένους πρὸς ἀλλήλους εὐρόντας λίθον τίμιον, καὶ φησι πρὸς αὐτούς· ἵνα τί, ἀδελφοί, μάχεσθε; ὅτε μοι αὐτὸν καὶ λάβετε νομίσματα δύο. τῶν δὲ μετὰ χαρᾶς τοῦτον παρασχόντων (οὐ γὰρ ἤδεσαν τοῦ λίθου τὸ ὑπέριμον), ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸν λίθον ἐπιφερόμενος, καὶ δείξας αὐτὸν χρυσόφω παραχοῆμα τὸν λίθον ἐκεῖνος ἰδὼν ἀναστὰς προσεκύνησε καὶ ἔκθαμβος γενόμενος ἐπυνθάνετο· ποῦ τὸν πολυτίμον καὶ θεῖον λίθον τοῦτον εὗρες; ἰδοὺ γὰρ ἔτη τρία σήμερον Ἱερουσαλὴμ δονεῖται καὶ ἀκαταστατεῖ διὰ τὸν περιβόητον λίθον τοῦτον. ἀλλ' ἀπελθὼν δὸς αὐτὸν τῷ ἀρχιερεῖ καὶ σφόδρα πλουτήσεις. τοῦ δὲ ἀπερχομένου, ἄγγελος κυρίου εἶπε πρὸς τὸν ἀρχιερέα· νῦν ἐλεύσεται ἄνθρωπος πρὸς σε τὸν ἀπολεσθέντα πολυθρόνλητον λίθον ἐκ τῆς διπλοῦδος Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως ἔχων. λαβὼν αὐτὸν δὸς τῷ ἐνέγκαντι αὐτὸν χρυσίον πολὺ ἀργύριον, ἅμα δὲ καὶ ῥαπίδας αὐτὸν μετρίως εἰπέ· μὴ δίσταζε ἐν τῇ καρδίᾳ σου μηδὲ ἀπίσται

2 Prov. 19, 17.

1 οὗτος ἐλθὼν V. — 2.3 δανείζει θεῶ ABFHLR. — 4 ἐαυτῷ F αὐτῷ BCV. — 5 νομίσματα B *compendio scr. in FL.* — 9 μου] μοι HLM. — 24 πολὺν AR.

2 εὗρε κατὰ συγκυρίαν εὐθύς P. — θεῶ m. 2 corr. ex θεὸν P. — 8 διασκορπίσας *praecedente litura* (καί?) P. — 10 πρὸς αὐτούς et 11 ἀδελφοί om. P. — 15 ἰδὼν om. P. — προσεκύνησε λέγων P. — 16 ἐπυνθάνετο om. P. — πολυθρόνητον P. — 19 ἀλλὰ P. — 23 ἔχων, καὶ δὸς αὐτῷ χρυσίον πολὺ (rell. om.) P. — 24 ἅμα δὲ om. P.

τῷ θεῷ διὰ τῆς γραφῆς λέγοντι· ὁ ἐλεῶν πτωχὸν θεῷ δα-
 νείζει. ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐξεπλήρωσά σοι πολυ-
 πλασίονα ὑπὲρ ὧν ἐδάνεισάς μοι. καὶ εἰ πιστεύεις λήψῃ
 καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πλοῦτον ἀνυπέρβλητον. καὶ ὁ μὲν ἀρ-
 5 χιερεὺς τὰ διατεταγμένα πάντα πεποίηκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον
 καὶ λελάληκεν, ὁ δὲ ἀκούσας καὶ ἔντρομος γενόμενος πάντα
 ἑάσας ἐν τῷ ναῷ ἐξῆλθεν εὐχαριστῶν καὶ πιστεύων· κυρίῳ
 καὶ τὰ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ πάντα διηγορευμένα.

[ιβ'. Περὶ Ἀμεσίου.]

10 Μετὰ δὲ Ἰωᾶς ἐβασίλευσεν Ἀμεσίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ
 ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπάταξε μὲν τοὺς
 φονεύσαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ, τοὺς δὲ υἱοὺς αὐτῶν οὐκ
 ἐθανάτωσε διὰ τὸ γεγράφθαι· οὐκ ἀποθानοῦνται πατέρες
 ὑπὲρ υἱῶν οὔτε υἱοὶ ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἕκαστος ἐν ταῖς
 15 ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθानεῖται. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ
 βασιλεύσας ἔτη κθ'.

Ἀπὸ δὴ φησιν ὁ θεῖος λόγος ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς δια-
 τάξεσιν· ἕκαστος περὶ ἑαυτοῦ ἀπολογῆσεται, καὶ οὐ μὴ
 συναπολέσῃ ὁ θεὸς τὸν δίκαιον μετὰ ἀδίκου, ἐπεὶ γὰρ παρ'
 20 αὐτῷ τὸ ἀναμάρτητον ἀτιμώρητον. οὔτε γὰρ τὸν Νῶε κατέ-
 κλυσεν, οὔτε τὸν Λῶτ κατέφλεξεν, οὔτε μὴν τὴν Ῥαὰβ συν-

13 Deut. 24, 18 (16) cf. Anastas. Sin, Quaest. 35 Migne
 Tom. 89, 576 A. — 17—p. 219, 20 Const. Apost. II, 14, 5 ex
 Anast. Sin. l. l. 576 B.

1 δανείζει θεῷ ABFLR. — 2 πολυπλασίονα A πολυπλάσιον
 & C πολυπλασίως B πολλαπλασίονα FLR. — 5 πάντα τὰ δια-
 τεταγμένα BLRV. — 7 τῷ κυρίῳ DH τῷ θεῷ M. — 10 ἰωᾶς
 FPR ἰωᾶς HM. — 11 μὲν om. CFL Excc. de insid. — 17 δὴ
 om. CNRV m. 1 spr. v. in F. — 18 περὶ αὐτοῦ HMY ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ A. — 19 συναπολέσει (συναπωλ. AB) ABDFRV ἀπο-
 λέσῃ M. — μετὰ τοῦ ἀδίκου NR. — ἐπὶ γὰρ AB ἐπείπερ Const.

6 καὶ πάντα P. — 20 συγκατέκλυσε — 21 συγκατέφλεξε P.
 — 21 λῶτ P.

απώλεσεν. εἰ δὲ βούλεσθε γινῶναι καὶ τὰ ἐφ' ἡμῶν γε-
 μενα οὐκ ἀποκρύψομεν. Ἰούδας σὺν ἡμῖν ὦν ἔλαβε τὸν
 κληρὸν τῆς διακονίας, ὃν καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν, καὶ Σίμων
 ὁ μάγος τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα. ἀλλ' ἐκάτερος αὐτῶν ^{156 M.}
 ἀναδειχθεὶς φαῦλος, ὁ μὲν ἀπήγξατο, ὁ δὲ παρὰ φύσιν ⁵
 ἱπτάμενος συνετρίβη. καὶ ἐν τῇ κιβωτῷ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ
 αὐτοῦ ὑπῆρχον, ἀλλὰ πονηρὸς ὁ Χάμ εὐρεθεὶς μόνος τὴν
 τιμωρίαν ἐδέξατο. εἰ δὲ καὶ πατέρες ὑπὲρ παιδῶν οὐ τιμω-
 ροῦνται, οὔτε υἱοὶ ὑπὲρ πατέρων, δῆλον ὡς οὔτε γυναῖκες
 ὑπὲρ ἀνδρῶν, οὔτε οἰκέται ὑπὲρ δεσποτῶν, οὔτε συγγενεῖς ¹⁰
 ὑπὲρ συγγενῶν, οὔτε φίλοι ὑπὲρ φίλων, οὔτε δίκαιοι ὑπὲρ
 ἀδίκων, ἀλλ' ἕκαστος ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἔργου τὸν λόγον ἀπαι-
 τηθήσεται. οὔτε γὰρ Νῶε ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ σὺν τῷ
 κόσμῳ κατεκλύσθη, οὔτε Αἰὼν ὑπὲρ Σοδόμων ἐπυρπολήθη,
 οὔτε Ῥαὰβ ὑπὲρ Ἰερικουντίων ἐσφάγη, οὔτε ὁ Ἰσραὴλ ὑπὲρ ¹⁵
 Αἰγυπτίων κατεποντίσθη· οὐ γὰρ ἡ συνοίκησις καταδικάζει,
 ἀλλ' ἡ τῆς γνώμης ὁμόνοια. οὐ τοίνυν ἕτερος ὑπὲρ ἑτέρου
 ἀποθανεῖται, ἀλλὰ σειραῖς τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος
 σφίγγεται. καί· ἰδοὺ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ
 προσώπου αὐτοῦ. καί· δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται ²⁰
 καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται. καί· ἕκαστον κατὰ
 τὴν ὁδὸν ὧν κρινῶ ὧμας, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος.
 καί· τί ὑμεῖς λέγετε τὴν παραβολὴν ταύτην· οἱ πατέρες
 ἔφαγον ὄμφακας καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐμωδίασαν;

19 Prov. 5, 22. — 20 Jes. 62, 11. — 20 — p. 220, 4 Anast.
 Sin. l. i. 576 A. — 20 Ezech. 18, 20. — 21 Ezech. 18, 30. —
 23 Ezech. 18, 2—4 cf. Jerem. 38 (31), 29.

2 ἀποκρύψομεν ACDFGM. — 12 ἕκαστος ὑπὸ τοῦ ACDG.
 — 15 ὁ om. BHM. — 17 ἀλλὰ τῆς γνώμης ἡ ὁμόνοια BCV. ἀλλὰ
 etiam F. — 22 κύριος ὁ Θεός codd. praeter AP. — 24 ἐμωδίασαν
 BCLMP ὁμωδίασαν (ὁμ. G) FG ἡμωδίασαν Jer. ἐγομφίασαν Ezech.

2 οὐκ ἀποκρύψομεν om. P Const. — 3 ἐλάβομεν om. P Const.
 — 4 ἐκ κυρίῳ P Const. — 6 οἱ om. P. — 7 μόνος εἰς τὸν υἱὸν
 ἐδέξατο τὴν τιμωρίαν P Const.

ζῶ ἐγώ, λέγει Ἀδωναὶ κύριος, εἰ ἔστιν ἐν ὑμῖν ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν Ἰσραήλ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαὶ εἰσιν. ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμή ἐστιν. ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα αὐτὴ καὶ ἀποθάνειται.

5

[ιγ'. Περὶ Ὁξίου.]

Μετὰ δὲ Ἀμεσίαν ἐβασίλευσεν Ὁξίας ὁ καὶ Ἀξαρίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου. καὶ εὐδοούμενος ἐπῆρθη καὶ ἠθέλησε θυμιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς
 157 M. δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἔξεστι τοῖς ἱερεῦσιν· καὶ δὴ θυ-
 10 μιάσας ἐν τῷ ναῷ εὐθὺς ἐλεπρώθη καὶ οὕτως ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη νβ'.

Περὶ οὗ καὶ ὁ Χρυσόστομος φησιν· ὁ οὖν Ὁξίας, ἡνίκα ἴσχυσεν, οὐκ ἤνεγκε τῆς δυναστείας τὸ μέγεθος, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ἀδηφαγίας μὲν γίνεται φλεγμονή, ἐκ δὲ φλεγμονῆς τίκτε-
 15 ται πυρετός, εἴτα θάνατος ἐκείθεν πολλάκις, οὕτω κἀνταῦθα ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων ὑπερβολῆς ἀπόνοια γέγονεν. ὅπερ γὰρ ἐπὶ τῶν σωμάτων φλεγμονή, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀπόνοια. εἴτα ἐξ ἀπονοίας ἐπιθυμία τῶν οὐ προσηγόντων ἐπακολουθεῖν εἶωθεν. οὕτως οὖν λοιπὸν ὑψώθη ἡ καρδία
 20 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔμεινεν ἔνδον ἡ ἀπόνοια οὐδὲ ἀπεσβέσθη, ἀλλ' ἐξώκειλε καὶ πρὸς ἔργον ἐλθοῦσα πονηρὸν πᾶσαν αὐ- τοῦ τὴν ἀρετὴν διέφθειρεν. φησὶ γάρ· καὶ ὥς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι, καὶ ἠδίκησεν ἐν

12—19 Chrys. Or. in illud: Vidi dominum III. 4 *fin.* Migne Tom. 56, 118 *med.* — 19—22 Chrys. *ib.* III, 5 Migne 118 *fin.* — 22 — p. 221, 14 II. Chron. 26, 16 *sqq.*

2 ἐν ἱερουσαλήμ BL. — 4 αὐτῇ HM αὕτη ABLV. — 6 ὁξίας HLMP. — 12 ὁξίας AFHLMPV *et* recc. quidam. *item* p. 221, 4. — 16 ὥσπερ CR. — 20 ἀπέσβεσθε C ἀπέσβη B ἐσβέσθη A. — 23 τοῦ om. BR.

12 ὁ θεῖος χρυσόστομος P. — 18 τῶν] αὐτῶν P.

κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυ-
 μιᾶσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, εἰσῆλθεν ὀπίσω
 αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς κυρίου
 π' λέγοντες· οὐ σοί ἐστιν, Ὁζία, θυμιᾶσαι τῷ θεῷ, ἀλλὰ
 τοῖς ἱερεῦσιν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θυμιᾶσαι. 5
 ἔξελθε οὖν ἀπὸ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου,
 καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ Ἰσ-
 ραήλ. καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ
 τὸ θυμιατήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἔξανέτειλεν ἡ λέπρα ἐν
 τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου. 10
 καὶ κατέσπασαν αὐτὸν ἐκείθεν. καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν
 ἔξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν ὁ κύριος. καὶ ἦν λεπρὸς καθή-
 μενος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεσχίσθη
 ἀπὸ οἴκου κυρίου. ἐφ' οὗ σεισμὸς γενόμενος μέγας ἐκείσε,
 καὶ διαρραγέντος ὅρους μεγίστου, κατεκυλίσθη πρὸς τὴν 15
 πεδιάδα σταδίους μ'.

[ιδ'. Περὶ Ἰωάθαν.]

158 M.

Μετὰ δὲ Ὁζίαν ἐβασίλευσεν Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ
 ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύσας
 ἔτη ις'.

20

[ιε'. Περὶ Ἀχαζ.]

Μετὰ δὲ Ἰωάθαν ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ καὶ
 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας
 ἔτη ις'. Ὦν καὶ πολεμήσας Φακεὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀνέειλεν
 ἄνδρας μὲν αὐτοῦ δυνατοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ χιλιάδας ρ', γυ- 25
 ναῖκας δὲ καὶ παιδία ἡχμαλώτευσε χιλιάδας τ'.

5 θυμιᾶσαι om. FLRV. — 9 καὶ ἔξανέτειλεν codd. praeter
 AMP. — 11 κατέσπασεν L κατέπαυσεν R. — 14 γενόμενος]
 ἐγένετο FR. — 18 Ὁζίαν AFHLP. — Ἰωάθαν CFR Ἰωάθαμ H.
 — ὁ υἱὸς HR. — 22 Ἰωάθαμ CFPR. — 25 αὐτοῦ om. FM.

[15'. Περὶ 'Εζεκίου.]

Μετὰ δὲ Ἀχαζ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ
ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύσας
ἔτη κθ'. ἐφ' οὗ ἦν ὁ Μωσαϊκὸς χαλκοῦς ὄφρις, ἔτι γὰρ
5 αὐτὸν Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ἄλλων βδελυγμάτων ἐθυμίων, καὶ
ἠφάνισεν αὐτὸν Ἐζεκίας, ὥσπερ δὴ καὶ τὰς βίβλους τοῦ
Σολομῶντος τὰς περὶ τῶν παραβολῶν καὶ ᾠδῶν, ἐν αἷς
περὶ φυτῶν καὶ παντοίων ζώων φυσιολογίας, ὡς εἴρηται.
ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Ῥῶμος καὶ Ῥῆμος ἐβασίλευον ἐν Ῥώμῃ,
10 καὶ Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐγνωρίζετο. καὶ Σαλμανασάρ ὁ
τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς παραλαβὼν τὴν ἐν Σαμαρείᾳ βασι-
λείαν Ἰσραὴλ τὰς ὑπ' αὐτὴν δέκα φυλάς ἡχμαλώτευσεν.
κατὰ δὲ Ἐζεκίου ἀνέβη Σεναχειρὶμ ὁ διάδοχος Σαλμανασάρ
καὶ πλείστα μεγαλορρημονήσας κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ
159 M. 15 λαοῦ αὐτοῦ, παρεκλήθη ὁ διασκεδάων βουλὰς ἐθνῶν καὶ
ἀθετῶν λογισμοὺς λαῶν καὶ βουλὰς ἀρχόντων καὶ φρονί-
μους ἀποστρέφων εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν
μωραίνων, καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβο-
λῆς τῶν Ἀσσυρίων χιλιάδας ρπε'. καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης
20 καὶ λύπης ὁ Σεναχειρὶμ ἀναξεύξας εἰς Νινευὴ δεινῶς ἀνῆ-
ρει τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ Σαλμανασάρ ἀπὸ Σαμαρείας
τοῦ Ἰσραήλ. ὃν αὐτίκα θεία δίκη μετελθοῦσα, καὶ ὑπὸ

4 cf. Leo Gramm. p. 36, 4. — 9 cf. Leo Gramm. p. 35, 12.
— 10 cf. Leo Gramm. p. 36, 8. — 15 Psalm. 32 (33), 10. —
16 Jes. 44, 25.

2 ὁ υἱὸς D et recc. quidam. — 5 οἱ Ἰουδαῖοι CFRV. —
βδελυγμίων (βδελλ. A) AC. — 7 παραβολῶν — 8 περὶ om. CF. —
8 καὶ περὶ B καὶ (om. περὶ) R. — 9 ἐφ' ὧν χρόνων P sed χρόνων
corr. ex χρόνον. ἐφ' ὧν χρόνον BC. — καὶ ante Ῥῶμος om. BRV.
— 10 σιβύλλα codd. praeter PV. — σαλμανάσαρ V σαλαμανασάρ
(-άσαρ C) ABCI. — 11 σαμαρία AHLP. — 13 σεναχηριμ BR
σενναχειριμ HM σενναχηρειμ V. item v. 20. — σαλμανάσαρ V
σαλαμανασάρ ABCI. — 19 μετὰ BM. — 20 νινευὴ CI νινευί
ABFR νηνευή (-ῆ M) HM. — 21 σαλαμανασάρ (-άσαρ V) ABC
IPV. — 22 ἡ θεία FLR.

τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρεθέντος, ἐπαύθη τῆς αἰχμαλωσίας ἡ ἄδικος σφαγὴ διὰ τῆς ἐνδίκου ἀναιρέσεως.

Ἐξ ἧς αἰχμαλωσίας ὑπῆρχέ τις ἐλεήμων ἄνθρωπος καὶ θεοσεβῆς τοῦνομα Τωβίτ καὶ πολλὴν ἔχων σπουδὴν εἰς τὸ θάπτειν τοὺς ἀποθνήσκοντας τῶν Ἰουδαίων. περὶ ὧν δια- 5 βληθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ φυγῶν ἐποιμήθη ἕξω τοῦ τείχους. καὶ ὡς εἴωθε πολλάκις γίνεσθαι, κοιμώμενος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεργμένους ἔχων, καὶ στρουθίων ἀφοδευσάντων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λευκώματα πεποίηκεν. ἦν δὲ καὶ ἐν Ἑκβατάνοις κόρη, συγγενὶς αὐτοῦ, ἥτις ἄνδρας ἑπτὰ 10 λαβοῦσα, καὶ πάντων αὐτῶν ὑπὸ δαίμονος ἀναιρουμένων πρὸ τοῦ γνῶναι ταύτην, ἠῤῥατο, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῇ βοηθὸν ὁ θεὸς τὸν ἄγγελον Ῥαφαήλ. ὁ οὖν Τωβίτ παραγγείλας τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τωβίᾳ μὴ λαβεῖν ἀλλαχόθεν γυναικα, εἰ μὴ ἐκ τῆς φυλῆς καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, δίδωσιν 15 αὐτῷ χειρόγραφον περὶ ταλάντων ἰ' χρυσοῦ, ἃ καὶ παρέθετο ἐν τῇ Μηδαίᾳ, πρὸς τὸ ἀπελθεῖν καὶ λαβεῖν αὐτὰ διὰ τάχους. τοῦ δὲ παιδὸς ζητοῦντος συνοδοιπόρον ὡς τὴν ὁδὸν ἀγνοοῦντος, εὗρίσκει θεοῦ προνοίᾳ τὸν ἄγγελον Ῥαφαήλ ὡς ἄνθρωπον ἐστῶτα. ὃν μισθωσάμενος εἰδέναι τὴν 20 ὁδὸν λέγοντα καὶ Ἀζαρίαν ὀνομαζόμενον συνοδεύει τοῦτῳ. καὶ δὴ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸν ποταμὸν Τίγριν, καὶ τοῦ παιδὸς εἰσελθόντος λούσασθαι, καὶ ἰχθύος αὐτῷ μεγάλου 160 M. ἐπιπηδήσαντος, εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος ἐπιλαβέσθαι τοῦ

3 καὶ θεοσεβῆς om. codd. praeter APV καὶ om. etiam A. — 4 τωβίτ BRV τωβίτ M τωβίτ L et sic fere in sqq. — καὶ om. LRV. — ὃς πολλὴν ἔχων L ὃς πολλὴν ἔσχεν V. — 8 καὶ om. BFRV. — στρουθίων ἀφοδεύσαν AR στρουθίων ἀφοδεύσαντος L. — 10 συγγενῆς (-ῆς F) ACFLMV et recc. quidam συγγενεῖς P συγγενεῖς H. — ἑπτὰ ἄνδρας codd. praeter AP. — 12 ἠῤῥατο τῷ θεῷ N. — 12. 13 ὁ θεὸς βοηθὸν αὐτῇ B αὐτῇ ὁ θεὸς βοηθὸν HM. — 15 φυλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ (αὐτοῦ om. L) BL. — 17 μηδαίᾳ BCDV.

6 φυγῶν θάψας τῶν ἀναιρεθέντων ἐκοιμήθη P. — 8 στρουθίων ἀφοδ. ἄνωθεν P.

ἰχθύος καὶ τεμεῖν αὐτοῦ τὴν γαστέρα καὶ λαβεῖν τό τε
 ἥπαρ καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν χολὴν καὶ φυλάττειν. τοῦ δὲ
 πυνθανομένου τὸ χρήσιμον αὐτῶν, τὸ μὲν ἥπαρ, φησὶν, καὶ
 ἡ καρδία θυμιώμενα διώκει δαίμονας, ἡ δὲ χολὴ καθαρῶζει
 5 λευκώματα. εἴτα ὁ μὲν παῖς λαμβάνει τὴν ἐκ τοῦ γένους
 αὐτοῦ προλεχθεῖσαν κόρην εἰς γυναῖκα, τῇ συμβουλίᾳ καὶ
 συνεργίᾳ τοῦ ἀγγέλου διωχθέντος τοῦ δαίμονος ἐν τῷ θυ-
 μιάματι τούτῳ, ὁ δὲ ἄγγελος ὁ καὶ Ἀζαρίας ἀπελθὼν εἰς
 τὴν Μηδείαν καὶ τὰ εἴ' τάλαντα λαβὼν ὑποστρέφει μετὰ τοῦ
 10 παιδὸς καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα Τωβίτ, οὗ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ παῖς ἐγχρίσας τῇ χολῇ τοῦ ἰχθύος, καὶ
 παρευθὺ Τωβίτ ἀναβλέψας, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ ἄγγελος,
 ὅτι οὐκ ἄνθρωπός ἐστιν, ἀλλὰ παρὰ θεοῦ ἄγγελος ἀπεστάλη
 πρὸς βοήθειαν αὐτοῖς τε καὶ τῇ κόρῃ Σάρρα διὰ τὴν αὐ-
 15 τῶν εὐσέβειαν, λέγων πρὸς αὐτούς· μυστήριον βασιλέως
 κρύπτειν καλόν, τὰ δὲ ἔργα κυρίου ἀνυμνεῖν ἐνδόξως
 ἀγαθόν.

Ὅθεν φησὶν ὁ Χρυσόστομος· οὐκοῦν ἀγγέλους ἐγκωμιά-
 ζειν χρή. καὶ γὰρ αὐτοὶ τὸν δημιουργὸν ἀσιγήτως ὑμνοῦν-
 20 τες ἴλεον αὐτὸν καὶ εὐμενῇ τοῖς ἀνθρώποις παρασκευάζου-
 σιν. ἀγγέλους δὲ φημι τοὺς ἡμετέρους συμμάχους, τοὺς
 κατὰ τῶν ἀντικειμένων δυνάμεων ἐκστρατεύοντας, ὧν ἐστὶν
 ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ πρὸς μὲν τὸν διάβολον ὑπὲρ τοῦ
 Μωσέως σώματος ἀντιτασσόμενος, πρὸς δὲ τὸν ἄρχοντα

15 Tob. 12, 11. — 18—p. 225, 1 Chrys. Or. spuria in Synaxin
 archang. Migne Tom. 59, 755.

7 τοῦ πονηροῦ δαίμονος BCFLR. — 9 μήδειαν MRV μη-
 δίαν ABD. — τοῦ παιδὸς καὶ om. N. — 10 τωβίτ BLRV.
 — 11 τῇ χολῇ τοῦ ἰχθύος ἐπικρίσας (sic) codd. praeter AP. —
 12 τωβίτ BRV τὸ βίτ L. — 16 ἀνακηρύττειν BH ἀνυμνεῖν καὶ
 ἀνακηρύττειν R. — 20 ἴλεον ACFHMR. — 24 μωυσέως AFH.

14 σάρρα ex σάρα corr. in P. — 15 πρὸς αὐτούς om. et
 μυστήριον m. 1 spr. vers. exhibet P.

Περσῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ ἀνθιστάμενος. προστάγματι γὰρ θεοῦ τὴν πᾶσαν κτίσιν διαλαχόντες καὶ τῶν ἐθνῶν τοῖς κρατίστοις ἐπιστατοῦντες τὸν μὲν τινα τοὺς Πέρσας ἐφορᾶν ἐδικαίωσεν, τὸν δὲ Μιχαὴλ τὸν ἐκ περιτομῆς λαὸν φρουρεῖν ἐκέλευσεν, συστήναι δὲ τοῖς ἐφόροις 5 ἄμφω διαπληκτισμὸν οὐ κατὰ πάθος ὀργῆς, ἀλλὰ κατὰ θεῖόν τινα καὶ ἀπόρρητον λόγον, τοῦ μὲν δουλεύειν Ἰουδαίους Πέρσαις ἀναγκάζοντος, τοῦ δὲ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀνθέλκοντος καὶ συνεχῶς τὰς ἱκεσίας τῷ θεῷ προσάγοντος καὶ λέγοντος· κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης 10 τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο ἐβδομηκοστὸν ἔτος; ὃν εἶδεν ἐν τῇ ὁράσει καὶ Δανιὴλ πετό- 161 M. μενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀστραπῆς, φησὶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὥσει λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, 15 καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. ὢν ἐστὶν ὁ τὴν ὄνον ἀποστρέφων καὶ Βαλαὰμ τῆς ἀτόπου μαντείας εἰργων. ὢν ἐστὶν ὁ τὴν μάχαιραν σπασάμενος καὶ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὴ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις διὰ τοῦ σχήματος προτρεπόμενος. ὢν ἐστὶν ὁ τὰς ρπε' χιλιάδας 20 τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ πατάξας καὶ τῷ ὕπνῳ τῶν βαρβάρων συνάψας τὸν θάνατον. ὢν ἐστὶν ὁ τὸν προφήτην Ἀμβακονὺ ἀερίῳ μετακομίσας πηδήματι, ἵνα τὸν προφήτην Δανιὴλ ἐν μέσῳ τῶν λεόντων διαθρέψῃ. οὗτοι μὲν οὖν καὶ οἱ τοιοῦτοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀριστεύουσιν. ὁποῖος 25 ἦν ὁ θεσπέσιος Ῥαφαὴλ δι' ἐνὸς ἰχθύος ἀνατομῆς δαιμονιώσαν κόρην ἱασάμενος καὶ τυφλῷ γέροντι τὸν ἥλιον βλέ-

10 Zach. 1, 12. — 12 Dan. 10, 6. — 16—p. 226, 1 Chrys. l. l.

3 τὸν μὲν] τῶν μὲν CDHV. — 9 τῷ om. AF. — 10 παντοκράτωρ DFPBV. — ἐλεήσεις BCFGV. — 12 καὶ om. CFR. — πετώμενον ABDG et recc. quidam. — 19 ναυὴ BCFHMR ναυὶ A. — 24 διαθρέψει AHP Coisl. 28 θρέψῃ B.

27 βλέπειν τὸν ἥλιον P.

πειν τεχνασάμενος. ἄρ' οὖν οὐ μεγίστης ἄξιοι τιμῆς οἱ
 τὴν ἡμετέραν ζωὴν διαφυλάττοντες; οὐ γὰρ μόνον ἐθνῶν
 φρουροὶ ἐτάχθησαν ἄγγελοι κατὰ τὸ εἰρημένον· ὅτε διεμέ-
 ριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν νιούς Ἀδὰμ, ἔστησεν
 5 ὄρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν
 εὐσεβῶν ἀνθρώπων ἕκαστον ἔλαχεν ἄγγελος. τῆς γὰρ παι-
 δίσκης Ῥόδης ἀπαγγελοῦσης τοῖς ἀποστόλοις πρὸ τῶν θυ-
 ρῶν ἐστάναι τὸν Πέτρον τὸ Ἡρώδου δεσποτήριον διαδράντα,
 ἔλεγον ἀπιστοῦντες· ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ
 10 τούτοις καὶ ὁ κύριος φάσκων· ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς
 τῶν μικρῶν τούτων. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
 διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
 οὐρανοῖς. καὶ μέντοι καὶ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν φύλακας
 ἀγγέλους ἐπέστησεν ὁ Χριστός, καθὼς ἀποκαλύπτων Ἰωάν-
 162 M. 15 νης φησίν· εἰπὲ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμύρνης· οἶδά
 σου τὴν πενίαν καὶ τὴν θλίψιν. ἀλλὰ πλούσιος εἶ. καλὸν
 οὖν ἡμᾶς θησαυρίζειν τὰ ἐπουράνια πτωχοὺς τρέφοντας καὶ
 ξένους ξενίζοντας καὶ τῆς καλλίστης εὐχῆς μὴ ἀμελεῖν πώ-
 ποτε. ἅπερ θεωροῦντες ἄγγελοι ἐπὶ τὸν δίκαιον κριτὴν καὶ
 20 μισθαποδότην ἀναφέρουσιν, ὃς καὶ προστάττει λέγειν αὐτοὺς
 τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν· αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλε-
 μοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ.

1—16 Chrys. *l. l. paullo post.* — 3 Deut. 32, 8. — 9 Act.
 Ap. 12, 15. — 10 Matth. 18, 10. — 15 Apocal. 2, 8. — 16—
 22 Chryst. *ib.* Migne 756 *fin.* — 21 Act. Ap. 10, 4.

1 τεχνευσάμενος CF. — ἄρα HP ἄρ' DLM. — 2.3 φρουροὶ
 ἐθνῶν ἐτ. ἄγγελοι V φρουροὶ ἐτάχθησαν ἐθνῶν ἄγγ. R. — 4 ἔθνη
 — ἔστησεν om. C. — ὡς διέσπειρεν νιούς Ἀδὰμ om. F. — ὡς] οὗς
 ABV. — 5 ἄγγελον CDL. — 6 ἐκάστῳ N. — ἕκαστος ἔλαχεν
 ἄγγελον V *sed v in lit. m. 2 ut vid.* — 7 Ῥόδης ACFNPR Coisl. 28.
 — ἀπαγγελοῦσης ALNRV. — 8 τὸ Ἡρ. δεσμ. διαδράντα om.
 B Coisl. 28. — 12 ἐν τοῖς οὐρανοῖς A Coisl. 28 *et* recc. qui-
 dam. — 19 οἱ ἄγγελοι codd. *praeter* CPR Coisl. 28. — 21 καὶ
 ἐλεημοσύναι (om. αἱ) CP Coisl. 28 καὶ αἰλημ. H. — 22 ἐνώπιον
 BM Coisl. 28.

3 φρουρεῖν P Chr. — 11 τῶν μικρῶν om. P.

Εἰκότως οὖν τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς ἀγγέλους γεραίρομεν
ὥς ὑπὲρ ἡμῶν τῷ δεσπότῃ πρεσβεύοντας. καὶ γὰρ λειτουργ-
γικὰ πνεύματά εἰσι κατὰ τὸν ἀπόστολον εἰς διακονίαν ἀπο-
στελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν, οὗς
καὶ ὑπερμαχοῦσι καὶ συμμαχοῦσιν, καθὼς καὶ ἀρτίως ἤκου- 5
σας τοῦ Δανιήλ, πῶς εἰσφέρει τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ τῷ
Περσῶν ἐφόρῳ διαπληκτιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἐλευθερίας.
ὁ μὲν γὰρ τὸν λαὸν δουλεύειν τοῖς Πέρσαις ἠνάγκαζεν, ὡς
εἴρηται, ὁ δὲ λῦσαι τῆς αἰχμαλωσίας ἐσπούδαξεν. καὶ νικᾷ
Μιχαήλ τὸν ἀντίπαλον, καὶ τὸν Εὐφράτην Ἰουδαῖοι περὰ- 10
σαντες τὴν πατρῴαν πάλιν ἐστίαν ἀπέλαβον καὶ τὴν πόλιν
καὶ τὸν ναὸν ᾠκοδόμησαν.

Ὅμοιως δὲ καὶ ὁ μέγας Ἐπιφάνιος ἔφη· ἐκάστῳ ἔθνει
ἄγγελον ἐφεστάναι φησὶν ἡ γραφή. ὁ γὰρ τῷ Δανιήλ προσ-
διαλεγόμενος ἄγγελος καὶ ἄρχοντα Περσῶν εἴρηκε καὶ ἄρχοντα 15
Ἑλλήνων καὶ τὸν Μιχαήλ ἄρχοντα τῶν Ἰουδαίων. λέγει δὲ καὶ
Μωϋσῆς· ἔστησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ.
διὸ καὶ Ἰωάννης ἐν τῇ ἀποκαλύψει φάσκει· λῦσον τοὺς δ'
ἀγγέλους τοὺς ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, ἐφισταμένους δηλονότι
καὶ ἐπεχομένους ἐπιτρέπειν ἔθνεσιν εἰς πόλεμον ἕως καιροῦ 20
μακροθυμίας κυρίου, καὶ προστάξει δι' αὐτῶν ἐκδικίαν γί-
νεσθαι τῶν ἀγίων αὐτοῦ. κρατοῦνται γὰρ οἱ ἐπιτεταγμένοι
ἄγγελοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος μὴ ἔχοντες καιρὸν ἐπιδρομῆς

2 Hebr. 1, 14. — 13—p. 228, 5 Epiphan. Panar. II, 34
Migne Tom. 41, 952 A. ex Anast. Sin. Quaest. 57 Migne Tom. 89,
621 D. sed v. 13—17 *admixta* ex Theodoret. in Gen. Quaest. 3
Migne Tom. 80, 81 B. — 17 Deut. 32, 8. — 18 Apocal. 9, 14.

1 γεραίρομεν CNV Coisl. 28. — 4 οἷς CFLNRV. — 5 καὶ
συμμαχοῦσι om. CFR. — 6. 7 τῷ τῶν περσῶν AR τῶν περσῶν M.
— 9 ἐσπευδεν CF. — 11 ἐστὶν πάλιν N. — 16 τῶν ἐλλήνων N.
— 16 καὶ ante μωϋσῆς om. CH Anast. — μωσῆς HR. — 23 ὑπὸ
τοῦ θείου πνεύματος codd. *praeter* AP (Epiph. Anast.).

4 σωτηρίαν] βασιλείαν P m. 2 ut vid. in lit. — 18 τέσ-
σαρες P.

163 M. διὰ τὸ μηδέπω λύειν αὐτοῖς τὴν δίκην τοῦ τὰ λοιπὰ ἔθνη
 λύσθαι τῆς εἰς τοὺς ἁγίους ὕβρεως εἵνεκα. λύνονται γὰρ
 οἱ τοιοῦτοι καὶ ἐπέρχονται τῇ γῇ, καθὼς φησιν Ἰωάννης
 καὶ οἱ προφῆται, καὶ κινούμενοι κινούσιν εἰς ὁρμὴν ἐκδι-
 5 κίας τὰ ἔθνη.

Καὶ μέντοι γε καὶ ὁ Θεσπέσιος Νικηφόρος Κωνσταντι-
 νουπόλεως εἶπεν· ἴσμεν δὲ καὶ πιστεύομεν τὰς πρὸς Θεὸν
 δοξολογίας ἡμῶν διὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων προσάγεσθαι, εἶπερ
 ἐστὶν ἀληθὲς τό· οἱ ἄγγελοι αὐτῶν διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ
 10 πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τί πράτ-
 τοντες ἢ τί λέγοντες, ἢ πάντως γε τὰς αἰτήσεις ἡμῶν εἰς
 τὰ ὅτα κυρίου Σαβᾶωθ εἰσάγοντες ἡλεων ἡμῖν αὐτὸν ἐπὶ
 τοῖς πεπραγμένοις παρασκευάζουσιν;

Ὅθεν δὴ λοιπὸν εὐκρίτως εἰς τιμὴν αὐτῶν καὶ ναοὺς
 15 ἐγείρομεν καὶ πνευματικῶς ἐορτάζοντες δοξολογοῦμεν Θεὸν
 τὸν δοξάσαντα αὐτοὺς τε καὶ τοὺς ἁγίους πάντας, ὧν τὴν
 τάξιν γέ τοι καὶ στάσιν ἅμα καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Θείου
 φωτισμοῦ καὶ ὅπως οἱ ὑπερέχοντες τοῖς ὑποβεβηκόσι μετα-
 διδῶσι τοῦ τε φωτισμοῦ καὶ τῆς γνώσεως παρὰ τοῦ χριστο-
 20 φόρου μνηθεῖς ὁ μέγας καὶ ἀποστολικὸς Διονύσιος οὕτως
 ἔφη· πάσας ἡ θεολογία τὰς οὐρανίους δυνάμεις ἐννέα κέ-
 κληκεν ἐκφαντορικαῖς ἐπωνυμίαις καὶ εἰς τρεῖς ἀφορίζει
 τριαδικὰς διακοσμήσεις. καὶ πρώτην μὲν εἶναί φησι τὴν

6—13 Niceph. Antirrh. II, 11 Migne Tom. 100, 353 B *ex*
Anast. l. l. 624 D. — 9 Matth. 18, 10. — 21—*p.* 229, 13 Dionys.
Areop. de coel. hier. 6, 2 Migne Tom. 3, 200 D.

7 ἔφησεν A ἔφη R. — 10 τοῖς *om.* BLRV Nic. Anast. —
 11 γε] με P σε R. — 12 ἡλεων ACFHM Coisl. 28 ἡλεω L. —
 14 δῆ] δεῖ AP *om.* R. — 15 ἐγείρωμεν ACDFHV Coisl. 28. —
 18 καὶ ὅπως — 19 φωτισμοῦ *om.* FH. — 18 τοῖς ὑποβεβηκόσι *om.*
 CDMR. — 19 τοῦ Θείου φωτισμοῦ C τοῦ τε τοῦ Θείου φωτ.
recc. quidam. — 23 φασι A *om.* N.

7 πρὸς τὸν Θεὸν P. — 21 πᾶσα P.

περὶ θεοῦ οὐσίαν αἰεὶ καὶ προσεχῶς αὐτῇ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀμέσως ἡνῶσθαι παραδεδομένην. τοὺς τε γὰρ ἀγνωτάτους θρόνους καὶ τὰ πολυόμματα καὶ πολύπτερα Χερουβὶμ Ἑβραίων φωνῇ καὶ Σεραφίμ ὀνομασμένα κατὰ τὴν πάντων ὑπερκειμένην ἐγγύτητα περὶ θεὸν ἀμέσως ἰδρύνεσθαι 5 φησι παραδιδόναι τὴν τῶν ἱερῶν λογίαν ἐκφαντορίαν. τὸν τριαδικὸν οὖν τοῦτον διάκοσμον ὥς ἓνα καὶ ὁμοταγῇ καὶ ὄντως πρώτην ἱεραρχίαν ὁ κλεινὸς ἡμῶν ἔφη καθηγεμῶν, ἧς οὐκ ἔστιν ἑτέρα θεοειδεστέρα καὶ πρωτοουργοῖς τῆς θεαρχίας ἐλλάμψουσιν ἀμέσως προσεχεστέρα, δευτέραν δὲ εἶναι 10 τὴν τῶν ἐξουσιῶν καὶ κυριοτήτων καὶ δυνάμεων συμπληρουμένην καὶ τρίτην ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν οὐρανίων ἱεραρχιῶν τὴν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀρχαγγέλων καὶ ἀγγέλων διακόσμησιν. 164 M.

Ἰστέον τοίνυν ὥς οὐκ ἄλλον τινὸς ἀγγέλου προσηγορίαν ἐδήλωσεν ἡ γραφὴ παντελῶς ἢ μόνον τῶν τριῶν τούτων, 15 Γαβριήλ καὶ Μιχαήλ τε καὶ Ῥαφαήλ. οὐκοῦν ἐματαιώθησαν ἐκ διαμέτρου καὶ πεπλάνηται λίαν οἱ πλαστολογοῦντες καὶ παρεισφύροντες ἑτέρας ὀνομασίας ἀγγέλων ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς ἑαυτῶν ἀνοσίας καὶ παναθλίας ψυχῆς καὶ ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων καὶ πειθομένων τῇ θεοστυγεῖ πλάνῃ τῶν 20 δυσωνύμων καὶ πλαστωνύμων. ἀμέλει γέ τοι εἰ καὶ τοιοῦτοί εἰσι καὶ τηλικαύτης δόξης ἐκ τῆς θείας προσεδρείας ἡξιώθησαν, ἄλλ' οὐδὲν τῶν μελλόντων ἴδασιν, πρὶν ἂν τύχωσι θείας ἀποκαλύψεως παρὰ τοῦ πάντα προγινώσκοντος φύσει καὶ προλέγοντος θεοῦ καὶ διαρρήδην εὖ μάλα φά- 25

1 περὶ θεὸν BD Dion. — 4 ὀνομασμένα ABMP Coisl. 28. — 12 ἐπεσχάτω ADFPV ἐπ' ἐσχάτων rell. — 14 τοίνυν] οὖν RV. — 15 ἢ μόνων F εἰ μὴ μόνων L. — 16 μιχαήλ γαβριήλ τε (τε om. R Coisl. 28) καὶ ραφαήλ ALR Coisl. 28 μ. τε καὶ γ. καὶ δ. CF. — τε om. V. — 18 πλαστουροῦντες AD et recc. quidam. — 21 εἰ om. CFLNR. — 22 προσεδρείας CDFHLP. — 24 γινώσκοντος BCF.

1 καὶ πρωτῶν ἄλλων P. — 7 διὰ κοσμὸν P. — 9 θεαρχείας P. — 23 ἰάσασι P.

σκοπτος· οὐκ ἔστιν ὁ ἀναγγέλλων τὰ ἐπερχόμενα πλὴν ἐμοῦ.
καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ ἀρχάγγελος ἔφη· κύριε παντοκράτωρ,
ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα, ἃς ὑπερείδες; ὡς ἀγνοῶν δῆπουθεν τῆς ἐλευθερίας
5 τὸν χρόνον ἔφασκε ταῦτα. καὶ ἀλλοίως οὐκ ἔστιν. καὶ δὴ
καὶ περὶ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας καὶ συντελείας ἐναργῶς ὑπεμ-
φαίνων ὁ κύριος τὴν τούτων ἄγνοιαν ἔλεγεν· οὐδὲ οἱ ἄγγε-
λοι γινώσκουσιν. κἀντεῦθεν λοιπὸν οὐδὲ τὸ μυστήριον τῆς
ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας ἤδεσαν τὸ ἀποκεκρυμμένον ἐν
10 τῷ θεῷ μόνῳ, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἀπόκρυφοι. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, φησὶν, ἢ τίς
σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; μετὰ δέ γε τῆς σωτηριάδους
ἐνανθρωπήσεως ἐγνωρίσθη κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπόστολον ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἢ πολυποίκιλος
15 τοῦ θεοῦ σοφία. μόνος γὰρ ἐστὶ φύσει σοφὸς καὶ προφή-
της καὶ προγνώστης ἅμα καὶ τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων
ἀκριβῶς ἐπιστάμενος ὡς καρδιογνώστης. τὰ δὲ αὐτοῦ οὐ-
δεὶς ἔγνω, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. διό φησιν ὁ Δαυὶδ·
σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν. παρα-
20 κύψας γοῦν ὥσπερ ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα
Παῦλος εἰς τὸ ἀκατάληπτόν τε καὶ ἀχανὲς πέλαγος τῶν

1 Jes. 44, 6; 7. — 2 Zach. 1, 12. — 7 Matth. 24, 36. —
8 Eph. 3, 9. — 10 Col. 2, 3. — 11 Rom. 11, 34. — 13 Eph. 3, 10.
— 17 I. Cor. 2, 11. — 18 Psalm. 138 (139), 2.

1 ἀναγγέλλων FPRV. — 2 παντοκράτωρ DFGLV *compendio*
scr. in BR. — 3 ἐλεήσεις BCFG LPV. — 6 καὶ ante περὶ om. AR
καὶ περὶ om. C. — 9 θείας ἐνσάρκου L θείας om. B. — 11 νοῦν
φησι κυρίου C φησι v. 12 post ἐγένετό ins. N om. F. — 12 γε
om. BFR Coisl. 28. In C δέ γ in lit. m. 2 ut vid. — 15 καὶ
προφήτης καὶ προγνώστης HMP καὶ προγνώστης καὶ προφήτης
ACDRV καὶ προγνώστης om. B Coisl. 28 καὶ προφήτης om. F.
— 20 οὖν HR. — 21 ἀκατάλειπτον AP.

7 τούτων περὶ τῶν ἐσομένων ἄγνοιαν P. — 14 διὰ ταῖς
ἐκκλησίαις P. — 19 Post μακρόθεν P add.: καὶ σὺ ἔγνως πάντα
τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα (Psalm. 138 [139], 4). — 20 ἐν αὐτῷ P.

ἀδήλων τοῦ θεοῦ καὶ ἀπορρήτων κριμάτων καὶ μυστηρίων
καὶ ὑπερεκπλαγεῖς σφόδρα καὶ λίαν ἱλιγγιάσας ἐξεβόησε
τὴν αἰοίδιμον ἐκείνην φωνὴν λέγων· ὦ βάθος πλούτου καὶ 165 **M.**
σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. ὥς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα
αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. καὶ μάλα εἰκότως· 5
ἀνέκφραστα γὰρ εἰσι πάντα καὶ ἀδιάγνωστα πάσῃ κτίσει
τὰ τοῦ θεοῦ καὶ αὐτῷ μόνῳ ἐγνωσμένα. καὶ τί λέγω τὰ
τοῦ θεοῦ; οὐδὲ γὰρ τὰ τοῦ ἀνθρώπου τις οἶδεν, εἰ μὴ τὸ
πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. εἰ γὰρ μόνος ὁ θεὸς καρδιογνώστης
καὶ διεικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἐρ- 10
μῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν,
εὐδηλον ὥς οὐδὲ νοῦν ἀνθρώπου καὶ βούλημα καὶ ἐνθύ-
μιον κεκρυμμένον ἄγγελος οἶδεν, μήτι γε θεοῦ μυστήριον
ἀπόκρυφον καὶ μὴ σαφῶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐξ αὐτοῦ δεδηλω-
μένον οἰκονομικῶς πρὸς τὸ συμφέρον. ὅθεν τοίνυν ἄδηλον 15
ἐποίησε τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν καὶ τοὺς πολλοὺς κρύπτων
διὰ τῆς ἀσαφείας καὶ λανθάνων μέχρι πολλοῦ. καὶ τί λέγω
τοὺς πολλοὺς; ὅπου γε οὐδ' αὐτὴ ἡ κυφοροῦσα παρθένος

3 Rom. 11, 33. — 8 I. Cor. 2, 11. — 10 Hebr. 4, 12. —
16 — p. 232, 5 *Similia* Chrysost. in Psalm. 49, 1; 2 Migne
Tom. 55, 242 *fn.*

2 ἱλιγγιάσας PV ἡλιγγιάσας (ἡλ. AHM) AFHM Coisl. 28
ἱλιγγνάσας R. — 3 φωνὴν ἐκείνην R ἐκείνην om. B Coisl. 28. —
6 γὰρ om. HR. — πάντα (πάνν H) εἰσι HMR πάντα om. BF
Coisl. 28. — καὶ ἀδιήγητα (ἀνεκδιήγητα B) πάσῃ τῇ κτίσει τὰ
τοῦ θεοῦ κρίματα BV Coisl. 28 πάσῃ τῇ κτίσει etiam HLM πάσι
κτίσει A πᾶσι (om. κτίσει) R. — 10 ψυχῆς σαρκὸς καὶ πνεύ-
ματος B Coisl. 28 ψυχῆς καὶ σώματος RV. — 14 ἀπόκρυφον]
κεκρυμμένον B Coisl. 28. — 17 ἀσαφείας CDF Coisl. 28.

5 *Post* αὐτοῦ P *add.*: τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ἢ τίς σύμ-
βουλος αὐτοῦ ἐγένετο (Rom. 11, 34). — 9 *Post* ἀνθρώπου P
add.: ὥσπερ οὐδὲ τὰ τοῦ θεοῦ εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ φησιν. —
11 ἐνθυμήσεως P. — *Post* ἐννοιῶν P *add.*: καὶ οὐκέστι κτίσις
ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ μόνου φύσει. — 12 βούλημά τε καὶ P. —
16. 17 κρύπτων καὶ μέχρι πολλοῦ διὰ τῆς ἀσαφείας λανθάνων
P Chrys.

ἤδει τοῦ μυστηρίου τὸ ἀπόρητον, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὸν τὸν διάβολον ἐλάνθανεν. εἰ γὰρ καὶ τὰς προφητείας τὰς
περὶ τούτου ἤκουεν, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἡγνώνει. οὐδὲ γὰρ
ἄν, εἴπερ ἤδει, ἠρώτα αὐτὸν μετὰ τοσοῦτον χρόνον λέγων·
5 εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, καὶ ἅπαξ καὶ δις καὶ τρίτον τοῦτο.

Ὁ δὲ γε Μαροδάχ ὁ καὶ διάδοχος Συναχειρίμ θεασά-
μενος τὴν ὑποστροφὴν τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῇ ῥώσει Ἐζεκίου·
πάσῃ γὰρ τῇ οἰκουμένην γέρονεν ἡ ἀναστροφὴ τοῦ ἡλίου
γνώριμος· οὗ δὴ χάριν καὶ οὗτος ὁ τῶν Βαβυλωνίων βασι-
10 λεὺς καὶ τὸν ὄλεθρον τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως ἐγνωκὼς
καὶ τὰ κατὰ τὸν ἡλιον παραδόξως γεγεννημένα μεμαθηκὼς
διὰ τὴν τοῦ Ἐζεκίου εὐσέβειαν πρέσβεις εἰρήνης αὐτῷ καὶ
δῶρα ἀπέστειλεν. ὅτι γὰρ διὰ τὸ ἀναστρέψαι τὸν ἡλιον
ἀναβαθμοὺς ἰε' πρὸς αὐτὸν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Βαβυ-
15 λῶνος, φησὶ πάλιν ἡ ἱστορία· καὶ εὐδodόθη Ἐζεκίας ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐν τοῖς πρεσβευταῖς Βαβυλῶ-
νος τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς αὐτὸν πνυθῆσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ
τέρας, ὃ γέγονεν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγκατέλειπεν αὐτὸν κύ-
ριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
166 M. 20 δελξας γὰρ τοῖς πρεσβευταῖς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τοὺς
θησαυροὺς, εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς αὐτὸν ἐν λόγῳ κυρίου· ἀνθ'

5 Matth. 4, 3; 6. — 15 II. Chr. 32, 30. — 20—p. 233,
4 IV. Regg. 20, 13 sqq.

5 τοῦτο εἰπών R τοῦτο om. AV. — 6 γε om. FNR. —
συναχειρίμ (-εἰμ B) AB σενναχειρίμ LM σενναχηρείμ V σεραχη-
ρείμ R. — 12 πρ. αὐτῷ εἰρήνης καὶ δ. RV πρ. εἰρ. καὶ δ. αὐτῷ
MP. — 15 εὐωδόθη ABM Coisl. 28 εὐωδόθη FH. — 17 πνυ-
θεσθαι AFHPR πείθεσθαι M. — 18 πέρας FNV Coisl. 28 et
recc. nonnulli πέρας C. — ἐγκατέλειπεν CGN Coisl. 28. — 19 τὰ
ἐγκάρδια αὐτοῦ N.

1 τὸ μυστήριον P. — 2 εἰ (om. γὰρ) καὶ τὰς περὶ τούτου
προφητείας ἤκουεν P. — 3 ἡγνώνει καθ' ἅπερ δὴ καὶ οἱ θεοὶ
ἄγγελοι καὶ τὸ βάθος τῶν ὁήσεων καὶ τῶν αἰνιγμάτων τὸ ἀτέκ-
μαρτον P. — 14 ἰε'] δέκα P IV. Regg. 20, 11. — 21 πρὸς αὐτὸν]
πρὸς τοὺς.

ὧν ἔδειξας αὐτοῖς πάντα, ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ληφθή-
 σονται τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου πάντα, καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ
 πατέρες σου ἀπενεχθήσονται εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
 σου λήψονται καὶ ἔσονται σπάδοντες τοῦ βασιλέως Βαβυλῶ-
 νος. δεῖ τοίνυν καὶ χαρᾶς καὶ λύπης ὑψηλότερον εἶναι καὶ 5
 μετρίως καὶ ἐπιστημόνως τῆς ἐκατέρας φέρειν τὴν ἔφοδον.
 καὶ γὰρ αὐτὸς Ἐζεκίας, ἡνίκα εἶδε τρόπαιον κατὰ Περσῶν
 ἐγειρόμενον καὶ θανάματος κρεῖττον καὶ πάσης ἀνθρωπίνης
 βώμης καὶ ἐλπίδος ὑπέρτερον, καὶ λίαν ὑπὸ τῆς χαρᾶς φυ-
 σηθεὶς καὶ μειζρον ἢ κατὰ ἀνθρωπον φρονήσας, τότε δὴ τότε 10
 νόσφ' βάλλεται, ἵνα τὰ σκιρτήματα τῆς ψυχῆς χαλινοῦ ἀξιο-
 θέντα μὴ ἔξω τοῦ δέοντος αὐτὸν ἀναγκάσῃ παριππεῦσαι
 καὶ τὴν τῆς νίκης ὑπόθεσιν ἀλαζονείας διαδέξεται πόλεμος.
 ὅπερ καὶ πέπονθε μικρὸν ὕστερον. περιχαρῆς γὰρ μάλα
 γενόμενος ἐπὶ τῇ παρὰ προσδοκίαν εὐρωστίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ 15
 τῶν πρεσβευτῶν παρουσίᾳ τοσοῦτον, ὥς καὶ τοὺς θησαυροὺς
 κυρίου ἐκ πολλῆς μεγαλοφροσύνης θριαμβεῦσαι, δέχεται τὸ
 ῥηθὲν εἰκότως ἐπιτίμιον. ὅθεν φησὶν· καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀν-
 απόδομα, ὃ ἀνταπέδωκεν αὐτῷ κύριος, ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας,
 ἀλλ' ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ (ἐπιλαθόμενος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20
 Δαυὶδ φάσκοντος· κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, δηλαδὴ
 πρότερον· ἀλλ' ὕστερον ὑψώθεις ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορή-
 θην. ἀλλ' ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω
 τὰ δικαιώματά σου) καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ
 Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ 25

18 II. Chron. 32, 25; 26. — 21 Psalm. 130 (131), 1. —
 22 Psalm. 87 (88), 16. — 23 Psalm. 118 (119), 71.

4 ἐπάδοντες F Coisl. 28. — 7 καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς CFLNV
 καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος P. — 9 καὶ ante λίαν om. AC eras. in V.
 — 12 παριππεῦσαι C περιπέσαι R. — 15 εὐρωστεῖα P εὐρω-
 στεῖα L. — 18 ἐπιτίμιον εἰκότως L εἰκότως om. A. — 25 καὶ
 ἐταπεινώθη — p. 234, 1 ἱερουσαλήμ om. CFR. καὶ ἐταπεινώθη
 — p. 234, 5 ἱερουσαλήμ om. M.

14 καὶ om. P. — 20 αὐτοῦ σαφῶς ἐπιλαθόμενος P. —
 21 κύριε om. P. — 23 με, κύριε P.

- ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ.
 ἀμέλει γέ τοι καὶ Σεναχειρίμ, ἐπειδὴ μείζονα δυνάμεως ἀν-
 θρωπίνης ἠπέλησε τῷ Ἐζεκίᾳ, τούτου χάριν ἔγνω τῆς οἰκείας
 ἀσθενείας τὴν οὐθενότητα. ὁ γὰρ ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ αὐτο-
 5 βοῆς προσδοκήσας ἐλεῖν τὴν Ἱερουσαλήμ πᾶσαν τὴν στρατείαν
 σχεδὸν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης ἀποβαλὼν ἀγαθὸν ἡγήσατο
 167 M. διασωθῆναι μόνος καὶ διαφυγῶν οἰκαδε ὑπὸ τῶν οἰκείων
 ἀνηρέθη, ὅπως καὶ τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν γνοίῃ καὶ μὴ
 διαδράσῃ τὴν δίκην. οὕτω γε μὴν καὶ Ναβουχοδονόσωρ,
 10 ὁπότεν ἐπέκεινα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ φρονήσας καὶ
 πράξας ἐφοράθη, τότε τῆς τῶν ἀνθρώπων μὲν ἐξηλάθη
 συνουσίας τε καὶ τιμῆς, τοῖς δὲ θηρίοις συνέστιος καὶ σύν-
 οίκος γέγονεν· ἡνίκα δὲ τὴν προσήκουσαν ἔσχε περὶ θεοῦ
 δόξαν, τότε καὶ τὴν οἰκείαν δόξαν ἀπέλαβε καὶ τῆς ἀνθρω-
 15 πίνης φύσεως τὰ μέτρα διέγνωκεν. τῆς γὰρ συμφορᾶς ἦν
 ὄρος ἡ τοῦ κρείττονος ἐπίγνωσις. ὅτι δὲ ἀπὸ χαρᾶς αἴρον-
 ται πάντως αἱ ψυχαί, ἔδειξαν Ἰουδαῖοι. ὅτε γὰρ ἀπηλλά-
 γησαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἶδον τὸν βυθὸν τάφον αὐτῶν
 γεγεννημένον, τότε εἰς εἰδωλολατρείαν ἐτρέπησαν καὶ τὴν
 20 θάλασσαν διαβάντες ἀκινδύνως εἰς τὴν γῆν ἐνανάγησαν.
 ὅθεν ὁ Θηβαίων στρατηγὸς Ἐπαμινώνδας ἄριστα συνιδῶν

2—9 Isidor. Pelus. Epp. IV, 230 Migne Tom. 78, 1324 C. —
 9—15 Isidor. III, 332 Migne 989 B. — 15—p. 235, 5 Isidor. II, 74
 Migne 517 A.

2 σεναχηρείμ BR σενναχειρίμ (-ήμ H) AH σενναχηρείμ V. —
 4 αὐτὸ βοῆς C αὐτῶ βοῆς Coisl. 28 αὐτοβοῇ V Isid. — 5 στρα-
 τίαν CDFM Coisl. 28 στρατείαν A στρατιάν BV. — 7 οἰκείων RV
 Isid. ἰδίων οἰκείων P ἰδίων (lit. ex ἰουδαίων A) rell. — 8 ἰδίων
 FR. — 9 διαδράσει AFHP. — 11 ἐφοράθη ACDFHP. — ἐξι-
 λάθη B ἐξελάθη A ἐξελάσθη P. — 14 τότε καὶ τὴν AP Isid. καὶ
 om. rell. — 16 ὄρος] ὄλος BH. — 17 οἱ ἰουδαῖοι FHLMV Isid.
 — 19 εἰδωλολατρίαν HMRV compendio scr. B. — 21 ἐπαμινόν-
 δας CDFL ἐπαμίνονδας P sed acc. m. 2 add. vid. ἐπαμινόνδας R
 ἐπαμινώνδας BHM ἐπαμινόνδας A.

1 Post ἱερουσαλήμ P add.: καὶ οὐκ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτοῖς ὀργὴ
 κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐξελίου ex II. Chron.

Λακεδαιμονίους νικήσας τῇ ἐξῆς ὥφθη τοῖς φίλοις κατη-
φῆς καὶ στυνός. τῶν δὲ ἐρωτησάντων, μή τι λυπηρὸν
συνέβη, ἀπεκρίνατο· οὐχί, φησίν, ἀλλὰ χθὲς ἡσθόμην ἐμαν-
τὸν μείζον ἢ καλῶς ἔχειν φρονήσαντα. διὸ σήμερον κολάζω
τὴν ἀμετρίαν τῆς χαρᾶς καὶ νίκης ἐκουσίως, μήπως ἐκ 5
ταύτης εἰς λύπην καὶ ἥτταν ἀκούσιον κατανήσω. καὶ γὰρ
πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν
ὕψωθήσεται.

[15'. Περὶ Μανασσῆ.]

Μετὰ δὲ Ἐζεκίαν ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ καὶ 10
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας
ἔτη νε'. ὅς παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν
αὐτοῦ γενόμενος ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ τε καὶ αἱματεκχυσίᾳ καὶ
τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ αἱμάτων
ἀθῶων πληρώσας οὐχ ἥττον εἰδωλολάτρησε τῶν Ἀμορραίων. 15
καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου καταμολύνας καὶ τετρα-
πρόσωπον εἰδωλον τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ στήσας οὐ διέλειπεν
οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχρορργῶν καὶ πᾶν 168 M.
εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ
θείαν ὁργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ Μαροδάχ βασιλέως Ἀσσυρίων 20
δέσμιος εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη. περὶ
οὗ φησι καὶ Ἰώσηπος, ὅτι συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως
Ἀσσυρίων, καὶ χαλκοῖς δεσμοῖς αὐτὸν ὑποβαλὼν αἰχμάλωτον

6 Luc. 14, 11. — 10—21 cf. Syncell. p. 403. — 21 Joseph.
Ant. X, 41 sqq.

— 5 μήποτε N. — 10 μαννασῆς FHV (in V lit. corr.) μαννα-
σῆς L. — ὁ υἱὸς FMR. — 12 τοὺς ἔμπρ. (ἔμπρ. om. B) βασιλεῖς
ὑπάρχων ἐπὶ εἰδ. codd. praeter AP. — 14 καὶ τὴν — 15 πληρώσας
om. N. — 15 ἀμορραίων P ἀμμοραίων B. — 17 διέλειπεν ABFL
RV. — 21 νινευὶ ABCFLPR νηνευὶ M νηνευῇ H. — 23 χαλ-
κοῖς δ. καθυποβληθεὶς (παρ' αὐτοῦ ὑποβληθεὶς R) αἰχμάλωτος
ἀπήχθη FR.

3 ἀπεκρίνατο om. P Isid. — 3 ἑμαντοῦ — 4 φρονήσαντος
P Isid. — 21 δέσμιος — 23 Ἀσσυρίων om. P ex homoeotel.

ἀπήγαγεν. καὶ συνιείς ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἄξιαν εἰ-
 ληφέναι τὴν τιμωρίαν καὶ δι' εἰλικρινοῦς μετανοίας δεηθεὶς
 τοῦ Θεοῦ, παραχρῆμα τὸν βασιλέα ὁ Θεὸς ἡγάθυνε καὶ εἰς
 Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ ἐπανελθὼν πᾶσαν μὲν
 5 εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν, τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἤγνισε
 καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε καὶ εὐσεβῶς ἐβίωσεν.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀποστόλων διατάξεσιν
 οὕτω γέγραπται· Μανασσῆς οὖν υἱὸς Ἐzekίου ποιήσας τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐ-
 10 τοῦ, καθὼς φησιν ἡ γραφή, ἐπήγαγε κύριος ἐπ' αὐτὸν
 τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ βασιλείως Ἀσσοῦρ, καὶ δῆ-
 σαντες αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκαῖς ἀπήγαγον εἰς Βαβυλῶνα,
 καὶ ἦν δεδεμένος καὶ σεσιδηρωμένος ὅλος ἐν οἴκῳ φυλα-
 κῆς, καὶ ἐδίδετο αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτος βραχὺς καὶ ὕδωρ
 15 ὀλίγον σὺν ὅξει ἐν μέτρῳ πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον.
 συνεχόμενος δὲ σφόδρα καὶ ὀδυνώμενος ἐζήτησε τὸ πρόσω-
 πον κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ προσηύξατο λέγων· κύριε παντο-
 κράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ
 καὶ Ἰακώβ καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἐπακούσας ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς
 20 αὐτοῦ καὶ διαλύσας τὰ δεσμὰ αὐτοῦ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς
 Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ λατρεύσας κυρίῳ
 τῷ Θεῷ μόνῳ ἐξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη δίκαιος. ὃ φιλιαν-
 169 M. θρωπίας Θεοῦ. ὅτι μείζων εἰδωλολατρείας οὐκ ἔστιν ἄμαρ-

7 — p. 237, 2 Const. Apost. II, 22, 8—23, 1. — 8 II. Chron.
 33, 11 sqq.

3 ὁ Θεὸς τὸν βασιλέα H ὁ Θεὸς om. F et recc. quidam, sed
 in F antecedit: ὃς καὶ παραχρ. τὸν βασ. — 8 μανασσῆς D μα-
 νασῆς B μαννασῆς H. — οὖν om. RV. — 10 ἐπ' αὐτὸν κύριος
 DH κύριος v. 11 post ἄρχοντας ins. B om. M. — 11 Ἀσσοῦρ P
 Const. Ἀσσυρίων FN om. rell. — 14 ἐδίδετο GV Const. ἐδίδωτο
 BF. — 17 παντοκράτωρ DFRV. — 20 εἰς Ἱερουσαλὴμ om. N. —
 22 ὅλης τῆς καρδίας AHM. — 23 μείζων codd. praeter BHM. —
 εἰδωλολατρίας BPRV.

7 πράξεις textus P sed in mg. m. 1 γρ. διατάξεις. —
 15 αὐτὸ P.

τία, εἰς θεὸν γὰρ ἔστιν ἡ δυσσέβεια· ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὴ διὰ γνησίας καὶ ὀλοψύχου μετανοίας συγκεχώρηται.

Καὶ γὰρ ὄντως ἄξιον θαυμάσαι τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν, πῶς τὸν τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα πεπλημμεληκότα χρόνοις τοσούτοις ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ συγγνώμης ἤξιωσεν. 5 ὅτι γὰρ πᾶν εἶδος ἐπῆλθε κακίας, ἄκουσον, τί φησιν ἡ θεία γραφή· καὶ ὠκοδόμησε Μανασσῆς τὰ ὑψηλά, ἃ κατέστρεψεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐποίησεν ἄλσιν, καθὼς ἐποίησεν Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ 10 ἐδούλευσεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ γνώστας ἐπλήθυνε καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο. στρατιὰν μὲν οὐρανοῦ λέγει τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, κληδονισμόν δὲ τὰς διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις, οἰωνισμόν δὲ τὰς διὰ τῶν πτηνῶν περιεργίας, γνώστας δὲ τοὺς δι' 15 ἥπατος ἢ ἄλλως πως μαντευομένους καὶ προφητεύοντας δαιμονίως. περὶ ὧν εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἱερεμίαν· ὁράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν.

Τῶν γὰρ προφητειῶν, ὥς φησιν ὁ μέγας Χρυσόστομος, 20 ἡ μὲν ἔστι πνευματικὴ, ἡ δὲ διαβολικὴ (λέγονται γὰρ καὶ

7—12 IV. Regg. 21, 3 sqq. — 12—16 Theodoret. in IV. Regg. Quaest. 53 Migne Tom. 80, 792 C. — 17 Jerem. 14, 14. — 20—p. 239, 15 Chrysost. in Jeremiam *init.* Migne Tom. 64, 741 A.

1 αὕτη LRV. — 3 τῆς — φιλανθρωπίας τὴν ἀγαθότητα A τῆς — φιλανθρωπίας τὸ πέλγος P. — 6 θεία om. codd. praeter APV. — 7 μανασσῆς D μαννασῆς AFH. — 9 βαβυλ. CP. — 10 στρατεῖα A στρατία C. — 12 ἐκληδονίζετο (ἐκλυδ. GP ἐκλειδ. H ἐκλυδ. A) ἈΗΡΡ ἐκλυδονίζετο C. — στρατιὰν A στρατίαν CD στρατείαν HM. — 14 κληδονισμόν (κλειδ. H κλυδ. A κλυδ. G) ΑΗΡ κλυδονισμόν CM. — 15 περιεργίας ABDMPR περιεργασίας F. — διὰ ἥπατος codd. praeter AP. — 21 καὶ om. BCFNR.

2 καὶ ὀλοψύχον om. P Const. — 9 ἀχαάμ P. — 11 ἐγγαστριμύθους P. — 12 καὶ οἰωνίζετο om. P.

παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως προφητεῖαι), ἡ δὲ μέση τούτων
 φυσική τις ἢ τεχνική, ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν
 οὖν πνευματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἀγίοις μέτεστιν,
 δι' οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις ὡς τῷ Φαραῶ καὶ
 5 Βαλαάμ καὶ Ναβουχοδονόσωρ καὶ Καϊάφα. τῆς δὲ διαβολικῆς
 τοῖς τούτου μόνον θεραπευταῖς· αὐτοῦ γὰρ οἱ ἄλευρομάντεις
 καὶ κριθομάντεις καὶ ἡ διὰ τῶν μορίων μαντευομένη Πυθία
 καὶ ἡ διὰ δρυός, ἡ Δωδωνὶς ἱέρεια, καὶ μέντοι καὶ ἡ διὰ
 σπλάγγων καὶ πτήσεως ὀρνέων καὶ κλαγγῶν συμβόλων τε καὶ
 10 πταρμῶν καὶ κληδόνων καὶ βροντῆς μυῶν τε καὶ γαλῆς καὶ
 τρισμῶν ξύλων καὶ ὤτων ἤχου καὶ παλμῶν σώματος καὶ δι'
 ὀνομάτων νεκρῶν τε καὶ ἄστρον καὶ ὑδάτων καὶ μυρίων τοι-
 170 Μ. ούτων. ἡ γὰρ δι' ὀνειρώων καὶ παρ' ἡμῖν διὰ κατοχῆς μὲν καὶ
 αὐτῇ, ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ
 15 διὰ τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων καὶ τὴν
 λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γί-
 νεται, ἐκείνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τισιν ἀληθεύσαντες
 ἐν τοῖς πλείστοις διήμαρτον. καὶ τοιαύτη μὲν ἢ τε θεία καὶ
 ἡ διαβολικὴ προφητεία. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελι-
 20 δόνες γὰρ καὶ γέραναι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος
 αἰσθάνονται ἐχῖνοί τε καὶ ἀλκύνες φύσει τοῦτο κτησά-

3 μετέστι CPR μετέστη (acc. eras. in A) AHM. — 4 καὶ
 ante τοῖς om. CN. — καὶ τῷ βαλαάμ (βαὰλ D) CN Suid. v. προ-
 φητεία. — 7 ἡ om. HP. — μαντευομένη πυθία F Chr. πυθία
 μαντευομένη AV πυθία μαντευομένη πυθία rell. — 8 ἡ δω-
 δωνῆς P ἡ (ἡ BDF om. recc. plerique, alii καὶ) δωδώνης
 (δωδῶ M) BFN RV Suid. ἡδωδὼν A ἡδωνῆς C. — ἱερεῖα FHMP
 ἱερεῖα ACD. — καὶ οἱ διὰ ACDR καὶ διὰ P. — 9 πτήσεων C
 Suid. — κλαγγῶν A γλαγγῶν CG γλαγκῶν R κλαγγῶν P. — 10 κλι-
 δόνων A κλυδόνων C κλειδόνων M κλυδάνων D κλειδάνων H.
 — γάλης ACEP acc. eras. in A. — 11 ἤχοι CP ἤχοι H ἤχοι A
 DMV ἤχων G Suid. καὶ ἤχων recc. alii, alii ὠνύχων — 12 ὕδα-
 των καὶ ἄστρον N. — τοιούτων AFP τούτων rell. — 19 ἡ ante
 διαβολικὴ om. AH Chrys. — 20 γερανοὶ ACHM. — 21 ἐχῖνοι FR
 ἐχῖνοὶ CNP ἐχῖνοὶ A. — ἀλκύνες CDFMPR ἀλκύνες AH.

12 μυρίων ὅσον τοιούτων P (Chrys.).

μενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ ἰατροῖς καὶ συμβού-
 λοις καὶ κυβερνήταις· οἱ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις
 τούτων προλέγουσιν, οἱ δὲ πνευμάτων μεταβολάς, οἱ δὲ τοῦ
 μέλλοντος συνέσει καταστοχαζόμενοι. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δη-
 μώδης τοῦ μέλλοντος γνώσις, οἷον ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ 5
 χειμὼν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδου προρρη-
 σεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου
 γε καὶ μύρμηκες ἔχουσιν, καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλον-
 τος καταστοχασταὶ εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ὥς πάντως ἢ πάντα
 εἰδέναι, ἐπεὶ καὶ ὁ διάβολος προεφήτευσεν· τοῦ γινώσκειν 10
 καλὸν καὶ πονηρὸν, καὶ ἐγένετο. καὶ πάλιν ὁ Βαλαάμ
 προεῖπεν ὅτι· πόρνας στήσον, καὶ προδοθήσεται δι' αὐτάς
 ὁ Ἰσραήλ, καὶ ἐγένετο οὕτως. ὅπερ στοχασμὸς ἐστι μᾶλλον
 ἢ πρόρρησις, μηδὲν παράδοξον αἰ τοιαῦται προφητεῖαι
 ἔχουσαι.

15

[ιη'. Περὶ Ἀμώς.]

Μετὰ δὲ Μανασσὴν ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ καὶ
 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ βασιλεύσας ἔτη β'.

Ἄξιον τοίνυν ἐπαπορῆσαι τί δήποτε τὸν μὲν Ναβουχο- 20 171 M.
 δονόσωρ καὶ τὸν Μανασσὴν ὁ θεὸς παιδεύσας εἰς τὴν βασι-
 λείαν αὐτοῦς ἐπανήγαγε πάλιν, τὸν δὲ Βαλτάσαρ καὶ τὸν
 Ἀμὼς ἀντίκα τῆς βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς αἰσχίστως καὶ

10 Gen. 3, 5. — 12 Num. 24, 14. — 20 — p. 240, 14 Eadem
 Theodoret. in Dan. 5, 28 Migne Tom. 81, 1392 B de solis Na-
 buchodonosore et Baltasare.

1 συμβόλοις codd. praeter A et Suidae codd. praestantiores.
 In P v eras. m. 1 ut vid. — 9 πολλάκις καταστοχάζονται L
 καταστοχάζονται P (στοχασταὶ Chrys.). — 15 ἔχουσιν F et recce.
 quidam ἔχουσιν P. — 17 μανασσὴν ABCDEFGM μαννασσὴν H.
 — ἀμῶς ACFHLM ἀμμῶς BR et sic fere deinceps. — 21 μα-
 νασσὴν ACDGM μαννασσὴν FH μανασσῇ B.

13 γέγονεν P et Suidae codd. meliores Chrys. — 22 αὐτῶν P.

ἀσυγγνώστως ἀπεστέρησεν. ἀλλ' εὐδηλον. τὴν μὲν πατρικὴν ἀσέβειαν καὶ κακουργίαν ἐπειδὴ ἐμιμήσαντο μηδὲν ἐκ τῆς ἐκείνων παιδείας καὶ τιμωρίας πάμπαν σωφρονισθέντες, τὴν δὲ μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν οὐκ ἐξήλωσαν, εἰ-
 5 κότεως ὁ δίκαιος κριτὴς ἐπ' ἐκείνους μὲν ῥητῶ χρόνῳ τὴν τιμωρίαν περιώρισεν, τούτους δὲ οὐδεμιᾶς ἡξίωσε συγγνώμης, ἄλλως τε δὲ καὶ πάντα προορῶν ὁ θεὸς τὰ ἐσόμενα καὶ γινώσκων ἐκάστου καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν γνώμην καὶ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς καὶ συνιῶν εἰς πάντα τὰ ἔργα
 10 ἡμῶν, διὰ τοῦτο πάντως ἐκείνων μὲν προειδῶς τὴν μεταμέλειαν οὕτω τὰ κατ' αὐτοὺς ὥκονόμησεν, τούτων δὲ προβλέπων τὴν μέχρι τέλους ἀσέβειαν τῷ θανάτῳ καταλύει τῆς κακουργίας καὶ σκληροκαρδίας τε καὶ δυστροπίας τὴν αὐξήσιν.

15 Ὅπερ οὖν καὶ ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσιν ὑπεμφαινῶν ὁ θεῖος λόγος οὕτω φησὶν· ἐὰν δέ τις ἐκ παρατάξεως ἁμαρτάνῃ πειράζων τὸν θεὸν ὥς μὴ ἐπεξιόντα τοῖς πονηροῖς, ὁ τοιοῦτος ἄφεςιν οὐχ ἔξει, κἂν λέγει παρ' ἐαντῷ· ὁσὶα μοι γένοιτο ὅτι πορεύσομαι ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῆς πο-
 20 νηρεῶς μου καρδίας, καὶ τότε μετανοήσω. τοιοῦτος γὰρ ἐγένετο καὶ Ἀμὼς ὁ τοῦ Μανασσῆ υἱός. φησὶ γάρ· καὶ παρελογίσατο Ἀμὼς λογισμὸν πονηρὸν καὶ εἶπεν· ὁ πατήρ

9 Psalm. 7, 10; 32 (33), 15. — 15 — p. 241, 4 Const. Apost. II, 23, 1. — 19 Deut. 29, 19.

1 εὐδηλον ὅτι LN εὐδηλον διὰ τὸ R, qui ἐπειδὴ v. 2 om. εὐδηλον ἐπειδὴ ἐμιμήσαντο τὴν πατρ. — κακ. μηδὲν F' εὐδ. ἐπειδὴ τὴν — κακ. ἐμιμήσαντο μηδὲν P. — 2 ἐκ τῆς om. C ἐκ om. R. — 4 μετάν. καὶ ἐπιστροφὴν αὐτῶν L καὶ ἐπιστροφὴν om. F αὐτῶν καὶ ἐπιστρ. om. P. — 5 ἐπ' ἐκείνοις C ἐπ' ἐκείνων B. — 9 συνιῶν ACDFLMP et recc. nonnulli συνιελς V. — 17 ἁμαρτάνει ACDFM. — 18 κἂν] καὶ N. — λέγει BRV. In L λέγει ex λέγει corr. vid. — 21 μανασσῆ AMR μαννασῆ H. — 22 ὁ τοῦ μανασσῆ υἱός ante λογισμὸν repetunt CFLRV.

10 Post ἡμῶν P add.: καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ (Hebr. 4, 13).

μου πολλὰ ἐκ νεότητος παρηνόμησε καὶ ἐν γήρει μετενόησεν. καὶ νῦν ἐγὼ πορεύσομαι καθὼς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ὕστερον ἐπιστρέψω πρὸς κύριον. καὶ ποιήσας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ἐν τάχει. 172 M.

Διὸ δὴ λοιπὸν ὄντως ἀληθῶς εἶπεῖν· φοβερὸν τὸ ἐμπε- 5
σεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. τίς, γάρ φησιν ὁ προφήτης, σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον κυρίου ὑπέμεινεν; ὅθεν ἐκβοᾷ Δαυὶδ σαφέστατα λέγων· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα- 10
πικρασμῷ. ὅπερ δὴ καλῶς ἐρμηνεύων ὁ ἀπόστολὸς φησιν· 10
βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδιά πο-
νηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, ἀλλὰ
παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, μέχρις ἂν τὸ
σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάνη
τῆς ἀμαρτίας. 15

[ιθ'. Περὶ Ἰωσίου.]

Μετὰ δὲ Ἀμὼς ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἐτῶν
ὑπάρχων ὀκτὼ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου καὶ
ἐτελεύτησε τοξευθεὶς ἐν πολέμῳ βασιλεύσας ἔτη λα'. ὁ γὰρ
Νεχαὺ βασιλεὺς Αἰγύπτου κατὰ τῶν Ἀσσυρίων στρατεύσας, 20
ἐπικουρῆσαι τοῖς Ἀσσυρίοις οὗτος ἐσπούδασεν. ὅθεν φησὶν
Ἑσδρας· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου πρὸς Ἰωσίαν· τί

5—15 Theodoret. l. l. Migne 1392 C. — 5 Hebr. 10, 31. —
6 Hiob 9, 4. — 8 Psalm. 94 (95), 8; 9. — 11 Hebr. 3, 12; 13.
— 22—p. 242, 12 I. Esd. 1, 24 sqq.

4 ἐξωλόθρευσεν CHLMP. — 14 καλεῖτε AB. — 17 ἀμὼς
CFHLM P. — 19 ἐν τῷ πολέμῳ codd. praeter AP. — ἔτος ALN.
— τριακοστὸν πρῶτον A. — 20 νεχαὺ ACHM νεχαὼβ B ἐχαὺ D
ἐχαὼ R. — 22 ὁ om. BD.

6 Post ζῶντος P Theod. add.: κατὰ τὸν ἀπόστολον, καὶ φο-
βερὸν τὸ καταφρονεῖν τοῦ πλοῦτον τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ
τῆς ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας, ἀλλὰ μὴ προσκυνεῖν καὶ θεραπεύειν
εὐγνώμονος εἰς δύναμιν (Rom. 2, 4). — 10 ἐρμηνεύων ὁ χρηστο-
φόρος καὶ παραγγέλλων ἄριστα πάλιν ἔφη P. — 13 αὐτοὺς P.
— 13. 14 μεχρισούτο σήμερον P. — 20 τῶν om. P.

ἐμοὶ καὶ σοί, βασιλεῦ τῆς Ἰουδαίας; οὐχὶ πρὸς σὲ ἐξαπέ-
σταλμαι ὑπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι πόλεμον, ἀλλ' ἐπὶ
τοῦ Εὐφράτου. καὶ νῦν κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ἀπόστηθι
καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ κυρίῳ. καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτοῦ
⁵ Ἰωσίας, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπεχείρησεν οὐ προσέχων δῆ-
μασιν Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λαλοῦντος ἐκ στόματος κυρίου,
καὶ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ παρὰ
γνώμην θεοῦ καὶ τοξευθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων εἶπε τοῖς
παισὶν αὐτοῦ· ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα. καὶ
¹⁰ εὐθέως ὑποστρέψαντος αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν βίον
¹⁷³ M. μεταλλάξαντος, ἐγένετο πένθος μέγα κατὰ πᾶσαν τὴν Ἰου-
δαίαν, καὶ μᾶλλον Ἰερεμίας ἐθρήνησεν ὑπὲρ Ἰωσίου. ὃς
δικαιότατος ὑπὲρ τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεῖς γενόμενος
καὶ τὸν νόμον κυρίου ἀναγινωσκόμενον ἀκριβῶς ἀκούσας
¹⁵ καὶ λίαν ἀθυμήσας, εἰδὼς τοῦτον ἐν τοσοῦτοις ἔτεσι κατα-
πατούμενον, τὰ ἱμάτια διαρρήξας καὶ ἔμπορος γενόμενος
ἀπέστειλε πρὸς Ὀλδὰν τὴν προφῆτιν πυνθανόμενος τί βού-
λεται κύριος περὶ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἡ δὲ φησιν·
τάδε λέγει κύριος· ἀνθ' ὧν ἠπαλύνθη σου ἡ καρδία καὶ
²⁰ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου μου, ὥς ἤκουσας ὅτι ἐλάλησα ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι
εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά
σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, ἰδοὺ προστίθηνμί σε πρὸς
τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψει πᾶσι τοῖς κα-

19 — p. 243, 1 IV. Regg. 22, 18 sqq.

1 βασιλεὺς P βασιλεὺς CF. — ἀπέσταλμαι N. — 12 οὗτος
γὰρ δικαιοτάτος F ὃς om. G) καὶ δικ. rell. praeter AP. —
14 ἀναγιν. ἀκούσας ἀκριβῶς DH ἀκ. ἀναγιν. ἀκρ. M. — 16 καὶ
τὰ ἱμάτια BP. — 17 ὀλδᾶν ARV et Suidae codd. nonnulli v.
Ἰωσίας. οὐλδᾶν L. — τὴν προφῆτιν L τὴν προφῆτην ACDFP
τὸν προφῆτην HMR et Suid. codd. quidam. — 18 ἡ] ὁ BHM
et Suidae codd. nonnulli. — 21 ἐνοικ. ἐπ' αὐτὸν BF.

9 αὐτοῦ om. P. — 13 αὐτοῦ om. P. — 16 ἔμπορος P.

κοῖς, οἷς ἐπάξω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. ὅθεν ζήλω θείῳ
κινούμενος οὐ μόνον τὰ πανταχοῦ εἰδωλά τε καὶ σεβάσματα
κατέστρεψεν ἐκ βάθρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας τοὺς
μὲν ἔτι ζῶντας ὠλόθρευσεν, τοὺς δὲ ἤδη τεθνηκότας ἐν
τοῖς τάφοις κατέκαυσεν. καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ 5
τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἶπεν· τί τὸ σκόπελον
ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ βλέπω; καὶ φησιν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως· ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ προφητεύσας τοὺς λόγους τού-
τους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βεθὴλ. καὶ εἶπεν· ἄφετε αὐτόν.
μηδεὶς κινήσῃ τὰ ὀστέα αὐτοῦ. καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἔγγα- 10
στριμύθους καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ πᾶν βδέλυγμα καὶ
προσόχθισμα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ
κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως. διὸ δὴ καὶ τὸ πάσχα τοιοῦτον
ἐποίησεν, οἷον οὐ γέγονεν ἀπὸ χρόνων Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ 15
Σαμουὴλ. ἐν ᾧ βόας μὲν ἔθυσεν χιλιάδας ἰβ', πρόβατα δὲ
χιλιάδας λη'. καὶ κατορθώθη, φησὶν, τὰ ἔργα Ἰωσίου
ἐνώπιον κυρίου ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. καὶ γὰρ ὅμοιος
αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀνέστη ὅμοιος 174 M.
αὐτῷ, πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς 20
αὐτοῦ, οὗ ἔθυμώθη ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμούς,
οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. ἐφ' ὧν χρόνων καὶ

4 IV. Regg. 23, 16 sqq. — 14 IV. Regg. 23, 22 II. Chron.
35, 18 I. Esdr. 1, 18. — 16 I. Esdr. 1, 21 IV. Regg. 23, 25
II. Chron. 35, 19. — 22 cf. Leo Gramm. p. 37, 9.

5 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ D Suid. — 7 φασιν BFLRV Suid. —
9 βαιθὴλ BR et Suidae cod. A. — 10 κινήσει ABCFHL M
Coisl. 28. — 15 ναυῆ A ναυῆ rell. praeter DPR. — 17 κατορ-
θώθη codd. praeter BDGPV. — 18 πλήρει Suid. πλήρη B πλήρεις
AP Coisl. πλήρης rell. — 22 παρώργισεν HP παρόργησεν CF
Coisl. sed in F ω m. 1 corr. — μανασσῆς D μαννασσῆς HP
μανασῆς Coisl. — ἐφ' ὧν χρόνων καὶ τὸ βυζάντιον — ἐκτίσθη
καὶ σίβ. — ἐγνωρίζετο codd. praeter AP (Leo).

10 τὰς ἐγγαστριμύθους P. — 15 ἀπὸ τῶν χρόνων P.

Σίβυλλα ἡ Σαμωναία ἐγνωρίζετο, καὶ τὸ Βυζάντιον ὑπὸ
Βύζου βασιλέως τῆς Θράκης ἐκτίσθη.

[κ'. Περὶ Ἰωάχαζ.]

Μετὰ δὲ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ καὶ
5 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ληφθεὶς ὑπὸ Νεχαῶ
βασιλέως Αἰγύπτου ἀπήχθη εἰς Αἴγυπτον, ἐν ᾗ καὶ ἀπέ-
θανε βασιλεύσας μῆνας γ'. ἐφ' οὗ οἱ Ἰσραηλίται, καθὼς
φησιν Ἰώσηπος, ἐκ τοῦ περικρατῆσαι τὴν τοῦ Ἰούδα φυλὴν
καὶ κατοικῆσαι τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ οὗτοι μὲν ἐκλήθησαν
10 Ἰουδαῖοι, ἡ δὲ πόλις, ἡ καὶ Σιών, Ἰουδαία, ἣτις πάσαι μὲν
Ἰεβοὺς ἐλέγετο διὰ τὸν τὸν Ἰεβουσαῖον κατοικῆσαι τὸν τόπον
ἐκεῖνον, Δαυὶδ δὲ Ἱερουσαλὴμ προσηγόρευσεν ἐκ τοῦ συμβε-
βηκότος τὸ ὄνομα τεχνασάμενος. ἐν ὅρει γάρ ἐστιν ὑψη-
λοτάτῳ κατοικοδομημένη, ἐν ᾧ κύριος ὤφθη τῷ Δαυὶδ ἐν
15 ἄλῳνι Ὀρνᾶ τοῦ Ἰεβουσαίου ἐν τῇ θραύσει τοῦ λαοῦ διὰ
τὴν ἄλογον ἀπαρίθμησιν. καὶ τὸ μὲν ὄρος τῇ Ἑβραϊδί
φωνῇ λέγεται ἄρ, ἡ δὲ πόλις Σαλήμ. ὁ οὖν Δαυὶδ νέον
τόπον εἰς βασιλεῖον κατασκευάζων Ἀρσαλὴμ ὠνόμασεν, ὃ
ἐστὶν ὄρος εἰρήνης, Ἱερουσαλὴμ δὲ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν παρε-
20 νηνεγμένη κέκληται διὰ τὴν καλλιφωνίαν.

[κα'. Περὶ Ἰωακείμ.]

Μετὰ δὲ Ἰωάχαζ ἐβασίλευσεν Ἰωακείμ ὁ καὶ Ἑλιακίμ

8 ? Jos. Ant. XI, 173 ?.

1 σιβύλλα codd. praeter V. — σαμωναία DGHP σαμοναία A
σαμοναία BLR Coisl. ναμωναία V σαλμωνέα F. — 2 τοῦ βασιλ. AR.
— ἐκτίσθη τῆς Θράκης BL Coisl. — 4 ὁ υἱὸς HMR. — 5 νεχαῶ
ACFHM Coisl. — 11 ἱεβοὺς N ἱεβοὺς BCLR V ἱεβοὺς P. — ἱεβου-
σαῖον N Coisl. — 13 τεχνευσάμενος R τεχνησάμενος P. — 14 κατο-
κοδομουμένη (κατοικ. R) CR. — 15 ἱεβουσαῖον N. — 17 ἄρ CH
ἄρ A. — 18 ὀνόμασεν AHMP Coisl. — 22 ἰωακίμ (i. P) P Coisl.
ἰωακίμ H et sic fere in sqq. — ὁ καὶ] καὶ ὁ HM καὶ om. D. —
ὁ καὶ ἐλ. ἀδελφὸς αὐτοῦ om. R. — ἐλιακίμ (-κίμ H) BFN V.

13 τοῦνομα P. — 14 ἐν ἄλῳ P. — 16 ἑβραϊδί P.

ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἔλθων Ναβουχοδονόσωρ ὁ διάδοχος Μαροδὰχ καὶ πο- 175 M. λιορκήσας τὴν Ἰουδαίαν ὑπόφορον αὐτὴν ἐποίησεν. ἀθετήσαντος δὲ τὴν φορολογίαν Ἰωακείμ, ἦλθε πάλιν εἰς Ἱερουσαλὴμ Ναβουχοδονόσωρ. καὶ τοῦτον χειρωσάμενός τε καὶ 5 ἀνελών καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφῆναι κελεύσας ἄταφον ἐπὶ πολὺν κατέλειπε χρόνον βασιλεύσαντα ἔτη ια'. περὶ οὗ φησιν Ἱερεμίας· τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα· οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον. οὐ μὴ κόψονται αὐτόν, ὃ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, 10 οἱμοὶ κύριε, καὶ οἱμοὶ ἀδελφέ, ἀλλὰ ταφὴν ὄνου ταφήσεται καὶ συμψηφισθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. τότε δὲ καὶ Δανιὴλ ἀπήχθη καὶ οἱ τρεῖς παῖδες καὶ ἄλλοι τοῦ λαοῦ πλεῖστοι καὶ μέρος τῶν σκευῶν κυρίου εἰς Βαβυλῶνα.

15

[κβ'. Περὶ Ἱεχονίου.]

Μετὰ δὲ Ἰωακείμ ἐβασίλευσεν Ἱεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ἰωακείμ, διὰ προστάγματος Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ περὶ τοὺς φόρους ἀγνωμονήσαντος αὐτοῦ, ἦλθεν αὐτῷς Ναβουχοδονόσωρ εἰς 20 Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκει ταύτην· πρὸς ὃν Ἱεχονίας ἐξελθὼν σὺν μητρὶ καὶ τέκνοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον οἱ μεγιστάνες Ναβουχοδονόσωρ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐξήνεγκαν τοὺς θησαυροὺς κυρίου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τὰ χρυσᾶ σκεύη πάντα, ἃ ἐποίησε Σολομὼν ἐν ναῷ κυρίου. 25 τὸν δὲ Σεδεκίαν ἀντὶ Ἱεχονίου καταστήσας ἀπώκτισεν Ἱεχο-

8 Jer. 22, 18; 19.

7 πολὺ ACFHMPV Coisl. — κατέλειπε ON Coisl. — 8 ἰωσία R ὀσίον Coisl. ἄχαζ V. — 10 κόψωνται DP. — οὐδ' οὐ μὴ (οὐδονμη A) AF οὐ μὴ HM. — 11 καὶ om. AD. — 13 δὲ om. ABCR. — 17 ἱεχωνίας (ἱεχ. HM ἱέχ. P ἱεχ. A) AHMPV et sic fere deinceps. — 20. 21 εἰς τὴν πόλιν ἱερουσαλήμ CRV.

20 ὁμοίως ἀγνωμον. P.

νίαν εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ βασιλεύσαντα μῆνας τρεῖς. περὶ οὗ πάλιν Ἰερεμίας ἔλεγεν· ἡτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἀπερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδει, λέγει κύριος. γῆ, γῆ, ἄκουσον λόγον κυρίου. γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδα.

176 M.

[κγ'. Περὶ Σεδεκίου.]

- 10 Μετὰ δὲ Ἰεχονίαν ἐβασίλευσε Σεδεκίας πατράδελφος αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ περὶ τὴν φορολογίαν ὡσαύτως παρασπονδήσαντος αὐτοῦ, ἦλθε πάλιν Ναβουχοδονόσωρ εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπολιοῖρκει αὐτὴν ἔτη β'. καὶ προφητεύσας Ἰερεμίας τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως
15 δέσμιος ἐβλήθη ὑπὸ Σεδεκίου ἐν λάκκῳ. μετὰ δὲ τὸ λυθῆναι αὐτὸν τοῦ δεσμοῦ λαβὼν τὴν κιβωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν λυχνίαν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐν λόγῳ κυρίου, μέλλουσιν τὴν πόλιν ἤδη παραλαμβάνεσθαι, κατέκρυψεν ἐν ἀδήλῳ τόπῳ, καὶ οὐχ εὐρέθησαν ἔτι. φησὶ
20 δὲ καὶ ἡ τῶν Μακκαβαίων βίβλος· ἐξῆλθεν Ἰερεμίας, χρηματισμοῦ γεννηθέντος αὐτῷ, εἰς τὸ ὄρος, οὗ Μωϋσῆς ἀναβὰς ἐθεάσατο τὴν τοῦ θεοῦ κληρονομίαν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον καὶ εὐρὼν οἶκον ἀνθρώδῃ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος καὶ τὴν θύραν ἔφραξεν.
25 καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὥστε τὴν ὁδὸν ἐπισημῆσθαι οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν. ὡς δὲ Ἰερεμίας ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοὺς εἶπεν· ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται, ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ, καὶ

3 Jer. 22, 28 sqq. — 20 — p. 247, 3 II. Macc. 2, 4 sqq.

24 ἀνέφραξεν codd. praeter AP (ἐνέφραξεν Macc.).

14 ἐπὶ ἔτη β' P. — 28 ἐπισυναγάγῃ P.

ἔλεος γένηται. καὶ τότε κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθή-
 σεται ἡ δόξα κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, καθὼς καὶ ἐπὶ Μωϋ-
 σέως ἐδηλοῦτο. ὁ δὲ γε Ναβουχοδονόσωρ παραλαβὼν τὴν
 πόλιν ἐνέπρησεν αὐτὴν πᾶσαν, τὸν δὲ Σεδεκίαν χειρωσά- 5
 μενος τὴν μὲν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ κατ' ὀφθαλ-
 μοὺς αὐτοῦ ἀνεῖλεν, αὐτὸν δὲ ἐκτυφλώσας καὶ δεσμοῖς
 καθεύρξας εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε βασιλεύσαντα
 ἔτη γ'. περὶ οὗ Ἱερεμίας αὖτις ἔφη· οὕτως εἶπε κύριος
 ἐπὶ Σεδεκίαν· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν εἰς χεῖρας βασιλέως
 Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτόν. καὶ λήψονται ἐπ' αὐτόν 10
 κατάραν λέγοντες· ποιῆσαι σε κύριος ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε καὶ
 ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν πυρὶ,
 δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς
 γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐξηγμάτισαν ἐπὶ
 τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ προσέταξα αὐτοῖς, φησὶ κύριος. 15
 Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἀπέστειλε Ναβου- 177 M.
 χοδονόσωρ τὸν Ναβουζαρδάν ἀρχιμάγειρον αὐτοῦ εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ τὸν μὲν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασι-
 λέως καὶ τοὺς περιλειφθέντας πάντας οἴκους ἐν τῇ πόλει
 ἐνέπρησεν, διαρκέσαντα δὴ τὸν θεῖον οἶκον ἀπὸ τῆς πρῶ- 20
 τῆς οἰκοδομῆς ἔτεσι υμβ'. τοὺς δὲ χαλκοὺς δύο μεγάλους
 στύλους καὶ τὴν χαλκὴν θάλασσαν καὶ τοὺς ὑποκάτω αὐτῆς

8—15 Jerem. 29 (36), 21 sqq.

1 ἔλεος H ἔλεος FM. — ὁ κύριος (cum Macc.) codd. praeter AP. — ἀναδείξῃ ACFN Coisl. — 3 γε om. AR. — 4 ἐνέπρησεν BFHM P. — 9 ἐγὼ om. FR. — 11 ποιῆσαι BD FLPRV ποιῆσε H Coisl. ποιῆσε M. — σε] σοι C om. BV. — πεποίηκε codd. praeter AP. — 12 χιάβ A ἀχιάβ N et recc. quidam. — ἀπετηγάνησε (ἀπετιγ. C) CLV Coisl. ἐπετηγάνισε F ἀπεκχάνησε A. — 17 να-
 βουζαρδάν BFV. — τὸν ἀρχιμάγειρον PV. — 20 ἐνέπρησεν FHM ἐνέπρησαν A. — δὴ om. FR. — 21 μεγάλους δύο στύλους R δύο
 στ. τοὺς μεγάλους F δύο στύλους (om. μεγάλους) B Coisl.

4 χειρωσάμενος ἀποδιδράσκοντα νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως τὴν
 μὲν P. — 9 αὐτῶι P.

ιβ' μόσχους καὶ τὰ ὑποστηρίγματα καὶ πάντα τὸν ἐν ναῷ κυρίου χαλκὸν συντρίψας ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ μέντοι καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θυτσκας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς χρυσᾶς φιάλας καὶ τὰς ἀργυρᾶς καὶ τὰς χαλκᾶς. καὶ
 5 οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ τῶν σκευῶν πάντων, ὧν ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. τῶν δὲ ἐπιλοίπων Ἰουδαίων τοὺς ἐπισήμους ἀπαγαγὼν πρὸς Ναβουχοδονόσωρ τοὺς μὲν ἐθανάτωσεν, τοὺς δὲ δούλους παρέδωκε τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, τὸν δὲ Σεδεκίαν ἐπὶ σκότους κατακλείσας μλωθρεῖν κατεδίκασεν.
 10 ἔφ' οὗ γέγονεν ἡ παντελής καὶ πρώτη ἄλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ οὐκ ἐτι βασιλευθείσης ὑπὸ Ἰουδαίων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Χαλδαίων κρατηθείσης. τοιγαροῦν τρίτον Ναβουχοδονόσωρ ἐπόρθησε τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς εἴρηται, πρῶτον μὲν ἐπὶ Ἰωακείμ, δεύτερον δὲ πάλιν ἐλθὼν ἐπὶ Ἰεχονίου, τρίτον δὲ
 15 παραγενόμενος πάλιν ἐπὶ Σεδεκίου τὸν μὲν ναὸν ἐνέπρησεν, τὸν δὲ Σεδεκίαν ἐξετύφλωσε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ σὺν ἐτέροις πολλοῖς κατέσφαξε καὶ τὸ λοιπὸν ἡχμαλώτευσσε πλῆθος.
 178 M. Περὶ ὧν καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος μνημονεύσας τάδε φησὶν· καὶ ἵνα παρῶ δήμους καὶ πόλεις καὶ βασιλείας ἔτι
 20 δὲ καὶ χοροὺς καὶ στρατοὺς καὶ οἴκους καὶ νηῶν πληρώματα καὶ συζυγίας καὶ ἐταιρείας ὑπὸ μὲν εἰρήνης συνεχο-

12—17 cf. Leo Gramm. p. 45, 1. — 18—p. 250, 18 Gregor. Naz. Or. de pace I, 16 Migne Tom. 35, 741 C.

3 πυρεῖα B πυρεῖα FLNP Coisl. πύρεια C πόρεια A. — 9 μλωθρεῖν CLNPR. — 15 παραγενόμενος AHM et rec. plerique. — ἐνέπρησεν FHM. — 20 χωροὺς Coisl. χώρους HRV. — 21 ἐταιρείας ABDMPR ἐτερείας H ἐτερείας F.

8 τοὺς δὲ — ἄρχουσιν αὐτοῦ om. P. — 9 κατακτείνει P. — 13—15 Sic in P: πρῶτον μὲν ἐπὶ Ἰωακίμ ἦλθε καὶ συνέλαβε τὸν τε Ἰωακίμ καὶ τὸν δαυιδῆλ σὺν τοῖς τρισὶν παισὶν ἔτος ἄγων τῆς βασιλείας πρῶτον, δεύτερον δὲ πάλιν ἐλθὼν ἐπὶ Ἰεχονίου ἔλαβεν αὐτόν τε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τὴν τούτου μητέρα καὶ σὺν τῷ ἄλλῳ πλήθει τὸν προφῆτην Ἰεζεκιήλ. τρίτον δὲ παραγ. αὐθις ἐπὶ κ. τ. λ. — 17 πολλοῖς om. P. — 18. 19 ὁ μέγας φησὶ γρηγόριος· καὶ ἵνα P.

μένας, ὑπὸ δὲ στάσεως καταλυομένας, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἴμι
 τῷ λόγῳ καὶ τῶν ἐκείνου παθῶν ὑπομνήσας ὑμᾶς ἐρήσομαι,
 τί τῶν συμφορῶν τούτων αἷτιον, ἵνα παιδευθῶμεν τοῖς
 ἄλλων κακοῖς τὴν ὁμόνοιαν. οὐχ ἕως μὲν εἰρήνην εἶχον
 καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς θεὸν Αἰγύπτῳ τῇ σιδηρᾷ 5
 καμίνῳ πιεζόμενοι καὶ ὑπὸ τῆς κοινῆς θλίψεως συναγόμενοι
 (ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοῦτο φάρμακον ἀγαθὸν εἰς σωτηρίαν ἢ
 θλίψις) λαός τε περιούσιος ἦκουον καὶ μερὶς κυρίου καὶ
 βασιλείου ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον; καὶ οὐ τοῖς μὲν ὀνό-
 μασιν οὕτως, τοῖς δὲ ἔργοις ἐτέρως, ἀλλὰ καὶ στρατηγοῖς 10
 ἦγοντο ἀγομένοις ὑπὸ θεοῦ καὶ στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης
 ὠδηγοῦντο νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ θάλασσα μὲν αὐτοῖς
 διίστατο φεύγουσιν, πεινῶσι δὲ οὐρανὸς ἐχορήγει τροφήν,
 πολεμοῦσι δὲ χειρῶν ἔκτασις ἀντὶ μυριάδων ἦν δι' εὐχῆς
 ἐγείρουσα τρόπαια καὶ ὁδοποιοῦσα τὰ ἔμπροσθεν, ποταμοὶ 15
 δὲ ὑπεχώρουν τὴν συγγενῇ μιμούμενοι θάλασσαν, καὶ στοι-
 χεῖα ἴστατο, καὶ τείχη σάλπιγξι κατεσείετο. καὶ τί δεῖ λέγειν
 Αἰγυπτίαν πληγὰς τούτοις χαριζομένας, καὶ θεοῦ φωνὰς ἐξ
 ὅρους ἀκουόμενας, καὶ νομοθεσίαν διπλῆν, τὴν μὲν ἐν
 γράμματι, τὴν δὲ ἐν πνεύματι, καὶ τᾶλλα οἷς ἐτιμῶντο πά- 20
 λαι παρὰ τὴν ἑαυτῶν ἀξίαν. ἐπεὶ δὲ νοσεῖν ἤρξαντο καὶ
 κατὰ θεοῦ καὶ κατ' ἀλλήλων ἐμάνησαν καὶ διέστησαν εἰς
 μέρη πολλὰ, τί γίνεται καὶ τί πεπόνθασιν; θρηνεῖ μὲν τού-
 τους Ἱερεμίας εἰκότως ἐπὶ τοῖς ἀνηκέστοις πάθεσι καὶ τὴν
 ἐπὶ Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν ὁδύρεται· καὶ γὰρ ἦν ὄντως 25

8 Exod. 19, 5; 6.

1 εἴμι P εἴμι Coisl. εἴμι AC ἔημι V et recc. quidam ἔημι H
 et recc. alii εἴημι DF ἔημοι M οἴμοι B. — 2 ἡμᾶς CDR om. A. —
 5 καὶ ante πρὸς ἄλλ. om. AV. — πρὸς τὸν θεὸν codd. praeter AP
 (Greg.). — 8 τε om. codd. praeter AP (Greg.). τε post περιού-
 σιος repetit A. — 12 ὠδηγοῦντο ACPV. — 13 φεύγουσα CF. —
 14 ἐκτασεις C ἐκτάσεις BV ἐκτάσει R ἐκστασεις HMP ἐκστάσεις
 Coisl. — 17 ἴσταντο BF Coisl. — 20 τὰ ἄλλα HM Coisl. —
 22 κατὰ τοῦ θεοῦ codd. praeter BFPR. — βαβυλῶνος RV.

23 μὲν om. P

θρήνων καὶ ὀδυρμῶν ἄξια. πῶς δὲ οὐ τῶν μεγίστων;
 τείχη κατεσκαμμένα, πόλις ἡδαφισμένη, ἀγίασμα καθηρη-
 μένον, ἀναθήματα σεσυλημένα, πόδες βέβηλοι καὶ χεῖρες οἱ
 μὲν τοῖς ἀβάτοις ἐμβατεύοντες, αἱ δὲ καὶ τῶν ἀψάυστων
 5 κατατρυφῶσαι, προφῆται σιγῶντες, ἱερεῖς ἀγόμενοι, πρεσβύ-
 ται μὴ ἐλεούμενοι, παρθένοι καθυβριζόμεναι, νεότης πί-
 179 M. πτουσα, πῦρ ἀλλότριον καὶ πολέμιον, αἵματος ποταμοὶ ἀντὶ
 τοῦ ὁσίου πυρὸς καὶ αἵματος, Ναζηραῖοι κατασφρόμενοι, καὶ
 ἵνα ἐξ αὐτῶν εἴπω τι τῶν τοῦ Ἱερεμίου θρήνων· οἱ υἱοὶ
 10 Σιών οἱ τίμιοι καὶ ἀντιτιθέμενοι χρυσίῳ, οἱ τρυφεροὶ καὶ
 κακῶν ἀπαθείς ξένην ὁδὸν ὀδεύοντες. καὶ ὁδοὶ Σιών
 πενθοῦσαι παρὰ τὸ μὴ εἶναι τοὺς ἐορτάζοντας. καὶ μικρῶ
 πρὸ τούτων· χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμώνων οὐ τροφήν ὀρέ-
 γουσαι τέκνοις, τῆς πολιορκίας ἐπικρατούσης, ἀλλ' ἐπὶ τρο-
 15 φῇν ταῦτα σπαράττουσαι καὶ λιμοῦ φάρμακον τὰ ἐαυτῶν
 ποιούμεναι φίλτατα. πῶς οὐ δεινὰ ταῦτα καὶ πέρα δεινῶν
 οὐ τοῖς πάσχουσι τότε μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς νῦν ἀκούουσιν;
 καὶ ταῦτα μὲν ὡδί.

Γίνονται οὖν ὁμοῦ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλευσάντων
 20 ἀπὸ Δαυίδ ἕως Σεδεκίου τὰ ἔτη 59ῇ, οἱ δὲ βασιλεῖς ὑπ-
 ἤρχον τὸν ἀριθμὸν κβ', πάντες δὲ ἐξ ἐνὸς ἐγένοντο γένους
 τοῦ Δαυίδ. ἐφ' ὧν ἦσαν καὶ προφῆται οἶδε· ἐπὶ μὲν
 Σαοὺλ Δαυίδ καὶ Σαμουήλ, ἐπὶ δὲ Δαυίδ Γάδ, Νάθαν,
 Ἀσάφ, ἐπὶ δὲ Σολομῶντος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Ἀχίας ὁ

9 Thren. 4, 2. — 11 Thren. 1, 4. — 13 Thren. 4, 10.

1 καὶ ὀδυρμῶν *om.* codd. *praeter* APV (Greg.). — 4 καὶ *om.*
 FN. — 8 ναζηραῖοι FRV *et* Coisl. *lit. ex* ναζηρ. — 9 τοῦ *om.*
 DHP Greg. — 10 ἀντιτιθέμενοι BCHMR. — 16 φίλτατα APV
 Greg. προσφιλέστατα *rell.* — 18 καὶ ταῦτα μὲν ὡδί *om.* FP. —
 23 δὲ *om.* codd. *praeter* ABP ἐπὶ δαυίδ τε A. — 24 ἀσάφ FNPR
et Coisl. *lit. ex* ἀσαφάτ. ἀσαφάτ *rell.* — δὲ *om.* codd. *praeter* PR.

12 μικρὸν P Greg. — 16 πέρα δεινὸν P. — 19—21 βασιλευ-
 σάντων κβ' ἀπὸ δαυίδ — τὰ ἔτη 59ῇ. οἱ δὲ πάντες ἐξ ἐνὸς P.

Σιλωνίτης, Σαμαίας ὁ Ἀδδώ, ἐπὶ δὲ Ἰωσαφάτ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Μιχαίας, Ἡλίας, Ἐλισσαῖος, Ἀβδίας, Ἰησοῦ, Ὀζειήλ, Ἐλεάζαρ, Ἀζαρίας, ἐπὶ δὲ Ἐζεκίου καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Ὡσηέ, Ἀμῶς, Ἡσαΐας, Ἰωνᾶς, ἐπὶ δὲ Ἰωσίου καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Ἰερεμίας, Σοφονίας, Ὀλδά, Βαρούχ, ἐπὶ δὲ Σεδεκίου 5 πάλιν Ἰερεμίας καὶ Ἀμβακούμ. μετὰ δὲ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐπὶ Ἰησοῦ τοῦ ἱερέως Ἰωσεδὲκ προφητεύουσιν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας τελευταῖοι προφήται γενόμενοι. Δανιήλ γὰρ καὶ Ἰεζεκιήλ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ προεφήτευσαν ἐν Βαβυλῶνι.

[Βιβλίον Ε']

10 181 M.

[α'. Περὶ Ἱεροβοάμ.]

Μετὰ δὲ τὴν διαίρεσιν τῶν δέκα σκήπτρων ἐβασίλευσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβᾶτ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ὁ δοῦλος Σολομῶντος καὶ ἀποστάτης τοῦ ἀποστατήσαντος Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπά- 15 ταξεν αὐτὸν ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ βασιλεύσας ἔτη μβ'. ποιήσας γὰρ δαμάλεις χρυσᾶς δύο καὶ τὴν μὲν στήσας ἐν Βεθὴλ, τὴν δὲ ἐν Δάν, ἔφη πρὸς τὸν λαόν· ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ οἱ θεοί σου, Ἰσραὴλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ 20 ἔξωσε τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν κυρίου καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς

19 III. Regg. 12, 28.

1 ἀδδῶ (ἀ. F) ACFHLM. — 2 ἡλίας BCRV ἡλίᾱς A. — ἀβδιᾱς P ἀβδιᾱς R ἀβδιοῦ FV. — ἰηοῦ P ἰνοῦ (i. HM) HMR. — ὀζειήλ CFHL ὀζηήλ M. — 4 ὦσηέ — μετ' αὐτὸν om. N. — ὦσηέ F ὠσιέ C Coisl. ὠσιέ A — ἀμῶς CF Coisl. ἀμῶς L ἀμῶς AB et recc. quidam. — 5 σοφονίας — 6 ἱερεμίας om. R. — 5 σοφωνίας ABH σοφονίας L σωφονίας M. — ὀλδά P ὀλδᾱ ABCDH ὀλδᾱ F. — 8 γενόμενοι P γενάμενοι A om. rell. — 14 ἀποστήσαντος CM et recc. quidam. — 18 βαιθὴλ BR βηθλεέμ D. — δάν AL Coisl. — 21 ἔξωσε RV ἔξῶσαι B. — ἐξόπιθεν DV.

3 ἐζεκιόν] ἰωσίον P. — 13 τοῦ σολομῶντος P. — 17 μα' P. — 19 εἰς ἱερουσαλήμ P III. Regg.

ἀμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ
ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ καὶ ἐλάτρευσαν καὶ προσεκύνησαν τοῖς
ματαίοις, ἕως οὗ μετέστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους.

5 [β'. Περὶ Ναβὰτ.]

Μετὰ δὲ Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσε Ναβὰτ υἱὸς αὐτοῦ καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Βαασὰ
βασιλεύσας ἔτη β'.

[γ'. Περὶ Βαασά.]

10 Μετὰ δὲ Ναβὰτ ἐβασίλευσε Βαασά καὶ ἐποίησε τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ βασιλεύσας
ἔτη κδ'.

182 M.

[δ'. Περὶ Ἡλά.]

Μετὰ δὲ Βαασά ἐβασίλευσεν Ἡλὰ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποί-
15 ησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ζαμβρὶ
βασιλεύσας ἔτη β'.

[ε'. Περὶ Ζαμβρί.]

Μετὰ δὲ Ἡλὰ ἐβασίλευσε Ζαμβρὶ καὶ ἐποίησε τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐκάνθη ἐν οἴκῳ προσφυγῶν ὑπὸ
20 τῶν πολεμίων βασιλεύσας ἔτη ιβ'.

[ς'. Περὶ Ἀχαάβ.]

Μετὰ δὲ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ υἱὸς αὐτοῦ καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη καὶ ἀπέ-

3 ὁ κύριος BCLNR Coisl. — 6 ἐβασίλευσεν ἀβὰτ HMP. —
7 βαασά FH βαασά B βαασά V σαβαασά D. — 10 βαασά FHM
βαασά L βαασά B βαασά Coisl. σαβαασά D. — 14 βαασά FHM
βαασά DV βαασά B βαασά Coisl. — ἡλὰ HP et ut vid. F ἡλὰ M
ἡλὰ R ἡλὰ BV. — 15 ζαμβρὶ HMR Coisl. ζαμβρὶ BP. — 18 ἡλὰ
FH ἡλὰ M ἡλὰ RV ἡλὰ B. — ζαμβρὶ MR Coisl. ζαμβρὶ P ζαμ-
βρὶς H ζαμβρὶς B. — 22 ζαμβρὶ R Coisl. ζαμβρὶ BM ζανβρὶ H.

θανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ βασιλεύσας ἔτη κβ'. τῆς
 γὰρ γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ ἀποκτεινάσης τὸν Ναβουθέ,
 καὶ οὗτος αὐτοῦ τὸν ἀμπελῶνα λαβὼν, εἶπεν Ἡλίας ὁ προ-
 φήτης πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει κύριος· ἂνθ' ὧν ἐφόνευσας
 καὶ ἐκληρονόμησας, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν οἱ κύνες τὸ αἷμα 5
 Ναβουθέ, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σου, καὶ τὴν
 Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῷ προτειχίσματι, καὶ
 ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συν-
 εχόμενον, ἅπερ εἰσὶ κύων καὶ κάττης ὁ τὸν μῦν θηρεύων.
 ὁ τοίνυν Ἀχαάβ κτίσας πόλεις μεγάλας καὶ ὀχυράς καὶ 10 183 M.
 οἶκον ἐλεφάντινον ἐν Σαμαρείᾳ θανατάσιον σφόδρα καὶ
 μετὰ ταῦτα ποιήσας πόλεμον πρὸς τοὺς Σύρους, ἀφ' ὧν
 πατάξας ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μυριάδας ιβ' ἦτοι χιλιάδας ρκ' καὶ
 τὸν βασιλεῆα τούτων υἱὸν Ἄδερ συλλαβὼν, ὃν καὶ περι-
 ποιησάμενος καὶ ἀποστείλας παρὰ γνώμην θεοῦ, ἐλέγχεται 15
 σαφῶς ὑπὸ Μιχαίου τοῦ προφήτου λέγοντος· τάδε λέγει
 κύριος· ἐξαπέστειλας ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρὸς σου. ἡ ψυχὴ
 σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ
 αὐτοῦ. καὶ ταῦτα ἀκούσας ἀπῆλθε συγκεχυμένος καὶ ἐκ-
 λελυμένος πάννυ. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἐνιαυτῷ πάλιν ἐξελθὼν 20
 εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ ἀγνωμονήσαντος καὶ παρασπονδήσαν-
 τος βασιλέως Συρίας, καὶ τοῦ Μιχαίου διακωλύοντος αὐτόν,
 εἶπε μετ' ὀργῆς πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν· συλλαβόντες ἀπό-
 θεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον ὀδύνης
 καὶ πινέτω ὕδωρ θλίψεως, ἕως ἂν ἐπιστρέψω μετ' εἰρήνης. 25

4 III. Regg. 20 (21), 19 sqq. — 16 III. Regg. 21 (20), 42; 43.
 — 23 III. Regg. 22, 27 sqq.

2 ἰεζάβελ HMP. — 3 οὕτως codd. *praeter* CDP Coisl. —
 ἡλίας BCR. — 5 ἔλειξαν ACDFM ἔληξαν BHP Coisl. — 6 λείξου-
 σιν ACFN λήξουσιν BP. — 8 τοῦ] τὸν BR. — καὶ om. CF. —
 9 κάττης A κάττης m. 1 corr. ex κάτης Coisl. κάτης BHLM γάτ-
 της F. — 19 καὶ λελυπημένος PR καὶ ἐκλελυπημένος Vat. 153
 om. B. — 22 βασιλείας συρίας B βασιλείας συρίων ἄς (sic) M
 βασιλεὶ ἁσσυρίας H. — 23 ἀποθέσθαι CN ἀποθέσθαι Coisl. —
 25 ἂν om. codd. *praeter* AP.

καὶ φησι Μιχαῖας· ἐὰν ἐπιστρέψῃς μετ' εἰρήνης, οὐκ ἐλά-
 λησε κύριος ἐν ἐμοί. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ τοξευ-
 θείς ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ τοῦ πνεύμονος καὶ ὑπο-
 στρέψας διὰ τοῦ ἄρματος καὶ θανόν, ἔλειξαν οἱ κύνες ἐκεῖ
 5 εἰς τὸν τόπον τὸ αἷμα αὐτοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησε
 κύριος ἐν χειρὶ Ἑλίου τοῦ προφήτου.

Περὶ οὗ Θεοδώρητός φησιν· ἄξιον ὄντως διαπορῆσαι,
 τίνος ἔνεκεν ὁ τοιοῦτος θεῖος προφήτης καὶ ζηλωτὴς διά-
 πυρος καὶ τηλικούτος τερατουργὸς τὸν μὲν Ἀχαάβ παρρη-
 10 σιαστικῶς καὶ ἀνενδοιάστως κατὰ πρόσωπον διήλεγχεν, τῆς
 δὲ γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ οὐδὲ ψιλὴν ἀπειλὴν ἐνεγκὼν
 ὁδὸν ἀπέδρα τεσσαρακοντήμερον. ἀλλὰ δῆλον ὅτι, εἰ καὶ
 τοιοῦτος ἦν ὁ παναοίδιμος ἐν ταῖς ὑπὲρ ἀνθρώπων θαυ-
 ματουργίαις, ἀλλ' ἀνθρώπος ὑπῆρχεν οὐκ ἄμοιρος τῆς φυ-
 15 σικτῆς ἀσθενείας, ἄλλως τε καὶ τῆς θείας ἦν οἰκονομίας τὸ
 δέος. ἵνα γὰρ μὴ τῆς θαυματουργίας τὸ μέγεθος ἐπάρῃ τὸ
 184 M. φρόνημα, ἐνδέδωκεν ἡ χάρις τῇ φύσει τὴν δειλίαν εἰσδέξασθαι
 πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας. τούτου χάριν αὐτῷ
 καὶ μεμήνυκεν ὁ δεσπότης, ὅτι χιλιάδες ζ' διέμειναν τῆς ἀσε-
 20 βείας ἐλεύθεραι. πρὸς δὲ τούτοις ἐδίδαξεν αὐτὸν ὥς ἡμερότητι
 καὶ μακροθυμίᾳ πρυτανεύειν ἐδοκίμασε τῶν ἀνθρώπων τὸ
 γένος, καὶ ὅτι ῥάδιον ἦν αὐτῷ καὶ κεραυνοὺς καὶ σκηπτοὺς
 ἐπιπέμψαι τοῖς δυσσεβέσι καὶ κλονῆσαι τὴν γῆν καὶ τάφον
 αὐτοῖς αὐτοσχέδιον ἐπαφῆναι καὶ βιαίοις ἀνέμοις ἄρδην

3 ἀναμέσον AFNPR Coisl. — 4 ἔλειξαν ADF Coisl. ἔληξαν
 BCMP ἐλήξαντο H. — 6 ἡλιοῦ BCRV. — 8 τοιοῦτος om. RV.
 — 10 ἀνενδοιάστως HM ἀνενδουάστως rell. — 12 τεσσαρακοντῆ-
 μερον BFNPR, in V θ m. 2 ex τ corr. vid. — καὶ εἰ P εἰ om. C.
 — 13 ὑπὲρ ἀνθρώπων CP. — 15. 16 ἦν τὸ δέος οἰκονομίας V
 οἶκον. ἦν τὸ δέος FR ἦν om. B Coisl., in P m. 1 spr. vers. add.
 — 18. 19 χάριν καὶ μεμήνυκεν αὐτῷ BV Coisl. χ. αὐτῷ καὶ ἐμή-
 νυσεν F. — 21 τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος RV.

2 ἐν ἐμοί. ἀκούσατε λαοὶ πάντες P. — 5 εἰς τὸν τόπον
 om. P. — κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χ. P. — 7 φησι
 Θεοδώρητος P. — 15 ἀλλ' ὥστε P.

πάντα διολέσαι. διό φησιν· καὶ πνεῦμα μέγα καὶ κραταῖον
 διαλύον ὄρη καὶ συντριβὸν πέτρας ἐνώπιον κυρίου. οὐκ ἐν
 τῷ πνεύματι κύριος. καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός. οὐκ ἐν
 τῷ συσσεισμῷ κύριος. καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ. οὐκ ἐν
 τῷ πυρὶ κύριος. καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ ἄβρας λεπτῆς, καὶ 5
 ἐκεῖ κύριος. διὰ γὰρ τούτων ἔδειξεν, ὅτι μακροθυμία καὶ
 φιλανθρωπία μόνη φίλη θεῶ, ἕκαστον δὲ τῶν ἄλλων ἢ
 πονηρία τὴν δικαίαν ὁργὴν ἐφέλκεται. τίνος δὲ χάριν πά-
 λιν καὶ διὰ κόρακος τρέφεται ἄκουσον. ἐπειδὴ γὰρ ὁ θεὸς
 τὴν δικαίαν τοῦ δικαίου καὶ ζηλωτοῦ κατὰ τῶν παρὰ νόμων 10
 Ἰουδαίων ἀγανάκτησιν ἐκμαλάξαι βουλόμενος παρεσκεύασεν
 αὐτὸν διὰ μισοτέκνου ὀρνέου τρέφεσθαι καὶ τίκτοντος μὲν,
 οὐ τρέφοντος δέ. ὅθεν καὶ Δαυὶδ, καίτοι πάσης τῆς κτί-
 σεως φυσικῶ λόγῳ πρὸς τὸν δημιουργὸν ἀποβλεπούσης (οἱ
 ὀφθαλμοί, γὰρ φησιν, πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν, καὶ σὺ 15
 δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ) κοράκων ἐμνημόνευσε
 κατ' ἐξοχὴν λέγων· τῷ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν
 καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
 μάλιστα μὲν γὰρ πάντα ἢ θεία πρόνοια, φησὶν, τρέφει, δια-
 φερόντως δὲ τοὺς νεοσσοὺς τῶν κοράκων τοὺς παρὰ τῶν 20
 τεκόντων ἀμελουμένους. ζωύφια γὰρ μικρὰ ταῖς καλιαῖς περι-
 ἵπτάμενα τροφὴ γίνεται τούτοις. μονοουχὶ τοίνυν συνεβού-

1 III. Regg. 19, 11; 12. — 8—p. 256, 6 Isidor. Pelus. Epp. IV, 43 Migne Tom. 78, 1093 C. — 15 Psalm. 144 (145), 15. — 17 Psalm. 146 (147), 9.

1 καὶ κραταῖον om. B Coisl. καὶ om. CFNR III. Regg. — 2 διαλύον F διαλύνων ABCN Coisl. — συντριβὸν F Coisl. συντριβῶν BCN. — 3 συσσεισμός NPR Coisl. συσσεισμός A et sic in sqq. — 8 πάλιν χάριν HM et recc. quidam χάριν om. A. — 9 καὶ om. codd. praeter APV. — 13 τῆς om. FHM. — 15 πάντων φησὶ R Js. φησιν om. ABHM Coisl. γὰρ φησιν om. D. — 17 διδοῦντι ACFN. — 22 τροφὴ γίνεται. μονοουχὶ τούτοις συνεβ. BCNR Coisl. τροφὴ τούτοις γίνεται. δι' αὐτῶν οὖν συνεβ. F.

λευσεν ὁ θεὸς τῷ Ἡλίᾳ ἐπὶ τῆς δικαίας ἐνδείας τοῦ λαοῦ
 μὴ σφοδροτάτῃ ἀγανακτήσει χρήσασθαι μηδὲ τῆς τοῦ μισο-
 τέκνου πτηνοῦ φιλανθρωπίας τε καὶ ὑπηρεσίας ἀπάνθρωπον
 ὀφθῆναι καὶ ἀμελικτον. τὸ μὲν γὰρ διὰ τὴν ἐμὴν σε
 185 M. 5 πρόσταξιν τρέφει, σὺ δὲ τῆς ἀγανακτήσεως ὅλος γενόμενος
 πειθήνιος τὰ τῆς φιλανθρωπίας ὑπερείδες δίκαια.

[ζ'. Περὶ Ὁχοζίου.]

Μετὰ δὲ Ἀγαθὸν ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ
 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ πεσὼν ἐκ τοῦ ὑπε-
 10 ρώου τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀρρωστήσας ἀπέθανε βασιλεύσας
 ἔτη β'.

[η'. Περὶ Ἰωραμ.]

Μετὰ δὲ Ὁχοζίαν ἐβασίλευσεν Ἰωραμ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ
 15 Ἰού βασιλεύσας ἔτη ιβ'. ὃς ὑποτάξας τὸν Μωσὰ βασιλέα
 Μωάβ ἦν λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ φόρον κατ' ἐνιαυτὸν ἀρνοῦς
 χιλιάδας ρ' καὶ κριοὺς χιλιάδας ρ'. ἐφ' οὗ ἀνελήφθη ὁ
 μέγας Ἡλίας, καὶ ἦλθεν Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας καὶ περι-
 20 καθίσας ἐπὶ Σαμάρειαν, γέγονε λιμὸς μέγας, ὥστε πραθῆναι
 κεφαλὴν ὄνου ἀργυρίων λ'. καὶ ἦν Ἰωραμ διαπορευόμενος
 ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ γυνή τις ἐβόησε πρὸς αὐτόν· σῶσον,
 κύριε βασιλεῦ. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν· μὴ σῶσαι σε κύριος,

17 sqq. IV. Regg. 6, 24 sqq.

1 ἡλία BCRV. — 5 ὅλος AFN Coisl. — 6 πειθήνιος corr.
 ex πηθ. P πηθήμιος V πηθήμιος AB πηθίνιος C. — ὑπερείδε A
 Coisl. sed in A m. 1 corr. — 8 ὁχοζίας FHLMP ὄχοζίας A ὄζίας C.
 — 13 ὁχοζίαν FHL ὁχωζίαν M ὄχοζίαν A. — 15 ἰοῦ BCFL
 ἰοῦ P ἰοῦ sine spir. A ἰηοῦ D ἰνοῦ HM ἡιοῦ V τοῦ ἡοῦ R. —
 μασὰ BCFH μασὰ R βασὰ LM. — 16 κατ' ἐνιαυτὸν φόρον L
 φόρον om. C. — 18 ἡλίας BCFRV sine spir. A. — 22 μὴ σῶσαί
 σε BDFLP μὴ σῶσαι (om. σε) MV ἡμεὶ σῶση (om. σε) H.

2 σφόδρα τῇ ἀγανακτῇ P. — 5 φησὶ τρέφει P. — 15 ὃς
 καὶ ὑποτάξας P. — 22 ἀποκριθεὶς om. P IV. Regg.

πόθεν σώσω σε; μὴ ἀπὸ τῆς ἄλωνος ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ; καὶ
 φησιν ἡ γυνή· οὐχί, βασιλεῦ, ἀλλ' ἡ γυνὴ αὕτη εἶπέ μοι·
 δὸς τὸν υἱόν σου, καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν
 υἱόν μου αὔριον. καὶ ἐψήσαντες αὐτὸν χθὲς ἐφάγομεν,
 καὶ σήμερον τὸν υἱὸν αὐτῆς ἔκρυψεν. ὅπερ ἀκούσας ὁ 5
 βασιλεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν
 σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶ-
 πεν· τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, εἰ στή-
 σεται ἡ κεφαλὴ Ἑλισσαίου σήμερον ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἀποστεί-
 λας τὸν τριστάτην, ἐφ' ὃν ἐπανεπαύετο, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ 10
 προφήτης· τάδε λέγει κύριος· αὔριον ὥς ἡ ὥρα αὕτη μέτρον 186 M.
 σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κοιθῶν σίκλου ἐν ταῖς
 πύλαις Σαμαρείας. καὶ εἶπεν ὁ τριστάτης· εἰ καταράκτας
 ποιήσει κύριος, οὐ μὴ ἔσται τοῦτο. ὁ δὲ Ἑλισσαῖός φησιν·
 ἰδοὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκείθεν οὐ μὴ φάγη. 15
 καὶ ἄνδρες λεπροὶ δ' παρὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως καθή-
 μενοι καὶ τὸν λιμὸν μὴ φέροντες βιβουλεύσαντο πρὸς τοὺς
 ἐναντίους αὐτομολῆσαι, καὶ δὴ ἀναστάντες ἐν τῷ σκότει
 εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν
 ἀνὴρ ἐκεῖ, ὅτι κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε τῇ παρεμβολῇ Συ- 20
 ρίας φωνὴν ἁρμάτων καὶ ἵππων καὶ δυνάμεως μεγάλης, καὶ
 ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει πάντες καταλείψαντες ἅπαντα. καὶ
 τῶν λεπρῶν τοῦτο διασαφησάντων ἐν τῇ πόλει, ἀπέστειλεν
 ὁ βασιλεὺς γινῶναι, εἰ ἀληθὴς ὁ λόγος. καὶ πορευθέντες
 ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἰδοὺ 25

1 σώσω σε] σῶσαι σε B σῶσαι FM σῶσε H. — 3 καὶ ante
 φαγόμεθα om. codd. praeter APV. — φαγόμεθα LPV. — 8 ποιή-
 σαι DFLMPRV ποιήσει H. — 11 ὥσει ὥρα BLRV ὥσει ἡ ὥρα M.
 — 13 καταράκτας NR. — 15 φάγει AHM φαγῇ V φάγης B
 et rec. nonnulli, alii compendio scr. φαγ. φάγεσαι P. — 18 ἐπ-
 εναντίους B et A m. 1 corr. ex ἐναντίους. — 20 τὴν παρεμβολὴν
 ABC. — 23 τοῦτο] τούτων R om. C. — 25 καὶ om. CLNR ἴδων
 καὶ ἰδοὺ F.

10 πρὸς αὐτὸν εἶπεν ἐλισσαῖος τάδε P. — 14 ἐλισσαῖος] προ-
 φήτης P. — 15 μὴ om. P.

πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν, ὧν ἔρριψε Συρία ἐν
 τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς. καὶ ὑποστρεψάντων τῶν ἀπεσταλμέ-
 νων ἐξῆλθεν ὁ λαὸς τῆς πόλεως καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβο-
 λὴν Συρίας, καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον
 5 κριθῶν σίκλου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. τοῦ δὲ βασιλέως κατα-
 στήσαντος τὸν τριστάτην ἐπὶ τῆς πύλης, συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ
 λαός, καὶ ἀπέθανε μὴ φαγὼν ἐκ τοῦ σίτου κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 προφήτου. καὶ μέντοι καὶ τὸ Ἰεριχούντιον ὕδωρ δι' εὐχῆς
 ἰάσατο. πικρὸν γὰρ ἦν φύσει καὶ δύσποτον καὶ πρὸς τεκνο-
 10 γονίαν ἐμπόδιόν τε καὶ θανατηφόρον ἔσθ' ὅτε καὶ πρὸς
 ἀρδεῖαν ἀνεπιτήδειον. ὅπερ εἰς εὐχρησίαν ἀνθρώποις καὶ
 κτήνεσι μεταβαλὼν [εἰς] εὐκαρπίας μάλιστα πολλῆς καὶ σω-
 τηρίας ὑπῆρξε τῇ χώρᾳ πρόξενος. ἄχρι γὰρ δεῦρο πλημ-
 μυρῶν μεγίστην πιαίνει πεδιάδα καὶ τρέφει παραδείσους καὶ
 15 φοινίκων γένη διάφορα μελιτοφόρα, ὧν οἱ πλεῖστοι πατού-
 μενοι καὶ ἀποθλιβόμενοι μέλι πολὺ ἐκχέουσιν. ἔστι γὰρ
 μελιτοφόρος καὶ ἀρωματοφόρος ἡ χώρα πάνν φέρουσα κύ-
 προν καὶ μυροβάλανον καὶ ὀποβάλαμον ὅτι πλεῖστον, ἥτις
 δι' ὀλίγων καρπῶν καὶ ἀνθρώποις ἐπιθυμητῶν εὖ μάλα τῷ
 20 παραδείσῳ ποσῶς παρεικάζεται.

Περὶ οὗ φησι καὶ ὁ μέγας Ἀναστάσιος Θεουπόλεως·

8—20 cf. Joseph. Bell. Jud. IV, 459 sqq. — 21—p. 259,
 18 Anast. Sin. Quaest. 127 Migne Tom. 89, 780 B.

3 διήρπασε BR. — 6 ὁ λαὸς αὐτόν L αὐτὸν om. C. — 7 τὸν
 λόγον] τὸ ῥῆμα codd. praeter AP. — 8 Ἰεριχούντιον BDRV. —
 11 ἐπιτήδειον CFHMV m. 2 corr. in CV m. 1 ut vid. in F. —
 12 εὐκαρπίας—πολλῆς BFR εἰς εὐκαρπίας—πολλῆς CLNV εἰς
 eras. in LV εἰς εὐκαρπίαν—πολλὴν A εἰς εὐκαρπίαν—πολλοῖς P.
 — 13 πρόξενον BCHMRV et L sed -ον m. 2 ex -ος corr. vid.
 — πλημυροῦν B. — 18 ὀποβάλαμον CFLNP ὀπὸν βαλσάμων B. —
 19 ἐπιθυμητὸν BRV. — 20 ποσῶς om. N.

5 κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ante καὶ δίμετρον ins. P. — 12 καὶ
 σωτηρίας om. P. — 14 τρέφει ἐν αὐτῷ παραδείσους P. — 15 διά-
 φορα καὶ μελ. P. — 16 πολὺν P. — 19 καὶ om. P. — 21 καὶ om. P.

φασὶν οἱ ἀκριβεῖς τῆς οἰκουμένης κοσμογράφοι, ὅτι περ 187 M. ἀνατολικώτερος πάσης τῆς οἰκουμένης καὶ ὥσπερ θυσιαστή-
ριον αὐτῆς ὑπάρχει ὁ παράδεισος, οὗ αἱ χῶραι τῶν ἐσωτά-
των Ἰνδῶν πλησιάζουσιν, πάντες σχεδὸν οἱ καρποὶ εὐωδέ-
στατοὶ εἰσι καὶ ἀρωματώδεις. διὰ γὰρ αὔρας τῶν ἀνέμων 5
κατακομιζομένης καὶ μεταδιδομένης αὐτοῖς τῆς εὐωδίας ἐκ
τῶν τοῦ παραδείσου φυτῶν συλλαμβάνουσιν ὥσπερ τὰ τῶν
ἀλλήλοις πλησιάζόντων φοινίκων καὶ μεταδιδόντων διὰ τῶν
ἀνέμων ἀλλήλοις ἐκ τῶν ἀρρένων τὸ σπερμογόνον ἄνθος.
πᾶσα τοίνυν εὐωδία καὶ μάλιστα ἡ διὰ τῶν Ἰνδικῶν ἀρω- 10
μάτων χωρὶς τινος ὑγρᾶς ἐλαίου ἢ ἄλλων τοιούτων σκευα-
ζομένη ὑγιοποιὸς καὶ συγκρατικὴ τοῦ ἀνθρωπείου σώματος
ἐστίν, ὥσπερ καὶ τὸ ἔμπαλιν φθοροποιὸς καὶ λοιμώδης ἡ
δυσωδία. ὅθεν δὴ καὶ τις τῶν ἱατροσοφιστῶν ἀκριβῆς
ἄγαν ἔφασκεν, ὅτι, εἰ καταλάβοι τὸν τελευτῶντα πρὸ τοῦ 15
παρατραπῆναι τὸν νοῦν δύνασθαι διὰ τινος αὐτὸν κατα-
σκευῆς ἀρωμάτων ἐπὶ ὥραν ποιῆσαι νηφάλιον τὸν λογισμὸν
αὐτοῦ ἔχειν καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐκλαλῆσαι καὶ διαθέσθαι.
ὅπερ οὖν καὶ ἡμεῖς πείρα τοῦτο παρειλήφμεν καὶ αὐτόπται
γεγónαμεν, μαρτυροῦσι δὲ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι μέχρι τῆς δεῦρο 20
τοῦτο γινόμενον βλέποντες ὑπὸ τῶν ἀκριβῶς καὶ περιεσκεμ-
ωμένους τὴν ἐπιστήμην ἐξησκημένων.

1 φασὶ καὶ οἱ R φησὶν οἱ C φασὶν *hic om. et φησὶν (m. 1 ex φασὶ litt. corr.) post κοσμογράφοι ins. A.* — 6 αὐτῆς CR. — 9 σπερμόγονον APV et recc. plerique. — 11 κατασκευαζομένη HMV. — 12 ὑγιοποιὸς FPR Anast. ὑγιοποιῆς rell. — ἀνθρωπίου CFLN in DL corr. ἀνθρωπίνου AR. — 13. 14 ἡ δυσωδία φθοροποιὸς (πάντων add. P) καὶ λοιμώδης FP (Anast.). — 16 αὐτῶν ALR. — 17 νηφάλαιον (νιφ. A) APR.

1 ὅθεν φασὶν οἱ P (Anast.). — 2 καὶ om. P Anast. — 3 ὁ παράδεισος ὑπάρχει. ἐφύτευσε γὰρ φησὶν ὁ θεὸς παράδεισον ἐνεδέμ κατὰ ἀνατολὰς ὧτινι ἐχῶραι τῶν ἐσωτ. P (Anast.). — 4 οἱ καρποὶ σχεδὸν P. — 6 ἐκ τῆς τῶν P. — 7 παραδ. εὐωδεστάτων φυτῶν P Anast. — 8 διὰ μετὰ διδόντων P. — 8. 9 ἀλλήλοις διὰ τῶν ἀνέμων P Anast. — 15 ὅτι om. P Anast. — ἀποθνήσκοντα P Anast. — 18 ἔχειν om. P. — 20. γεγónαμεν, ὡς καὶ ἄλλοι πλ. θεόμενοι μαρτυροῦσι μέχρι δεῦρο τοῦτο γινόμενον ὑπὸ P.

12 ὑγιοποιός de Boor: ὑγιοποιῆς, ut praebet consensus meliorum codicum, recte defend. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 319.

[θ'. Περὶ Ἰηοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰωραμ ἐβασίλευσεν Ἰηοῦ υἱὸς Ναμεσίον, καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῇ πόλει Σαμαρείας παρέκνυψεν Ἰεζάβελ διὰ τῆς θυρίδος περικεκαλλωπισμένη. ὁ δὲ βασιλεὺς προστάξας
 5 τοῖς εὐνούχοις αὐτῆς κατακρημνίσαι αὐτήν, κατεπατήθη ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ κατεβρώθη ὑπὸ τῶν κυνῶν. πατάξας δὲ καὶ τοὺς ο' υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ τοὺς περιλειφθέντας αὐτοῦ πάντας ἐν Σαμαρείᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἥλιου, καὶ συναθροίσας ἅπαν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἔφη πρὸς αὐτοὺς μετὰ πανουρ-
 10 γίας· Ἀχαάβ μὲν ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰηοῦ δὲ πολλὰ
 188 M. δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας καλέσατε πρὸς με τοὺς προφήτας καὶ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ, ὅτι μεγάλη μοι θυσία τῷ Βάαλ. πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἀπολείψῃ οὐ ζήσεται. συναθροισθέντες οὖν ἅπαντες, καὶ τοῦ εἰδωλείου πλησθέντος στόμα
 15 πρὸς στόμα, φησὶν ὁ βασιλεὺς τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ· ἐρευνήσατε ἀκριβῶς, εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου τις. καὶ μηδενὸς εὑρεθέντος, ἐκέλευσε τοῖς ὑπουργοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν πάντας ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὸν Βάαλ καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα ἐνέπρησεν. πλὴν οὐκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος
 20 πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ βασιλεύσας ἔτη κη'.

6 IV. Regg. 10, 17 sqq.

2 ἰηοῦ HM ἡοῦ s. ἡοὺ R. — ἀμεσίον MR. — 3 εἰσερχομένου CNRV εἰσερχομένου αὐτοῦ F εἰσερχομν *compendio* scr. B. — 5 τοὺς εὐνούχους CF. — καὶ (*bis* scr. in C) καταπατήθη (*sic*) CR. — 7 καὶ *ante* τοὺς *om.* codd. *praeter* AP. — ο' *om.* AHM. — 8 ἡλιου BCPRV. — συναθροίσας δὲ ἅπαν ABCNV συναθρ. ἅπαν R. — 10 μὲν *om.* N. — ἰηοῦ HM. — 13 ἀπολείπεται (-*ψηται* M) AN. — 14 εἰδωλείου ACDFHLV codd. Suidae v. Ἰηοῦ. m. 2 *corr.* in L.

4 βασιλεὺς *om.* P. — 5 αὐτῆς καὶ κατακρημνήσαντες αὐτήν κατεπ. P. — 9 τοῦ λαοῦ *om.* P. — 12 θυσία μοι P. — 15 ὁ βασιλεὺς] ἰηοῦ P. — 16 τις *om.* P. — 17. 18 κελεύσας ἐπάταξε (*om.* τοῖς ὅπ. αὐτοῦ καὶ) P.

[ι'. Περὶ Ἰωάχας.]

Μετὰ δὲ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν Ἰωάχας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη ιζ'.

[ια'. Περὶ Ἰωᾶς.]

5

Μετὰ δὲ Ἰωάχας ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη ιδ'. ἐφ' οὗ Ἑλισσαῖος ἐτελεύτησε προφητεύσας τῷ Ἰωᾶς τὴν προτέραν διὰ συμβόλων κατὰ Σύρων νίκην ἐπιτρέψας αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν τοξεύσαι πεντάκις. καὶ τὸ μὲν τρίτον εὐστόχως 10 ἔρριπεν, τὸ δὲ τέταρτον ἡστόχησεν. καὶ προφητεύει αὐτῷ ἕως τρίτης συμβολῆς νικῆσαι τοὺς Σύρους, τὰς δὲ ἑτέρας ἡττηθῆναι. εἰ γὰρ ἄχρι τῶν πέντε τὰ βέλη ἐπὶ τῆς γῆς εὐστόχως ἐβεβλήκει, πεντάκις ἂν παραταξάμενος τὴν Σύρων ἀρχὴν κατέλυσεν. ὅστις ἀξιόγραφος προφήτης τελευτήσας 15 καὶ ταφείς ἐν τῷ μνήματι, ἐν αὐτῷ τῷ μνήματι μονόζωνοι Μωαβιτῶν νεκρὸν θάψαντες, καὶ τοῖς ὁστέοις τοῦ μακαρίου προφήτου πλησιάσας ἀνέστη.

[ιβ'. Περὶ Ἰεροβοάμ.]

189 M.

Μετὰ δὲ Ἰωᾶς ἐβασίλευσεν Ἰεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ καὶ 20 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη λδ'.

[ιγ'. Περὶ Ἀχαζίου.]

Μετὰ δὲ Ἰεροβοάμ ἐβασίλευσεν Ἀχαζίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ

2 ἰοῦ L ἡοῦ et ἡοῦ recc. quidam ἰνοῦ HM. — ἰωάχας HM ἰωάχας R. — 4 κς' ABCFLV ζ' R. — 6 ἰωάχας HM ἰωάχαν P ἰωάχας R. — ἰωᾶς BF ἰωᾶς HM. — 8 ἰωᾶς CF ἰωᾶς HM. — 12 συμβολῆς AHLM lit. corr. in L. — 14 ἂν om. N. — 16 ἐν τῷ BCLNRV τῷ om. F. — 20 ἰωᾶς F ἰωᾶς P ἰωᾶς HM ἰωᾶν R.

9 συμβόλου P. — 11 προφητεύειν P. — 14 παραταξάμενον P. — 15—18 ὅς γε θανὼν μακαρίως καὶ ταφείς τῷ ἐξηκοστῷ ἔτει τῆς τελευτῆς αὐτοῦ μονός. μωαβητῶν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ θάψ. τινα καὶ τ. ὅστ. τοῦ προφήτου πλ. ὁ νεκρὸς ἀνέστη P.

ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Σελοῦμ βασιλεύσας μῆνας 5'.

[ιδ'. Περὶ Σελοῦμ.]

Μετὰ δὲ Ἀζαρίαν ἐβασίλευσεν ὁ Σελοῦμ καὶ ἐποίησε τὸ
5 πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Μαναΐμ βασιλεύ-
σας μῆνα α'.

[ιε'. Περὶ Μαναΐμ.]

Μετὰ δὲ Σελοῦμ ἐβασίλευσε Μαναΐμ καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φακεσία βασιλεύ-
10 σας ἔτη ι'.

[ις'. Περὶ Φακεσία.]

Μετὰ δὲ Μαναΐμ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φακεῖ
βασιλεύσας ἔτη β'.

15

[ιζ'. Περὶ Φακεῖ.]

Μετὰ δὲ Φακεσίαν ἐβασίλευσε Φακεῖ καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ὡσηὲ βασιλεύσας
190 M. ἔτη κ'. ἐντεῦθεν διδασκόμεθα ὡς τοὺς πονηροὺς συζῶντας
δι' ἀλλήλων ὁ Θεὸς κολάζειν εἴωθεν καὶ τῷ πονηροτέρῳ
20 τὸν πονηρὸν παραδίδωσιν οἷόν τισι δημίοις αὐτοῖς κεχρη-
μένους.

[ιη'. Περὶ Ὡσηέ.]

Μετὰ δὲ Φακεῖ ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ ἔτη θ' καὶ ποιήσας
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ἦλθε Σαλαμανάσαρ βασιλεὺς

18—21 Theodoret. in III. Regg. Quaest. 48 Migne Tom. 80, 721 B.

4 ὁ om. BFR. — 5 μαναῆμ AH μαναεῖμ M ναῖμ B. —
6 μῆναν BCHR. — 8 μαναῆμ AHM. — 9 φακεσίον N. —
12 μαναῆμ A. — 17 ὡσηὲ C ὡσιὲ F ὀσιὲ AHM. — 23 ὡσηὲ CP
ὡσιὲ F ὀσιὲ AHM. — ἐποίησε — καὶ (καὶ om. BR) ἦλθε BFR.
— 24 σαλαμανάσαρ ABC L σαλαμανάσαρ N σαλανάσαρ V.

Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἀπώκισεν αὐτὴν διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν τὰς μεγάλας. καὶ γὰρ ἐποίησαν δύο χρυσᾶς δαμάλεις καὶ προσεκύνησαν καὶ ἐλάτρευσαν αὐταῖς καὶ τῷ Βάαλ καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο καὶ οἰωνίζοντο καὶ ἐφαρμακεύοντο. 5 καὶ ἀπώσατο αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰούδα μονωτάτη, καὶ γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς κυρίου, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἰσραήλ. καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας ἀρπαζόντων αὐτούς, καὶ ἀπωκίσθησαν εἰς Ἀσσυρίους. καὶ 10 ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἔθνη δ', τοὺς Κουδιαίους καὶ Κουθιαίους καὶ Σεφαρουαίους καὶ Ἀναγαναίους, καὶ κατωκίσθησαν ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, καὶ πέμψας κύριος ἐπ' αὐτοὺς λέοντας, ἀνήλισκον αὐτούς. καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ὅτι· τὰ ἔθνη ἃ ἐκάθισας ἐν πόλεσι Σα- 15 μαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρῖμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς λέοντας, καὶ ὀλοθρεύονται. καὶ φησιν ὁ βασιλεὺς· ἀπαγάγετε ἐκεῖ τινας, καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρῖμα τοῦ θεοῦ. καὶ ἀποστέλλας ἓνα τῶν ἱερέων, ὃν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, ἦν φωτίζων αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς 20 φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ ἐφοβοῦντο τὸν κύριον καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ἐπανελθόντες οὖν οἱ Ἰουδαῖοι ζηλοτύπως εἶχον 191 M πρὸς αὐτοὺς ἅτε ἄλλοφύλους καὶ οὐ συνεχρῶντο αὐτοῖς,

2 sqq. IV. Regg. 17, 16 sqq. — 23 — p. 264, 6 cf. Leo Gramm. p. 43, 2 cf. Theodoret. in III. Regg. Quaest. 48 Migne Tom. 80, 721 B. — 24 Joh. 4, 9.

1 ἀπώκισεν DHP ἀπόκεισεν C ἀπέκλεισεν A ἀπέκλησεν L. — 10 ἀποικίσθησαν AP. — 13. 14 ἐπ' αὐτοὺς κύριος N. — 20 ὃν ἀποίκισεν A τῶν ἀπωκησάντων (ἀποκ. HM) N.

9 τοῦ Ἰσραήλ P. — 14 ἐν αὐτοῖς P. — ἀνήγγειλαν] εἶπαν P. — 15 ὅτι om. P. — 16 ἐκείνης om. P. — 18 ἀπάγεται P. — 19 τοῦ θεοῦ τῆς γῆς P.

- ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Σόμωρ τοῦ ὄρους ἐκάλουν αὐτοὺς Σαμαρείτας. οἷ γε τὰ Μωυσέως μόνα δεχόμενοι βιβλία τῶν λοιπῶν γραφῶν οὐ πολὺν ἐποιοῦντο λόγον, κἀντεῦθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους φιλονεικῶς διακείμενοι πατέρα τὸν Ἀβραάμ ἐπε-
 5 γράφοντο ἅτε ἀπὸ τῆς Χαλδαίας ὀρμώμενον, ἀφ' ἧς καὶ αὐτοὶ γεγονάσιν. διὸ δὴ καὶ ἡ Σαμαρεῖτις πρὸς τὸν κύριον ἔλεγεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν, τοὺς περὶ τὸν Ἀβραάμ ὑπεμφαίνουσα, ἔνθα τὸν υἱὸν ἐκεῖ-
 10 νος εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀνήνεγκεν.
- Οἱ δὲ ἐν Σαμαρείᾳ βασιλεύσαντες ὑπῆρχον τὸν ἀριθμὸν ἡγ' ἀπὸ Ἱεροβοάμ ἕως τοῦ εἰρημένου Ὁσηέ, ἐφ' οὗ πέπαι-
 νται καὶ ἀπώλετο Σαμάρεια, καὶ Ἀσσύριοι κατώκησαν ἐκεῖ,
 ὡς εἴρηται, ἐξ ὧν οἱ αἰρετικοὶ Σαμαρεῖται καὶ Σαδδουκαῖοι
 15 πεφύηνασιν. γίνονται οὖν ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη σγ'. καὶ ἐκ
 διαφόρων μὲν ἐγένοντο γενῶν, ἅπαντες δὲ τὸ πονηρὸν ἐποί-
 ησαν ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὴν ἀμαρτίαν Ἱεροβοάμ.

[Βιβλίον Σ'.]

[α'. Περὶ Ναβουχοδονόσωρ.]

Μετὰ δὲ τοὺς προειρημένους Ἀσσυρίων βασιλεῖς ἐβασί-
 20 λευσεν, ὡς εἴρηται, Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κδ', ὃς καὶ τὴν
 Ἱερουσαλὴμ ἐκράτησεν ἔτη ζ', καὶ πόλιν μεγίστην εἰς Βαβυ-
 λῶνα κτίσας ἐξ ὁπτιῆς πλίνθου καὶ λίθων λελαξευμένων

7 Joh. 4, 20.

1 σόμωρ CDL σομῶρ P σόμορ BV σομὸρ R σομορ sine acc. A
 σάμορ HM. — τὸ ὄρος A τὸ ὄρος CLNRV. — 4 φιλονεικῶς
 ACHMP. — ἀπεγράφοντο BCDMV ὑπεγράφοντο H — 8 καὶ
 τοὺς AB. — 11 ὡσέ CDL et recc. plerique ὅσιε AHM —
 12 σαμαρεία CDH σαμαρία A. — 14 ὁμοῦ om. BCNLR. —
 20 μδ' R κς' L. — καὶ om. N.

6. 7 ἔλεγε πρὸς τὸν κύριον P. — 8 τὸν om. P. — 10 τῶν
 δὲ ἐν σ. βασιλευσάντων ἡγ' ἀπὸ ἱερ. P qui v. 14 οὖν om.

ἐχόντων ἀνὰ πηχῶν γ' τὸ πλάτος καὶ τὸ μήκος ἀνὰ πηχῶν ε',
τὸ μὲν περίμετρον αὐτῆς ἐποίησε σταδίων μ' γινόμενα μίλια ε'
ἡμισυ, τὸ δὲ ὕψος τοῦ τείχους πηχῶν π' καὶ τὸ πλάτος
πηχῶν λ', καὶ τοὺς πύργους ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς
ἀνὰ πηχῶν ρ' τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος ἀνὰ πηχῶν ξ', καὶ 5
ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς χαλκᾶς καὶ διεγειρομένας εἰς ὕψος 192 M.
ἀνὰ πηχῶν ν' καὶ τὸ πλάτος πηχῶν κ' εἰς ἐξόδους καὶ
εἰσόδους λαοῦ αὐτοῦ. πλησίον δὲ τῆς πόλεως ᾤρυξε κιν-
στέριαν καὶ ὠκοδόμησε καὶ περιετείχισεν αὐτὴν ἀξιολόγως τὸ
περίμετρον αὐτῆς ἔχουσαν στάδια μ', τὸ δὲ βάθος ὀργυίας μ'. 10
ὥσαύτως κατεσκεύασε καὶ ἄλλο ἔργον ἀξιόγαστον. ἐργείας
γὰρ ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλότατα σφόδρα καὶ παντοδαπὰ
καταφυτεύσας ὑπερθεῖν δένδρα καρποφόρα ὡς ὅμοια δασυτά-
τοις ὄρεσι κρεμαστὸν παράδεισον αὐτὸν ἐπωνόμασεν, εἰς ὃν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιπολοῦσα καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην 15
ἐποπτεύουσα κατετέρπετο ὑπ' οὐδενὸς ὀρωμένη. αὕτη ἐστὶν
ἡ πόλις, περὶ ἧς διαπορευόμενος ἔφη μετ' ἐπάρσεως πολλῆς
καὶ ἀλαζονείας· οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ
εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν

11—16 Berosus ap. Joseph. ctr. Ap. I, 141. — 18 sqq. Dan.
4, 27 sqq.

1 ἀνατριῶν πηχῶν πλάτος A ἀνὰ πηχ. τρεῖς τὸ πλ. B. —
2 καὶ τὸ μὲν περίμ. AFV et recc. nonnulli. — σταδίου H L et
recc. quidam σταδ. comp. scr. recc. rell. — γινόμενα A γινο-
μένων BF. — μίλια AP μιλίων F. — 4 πύργους αὐτῆς B πύρ-
γους αὐτοῦ P. — 6 καὶ om. AFV. — 8 κηστέριαν P γηστέριαν
AC. — 10 ὀργυίας P et recc. quidam ὀργυίας A et recc. alii
ὀργυάς CDLV et recc. nonnulli ὀργίας M ὀργυάς B ὀργυάς F.
— 12 ἀναλήμματα FLMPV ἀναλίματα ACDHR ἀναλύματα B
sed ματα m. 2 ut vid. in lacuna. — ὑψηλὰ F Jos. — 16 ὑπο-
πτεύσασα BMR κατοπτεύσασα F. — ὑπὸ μηδενὸς BL.

1 ἐχόντων post πλάτος ins. P. — ἀνὰ πηχῶν ε' τὸ μήκος P.
5 τὸ ἀπὲ ὕψος om. P. — 8. 9 ὀρύξας — οἰκοδομήσας — περιτει-
χίσας P qui v. 11 ὥσαύτως om. — 10 αὐτῆς om. P. — καὶ τὸ
βάθος P. — 16 αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ πόλις ἐκείνη P. — 17 πολλῆς
om. P.

τῆς δόξης μου ὠκοδόμησα· καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο· σοὶ λέγε-
ται, Ναβουχοδονόσωρ, ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σου,
καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξουσί σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ
5 κατοικήσῃς σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιούσῃ σε, καὶ ἐπὶ
καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σε, ἕως οὗ γνῶς ὅτι κυριεύει ὁ
ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ὃ ἔὰν δόξῃ
δώσει αὐτήν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ
Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη καὶ
10 χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιεν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφθη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος
ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα
πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀποκαταστάσεως· ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ
15 εἰς τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφὴ μου ἐπέ-
στρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστάνες μου
ἐξήττον με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ
μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ Να-
193 M. βουχοδονόσωρ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα
20 τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ
τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν
ὑπερηφανίᾳ δύνатаι ταπεινωσάι.

Τὴν τοίνυν ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν αὐτῷ πολυολβίαν καὶ
δύωμιν τε καὶ περιφάνειαν ὁ θεῖος λόγος ὑπεμφαίνων διὰ
25 Ἱερεμίου φάσκει· τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ δέδωκα πᾶσαν
τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσωρ βασιλεὶ Βαβυλῶνος δουλεύειν

13 sqq. Dan. 4, 33 sqq. — 25 Jer. 34 (27), 5; 6.

6 οὗ om. B Dan. — 12 ὄνυχες αὐτοῦ FRV Dan. — 21 κρίσις
CLV. — 23. 24 πολ. τε καὶ δύωμιν καὶ N. — 24 ὑπεριφάνειαν
FHM. — 25 φάσκει] φησὶν BR.

1 μου] σου P. — 5 κατοικία P Dan. — 24 διὰ μὲν Ἱερε-
μίου P.

αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ, καὶ τὸ ἔθνος
καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἂν μὴ ἐμβάλωσι τὸν τροχὸν αὐτῶν ὑπὸ
τὸν ζυγὸν αὐτοῦ, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐ-
τούς, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἰταμός ἐστι
καὶ οὐκ ἐλεήσει. φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα. 5
ἐφ' ἵπποις πολλοῖς καὶ ἄρμασι παρατάσσεται ὡς πῦρ εἰς πό-
λεμον ἐπὶ σε, θύγατερ Σιών. καὶ ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν ὅπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ
τῶν ἄρμάτων καὶ ἤχου τροχῶν αὐτοῦ. οὐκ ἐπιστραφήσονται
πατέρες ἐπὶ υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν. καὶ 10
ἐκ Δὴν ἀκουσθήσεται φωνὴ ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ
φωνῆς χρομετισμοῦ ἵππασίας αὐτοῦ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ
ἐκείνη. καὶ ἥξει καὶ φάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς, πόλεις καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς κατοικοῦντας. ὡσανύτως
δὲ καὶ διὰ Ἰεζεκιήλ οὕτω λέγει· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ Σῶρ 15
τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, ὅς ἐστι βασιλεὺς
βασιλέων, μεθ' ἵππων καὶ ἄρμάτων καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν
πολλῶν σφόδρα, καὶ περιβαλεῖ σοι τάφρον καὶ οἰκοδομήσει
σε κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας
αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει. τὰ τεῖχη σου καὶ τοὺς πύργους 20
σου καθελεῖ ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ πλήθους
τῶν ἵππων αὐτοῦ καλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν. καὶ

4 Jer. 6, 23. — 7 Jer. 29 (47), 3. — 11 Jer. 8, 16. — 15 Ezech.
26, 7 sqq.

4 ἐκλείπωσιν FHRV Jer. — 8 ὀπλῶν Jerem. — 15 δὲ om. LR.
— ἐγὼ om. codd. praeter ALP. — Σῶρ] σὸρ C σὲ B σὺ H (σὲ
Σὸρ Ez.). — 19 σε] ἐπὶ σε PEz. σοι F σου B om. R. — 22 ὁ om.
codd. praeter AP.

11 φωνῆς P. — 13 καταφάγεται P Jer. — τὴν γῆν ἐκεί-
νην P. — 14. 15 κατοικ. διὰ δὲ Ἰεζεκιήλ φησιν· τάδε λέγει ἄδωναϊ
κύριος P. — 17 ἄρμάτων καὶ ἵππέων καὶ συν. PEz. — 22 κατα-
καλύψει PEz. — Post αὐτῶν P add. ex Ezech.: καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς
τῶν ἵππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ σεισθή-
σεται τὰ τεῖχη σου. εἰσπορευομένου δὲ αὐτοῦ ἐν ταῖς ὀπλαῖς

πάλιν· τάδε λέγει Ἀδωναΐ κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Να-
 βουχοδονόσωρ τὴν γῆν Αἰγύπτου, καὶ λήψεται τὸ πλῆθος
 αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκυῖα αὐτῆς καὶ προνομεύσει τὴν
 προνομὴν αὐτῆς. ἀντὶ τῆς λειτουργίας, ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ
 194 M. 5 Τύρον, δέδωκα αὐτῷ τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἀπολῶ τὸ
 πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσωρ. καὶ ἐν
 μαχαίραις γιγάντων αὐτοῦ καταβαλῶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. καὶ
 μετὰ ταῦτα· ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις καὶ ἐκ-
 καύσουσι καὶ ἀνάψουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ θυρεοῖς καὶ πέλταις
 10 καὶ δόρασι καὶ τόξοις καὶ βέλεσι καὶ βακτηρίαις χειρῶν καὶ
 λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐταῖς πῦρ ἔτεσιν ἑπτά. καὶ οὐ
 μὴ λήψονται ξύλα ἐκ τοῦ ἄγρου οὐδὲ μὴ κόψουσιν ἐκ τῶν
 δορυμῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὅπλα καύσουσιν. εἰκότως οὖν ἔλεγε
 πρὸς αὐτὸν Δανιήλ· σύ, βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλείων, ὃς ὁ
 15 θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυράν τε καὶ κραταίαν καὶ
 ἔντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ
 τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε τοῦ ἀγροῦ καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
 νοῦ ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ κατέστησέ σε κύριον πάντων,
 καὶ σὺ εἴ ἡ χρυσῇ κεφαλῇ τῆς εἰκόνης. καὶ τὸ δένδρον, ὃ
 20 εἶδες, τὸ μεγαλυνθέν, οὗ τὸ ὕψος ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν

1 Ezech. 29, 19; 20. — 5 Ezech. 30, 10. — 6 Ezech. 32, 12.
 — 8 Ezech. 39, 9; 10. — 14 Dan. 2, 37 sqq. — 19 Dan. 4, 17 sqq.

6 τῶν αἰγυπτίων BR. — 10 χειρῶν αὐτῶν B om. A. —
 11 ἐν αὐτοῖς AB Ez. — 12 οὐδ' οὐ μὴ AF. — 14 βασιλεῦ om.
 HM. — βασιλεὺς om. D. — 16 δέδωκεν HM ἐχαρίσατο F. — οἱ
 om. BPV.

τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσει τὰς πλατείας καὶ τὸν λαὸν σου
 ἀνελεί μαχαίρα καὶ προνομεύσει τὴν δύναμιν καὶ τὰ ὑπάρχοντα
 σου πάντα. (Ez. 27, 32 sqq.): καὶ λήψονται θρῆνον ἐπὶ σὲ σὺν λέ-
 γοντες· τίς ὥσπερ τύρος κατασιγασθεῖσα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
 ἐνέπλησεν ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλῆθους αὐτῆς καὶ ἐπλούτησε πάντας
 βασιλεῖς τῆς γῆς. νῦν δὲ συνετρίβη καὶ ἀπώλετο. — 1 πάλιν —
 κύριος om. P. — 2 αἰγύπτου ἀνθ' ὧν ὅσα εἰργάσατό μοι P. —
 9 καὶ ἀπὸ θυρεοῖς om. P. — 19 ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῇ P Dan. —
 19. 20 τὸ δένδρον δὲ ὃ εἶδες μεγαλ. καὶ ἰσχυρὸν P (ἰσχυρὸς Dan.).

καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ
 εὐθαλῇ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πᾶσιν ἐν
 αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία καὶ ἐν τοῖς
 κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν, σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης
 καὶ ὑπερίσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἔφθασεν εἰς τὸν 5
 οὐρανὸν καὶ ἡ κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

[β'. Περὶ Οὐλεμαροδάχ.]

Μετὰ δὲ Ναβουχοδονόσωρ ἐβασίλευσεν Οὐλεμαροδάχ, ὁ
 καὶ Εὐιλάδ, υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε'. ὅς τὸν Ἰεχονίαν λύσας
 τῶν δεσμῶν ἐποίησε συνεστιάτορα αὐτοῦ. περὶ οὗ καὶ ἡ 10
 τῶν βασιλειῶν ἱστορία καὶ ὁ θεῖος Ἰερεμίας ἔφη· καὶ ἐγέ-
 νετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ
 Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετάρτῃ
 καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν Εὐιλάδ Οὐλεμαροδάχ βασιλεὺς 15
 Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσεν, τὴν κεφαλὴν 15
 Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου, οὗ 195 M.
 ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸν
 δίφρον ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ
 ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,
 καὶ ἥσθιε διὰ παντὸς ἄρτον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πᾶσας 20
 τὰς ἡμέρας, ὡς ἔζησεν. Ἰωακείμ δὲ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ
 Ἰεχονίας. Ἰωακείμ γὰρ τὸν τούτου πατέρα, ἐφ' οὗ καὶ

9 cf. Syncell. I p. 437, 11. — 10—p. 270, 2 Theodoret. in
 Dan. 5, 1 Migne Tom. 81, 1376 C. — 11 IV. Regg. 25, 27 sqq.
 Jerem. 52, 31 sqq.

1 κύτος CRV κύδος B. — 6 κυρία codd. praeter LR. —
 8 ὁ καὶ εὐιλάδ om. codd. praeter ABPV. — 9 εὐηλάδ BPV
 εἰσιλάδ A. — ἱεχονίαν AHMPV. — 12 καὶ om. BD. — 14 εὐηλάδ
 ABCDFL ιουλάδ M. — 15 ᾧ δ AHM οὗ CRV. — 22 ἱεχω-
 νίας AHMV.

2 ὁ om. P. — 3 τὰ] ἄγρια P Dan. — 5 σου ἐμεγαλύνθη
 καὶ ἔφθασεν P Dan. — 13 ἰωακίμ P item v. 16. — 21 ἰωακίμ P.
 — 22 ἱεχ. ὡς καὶ πρόσθεν εἰρηται P. — ἰωακίμ P.

Δανιήλ ἡγχαλωτίσθη, Ναβουχοδονόσωρ ἀνελὼν ἐν Ἱερουσαλήμ ἔρριψεν ἔξω τοῦ τείχους.

[γ'. Περὶ Βαλτάσαρ.]

Μετὰ δὲ Οὐλεμαροδὰχ ἐβασίλευσε Βαλτάσαρ ἀδελφὸς
 5 αὐτοῦ ἔτη γ'. ὃς μιάνας τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
 συμποσίῳ, ἅπερ ἤγαγεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἐξ
 Ἱερουσαλήμ, ἀνηρέθη κατὰ θέλαν ὀργήν. φησὶ γὰρ την-
 καῦτα πρὸς αὐτὸν Δανιήλ· ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος τὴν βασιλείαν
 καὶ τὴν μεγαλυσύνην καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσωρ
 10 τῷ πατρί σου, καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλυσύννης αὐτοῦ πάντες οἱ
 λαοὶ φυλαὶ γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὓς ἐβούλετο ἀνῆρει, καὶ οὓς ἤθελεν
 ἔσωζεν. καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα
 αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατηνέχθη ἀπὸ
 15 τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἀφηρέθη
 ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη καὶ μετὰ τῶν
 θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ ὀνύκων ἡ κατοίκησις αὐτοῦ, καὶ
 χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
 οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω, ὅτι κυριεύει ὁ
 20 ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ὃ ἂν δόξῃ δώσει
 αὐτήν. καὶ σὺ οὖν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ, οὐκ ἔταπείνω-
 σας τὴν καρδίαν σου, καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ παράκοιτοι
 καὶ αἱ παλλακαὶ σου οἶνον ἐπίνετε ἐν τοῖς ἀγίοις σκεύεσιν.
 διὰ τοῦτο ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ

8 Dan. 5, 18 sqq.

4 ὁ ἀδελφὸς FL. — 7 τηνκαῦτα om. N. — 8 δανιήλ πρὸς (κατ' B) αὐτόν BRV. — 14 κατηνέχθη APV κατήχθη (καὶ κατήχθη nonnulli) R κατησχύνθη rell. — 17 μετὰ τῶν ὀνύκων codd. praeter AFP. — 19 οὗ] σοῦ CP corr. in P ἂν A om. recc. quidam. — 22 μεγιστάνες σου N.

5 ὃς καὶ μιάνας P. — τοῦ θεοῦ] κυρίον P. — 8 δανιήλ ὁ προφήτης P. — 10 οἱ om. P. — 20 κυρ. ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος P.

τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξεν οὕτως· *μανή*, *θεκέλ*, *φαρές*, τοῦτ' ἔστιν· *μανή*· ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν. *θεκέλ*· ἐστάθη ἐν *ζυγῶ* καὶ εὐρέθη ὕστεροῦσα. *φαρές*· διήρηται ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη *Μήδοις* 196 M. καὶ *Πέρσαις*. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνηγρέθη *Βαλτάσαρ* ὁ 5 *Χαλδαῖος*, καὶ *Δαρεῖος* παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

Μὴ νομίσης, φησὶν, οἰκεία *ζώμῃ* χρησάμενος ὁ πατήρ σου πᾶσαν ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην. ὁ γὰρ θεὸς ἐπιφέρων ἀνθρώποις ἀμαρτωλοῖς τιμωρίαν ὥσπερ τισὶν ὀργάνοις κέχρηται προδήλως ἐπιτηδεύουσιν καὶ πονηροῖς εἰς ὑπηρεσίαν τῆς 10 κατ' αὐτῶν *θείας ὀργῆς*. ὅθεν φησὶ διὰ *Ἡσαίου*· μὴ δοξασθήσεται ἀξίην ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ· ἢ ὑπωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν· οὕτως ἐάν τις ἄρῃ *θάβδον* ἢ *ξύλον*. ὥσπερ γάρ, *φησὶν*, ἀδύνατον ἀξίην αὐτομάτως ἢ *πρίονα* ἢ *θάβδον* κινηθῆναι, τότε γὰρ τοούτων ἕκαστον 15 ἐνεργεῖ, ἥνίκα ἂν τις τῇ χειρὶ χρησάμενος κινήσῃ *θελήσειεν*, οὕτω δὲ καὶ γὰρ τοῖς πονηροῖς κατὰ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων κέχρημαι. ταύτη τοι καὶ *Ἰερεμίας* *φησὶν*· οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς *Ἰσραὴλ*· ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν τῇ μεγάλῃ *ἰσχύϊ* μου καὶ τῷ *βραχίονί* μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτήν ᾧ ἐὰν 20 δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶσαν τὴν γῆν *Ναβουχοδονόσωρ* βασιλεῖ *Βαβυλῶνος* τῷ δούλῳ μου δουλεύειν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅς ἐντεῦθεν ὑπὲρ ἀνθρώπων φρονήσας καὶ τῶν *θειῶν* *κριμάτων* καὶ τῆς ἀρρήτου δικαιοκρισίας καὶ *μακροθυμίας* καταφρονήσας ἐπειράθη 25 λοιπὸν ἐνδίκως τῆς *θείας ὀργῆς* τὸ ἀδέκαστόν τε καὶ ἀναπόδραστον.

[δ'. *Περὶ Δαρείου.*]

Μετὰ δὲ *Βαλτάσαρ* ἐβασίλευσε *Δαρεῖος* ὁ *Μῆδος*, ὁ καὶ

7—8 Theodoret. in Dan. 5, 18 Migne 1385 D. — 11—16 Theod. in Dan. 3, 98 Migne 1349 C. — 11 Jes. 10, 15. — 18 Jerem. 34, 3 (27, 4).

1 ταύτην om. CV. — ἐνέγραψεν P ἐνέδειξεν R. — *μανή* CLM. — 2 *μανή* ACL. — 15 *κινεῖσθαι* BN. — 26 *τε* om. N.

Ἀστυάγης καὶ Ἀρταξέρξης, ἔτη ιζ', ὃς ἔσχε γυναῖκα τὴν τοῦ Μαρδοχαίου Ἑσθήρ ἐπιλεχθεῖσαν διὰ κάλλος ἐκ τῶν Ἑβραϊκῶν νεανίδων. ἦτις καὶ τὸν ἴδιον λαὸν Ἰουδαϊκὸν ἀναιρεῖσθαι μέλλοντα ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀμὰν τοῦ ἀρχιστρατήγου
 5 λυτρωσαμένη παρεσκεύασεν ἐκεῖνον ἀνασκολοπισθῆναι εἰς ὅπερ ξύλον ἐβουλεύσατο Μαρδοχαῖον τὸν ἐαυτῆς ἀναρτῆσαι θεῖον μὴ τιμῶντα αὐτὸν καὶ προσκυνοῦντα. ἐν οἷς εἰκότως καὶ πεπληρωται ἡ γραφὴ λέγουσα· ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν,
 197 M. ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς. καί· ὃς παρασκευάζεται δίκτυον ἐπὶ
 10 πρόσωπον τοῦ πλησίον, περιβαλεῖ αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν. καί· ὁ ποιῶν πανηρόν εἰς αὐτὸ ἐγκυλισθήσεται καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῶ, πόθεν ἦκει αὐτῷ. καί· ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται. καί· δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται. φησὶ γάρ τις τῶν μεριστάνων· ἰδοὺ καὶ
 15 ξύλον ἔστησεν Ἀμὰν τῷ Μαρδοχαίῳ πηχῶν ν'. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· σταυρωθήτω Ἀμὰν ἐκεῖ. καὶ ἐγένετο οὕτως κατὰ τὴν κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου. ἐφ' οὗ καὶ τῷ Δανιήλ ὠράθησαν αἱ διὰ τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ ὀπτασίαι,

8 Prov. 19, 9. — 9 Prov. 29, 5. — 11 Sir. 27, 27. — 12 Eccl. 10, 8. Sir. 27, 26. — 13 Sap. 11, 17. — 14 Esther 7, 9.

1 Ἀστυάγης B Ἀστυάγης A. — Ἀστ. ὁ Ἀρταξέρξης CLNV Ἀστ. Ἀρταξέρξης A. — 3 Ἑβραϊδων FL. — τὸν Ἰουδαϊκὸν λαὸν (om. ἴδιον) F τὸν ἴδ. λαὸν Ἰουδαϊκῶς (-κῶς A) AB. — 4 Ἀμὰν (ἄμ. M) FLM sine acc. et spir. C. — 5 εἰς ὅπερ — 7 θεῖον om. M. — 6 ἀναρτῆσαι θεῖον P θεῖον ἀναρτῆσαι A ἀνασκολοπίσαι θεῖον BCFLV et recc. quidam θεῖον ἀνασκολοπίσαι (-πισθῆναι H) DH ἀνασκολοπίσαι (om. θεῖον) recc. alii. — 8 ἡ λέγουσα FLR. — 9 παρασκευάζει FR. — 10 περιβάλει N περιβάλλει A παρεμβάλει B. — 14 καὶ om. BCFLNR. — 15 Ἀμὰν FL Ἀμὰν M. — ν'] ἡ' RV. — 16 Ἀμὰν AFL Ἀμὰν M. — 17 ἀρχαγγέλου PV.

3 Ἰουδαϊκὸν ἀναιρούμενον ἐξ P. — 13 Post ἐμπεσεῖται P add.: καὶ ὁ ἰσθμὸς παγίδα ἐν αὐτῇ ἀλώσεται (Sir. 27, 26). — 14 Post κολάζεται P add.: καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλὸς (Ps. 9, 16). — 16 σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμὰν ἐκεῖ κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασι. ἀστ. P (Esther).

καὶ ὁ χρόνος ἐδηλώθη τῆς Χριστοῦ παρουσίας. ὅστις καὶ φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν μεγιστάνων διὰ τὸ μέγας τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐβλήθη ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων.

[ε'. Περὶ Κύρου.]

Μετὰ δὲ Δαρεῖον ἐβασίλευσε Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λβ'. 5
ὃς ἀνελὼν Δαρεῖον πάσης ἐκράτησε τῆς γῆς, τὴν τε τῶν
Χαλδαίων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν Παλαιστίνην τε καὶ
πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Λυδῶν βασιλείαν ὑπέταξεν, ἀνε-
λὼν Κροῖσον, ὡς προεῖρηται. ἐφ' οὗ Δανιὴλ ἐπιφανέστερος
ὑπάρχων ἔτι καὶ τὸν Βῆλ συντρίψας καὶ τὸν δράκοντα 10
φονεύσας τὰ σεβάσματα Περσῶν ἐβλήθη πάλιν ἐν τῷ λάκκῳ
τῶν λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἥ, ἐν ᾗ λέοντες ἦσαν ζ',
καὶ ἐδίδετο αὐτοῖς τὸ καθ' ἡμέραν σώματα β' καὶ πρό-
βατα β', τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς οὐδέν, ἵνα τὸν Δανιὴλ
καταφάγωσιν. καὶ ἦν Ἀμβακὸν ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰου- 15
δαίᾳ καὶ ἤψησεν ἔψημα καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην
καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς. καὶ
εἶπεν ἄγγελος κυρίου πρὸς αὐτόν· ἀπένεγκε τὸ ἄριστον τοῦτο
εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων. ὁ δέ
φησιν· κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα καὶ τὸν λάκκον οὐ 20
γινώσκω ποῦ ἐστιν. καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ ἄγγελος τῆς 10- 198 M.
ρυφῆς αὐτοῦ καὶ βαστάσας ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα
ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ροίῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ
ἐβόησεν Ἀμβακὸν λέγων· Δανιήλ, Δανιήλ, λάβε τὸ ἄριστον,

10 Bel et Draco v. 31 sqq.

5 κύρος ABCLNR. — 6 ἀνελὼν κροῖσον (κρύσον C) CR. —
τὴν τε om. R τὴν τε τῶν om. F. — 11 καὶ πάντα τὰ σεβ. τῶν π.
καθελὼν ἐβλήθη F καὶ τὰ σεβ. π. καταλύσας ἐβλήθη R. — τῶν
περσῶν CF. — 13 ἐδίδετο (-ωτο DM -οντο H) FLNRV. —
16 ἔψησεν (ἔψ. FN sine spir. A) AFNR. — ἔψημα C ἔψημα FP
ἔψαιμα H. — 18 ὁ ἄγγελος RV. — τὸν ἄριστον τοῦτον AB. —
24 τὸν ἄριστον, δν B.

14 οὐδέν om. P Bel.

ὃ ἀπέστείλε σοι κύριος. καὶ εἶπε Δανιήλ· ἐμνήσθης γάρ
 μου, ὁ θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε, κύριε.
 καὶ ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν, καὶ πάλιν εὐθύς ὁ ἄγγελος
 ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ. ὁ δὲ
 5 βασιλεὺς τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἔλθων ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ εὐρὼν
 αὐτὸν μηδὲν ὑπὸ τῶν λεόντων ἀδικηθέντα καὶ τὸν σεσω-
 κότα θεὸν δοξάσας τὸν μὲν Δανιήλ εὐθύς ἀνήγαγεν ἐκ τοῦ
 λάκκου, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ κατήγαγεν εἰς
 τὸν λάκκον, καὶ παραχρῆμα κατεβρώθησαν ὑπὸ τῶν λεόντων
 10 ἐνώπιον αὐτοῦ. ὃς οὖν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας ἀνε-
 κλήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι. ἄφεσιν γὰρ αὐτοῖς προσφωνήσαντος
 αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἐπάνοδον ἐπιτρέψαντος,
 ἐπληρώθη ὁ ἐβδομηκονταετὴς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν
 κατὰ τὸν θεῖον ὅρον. τοῦ δὲ υἱοῦ Ζοροβάβελ Σαλαθιήλ
 15 καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν
 ναὸν οἰκοδομεῖν ἐξ ἐπιτροπῆς Κύρου καὶ φιλοτιμίας ἀρχα-
 μένων, ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν περιοίκων διαβεβληκότων αὐ-
 τοὺς πρὸς τὸν βασιλεῖα.

[5'. Περὶ Καμβύσου.]

20 Μετὰ δὲ Κῦρον ἐβασίλευσε Καμβύσης υἱὸς αὐτοῦ ὁ καὶ
 Ναβουχοδονόσωρ κληθεὶς ἔτη ιη'. ὃς πόλεμον ἔχων πρὸς
 Ἀρφαξὰδ βασιλεῖα Μήδων καὶ συμμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν
 ἔθνων πάντων ἕως Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῷ,
 ἀλλὰ καὶ ἀντιρρηκόντων, πόλεμον ἔθετο μετὰ τὸ νικῆσαι καὶ

1 ἐμνήσθη N et L lit. ex ἐμνήσθης. — 2 ἐγκατέλειπας CN
 ἐγκατέλιπας ABFL. — ἀγαπῶντας BCP Bel ἐκζητούντας AFLN
 RV. — 4 ἐπὶ] εἰς ACFV Bel. — 10 ἐφ' οὗ AM om. F. — βασι-
 λείας αὐτοῦ FP. — 11 προσφωνήσαντος BV. — 13 ἐβδομηκοντα-
 ἐτής ACR. — 15 Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσ. F υἱοῦ τοῦ Ἰωσ. (om. Ἰησοῦ) BV
 et recc. quidam. — ἐλθόντες C ἐλθόντος DLMR. — 20 κύρον
 ABCHLM et recc. quidam; sine acc. D. — 24 ἀντιρρηκόντων A
 ἀντηρηκόντων HM ἀντιρρηκόντων LPV ἀντιρρηκόντων BCF.

2 κύριε om. P Bel. — 7 εὐθύς et ἐκ τοῦ λάκκου om. P Bel.
 — 23 αὐτῶν P.

περιγενέσθαι τοῦ Ἀρφαξὰδ κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων, καὶ δὴ ὑποστρέψας μετὰ νίκης ἀπέστειλε τὸν ἀρχιστράτηγον αὐτοῦ Ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατ' αὐτῶν. καὶ παντὸς ἔθνους κυριεύσας ὁ Ὀλοφέρνης καὶ τὰ εἰδῶλα τούτων συν- 199 M. τρίψας πρὸς Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν ἦλθεν ἐν 5 χιλιάσιν ὀπλιτῶν ρκ'. καὶ ὁ μὲν Ὀλοφέρνης εἰς πόλεμον παρετάσσετο, κατησφαλισμένων ἐν τῇ πόλει τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὁ δὲ στρατηγὸς αὐτοῦ Ἀχιὼρ συνεβούλευσεν αὐτῷ μὴ πολεμεῖν τὸ ἔθνος τῶν Ἑβραίων διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῶν τὸν θεόν. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ὀλοφέρνης ἀπέστειλεν αὐτὸν 10 εἰς τὴν πόλιν ἀπειλήσας ἀναιρῆσαι αὐτόν, εἰ ταύτης περιγένοιτο. καὶ ὁ μὲν Ἀχιὼρ ἦν ἐν τῇ πόλει Βετυλούα, ὁ δὲ Ὀλοφέρνης ἐπολιόρκει τὴν πόλιν προκαταλαβὼν τὰ ὕδατα. τοῦ δὲ λαοῦ ἐκλυθέντος διὰ τὸ δέσος, καὶ μελλόντων ἐκδοῦναι τὴν πόλιν, ἡ Ἰουδὶθ ἀποβαλοῦσα τὰ τῆς χηρεύσεως 15 ἱμάτια (ἐπένθει γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ δι' ὅλου ἔμμενε νηστεύουσα) ἐκόσμησεν ἑαυτὴν ὡς νύμφην καὶ πολλὰ τοὺς ἄρχοντας ὡς ὀλιγοψύχους ἐλέγξασα καὶ νουθετήσασα καὶ παραγγείλασα μὴ ἐκδοῦναι τὴν πόλιν ἄχρις ἡμερῶν ε' ὑπεξῆλθε πρὸς τὸν Ὀλοφέρνην, καὶ τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ καὶ τῇ 20 ἑαυτῆς σοφίᾳ τοῦτον ἀπατήσασα καὶ ἀποκεφαλίσασα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὑποστρέψασα νυκτὸς τὴν κεφαλὴν ἔδειξεν Ὀλοφέρνην. καὶ οἱ μὲν Ἰουδαῖοι σφόδρα θαυμάσαντες καὶ τῷ συνεργήσαντι καὶ σοφίσαντι θεῷ τὴν δόξαν ἀναπέμψαντες προθυμίαν πολλὴν ἔλαβον, ὁ δὲ στρατηγὸς 25 Ἀχιὼρ μᾶλλον ὑπερεκπλαγεὶς τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν καὶ

3 ὀλοφέρνην ACDRV et sic fere in sqq. item B haud raro. — 4 ὁ om. PR. — 5 βετυλούαν (-λοῦαν A) AP βετιλούαν (-λοῦαν CHLM) BCFLNV βαιτουλίαν R. — τὴν πόλιν τῶν ἰουδαίων codd. praeter AP. — 10 ὁ om. PR. — 12 βετυλούα CHP βετιλούα BFLMV βαιτυλούα R. — 15 ἡ om. AHM. — ἰουδῆθ (i. HM) AFNRV. — 19 ἐξῆλθε FN.

6 καὶ om. P. — 24 καὶ ante τῷ om. P. — 24. 25 θεῷ πάντες ἠύχαρίστησαν μιᾷ φωνῇ. ὁ δὲ στρατ. P. — 26 τὴν — p. 276, 1 θεοῦ om. P.

κραταιὰν βοήθειαν τοῦ θεοῦ ἀντίκα περιτμηθεῖς ἐπίστευσε κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραήλ. καὶ οὕτω λοιπὸν οἱ μὲν Ἀσσύριοι πρῶτας γενομένης ἐωρακότες τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου κοντευθεῖσαν δεινῶς καὶ κατησχυμένως ἔφηνον, οἱ δὲ υἱοὶ
 5 Ἰσραὴλ πανταχόθεν συνδραμόντες καὶ τοὺς πολεμίους συγκόψαντες καὶ λαφυραγωγήσαντες δέδωκαν τῇ Ἰουδῇ τὰ τοῦ Ὀλοφέρνηου πάντα. ἡ δὲ ἀπελθοῦσα εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντα κυρίῳ ἀναθεμένη ὑπέστρεψεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς καὶ τὴν αὐτὴν ἀρετὴν τε καὶ ἄσκησιν ἔχουσα ἐτελεύτησε χήρα
 10 ἑτῶν ρε'. ταύτην οὖν τὴν ἱστορίαν ᾠήθησάν τινες ἐπὶ τοῦ πρώτου Ναβουχοδονόσωρ συμβῆναι, πεπλάνηται δὲ διὰ τὴν δμῶνυμίαν ἀγνοοῦντες ὥς μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦτο γέγονεν. ὁ γὰρ πρῶτος Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῷ τῆς αἰχμαλωσίας χρόνῳ προτετελευτήκει.

200 M. 15

[ζ'. Περὶ Σπερδίου.]

Μετὰ δὲ Καμβύσην ἐβασίλευσε Σπέρδιος ὁ μάγος μῆνας ζ'.

[η'. Περὶ Δαρείου Ὑστάσπου.]

Μετὰ δὲ Σπέρδιον ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη κ'.
 20 ἐφ' οὗ πάλιν Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς ἐπιτραπέντες ἐτελείωσαν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ πρότερον ἀμεληθεῖσαν ἔτη μ'. ὁθεν Ἰουδαῖοι κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν κύριον ἔλεγον· τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὁ ναὸς ᾠκοδομήθη, καὶ σὺ ἐν τρισὶν

3 cf. Malalas p. 160, 5. — 10—14 cf. Joh. Antiocheni Exc. Salmas. ap. Cramer Anecd. Paris. II p. 386, 9 (Frg. 1, 28 Müller). — 22 Joh. 2, 20.

3 γεναμένης ACLNR. — 4 δεινῶς καὶ κατισχυμένως ἔφηνον A (δεινῶς ἔφηνον P) δεινῶς κατησχύνθησαν φηγόντες rell. — 6 ἰουδῇ (i. HM) AFHMPRV. — 9 αὐτὴν τε ἀρετὴν καὶ ἄσκ. CF αὐτὴν ἄσκ. τε καὶ ἀρετὴν N. — 19 ὑπάσπου R ὁ ὑστάσπου B ὁ ὑστάσπου V. — 22 οἱ ἰουδαῖοι FLR.

1 καὶ ἀντίκα P. — 22 κατὰ τοῦτο om. P.

ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Κύρος μὲν γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις ἐλευ-
 θερίαν ἔδωκε καὶ συγχώρησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ
 τῆς πόλεως, ὥς εἴρηται, ὑπὸ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν καλυπθέν-
 τες ἔτη λ' καὶ μετὰ τούτων ἄλλα θ' εἰς τὸ 5' ἔτος τῆς
 βασιλείας Δαρείου περαιουῦσιν. οὐκοῦν ἡ ἐπάνοδος τῶν 5
 νιῶν Ἰσραὴλ ἐκ Περσίδος εἰς Ἱερουσαλήμ γέγονεν ἐκ προσ-
 τάγματος μὲν Κύρου πρότερον, ἔπειτα δὲ καὶ Δαρείου κελεύ-
 σαντος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ Ζοροβάβελ καὶ
 Νεμεσιίου εὐνούχου Ἰουδαίου. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπάνοδου
 οὕτω γέγονεν. στρατιῶται τρεῖς τὸν βασιλέα φυλάσσοντες, 10
 ἐν οἷς ἦν καὶ Ζοροβάβελ, ἤρισαν ἐν προβλήμασιν, τεθείσης
 ἐπαγγελίας αἰτῆσαι τὸν νικῶντα ὅπερ ἂν θελήσῃ παρὰ τοῦ
 βασιλέως. τοῦ οὖν ἑνὸς εἰπόντος νικᾶν τὸν οἶνον, καὶ τοῦ
 ἑτέρου φήσαντος νικᾶν τὸν βασιλέα, ὁ Ζοροβάβελ ἔφη νικᾶν
 τὰς γυναῖκας καὶ ὑπὲρ πάντα τὴν ἀλήθειαν. καὶ ἐπειδὴ 15
 ταῦτα εἰρηκῶς ἐνίκησε καὶ ἐπετράπη αἰτήσασθαι ὃ βούλεται,
 ἠξίωσεν ἀφεθῆναι τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ οἰκοδομηθῆναι τὴν 201 M.
 Ἱερουσαλήμ. ὅπερ καὶ γέγονεν. καὶ τότε πεπλήρωται εἰς
 τέλος τὰ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ὀργῆς ἔτη ο'. ὁ δὲ γε ἀρχι-
 ρεὺς καὶ γραμματεὺς Ἔσδρας ἦν διδάσκων τὸν λαὸν τὸν 20
 νόμον καὶ διερμηνεύων ὡς εὐφυνέστατος πάντων, ὃς καὶ τὰς
 ἱερὰς βίβλους ἀπεκατέστησε διαφθαρείσας ὑπὸ τῶν πολε-
 μίων. οἱ γάρτοι Χαλδαῖοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ
 ἐμπρήσαντες πάσας, ἐνέπνευσεν ὁ θεὸς τούτῳ ὥστε αὐτὰς
 ἐκθέσθαι.

25

9 sqq. cf. Joseph. Ant. XI, 33 sqq.

1 κύρος codd. praeter PV. — 2 δέδωκε BHM. — 4 ἀνα-
 νέα A ἀλλὰ θ5 C. — 7 μὲν om. BCFLNR. — 9 νεμίον F
 νεμίον P. — 10 γέγονεν οὕτως FL. — φυλάττοντες CLR. —
 11 ἤρσαν BPV εἴρισαν DH εἴρησαν ACFLM et recc. quidam,
 reliqui εἴρεσαν. — προβλήματι codd. praeter AP. — 12 θελήσει
 AFHMP. — 20. 21 τὸν νόμον τὸν λαὸν BP. — 24 ἐμπρίσαντες
 CHMP.

9 εὐνούχου καὶ Ἰουδαίου P.

Γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως
 τῆς δευτέρας ἔτη φιαί. τὸ τοίνυν σχῆμα καὶ εἶδος τῆς
 δευτέρας οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ
 ἦν οὕτως· ἡ μὲν οὖν πόλις τρισὶ τέλξεσιν ὠχυρωμένη καὶ
 5 δυσάλωτος ὑπῆρχεν, τοῦ δὲ τέλους οἱ πύργοι τετράγωνοι
 ὄντες εἶχον τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος ἀνὰ πηχῶν ν', καὶ
 ἕκαστος λίθος τῆς δομῆσεως ἦν εἰκοσάπηχυς. ἐφ' ὧν ἦσαν
 οἴκοι πολυτελεῖς καὶ ὑπερῶα καὶ δεξαμεναὶ πρὸς ὑποδοχὴν
 10 παμμεγέθη ἀνὰ πηχῶν σ' τὸ ὕψος ἔχοντα, ὥς καὶ τὴν
 Ἀραβίαν ἐκείθεν τοῦ ἡλίου ἀνίσχοντος ὁράσθαι. καὶ τὸ
 μὲν μέτρον τῆς πόλεως καὶ περίμετρον ἀπ' ἄκρον εἰς ἄκρον
 εἶχε στάδια ν' καὶ τὸ ὕψος πήχεις μ', οἱ δὲ λίθοι τῆς
 οἰκοδομῆς εἶχον ἀνὰ πηχῶν κ' τὸ μήκος, τὸ δὲ πλάτος ἀνὰ
 15 ι' ποδῶν, ὡσαύτως καὶ τὸ πᾶχος. καὶ οὕτως ἐν τῇ δομῇσει
 οἱ λίθοι ἀλλήλοις ἦνωντο ὥς δοκεῖν μίαν εἶναι πέτραν
 μηδαμοῦ τῆς συναφείας καὶ τῆς ἁρμονίας διαφαινομένης.
 τὸ δὲ ἱερὸν ἐπὶ λόφον καρτερῶς δεδομημένον καὶ τέτρασι
 περιβόλοις κυκλούμενον, εἶχε λίθους ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ λευ-
 20 κούς τε καὶ ξυστούς ἀνὰ ποδῶν μ' τὸ μέγεθος ἑκάστου

2 sqq. cf. Joseph. Bell. J. V, 136 sqq.

4 ὠχυρωμένη codd. praeter BHV. — καὶ om. BF. — 7 δω-
 μῆσεως AHM οἰκοδομῆς R. — εἰκοσάπηχυς CLN εἰκοσάπηχυς A.
 — 9 ὁμβρινῶν A ὁμβρίων P. — 10 καὶ om. codd. praeter AP. —
 12 ἀπ' ἄκρον codd. praeter BFP. — 13 πήχεις] πηχῶν CRV. —
 15 δωμῇσει AHM. — 16 εἶναι μίαν πέτραν V μίαν π. εἶναι HM.
 — 18 καὶ τέτρασι π. κυκλούμενον om. CF. — 20 τε om. RV.

2 ἡ δευτέρα οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως ὥς φησι
 Ἰώσηπος mg. P. — 3 Ἱερουσαλήμ καὶ ἡ τούτων περιβάλλια οὕτως
 ἦν P. — 5 ὑπῆρχεν] καθέστηκεν P. — 6 Post ν' P add.: ἡ δὲ
 ἁρμονία τῆς οἰκοδομῆς ἀπεδίνετο (sic) (οὐδὲν ἀπέδει ναοῦ Jos.).
 — 11 Post ὁράσθαι P add.: καὶ μέχρι θαλάσσης τὰ τῆς ἐβραίων
 κληρουχίας P Jos. — 11—13 καὶ τὸ μὲν περίμετρον ἀπᾶκρον εἰς
 ἄκρον τῆς πόλεως εἶχε P. — 14. 15 τὸ μήκος καὶ ἀναδέκα πο-
 δῶν τὸ πλάτος καὶ τὸ πᾶχος. καὶ οὕτως P. — 18 δέ γε P.

λίθου. μέσον δὲ τῆς πόλεως ὧν ὁ ναὸς δώδεκα βαθμοῖς ἀναβατὸς ὑπῆρχεν, καὶ τὸ μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ὕψος ἦν πηχῶν ρ', τὸ δὲ κατόπιν μ'. κατάρροπον γὰρ ἐτύγγανε τὸ ἐν μέρος τῆς πόλεως, τὸ δὲ ἕτερον ὑπόλοφον κατὰ τὸ ὄρος. ἡ δὲ πρώτη πύλη τοῦ ναοῦ τὸ μὲν ὕψος εἶχε πη- 5 χεῖς ο', τὸ δὲ εὖρος κς', Κορινθίῳ χαλκῷ κεκαλυμμένη, ὡς ὑπεράγειν τῇ καλλονῇ τὰς διαχρύσους καὶ περιαργύρους πύλας. ἔνδοθεν γὰρ εἶχε πύλας ἀνὰ πηχῶν μ' τὸ μέγεθος, ἐπὶ πάχος πολὺ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου κεκοσμημένης, 203 M. ὥστε καταστράπτεσθαι τὰ πάντα, καὶ τῷ ὀρώντι νομίζεσθαι 10 κεχρυσῶσθαι τὰ πάντα. ὁ οὖν πρῶτος οἶκος εἶχεν ἐντὸς ὑπερῶα τὸ μὲν ὕψος ἔχοντα πήχεις 9', τὸ δὲ μῆκος ν'. ἡ δὲ πύλη τοῦ οἴκου κεχρυσωμένη οὖσα καὶ χρυσᾶς ὑπὲρ ἀν- τὴν ἀμπέλους ἔχουσα, κατεκρέμαντο βότρυες ἀνδρομήκεις. μετὰ δὲ τὸ εἰσελθεῖν τὸ ἐπίπεδον τοῦ ναοῦ ἄλλος ἦν οἶκος 15 τοῦ ἐνδοτάτου, οὗπερ τὸ μὲν ὕψος ἦν πηχῶν ξ', τὸ δὲ πλάτος κ', ἐν ᾧ λυχνία καὶ τράπεζα καὶ θυμιατήριον ἔκειντο, τὸ δὲ ἐνδοτάτον μέρος τοῦδε τοῦ οἴκου πηχῶν μὲν ὑπῆρχεν κ', διείργετο δὲ καταπετάσματι πρὸς τὸ ἔξωθεν, ἐν ᾧ οὐδὲν ἔκειτο, ἀλλ' ἦν ἄβατόν τε καὶ ἄχραντον, ὅθεν ἀγίου ἁγίου 20 ἐλέγετο. τὸ δὲ ἄνω καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀχράντου ναοῦ τούτου μεγίστην παρεῖχε τοῖς ὀρώσιν ἔκπληξιν. πλαξὶ γὰρ χρυσαῖς στιβαρωτάταις κεκαλλωπισμένος ὑπὸ τὰς πρώτας ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου πυρωδεστάτην αὐγὴν ἀπέπεμπεν καὶ τὰς ὄψεις τῶν ὀρώντων ἀπέστρεφεν ὥσπερ τις ἡλιακὴ αὐγὴ τοῖς 25 ὀφθαλμοῖς προσπίπτουσα. διὸ τοῖς ἀφικνουμένοις ξένοις πόρρωθεν ὁ ναὸς ὀρώμενος ὅμοιος χιόνι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ

1 βαθμοὺς CFR. — 3 ἐτύγγανε] ὑπῆρχε N. — 10 τὰ om. BL. — 17 ἐν ᾧ — 19 ὑπῆρχεν κ' om. N. — 17 ἔκειτο B. — 18 τὸ δὲ ἐνδοτάτον — ὑπῆρχεν κ' om. BR item CFL sed in CDFL v. 20 post ἔκειτο sequitur τὸ δὲ ἐνδοτάτον — ἔκειτο, ita ut διείργετο — ἔκειτο bis in his codd. scriptum sit. — 27 ὁμοίως CL. — χιόνι ABFLM.

1 ὁ ναὸς om. P. — 5 πήχεις P. — 9 ἐπίπαχος P. — 11.12 ἐντὸς ὑπερῶα εἶχεν P. — 20 ὅθεν καὶ ἀγ. P. — 27 πόρρωθεν λαοῖς ὁ P.

κείμενος ἐξεφαίνετο διὰ τὸ ἐκ λευκοτάτης μαρμάρου συνε-
 στηκέναι καὶ ἐπὶ λόφου δεδομησθαι. ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς
 εἶχεν ἐστῶτας χρυσοὺς καὶ τεθηγμένους ὀβελοὺς ἀνὰ πηγῶν
 μ' τὸ ὕψος καὶ ἀνὰ ἕξ τὸ πλάτος πρὸς τὸ καλύειν ἐφιστά-
 5 νειν τὰ πετεινὰ καὶ ἐκκρίσει τὸν ναὸν μολύνειν. τῶν δὲ
 κυκλούντων περιβόλων τεσσάρων τὸ ἱερὸν ἰδίας ἕκαστος
 παρατηρήσεως κατὰ τὸν νόμον ἤξιωτο. εἰς μὲν γὰρ τὸν
 πρῶτον καὶ ἐξώτατον πᾶσιν ἐγχωρίοις τε καὶ ἄλλοφύλοις
 εἰσελθεῖν ἐπετέτραπτο, εἰς δὲ τὸν δεύτερον Ἰουδαίοις ἠφιέτο
 10 εἰσιέναι, εἰς δὲ τὸν τρίτον μόνοις τοῖς ἄρρεσι τῶν ἱερέων
 καθαροῖς καὶ ἀγνοῖς ὑπάρχουσιν, εἰς δὲ τὸν τέταρτον ἱερεῦσι
 μόνοις ἀγνεύουσιν, εἰς δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν τοῖς ἀμώμοις
 ἱερεῦσι στολὰς ἱερατικὰς ἡμφιεσμένοις, εἰς δὲ τὰ ἄδυστα,
 ἔνθα ἦν ὁ βωμὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον καὶ ἡ
 15 ἄσβεστος λυχνία, μόνῳ τῷ ἀρχιερεῖ συγκεχώρητο ἅπαξ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ. εἰκότως οὖν ἔλεγεν ὁ προφήτης· καὶ ἔσται ἡ
 δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει
 κύριος. καὶ γὰρ ἡ δευτέρα οἰκοδομὴ αὕτη τοῦ ναοῦ λαμ-
 προτέρα γέγονε τῆς πρώτης εἰς τε κάλλος καὶ μέγεθος καὶ
 20 τὰ λοιπὰ πάντα.

203 M. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς Δα-

16 Aggai 2, 9.

1 κειμένῳ F κείμενον L. — 2 δεδομῆσθαι (δεδομ. A) ABC HMPR. — 4 ἀνὰ πηγῶν ἕξ BF. — 5 ἐκρίσειν B ἐν κρίσει R ταῖς ἐκρίσει A. — 9 ἐφιέτο M ἐφείτο BL. — 12 εἰς δὲ τὸν αὐτὸν ναὸν F εἰς δὲ ταύτῳ τὸν ναὸν C. — 14 θυμιαστήριον ABH in A m. 1 in θυμιατήριον mut. — 18 δευτέρα αὕτη οἰκοδομή A αὕτη om. L. — 21 καὶ ταῦτα μὲν οὕτως om. FP.

9 Post ἐπετέτραπτο P add. e Jos.: γυναιξὶ μόνοις ἐν μηνίοις ἀποκλειόμενος. — 10 εἰσιέναι καὶ ταῖς τούτων γυναιξὶ καθαραῖς παντὸς μιάσματος P e Jos. — ἱερέων] Ἰουδαίων P cum Jos. — 13 τὸ ἄδυστον P Jos. — 18—20 καὶ γὰρ ἡ δευτέρα αὕτη (m. 1 ex ταύτῃ) τε καὶ ἐσχάτη λαμπροτέρα γέγ. τῆς πρ. οἰκοδομίας καὶ κάλλους ἐνεκεν καὶ μεγέθους καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων P. *Sequuntur alia, quae in tertio volumine edentur.* — 21 μετὰ δὲ ταῦτα τοίνυν ὁ P.

ρεῖος ἐπιστρατεύσας μετὰ διαφόρων ἐθνῶν Συρίαν μὲν καὶ Φοινίκην καὶ τὴν παραλίαν πᾶσαν ἐσκύλευσεν, τῇ δὲ Ἱερουσαλὴμ ἐπελθὼν κατεβλήθη καὶ διόλωλε παμπληθεῖ, τοῦ θεοῦ θεηλάτοις αὐτὸν πληγαῖς καὶ σκηπτοῖς πατάξαντος καὶ τὰς σὺν αὐτῷ μυριάδας. κἀντεῦθεν νίκην μὲν παράδοξον ἔδωκεν 5 ὁ θεὸς τότε τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ ὄπλων καὶ μάχης ἐκτός, πλούτου δὲ καὶ λαφύρων ἀπείρων ἐνέπλησεν, ἄρχοντας τοῦ Ζοροβάβελ, μεθ' ὃν οὐκέτι ἕτερος ἐκ τοῦ Ἰουδα ἦρξεν, ἀλλ' οἱ ἀρχιερεῖς ἡγεμόνευον. μετὰ γὰρ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανοδὸν οὐκέτι βασιλεῖς ἀλλ' ἀρχιερεῖς αὐτῶν ἦρχον. 10

Διό φησιν ὁ μέγας Βασιλείος· καθαιρεθείσης γὰρ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ λέλυντο μὲν τὰ βασιλεια, οὐκέτι δὲ πατρικαὶ διαδοχαὶ τῶν ἡγεμονιῶν ἦσαν ὥσπερ καὶ πρότερον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας διῆγον οἱ ἀπόγονοι τοῦ Δαυίδ, ἐπανελθόντες δὲ οἱ 15 περὶ τὸν Ζοροβάβελ καὶ Σαλαθιήλ δημοτικώτερον καθηγοῦντο τοῦ λαοῦ, τῆς ἀρχῆς λοιπὸν ἐπὶ τῆς ἱερωσύνης μεταπεσοῦσης διὰ τὸ ἀναμιγῆναι τὴν ἱερατικὴν καὶ βασιλικὴν φυλὴν· ὅθεν ὁ κύριος καὶ βασιλεὺς ἐστὶ καὶ ἀρχιερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν θεόν. καὶ οὐκ ἐξέλιπε μὲν ἡ βασιλικὴ φυλὴ 20 μέχρι τῆς Χριστοῦ παρουσίας, οὐ μὲν δὲ κεκάθικεν ἔτι ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαυίδ τὸ σπέρμα Ἰεχοίου. θρόνος γὰρ δηλονότι τὸ βασιλικὸν ἄξιωμα λέγεται. πάντως δὲ τῆς ἱστορίας μέμνησαι, ὅτι ὑπόφορος μὲν ἦν τῷ Δαυίδ πᾶσα Ἰουδαία

11 — p. 283, 6 Basil. Ep. 236 Migne Tom. 32, 880 D.

7 ἀπείρων om. ABLR post ἐνέπλησεν collocat P. — ἐπλησεν B C D F L R ἐπλήρωσεν H M. — 17 ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην B Bas. — 20 ἐξέλειπε N. — μὲν om. codd. praeter ABP (Bas.). — 21 κεκάθικεν codd. praeter AF. — ἐπὶ τοῦ θρόνου P Bas. ἐπὶ τὸν θρόνον A ἐπὶ θρόνον rell. Suid. v. θρόνος. — 22 ἱεχοίου H M ἱεχωίου AV. — 24 μέμνηται BR μέμνησο V. — πᾶσα ἡ Ἰουδαία AHL M et recc. quidam (Bas.).

16 καὶ δημοτικώτερον P.

καὶ Ἰδουμαία χώρα καὶ ἡ Μωαβίτις καὶ τῆς Συρίας ὅσα
 τε πρόσχωρα καὶ τὰ πορρωτέρω μέχρι τῆς Μέσης τῶν πο-
 ταμῶν καὶ καθ' ἕτερον μέρος ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου. εἰ
 οὐν οὐδεὶς ἐφάνη ἐπὶ τοσοῦτον ἀξιώματος τῶν μετ' αὐτοῦ,
 5 πῶς οὐκ ἀληθὴς ὁ τοῦ προφήτου Ἰερεμίου λόγος ὅτι· ἡτι-
 μώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος, οὗ οὐκ ἔστι χρεῖα, καὶ ὅτι ἀπ-
 ερρίφη αὐτὸς καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἐκ
 τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυίδ ἄρχων
 204 Μ. ἐν τῷ Ἰουδα. οὐδεὶς γὰρ φαίνεται τῆς ἀξίας ταύτης καὶ
 10 δυναστείας ἐπειλημμένος τῶν ἐξ αὐτοῦ. οὐ μέντοι ἐξέλειπεν
 ἡ Ἰουδα φυλή, ἕως οὗ ἥλθεν ὃ ἀπέκειτο, ὅς οὐδ' αὐτὸς
 ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ θρόνου, μεταπεσοῦσης δὲ τῆς
 Ἰουδαϊκῆς βασιλείας ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀσκαλωνίτου Ἀντιπάτρου
 Ἡρώδην καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, οἱ εἰς ἀρχὰς δ' κατενεί-
 15 μαντο τὴν Ἰουδαίαν, ἡγεμονεύοντος μὲν Πιλάτου, τὸ δὲ
 σύμπαν τῆς Ῥωμαϊκῆς κράτος ἔχοντος Τιβερίου Καίσαρος.
 ἀλλὰ θρόνον λέγει Δαυίδ, ἐφ' ὃν ὁ κύριος ἐκάθισεν, τὴν
 ἀκαθαίρετον καὶ αἰώνιον βασιλείαν· αὐτὸς γὰρ ἔστι προσδο-
 κία ἐθνῶν, οὐχὶ τοῦ ἐλαχίστου μέρους τῆς οἰκουμένης.
 20 ἔσται, γὰρ φησιν, ἡ ὄψις τοῦ Ἰεσοῦ καὶ ὁ ἀνιστάμενος
 ἄρχειν ἐθνῶν. ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἔλπιουσιν. καὶ τέθεικά σε
 εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν. καὶ θήσομαι εἰς
 τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον

5 Jerem. 22, 28 sqq. — 11 Gen. 49, 10. — 18 Gen. *ib.* —
 20 Jes. 11, 10. — 21 Jes. 42, 6. — 22 Psalm. 88 (89), 30.

1 μωαβίτις ADLV μωαβίτης CFHMPR. — 4 ἐπὶ τοσοῦτον
 ἀξιώματος AB Bas. ἐπὶ τοσοῦτων (τοσοῦτον *alii*) ἀξιωμάτων R.
 — 6 ἰεχωνίας (ιεχ. HM) AHMV. — 10 ἐπειλημμένος BCFHMP
et recc. quidam ἐπηλημμένος L ἀπειλημμένος D. — ἐξέλειπεν
 CHM. — 11 ἡ *om.* BPR. — ὃ ACLR ὁ B. — 13 ἀντίπατρον
 BCDLMV ἀντίπατρος recc. *plerique*. — 16 ὥμ. ἀρχῆς κράτος
 BF Bas. — κράτος *om.* A.

4 μετὰ ταῦτα P Bas. — 12 δὲ] λοιπὸν P Bas. — 14 οἱ
 καὶ εἰς P.

αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. οὕτως οὖν καὶ βασι-
 λεὺς διέμεινεν, εἰ καὶ μὴ τὰ σκήπτρα τῆς Ἰουδαίας παρέ-
 λαβεν, καὶ βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ἐστίν, ὡς θεός, καὶ ἡ
 εὐλογία τοῦ Ἰακώβ ἐβεβαιώθη, καὶ ἐνευλογήθησαν ἐν τῷ
 σπέρματι αὐτοῦ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα τὰ 5
 ἔθνη μακαριοῦσι τὸν Χριστόν.

Ἵνα δὲ σαφέστερον γένηται, πῶς ἡ ἱερατικὴ ἐμίγη τῇ
 βασιλικῇ, λέξωμεν οὕτως· ὁ μὲν οὖν Ἰούδας ἐγέννησε τὸν
 Φαρές, ὁ δὲ Φαρές τὸν Ἑσρώμ, ὁ δὲ Ἑσρώμ τὸν Ἀράμ, ὁ
 δὲ Ἀράμ τὸν Ἀμιναδάμ, ὁ δὲ Ἀμιναδάμ τὸν Ναασσών, ὁ 10
 δὲ Ναασσών τὸν Σαλμών, ὁ δὲ Σαλμών τὸν Βοός, ὁ δὲ Βοός
 τὸν Ὠβήδ, ὁ δὲ Ὠβήδ τὸν Ἰεσσαί, ὁ δὲ Ἰεσσαί Δαυὶδ τὸν
 βασιλέα. ἐπεὶ οὖν ὁ Ναασσών υἱὸς ἦν τοῦ Ἀμιναδάμ, τού-
 του τὴν ἀδελφὴν Ἑλισάβετ ἡγάγετο γυναῖκα ὁ μέγας ἀρχιερεὺς
 Ἀαρὼν ἀδελφὸς Μωϋσέως ἐκ φυλῆς ὑπάρχων τοῦ Λευῖ. καὶ 15
 μέντοι καὶ ὁ Θεσπέσιος ἱεράρχης Ἰωδαὲ φυλῆς ὦν τῆς Λευ-
 ιτικῆς ἡγάγετο γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν Ὀχοζίου φυλῆς οὕσαν 205 M.
 τοῦ Ἰούδα. κἀντεῦθεν λοιπὸν ἡ βασιλικὴ τῇ Λευιτικῇ φυλῇ
 συμμιγείσα, μᾶλα γε εἰκότως ὁ κύριος ἐκ Μαρίας τῆς
 παρθένου καὶ κατὰ σάρκα μητὴρ αὐτοῦ γενεαλογούμενος 20
 οὕτω βασιλεὺς καὶ ἱερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν θεόν, ὡς ἔφην,
 ἀνθρώποις ἀναδέδεικται καὶ προδήλως κηρύττεται βασιλεὺς

4 Gen. 22, 18. — 8 cf. Luc. 3, 32; 33.

1 ὡς] ἕως BR. — οὕτως BNRV. — 2 καὶ τὰ μὴ σκῆπτ. B
 μὴ om. R. — 3 γῆς ὡς θεός ἐστίν N. — 4 εὐλογία PR ἐλεν-
 θερία rell. — 8 οὖν om. codd. praeter AP. — 10 ἀμιναδάβ
 (ἀμιδαβ H) AN ἀμηναδάμ P. — ναασσών C ἀασσών L ναασσών
 altero loco, altero ἀασσών P. — 11 βοός N. — ὠβήδ HM ὀβήδ A
 ὠβήμ B. — 12 τὸν δαδ τὸν βασιλέα AL. — 13 ναασσών M ναασ-
 σών C νασσών H et recce. quidam νασσών P. — ἀμηναδάμ V ἀμι-
 ναδάβ ADH ἀμηναδάβ M. — 17 ὀχοζίου AFHL. — 18 ἡ βασιλ.
 φυλὴ συμμιγείσα τῇ λευιτικῇ codd. praeter AP.

7 ἡ ἱερ. φυλὴ P. — 8 οὕτως] καὶ ἡμεῖς P. — 14 ἐλισάβετ
 ἐκ φυλῆς ἰουδα πέλουσαν P. — 21 ἔφην] εἴρηται P. — 22 ἀν-
 θρωπος P. — προδ. προκηρύττεται καὶ εὐρίσκεται βασιλεὺς P.

αἰώνιος καὶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ἡ βασιλεία γὰρ αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος καὶ ἀδιάφθορος, καὶ τὴν γενεὰν αὐτοῦ, δηλαδὴ τὴν ἀκατάληπτον καὶ ὑπερούσιόν τε καὶ ἀναρχον τῆς θεότητος, τίς διηγῆσεται;

5

[Θ'. Περὶ Ἀρταβάνου.]

Μετὰ δὲ Δαρεῖον ἐβασίλευσεν Ἀρταβάνης μῆνας ζ'.

[Ι'. Περὶ Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος.]

Μετὰ δὲ Ἀρταβάνην ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἔτη μα'. ἐφ' οὗ Σοφοκλῆς καὶ Ἡράκλειτος καὶ Ἀνα-
 10 ξαγόρας καὶ Πυθαγόρας καὶ Θουκυδίδης καὶ Εὐριπίδης καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Διογένης καὶ Ζήνων καὶ Φερεκύδης καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἰπποκράτης καὶ Παρμενίδης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Δημοσθένης ἐγνωρίζοντο, καὶ Σωκράτης ὡς φανλίσας τοὺς νόμους τῶν Ἑλλήνων
 15 θανατοῦται κώνειον πιὼν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

[ΙΑ'. Περὶ Ἀλεξάνδρου.]

Μετὰ δὲ Ἀρταξέρξην ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ἄλλος καὶ οἱ καθεξῆς ἕως Δαρείου Ἀρσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος ἀνελὼν καὶ τὴν Περσῶν βασιλείαν καταλύσας καὶ πάσης τῆς
 20 γῆς κρατήσας, ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσας, διαιροῦνται τὴν βασιλείαν οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὡς καὶ πρόσθεν εἴρηται. οἱ τοίνυν Περσῶν βασιλεῖς ἀπὸ Ναβουχοδονόσωρ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰσιν οἷδε· Δαρεῖος ὁ Ἀστυάγης ὁ καὶ Ἀρταξέρξης

3 Jes. 53, 8. — 6—21 cf. Eudociae Violarium cp. 846.

3 τὴν ἀκατάληπτον δηλαδὴ F δηλαδὴ om. L. — 9 ἔτος AB LNV Eudoc. — σαρακοστὸν πρῶτον A (cf. Eud.). — ἡράκλητος (ἡρ. V εἰρ. H) codd. praeter CR. — 15 κώνειον ABDFP κωνιὸν C κόνιον L. — 18 ἀλσάμου A Eud. — 20 ἐν βαβυλῶνι τελευτήσας om. BR. — καὶ ἐν β. FP ἐν βαβ. δὲ L.

4 post διηγῆσεται et 15 post δεσμοτηρίῳ alia addit P in tertio volumine edenda. — 23 δαρεῖος ὁ καὶ ἀστυάγης καὶ ἀρτ. P.

ἔβασίλευσεν ἔτη ιζ', Κῦρος λβ', Καμβύσης ιη', Σπέρδιος ὁ 206 μ.
 μάγος μῆνας ζ', Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη κ', Ξέρξης υἱὸς
 αὐτοῦ ἔτη κε', Ἀρταβάνης μῆνας ε', Ἀρταξέρξης ὁ Μακρό-
 χειρ ἔτη μα', Ἀρταξέρξης ὁ δεύτερος μῆνας β', Σογδοάνης
 μῆνας ζ', Δαρεῖος ὁ Νόθος ἔτη ιθ', Ἀρταξέρξης υἱὸς αὐτοῦ 5
 μ', Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Χόος κζ', Ἀρσης ὁ καὶ Χοῦ δ', Δα-
 ρεῖος Ἀρσάμου ε'. ὃν Ἀλέξανδρος ἀνελών, ὡς ἔφην, καθ-
 εἶλε τὴν βασιλείαν Περσῶν διαρκέσασαν ἔτεσι σμ'.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον· τῆς δὲ προτέρας ἀκολου-
 θίας ὡς ὑπεσχόμεθα πάλιν ἐφαπώμεθα. οἱ οὖν παῖδες καὶ 10
 μεγιστάνες Ἀλεξάνδρου τὴν βασιλείαν αὐτοῦ διελόμενοι, τῆς
 μὲν Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ἐβασίλευσεν ὁ Λαγοῦ καὶ οἱ καθε-
 ξῆς Πτολεμαῖοι ιγ' ἕως Κλεοπάτρας θυγατρὸς Διονυσίου,
 τῆς δὲ Ἀσίας πάσης Ἀντίγονος ἐκράτησεν, τῆς δὲ Συρίας
 καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης Σέλευκος ἐβασίλευσεν ὁ 15
 Νικάνωρ, ὃς καὶ πόλεις δύο κτίσας εἰς τὰ μέρη Κιλικίας
 καὶ ἑλλην ἐν Συρίᾳ τὴν μὲν Σελεύκειαν ἐκάλεσεν, τὴν δὲ
 Ἀντιόχειαν, τὴν δὲ Λαοδίκειαν εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ
 τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Λαοδικείας. ἐφ' οὗ
 Ῥόδιοι θαλασσοκρατήσαντες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκοῦν 20
 ἀνδριάντα τοῦ Ἥλιου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν Κολοσ-
 σόν, ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ Κολασσαεῖς ὠνομάσθησαν.

9—19 cf. Eudociae Violar. l. l. — 19—22 ib. cp. 994 Jo-
 hannes Antioch. Exc. Salm. p. 391, 25 Cram. Frg. 30 Müller.

1 κύρος ABCFHM R. — 2 ὁ ὑστάσπου BV. — ἔτη *ubique*
in sqq. om. A. — ὁ υἱὸς LR. — 3 ἔτη *om.* N. — μῆνας ζ' BN.
 — 4 ἔτος μα' B ἔτη *om.* CHLMV. — σαρακοστὸν πρῶτον A. —
 6 ἔτη μ' BCFLRV *et sic deinceps.* — καὶ *om.* N. — χόος DP
 ὥχος R χόος rell. — 8 ἔτη BNR. — 10 ἐφαπώμεθα BM ἀφώ-
 μεθα R. — 12 λάγον B λαγωῦ FV. — 17 ὀνόμασεν A (Eud.).
 — 22 κολασσαεῖς B κολοσσαιεῖς V *et C lit. ex κολασσ. item Suidae*
cod. A v. κολοσσαιεῖς.

2 ξέρξης ἐβασίλευσεν ἔτη κε' *textus P, sed in mg. m. 1 υἱὸς*
αὐτοῦ. — 4 ξέρξης P (cf. Euseb. Chron. I p. 127 Schoene). —
 6 δ'] τέσσαρις P.

[Βιβλίον Ζ'.]

[α'. Περὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς.]

Μετὰ δὲ Σέλευκον ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος υἱὸς αὐτοῦ
καὶ ἄλλοι πέντε. εἴτα ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς
5 υἱὸς Σελεύκου τοῦ Φιλοπάτορος, ὃς οὗ γέγονεν ἡ δευτέρα
ἄλωσις τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ κατὰ Μακκαβαίων ἐπράχθη
207 Μ. καὶ τὸ ἱερὸν ἐμολύνθη κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ πρόρρησιν.
φησὶ γὰρ ὁ προσδιαλεγόμενος αὐτῷ ἀρχάγγελος περὶ τῶν
τριῶν ἡμισυ ἐνιαυτῶν τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης· καὶ ἀπὸ
10 καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελειχισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέραι χίλια διακόσια ἐνενήκοντα.
εἴτα τὴν λύσιν τῶν κακῶν εὐαγγελιζόμενος ἐπάγει λέγων·
μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τλεΐ.
περὶ ἧς ἀλώσεως οὕτω πάλιν γέγραπται· καὶ ἐγένετο μετὰ
15 τὸ πατάξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου Δαρεῖον τὸν βασιλεῖα
Περσῶν καὶ Μήδων καὶ βασιλεῦσαι αὐτ' αὐτοῦ καὶ πολλοὺς
ποιῆσαι πολέμους καὶ κρατῆσαι ὀχυρωμάτων μεγάλων καὶ
σφάζαι βασιλεῖς πολλοὺς τοπάρχας τε καὶ στρατηγούς καὶ
σατράπας καὶ τυράννους καὶ φθάσαι ἕως ἄκρων τῆς γῆς
20 καὶ πλοῦτον ἄπειρον συλλέξαι μηδενὸς ἀνθεστηκότος, ὑψώθη
ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἤρξε χωρῶν ἐθνῶν καὶ τυράν-
νων, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον. καὶ μετὰ ταῦτα πεσὼν
ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ καὶ γνούς ὅτι ἀποθνήσκει προσεκαλέ-
σατο τοὺς ἐνδόξους καὶ συνεκτρόφους αὐτοῦ, καὶ διελὼν
25 αὐτοῖς τὴν βασιλείαν ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη ιβ'. καὶ

9 Dan. 12, 11. — 13 Dan. 12, 12. — 14 — p. 287, 3
I. Macc. 1, 1 sqq.

3 ὁ υἱὸς ABFMR. — 8 ἄγγελος FLM. — 9 ἡμίσειον F ἡμί-
σιον R om. A. — 19 τῆς om. AF. — 24 ἐνδόξους αὐτοῦ καὶ
συνεκτρόφους καὶ AV.

5 ἡ δευτέρα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἄλωσις P. — 12 εὐαγγελιζό-
μενος τῶν κακῶν P.

περιθήμενοι οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος διαδήματα καὶ βασι-
 λεύσαντες, ἐπλήθυναν ἐν τῇ γῇ τὰ κακά. ἀφ' ὧν ἐξήλθε
 ῥῖζα ἀμαρτωλός, Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου τοῦ
 Φιλοπάτορος, ὃς ὑπάρχων δεινὸς ἀνὴρ καὶ πλεονέκτης καὶ
 πολλὰς ἀρπαγὰς καὶ λεηλασίας ποιήσας συνήγαγεν ἀργύριον 5
 καὶ χρυσίον, πληθὸς ἀμύθητον, καὶ πρὸς τούτοις ἐκ πολλῆς
 ἀκολασίας καὶ οἰστρηλασίας εἰς τοὺς μίμους ἑαυτὸν καθείς
 ἐν ὄψει πάντων ἀναιδῶς ταῖς γυναιξὶν ἐπεμαλνετο. ᾧ καὶ
 κατὰ πρόσωπον τῆς βασιλείας χωροῦσης, κρατῆσαι τῆς Αἰ-
 γύπτου προσώρμησεν, ὅπως μίαν βασιλείαν ποιήσῃ τὴν τε 10
 Ἀντιόχειαν καὶ τὴν Αἴγυπτον. καὶ δὴ καταλαβὼν τὴν Αἴ-
 γυπτον ἐν ὄλῳ βαρεῖ καὶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐλέφασιν καὶ στόλῳ
 μεγάλῳ συνάπτει μάχην πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου
 καὶ τρέψας αὐτὸν εἰς φυγὴν κατεκράτησε τὰς ἐν Αἰγύπτῳ
 πόλεις καὶ πάσας ἐσκύλευσεν. τῆς δὲ ἀγίας πόλεως κατοί- 15 208 M.
 κουμένης μετὰ πάσης εἰρήνης διὰ τὴν τοῦ ἀρχιερέως Ὀνίου
 μισοπονηρίαν τε καὶ εὐσέβειαν, συνέβη καθ' ὅλην τὴν πόλιν
 σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας μ' φαίνεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος ἱππεῖς τρέ-
 χοντας ἐνόπλους καὶ διαχρύσους στολὰς ἔχοντας καὶ προσβο-
 λὰς ἑκατέρων γινομένων καὶ ὅπλων κινήσεις καὶ χρυσέων 20
 κόσμων ἐκλάμψεις, παντοίοις εἶδεσιν ἀμφιάσεων τεθωρακισμέ-
 νους. διὸ πάντες ἠξίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ γενέσθαι τὴν ἐπιφά-
 νειαν. ἥτις καὶ προεδήλου τὴν πονηρὰν ἔφοδον Ἀντιόχου.
 ἀναξεύξας γὰρ μετὰ νίκης πολλῆς καὶ τεθνηρωμένος τὴν
 ψυχὴν ἐξ ἄκρας ἀπονοίας τε καὶ ἀλαζονείας παρέλαβε τὴν 25

8 sqq. cf. I. Macc. 1, 16 sqq. — 15 sqq. cf. II. Macc. 5, 2 sqq.
 — 24 cf. II. Macc. 5, 11 sqq.

1 διάδημα N. — 7 οἰστρηλασίας καὶ ἀκολασίας P καὶ οἰστρη-
 λασίας om. F. — 9 κατὰ πρόσω (om. πον) FHM R. — 10 ποιήσει
 codd. praeter DLV. — 13 μάχην] πόλεμον N Macc. — 17 τε om.
 AB. — 20 γινομένης BF Macc. — 21 ἐκλάμψεις B et m. 1 corr.
 ex ἐλάμψεις F.

7 καθείς ἀεὶ ἐν P. — 20 χρύσεων P. — 21 εἶδεσιν ἀμφιά-
 σεων om. P (ἐκλ. καὶ παντοίους θωρακισμούς Macc.).

πόλιν δοριάλωτον, εἴτα προστάξας τοὺς στρατιώτας ἀφειδῶς
 κόπτειν τοὺς παρατυγχάνοντας, ἀνῆρέθησαν μυριάδες ἡ΄.
 κατατολμήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερῷ-
 φανίᾳ πολλῇ καὶ στήσας βωμὸν καὶ εἶδωλον, βδέλυγμα ἐρη-
 5 μώσεως, καὶ τὸν ναὸν μιάνας δι’ ἀκαθάρτων θυνσιῶν ἱερὸν
 Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν, καὶ οὕτως ἐφ’ ὑψηλοῦ τόπου
 καθίσας, καὶ τῶν στρατευμάτων αὐτῷ παρεστηκότων κυκλό-
 θεν ἐνόπων, ἐκέλευσε τοῖς δορυφόροις ἓνα ἕκαστον Ἑβραῖον
 ἐπισπᾶσθαι καὶ κρεῶν χοιρείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάξειν
 10 ἀπογεύεσθαι. εἰ δέ τινες μὴ θέλοιεν μισροφαγῆσαι, τούτους
 τροχισθέντας ἀναιρεῖσθαι. πολλῶν δὲ συναρπασθέντων, ἐξ
 ὧν Ἑλεάζαρ τις τῶν πρωτεύοντων γραμματέων, ἀνὴρ ἥδη
 προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν ἠναγκάζετο μισροφαγῆσαι. ὁ δὲ
 209 M. τὸν μετ’ εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν κατὰ μύσους βίον
 15 ἀναδεξάμενος αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ τύμπανον προσήγετο, καὶ
 οὕτω μετὰ πολλῶν πρότερον αἰκισμῶν καὶ μαστίγων ὑπαλ-
 λάξας τὸν βίον οὐ μόνον τοῖς νέοις ἀλλὰ καὶ τοῖς προβεβη-
 κόσι τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ὑπόδειγμα γενναιότητος καὶ μνη-
 μόσυνον ἀρετῆς κατέλιπεν. μεθ’ ὃν καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπὶ
 20 ἀδελφοὶ μετὰ μητρὸς διαφόρως βασανισθέντες τὸν τοῦ μαρ-
 τυρίου στέφανον ὡσαύτως ἀνεδήσαντο.

Περὶ ὧν ὁ μέγας Γρηγόριος φησιν· οὕτως ἀπήλαυσε
 τῆς ἱερωσύνης ὁ θεῖος Ἑλεάζαρ μνηθεὶς καὶ μνήσας τὰ
 ἐπουράνια, καὶ οὐ τοῖς ἔξωθεν ῥαντισμοῖς τὸν Ἰσραὴλ ἁγιά-

6—11 Joseph. in Macc. cp. 5, 51; 52. — 12 sqq. II. Macc.
 6, 18 sqq. — 22—p. 289, 7 Gregor. Naz. Or. 15 (22) cp. 10
 Migne Tom. 35, 929 B.

1 δοριάλωτον (δωρ. HM) ABFHLMR. — τοῖς στρατιώταις
 BL Macc. — 5 διὰ ἀκαθάρτων BDHLV. — 7.8 ἐνόπων κυκλ.
 AB. — 7 κύκλωθεν C κύκλωθεν AN. — 9 χοιρείων CHMP χοι-
 ρέων AR. — 11 τροχισθέντας F Jos. — 19 κατέλειπεν CHM
 καταλείλοιπεν L. — μεθ’ ὧν (μεθῶν AM) AHLMPRV.

3 τὸ ἅγιον ἁγίασμα P. — 14 κατὰ] μετὰ P Macc. — 20 μετὰ
 μητρὸς ἀδελφοὶ P. — 22 περὶ ὧν καὶ ὁ P.

σας, ἀλλ' οἰκείοις αἵμασιν, καὶ ποιήσας τὴν τελευτὴν τελευ-
 ταῖον μυστήριον. οὕτω καὶ οἱ νέοι παῖδες οὐχ ἡδοναῖς
 δουλεύσαντες, ἀλλὰ τῶν παθῶν κυριεύσαντες καὶ τὸ σῶμα
 καθαγνίσαντες πρὸς τὴν ἀπαθῆ ζωὴν μετέστησαν. οὕτως
 ἀπῆλυσεν τῆς πολυτεκνίας ἡ μήτηρ, οὕτω καὶ ζῶσιν ἐκαλ- 5
 λωπίσατο καὶ ἀπελθοῦσι συνανεπαύσατο καὶ οὓς ἐγέννησε
 κόσμῳ θεῷ παραστήσασα. ἡγάσθη δὲ καὶ Ἀντίοχος οὕτω
 μεταβαλὼν εἰς θαῦμα τὴν ἀπειλήν. ἴσασι γὰρ θαυμάζειν
 ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ πολέμιοι, ὅταν τοῦ θυμοῦ λήξαντος ἐφ'
 ἑαυτῆς ἡ προᾶξις δοκιμάζεται, ὥστε καὶ ἀπῆλθεν ἄπρακτος 10
 καὶ ἀπληροφόρητος.

Ἐφ' ὧν τοίνυν ὁ τύραννος καταισχυνθεὶς καὶ μᾶλλον
 ἐκμανεὶς καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πάντα λαβὼν χρυσόν τε καὶ
 ἄργυρον ἄπειρον καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγῆσας καὶ
 τὰ κτήνη κρεουργήσας καὶ πολλὴν φονοκτονίαν ποιήσας καὶ 15
 μεγαλορρημονήσας ἀνεχώρησεν εἰς Ἀντιόχειαν μέγα πένθος
 καταλείψας τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. καὶ μετὰ δύο ἔτη κατὰ
 Περσῶν ἐπιστρατεύσας ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὰς
 πόλεις Ἰερουσαλήμ. ὃς παραγενόμενος μετὰ πολλῆς δυνά-
 μεως καὶ λαλήσας εἰρηνικοὺς λόγους μετὰ δόλου πρὸς τὴν 20
 πόλιν Ἰερουσαλήμ καὶ εἰσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὴν πληγῇ
 μεγάλῃ, καὶ καθελὼν τὰ τείχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπρησε καὶ 210 M.
 κατέστρεψεν. καὶ τὸ μὲν ἱερὸν ἄσωτίαις καὶ μισραῖς θυ-
 σίαις ἐπλήρωσεν, τοὺς δὲ μὴ προαιρουμένους τῶν Ἰουδαίων
 μεταβαίνειν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τῶν ἀθεμίτων ἀπογενέσθαι 25
 ἀφειδῶς κατέκτενεν. πολλοὺς οὖν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας
 καὶ παιδιά μετὰ πολλῶν καὶ χαλεπῶν κολάσεων ἀνελὼν καὶ

7—10 Greg. ib. cp. 11. — 12 sqq. cf. I. Macc. 1, 21 sqq.

10 δοκιμάζεται ABCFR. — 13 πάντα σκεύη CF. — 14 καὶ
 τὰ κτήνη κρεουργήσας om. LM. post ποιήσας v. 15 ins. R. —
 15 καὶ μεγαλορρημονήσας om. ACL. — 16 μεγαλορρημονήσας R.
 — 22 ἐνέπρισε ACFHM. — 26 κατέκταινεν PV κατέκταινον B
 κατέκτενεν L ἀπέκτενεν A. — 27 παῖδας A παιδ comprehendio
 scr. B

ἄλλους αἰχμαλωτεύσας ἀπῆλθεν ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ
 βασανίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Ματθίας δὲ τις ἱερεὺς ἔχων
 υἱοὺς πέντε, ἀφ' ὧν Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος ἐτύγγανεν,
 ζήλου πλησθεὶς καὶ ὀρμήσας κατὰ τοῦ ἀρχοντος ἀνέειλεν
 5 αὐτόν, καὶ συναγαγὼν ἅπαντας τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπέρχεται
 καὶ κατασκάπτει τοὺς ἀκαθάρτους βωμοὺς τῶν Ἑλλήνων
 καὶ τοὺς ἀποστάντας τοῦ νόμου ἀναιρεῖ. ὁ δὲ γε Ἀντίοχος
 ἀκόσμως τε καὶ ἡττημένος ἐκ τῶν κατὰ Περσίδα τόπων τὴν
 ἀνάξουξιν ποιούμενος καὶ ἐκ πολλῆς ἀθυμίας ἀρρωστήσας
 10 ἔφη πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μεγιστάνας· ἀφίσταται ὁ ὕπνος ἀπὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ συμπέπτωκα ἀπὸ τῆς μερίμνης.
 νῦν οὖν μιμνήσκομαι τῶν κακῶν, ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσα-
 λήμ, καὶ ἔγνων ὅτι χάριν τούτων εὐρόν με τὰ κακὰ ταῦτα,
 καὶ ἰδοὺ ἀπόλλυμαι ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ. καὶ συνέταξε τὸν
 15 ἄρματηλάτην ἀνευδότως ἐλάνοντα κατανεύειν τὴν πορείαν
 ἐπαισθόμενος ἐναργῶς τῆς ἄνωθεν κρίσεως τὴν τιμωρίαν.
 συνέσχε γὰρ αὐτὸν ἀνήκεστος ἀλγηδὼν τῶν σπλάγχχνων καὶ
 πικρὰι τῶν ἔνδον βάσανοι, συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ
 τοῦ ἄρματος ῥοίῳ φερόμενον, καὶ δυσχερεῖ πτώματι περι-
 20 πεσόντα πάντα τοῦ σώματος ἀποστρεβλοῦσθαι τὰ μέλη.
 ἡ δὲ νόσος τοσοῦτον ἐπέτεινεν, ὥστε καὶ σκώληκας ἐκβρά-
 σαι καὶ ἐν ὁδύναϊς μεγίσταις καταπίπτειν αὐτοῦ τὰς σάρκας

9 sqq. I. Macc. 6, 8 sqq. — 14 sqq. II. Macc. 9, 4 sqq.

2 ματαθείας C ματθαδίας F ματθαθίας L. — ὁ om. A. —
 καὶ om. codd. praeter APV. — 7 γε om. BM. — 8 τε καὶ ἥτ.
 om. B. — ἡττημένως FNV. — περσίδος A περσίδ compendio
 scr. B. — 10 μεγιστάνους FM. — 12 μιμνήσκομαι BCLN μέμνη-
 μαί V. — 13 καὶ om. codd. praeter ALP. — με om. codd. praeter
 AP. — 15 ἄρματηλάτην αὐτοῦ codd. praeter AP. — 16 ἐπ-
 αισθόμενος — τιμωρίαν om. A et e mg. intrusum ins.: οὐαὶ σοι
 ἀντίοχε ὁποῖω μὲν καταλύεις τὸν βίον. — ἐπαισθανόμενος codd.
 praeter PR. — 19 φερόμενον FMacc. — 22 αὐτοῦ] τούτου F
 om. A.

6 κατασκάπτει P. — 7 ἀναιρεῖ τοῦ νόμου P. — 16 τὴν
 τιμωρίαν om. P.

16 ἐπαισθόμενος de Boor: ἐπαισθανόμενος, ut praebet consensus
 meliorum codicum, recte defend. Praechter, Byz.
 Zeitschr. 15, 319.

καὶ μέντοι καὶ ὑπὸ τῆς θυσωδίας τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ καὶ
 δυστήνου σώματος πᾶν τὸ στρατεύμα βαρύνεσθαι μεγάλως. ^{211 M.}
 καὶ ὁ πολλὰ μεγαλυνήσας καὶ πάνδεινα πράξας οὕτως
 αἰσχίστω μόρῳ τὸν βίον ἐπὶ ξένης κατέστρεψεν, καὶ ἐνταῦθα
 μὲν ἐνδίκως ὁ ἄδικος τετιμώρηται, θανὼν δὲ οἰκτρῶς ἐκεῖ- 5
 θεν μᾶλλον αἰωνίως κολάζεται.

[β'. Περὶ Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος.]

Μετὰ δὲ Ἀντιόχον ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ καὶ Εὐπά-
 τωρ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐφ' οὗ Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος τοὺς
 φρουράρχους Ἀντιόχον τροπωσάμενος, ἐπέρχεται αὐτῷ Ἀντί- 10
 οχος μετὰ χιλιάδας ἱππέων κ' καὶ πεζῶν χιλιάδας ρ' καὶ
 ἄρματα τ' καὶ ἐλέφαντας νέ' γεγυμνασμένους πρὸς πόλεμον.
 καὶ διελὼν τοὺς ἐλέφαντας εἰς τὰς φάλαγγας παρέστησεν
 ἐκάστω ἐλέφαντι χιλίους ἄνδρας τεθωρακισμένους ἐν ἀλυσι-
 δωτοῖς, καὶ περικεφαλαῖαι χαλκαῖ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, 15
 καὶ ἱππεῖς ἐκλεκτοὶ φ' διατεταγμένοι ἐκάστω θηρίῳ, καὶ
 πύργοι ξύλινοι ἐφ' ἐκάστω θηρίῳ διὰ μηχανῆς, καὶ ἐφ'
 ἐκάστω ἄνδρες δυνάμεως ἑνοπλοὶ λβ'. ὥς δὲ κατέλαμπεν ὁ
 ἥλιος ἐπὶ τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας καὶ τὰ ἄρματα, ἔστιλβε τὰ
 ὄρη ἀπ' αὐτῶν καὶ κατηύγαζον ὥς λαμπάδες πυρός. κἂν- 20

10—p. 292, 15 cf. I. Macc. 6, 30 sqq. Joseph. Ant. XII, 366 sqq.

4 ξένοις AHM. — 6 αἰωνίως om. N (cf. *infra* P). — 8 καὶ
 om. codd. praeter APV. — 9 ὁ om. A. — καὶ om. codd. praeter
 AP. — 10 φρουράρχας CFM. — 11. 12 χιλιάδων — χιλιάδων —
 ἄρμάτων — ἐλεφάντων — γεγυμνασμένων BR. — 14 ἀλυσιδωτοῖς
 (ἀλυσειδ. B et recc. quidam ἀλυσιδोट. F) BFRV ἀλυσιδωτοῖς sine
 spir. HM ἀλυσιδώτοις (sine spir. AC) ACD ἀλυσιδότοις P. —
 16. 17 καὶ πύργοι — θηρίῳ om. BCR sed in B m. 1 in mg. add.

1. 2 ὑπὸ τῆς ὁσμῆς πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύν. τῇ σαπίρᾳ
 (om. τοῦ ἀθλίου — σώματος et μεγάλως) P II. Macc. — 5 θανὼν
 δὲ κάκει μᾶλλον κολάζεται P. — 12 ἐλέφ. πείειδόςτας πόλεμον P
 (I. Macc.). — 17 ἐφ' ἐκάστου θηρίου P I. Macc. — 18 λβ' πολε-
 μούντες ἐπ' αὐτοῖς P I. Macc.

τεῦθεν ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ὄρωντες καὶ ἀκούοντες τὴν
 φωνὴν τοῦ πλήθους καὶ τὸν συγκρουσμὸν τῶν ἀρμάτων.
 ἦν γὰρ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ λίαν καὶ λαὸς ἐπί-
 μικτος ἄπειρος καὶ ἔνοπλος. καὶ ὥς ἐπέτεινεν ἡ μάχη,
 5 θεασάμενος Ἐλεάζαρ ὁ ἀδελφὸς Ἰούδα πεπυρωμένους τοὺς
 ἐλέφαντας καὶ τοξότας ἐπ' αὐτῶν φερομένους, ἕνα δὲ ἰδὼν
 ὑψηλότερον τῶν ἄλλων καὶ βασιλικαῖς θώραξι καθωπλισμέ-
 νον καὶ νομίσας ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι τὸν βασιλέα, ἐκπηδῆσας
 τῆς παρατάξεως ἐμπλέκεται τῷ τῶν πολεμίων ἀθροίσματι καὶ
 10 πολλοὺς ἀποκτείνας τῶν περὶ τὸν ἐλέφαντα ὑποκάτωθεν
 αὐτοῦ ὑπέδυ, καὶ πατάξας εἰς τὴν γαστέρα τὸν ἐλέφαντα,
 πέπτωκε τὸ θηρίον εὐθύς ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τοῦτον συνέ-
 τριψεν. ὅπερ Ἰούδας θεασάμενος καὶ κραταιότερον τὸν
 212 M. πόλεμον αἰσθόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔφυγεν. καὶ ἐπιδιώξας
 15 Ἀντίοχος ἐπολιόρκει αὐτήν, εἴτα λόγους εἰρηνικοὺς μεθ'
 ὅρκων ποιησαμένου, δέχεται αὐτὸν Ἰούδας ἔνδον τῆς πόλεως.
 ὁ δὲ εἰσελθὼν καὶ τὸν ὅρκον παρασπονδῆσας καὶ τὸ τεῖχος
 τέλεον καταστρέψας καὶ τοὺς οἰκήτορας σκυλεύσας εἰς Ἀν-
 τιόχειαν ὑπέστρεψεν. μετὰ δὲ ταῦτα Ἰούδας τρισὶν ἔτεσι
 20 τὴν θρησκείαν ὀλιγορρηθεῖσαν τὴν πάτριον ἀνεκτήσατο καὶ
 πολλοὺς ἐπιδειξάμενος πολέμους καὶ τρόπαια μεγάλα στησά-
 μενος καὶ τῆς χώρας ἅπαντας ἀπελάσας τοῦ Ἀντιόχου καὶ
 τὸν ναὸν ἐκκαθάρας, αὐτῷ πᾶς ὁ τῶν Ἰουδαίων λαὸς τὴν
 ἀρχιερωσύνην παρέδωκεν. ἐφ' οὗ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιμὼν
 25 ὁ σοφὸς καὶ πολυμαθὴς καὶ τὴν πανάρετον σοφίαν συντάξας
 Ἑβραίοις ἐγνωρίζετο.

15—19 cf. I. Macc. 6, 60 sqq.

3 ὁ λαὸς codd. praeter APR. — 6 ἐπ' αὐτῷ A ἐπ' αὐτὸν C
 ἐπ' αὐτοὺς R. In P ἐπ' αὐτῶν m. 1 ex ἐπ' αὐτοὺς corr. vid. —
 7 καθωπλισμένον ADFL. — 8 ἐπ' αὐτὸν F ὑπ' αὐτοῦ R. —
 12 εὐθύς τὸ θηρίον R εὐθύς om. A. — 23 ὁ λαὸς τῶν (ὁ τῶν M)
 Ἰουδαίων BM. — 24 παρέδωκεν N ἔδωκεν L. — καὶ om. codd.
 praeter AP.

2 ἀρμάτων καὶ ἐξεπλήττοντο σφόδρα P.

Τὰ δὲ Ῥωμαίων πράγματα διοικεῖτο πρώην ὑπὸ ὑπά-
των ἐπὶ ἔτη τξδ' ἕως Ἰουλίου Καίσαρος τοῦ μὴ γεννηθέντος.
τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνί, καὶ ταύτην
ἀνασχίσαντες ἐξέβαλον αὐτόν, ὅθεν καὶ λέγεται Καῖσαρ. ἀφ'
οὗ Καίσαρες οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς προσηγορεύθησαν, ὃ ἐστίν
ἀνατομὴ κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γλῶσσαν.

[Βιβλίον Η'.]

213 M.

[α'. Περὶ Ἰουλίου Καίσαρος.]

Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύσας Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος καὶ
μόνος ἐκράτησε τῶν Ῥωμαϊκῶν σκήπτρων μετὰ πολλῆς ὑπερη- 10
φανίας καὶ ἀλαζονείας· ὅθεν καὶ δικτάτωρ ἐκαλεῖτο, ὃ ἐστὶ 214 M.
μονάρχης. πάντων δὲ κρατήσας ἐν ἰταμότητι καὶ τυραννίδι
ἐπὶ ἔτη ιη' ἀνῆρέθη ἐπὶ συγκλήτῳ. ὅς καὶ νόμους Ῥω-
μαίων ἔδωκε καὶ τὰς ἰνδίκτους καὶ τὸ βίσεκτον ἐφεῦρε καὶ
τὸν μῆνα Ἰούλιον ὠνόμασε πρότερον Κυντιλίον καλούμενον. 15
ἐφ' οὗ ἦν καὶ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν
ἀποστόλων μνημονευόμενος, καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἡρώδου πα-
τὴρ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας κατέστη.

[β'. Περὶ Αὐγούστου Καίσαρος.]

Μετὰ δὲ Ἰούλιον Καίσαρα ἐβασίλευσεν Αὐγούστος Καῖ- 20
σαρ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ὁκταβίου υἱός, ὁ καὶ Σεβαστὸς ἔτη νς'.

1—6 cf. Malalas p. 214, 1 Leo Gramm. p. 54, 1. — 9—15 cf.
Malalas p. 215, 21 Leo Gramm. p. 54, 3. — 20—p. 293, 3 cf.
Chron. Pasch. p. 360, 3; 14 Leo Gramm. p. 54, 20.

1 ἐδιοικεῖτο LR ἐδιωκεῖτο V. — 3 καὶ om. BF. — 4 καίσαρ
codd. praeter V et sic fere deinceps. — 10 ὑπερηφανείας FHLP.
— 13 ῥωμαίοις BLR ῥωμαίους P. — 14 βίσεκτον HMP βίσεξτον
FRV βίσεξτον B βίσεξτον CL. — ἐξεῦρε BR. — 15 ὠνόμασε AC
HMP μετωνόμασε L ἐκάλεσε B. — κυντήλιον NR κυντίλιον F.

4 αὐτόν βρέφος P Mal. — 6 γλῶτταν P. — 9 ἰούλιος οὗτος
καίσαρ P. — 10 σκήπτωρ P. — ὑπερηφανείας τε καὶ P. — 13 ἔτη
ὀκτῶ P. — 20 αὐγ. καὶ καίσαρ P.

- ἀφ' οὗ Σεβαστοὶ καὶ Αὐγουστοὶ προσηγορεύθησαν οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ ὁ μὲν Αὐγουστος ἐκλήθη πρότερον Ἐκστίλιος ὀνομαζόμενος. οὗτος οὖν ὁ Αὐγουστος Κλεοπάτραν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ χειρωσάμενος καὶ
 5 πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον ὑποτάξας καθελὼν τὴν βασιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν ἔτεσι σθ', καὶ πάσης τῆς γῆς κυριεύσας καὶ τὰς τοπαρχίας καταλύσας ἀνεῖλε τοὺς φονεύσαντας αὐτοῦ τὸν θεῖον Ἰούλιον. κτίσας δὲ καὶ πόλεις δύο,
 215 M. μίαν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ ἄλλην ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ ἑτέραν ἐν
 10 Συρίᾳ καταπεσοῦσαν ὑπὸ θεομηνίας ὀνόματι Σαλαμίνην ἀνεγείρας, ἐκάλεσε τὴν μὲν Ἀγκυραν διὰ τὸ μέσσην αὐτὴν εἶναι τῶν β' θαλασσῶν τῆς τε Ποντικῆς καὶ τῆς Ἀσιανῆς, τὴν δὲ Βόστραν εἰς ὄνομα τοῦ κτίσαντος αὐτὴν στρατηγοῦ Βόστρου, τὴν δὲ μετωνόμασε Διόσπολιν.
 15 Ἐντεῦθεν τοίνυν ἄρχεται ἡ τετάρτη βασιλεία, ἣν ὁ Δα-
 νιὴλ ἐν τῇ τῶν δ' θηρίων ὀπτασίᾳ τέταρτον θηρίον δια-
 φέρον τῶν ἄλλων τροπικῶς ὀνομάζει. ἐφ' οὗ καὶ ὁ τῶν
 πρώτων δ' στοιχείων δημιουργὸς καὶ τὸν τετραπέρατον
 κόσμον συνδήσας ἐν τούτοις Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσαρκώθη διὰ
 20 τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. ὅθεν εἰκότως μέγας βασιλεὺς καὶ
 ἐπίσημος ὑπὲρ πάντας ὁ Αὐγουστος καὶ δυνατὸς γενόμενος
 ὑπέταξε τὰς μερικὰς βασιλείας πάσας διὰ τὸν ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις αὐτοῦ βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ κύριον τεχθέντα κατὰ

8—14 cf. *Málas* p. 221, 19; 223, 11; 229, 13. — 14—20 cf. *Leo Gramm.* p. 55, 13.

2 ἐκλήθη ὁ ἐστὶ σεβαστὸς HM ἐκλ. ὁ ἐστὶν αὐξων R. — 3 ἐκστῆλιος ANP ἐκστόλιος B σεξτίλιος F et recc. quidam, alii σεξτίλιος. — 8 τὸν θεῖον αὐτοῦ ADFV τὸν αὐτοῦ θεῖον L θεῖον αὐτοῦ om. B. — 10 σαλαμίνην FM σαλαμῖν C σαλαμῖν R σαλαμῖνα R. — 11 ἀγκύραν ADF. — 14 μετωνόμασε ACM ἀνόμασε R.

3 ὁ om. P. — 7 ἀνεῖλε καὶ τοὺς P. — 16 ὀπτασίᾳ — 17 τρο-
 πικῶς om. P. — 17 ὀνομάζει P. — 18 δ' om. P. — 20 *Post*
σωτηρίαν alia multa add. P.

τὴν Ἑσαΐου προφητείαν. φησὶ γάρ· καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἁκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πορεύονται λαοὶ πολλοὶ καὶ ἐροῦσιν· δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγ- 5 γελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἐθνῶν πολλῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν. καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα 10 καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.

Ἰουδαῖοι δέ, φησὶ Θεοδώρητος, πλανώμενοι περὶ τῆς ἐκ Βαβυλῶνος ἐπανόδου φασὶν εἰρησθαι τοῦτο. καὶ οὐ θαῦμα· ὥς γὰρ ἐν ταῖς λοιπαῖς διασφάλλονται προφητείαις, 15 οὕτω κἀνταῦθα. ποῖα γὰρ ἔθνη πελάζοντα καὶ πόρρωθεν ἀπωκισμένα μετὰ τὴν ἐπάνοδον συνέδραμον εἰς τὸν Ἰουδαίων ναὸν τὸν ἐκείνων ἀσπασάμενα νόμον καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἐκπορευόμενον ἀγαπήσαντα λόγον, καὶ οὐχὶ μᾶλλον αὐτοῖς 216 M. ἐναντιοῦντο; μετὰ γὰρ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καὶ 20 Γὼγ καὶ Μαγὼγ μετὰ πλείστων ἐθνῶν ἐπεστράτευσαν Ἰου-

1—12 Jes. 2, 2 sqq. cf. Theodoret. Graec. aff. cur. X Migne Tom. 83, 1076. — 13—16 Similia Theodoretus in Michaeam 4, 1—3 Migne Tom. 81, 1760 D. — 16—p. 296, 6 Theodoret. ib. 1761 A.

7 πορευσόμεθα ACHLMV et rec. quidam. — 9 ἀναμέσον codd. praeter BCV. — πολλῶν ἐθνῶν A πολλῶν om. B. — 11 αὐτῶν om. FP. — 14 φησὶν (καὶ φησιν C) εἰρησθαι τοῦτο AC εἰρ. τοῦτο λέγουσιν B. — 16 πελάζονται CRV. — 17 ἀπωκισμένα CL et A lit. ex ἀποικ. ὠκισμένα R. — τὸν τῶν Ἰουδαίων BV τῶν Ἰουδ. (om. τὸν) A. — 18 τὸν ἐκείνων F τῶν ἐκείνων AP. — ἀσπασόμενα (-σώμενα F) FP ἀσπασάμενοι C ἀσπαζόμενοι R. — 20 ἠναντιοῦντο F ἐναντιοῦνται P et L ut vid. lit. corr.

δαίοις, καὶ οἱ περίοικοι δὲ πάντες αὐτοὺς πολεμοῦντες δι-
τέλεσαν, ἔνθεν μὲν Ἰδουμαῖοι καὶ Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται,
ἐκεῖθεν δὲ ἀλλόφυλοι καὶ Σαμαρεῖται, καὶ ὀλίγον δὲ χρόνου
διελθόντος τὰ Μακεδονικὰ αὐτοῖς ἐπέστη κακὰ, ἃ τῶν Μακ-
5 καβαίων αἱ συγγραφαὶ περιέχουσιν. ἐνταῦθα δὲ ὁ προ-
φητικὸς λόγος εἰρήνην ὑπισχνεῖται βαθεῖαν. ὅτι δὲ τὸν
μετὰ τὴν τοῦ κυρίου παρουσίαν προσημαίνει ταῦτα καιρόν,
πάλιν τὰ πράγματα σαφῶς μαρτυροῦσιν. πρὸ μὲν γὰρ τῆς
Ῥωμαίων βασιλείας συγκαὶ τῶν ἔθνων κατ' ἀλλήλων ἐπα-
10 ναστάσεις ἐγίνοντο, ἅτε δὴ καθ' ἕκαστον ἔθνος τῆς βασι-
λείας μεμερισμένης, πάσης δὲ ἡγεμονίας εἰς Ῥωμαίους μετα-
τεθείσης, καὶ τῆς καθ' ἕκαστον ἔθνος βασιλείας ἐπὶ τῆς
Χριστοῦ παρουσίας καταλυθείσης, εἰρήνη βαθεῖα κατέσχε
τὴν οἰκουμένην, ὥς μηκέτι ἔθνος κατὰ ἔθνους ἐπιστρατεύειν
15 καὶ μερικὰς βασιλείας καθαρπάζειν, ἀλλὰ τῇ γεωργίᾳ προσέ-
χειν. οὐκοῦν μάλα δείκνυται σαφῶς τὸ τῆς προρρησίως
τέλος. ἢ οὐχ ὁρᾶτε τῆς ἐκκλησίας τὸ ὕψος καὶ πάντας ὑπο-
κύπτοντας καὶ ταύτῃ τὸ σέβας προσφέροντας, καὶ τοὺς μὲν
πλείστους ἐκόντας καὶ εὐγνωμόνως, τοὺς δὲ παρὰ γνώμην
20 δουλεύοντας καὶ μάτην ἀντιλέγοντας; οὐχ ὁρᾶτε τῶν ὁρέων
τὰς κορυφάς, ὧς Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες, τοῦ ὑμετέρου μύ-
σους ἀπηλλαγμένας καὶ ταῖς τῶν ἀσκητῶν καταγωγαῖς κοσ-
μουμένας, καὶ πάντας συρρέοντας καὶ τὸν ἐν τῇ Σιών
ἐπιφανέντα λόγον θεολογοῦντας καὶ τὸν ἐκεῖθεν προελθόντα
25 νόμον ἀσπαζομένους, καὶ τοὺς μὲν πολέμους πεπαυμένους,

6—15 Theodoret. *ib.* 1761 C. — 17 — p. 297, 12 Theodoret.
Graec. aff. cur. X Migne Tom. 83, 1076 D.

1 αὐτοῖς BP. — 2 Ἰουδαῖοι ACNR. — 5 αἱ *om.* CPV. —
11 ἡγουμενίας (-νείας F) AF. — 14 κατ' ἔθνους P κατὰ ἔθνος
CR et V *sed m.* 1 *corr.* κατὰ τοῦ ἔθνους F ἐπέθνους A ἐπὶ
ἔθνος B. — 15 καταρπάζειν BCN. — 21 μίσους ACR. — 23 τῇ
om. DM. — 25 νόμον] λόγον AB.

4 ἐπανεῖστη P. — 25 καὶ τοὺς μὲν — p. 297, 1 μεταχειριζο-
μένους *om.* P.

τὰ δὲ τῆς γεωργίας ὄργανα μεταχειριζομένους ἀντὶ τῶν πολεμικῶν ὅπλων; ἢ οὐκ ἴστε ὥς, ὅπηνίκα ταῦτα ὁ προφήτης ἐθέσπιζεν, ἄλλος μὲν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐβασίλευεν, ἄλλος δὲ τῆς Σαμαρείας καὶ ἄλλος Ἰδουμαίων καὶ ἕτερος Μωαβιτῶν καὶ αὖ πάλιν ἄλλος Ἀμμωνιτῶν καὶ ἄλλος Ἀράβων; 5 καὶ Μαδυναῖοι μὲν καὶ Ἀμαληκῖται ὑπ' ἄλλοις ἡγεμόσιν ἐτέλουν, Γάζα δὲ καὶ Ἀσκάλων καὶ Ἄζωτος καὶ μέντοι καὶ Σιδῶν καὶ Τύρος καὶ Λαμασκὸς ὑπὸ διαφόρων ἀρχόντων ἰθύνοντο; τοῦ δὲ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα τεχθέντος 217 M. εὐθύς Ἀβγοустος Καῖσαρ ἐκράτησε πάντων καὶ τὰς ἐθναρχίας πάσας καὶ μερικὰς βασιλείας καταλύσας, ὥς ἔφην, τοῖς Ῥωμαίων οἷαξι πάντας ὑπέταξεν.

Ὅπερ καὶ Δαυὶδ προθεωρῶν καὶ προαναφωνῶν ἔψαλλεν· δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. 15 τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλα καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. καὶ μὴν αἱ τοπαρχίαι καὶ αἱ μερικαὶ βασιλεῖαι κατελύθησαν, δι' ἧς οὐδὲ βραχείας εἰρήνης ἀπήλκον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ πᾶσα πόλις καὶ χώρα ἐνοπλος ἦν τὰς ἐξάπινάως γινόμενας ἐφόδους δειμαίνουσα. ἐπὶ δὲ τοῦ κυρίου 20 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Δαυὶδ πάλιν λέγει· ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πληθὸς εἰρήνης. ἡ Ῥωμαίων βασιλεία τὰς μερικὰς βασιλείας, ὥς πολλάκις ἔφην, καταλύ-

13 Psalm. 45 (46), 9; 10. — 17—p. 298, 7 Theodoret. in Psalm. 46, 12 Migne Tom. 80, 1205 B. — 21 Psalm. 71 (72), 7 a Georgio Theodoreti textui additus.

1 τῆς] εἰς CV. — 3 ἐθέσπισεν FR ἐθεσπίσειεν B. — ἐβασίλευσεν ABHR. — 5 ἀμμωνιτῶν CP. — 6 μαδυναῖοι AV μαδυναῖοι F. — 7 σκάλων P ἀσκαλῶν (-ῶν A) ABCN. — 10 ἀπάντων B Theod. — ἐθναρχείας A ἐθναρχικὰς B. — 13 ὅπερ] ὥσπερ CR καθὰ B. — 16 ὅπλον ACFR Psalm. — 21 πάλιν δαδ PR. — 22 ἡ γὰρ ῥωμ. B ἡ ῥωμ. γὰρ F τοιγαροῦν ἡ ῥωμ. R. — 23 ὥς πολλάκις ἔφην om. B Theod.

7 ἄζωτος P. — 13 ὅπερ οὖν καὶ P. — 21 Ἰησοῦ Χριστοῦ] περὶ οὗ P. — λέγει] φησὶν P.

σασα καὶ μάχας, εἰρήνη βαθεῖα πανταχοῦ γέγονε καὶ τὰς
 τῶν ἀνθρώπων ἀκοὰς εὐτρεπίσασα τοῖς κηρύττουσι τὸν τῆς
 εἰρήνης πρύτανιν, ἀδεῶς λοιπὸν ὡς ἐν μιᾷ βασιλείᾳ διέδραμον
 καὶ τὴν σωτήριον διδασκαλίαν τοῖς ἀνθρώποις προσήνεγκαν.
 5 κατὰ μὲν οὖν τὴν ἱστορίαν οὕτως ἐκβέβηκε τό· ἀνταναιρῶν
 πολέμους καὶ τὰ ἐξῆς, τροπικώτερον δὲ εἴ τις ἐθέλοι νοῆσαι,
 ὄψεται τοῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας πολέμου τὴν παῦλαν. φησὶ
 γάρ· ἑταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν
 αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. τῆς θείας γὰρ βοήθειας
 10 ἐπιφανείσης νῶτα δέδωκαν οἱ πολέμιοι, καὶ αἱ πάλαι τέναν-
 218 M. τὰ φρονοῦσαι βασιλεῖαι ὑπέκλιναν τὸν ἀνχένα καὶ τὸν
 σωτήριον ζυγὸν ὑπεδέξαντο. τῇ γὰρ ἀληθείᾳ καὶ τῇ τῶν
 πραγμάτων μαρτυρίᾳ καὶ ταῖς παντοδαπαῖς θαυματουργίαις
 οἷόν τιτι φωνῇ χρησάμενος ὁ θεὸς τὸ οἰκεῖον ὕψος ὑπέ-
 15 δειξε καὶ δέους αὐτῶν τὰς ψυχὰς ἐπλήρωσεν. προειδὼς
 τοίνυν ὁ προφητικὸς λόγος τὴν Ἰουδαίων περὶ τὰς θείας
 γραφὰς παρερμηνεῖαν ἀπόνοιάν τε καὶ ἀθέτησιν ἔφη ὡς ἐκ
 προσώπου τοῦ προφητευσομένου ὥσπερ προασφαλιζόμενος
 αὐτοὺς καὶ λέγων· σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός,
 20 ὁ δηλαδὴ ταῦτα κατορθῶν καὶ ὅφ' ὑμῶν ἀθετηθεῖς, ὑψω-
 θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. ἡμῖν δὲ
 παραδηλῶν, τίς οὗτός ἐστιν, καὶ ὥσπερ συνευφραινόμενος
 ἐπάγει· κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν
 ὁ θεὸς Ἰακώβ. τοῦ δὲ Ἰακώβ τὴν μνήμην οὐχ ἀπλῶς
 25 ἐποιήσατο, ἀλλ' ἐπειδὴ πρῶτος ἐκεῖνος τὴν τῶν ἔθνων

7—15 Theodoret. in Psalm. 46, 7 Migne 1204 B. — 19 Psalm.
 45 (46), 11. — 23 Psalm. 45 (46), 12. — 24 — p. 299, 5 Theodoret.
 in Psalm. 45, 8 Migne 1204 C.

5 οὖν om. AB. — συμβέβηκεν N. — 6 ἐθέλοι m. 1 corr. ex
 θέλοι F θέλει BM. — 9 τῆς γὰρ θείας AF γὰρ om. B. — 15 προ-
 ιδὼς C προιδῶν A. — 16 Ἰουδαίαν RV τῶν Ἰουδαίων B. — 20 ὁ
 δηλαδὴ — ἀθετηθεῖς om. BCFR. — ὅφ' ἡμῶν DHV.

5 ἀνταναιρῶν P. — 21 ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ om. P.

προεθέσπισε κλήσιν. οὐκ ἐκλείψει, γὰρ φησιν, ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν, τὴν μεταβολὴν κἀνταῦθα τῶν ἐθνῶν προθεσπίζων εἰκότως τὸν τοῦ Ἰακώβ θεὸν τοῦ ταῦτα προειρηκότος ἔφη ταῦτα κατωρθωκέναι.

5

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Χρυσόστομός φησιν· οὐδὲν οὖν τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας χειρὸν ἦν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. ὥσπερ γὰρ ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι πάντες πρὸς ἀλλήλους διακείμενοι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἔσφαζον, πατέρες καὶ μητέρες παισὶν ἐπεμαίνοντο, οὐδὲν ἦν ἐσθηκός, οὐ φυσικὸς οὐ γράπτὸς νόμος, ἀλλ' ἀνατέτραπτο πάντα. μοιχεῖαι γὰρ διηνεκεῖς καὶ φόνοι καὶ κλοπαὶ καὶ πᾶν εἶδος κακίας διεπράττετο καὶ εἰς ἀρετὴν ἐλογλίζετο, πόλεμοι δὲ συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι κατὰ πόλιν καὶ χώραν καὶ κόμην καὶ οἰκίαν ἐγίνοντο καὶ εἰς ἀνδρείαν καὶ κλέος ἀνεκηρύττοντο, καὶ μέντοι καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις θύοντες καὶ μαντευόμενοι καὶ φαρμακεύοντες καὶ εἰδωλολατροῦντες θεοσεβεῖν ἐνόμιζον. τοῦ δὲ κυρίου ἡμῶν ἐλληλυθότος ἀπηλέγχθησαν ταῦτα πάντα ὡς θεοστυγῇ σαφέστατα, καὶ εἰρήνη βαθεῖα καὶ ἀρετὴ πλατεῖα ἐν τῷ κόσμῳ ἐμπολιτεύεται.

Τοιγαροῦν ἐν τῷ μα' ἔτει τῆς Αὐγούστου βασιλείας, ἐν 219 M.

1 Gen. 49, 10. — 15 Psalm. 105 (106), 37.

2 δ ABFMR. — 3 τὴν μετ. τῶν ἐθνῶν κἀνταῦθα F τὴν μετ. τῶν ἐθνῶν om. C. — 5 κατωρθωκέναι ABCMPR. — 6 οὐδὲν scr. cum P οὐδεὶς (οὐδ' εἰς A) rell. — 7 χείρων BFHR. — 11 ἀνέτετραπτο AC. — 12 ἐπράττετο BM. — 16 υἱοὺς αὐτῶν codd. praeter ADHP. — 18 εἰδῶλα λατρεύοντες BC εἰδωλολατρεύοντες R. — ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ FM. — 19 ἀπηλέχθησαν (ἀπηλλ. MR) ACHMPR. — πάντα om. BF. — 20 ἐν τῷ κόσμῳ om. FP. — 22 τῆς βασιλείας αὐγούστου AB.

6 ὁ θεὸς χρυσόστομος P. — 10 πασι P. — καὶ οὐδὲν P. — 15 καὶ ante κλέος om. P. — 16 τοῖς om. P. — 17 καὶ ante εἰδωλολ. om. P.

τῷ ,εφ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἤρχθη ὁ κατὰ Ἀντιόχειαν
 τῶν ἐτῶν ἀριθμός, καὶ Ἡρώδης μὲν ἐξ ἐθνῶν ἤδη βασι-
 λεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀνηγορευμένος, καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 5 Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος, καὶ τοῦ Ἡρώδου
 κακῶς τὸν βίον μεταλλάξαντος, πεπλήρωται τό· οὐκ ἐκλείψει
 ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, ὅς ἐστι Χριστός,
 ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς Ἡρώδης ἀλλόφυλος ὢν περιτμηθεὶς ἤρξε
 τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀρχιερέα κατέστησεν ἀλλογενῆ τὸν Ἀνά-
 νιον, ἐφ' οἷς ἐπαύθη κατὰ τὴν θείαν πρόρρησιν ἣ ἐξ
 10 Ἰούδα ἀρχὴ μέχρι τότε κρατήσασα. οἱ γὰρ ἱερεῖς προστή-
 κεσαν τῶν πραγμάτων, ἄχρις οὗ Πόμπιος Ῥωμαίων στρα-
 τηγὸς ἐπιστὰς τὴν μὲν Ἰερουσαλήμ κατὰ κράτος πολιορ-
 κεῖ, μιαινει δὲ τὰ ἅγια μέχρι τῶν ἀδύτων εἰσελθὼν τοῦ
 ἱεροῦ, τὸν δὲ ἐκ τῆς προγόνων διαδοχῆς μέχρις ἐκείνου
 15 τοῦ καιροῦ διαρκέσαντα βασιλέα τε ὁμοῦ καὶ ἀρχιερέα Ἀρι-
 220 Μ. στόβουλον δέσμιον ἐπὶ Ῥώμην ἐκπέμψας τὸ πᾶν Ἰουδαίων
 ἔθνος Ῥωμαίοις ὑπόφορον κατέστησεν. καὶ οὕτω πρῶτος
 ἀλλόφυλος Ἡρώδης, ὡς ἔφην, τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ἐγχειρί-
 ζεται, καθ' ὃν ἐναργῶς τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἐνστάσης
 20 ἐξέλιπον εἰκότως οἱ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς τε καὶ ἡγού-
 μενοι κατὰ τὴν ἱερὰν χρησμολογίαν. καὶ γὰρ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἐξ Ἰούδα ἦσαν κατὰ μητέρα, ἐπεὶπερ ὁ μέγας Ἀαρὼν
 221 Μ. τὴν τοῦ Ἀμιναδάβ θυγατέρα ἡγάγετο γυναῖκα, καὶ κατὰ
 τοῦτο συγγενεῖς ὑπῆρχον οἱ ἐξ Ἰούδα καὶ Λευὶ, ὅθεν

5 Gen. 49, 10. — 10—21 Euseb. Hist. eccl. I, 6. — 21—
 p. 301, 2 cf. Syncell. p. 599, 11.

6 ὧ] δ BCFLMR. — 8 ἀνάνηλον R ἀνανεῖλον BV ἀνάλ-
 ληλον A ἄνιον H. — 10 ἀρχιερεῖς F Eus. — προσετήκασιν BC
 FLR προσετηκεσίαν H. — 11 πομπήιος BFR πομπηῖος V. —
 18 Ἡρώδης ἀλλόφυλος N. — τὸ] τῶν V τὸ τῶν R. — 20 ἐξ-
 ἐλειπον CN. — 23 ἀμιναδάβ CDM ἀμιναδάμ BFRV.

1 ἤρθη P. — 2 μὲν om. P. — 6 Ἰοῦδα καὶ λευῖ P. — 9 ἡ
 om. P. — 14 δὲ] τε P Eus. — 15 ἀριστόβολον P.

ἡ ἐκ τοῦ Ἀαρὼν Ἑλισάβετ συγγενὺς εἴρηται τῆς Θεοτόκου Μαρίας.

Ἐκλειπόντων οὖν τῶν παρὰ Ἰουδαίοις ἀρχιερέων Ἡρώδης ἀλλόφυλος τυγχάνων βασιλεύς, ὡς εἴρηται, τῶν Ἰουδαίων καθίσταται, καθ' ὃν, τῆς Χριστοῦ γεννήσεως πλησια- 5 ζούσης, ἡ ἐκ προγόνων τῆς ἀρχιερωσύνης κατελύθη διαδοχῇ, καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ ἡγούμενος λαμβάνει τέλος. χριστοὶ γὰρ ἡγούμενοι ἦτοι ἀρχιερεῖς ἦσαν μέχρις Ἡρώδου, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνανεώσεως τοῦ ἱεροῦ, λήξαντες δὲ ἐπὶ Ὑρκανὸν ἔτεσι υπγ', ὅποσα καὶ 10 ὁ Δανιὴλ θεσπίζει λέγων· καὶ γνώσῃ καὶ συνήσῃ ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ζ' καὶ ἐβδομάδες ξβ'. αἱ γὰρ ξβ' ἐβδομάδες συμπληροῦσιν ἔτη υπγ', ὅσα τὰ τῆς ἀρχῆς ὑπάρχει τῶν χριστῶν ἡγουμένων. ὧν τελευταίου 15 Ὑρκανοῦ ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλωτισθέντος, Ἡρώδης ὑπ' Αὐγούστου παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν, μεθ' ὃν οἱ τοῦτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας. οὐκ ἐτι γὰρ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἀρχιερατικοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἀσαμωναίων ἦτοι Μακκαβαίων, ὡς φησιν Ἰώσηπος, ἱερῶντο 20 τῷ Θεῷ, οὐδ' αὖ πάλιν οἱ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωσέως νόμον ἐπίσημοι, ἀλλ' ἄσημοί τινες ἄλλοτε ἄλλος, καὶ οἱ μὲν

3 — p. 302, 4 Euseb. Chron. II p. 138 Schöne. cf. Chron. Pasch. p. 358, 13 Syncell. p. 586, 16; 585, 11. — 11 Dan. 9, 25. — 20 Joseph. Ant. XX, 247.

1 συγγενεὺς AH συγγενῆς (-ῆς F) CFLMV. — 3 ἐκλειπόντων BFRV. — 10 ἐπὶ Ὑρκανοῦ BN. — ἔτεσι om. A ἡγουν ἔτεσι N. — 11 ὁ om. BLR. — συνήσει AV συνέσῃ M. — 12 λόγον B λόγον R. — 14 τὰ om. BFR. — 16 ἀπ' αὐγούστου AC. — 19 ἱερατικοῦ B Eus. — 20 ἀσαμωναίων V et m. 2 D ἀσαμωνιαίων P ἀσαμοναίων B et recc. quidam ἀσσαμοναίων F. — ἱερῶν τῷ Θεῷ AHM ἱερῶντο Θεῷ R. — 21 μωυσέως HL.

8. 9 μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγ. ἦτοι ἀρχ. ἦσαν οἱ προεστηκότες τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους ἀρξάμενοι μὲν P Eus. — 10 ἔτεσι] ἐπιέτει P.

ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἐπ' ὀλίγω παρὰ τῶν Ῥωμαίων τὴν ἱερωσύνην ὠνούμενοι. διὸ καὶ Δανιὴλ προφητεύει λέγων· καὶ μετὰ τὰς ζ' καὶ ξβ' ἑβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα καὶ κρίμα οὐκ ἔσται, καὶ τὰ ἐξῆς.

5 Διελεῖς δὲ τὰς ο' ἑβδομάδας οὕτως· τὰς μὲν ζ' μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, 222 M. τὰς δὲ ξβ' συναπτομένης ταῖς ζ' εἰς τὸν χρόνον, ὃν κατέσχον οἱ χριστοὶ ἡγούμενοι. τὴν δὲ μίαν ἑβδομάδα, καθ' ἣν ὁ κύριος ἐκήρυξε τὴν καινὴν διαθήκην· ἥς ἑβδομάδος 10 ἐν τῷ ἡμῖς ἦλθεν ἐπὶ τὸ σωτήριον πάθος, καὶ ἤρθη ἐκ μέσου ἢ διὰ Μωσέως παραδεδομένη διαθήκη. καὶ ταῦτα μὲν Εὐσέβιος.

Ὁ δὲ Θεοδώρητος αὐτὸς ἔφη· καὶ δυναμώσει διαθήκην, φησὶν, πολλοῖς ἑβδομάς μίαν. καὶ ἐν τῷ ἡμῖς τῆς ἑβδο- 15 μάδος ἀρθήσεται θυσία καὶ σπονδὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα ἐρημώσεως. συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. ἐν γὰρ ταύτῃ διαθήκῃ δέδοται καινὴ τοῖς πιστεύουσιν καὶ δυνάμει ἀπάσης αὐτοὺς ἐπλήρωσεν, ἐπεὶ μεσουσῆς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἢ κατὰ νόμον ἤρθη θυσία, τῆς ἀλη- 20 θινῆς προσφερομένης θυσίας. καὶ οὐ μόνον ἡ θυσία ἐκείνη παυθήσεται, ἀλλὰ καὶ βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ ἱερὸν δοθήσεται. σημείον δὲ τῆς ἐρημίας ὑπέφηνε γενέσθαι εἰ-

2 Dan. 9, 26. — 5—12 Euseb. ex deperdito commentario in Daniele? — 13—20 Theodoret. in Dan. 9, 27 Migne Tom. 81, 1481 B. — 20—p. 303, 7 *ib.* 1484 C.

1 ἀρχιερωσύνην FL Eus. — 5 διέλειξ AF. — 7 συναπτο-
 μέναις CDV συναπτομένης L συναπτομένων H. — 9 ἐκήρυξεν
 ὁ κύριος B ὁ κύριος om. F. — 10 ἡμῖς R. — 14 ἡμῖς CL
 ἡμῖς R. — 16 συντέλεια (-λεία CDH) CN. — 17 ταύτῃ τῇ
 διαθήκῃ CLMV. — 20 καὶ οὐ μόνον—22 δοθήσεται om. L.
 — 21 ἀλλὰ—22 δοθήσεται om. codd. praeter APV. — 22 ἐρη-
 μώσεως AV.

3 ἐξολοθρευθήσεται—5 ἑβδομάδας om. P ex homoeotel. —
 12 εὐσέβιος P. — 13 δὲ om. P. — πολλοῖς φησι P (φησι om.
 Theod.). — 20 ἐκείνη φησὶ παυθήσεται P Theod.

κόνες τινὲς ἀπηγορευμέναι τῷ νόμῳ εἰς τοῦτον εἰσκομιζόμεναι. καὶ γὰρ τοῦτο πεποίηκε Πιλάτος νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν τὰς βασιλικὰς εἰσκομίσας εἰκόνας παρὰ τὸν νόμον. ὅπερ δὴ καὶ ὁ κύριος εἶπεν· ὅταν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου Δανιήλ, γινώσκετε 5 ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. ταῦτα δὲ λέγων ἐσήμαινε τὸ τάχος τῆς καταληψομένης αὐτοὺς πανωλεθρίας. καὶ ἵνα μὴ νομίσωσιν Ἰουδαῖοι πάλιν ἀπολήψεσθαι τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν προτέραν εὐπρέπειαν, ἐπήγαγεν· καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. 10 ἕως γάρ, φησὶν, τῆς τοῦ κόσμου συντελείας ἡ τῆς ἐρημώσεως συντέλεια μένει μεταβολὴν οὐ δεχομένη. τοῦτο καὶ Δανὺδ ἔφη· ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν, καὶ γνώσκονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. οἳ γε μᾶλλον γνώσκονται, ὅταν ἴδωσι τὸ 15 σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ. τότε γὰρ ὄψονται κατὰ φυλὰς φυλὰς τοῦτο καὶ εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. 223 M.

Ἰστέον δὲ ὡς Ἑβραῖοι κατὰ τὸν τῆς σελήνης δρόμον ἀριθμοῦντες τὸν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ἰα' περισσοτέρας ἀποφαίνουσιν, ἅς καὶ ἡμεῖς ἐμβολίμους καλοῦμεν. ὁ γὰρ τῆς 20 σελήνης δρόμος ἐν ἡμέραις κθ' καὶ ὥραις 5' συμπληροῦται.

4 Matth. 24, 15 Marc. 13, 14 Luc. 21, 20. — 7—17 Theod. l. l. 1485 A. — 13 Psalm. 58 (59), 14. — 15 Matth. 24, 30 Joh. 19, 37 Zach. 12, 10. — 18—p. 304, 21 Theodoret. in Dan. 9, 25 Migne 1477 B.

1 εἰς τοῦτο A εἰς τούτῳ V. — 2 πιλάτος L. — 3 εἰσκομίζων B om. A. — 5 διὰ δανιήλ τοῦ προφήτου BM. — 7 τάχος] τέλος RV. — πανωλεθρίας CLN. — 8 νομίσουσι CP. — οἱ Ἰουδαῖοι BCFLRV. — 10 συντέλεια (-εἰα DH) ACNPR. — 12 μένη ACMD μενεῖ FL Theod. — καὶ om. BM. — 13 ὑπάρξουσιν AC FHM RV. — 17 φυλὰς alterum om. FV Theod. eras. in L *expunctum in P incert. q. m.*

12 μένει — 13 ἔφη om. P. — 13 ὀργῇ] ἡμέρα P. — 14 τῷ Ἰακώβ P. — 16 τοῦ ἀνθρώπου om. P.

οὕτω δὲ καὶ ἀριθμοῦντες ἡμερῶν τινδ' ποιοῦσι τὸν ἐνιαυτόν. ἐπεὶ οὖν ὁ ἀρχάγγελος τῷ Δανιὴλ προσδιαλεγόμενος, ἀνδρὶ Ἑβραίῳ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν διδάσκων τὸν συνήθη πάντως ἀριθμὸν ἔλεγεν, ἀναγκάως δεῖ προσ-
 5 θεῖναι τὰ ἀπὸ τῶν ἐμβολίμων ἔτη συναγόμενα. τούτων γὰρ προστιθεμένων τὰ υπγ' ἔτη εὐρεθῆσονται κατὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν ἀριθμὸν, ἅπερ συνάγουσι καὶ αἱ ζ' καὶ ξβ' ἑβδομάδες. διεῖλε δὲ αὐτὰς οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πραγμάτων τινῶν προσημαίνων μεταβολάς. οὐκοῦν ἀπὸ μὲν τῆς οἰκοδομῆς Ἱερου-
 10 σαλήμ, ἣτις ἐγένετο ἐπὶ Νεεμίου καὶ Ἑσδρα, μέχρις Ὑρκανοῦ τελευταίου ἀρχιερέως ἐκ τῶν Ἀσαμωναίων εἴτ' οὖν Μακκαβαίων, ὃν Ἡρώδης ἀνεῖλεν, ὁ τῶν ξβ' ἀριθμὸς συμπληροῦται, ἀπὸ δὲ τῆς ἐκείνου σφαγῆς μέχρι τῆς τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐπιφανείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Ἰορδάνην ἀφίξεως αἱ
 15 λοιπαὶ ζ' ἑβδομάδες τέλος λαμβάνουσιν. ἐν ᾧ χρόνῳ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Ὑρκανοῦ μέχρι τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας παρὰ νόμῳ λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς ἐγίνοντο. καὶ τοῦτο δηλῶν Ἰωσήπος ἔφη τὴν δὲ βασιλείαν Ἡρώδης παρὰ Ῥωμαίων ἐγγειρωθεὶς οὐκέτι τοὺς ἐκ τοῦ Ἀσαμωναίου γένους, ἀλλὰ
 20 τισιν ἀσήμεοις καὶ μόνον Ἑβραίοις οὖσι τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένειμεν. καὶ μετὰ τὰς ξβ' ἑβδομάδας, φησὶν, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα καὶ κρίμα. ὥς εἶναι δηλὸν ὅτι τὰς ξβ'
 224 M. ἑβδομάδας <προτέταχε> καὶ μετὰ ταύτας τὰς ζ', ἐν αἷς

18 Joseph. Ant. XX, 247. — 21 — p. 305, 8 Theodoret. in Dan. 9, 26 Migne 1480 B.

1 καὶ οἱ ἀριθμοῦντες RV. — 3 διδάσκων] συνάγων N. — 4 δεῖ] δὴ CV δὴ δεῖ L δ' οὖν F οὖν δεῖ R. — 7 καὶ ante αἱ om. BFR αἱ om. CH. — 10 νεμίου BCFL. — 11 ἀσαμωνέων V ἀσαμοναίων B ἀσσαμωναίων (-ωνέων DM -οναίων F -ονέων H) ACFLNP. — εἴτουν AFR ἤτουν (ἦτ. C) CN ἤτοδν P ἦτ' οὖν L. — 12 ξβ' ἐτῶν CFV ξβ' ἑβδομάδων BR Theod. — πληροῦται CDFV. — 16 τοῦ om. ABLNR. — 19 τοῖς BF. — ἀσαμωνέου V ἀσαμοναίων B ἀσσαμωναίου (-ωνέου D -οναίου AF) ACFNP. — 21 μετὰ om. AC. — 23 προτέταχε add. ex P om. rell. (προτέρας τέταχε Theod.) — μετὰ ταῦτα BCDM.

ἔφησεν ἐξολοθρευθῆσθαι χρίσμα, τοῦτ' ἔστι τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν τοῖς ἀρχιερεῦσιν. εἰ γὰρ καὶ ἐχρίοντο, ἀλλὰ παρانونόμως καὶ παρ' ἁξίαν. ἕως, γὰρ φησιν, χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ξβ'. τῷ γὰρ ἡγουμένῳ Χριστῷ καὶ σωτῇρι τὰς ἐπταπλασιαζούσας ἑβδομάδας τέθεικεν, ἵνα γινώμεν ὡς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ἄνω ἀριθμεῖν βουλόμενοι τὰς ζ' πρότερον ἑβδομάδας εὐρήσομεν καὶ τότε τὰς ξβ'. εἴτα λέγει καὶ τὴν μέλλουσαν ἐρημίαν τῆς πόλεως καὶ τῆς παρانونομου ἀρχιερωσύνης φάσκων· καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ. ἡγούμενον γὰρ τὴν ἀλλόφυλον ἔφη βασιλείαν καὶ τὴν παράνομον ἀρχιερωσύνην.

Οὕτω γε μὴν καὶ ὁ θεῖος Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἔφη· οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰουδα, φησίν, οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται. σημεῖον οὖν ἔδωκε τῆς Χριστοῦ παρουσίας τὸ παύσασθαι τὴν ἀρχὴν τῶν Ἰουδαίων. εἰ γὰρ μὴ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίους εἰσίν, οὐπω ἦλθεν ὁ Χριστός. εἰ ἔχουσι τὸν ἐκ γένους Ἰουδα καὶ Δαυὶδ εἰς ἄρχοντας, οὐπω ἦλθεν ὁ προσδοκώμενος, ὁ δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ κατὰ τὸν προφῆτην Ζαχαρίαν. ἐκλειπόντων τοίνυν τῶν ἐξ Ἰουδα ὁ ἀλλόφυλος Ἡρώδης βασιλεύει. λέγει γὰρ καὶ ὁ προσδιαλεγόμενος ἄγγελος τῷ Δανιήλ· καὶ γνώσῃ καὶ συνήσῃ, ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ

8—12 Theodoret. *ib.* Migne 1481 A. — 13—20 Cyrill. Hierosol. Catech. XII, 17 Migne Tom. 33, 745 A. — 14 Gen. 49, 10. — 19 Gen. 49, 11. — 20 Zach. 9, 9. — 21—p. 206, 13 Cyrill. XII, 19 Migne 748 B. — 23 Dan. 9, 25.

1 ἐξολοθρευθῆσεται (ἐξωλ. B) BHM Theod. — τὴν om. CL. — 5 τὰς ζ' πλασιαζούσας C τὰς ἐπτὰ (ζ' H) πλησιαζούσας BFN (ἐπτὰ πολλαπλασιαζούσας Theod.). — 6 ἀπὸ] ἐπὶ BR. — 7 πρῶτον CF. — εὐρήσωμεν ACLN. — 10 ἅγιον διαφθείρει A ἅγιον διαφθαρεῖ FHM ἀγίασμα φθείρει D. — 15 δ BCFLR. — 19 ἄρχοντα BHMR (εἰς ἀρχ. om. Cyr.). — 21 ἐκλειπόντων BFV ἐκλοιπόντων M. — 23 συνήσει ACMPV συννοίῃ H συνήσ. *compendio scr.* R. — λόγον BV λόγον R.

ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως χριστοῦ
 ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ξβ'. ἐξήκοντα δὲ καὶ
 δύο ἑβδομάδες ἔτων συνάγουσιν ἔτη ὑπγ'. ἐπεὶ οὖν μετὰ τὸ
 οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ὑπγ' ἔτη διήλθον, καὶ τῶν ἀρχόντων
 5 ἐκλειπόντων ἔρχεται τις ἀλλόφυλος βασιλεύς, ἐφ' οὗ γεννᾶται
 225 Μ. ὁ Χριστός. Δαρεῖος γοῦν ὁ Μῆδος ἐκέλευσε τὴν Ἱερουσα-
 λὴμ οἰκοδομηθῆναι τῷ ἔκτῳ μηνὶ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας,
 πρῶτῳ δὲ ἔτει τῆς καθ' Ἑλλήνας ξς' Ὀλυμπιάδος. Ὀλυμπίας
 δὲ παρ' Ἑλλήσι καλεῖται ὁ κατὰ δ' ἔτη συντελούμενος ἀγὼν
 10 διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν
 κατ' ἔτος ὥρων γ' συντελουμένην ἡμέραν. Ἡρώδης δὲ βασι-
 λεύει τῇ ρπς' Ὀλυμπιάδι, τετάρτῳ ἔτει ταύτης. ἀπὸ οὖν τῆς
 ξς' εἰς τὴν ρπς' γίνονται μεταξὺ ρκ' Ὀλυμπιάδων ἔτη ὑπγ'.
 αἱ τοίνυν ο' ἑβδομάδες εἰς τὸν ἐπὶ Χριστοῦ συντελοῦνται
 15 χρόνον κατὰ τοὺς Ἰουδαίων ἀριθμούς. ἐκείνοι γὰρ κατὰ
 τὸν σεληνιακὸν δρόμον τοὺς ἐνιαυτοὺς ἀριθμοῦσιν, ὡς ἔστι
 πρόχειρον εἰπεῖν τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς κθ'
 ἡμισυν, ὡς τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τξε', τοῦ δὲ
 σεληνιακοῦ τνδ', ὡς τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν
 20 ἡμέρας ια' τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν Ἑλληνες καὶ
 Ἰουδαῖοι μῆνας γ' ἐμβολιμαίους ἔτεσιν ὀκτὼ παρεμβάλλουσιν.
 εἰ τοίνυν ζητεῖς τὸ αἴτιον τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ἀκουσον.
 μετὰ γὰρ τὴν ἐκ παραδείσου ἀπόπτωσιν ἔγνω Ἀδὰμ Εὖαν
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ δεύτεροι γεγόνασιν διάδοχοι τῆς ἀν-

22 — p. 308, 3 Excerpta e Cyrill. XII, 5—8 Migne 729 C sqq.

5 ἐκλειπόντων BFV λειπόντων HM. — 7 μηνί] ἔτει L m. 1
 in mg. ἐνιαυτῷ F (μὲν ἔτει Cyr.). — αὐτοῦ BCFLV. — 10 τὸν
 — δρόμον codd. praeter B et Suid. v. Ὀλυμπίας. — 17 εἶναι παρ'
 αὐτοῖς ἡμερῶν codd. praeter AP et Suid. v. ἐνιαυτός. — 18 ἡμισυν
 om. A et Suidae codd. plerique. — 19 ἐνιαυτὸν παραλλάσσειν N. —
 20 ἡμέρας — ἐνιαυτόν om. C. — τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτόν om. FN.
 — τὸν δὲ σεληνιακὸν ἐνιαυτόν V τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ Suid.
 — 21 παραβάλλουσιν BCHLMRV παραλαμβάνουσιν D. — 22 τὸν
 αἴτιον BCHLMV. — 23 εὖαν DP om. M et recc. quidam, alii
 m. 1 in mg. add.

θρώπων γενεᾷς Κάϊν καὶ Ἀβελ. καὶ Κάϊν ἀνθρωποκτόνος
 πρῶτος. καὶ κατακλυσμὸς ὕστερον ἐπεχύθη διὰ τὴν τῶν 226 M.
 ἀνθρώπων πολλὴν πονηρίαν, πῦρ ἄνωθεν κατέβη ἐπὶ
 Σόδομα διὰ τὴν αἰσχροργίαν. ἐξελέξατο μετὰ χρόνους ὁ
 θεὸς τὸν Ἰσραήλ, ἀλλὰ καὶ οὗτος διεστράφη καὶ ἔτραν- 5
 ματίσθη. ἀπεστάλησαν προφῆται μετὰ Μωσέα θεραπεῦσαι
 τοῦτον, ἀλλ' ἰατρούσαντες ἀπεθρήνουν μὴ περιγεγόμενοι τοῦ
 πάθους, ὥστε λέγειν αὐτοὺς· ἀπόλωλεν εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς
 γῆς, καὶ ὁ κατορθὼν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει. καί· πάν-
 τες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡχραιώθησαν. οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστό- 10
 τητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. καί· ἄρα καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεῖα
 καὶ φόνος κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς. τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς
 θυγατέρας ἔθυσαν δαιμονίοις, οἰωνίζοντο καὶ ἐφαρμακεύ-
 οντο. καὶ ἀπλῶς μέγιστον ἦν τὸ τραῦμα τῆς ἀνθρωπότητος
 ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἦν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε 15
 ἔλαιον οὔτε καταδέσμους. εἶτα οἱ προφῆται δεινῶς ἀπο-
 κλαιόμενοι καὶ ἀποροῦντες ἔλεγον· τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ
 σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; καί· κύριε, κλῖνον οὐρανούς καὶ
 κατὰβηθι, ὑπερβαίνει γὰρ τὴν ἡμετέραν ἰατείαν τὰ τῆς
 ἀνθρωπότητος τραύματα. τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν 20
 καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ ἀδιόρθωτον ἡμῖν

8 Micha 7, 2. — 9 Psalm. 13 (14), 3. — 11 Hosea 4, 2. —
 12 Psalm. 105 (106), 37. — 13 II. Chron. 33, 6. — 17 Psalm. 13
 (14), 7. — 18 Psalm. 143 (144), 5.

2 ἐπεχύθη MP. — 2. 3. τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων πον.
 codd. *praeter* AP (Cyr.). — 3 κατέβη *om.* codd. *praeter* AP
 (Cyr.). In B *post* σόδομα *add.* κατέβη. — 4 καὶ ἐξελέξατο PV.
 — 5 οὕτως L οὕτως P. — 6 μωυσέα CFNRV μωϋσέως B. —
 9 ὑπάρχει] ἔστιν NRV. — 12 ἐκκέχυται CFLNRV ἐκκέχυντο B.
 — 18 κλῖνον κύριε F κύριε *om.* D. — οὐρανούς σου BP Psalm.

7 περιγεγόμενοι P (περιγεγόμενοι Cyr.). — 8 ὡς λέγειν P
 Cyr. — αὐτοὺς *om.* P. — 11 ἄρα P. — 15 οὐκ ἦν αὐτῶ ὀλο-
 κληρία οὐκ ἦν μάλ. ἐπιθ. P Cyr. — 18 *Post* Ἰσραήλ P *add.* *cum*
 Cyr.: καὶ γεννηθήτω ἡ χεὶρ σου κύριε ἐπ' ἀνδρα δεξιᾶς (δεξιὰ P)
 σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ, καὶ οὐ μὴ
 ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ [Psalm. 79 (80), 18; 19].

τὸ κακόν. σοῦ λοιπὸν δεῖται τοῦ διορθωτοῦ καὶ σωτήρος.
ἐπακούσας οὖν τῆς δεήσεως τῶν προφητῶν ὁ κύριος κατήλθε
φάσκων· ἰδοὺ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ ὑμῶν. καὶ
ἔσομαι πάντων θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. καὶ οὐ
5 μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ. γινῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσί με
ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου, ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀμαρτίαις καὶ ἀδικίαις αὐτῶν.

- 227 M. Ὁ δέ γε Ἡρώδης ἔσχεν υἱοὺς ὁμωνύμους αὐτοῦ καὶ
10 διωνύμους τρεῖς· Ἡρώδην Ἀντίπαν τὸν καὶ τὸν πρόδρομον
ἀποτεμόντα, ἐφ' οὗ καὶ ὁ κύριος ἐσταυρώθη· καὶ Ἡρώδην
Φίλιππον, ᾧ πρῶτον Ἡρωδιὰς συναφθεῖσα θυγατέρα Σα-
λώμην ἔσχε τὴν καὶ ὀρχησαμένην· καὶ Ἡρώδην Ἀγρίππαν
τὸν καὶ Ἰάκωβον ἀνελόντα τοῦ Ζεβεδαίου. πρὸς ὃν τοῦ
15 δῆμου ἐπιφωνοῦντος τότε· φωνῇ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου,
δίκην ἔδωκεν αὐτίκα. στολὴν γὰρ ἐξ ἀργύρου πεποιημένην
περιθέμενος καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐλθὼν καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ
βήματος καθίσας ἐδημηγόρει. τῆς δὲ ἡλιακῆς ἀκτίνος προσ-
πεσούσης τῷ ἐνδύματι, καὶ λαμπηδὼν τῇ αὐγῇ τῆς ἐσθῆτος
20 ἀνακραθεῖσα τὰς ὄψεις τῶν περιεστώτων κατήστραπτεν. καὶ
ἀωρηθέντες ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εὐφημήσαντες,

3 Zach. 2, 10. — 4 Jer. 38 (31), 33 sqq. — 9—14 cf. Leo
Gramm. p. 58, 4. — 14 — p. 300, 3 Act. Ap. 12, 21 sqq. cf. Joseph.
Ant. XIX, 344 Euseb. H. eccl. II, 10 Syncell. p. 629, 13.

7 καὶ om. codd. (Jer.) *praeter* AP. — ἵλεος AFM. — 10 ἀν-
τίπα A ἀντίπατρον B. — τὸν ante πρόδρομον om. HMV. —
12 Ἡρωδιὰς ACF. — 14 ἀνελόντα τὸν τοῦ BF. — 15 φωνῇ CDF
compendio scr. in B. — 16 πεποιημένην om. N. — 19 καὶ om.
F Suid. v. Ἡρώδης. — 21 ἀωρηθέντες (ἀωρ. lit. ex ἀωρ. P) CDHP
ἀωρισθέντες A αἰωρηθέντες (έωρ. R) RV ἀεωρηθέντες L αἰωρη-
θέντων Suid. ὠρισθέντες B. — ἐπὶ τοῦτο ACLMP. — εὐφημί-
σαντες AL εὐφημείσαντες P.

1 τοῦ om. P. Cyr. — 2 καὶ ἐπακούσας οὖν P. — 6 αὐτοῦ
λέγων· γινῶθι P Jer. — ὅτι] καὶ P. — 8 καὶ ταῖς ἀδικίαις P. —
10 Ἡρώδην τὸν ἀντίπατρον τὸν καὶ τὸν πρ. P *sed* τὸν et τρον
τὸν καὶ τὸν m. 2 in lit. — 16 ἔδωκεν P. — 18 προπεσούσης P.

ἐπαίρεται πλέον ὁ δειλαιο. ὃν εὐθὺς ἄγγελος κυρίου ἐπάταξεν ἀθρόως, καὶ ἀνεπήδησε τῆς καθέδρας ἐκ τοῦ παρατάεσθαι δεινῶς τὴν γαστέρα αὐτοῦ.

Τὸν δὲ θεῖον Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον [τὴν ὁδὸν] τὴν ἐπὶ θάνατον ὁ κατήγορος αὐτοῦ καὶ μεταμεληθεὶς προσέπεσε 5 τοῖς ποσὶ τοῦ ἀποστόλου λέγων· συγχώρησόν μοι, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ὅτι μεταμεμέλημαι ἔφ' οἷς ἐλάλησα κατὰ σου. 228 M. ὁ δὲ μακάριος παραυτίκα τοῦτον καταφιλήσας εἶπεν αὐτῷ· εἰρήνη σοι, τέκνον, εἰρήνη σοι καὶ συγχώρησις τοῦ πταισματος. ὁ δὲ μετὰ φωνῆς μεγάλης εὐθὺς Χριστιανὸν ἔαν- 10 τὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσε καὶ οὕτω συγκαταριθμηθεὶς τῷ ὕπ' αὐτοῦ κατηγορηθέντι σὺν αὐτῷ καὶ τὸ βραβεῖον τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκατο.

Ὁ δὲ ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ σκώληκας ἐκβράζων ἔλειπεν τὸν βίον κατέλυσεν ὥσπερ καὶ ὁ 15 δυσσεβέστερος αὐτοῦ πατήρ. καὶ γὰρ κἀκεῖνος τὰ ἐπιχειρα τῆς κατὰ Χριστοῦ καὶ τῶν ὁμηλικῶν αὐτοῦ τόλμης ἔτι περιὼν τῷ βίῳ κομισάμενος αἰσχίστῳ μὶσθῷ τὸν βίον κατέστρεψεν. ὃνπερ ἐνδίκως ὡς ἄδικον ἢ δίκῃ μετελθοῦσα τὰ

4—13 cf. Euseb. H. eccl. II, 9. — 16—p. 311, 13 cf. Euseb. H. eccl. I, 8, 3 sqq. ordine mutato.

4. 5 τὴν ἐπὶ θάνατον ὁδὸν FLN τὴν ὁδὸν om. P Suid. — 7 τοῦ θεοῦ om. BP. — μεταμέλημαι (μεταμέλλ. L) CFLHMR m. 1 corr. in F. — ἐπλημέλησα AV. — 9 εἰρήνη σοι post τέκνον bis scr. in NRV. — 14 Ἡρώδης θλιβόμενος τὴν γαστέρα καὶ φθειρόμενος B θλιβόμενος pro φθειρόμενος F. — 16 δυσσεβέστατος AL Suid. — 19 ὥπερ CV.

3 αὐτοῦ τὴν γαστέρα P. — 4 δέ γε θεῖον P. — 5 κατηγορήσας P. — 6 εἰς τοὺς πόδας τοῦ δικαίου λέγων P. — 7 κατὰ σοῦ. καὶ ὁ μὲν ἐπισχὼν μικρὸν (ὀλίγον σκεψάμενος Eus.) καὶ παραυτίκα τοῦτον κατεφίλησε λέγων P. — 9 εἰρήνη σοι καὶ συγχ. τοῦ πταισματος om. P Eus. — 11 ἀνηγόρευσε ἐπὶ πάντων P. — 12 τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς ἀνωκλήσεως ἔτυχεν P. — 14 συνεχῶς οὖν ὑπὸ τοῦ ἀληθδόνος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας P. — 15 ἐκβράσας ἔλειπεν τὴν ζωὴν ὥσπερ — πατὴρ κατέλυσεν P.

μετὰ τὴν ἐνθὲνδε ἀπαλλαγὴν διαδεξόμενα τὸν ταλαίπωρον
 κολαστήρια διεδείκνυ φανερώς προοίμια. εὐθὺς γὰρ κατα-
 λαβοῦσα τοῦτον θεήλατος καὶ ὀλέθριος μάστιξ εἰς θάνατον
 ἀργαλέον συνήλασεν. ἐνθεν γάρ, φησὶν Ἰώσηπος, αὐτοῦ τὸ
 5 σῶμα ἡ νόσος διαλαβοῦσα ποικίλοις πάθεσιν ἐμέριζεν. πυ-
 ρετὸς μὲν γὰρ λάβρος ἦν, κνισμὸς δὲ ἀφόρητος τῆς ἐπι-
 φανείας ὅλης καὶ κόλου συνεχεῖς ἀλγηδόνες καὶ περὶ τοὺς
 πόδας οἰδήματά τινα δυσώδη τοῦ τε ἥτρου φλεγμονὴ καὶ
 αἰδοίου σηπεδῶν σκώληκας γεννῶσα, καὶ πρὸς τούτοις ὀρ-
 10 θόπνοια καὶ δύσπνοια καὶ σπασμοὶ τῶν μελῶν ἀπάντων
 αὐτῷ καθεστήκασιν, ἀηδὴς δὲ ἀποφορὰ ἐκ τοῦ συνεχοῦς
 ἄσθματος ἐξεπορεύετο, ὥς τοὺς ἐπιθειάζοντας ποινην θεή-
 λατον εἶναι λέγειν. τούτοις δὴ οὖν καὶ τοῖς τοιούτοις
 πάθεσιν ἐπὶ πλείονα χρόνον περιαντλούμενος τοσοῦτον εἶχε
 15 τὸν πόνον ἀνύποιστον, ὥς καὶ αὐτόχειρα ἑαυτοῦ γενέσθαι
 κατατολμήσαντα. αἰτήσας γὰρ μῆλον ὁμοῦ καὶ μάχαιραν,
 ὥς δῆθεν ἐπιθυμῶν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἀπογεύσασθαι, καὶ
 λαβὼν ἀνέτεινε τὴν χεῖρα κατὰ τοῦ λαιμοῦ πληξάιν βουλό-
 μενος, καὶ ἔπληξεν ἅν, εἰ μὴ τις τῶν θεραπεόντων θεασά-
 20 μενος ταχέως τὴν μάχαιραν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ μόλις
 ἀπέσπασεν. ἐπὶ πλείον οὖν ταῖς ὀδύναις βασανιζόμενος καὶ
 τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀλέξανδρον
 229 M. προσκαλεσάμενος ὑπέθετο αὐτοῖς, ὥστε τοὺς τῶν Ἰουδαίων
 ἐξάρχους καθεῖρξαι εἰς τὸν ἱππόδρομον, καὶ τελευτήσαντος
 25 αὐτοῦ παραχρῆμα τούτους ὑπὸ τοῦ στρατοῦ δεινῶς ἀναιρε-

4 Joseph. Bell. Jud. I, 656 sqq. (cf. Ant. XVII, 168 sqq.).

3 μάστιγξ BDMR. — 4 ἀργάλεον A ἀργαλαῖον FN ἀργά-
 λαιον CLP ἀργαλέως RV. — 6 λαύρος C λαύρος BFRV λάυρος L.
 — κνισμὸς BRV. — 7 κόλου BHV κώλου R ἀφεδρωδός L. —
 8 ἥτρου codd. praeter RV. — 11 ἀηδὴς P ἀειδὴς ACDMV. —
 18 χεῖρα] μάχαιραν codd. praeter AP (δεξιάν Jos.). — 25 τοῦ
 om. BD.

1 ταλαίπωρον] ἄθλιον P.

θῆναι, ἵνα μὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡ ἡμέρα χαρᾶς τοῖς Ἰουδαίοις ἀλλὰ πένθους πρόξενος γένηται. καὶ ταῦτα διαταξάμενος καὶ λίαν ὑδριάσας καὶ μετὰ πολλῶν ἀλγηδόνων τὴν ψυχὴν ἀπορρήξας, εὐθὺς ἡ Σαλώμη πάντα διαπραξάμενη τοῖς Ἰουδαίοις εἰς μέγα πένθος καὶ θρήνος αὐτοὺς 5 ἐνέβαλεν. ὅσαις μὲν οὖν πρὸς ταῖς λοιπαῖς αὐτοῦ κακουγίαις τὰς κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ νομισθεῖσας εὐπραγίας ταῖς κατὰ τὸν οἶκον ἐπαλλήλοις ἡμαύρωσε συμφοραῖς γυναικὸς καὶ τέκνων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν μάλιστα πρὸς γένους ἀναγκαιοτάτων τε καὶ φιλότατων μισαιφονίαις οὐδὲ οἶόν τε 10 νῦν καταλέγειν, τραγικὴν ἔπασαν δραματουργίαν ἐπισκιάζουσης τῆς περὶ τούτων ὑποθέσεως, ἣν εἰς πλάτος ἐν ταῖς κατ' αὐτὸν ἱστορίαις Ἰώσηπος διελήλυθεν.

[γ'. Περί Τιβερίου.]

Μετὰ δὲ Αὔγουστον ἐβασίλευσε Τιβέριος υἱὸς αὐτοῦ 15 ἔτη κγ'. ὃς κτίσας πόλιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ χώρα παρὰ τὴν λίμνην ἐκάλεσεν αὐτὴν εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα Τιβεριάδα. ἐφ' οὗ μέγας σεισμὸς γενόμενος κατήνεγκε πόλεις ἕως ἐδάφους ιγ', Ἐφεσον, Μαγνησίαν, Σάρδην, Μοστίνην, Αἰγάιν, Ἱεροκαισάρειαν, Φιλαδέλφειαν, Τίμολον, Κύμην, Μυρίναν, Ἀπολ- 20 λωνίαν, Δίαν, Ἱρκανίαν. καὶ ἐν μὲν τῷ ιε' ἔτει τῆς αὐτοῦ

16—17 Malalas p. 235, 9. — 17—21 Euseb. Chron. II p 146 Schöne (cf. Syncell. p. 603, 16). — 21 Luc. 3, 1.

1 εἰ ante τοῦ θανάτου m. 1 spr. vers. add. B. — χαρᾶς F χαρᾶ M χαρὰ ABCRV. — 5 τοὺς Ἰουδαίους BFR. — θρήνον RV. — αὐτοὺς om. BCFR. — 8 ἐπ' ἀλλήλοις B ἀλλεπαλλήλοις F. — 13 κατ' αὐτῶν CFV et L m. 1 corr. ex κατ' αὐτὸν. — 16 Ἰουδαίων BFN RV. — 19 σάρδεις B Eus. — μοστήνην AF. — λιγάν BV λιγάκην R αἰγάην F (Αἰγαί Eus.). — ἱεροκεσάρειαν AP ἱερωκεσσάρειαν C. — 20 φιλαδέλφιαν ACFLM φιλαδελφίαν P. — μύριναν BV μύρηνην R μυρρήνην F μαρίναν M. — ἀπολλώνιαν LV ἀπολλωνίαν BF ἀπολλώνιαν M.

1 ἡ om. P. — 13 κατ' αὐτὸν m. 2 corr. ex καὶ αὐτὸν P.

βασιλείας ὁ κύριος ἡμῶν βαπτισθεὶς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγ-
 ματος ἀπήρξατο, ἐν δὲ τῷ ἰη' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ σταυ-
 ρωθείς ὁ κύριος ἀνίσταται τῇ καθ' τοῦ Φαμενώθ μηνὸς ἥτοι
 230 M. Μαρτίου τοῦ πρωτοκρίστου μηνὸς Νισὰν παρ' Ἑβραίοις
 5 λεγομένου κε', ἐπιφωσκούσης κυριακῆς μιᾶς σαββάτων τῆς
 πρώτης καὶ ἀρχῆς καὶ τιμιωτάτης τῶν ἡμερῶν ἡμέρας, περὶ
 ἧς ἔφη Μωϋσῆς· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν. καί· αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, ἣ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεός. διό φησιν ὁ Δαυὶδ· αὕτη
 10 ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλισώμεθα καὶ εὐφραν-
 θῶμεν ἐν αὐτῇ. ἥτις ἐστὶ τὸ κυριακὸν πάσχα Μαρτίου κε',
 ὡς εἴρηται.

Περὶ ἧς γέ τοι καὶ ὁ μέγας ἔφη Χρυσόστομος· εἰ οὖν
 ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη Χριστός, ὥς αὐτὸς ἔλεγεν· δεῖ
 15 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
 καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, διὰ τί ἡ
 ὀγδόη ἀνάστασις λέγεται τοῦ κυρίου; καὶ τρίτη μὲν εἴρηται
 ὡς ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ σταυροῦ, ὀγδόη δὲ ὡς ἀπὸ
 τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναστάσεως. ἐπεὶ οὖν τῇ κυριακῇ
 20 ἀνέστη Χριστός, ἐν ἣ ἀρχῇ τοῦ φαινομένου κόσμου γέγονεν,
 ἥτις ὑπάρχει τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ κόσμου λάμπαν ἐν αὐτῇ, καὶ
 τὸ νοητὸν φῶς τὸ ἀληθινόν, ὁ Χριστός, ἐκ τάφου ἀνέτειλεν,
 δι' ὃν καὶ ὡς ἀπὸ τάφου καὶ θανάτου ὁ κόσμος ἐγήγερται.
 ἀπὸ κυριακῆς οὖν εἰς κυριακὴν ἡ ὀγδόη ἀπαντᾷ, καὶ ἔστι

2—12 cf. Syncell. p. 607, 6. — 7 Gen. 1, 1. — 8 Gen. 2, 4.
 — 10 Psalm. 117 (118), 24. — 14 Luc. 9, 22.

2 τῆς αὐτοῦ βασιλείας AV. — 3 κε' BLN εἰκοστῇ πέμπτῃ F
 x*ε' C sed ε corr. ex θ et inter x et ε litura interposita. —
 4 νισὰν F νησὰν DV ισὰν M. — 5 κε' om. FL καθ' R κύριε P.
 — 10 ἡ om. ACM. — 14 ὁ χριστός FRVSuid. v. αὕτη. — 19 τῇ]
 ἐν N. — 20 ὁ χριστός CFMR. — ἐν ἣ ἀρχῇ AF ἐν ἣ ἀρχῇ P
 ἐν ἣ ἀρχῇ C ἐν ἣ ἀρχῇ R. — 23 ἀπὸ τοῦ τάφου BMR.

3 μηνὸς om. P. — 21 τοῦ om. P.

τρίτη καὶ ὀγδόη ἡ αὐτή, τρίτη ἀφ' οὗ ἔπαθεν, ὀγδόη ἀφ'
 ἧς ὁ κόσμος ἐγένετο. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αἰτία τῆς ὀγδότης
 καὶ τῆς τρίτης, διὰ τί ἀνάστασις ἐκάστη ὠνόμασται. ἐν γὰρ
 τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων
 αὐτοῦ, καὶ ἔστιν ἡ κατάπαυσις τέλος καὶ συντέλεια ἔργων 5
 ἀπηρτισμένων. τέλος δὲ καὶ κατάπαυσις λέγεται καὶ ἡ τοῦ
 κόσμου συντέλεια, ὅτε μέλλει παράγειν τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου
 τούτου ὁ θεός. ἐπεὶ οὖν ἁμαρτιῶν ὁ βίος ἔγεμε καὶ ἡπει-
 λεῖτο κόσμον συντέλεια, ὁ δὲ Χριστὸς ἐπὶ συντελείᾳ τοῦ
 αἰῶνος εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας ἦλθε καὶ ἔπαθε καὶ 10
 ἐτάφη καὶ ἀνέστη, ἐν τῇ κυριακῇ, ἐν ᾗ τὸν κόσμον ποιεῖν
 ἤρξατο, ἐν αὐτῇ ὁ κοσμοποιὸς ἀνέστη καὶ τὸν κόσμον ἀνέ- 231 M
 στησεν, καὶ ἡ πρώτη ἐν δημιουργίᾳ ὀγδόη ἐν τῇ παλιγγε-
 νεσίᾳ γέγονεν. τῇ ἕκτῃ ἐπὶ ξύλου σταυροῦται διὰ τὸν ἐν
 τῇ ἕκτῃ γενόμενον ἄνθρωπον. διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ 15
 ἐσταύρωται ἡμέρᾳ, ἵνα πάντες μάθωμεν, ὅτι ὁ ἐν τῇ ἕκτῃ
 δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον αὐτὸς ἐκείνος ἐν τῇ ἕκτῃ
 ἐσταυρώθη διὰ τὸν ἄνθρωπον. καὶ οὐ μόνον ἐν ἡμέρᾳ
 ἕκτῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὥρᾳ ἕκτῃ ἐπὶ ξύλου ἐκρέματο, ἐπειδὴ
 ἀρχὴ ἁμαρτίας ὥρᾳ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου γέγονεν, ὅτε Ἀδὰμ 20
 τὸν θάνατον ἠρρίστησεν, ὅθεν λοιπὸν τότε καὶ λογχευθεὶς
 ἐξέβλυσεν αἷμα καὶ ὕδωρ, οἱ δύο μάρτυρες τῶν κυριοκτό-
 νων, τὸ μὲν αἷμα, ἵνα Ἰουδαίους ἐλέγξῃ εἰπόντας· τὸ αἷμα
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, τὸ δὲ ὕδωρ, ἵνα
 τοῦ Πιλάτου κατηγορήσῃ, ὅτι λαβὼν ὕδωρ καὶ νιψάμενος 25
 ὡς ἀθῶος τὸν ἀθῶον καὶ δίκαιον φραγελλώσας ἐσταύρωσεν.

7 I. Cor. 7, 31. — 23 Matth. 27, 25.

3 τῆς om. N et recc. quidam. — 8 ἡπειλήτο CF ἡπειλήτο M
 ἡπειλήτο V. — 10 τῆς om. codd. praeter AP. — 11 ἐν τῇ — 12 ἀν-
 ἔστη om. BCFLR. — 13 παλιγγενεσίᾳ CP. — 20 τοῦ om. AB. —
 ἀπὸ τοῦ ξύλου post Ἀδὰμ repetit L post θάνατον A. — 26 φρα-
 γελώσας CV φραγγελώσας F.

19 ἐν om. P.

ἐπεὶ οὖν, ὥς πολλάκις ἔφην, ἡ ὀγδόη καὶ ἡ τῶν νεκρῶν
 ἔργασις βοᾷ τὴν τοῦ κόσμου συντέλειαν, ἰστέον ὥς τότε
 πάντως ἡ τοῦ κόσμου γενήσεται συντέλεια, ὅτε οἱ ὅσιοι καὶ
 εὐσεβεῖς ἐκλείψουσιν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ τούτου μάρτυς ὁ
 5 Χριστὸς εἰπὼν· ἄρα ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εὐρήσει
 τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὁ ἀπόστολὸς φησιν· ἐὰν μὴ
 ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία, ὅτε ἀποστήσονται τῆς πίστεως
 προσέχοντες πνεύμασι πλάνης καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων.
 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ
 10 δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. καὶ ὥσπερ κυβερνητῶν
 ἀπώλεια τῶν πλοίων ἐστὶ ναυάγια, καὶ ποιμένων ἀπουσία
 προβάτων ὀλεθρος, καὶ γεωργῶν ἀμέλεια χωρίων ἀφανισμός,
 οὕτω καὶ τῶν ὁσίων ἡ ἐκλείψις τοῦ κόσμου κατὰ λυσις.
 ὁσιότης δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν καθοσίωσις, καὶ ἐκεῖνος
 15 ὅσιος ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας
 καὶ τῷ θεῷ ἀφιερῶσας. ὅθεν περὶ τοῦ θεοῦ καταλιμπάνου-
 τος καὶ ἀρνούμενου τὰς πρὸς αὐτὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ
 Μωσῆς· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ὅσιά μοι γένοιτο ἐν
 τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ θεοῦ ἀπο-
 20 στάτης καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ διὰ
 πίστεως καὶ ἀγαθοουργίας οἰκειωθείς ὅσιος καὶ δίκαιος εἰ-
 κώτως ὀνομάζεται.

5 Luc. 18, 8. — 6 II. Thess. 2, 3. — 7 I. Tim. 4, 1. —
 8 II. Tim. 4, 4. — 18 Deut. 29, 19.

3 γενήσεται ἡ τοῦ κ. συντέλεια L ἡ τοῦ κ. συντέλ. γενή-
 σεται A. — γένηται CF γίνεται RV. — 4 ἐκλείψουσιν CN. —
 5 ἄρα ACF. — 6 τὴν om. N. — 9 ἀποστρέψουσιν CFL et recc.
 quidam ἐπιστρέψουσιν AB m. 2 corr. in A. — 11 ναυαγία V
 et D m. 1 ut vid. corr. ex νανάγια. νανάγιον CFL. — 12 χωρα-
 φίων (χορ. C) CF. — 14 τὸν om. Suid. v. ὁσιότης et codd. praeter
 AP. — 16 θεὸν] τὸν θεὸν B Suid. θεοῦ CMV. — 18 μωσῆς
 codd. praeter DP Suid. — 21 ἀγαθοεργίας BF et recc. quidam.
 — ὅσιος εἰκώτως καὶ δίκ. ὀνομ. A εἰκώτως om. B.

3 καὶ οἱ εὐσεβεῖς P.

Διὰ ξύλου τοίνυν θάνατος καὶ διὰ ξύλου ἡ ζωή. τῇ ²³² M. ἐβδόμῃ κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων, τῇ ἐβδόμῃ ἐν τῷ τάφῳ τὸ σῶμα ἀνέπαυσεν (τελείαν γὰρ ἡμέραν τὴν ἐβδόμην ἔμεινεν), τῇ ὀγδόῃ ἀνέστη καὶ τὸν κόσμον ἤγειρεν. καὶ ἔστιν ἡ κυριακὴ καὶ τρίτη καὶ ὀγδόη, τρίτη μὲν διὰ τὴν τοῦ ⁵ κυρίου ἀνάστασιν, ὀγδόη δὲ οὐ μόνον διὰ τὴν τοῦ κυρίου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τοῦ κόσμου ἔγερσιν. οὐκοῦν, ἀγαπητέ, ἄκουσον θαυμαστὸν καὶ μέγα μυστήριον. διὰ τί ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις ὀγδόη ὠνόμασται; ἐπειδὴ ἑπτάκις νεκρῶν ἀνάστασιν εὗρομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ μετὰ τοὺς ἑπτὰ ¹⁰ ὀγδοὺς ἐκ νεκρῶν ἀνέστη κύριος ὁ ἐγείρας τοὺς ἑπτὰ. πρὸ γὰρ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως ἑπτὰ μόναι ἀναστάσεις νεκρῶν ἐγένοντο. καὶ πρώτη μὲν ἐν τῇ παλαιᾷ ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, ὃν Ἥλίας ἐν Σαράφθοις ἀνέστησεν. δευτέρα δὲ ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς Σωμανίτιδος, ὃν Ἐλισσαῖος ἤγειρεν. τρίτη ¹⁵ δὲ ἡ τοῦ στρατιώτου, ὃν ἐγγὺς Ἐλισσαίου θάψαντες, καὶ τῶν ὁστέων τοῦ προφήτου ὁ νεκρὸς ἀψάμενος ὥς ἀπὸ πυρὸς ἐξεπήδησεν. τετάρτη δὲ ἐν τῇ καινῇ ἡ τοῦ ἀρχισυναγώγου τῆς θυγατρὸς. πέμπτη δὲ ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας. ἕκτη δὲ ἡ τοῦ Λαζάρου. ἐβδόμῃ δὲ ὅτε πολλὰ ²⁰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἀνέστη. ὀγδόη δὲ ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις μετὰ τὸ σωτήριο πάθος, καθ' ὃν καιρὸν τοῦ πάθους καὶ τοῦ γενομένου σεισμοῦ ἐν πολλοῖς

22 — p. 316, 7 Euseb. Chron. II p. 148 Sch. cf. Syncell. p. 614, 9; 615, 2.

1 ἡ om. CNR. — 7 καὶ om. BCMV et recc. quidam. — 11 ὁ κύριος ὁ ἐγείρας CFLNRV ὁ κύριος ἐγείρας B. — 12.13 ἀναστάσεις ἐγένοντο ἐκ (τῶν M) νεκρῶν BM. — 12 νεκρῶν om. A. — 13 ἐγίνοντο AR. — 14 ἡλίας BCRV. — 15 σωμανίτιδος AR σωμανίτιδος P σουμεανίτιδος (-νήτιδος C) rell. — 18 τετ. δὲ ὁ ἐν BCV τετ. δὲ ἡ ἐν R. — 21 ἀνέστη] ἡγέρθη DL.

5 καὶ ante τρίτη om. P. — 7.8 ἄκουσον ἀγαπητέ P. — 8 καὶ μέγα om. P. — 13 πρώτη μὲν ἀπὸ νεκρῶν ἀνάστασις ἐν P. — 20 χήρας ὅς ἐφέρετο ἐπὶ τῆς σοροῦ P.

μὲν εὐρέθησαν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν, ὅτι σεισμὸς ἐγένετο μέγιστος καὶ σκότος, ὥστε καὶ ἀστέρας φανῆναι. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τούτους καὶ Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου τοὺς ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι πρότερον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας, ἀγγελικῆς δηλονότι, ἔνδοθεν ἀπὸ τοῦ ἑσωτάτου ἱεροῦ ἀκούειν· μεταβαίνομεν ἐντεῦθεν. καὶ μέντοι καὶ ἕτερον παραδοξότερον ἐξηγεῖται, χρησὶμόν τινα ἐν ἱεροῖς γράμμασιν εὐρεθῆναι περιέχοντα οὕτως, ὡς κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπὸ τῆς αὐτῶν χώρας ἄρξει τις ἄνθρωπος τῆς οἰκουμένης πάσης, ὃν αὐτὸς μὲν
 233 M. ἐπὶ Οὐεσπασιανὸν ἐξείληφε πεπληρωῶσθαι, διήμαρτε δὲ τῆς ἑρμηνείας ἐκ διαμέτρου. οὐ γὰρ πάσης οὗτος ἤρξεν, ἢ μόνης τῆς Ῥώμης. λείπεται δὴ οὖν ἐπὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοῦτο πληροῦσθαι, πρὸς ὃν φησιν ὁ πατήρ·
 15 αἰτῆσαι παρ' ἐμοὶ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατὰσχυσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. ὅθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν ἱερῶν ἀποστόλων αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν διαρρηθὴν κηρυττόντων αὐτοῦ τὴν αἰδίον ἀρχὴν τε καὶ βασιλείαν
 20 αἰώνιον. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ὁ Θεὸς τὴν κτίσιν ἐδημιούργησεν, καὶ μαρτυρεῖ τῶν δένδρων ἡ βλάστησις, κατὰ τὴν θείαν ἀπόφασιν μέχρι νῦν ἀρχομένου τοῦ

2 Joseph. Bell. Jud. VI, 299. — 7—18 Euseb. H. eccl. III, 8, 10. Joseph. Bell. Jud. VI, 312 sq. — 15 Psalm. 2, 8. — 16 Psalm. 18 (19), 5. — 20—p. 317, 4 Theodoret. in Exod. Quaest. 72 Migne Tom. 80, 297. — 22 Gen. 1, 11.

2 μέγας codd. praeter AP. — 5 ἀθρόως — ἀκούειν λεγούσης L ἀθρόως etiam M. — 11 οὐεσπασιανὸν (-σινὸν A) AP Eus. οὐεσπασιανοῦ (εσπ. M) BFLN οὐεσπεσιανοῦ (εσπ. V) CRV. — 13 οὖν δὴ M οὖν om. A δὴ om. R. — 15 παρ' ἐμοῦ BCFLRV Psalm. — 17 αὐτοῦ om. BL. — 19 κηρύττων (-ον C) BCNRV κηρύττοντα L. — τε om. BF.

4 τύπου P. — 6 ἀκούσειν P (ἀκούσαι Eus.). — 8 γράμμασι φάσκων ἐρῆσθαι P Eus. — 9 οὕτως om. P Eus.

ἕαρος ἢ γῆ βλαστάνει βοτάνην χόρτου καὶ οἱ λειμῶνες ἀν-
 θοῦσι καὶ τὰ δένδρα φύει καρπόν. διὰ τοῦτο καὶ τὸν
 Ἰσραὴλ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἡλευθέρωσε τῆς Αἰγυπτιακῆς
 δουλείας καὶ τῇ παρθένῳ Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος εὐηγγελί-
 σατο. εἰκότως οὖν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ὁ Χριστὸς 5
 ὑπέμεινε τὸ σωτήριον πάθος.

Ὁ τοίνυν Πιλάτος μετὰ τὴν Χριστοῦ σταύρωσιν εἰκόνας,
 τοῦ Καίσαρος προτομὰς, εἰς τὸ ἱερὸν νύκτωρ ἀνέθηκεν.
 ὁρθρον δὲ γενομένου Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἑταρά-
 χθησαν, ὥστε Πιλάτος ἐκδειματωθεὶς ἀλλαχοῦ ταύτας μετέ- 10
 θηκεν. καὶ δὴ καὶ τὸν ἱερὸν θησανρὸν τὸν καλούμενον
 κορβονᾶν διαφθείρας αἷτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύ-
 σεως τοῖς Ἰουδαίοις μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς γέγονεν. τὴν 234 M.
 γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος πρὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ
 στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὄπλα φοροῦντας αὐτούς, 15
 ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα πρὸς τὸ ἀνυπονόητον. ὥς οὖν
 ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸν Ἰουδαῖοι στασιάζοντες, ἐπαφῆκε τοὺς
 στρατιώτας αὐτοῖς, οἳ γε ξύλοις καὶ λίθοις αὐτοὺς παίοντες
 τραυματίας ἀπέλυσαν, τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτειναν.
 πολλοὶ δὲ τῶν Ἰουδαίων ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι συμπατη- 20

7—11 cf. Euseb. Chron. II p. 148 Sch. Syncell. p. 615, 6
 Joseph. Ant. XVIII, 55 sqq. — 11—p. 318, 1 cf. Joseph. Bell.
 Jud. II, 175 sqq. Euseb. H. eccl. II, 6, 6.

1 ἀέρος ABMP. — 4 ὁ ἀρχάγγελος γαβριὴλ BL. — 7 πιλάτος
 LP item v. 10. — τοῦ χριστοῦ CLMR Suid. v. Πιλάτος. — 9 οἱ
 Ἰουδαῖοι codd. praeter ABP Suid. — 10 ὥς τὸν πιλάτον ἐκδει-
 ματωθέντα ταύτας ἀλλαχοῦ μεταθῆναι F ὥστε πιλάτον ἐκδειμα-
 τῶσαι καὶ ταύτας μεταθεῖναι Suid. — 11 καὶ ante τὸν om. A
 et Suidae codd. plerique. — 12 κορβονᾶν (-άν DP) DFP κορ-
 βωνᾶν (-άν R) BR et Suidae codd. praestantiores κορβανᾶν
 (-άν AM) ACLMV. — 13 μίσει τὸ C μισεῖτὸς A μισητὸς RV. —
 15 αὐτούς om. FL Suid. — 16 ἀνύποπτον BF. — 17 οἱ Ἰουδαῖοι
 (ιδ. L) BCFLRV.

4 εὐηγγελίσατο καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰκότως καὶ
 ὁ χρ. P. — 19 ἀπέλυσαν καὶ τινὰς ἀπέκτειναν P.

θέντες ἀπώλοντο, οὓς καὶ ἀριθμήσαντες εὗρον λαὸν ἄπειρον.
 ἔμιξε δὲ καὶ τινων αὐτῶν μετὰ τῶν θυνσιῶν τὸ αἷμα τρόπῳ
 τοιούτῳ· οἱ Γαλιλαῖοι τοῖς δόγμασιν ἐξακολουθήσαντες Ἰούδα
 τοῦ Γαλιλαίου, οὗ καὶ Λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστό-
 5 λων μέμνηται, κενοφωνίαν καὶ πλάνην ἔμαθον ἐξ αὐτοῦ,
 καθὼς Ἰώσηπος ἔφη. προφάσει γὰρ εὐσεβείας δῆθεν κύριον
 μηδὲ μέχρι στόματος ἔφασκε δεῖν τινα λέγειν, μήτε κατὰ
 τιμὴν μήτε κατὰ φιλοφροσύνην, καὶ τὴν θεῶ μόνῳ πρόπου-
 σαν τιμὴν τε καὶ δόξαν ἀνθρώποις ἀπονέμειν. ὅθεν καὶ
 10 πολλοὶ αὐτῶν περὶ τοῦ μὴ εἰπεῖν Καίσαρα κύριον καὶ
 δεσπότην χαλεπὰς αἰκίας ὑπέστησαν. οἵτινες λοιπὸν καὶ
 ἐδίδασκον μηδὲν παρὰ τὰς διατεταγμένας ἐν τῷ Μωσέως
 νόμῳ θυσίας ἀναφέρεισθαι τῷ θεῷ, κἀντεῦθεν τοίνυν κωλύ-
 οντες τὰς ὑπὸ τῆς γερουσίας τοῦ λαοῦ παραδιδόμενας γί-
 15 νεσθαι περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ῥωμαίων
 ἔθνους θυσίας, εἰκότως ἐπὶ τούτοις ἀγανακτοῦντα πρὸς
 Γαλιλαίους Πιλάτον κελεῦσαι παρὰ ταῖς θυσίαις, αἷς ἐδό-
 κουν κατὰ νόμον προσφέρειν, ἀναιρεθῆναι, ὥστε ἀναμιχθῆ-
 ναι ταῖς προσφερομέναις θυσίαις τὸ αἷμα τῶν προσφε-
 20 ρόντων.

Ὁ δὲ γε Τιβέριος πρὸς τοῖς λοιποῖς αὐτοῦ πλεονεκτή-
 μασι καὶ τοῦτο ἐκέκτητο. τοὺς εἰς ἀξίαν ὑπ' αὐτοῦ προ-
 235 Μ. αγομένους θᾶπτον οὐκ ἤμειβεν, ἀλλ' ἢ πολὺν χρόνον ἢ ἕως
 τέλους τοῦ βίου κατέχειν αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν παρεσκεύαζεν.

2—20 Anastas. Sin. Quaest. 146 Migne Tom. 89, 800 D. —
 4 Act. Ap. 5, 37. — 6 Joseph. Ant. XVIII, 4sqg. Bell. Jud. II, 118.
 — 11—p. 319, 15 cf. Leo Gramm. p. 59, 3.

9 τε om. AR. — 11 καὶ om. codd. praeter AP (Anast.). —
 14 παραδεδομένας FP Anast. — 17 πιλάτον LP sed ex πιλάτον
 uterque corr. ut vid. — 18 κατὰ τὸν νόμον codd. praeter ALP.
 — 24 τέλος AB.

1 ἀπώλοντο πλήθος ἄπειρον (rell. om.) P Jos. — 2 ὅς γε
 καὶ τινων αὐτῶν ἔμιξε μετὰ τ. θ. P. — 3 οἱ γὰρ τοι γὰλ. P. —
 7 δεῖ P. — 22 τοῦτο ἐκέκτητο om. P.

ἔρωτηθεῖς οὖν ποτε τὴν αἰτίαν ὑπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ ἔφη· αἰεὶ πᾶσα ἡγεμονία τοῦ πλεονεκτεῖν ἐφίεται φύσει, καὶ εἰ ἐπὶ πλεῖον κρατοῖεν, ἀμβλυστέρως τῇ πλεονεξίᾳ κέχρηται, εἰ δὲ ἐπ' ὀλίγον, μειζόνως ἐπὶ κλοπαῖς παροξύνονται ἐν ἀδήλῳ τὴν διαδοχὴν ἔχοντες. λέξω δὲ ὑμῖν καὶ ἑναργὲς 5 παρὰδειγμα τούτου. τραυματίας τις ἔκειτο, καὶ πληθὺς μυῶν τὰ ἔλκη αὐτοῦ ἀναιμᾶτο. παριῶν δὲ τις καὶ νομίσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι τὰς μύας ἀποσοβεῖν προσελθὼν ἀπεδίωκεν. ὁ δὲ τραυματίας φησὶν· δέομαι, παῦσον καὶ μὴ ἀποσοβεῖ, μειζόνως γάρ με βλάπτεις. αἱ γὰρ κορεσθεῖσαι τοῦ 10 αἵματος οὐ πάνν μοι τὴν δῆξιν ὀδυνηρὰν παρέχονται, εἰ δὲ ἀποδιώκονται, ἕτεραι προσελθοῦσαι λιμῶ τὰς ὀδύνας μοι παρέξουσιν μειζοτέρας ὥστε καὶ τοῦ ζῆν ἀποστερηῆσαι. διὰ δὴ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλῶν κλοπῶν τοὺς ἡγεμόνας διεφθαρμένους ἰδὼν συνεχῶς οὐκ ἀμείβω. φροντίζων γέ 15 τοι λίαν τοῦ δικαίου ἔγραφεν αἰεὶ ταῖς ὑπ' αὐτὸν πόλεσι λέγων· ἐάν τι γράψω παρὰ τοὺς νόμους προστάσων γίνεσθαι μὴ προσέχειν ὡς ἡγνοηκότι. διὸ καὶ Πιλάτος εἰδὼς αὐτοῦ τὸ φιλαλήθες καὶ φιλοδίκαιον τὰ τεράστια Χριστοῦ πάντα καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ δόγματα δι' ἐπιτομῆς 20 ἀνεκοινώσατο αὐτῷ, καθὼς ἱστορεῖ Τερτυλιανὸς ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων ἐπιστῆμων ἐν τῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀπολογία,

18—p. 320, 8 Euseb. H. eccl. II, 2. Chron. II p. 150 Schöne cf. Chron. Pasch. p. 430, 18 Sync. p. 621, 13.

2 εἰ] ἡ C om. NR. — 3 ἀμβλυστέρως NV et B lit. ex ἀμβλυστέρος. ἀβλυστέρος F ἀμβλυστέρους R. — 4 δ' ἐπ' BR. — ἐπ' ὀλίγων ACF ἐπ' ὀλίγῳ B. — ἐπικλοπαῖς ABCP et recc. quidam ἐπὶ κλοπᾷς M. — 6 τοῦτο CFV. — 7 μυῶν BR et D sed corr. m. 2 ut vid. — ἀναιμῶντο AL ἀνημῶντο B ἀνιμῶντο RV ἐνείμωτο C. — μύας F μύας B et D ut vid. m. 2 ex μύας. μυίας P. — 13 παρέξωσι CL. — 18 πιλάτος (πηλ. L) FLP. — 19 φιλαλήθης APR φιλαλήθης F.

5 καὶ om. P. — 6 τραυματία P. — 10 ὅτι μειζόνως με βλ. P. — 16 ὑπ' αὐτοῦ P. — 19 τεράστεια P. — 22 ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν P.

διεξιὼν καὶ ὅτι μετὰ θάνατον ἀνεβίωσε καὶ ἤδη παρὰ πᾶσι θεοὺς εἶναι πιστεύεται. καὶ ὁ Τιβέριος καταπλαγείς ἀνήγγειλε πάντα ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἥ δὲ οὐ προσήκατο πειθαρχεῖν νόμῳ παλαιῷ λέγουσα, μὴ πρότερον θεοποιεῖσθαι
 236 M. 5 τινα, εἰ μὴ ψήφῳ καὶ δόγματι παρ' αὐτῆς ἐγκριθεῖν. ὁ δὲ τὸν μὲν νόμον τοῦτον ἐδέξατο, ἐκέλευσε δὲ μηδὲνα ἐμποδίζειν τοῦ Χριστοῦ τῷ κηρύγματι, καὶ μὲν γε καὶ θάνατον προσηπέλιψε τοῖς κατηγορεῖν τολμῶσι τοῦ κηρύγματος.

Οὕτω γοῦν τῇ θείᾳ Χριστοῦ δυνάμει ἀθρόως ἡ σύμ-
 10 πаса οἰκουμένη τῆς ἱερᾶς τοῦ κηρύγματος διὰ τῆς τῶν ἀποστόλων διδασκαλίας πεπλήρωται. ἐξ ὧν Θεοδοίου ἐν Ἐδέσσει τῇ πόλει κηρύσσοντος τὸν λόγον, καὶ ὁ ἐκείσε τοπάρχης Αὐγαρος τοῦνομα δεινῶ πάθει κατεχόμενος καὶ φθειρόμενος, ἀκούσας τὸ ὄνομα Χριστοῦ καὶ τὰς δυνάμεις
 15 συμφώνως ὑπὸ πάντων μαρτυρουμένης ἱκέτης Χριστοῦ διὰ γραμματηφόρου γίνεταί ἀξιῶν τῆς νόσου λύσιν εὑρασθαι, γράψας διὰ τινος Ἀνανίου ταχυδρόμου εἰς Ἱερουσαλὴμ τάδε· Αὐγαρος τοπάρχης Ἰησοῦ σωτῆρι ἀγαθῷ ἀναφανέντι ἐν Ἱερουσαλὴμ χαίρειν. ἤκουσται μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν
 20 σῶν ἰαμάτων ὥς ἄνευ φαρμάκων καὶ βοτανῶν ὑπὸ σου γινομένων. ὥς γὰρ λόγος τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς καὶ χωλοὺς περιπατεῖν καὶ λεπροὺς καθαρῖζεις καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἐκβάλλεις καὶ τοὺς ἐν μακρονομίᾳ βασανιζομένους

9—11 Eus. H. eccl. II, 3, 1. — 11—p. 321, 16 Euseb. H. eccl. I, 13.

5 παρ' αὐτοῖς AF. — 7 τῷ κηρύγματι τοῦ χριστοῦ B τὸ τοῦ χρ. κηρύγματι M. — μέντοι γε V μέντοι (om. γε) B. — 9 τοῦ χριστοῦ BM. — 12 αἰδέσσει L ἐδέσει R αἰδέσει (-σει F) BFV. — 13 συνεχόμενος N. — 14 τοῦ χριστοῦ BCFLR. — 16 γραμματοφόρου FR. — εὑρασθαι (εὐρ. FLM) codd. praeter V et M qui accentum omittit. — 20 βοτανῶν τῶν ὑπὸ LV. — 21 γενομένων CLR. — ὥς γὰρ λόγος om. BF.

6 ἐμποδὸν γίνεσθαι P. — 16 τῆς νόσου τυχεῖν ἀπαλλαγὴν γράψας P (Eus.).

θεραπεύεις καὶ νεκροὺς ἐγείρεις. ἅπερ ἀκούσας κατὰ νοῦν ἐθέμην τῶν δύο τὸ ἕτερον, ἢ ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἀπ' οὐρανοῦ καταβὰς ἢ υἱὸς ὑπάρχεις τοῦ θεοῦ ποιῶν ταῦτα. διὰ τοῦτο νῦν γράψας ἀξιῶ ἐλθεῖν σε πρὸς με καὶ τὸ συνέχον με πάθος θεραπεῦσαι. καὶ γὰρ ἤκουσα ὅτι καταγογγύζουσιν 5 Ἰουδαῖοι καὶ βούλονται σε κακῶσαι. πόλις δέ μοι μικροτάτη ἐστίν, ἥτις ἐξαρκέσει ἀμφοτέροις. ὁ δὲ κύριος ἀνα- 237 M. γνούς ταῦτα ἀντιγράφει πρὸς αὐτὸν οὕτως· μακάριος ὁ πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἐώρακέ με. περὶ δὲ οὗ ἔγραψας ἐλθεῖν με πρὸς σε, δέον ἐστὶ πληρῶσαι πάντα, δι' ἃ ἀπε- 10 στάλην ἐνταῦθα, καὶ ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με. καὶ οὕτως ἀποστελῶ σοὶ τινα τῶν μαθητῶν μου, καὶ ἰάσεται σου τὸ πάθος καὶ ζωήν σοι καὶ τοῖς σὺν σοι παρέξει. ταύταις οὖν ταῖς ἐπιστολαῖς ἔτι καὶ ταῦτα συνήπτο τῇ τῶν Σύρων φωνῇ, Θαδδαίου πράξαντος μετὰ τὴν ἀνά- 15 ληψιν τοῦ κυρίου· ὁ τοίνυν Αὔγαρος ἀκούσας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου μᾶλλον εἰς πόθον καὶ πίστιν ἐξήφθη μέλζονα καὶ ἐν εἰκόνι τὸν Χριστὸν μόνον θεάσασθαι, καὶ ἀποστέλλει ζωγράφον, ὥστε τὸ θεῖον εἶδος ἐκείνο διαχαράξαντα πρὸς αὐτὸν κομίζειν ὡς τάχιστα. τοῦ δὲ διαμαρτόντος τοῦ σκο- 20 ποῦ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ προσώπου χάριν τε καὶ λαμπρότητα, αὐτὸς τῷ οἰκείῳ προσώπῳ ὁθόνην ἐπιθεῖς ἐναπομάττει τὸ ἑαυτοῦ ὁμοίωμα καὶ ἐκπέμπει τῷ ἐρῶντι τὸ

16—p. 322, 10 Niceph. Constant. Antirrhet. III cp. 42; 43 Migne Tom. 100, 461 A.

2 ὁ ἀπ' FMRV. — ἀπὸ οὐρανοῦ R ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ MV Eus. — 4 σε om. B et recc. nonnulli. — 5 καταγογγ. σου L et recc. quidam. — 6 οἱ ἰουδαῖοι FLR. — 7 ἀρκέσει CF. — 9 καὶ μὴ ἐώρακέ με L καὶ μὴ ἐωρακώς (-κόν C) με CFRV (μὴ ἐωρακώς με Eus.). — 10 με ἐλθεῖν B με om. V με πρὸς σε om. R. — 17 πίστιν καὶ πόθον BV. — 18 καὶ AC καὶ καὶ P. — 20 διαμαρτόντος codd. praeter AM. — 21 χάριν τοῦ προσώπου V τοῦ προσώπου om. B.

17 τοῦ om. P. — 18 θεάσασθαι λίαν ἐφιέμενος ἀποστέλλει P.

ποθοῦμενον. καὶ μέντοι καὶ πρὸ τούτου πάλιν ὡσαύτως
 ἱστοροῦται, ὅτι περ, τοῦ κυρίου τεχθέντος ἐν Βηθλεὲμ [τῆς
 Ἰουδαίας], ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς εὐφυνῇ τινα ζωγράφον
 ἐξέπεμψεν, ὃς τὴν τοῦ τεχθέντος καὶ τῆς τεκούσης εἰκόνα
 5 διαγράψας πρὸς αὐτὸν ἤγαγεν. εἰ δὲ οὐ πάντα κατὰ τὴν
 εὐαγγελικὴν ἱστορίαν ἀναγέγραπται, οὐ παρὰ τοῦτο καὶ
 ἄπιστα. οὐδὲ γὰρ τὰ ἄλλα σημεῖα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἀθετητέον πολλά γε ὄντα, ὥς μηδὲ χωρεῖν τὸν κόσμον καθ'
 ἓν γραφόμενα, ἐπειδὴ οὐκ ἀναγέγραπται, φησὶν ὁ μέγας
 10 εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης.

Ὁ οὖν Τιβέριος τοιοῦτος ὑπάρχων ἄριστος ἐν νεότητι
 καὶ πρὸς γῆρας ἔλθων λόγοις φιλοσόφοις καὶ ῥητορικοῖς
 238 M. καὶ βελτίστοις ἔργοις κομῶν ὁ γεννάδας, αἰφνίδιον εἰς τὴν
 χεῖρωνα μετεβλήθη γνώμην, ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν
 15 νομισθῆναι καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνεσθαι πρὸς πᾶσαν ἀνο-
 σιουργίαν καὶ μαιφονίαν τε καὶ οἰστρηλασίαν, καὶ οὐ μόνον
 ἐν τοῖς κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ἐβεβήλωσε καθ'
 ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. οὕτως
 οὖν τὴν ἀρχὴν διοικήσας καὶ ἐξ ἀγαθοουργίας εἰς κακοουργίαν
 20 κατενεχθεὶς φοβερῶ μὲν ὡμότητι, μυσαρῶ δὲ πλεονεξία καὶ
 αἰσχροουργία καταστρέφει τὸν βίον, μηδὲν ἐκ τῆς προλαβού-
 σης καλοκαγαθίας καὶ ἀριστείας ὠφεληθεὶς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
 ὑπὸ πάντων μισηθεὶς ὥς ἐν τέλει τὸ πᾶν ἐξυβρίσας καὶ
 διαφθείρας καὶ εἰς αἰώνιον κόλασιν μετὰ τῶν ὁμοίων αὐτοῦ
 25 ἄσεβων ἀπενεχθεὶς. τοὺς γὰρ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγα-

7 Joh. 21, 25. — 25 Psalm. 124 (125), 5.

2 ἱστορεῖται AD ἱστορεῖται M. — τῆς ἰουδαίας om. NP Nic.
 — 4 τὴν τε τοῦ LP Nic. — 6 ἀγγελικὴν AC. — 18 πᾶσι CP. —
 19 ἀγαθοεργίας (-γείας L) BLR. — κακοεργίαν A κακοεργίαν
 recc. plerique κακοέργειαν L. — 25 ἀπάξει N.

1. 2 ἱστορεῖται ὡσαύτως P. — 6 οὐ πάντως (πάντα Nic.)
 παρὰ P. — 7 τᾶλλα P. — 22 ὠφεληθεὶς ἐναρξάμενος πνεύματι
 καὶ σαρκὶ ἐπιτελέσας, ἀλλὰ P. — 24. 25 κόλασιν μεταχωρήσας.
 τοὺς γὰρ ἐκκλίνοντας (rell. om.) P.

λιάς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰκότως οὖν ὁ μὲν ἀπόστολος ἔλεγεν· ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν καὶ ἐπιτελέσει, ὁ δὲ κύριός φησιν· ὁ ὑπομεινας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

[δ'. Περὶ Γαΐου.]

5

Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Γαῖος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ'. ὃς τὸ μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διεῖπε τῆς βασιλείας τὰ πράγματα καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐκέχρητο, ὕστερον δὲ μετὰ δύο χρόνους ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φρονήσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπεθέωσε καὶ 10 ἀνδριάντα ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέστειλε καθιδρύσασθαι. ὅπερ καὶ εἰς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν θεσπίσας νέον Γαῖου ἱερὸν προσέταξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ οὐ 239 M. μόνον Ἰουδαίους ἐτυράννει, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἐν Ῥώμῃ ἐπισήμους ἀναιρῶν ἐλάμβανεν αὐτῶν τὰς οὐσίας. καὶ πρὸς 15 τούτοις δουλοκρατίαν νομοθετήσας ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν, εἴ τι συνείδοιεν αὐτοῖς πλημμέλημα. κἀντεῦθεν δεινὴ συμφορὰ κατειλήφει τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, τῶν οἰκετῶν μεγάλαις τιμωρίαις ὑποβαλλόντων τοὺς δεσπότας. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν ἀμύνασθαι τὸν ἴδιον ἐσπούδαξε δεσπό- 20

2 Phil. 1, 6. — 3 Matth. 24, 13. — 7—10 cf. Joseph. Ant. XVIII, 256. — 10—13 Euseb. H. eccl. II, 6, 2. — 13—p. 324, 1 *Excerpta e* Joseph. Ant. XIX, 1 sqq.

6 ὁ υἱὸς ABF ἀνεψιὸς R υἱωνὸς V corr. ex υἱὸς m. 2; item in mg. υἱὸς δὲ γερμανικοῦ καὶ ἀγριππίνης. — 10 πατρὸς αὐτοῦ A θείου πατρὸς R πάππου αὐτοῦ V in lit. m. 2. — 11 ἀπέστειλε — 12 ἱεροσολύμοις om. BCFLR. — 16 δουλοκρατίαν FR δουλοκρατείαν CDPV δουλοκράτειαν ABLM. — 17 συνείδοιεν NR συνήδοιεν C συνίδοιεν ALV ἂν εἰδοῖεν Suid. v. Γαῖος.

2 ἐν ὑμῖν et 3 καὶ om. P. — 3 Post ἐπιτελέσει P add.: καὶ ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσει (-ση m. 2 corr.) (I. Cor. 10, 12). — 7 μεγαλοφώνως P. — 11 κατὰ πόλιν ἑαυτοῦ P. — ἐν om. P. — 13 ὀνομάζεσθαι προσέταξεν P. — 15 αὐτῶν om. P. — 19 τοὺς δεσπότας μεγάλαις τιμ. ὑποβαλλ. P.

την, ὑπὲρ ὧν ὑπ' αὐτοῦ βασάνων προέπασχεν. οὐ μὴν δὲ
 ἀλλὰ καὶ εἰς μανίαν ἐκτραπείς ἄθεσμον στολὰς γυναικείας
 ἡμφιέννυτο καὶ τὴν κόμην πλοκάμοις καὶ πλοκῇ τινι περι-
 στέλλων καὶ γυναικίζομενος καὶ πᾶσαν αἰσχροουργίαν δια-
 5 πραττόμενος τελετὰς ἐπενόει καὶ ξένα μυστήρια ἐπετέλει.
 καὶ δὴ λαβὼν ποτε τὴν οἰκείαν θυγατέρα καὶ εἰς τοὺς
 κόλπους τοῦ ἀγάλματος αὐτὴν θέμενος οὕτως ἔφη· σὺ ταύ-
 την γεγέννηκας καὶ πατὴρ αὐτῆς ἔννομος ὑπάρχεις. ταῦτα
 τοίνυν οὕτως οἱ στρατιῶται θεωροῦντες αὐτὸν ποιοῦντα
 10 καὶ μὴ ὑποφέροντες διεχειρίσαντο αὐτὸν ἐν τῷ βαλανείῳ
 λουόμενον.

Ἐφ' οὗ Θεοδᾶς ὁ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων
 μνημονευόμενος πλάνος ἀναπείσας πολλοὺς ἐπηγγείλατο τε-
 μεῖν τὸν Ἰορδάνην καὶ δίοδον ποιῆσαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρ-
 15 τήσας ἀνῆρέθῃ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πάντες. καὶ ὁ πύργος
 ἔπεσε τοῦ Σιλωὰμ ἐπὶ τοὺς ἡ' ἄνδρας, καὶ Στέφανος ὁ
 240 Μ. πρωτομάρτυς ἐμαρτύρησεν, καὶ Παῦλος ἐπίστευσεν, καὶ Φίλων
 καὶ Ἰώσηπος οἱ ἐξ Ἑβραίων σοφοὶ ἐγνωρίζοντο. ὅστις Ἰώ-
 σηπος φιλαλήθης ὑπάρχων μέμνηται Ἰωάννην τὸν πρόδρομον
 20 καὶ τὸν Χριστόν. καὶ περὶ μὲν Ἰωάννου λέγει τάδε· τισὶ
 δὲ τῶν Ἰουδαίων ἐδόκει διολωλέναι τὸν Ἡρώδου στρατὸν
 ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ μάλα δικαίως τιννυμένοι δίκην διὰ ποι-
 νὴν Ἰωάννου τοῦ καλουμένου βαπτιστοῦ. τοῦτον γὰρ Ἡρώ-
 δης κτείνει ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ τοῖς Ἰουδαίοις κελεύοντα
 25 ἄρετὴν ἐπασκοῦσι καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους δικαιοσύνη καὶ

6—8 cf. Joseph. Ant. XIX, 11. — 12 Act. Apost. 5, 36 cf. Euseb. H. eccl. II, 11. — 15 Luc. 13, 4. — 20—p. 325, 1 Euseb. H. eccl. I, 11 ex Joseph. Ant. XVIII, 116 sqq.

9 οὕτως om. AMRV Suid. — 12 Θεοδᾶς MR. — 19 φιλαλήθης (-εἰς A) AC. — 20 Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ τοῦ χριστοῦ FRV. — 22 ὑπὸ Θεοῦ DR om. B. — 25 ἐπασκεῖν BF ἐπασχεῖν R. — δικαιοσύνην BMR.

7 θέμενος ἐκ σοῦ ταύτη ἔφη γεγέννηται καὶ σὺ πατὴρ P. — 10 αὐτὸν ἀνάξια τῆς βασιλείας ποιοῦντα P. — 20 τάδε om. P.

πρὸς τὸν θεὸν εὐσεβεῖα χρωμένους βαπτισμῷ συνιέναι. περὶ δὲ τοῦ Χριστοῦ πάλιν φησὶν· γίνεται δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον Ἰησοῦς, ἀνὴρ σοφός, εἰ γε ἄνδρα λέγειν αὐτὸν χρῆ. ἦν γὰρ παραδόξων ἔργων ποιητὴς καὶ διδάσκαλος ἀνθρώπων τῶν ἡδονῇ τάληθῇ δεχομένων, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν 5 Ἰουδαίων, πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐπηγάγετο. ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐν δόξῃ τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν σταυρῷ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτου, οὐκ ἐξεπαύσαντο οἱ πρῶτον ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην 10 ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῶν θείων προφητῶν ταῦτά τε καὶ ἄλλα μυρία περὶ αὐτοῦ θαυμάσια προειρηκότων. εἰς ἔτι καὶ νῦν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοῦδε ὠνομασμένων οὐκ ἐπέλειπε τὸ φύλον. ταῦτα τοῦ ἐξ Ἑβραίων συγγραφέως ἀνέκαθεν διεξεληθόντος, ποίαν ἀπολογίαν ἢ συγγνώμην ἔχουσιν ἀνοηταίνοντες οἱ ἐμβρόντητοι Ἰουδαῖοι. 15

Τοιγαροῦν φησιν ὁ Χρυσόστομος· πολλῷ μείζονα τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἰωάννην ἐνόμιζον εἶναι διὰ τὸ τὸν μὲν ἐν ἐρημίᾳ τραφεῖναι τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ υἱὸν ἀρχιερέως καὶ τοιαύτην στολὴν περικειῖσθαι καὶ πάντας ἐπὶ τὸ βάπτισμα καλεῖν καὶ ἀπὸ στείρας τεχθῆναι, τὸν δὲ Χριστὸν καὶ διὰ τὸ 20 241 M. ἐξ εὐτελοῦς κόρης εἶναι (ὁ γὰρ ἐκ παρθενίας τόκος οὐδέπω κατάδηλος ἦν πᾶσιν) καὶ διὰ τὸ ἐν οἰκίᾳ τραφεῖναι καὶ μετὰ πάντων ἀναστρέφεσθαι καὶ τὴν κοινὴν ταύτην ἐσθῆτα

1—15 Euseb. H. eccl. I, 11 ex Joseph. Ant. XVIII, 63 sq. — 16—p. 326, 4 Chrysost. in Matth. XII cp. 2 Migne Tom. 57, 203.

1 βαπτισμὸν ALNRV. — 1. 2 πάλιν δὲ περὶ τοῦ χρ. N. — 3 αὐτὸν λέγειν BR Jos. — 5 δεχομένων] λεγομένων BR. — 6 τοῦ ἑλληνικοῦ P Jos. τῶν ἐλλήνων R. — 11 εἰρηκότων B Jos. — εἰσέτι BM εἰσέτι A. — 12 ὠνομασμένων ACLN ὠνομασμένον (ὄν. P) FP. — οὐκ ἐπέλειπε BFV Jos. οὐκ ἐξέλειπε FL οὐ διέλειπε A. — 14 ἔχουσιν N. — 16 ὁ χρυσόστομός φησιν ARV. — 17 εἶναι ἐνόμιζον V Chr. — 18 ἀρχιερέως εἶναι BLR Chr. εἶναι ἀρχ. F. — 20 καὶ ante διὰ om. P et recc. quidam. — 23 ἀνατρέφεσθαι CMV.

16 πολλῶν P. — 21 ὁ γὰρ—p. 326, 1 εἶναι om. P ex homoeotel.

περιβεβλησθαι ἔλαττον αὐτοῦ ὑπόπτενον εἶναι οὐδὲν οὐδέπω
 τῶν ἀπορρήτων εἰδότες ἐκείνων. συνέβη δὲ καὶ βαπτισθῆ-
 ναι αὐτὸν παρὰ Ἰωάννου, ὅπερ μᾶλλον ἐβεβαίον τὴν ὑπό-
 νοιαν ταύτην. ἐννόησον γοῦν ἡλίκον ἦν ἰδεῖν ἄνθρωπον
 5 μετὰ ἔτη λ' φοβερόν ἀπὸ τῆς ἐρήμου καταβαίνοντα, βαθείαν
 μὲν τὴν ὑπὴν ἔχοντα, μειζότεραν δὲ τὴν κόμην, καὶ τρίχας
 καμήλων ἡμφιεσμένον καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μηδέποτε δε-
 ηθέντα. καὶ γὰρ ἦν θαυμαστὸν ἄγαν καὶ παράδοξον ἐν
 ἀνθρωπείῳ σώματι καρτερίαν τοσαύτην ἰδεῖν, ὃ δὴ καὶ τοὺς
 10 Ἰουδαίους ἐφείλκετο μᾶλλον τὸν μέγαν Ἥλιαν ἐν αὐτῷ
 βλέποντας καὶ πρὸς τὴν ἐκείνου μνήμην παραπεμπομένους
 ἐκ τῶν ὀρωμένων τότε, μᾶλλον δὲ καὶ πρὸς ἐκπλήξιν μείζονα.
 ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐν πόλεσι καὶ ἐν οἰκίαις ἐτρέφετο πολλάκις
 τὴν κοινὴν τροφὴν ταύτην, οὗτος δὲ τὴν ἔρημον ἄκησεν
 15 ἐκ σπαργάνων αὐτῶν δι' ὅλου τῶν ἀνθρωπίνων βρωμάτων
 τε καὶ πομάτων ἀπηλλαγμένος. ὅθεν φησὶν ὁ κύριος· ἦλθεν
 Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης μήτε ἐσθίειν μήτε πίνειν.

[ε'. Περὶ Κλαυδίου.]

Μετὰ δὲ Γάϊον ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη ιγ', καὶ φο-
 20 νεύσας τοὺς φονεῖς Γαῖου ἀνηρέθη ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς
 φαρμάκῳ. ἐφ' οὗ Ἰάκωβος ὁ Ζεβεδαίου ἐμαρτύρησεν, καὶ
 Σίμων ὁ μάγος ἀντιτασσόμενος Πέτρῳ δεινότητι λόγων καὶ
 μαγείας ἀπάτῃ χρώμενος ἀντεφέρετο γενναίως τοῖς ὑπὸ τοῦ

4—5 Chrys. in Matth. X cp. 3 Migne 186. — 8—15 *ib.* cp. 4 Migne 188. — 16 Matth. 11, 18 Luc. 7, 33.

1 ἐλάττονα RV Chr. — ὑπόπτενον ACM ὑποπτέων B. —
 2. 3 δὲ αὐτὸν καὶ βαπτισθῆναι AL. — 3 παρὰ] ὑπὸ A Chr. —
 4 οὖν ACMR. — 8 ἄγαν om. C Chr. — 9 ἀνθρωπίῳ ACF ἀνθρω-
 πίνῳ M Chr. — 10 ἡλίαν BCFRV. — 14 ταύτην τροφὴν AF.

13 γὰρ καὶ ἐν P Chr. — 23—p. 327, 3 γενναίως συνκλήμη
 τῷ φωμαίῳ λόγῳ πεπαιδευμένος κλήμης ἄκρως κτλ. (tell. om.) P.

ἀποστόλου λεγομένοις θείοις λόγοις. ἀντετάσσετο δὲ τῷ ἄσε-
βεϊ Σίμωνι καὶ Κλήμης ὁ Ῥωμαῖος Πέτρου μαθητῆς λόγῳ
πεπαιδευμένος ἄκρως Ἑλληνικῶ τε καὶ Ῥωμαϊκῶ. περιῆν δὲ 242 M.
ἐπὶ Κλαυδίου καὶ ὁ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐμφερόμενος Αἰγύ-
πτιος ληστῆς ὁ ἐξαγαγὼν τοὺς Σικαρίους εἰς τὴν ἔρημον, 5
οὓς καὶ μετῆλθε Φίλιξ. Σικαρίους δὲ αὐτοὺς ἐκάλουν ἐκ
τῶν μαχαιρῶν ὧν ἐφόρουν. μικρὰς γὰρ μαχαίρας ἐπιφερό-
μενοι καὶ σικάρια ταύτας προσαγορεύσαντες λαθραίως τοὺς
παρατυγχάνοντας ἐπληττον. καθ' ὃν χρόνον μεταξὺ Θήρας
καὶ Θηρασίας νῆσος ἀνεφυσήθη σταδίων λ', καὶ λιμὸς ἐνέ- 10
σκηψε μέγας τε καὶ παγκόσμιος.

Καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστῆς ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτος ἐκ-
κλησίας πηξάμενος πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο, ἅπερ
σεμνεῖα τότε προσηγορεύθησαν. τὰ γὰρ μέχρι δεῦρο ἐν
ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ μέγιστα μοναστήρια τυγχάνοντα μόνος οὗτος 15
καὶ πρῶτος ἐξ ἀρχῆς συνεστήσατο, καθὼς καὶ Εὐσέβιος ὁ
Παμφίλου δηλῶν οὕτω φάσκει· Μάρκον πρῶτον ἴσμεν ἐν
Αἰγύπτῳ τὸ εὐαγγέλιον συγγεγραφέναι καὶ ἐκκλησίας πρῶτον
ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συστήσασθαι. τοσαύτη δὲ τῶν αὐ-
τόθι πεπιστευκότων πληθὺς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐκ 20
πρώτης ἐπιβολῆς συνέστη δι' ἀσκήσεως φιλοσοφωτάτης τε
καὶ σφοδροτάτης, ὥς καὶ συγγραφῆς αὐτῶν ἀξιῶσαι τὰς

3—9 cf. Joseph. Arch. XX, 186; Bell. II, 261. — 4 Act.
21, 38. — 9 Euseb. Chron. II p. 152 Schöne cf. Syncell. 630, 5.
— 10 Eus. *ib.* cf. Sync. 628, 16 Chron. Pasch. 435, 9. — 12 cf.
Chron. Pasch. 432, 12. — 17—p. 328, 2 Eus. Hist. eccl. II, 16.

1 ἀποστόλου] πᾶν N. — λόγοις ACFM λόγοις BDLRV.
— δὲ γενναίως τῷ N. — 3 ἄκρος AM ἄκρῳ C. — 6 φίληξ BR.
— 8 ταῦτα PR. — 15 μόνος οὗτος καὶ πρῶτος P οὗτος καὶ μόνος
πρῶτος A μόνος om. rell. — 16 εὐσέβιος CP. — 18 συγγεγραφέναι
BLM ἐγγεγραφέναι R συγγεγραμμένον C. — 22 αὐτὸν CMR.

4 καὶ ὁ ἀναστατώσας ἦν ληστῆς αἰγύπτιος καὶ ἐξαγαγὼν τ.
σικ. εἰς τ. ἔρ. ὡς φησὶ πάλιν αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων P. —
22 γραφῆς P Eus.

διατριβάς τε καὶ συνελεύσεις καὶ πᾶσαν ἄλλην τοῦ ἀρίστου
 243 M. βίου διαγωγὴν Φίλωνα τὸν σοφώτατον καὶ αὐτόπτην Πέτρου
 τοῦ ἀποστόλου καὶ αὐτήκοον καὶ συνόμιλον ἐν Ῥώμῃ γενό-
 μενον. τῶν γὰρ παρ' ἡμῶν ἀσκητῶν ἀποδεχόμενος τὸν
 5 βίον ἐκθειάζει σφόδρα καὶ σεμνύνει τοὺς κατ' αὐτὸν ἀπο-
 στολικοὺς ἄνδρας ἐξ Ἑβραίων, ὡς ἔοικεν, γεγονότας καὶ τῶν
 Ἑσσαιῶν τὴν ἀσκησιν καὶ πολιτείαν εὖ μάλα προακουτισθέν-
 τας, ἥτις γε τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύ-
 νην ἐξ ἐπιμέτρου διανέστηκεν. πρόγονοι γὰρ ἦσαν Ἰωναδᾶβ
 10 υἱοῦ Ῥηχάβ τοῦ δικαίου. καὶ γὰρ τοὺς ἐξ ἐκείνου κατα-
 γομένους Ἱερεμίας παρακελευόμενος ἐν λόγῳ κυρίου πειρα-
 στικῶς πιεῖν οἶνον, ἀποκριθέντες εἶπον· οὐ μὴ πίνωμεν
 οἶνον. ὁ γὰρ Ἰωναδᾶβ υἱὸς Ῥηχάβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετεί-
 λατο ἡμῖν λέγων· οὐ μὴ πίνετε οἶνον ὑμεῖς καὶ υἱοὶ ὑμῶν
 15 ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα
 οὐ μὴ σπεύρητε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν, ἀλλ' ἐν σκη-
 ναῖς κατοικήσητε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε
 πολλὰς ἡμέρας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε. καὶ εἰσηκού-
 σαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδᾶβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ φυλάξαι

2—4 Eus. *ib.* Π, 17, 1. — 4—6 Eus. *ib.* 17, 2. — 10—
 p. 329, 4 Jerem. 35 (42), 5 *sqq.*; 18; 19.

2—3 φίλωνα τὸν νόμιλον ἐν Ῥώμῃ (*rell. om.*) N. — 2 φίλον
 αὐτὸν σοφ. P φίλωνα τὸν φιλοσοφώτατον AR. — 4 παρ' ἡμῖν
 BFL Eus. — 5 ἀποσεμνύνει N. — κατ' αὐτῶν FLP. — 9 ἀπό-
 γονοι (*ut conji. Mur.*) F. — Ἰωναδᾶβ CN Suid. v. Ἑσσαῖοι Ἰωνα-
 δᾶμ *rell.* — 10 ῥηχᾶβ P ῥιχᾶβ (*ῥιχᾶμ A ῥιχαῦ F*) *rell.* — τοῦ
 δικαίου — 13 ῥηχᾶβ *om.* BCFLR (οὐ καὶ εἶπον· ῥιχᾶβ *ins.* L
 καθὼς φησιν· ποῦ *add.* R). — 12 πίνωμεν DV Jer. πίνωμεν AMP.
 — 13 Ἰωναδᾶμ A. — υἱὸς ῥηχᾶβ *om.* V. — ῥηχᾶβ P ῥιχᾶβ N
 ῥιχᾶμ A. — 14 λέγων ἡμῖν A ἡμῖν *om.* V. — οὐ μὴ πίνετε —
 15 αἰῶνος (αἰῶνος καὶ B) *om.* BN. — πίνετε (-αι A) AP. — καὶ
 οἱ υἱοὶ FV Jer. — 17 κατοικήσητε FPR (οἰκήσετε Jer.) κατα-
 σκηνώσετε (-ται M) BM κατασκηνώσητε (-ται C) *rell.* — 19 φωνῆς]
 ἐντολῆς N. — Ἰωναδᾶμ ABFLRV *item* p. 329, 2. — τοῦ φυλά-
 ξαντος N.

1 τε *om.* P Eus. — καὶ τὰς συνελ. P Eus. — πᾶσαν τὴν
 ἄλλην P (τὴν ἄλλην πᾶσαν Eus.). — 17 ζῆτε P.

ταῦτα πάντα. διὸ δὴ φησιν ὁ θεός· ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς, οὐ μὴ ἐκλείπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ῥηχὰβ παρεστηκώς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Ἐκ τῶν δικαίων οὖν τούτων καταχθέντες οἱ Ἑσσαιῶι 5 οὔτοι καὶ θανατάσιοι μᾶλλον ἐπηύξησαν καὶ προσέθεσάν τε καὶ ἐπέτειναν τὴν τε πανάραστον καὶ πανάριστον ἀκτημοσύνην καὶ τὴν θεοφιλή καὶ ἀγιοπρεπὴ σκληραγωγίαν καὶ ἀνυπέρβλητον δικαιοσύνην, ὥς ἔστιν ἀκοῦσαι τὰ περὶ αὐτῶν ἐναργῶς ὧδε· Ἑσσαιῶι, ὥς φησιν Ἰώσηπος, Ἰουδαῖοι μὲν 10 εἰσι τὸ γένος, φιλάλληλοι δὲ καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβεῖς πλείον, οἱ τὴν μὲν ἡδονὴν ὥς κακίαν ἀποστρέφονται, τὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν ὑποπί- 244 M. πτειν ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσιν. καὶ γάμος μὲν παρ' αὐτοῖς ὑπερορεῖται, τοὺς δ' ἄλλοτρίους παῖδας νέους ἔτι προσλαμ- 15 βανόμενοι καὶ διδάσκοντες ὥς συγγενεῖς ἡγοῦνται καὶ τοῖς ἡθεσιν ἑαυτῶν ἐντυποῦσιν. καὶ τὸν μὲν ἔννομον καὶ σώφρονα γάμον καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ διαδοχὴν ἀποδέχονται, τὰς δὲ παρανόμους καὶ θεοστρυγεῖς μίξεις καὶ ἀσελγείας τέλεον ἀποστρέφονται καὶ ἀποβάλλονται. καταφρονεῖται δὲ παρ' 20 αὐτοῖς πλοῦτος καὶ πολυκτησία, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ὥς ἀπερίσπαστον καὶ ἐνάρετον ἀσπάζονται. καὶ πρὶν μὲν ἀνασχεῖν τὸν ἥλιον οὐδὲν ἀργὸν φθέγγονται, προσευχὰς δὲ καὶ

10—p. 331, 21 *excerpt. ex Jos. Bell. II, 119 sqq.*

1 δὴ *om.* ANRV *post* φησιν *ins.* G. — οἱ υἱοὶ BFLMV. — 2 Ῥηχὰβ P ῤιχὰβ (ῤιχὰμ A ῤιχὰυ F) *rell. item v. 3.* — ἐκλείπη BF ἐκλείψει A. — 4 τὰς *om.* N. — 6 θανατάσιοι A θαναμαστοὶ CF. — *τε om.* BF. — 9 ἀγιοπρεπὴ RV. — 10 Ἰώσηπος PR Ἰόσιπος M. — 11 πλείον Jos. *et* B, *sed in lit. m. 1 ut vid.* πλείω M. — 15 δὲ ἄλλοτε. ACR. — 17 ἔθεσι BFV *et* C *corr. ex* ἔθνεσι. — ἐντυποῦσι FRV Suid. *v.* Ἑσσαιῶι. ἐντυπῶσι ACP τυποῦσι N ἐντυποῦνται B. — ἐννομον γάμον καὶ σώφρονα N. — 20 ἀποβάλλονται καὶ ἀποστρέφονται M καὶ ἀποβάλλονται *om.* B. — 22 ἀνίσχειν FR *et* A *m. 2.*

10 ὧδε] οὕτως P. — Ἑσσαιῶι γάρ, ὥς φ. P.

ψαλμωδίας πρὸς τὸν θεὸν ἐκ μέσης νυκτὸς μέχρις αὐγῆς ἀναφέρουσι μετ' εὐλαβείας καὶ σεμνότητος. καὶ οὕτω πρὸς ἣν ἕκαστος ἔχει τέχνην ὑπὸ τοῦ προεσιῶτος ἀποστέλλεται, καὶ μέχρις ὥρας ἑκτῆς ἐργασάμενοι συντόνως μετὰ νήψεως
 5 καὶ **Θεολογίας** οὕτως ἐπὶ τὸ δειπνητήριον συναθροίζονται μετ' εὐλαβείας καὶ ἡσυχίας πολλῆς. καὶ ὁ μὲν σιτοποιὸς ἐν τάξει παρατίθῃσιν ἄρτους, ὁ δὲ μάγειρος ἐν ἀγγεῖον ἐξ ἐνὸς ἐδέσματος πάντοτε προσάγει, προκατεύχεται δὲ τῆς τροφῆς ἀγνῆς οὔσης καὶ καθαρᾶς ὁ ἱερεὺς. ἀθέμιτον γὰρ πρὸ τῆς
 10 εὐχῆς ἡγοῦνται γεύσασθαι τι. καὶ πάλιν ἀριστησάντων ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται, καὶ ἀπλῶς ἀρχόμενοι τε καὶ παυόμενοι γεραίρουσι τὸν θεὸν ἀδιαλείπτως. καὶ αὐθις ἐπ' ἔργα μέχρις ἑσπέρας διακαρτερήσαντες καὶ δειπνήσαντες μετὰ τῆς συνήθους σιωπῆς καὶ σεμνοπρεποῦς καταστάσεως ἐπὶ τὰς
 15 εὐχὰς πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχονται καὶ τοὺς βραχυτάτους ὕπνους καὶ κουφοτάτους, ὅπερ ἐστὶν αἴτιον ἢ διηνεκῆς
 245 M. νῆψις καὶ τὸ μετρεῖσθαι παρ' αὐτοῖς τροφήν καὶ πόσιν λιτὴν καὶ ἀπερίεργον καὶ σπανίζουσιν. οὐδεὶς γὰρ παρ' αὐτοῖς κόρος καὶ χορτασία κοιλίας, ἀλλ' ἐνδεῖα πολλὴ καὶ
 20 ὀλιγοδεῖα. τῷ δὲ προσερχομένῳ ζηλωσάτω τὸν βίον οὐκ εὐθύς ἀδοκιμάστως καὶ ἀγυμνάστως παραδέχονται, ἀλλ' ἐνιαντὸν ἔξω μένοντα τὴν αὐτὴν ὑποτίθενται δίαιταν καὶ κατάστασιν, ἀξινάριόν τε καὶ περιζῶμα δόντες καὶ πενιχρὸν ἱμάτιον γυμνάζουσιν ἐπ' ἔργοις ἀρίστοις καὶ λόγοις. εἴτα μετὰ τὴν
 25 τῆς καρτερίας ἐπίδειξιν δυσὶν ἄλλοις ἔτεσι τὸ ἥθος καὶ τὸ ἐν πᾶσιν ὑπήκοον δοκιμάζεται, καὶ φανεῖς ἄξιος καὶ δόκι-

1 πρὸς τὸν θεὸν *post* νυκτὸς *ins.* B, *post* αὐγῆς M. — αὐγῆς N. — 4 ἑκτῆς ὥρας AR. — 8 προκατεύχεται CR. — 13 καὶ δειπνήσαντες *om.* BCFR. — 16 οὐπερ F ὥνπερ B. — 22 μένοντα (*i. e.* μένοντι *corr.* *e* μένοντα) B (μένοντι P Jos.). — 23 τε] δὲ BC.

5 συναθροίζονται καὶ καθίστανται μεθ' ἡσυχίας πολλῆς καὶ εὐλαβείας P (καὶ καθισάντων μεθ' ἡσυχίας Jos.). — 14 συνήθους λίαν σιωπῆς P. — 18 ἀπερίεργόν τε καὶ σπ. P. — 20 τόνδε τὸν βίον P.

μος οὕτως εἰς τὸν ἱερὸν ὄμιλον ἐγκρίνεται. καὶ πρὸ γε πάντων ὅρκους φοικώδεις ἀπαιτοῦσιν, πρῶτον μὲν εὐσεβεῖν καὶ θεραπεύειν ἐξ ὅλης καὶ καθαρᾶς ψυχῆς καὶ σώματος τὸ θεῖον, ἔπειτα δὲ πρὸς ἀνθρώπους δίκαια φυλάττειν ἅπαντα καὶ ἀπροσωπόληπτα καὶ μήτε κατὰ γνώμην βλάψαι τινά, 5 μήτε μὴν συγκοινωνεῖν ἀδίκους, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν τοῦ δικαίου φροντίζειν καὶ βιάζεσθαι πάντοτε καὶ τὸν ἐνῆδονον καὶ περιττόν καὶ ὕγρον ἀποστρέφεσθαι βίον μέχρι θανάτου. πρὸς δὲ τούτοις ὁμνύουσι πάλιν μηδενὶ μὲν τὸ παράπαν μεταδοῦναι τῶν δογμάτων καὶ τῶν ἀγιοπρεπῶν τούτων ἐπι- 10 τηδευμάτων, ἢ ὡς αὐτὸς ἀκριβῶς παρέλαβεν, ἀφέξεσθαι δὲ πάσης ἐναντίας δόξης καὶ λατρείας καὶ ταύτῃ μόνῃ προσ- ἀνέχειν τῇ θεῷ μέχρις αἵματος θρησκείᾳ καὶ καταστάσει. τοσαύτη δὲ ἐστὶν ἡ περὶ τὴν δίκαιαν λιτότητος καὶ ὀλιγότητος τῶν θαυμαστῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ὡς ὅλη τῇ ἑβδομαδί μὴ 15 δεῖσθαι κενώσεως. ἐξ ἧς ἀσκήσεως τοσαύτην πεποιήνται σφοδρὰν τὴν καρτερίαν, ὥστε καὶ ποθηγαεῖν ὀλίγον καὶ μόνον ἀρκοῦνται πολλάκις. κἀντεῦθεν εἰκότως ἐν αὐτοῖς 246 M. πολλοὶ καὶ τὰ μέλλοντα προγινώσκουσιν ἐκ θείας ἐπιπνοίας καὶ χάριτος καὶ ἀκαταπαύστου μελέτης προφητῶν καὶ λοι- 20 πῶν ἱερῶν λογίων καὶ προσευχῆς ἐμπαιδοτριβοῦμενοι.

Ταύτην οὖν Ἰώσηπος ἄκρως ἀσκήσας τὴν φιλοσοφίαν ἐπὶ μειζόν τι προκόπτειν ἔσπευσεν. ἀκούσας γάρ τινα δια- φερόντως ἀσκοῦντα κατὰ τὴν ἔρημον Ἀββᾶν ὀνομαζόμενον ἐσθῆτι μὲν ἀπὸ δένδρων καλυπτόμενον, τροφῇ δὲ αὐτομάτως 25

22—p. 332, 4 Joseph. Vita cp. 2, 11.

1 οὗτος CV. — 6 τὸ κατὰ δύναμιν N. — 7 καὶ φροντίζειν codd. praeter BNP. — 9 ὁμνυσι DP ὁμνησι M. — 12 προσ- ἔχειν N. — 15. 16 μηδὲ δεῖσθαι N. — 17 τὴν om. N. — 18 ἀρ- κοῦντες C ἀρκεῖσθαι F. — 20. 21 προφητῶν τε λέγω καὶ ἱερῶν λ. N. — 22 ὁ Ἰώσηπος FN. — 24 κατὰ om. N. — ἀββᾶν CN ἀμβᾶν R (Βάννονν Jos.). — 25 αὐτομάτῳ N αὐτόματι P.

8 περιττόν τε καὶ ὕγρον P. — 17 σφοδρὰ P.

φνομένην χρώμενον, καὶ τὴν ἄκραν ἄσκησιν αὐτοῦ ζηλώσας πρὸς αὐτὸν ἀφίκετο, καὶ τρεῖς παρ' αὐτῷ φιλοσοφήσας ἐνιαυτοὺς εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεψε καὶ τῇ τῶν Φαρισαίων ἐπολιτεύετο δικαιοσύνη.

- 5 Ὁ δέ γε Φίλων, ὡς εἴρηται, περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἡμετέρων ἀσκητῶν ἀναφανέντων μέμνηται σαφῶς ἐν τῷ λόγῳ, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν περὶ θεωρητικοῦ βίου. οὓς θεραπευτάς, καὶ τὰς ὁμοιοσχήμους καὶ ὁμοτρόπους γυναικας θεραπευτίδας ὠνόμασεν. καὶ θεραπευταὶ μὲν, φησὶν, κέκληνται ἢ παρὰ
10 τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἀπὸ κακίας παθῶν ἱατρῶν δίκην ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ [παρὰ τὸ] τῆς περὶ τὸ θεῖον καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς θεραπείας καὶ θρησκείας ἕνεκα. ταύτην οὖν τὴν προσηγορίαν εἴτε αὐτὸς ἐξευρὼν ἔγραψεν, εἴτε καὶ κατ' ἀρχὰς οἱ πρῶτοι τῶν οὕτω
15 βιούντων ἐκαλοῦντο. εἴτα, φησὶν, πρῶτον μὲν ἀρχόμενοι φιλοσοφεῖν ἐξίστανται τῶν προσηκόντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων, ἔπειτα δὲ πάσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίου φροντίδι καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες ἐν μονάχοις καὶ κήποις ἢ ἐν
247 Μ. ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιοῦνται τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπι-
20 μιξίας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβεράς εἰδότες τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσκοῦσι βίον. οὕτω πολλοῦ μὲν τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος. ἔδει γὰρ ἀγαθοῦ τελείου μετασχεῖν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πλεονάζειν καὶ μάλιστα περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἐν ἐκάστη συμ-

5 — p. 333, 9 Euseb. Hist. eccl. II, 17, 3 sqq.

8 θεραπευτίδας V (θεραπευτρίδας Eus.). — 10 τὸ τὰς ψυχὰς ^{περὶ} om. R τὰς om. ABV. — 11 ἢ παρὰ τὸ τῆς θεῖον (sic) P m. 1 corr. ἢ παρὰ τὸ τῆς τὸ θεῖον C ἢ παρὰ τὸ τῆς περὶ τὸ θεῖον rell. ἢ τῆς πρὸς τὸ θεῖον Suid. v. θεραπευταὶ (ἢ τῆς περὶ τὸ θεῖον Euseb.). — 14 καὶ om. RV. — 15 ἀρχόμενον BC. — 18 προσελθόντες CDR. — 21 οὕτω] τοῦτο BF. — 22 ἐστὶ AP. — 23 πλεονάζει BF Eus.

7 οὓς καὶ θεραπευτάς P. — 11 ἀπαλλάττοντα P.

μορίᾳ οἴκημά ἐστιν ἱερόν, ὃ καλοῦσι σεμνεῖον καὶ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονοῦμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται μηδεὶς μηδὲν κομίζοντας, μὴ ποτὸν μὴ σιτίον μηδέ τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρεῖας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ 5 ὕμνων καὶ τᾶλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συνανύξονται τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δὲ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν αὐτοῖς ἐστιν ἄσκησις. ἐντυγχάνοντες γὰρ τοῖς ἱεροῖς γραμμασι φιλοσοφοῦσι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν. ἐγκράτειαν δὲ ὥσπερ τινὰ θεμέλιον προκαταβαλλόμενοι τῇ 10 ψυχῇ τὰς ἄλλας ἐποικοδομοῦσιν ἀρετάς. σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως, ἐπειδήπερ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον φωτὸς εἶναι κρίνουσιν, σκότους δὲ τὰς τοῦ σώματος ἀνάγκας. ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἡμερῶν τριῶν ὑπομιμνήσκονται τροφῆς, οἷς πλέον ὁ πόθος 15 τῆς ἐπιστήμης ἐνίδρυνται. τινὲς δὲ οὕτως ἐνευφραίνονται καὶ τρυφῶσιν ὑπὸ σοφίας ἐστιώμενοι πλουσίως καὶ ἀφρόνως τὰ δόγματα χορηγούσης, ὥς καὶ πρὸς διπλάσιον χρόνον ἀντέχειν μόγις δι' ἡμερῶν ἕξ ἀπογεύεσθαι τροφῆς ἀναγκαίας ἐθισθέντες. αἱ δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λογίων γίνονται 20 αὐτοῖς δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλληγορίαις. πᾶσα γὰρ ἡ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνδράσι τούτοις ζῶν εἰκέναι καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διαλέξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. ὡσαύτως δὲ τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἱερᾶς πολιτείας καὶ καταστάσεως καὶ γυναικες, ὧν αἱ πλεῖσται 25 248 M.

10—20 Eus. Hist. eccl. II, 17, 16. — 21—24 *ib.* 20. — 24—p. 334, 3 *ib.* 19.

1 σεμνίον CP. — 3 κομίζων RV. — 11 ἐποικοδομῶσιν ACD. — 12 προσενέγκαιτο V Eus. — 16 εὐφραίνονται BFR. — 17 πλουσίως: *Incipit cod. Patmiacus* (E). — 19 ἀπογεύεσθαι ABN. — 23 ψυχὴν BEFNR ψυχῇ APV ψυχῇ C.

1 καλεῖται P Eus. — 4 τὰς] τὰ P. — 7 τελοῦνται P. — 8 ἔστιν P. — 22 εἰκέναι ζῶν P Eus. — 25 πολιτείας τε καὶ κατ. P.

γῆραλέαι τυγχάνουσι καὶ παρθένοι καὶ τὴν ἀγνείαν οὐκ ἀνάγκη, καθάπερ ἔναι τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἱερισσῶν, φυλάξασαι διὰ πρόσκαιρον ἔπαινον, ἀλλ' ἐκουσίως καὶ ἐκ προαιρέσεως ἀγαθῆς ὀρεχθεῖσαι τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ καὶ αἰώνια.

5 ὅτι δὲ τοὺς πρώτους κήρυκας τῆς κατὰ τὸ εὐαγγέλιον διδασκαλίας τά τε ἀρχῇθεν πρὸς τῶν ἀποστόλων ἔσθ' παραδεδομένα καταλαβὼν ὁ Φίλων ἔγραψε ταῦτα παντὶ που δῆλον. πολὺς γε μὴν τῷ λόγῳ καὶ πλατὺς ταῖς διανοαῖς ὑψηλός τε ὢν καὶ μετέωρος ἐν ταῖς θεωρίαις τῆς θείας γραφῆς

10 ποικίλον καὶ πολύτροπον τῶν ἱερῶν λογίων τὴν ὑφήγησιν πεποιήται.

Καὶ ταῦτα μὲν Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ διεξῆλθεν, ἐν δὲ τοῖς πρὸς Μαρίνον τοιάδε πάλιν φησὶν· καὶ γὰρ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ

15 τρόπους, τὸν μὲν ὑπερφυῖ καὶ τῆς κοινῆς καὶ ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οὐ γάμους, οὐ παιδοποιΐας, οὐ περιουσίας ὑπαρξὲν παραδεχόμενον, ἀλλ' ὅλον δι' ὅλου τῆς κοινῆς καὶ συνήθους τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς παρηλλαγμένον καὶ μόνη τῇ τοῦ Θεοῦ θεραπείᾳ προσοικειωμένον καθ'

20 ὑπερβολὴν ἔρωτος οὐρανίου. οἱ γὰρ τόνδε μετιόντες τὸν τρόπον τεθνάναι δοκοῦντες τὸν θνητὸν βίον καὶ αὐτὸ μόνον τὸ σῶμα περιφέροντες ἐπὶ γῆς, φρονήματι δὲ τὴν ψυχὴν εἰς οὐρανὸς μετενηνεγμένοι οἶά τινες οὐράνιοι τὸν τῶν ἀνθρώπων ἐφορῶσι βίον ὑπὲρ τοῦ παντὸς γένους ἀφιερω-

5—7 Eus. Hist. eccl. II, 17, 24. — 8—11 ib. 18, 1.

2 ἱερισσῶν F ἱερεῶν B Eus. — 4 τῶν μερόντων (sic) ἀγαθῶν καὶ αἰωνίων V τῶν μελλόντων καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν B. — 7 ἀνέγραψε N. — 10 ποικίλην BR Eus. — 12 εὐσέβιος CMP — 13 ταῖς B τῆς M τῇ F. — μαρίνον ACFMP μαρῖνον B. — 14 χριστοῦ] θεοῦ BM. — 19 προσοικειώμενον A προσωκειωμένον MV. — 24 ὑφορῶσι AR.

9 ἐν ταῖς εἰς τὰς θείας γραφὰς θεωρίαις P Eus. — 13 διεξῆσιν P.

μένοι τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ οὐ βουθυσίαις καὶ αἵμασιν οὐδὲ σπονδαῖς καὶ κνίσαις, ἀλλὰ δόγμασιν ὁρθοῖς ἀληθοῦς εὐσεβείας καὶ ψυχῆς διαθέσει κεκαθαρμένης, καὶ προσέτι τοῖς κατ' ἀρετὴν ἔργοις τε καὶ λόγοις, οἷς τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι ²⁴⁹ M. τὴν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν ὁμογενῶν ἀποτελοῦσιν ἱερουργίαν. 5 καὶ ὁ μὲν ἐντελὴς καὶ πρῶτος τῆς κατὰ χριστιανισμὸν πολιτείας τρόπος τοιούσδε καθέστηκεν, ὁ δὲ δεύτερος καὶ ὑποβιβηκὼς ἀνθρωπινώτερος καὶ τοῦ πρώτου λίαν ἀσύγκριτος, ὃς καὶ γάμοις συγκατιέναι σώφροσι καὶ παιδοποιῖαις, οἰκονομίας τε τοῖς κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι, καὶ στρατενο- 10 μένοις τε καὶ τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι, ἀγρῶν τε καὶ ἐμπορίας καὶ τῆς ἄλλης πολιτικωτέρας ἀγωγῆς μετὰ τοῦ θεοσεβοῦς φροντίζειν, οἷς καὶ ἀσκήσεων καιροὶ μαθητείας τε καὶ τῶν θείων λογίων ἀκροάσεως ἡμέραι ἀφωρίσθησαν, καὶ δεύτερος εὐσεβείας ἀπενεμήθη βαθμὸς κατάλληλον τῷ τοιῷδε 15 βίῳ παρέχων τὴν ὠφέλειαν.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ θεῖος Ἀθανάσιος ἔφη· δύο γὰρ ὁδῶν καὶ πολιτειῶν οὐσῶν ἐν τῷ βίῳ, μιᾶς μὲν μετριωτέρας καὶ βιωτικῆς, τοῦ γάμου λέγω, ἑτέρας δὲ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς τε καὶ ἀνυπερβλήτου, τῆς παρθενίας ἥτοι τῆς 20 μοναδικῆς πολιτείας, εἰ μὲν τις τὴν κοσμικὴν, τοῦτ' ἔστι τὸν γάμον, ἔλοιτο, μέμψιν μὲν οὐκ ἔχει, τοσαῦτα δὲ χαρίσματα οὐ λήψεται· λήψεται γάρ, ἐπειδὴ φέρει καὶ αὐτὸς καρπὸν τῶν τριάκοντα. εἰ δὲ τὴν ἀγνήν καὶ ὑπερκόσμιον

17—p. 336, 5 Athanas. Ep. ad Amunem, Migne Tom. 26, 1173 C.

3 κεκαθαρμέναις B κεκαθαρμένοις ER κεκαθαρμένοι F κεκαθαρμένης D m. 1 ut vid. corr. — προσέτι P πρὸς ἔτι LNV πρὸς ἔτη C. — 9 ὃς] ὡς BF. — οἰκονομίαις FL. — 10 τοῖς] τῆς BFMV. — 10 καὶ στρατενομένοις—11 ὑποτίθεσθαι om. BM. — 11 τε post στρατενομένοις om. V τε καὶ om. L καὶ in P del. m. 1 ut vid. — 17 ὡσαύτως δὲ καὶ APR δὲ om. rel. — 19 καὶ ante ἀποστολικῆς om. M καὶ ἀποστολικῆς om. D. — ἀγγ. τε καὶ ἀποστολ. καὶ CF. — 23 γάρ] δέ N. — 24 τῶν] τὸν BCEF.

12 διαγωγῆς P.

ἀσπάσοιτό τις, εἰ καὶ τραχεῖα παρὰ τὴν ἀρχὴν μάλιστα καὶ
 δυσκατόρθωτος φαίνεται, ἀλλ' ἔχει μετὰ τὴν ἔννομον ἄθλη-
 σιν καὶ καρτερίαν χαρίσματα θαυμασιώτερα καὶ ἀξιόγαστα.
 τὸν γὰρ τέλειον καὶ πληρέστατον καρπὸν, τὴν ἑκατοντάδα
 5 λέγω, παιδρὸν καὶ ἀγιοπρεπῇ φανερῶς πάντως ἐβλάστησεν.

Οὐκοῦν ὥσπερ ὁ παλαιὸς νόμος εἰς δύο βίους ἦν διη-
 ρημένος, εἰς τε τὸν Φαρισαϊκὸν καὶ ὑψηλὸν καὶ εἰς τὸν
 ὑποδεέστερον κοσμικόν, οὕτω δὴ καὶ ὁ κατὰ χριστιανισμόν
 νέος θεσμός εἰς μοναδικὸν ὑπερφερῇ καὶ βιωτικόν. Φαρι-
 10 σαῖοι τοίνυν οἱ ἐρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι καὶ μεμερισμένοι
 παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των ἐλέγοντο εἰς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέ-
 250 M. στατον καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. τὸν δὲ αὐτὸν
 βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς, παρ' οἷς καὶ πολιτεία
 15 ἡ αὐτὴ ἐγκράτειά τε καὶ παρθενία, νηστεία δις τοῦ σαββά-
 του, ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοὶ ἀποδεκα-
 τώσεις τε καὶ ἀπαρχαὶ καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαὶ καὶ τὰ λοιπὰ
 πάντα, ὑπεξαίρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἑσδαίων
 ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἦν δὴ

9—18 Epiphanius Panar. Prooem. Migne Tom. 41, 127 A.

1 ἀρχὴν LNPR ἀρετὴν ABCFV *lectio cod.* E non bene digno-
 scitur (πρώτην Athan.). — 9 ὑπερφερεῖ FMP ὑπερφέρει BV ὑπο-
 φέρει C. — καὶ εἰς βιωτικόν DF. — 10 ἀφορισμένοι AFM ἀφο-
 ρισμοὶ D. — 13 τὸν δὲ αὐτῶν βίον V τὸν δὲ βίον αὐτῶν R. —
 16 καὶ πινάκων ἀποκαθαρισμοὶ (om. καὶ ποτηρίων) N. — 18 ὑφ-
 εξερουμένων (ὑφ' ἐξ. A) ACF ὑπεξαίρουμένων V Exc. de virt. ὑπ-
 εξαιμένων similia R. — 19 δὲ N.

5 λέγω om. P Ath. — 9 βιωτικόν, ὡς δέδεικται, πέφηνε
 μᾶλλον καὶ θειότερος P. — 11 sqq. sic in P: καὶ ἀφορίζειν ἑαν-
 τοὺς. οἱ τὸ ἀκρότατον βιοῦντες ἦσαν καὶ τῶν ἄλλων δοκιμώτεροι
 δῆθεν, ὡς καὶ οἱ γραμματεῖς, παρ' οἷς καὶ πολιτεία διάφορος
 καὶ ἕως χρόνου τινὸς ἐγκράτεια καὶ παρθενία, νηστ. τε δις κτλ.
Eadem fere Epiphanius. — 16 καθαρισμοὺς P. — 17 καὶ τὰ
 λοιπὰ πάντα om. P et permulta addit, quae cum Epiphanius verbis
 maximam partem consentiunt.

Φαρισαϊκὴν ὡς ἄριστον πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας εὖ μάλα σεμνύνεται φάσκων· Ἰσραηλῆτης εἰμὶ φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος. ὅθεν εἰκότως ὁ κύριος ἡμῶν τὸν τελειότερον καὶ ἀγγελικὸν ὑποτιθέμενος ἐναργῶς βίον ἔφασκε πρὸς τοὺς ἑραστὰς τῆς οὐρανίου κληρουχίας· ἐὰν 5 μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ὅθεν γέ τοι καὶ ὁ ἀποστολικὸς Διονύσιος ὡς ἔοικεν ἀποσεμνύνων τὴν ἱερὰν τῶν μοναχῶν τάξιν οὕτω φάσκει· ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἀπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναχῶν ἐστὶν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη καθαρσὶν ὀλικῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀγνότητι, πάσης δὲ οὐσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας, ἐν νοεῖ θεωρία καὶ κοινωνία γεγενημένη καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη καὶ ταῖς ἐν- 15 θεοῖς αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη καὶ τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀναγομένη τελειῶσιν. ἔνθεν οἱ

2 Phil. 3, 5. — 5 Matth. 5, 20. — 8—p. 338, 11 Dionys. Areop. de eccles. hier. VI, 1, 3 Migne Tom. 3, 532 C.

1 πολιτείαν ὡς ἄριστον N. — 2 βενιαμὴν L βενιαμὴν ACE MP βενιαμὴν F. — 3 εἰκότως ὁ BNP εἰκότως καὶ ὁ rell. καὶ ὁ (om. εἰκότως) Exc. de virt. — 4 εὐαγγελικὸν M εὐαγγελικό-τερον L. — 6 πλείονα PR πλείον E Exc. πλείω LM. — γραμματέων καὶ φαρισαίων AMR ex Matth. — 8 ὅθεν BP ἐνθεν rell. Exc. — γέ om. FR. — 10 πασῶν AR. — 13 αὐτὴν BR αὐτὴ D. — 17 ἐποπτευθείσας (-ήσας AM) AMR Exc. — κατ' αὐτῶν C Exc. κατὰ τὴν N. — 18 πρὸ τῆς AR προνής Exc.

1 πολιτείαν καὶ δικαιοσύνην ὁ π. ζηλώσας καὶ τὸν πολυ-θρόλλον βίον τοῦτον ἀνείλημμένος P. — 4 ἡμῶν om. P. — τελ. καὶ θεοφιλέστερόν τε καὶ ἀγγελικὸν P. — 5 ἑραστὰς τοῦτου καὶ τῆς P. — 6 ἡμῶν P. — 7 Permulta add. P e scripturae sacrae verbis concinnata. — 8 ὁ μέγας καὶ ἀποστολ. διονύσιος P. — 13 θεμιτὸν αὐτῇ θεωρεῖν P Dion.

θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν ἡξίωσαν, καὶ οἱ μὲν θεραπευτὰς οἱ δὲ μοναχοὺς ὀνομάσαντες ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἐνιαίας ζωῆς ὡς ἐνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς
 5 τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς συμπτύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ
 251 M. φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεστικὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία χάριν ἐκάλεσε καὶ τινος αὐτοὺς ἡξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱερατικῆς (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν) ἀλλ' ἱερουργικῆς ὑπὸ τῶν
 10 ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελετουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένη.

Ταῦτα δὲ ἐκ πολλῶν ἐρανισάμενος ὀλίγα ἀναγκαιῶς οἶμαι συντέθεικα διὰ τοὺς ἐπαποροῦντας πότε καὶ ποῦ καὶ πόθεν ἢ τῶν μοναχῶν ἤρξατο διαγωγή τε καὶ ἄσκησις καὶ τάξις.
 15 ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ τὴν μοναδικὴν πολιτείαν μετὰ τῶν ἄλλων τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας θείων παραδόσεών τε καὶ θεσμῶν εἰκονομάχοι δυσσεβῶς καὶ ἀνοήτως ἀποβαλλόμενοι καὶ διαπτύνοντες, ἀρτιφανεῖς Ἰουδαῖοι καὶ κατὰ τὸν ἀσεβῆ καὶ θεοστυγῇ μυσταγωγὸν αὐτῶν Κοπρώνυμον νέαν καὶ
 20 πρόσφατον ταύτην δογματίζοντες ἐξ ἄκρας μανίας τε καὶ ἀπονοίας καὶ ἀβελτηρίας μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν, μήτε

20 I. Tim. 1, 7.

5 συμπτήξεσιν A συμπήξεσιν (συμπίξ. M συμπύξ. F) BFM et recc. quidam; alii συνάξεσιν. — 6 αὐτὴν ἱερὰ θεσμοθεσία E αὐτὴν ἱερὰν θεσμοθεσίαν C αὐτὴν ἱεροθεσμοθεσίαν V αὐτὴν ἱερὰς θεσμοθεσίας B. — 7 ἀφ' ἱερωτικῆς V ἀφιερωτικῆς A φοβερωτικῆς R. — 14 τάξεις καὶ ἄσκησις L καὶ ἄσκησις om. P. — 16 τε om. N Exc. — 21 καὶ ἀβελτηρίας om. F. — ἀβελτερίας D.

6 διὸ καὶ τελ. αὐτοῖς ἐδωρήσατο χάριν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία καὶ τινος κτλ. P Dion. — 17 ἀποβαλλόμενοι τε καὶ P. — 18 Ἰουδαῖοι καὶ φασματώδεις κατὰ P. — ἀσεβῆ καὶ om. P. — 19 — 21 κοπρών. καὶ μὴ παλαιάν τε καὶ ἀρχαίαν εἶναι ταύτην ἀλλὰ νέαν καὶ πρόσφ. ἐξ ἄκρας μ. τε καὶ ἀπον. καὶ μέντοι καὶ ἀβελτ. καὶ μεγίστης ἀγνοσίας τερατευόμενοι διῃσχυρίζονται μὴ P.

περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. ἡμεῖς δὲ ταῖς διδασκαλίαις τῶν ἀγίων πατέρων ἐπόμενοι καὶ ἀρχαίαν τανύτην καὶ παλαιὰν πιστεύομεν ὑπάρχειν. καὶ οὐ θαῦμα περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ὅτι λέγουσιν, ὅπου γε περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας ἀποτυφλώττουσι πάνν καὶ κακουργοῦσιν, πολλῶ μάλ- 5 λον περὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων. δυσωπεῖτω δὴ οὖν αὐτοὺς εἰ καὶ μὴ ὁ Θεοπέσιος καὶ ἀποστολικὸς Διονύσιος, ἀλλὰ γε κὰν οὗτος ὁ μέγας παρ' αὐτοῖς Εὐσέβιος μάλα περὶ αὐτῆς δι' ἀκριβείας ἐξηγούμενος, καὶ πανσάσθωσαν ἀνοηταίνοντες οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀλόγιστοι. ἰδοὺ γὰρ προφανῶς ἐκ περιου- 10 σίας διαβεβαιοῦται καὶ Φίλωνα παράγει μάρτυρα φιλαληθῆ τε καὶ ἀξιόχρεον ὡς ἀποστολικὴ τάξις ὑπάρχει καὶ παράδοσις ἀρχαιοτάτη καὶ θεοφιλεστάτη. ἰσχυραὶ δὲ αἱ παρὰ τῶν ἐχθρῶν μαρτυραὶ πεφύκασι βεβαιοῦσαι τὴν παρ' ἡμῖν ἀληθειαν μηδαμῶς τὸ ἀμφήριστον ἐπιδέχεσθαι. ἀκονέτωσαν δέ 15 γε πρὸς τοῖς παλαιοῖς τούτοις ἐξηγηταῖς οἱ πανάθλιοι καὶ παλαιοὶ τὴν κακίαν καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων θείων πατέρων περὶ τῶν αὐτῶν ἐν ἐπιτομῇ διεξιόντων καὶ συμφωνούντων ἐκείνοις, ἵνα κὰν οὕτω δυνηθῶσι τάχα μικρὸν ἀνεθῆναι τῆς πολλῆς μανίας καὶ λύσεως.

20

Ὁ γάρτοι μέγας Βασίλειος περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναδικῆς 252 M. πολιτείας διεξιὼν οὕτως ἔφη· διὰ τοῦτο καὶ ὁ φιλάνθρωπος κύριος κηδόμενος ἡμῶν τῆς σωτηρίας εἰς δύο βίους διεῖλε

21—p. 341, 18 Basil. de renunt. saec. Migne Tom. 31, 628 B. Anastas. Sin. Quaest. XV Migne Tom. 89, 468 fin.

3 ἡ περὶ Exc. εἰ περὶ L, qui ὅτι om. — 4 ὅπου γε περὶ PRV ὅπου γε καὶ περὶ rell. — 6 οὖν δὴ M δὴ om. CFRV. — 8 κὰν] καὶ BFM. — οὕτως L αὐτὸς B οὐ A. — εὐσέβειος CMP. — 11 φιλαληθῆ codd. praeter DFLV. — 12 ἀξιόχρεων BRV et D corr. ex -on nesc. q. m. — 14 διαβεβαιοῦσαι AB. — παρ' ἡμῶν RV.

1 ἡμεῖς — 3 ὑπάρχειν om. P. — 3 περὶ — 4 λέγουσιν om. P. — 13 αἱ om. P. — 17. 18 ἄλλους μεταγενεστέρους θείους πατέρας — διεξιόντας καὶ συμφωνούντας P. — 20 μανίας τε καὶ λύσεως P. — 22 οὕτως om. P. — διὰ γὰρ τοῦτο P Basil. Anast.

τὰ τῶν ἀνθρώπων, συζυγίαν καὶ παρθενίαν, ἵνα ὁ μὴ δυνάμενος ὑπενεγκεῖν τὸ τῆς παρθενίας καὶ ἀσκήσεως ἄθλον ἔλθῃ εἰς συνοίκησιν γυναικὸς ἐκεῖνο εἰδώς, ὡς ἀπαιτηθῆσεται λόγον σωφροσύνης καὶ ἀγιασμοῦ καὶ τῆς πρὸς τοὺς
 5 ἐν συζυγίαις καὶ τεκνοτροφίαις ἀγίους ὁμοίωσιν. οἷος ἦν ἐν μὲν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ Ἀβραάμ, ὃς τῇ τοῦ θεοῦ προτιμήσει τὸν μονογενῆ θυσιάζων ἀσυμπαθῶς ἐμεγαλύνει καὶ τὰς τῆς σκηνῆς αὐτοῦ θύρας διαπεπετασμένας εἶχε πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐπιξενουῦσθαι μελλόντων ἐτοιμαζόμενος. οὐκ
 10 ἤκουσαν· πώλῃσόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ τὰ μείζονα τούτων ἐπεδείξαντο Ἀβραάμ καὶ Ἰωβ καὶ Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ καὶ ἕτεροι πλείστοι. ἐν δὲ τῇ νέᾳ διαθήκῃ οἷος ἦν Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων. ἀπαιτηθῆσεται γὰρ πᾶς τοὺς καρποὺς τῆς πρὸς θεὸν ἀγάπης
 15 καὶ τὸν πλησίον καὶ τῆς παρατροπῆς τῶν ἐντολῶν τούτων. φησὶ γὰρ ὁ κύριος· ὁ ἀγαπῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος. καί· ὃς οὐ μισεῖ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής. ἄρᾳ σοι
 20 δοκεῖ καὶ ὑπογυναίοις τεθεῖσθαι τὰ εὐαγγέλια; ἰδοὺ σεσαφηνίσταί σοι ὡς πάντες ἄνθρωποι ἀπαιτηθισόμεθα τὴν πρὸς τὸ εὐαγγέλιον ὑπακοὴν μοναχοί τε καὶ οἱ ἐν συζυγίαις. ἀρκέσει γὰρ τῷ ἐπὶ γάμον ἐλθόντι εἰς συγγνώμην τῆς ἀκρα-

10 Matth. 19, 21. — 16 Matth. 10, 37. — 17 Luc. 14, 26.

1 συζυγία καὶ παρθενία CEF RV. — 3 ἔλθοι NV Bas. — 4 τὴν R et m. 2 D (Anast.). — 5 ὁμοίωσιν codd. et Exc. (Anast.) (τῆς — ὁμοιώσεως Basil.). — 8 διαπετασμένας DE πετασμένας M διαπετάσας CF. — 9 ἐτοιμαζομένους CEV ἐτοιμαζόμενας BF. — 10 ἤκουσεν B Basil. ἤκουσας Exc. ἤκουσαν rell. Anast. — 11 ἐπεδείξατο A ἐπεδείξαντο Exc. διεπράξαντο CF. — Ἰωβ] Ἰακώβ MR Anast. καὶ Ἰωβ om. Exc. — 15 τὸν] τῶν BV τοῦ F. — 17. 18 τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητ. καὶ L αὐτοῦ om. FP. — 20 ὑπὸ γυναίοις BDFLV. — 21 ἀπαιτησόμεθα R Exc. ἀπὸ τεθησόμεθα P. 23 εἰς συγγνώμην] ἡ συγγνώμη FLR Exc. Bas. Anast.

3 εἰς] ἐπὶ P Bas. Anast.

σίας καὶ τῆς πρὸς τὸ θῆλυ ἐπιθυμίας τε καὶ συνουσίας. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ἐντολῶν πᾶσιν ὁμοίως νενομοθετημένα οὐκ ἀκίνδυνα τοῖς παραβαίνουσιν. καὶ γὰρ εὐαγγελιζόμενος ὁ Χριστὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἐντάλματα τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ διέλεγετο. εἰ δέ που συνέβη αὐτὸν κατ' ἰδίαν ἐπερωτηθέντα 5 253 M. τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἀποκρίνασθαι, διεμαρτύρατο λέγων· ὃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω. μὴ τοίνυν ἀναπέσης, ὃ οὗτος, ὁ πρὸς κοινωνίαν γυναικὸς προσηρημένος, ὡς ἐπ' ἐξουσίας ἔχων τὸν κόσμον περιβάλλεσθαι. πλειόνων γάρ σοι πόνων καὶ φυλακῆς χρεῖα πρὸς τὴν τῆς σωτηρίας ἐπιτυχίαν, ἔτε 10 δὴ καὶ ἐν μέσῳ τῶν παγίδων καὶ τοῦ κράτους τῶν ἀποστατικῶν δυνάμεων οἰκεῖν ἐκλεξαμένῳ καὶ τοὺς ἐρεθισμοὺς τῶν ἁμαρτιῶν ἐπ' ὅψιν ἔχοντι καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν ἐπιθυμίαν νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκμοχλευομένῳ πάσας σου τὰς αἰσθήσεις. γίνωσκε οὖν ὡς οὐκ ἀποδράσεις τὴν πρὸς 15 τὸν ἀποστάτην παλαίστραν οὐδὲ τῆς τούτου νίκης καθάψῃ ἄνευ πόνων πολλῶν τῶν ἐπὶ φυλακῇ τῶν εὐαγγελικῶν δογματῶν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν παραδρομῇ πρὸς τοὺς ἐν συζυγαίαις ἀκινδύνως τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ φυλακῆς καταμελοῦντας εἰρήσθω. σὺ δέ, ὁ τῶν οὐρανίων πολιτευμάτων 20 ἐραστὴς καὶ τῆς ἀγγελικῆς διαγωγῆς πραγματευτὴς καὶ τῶν ἁγίων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ συστρατιώτης γενέσθαι ἐπιθυμῶν, πόνωσον σεαυτὸν πρὸς ὑπομονὴν θλίψεων καὶ ἀνδρείως πρόσελθε τῇ συγκλήτῳ τῶν μοναχῶν.

6 Marc. 13, 37. — 18—24 Basil. *ib.* 629 C.

2 ἐνομοθετημένα E ἐννομοθ. C. — 5 ἐρωτηθέντα PR. — 6 ἀποκρίνεσθαι RV. — διεμαρτύρετο R Exc. — 8 προσηρημένος B et recc. nonnulli προσρημένος E προειρημένος rell. — ἐξεουσίας LN ἐπ' ἐξουσίαν P ὑπ' (ὑπὸ BFV) ἐξουσίας rell. ὑπεξουσίαν Exc. — 9 περιβάλλεσθαι L et recc. quidam περιβαλέσθαι Bas. — 16 τούτου ANP Bas. τούτων rell. — 19 τὴν — φυλακῆς CE τὴν — φυλακὴν R. — ἀμελοῦντας L (ἀμελούντων Exc.). — 21 εὐαγγελικῆς LN. — πραγματευτὴς A Exc. πραγματευθῆς C πραγματευμάτων B. — 22 ἁγίων τοῦ χρ. μαθητῶν C Exc. τοῦ χρ. om. B.

13 ἐν ὅψεσιν P Bas. — 23 πρὸς τὴν ὑπομονὴν τῶν θλίψεων P.

Ἴδου τοίνυν καὶ οὗτος ὁ θεῖος διδάσκαλος εἰς δύο
 βίους τὸν Χριστὸν διελέσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων φάσκει, καὶ
 τὸν μὲν κοσμικὸν καὶ γεώδη, τὸν δὲ οὐράνιον ἀγγελικὸν τε
 καὶ ἀποστολικόν. ὥς καὶ ἐτέρωθι πάλιν φησὶν· μάθε, δι-
 5 δάχθητι ἀποστολικὴν πολιτείαν, τοῦτ' ἔστιν ὀφθαλμῶν ἀκρι-
 βειαν, γλώσσης ἐγκράτειαν, σώματος δουλαγωγίαν, φρόνημα
 ταπεινόν, ἐννοίας καθαρότητα, ὀργῆς ἀφανισμόν. ἀγγαρευ-
 ὁμενος προστίθεται, ἀποστερούμενος μὴ δικάζου, μισούμενος
 ἀγάπα, διωκόμενος ἀνέχου, βλασφημούμενος παρακάλει, νεκρώ-
 10 θητι τῇ ἁμαρτίᾳ, συσταυρώθητι τῷ Χριστῷ, ὅλην τὴν ἀγά-
 πην μετάθεσις ἐπὶ τὸν κύριον. ἀλλὰ χαλεπὰ ταῦτα. τί δὲ
 τῶν ἀγαθῶν εὐκολώτερον; τίς καθεύδων τρόπαιον ἔστησεν;
 τίς τρυφῶν καὶ καταυλούμενος τοῖς τῆς καρτερίας κατεκοσ-
 254 M. μήτη στεφάνοις; οὐδεὶς μὴ δραμῶν ἀνείλετο βραβεῖον.
 15 πόνοι γεννώσι δόξαν, κάματοι προξενούσι στεφάνους. διὰ
 πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. φημὶ κἀγώ, ἀλλὰ τὰς μὲν θλίψεις ταύτας ἢ ἐν
 τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μακαριότης ἐκδέχεται, τοὺς δὲ
 τῆς ἁμαρτίας καμάτους τὸ τῆς γενένης ἐπίπονον καὶ σκυ-
 20 θρωπὸν πῦρ ἄσβεστον ἀναμένει.

4—20 Bas. Hom. in bapt. 7 Migne Tom. 31, 440 B. —
 15 Act. 14, 22.

3 καὶ om. A. — 4 καὶ ante ἐτέρωθι om. N. — μάθε καὶ
 διδάχθητι AN. — 8 πρόστιθη (sive -ει) M πρόστιθι C et A
 m. 2 mut. in πρόστιθε. πρόστηθι FR. — 10 σὺν σταυρώθητι C
 σταυρώθητι A. — 12 εὐκολον L Bas. — 14 ἀνείλετο LN ἀνεί-
 λετο P et A lit. corr. ex ἀνείλε τὸ BEV et D m. corr.
 ἀνείλατο CF ἀνείλε R (ἀνείλετο τὸ Bas.). — 15 γενῶσι CEPR.
 — καὶ κάματοι MR. — 20 ἄσβεστον om. V (πῦρ ἄσβ. om. Bas.).

2—4 τὰ τῶν ἀνθρ., καὶ τὸν μὲν — ἀποστολικὸν εἶναι φά-
 σκει P. — 4 ὥς om. P. — φησὶν· ὥς χριστοῦ στρατιώτης, ὥς
 ἀθλητῆς εὐσεβείας, ὥς τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ἔχων μάθε κτλ. P.
 Eadem fere Bas. — 16 ἡμᾶς φησιν εἰσελθεῖν P. — 17 τὰς θλίψεις
 μὲν P. — ἢ om. P. — 19 καμάτους καὶ τοὺς κατὰ τὸν λάζαρον
 πλούσιον τρυφῶντας καὶ σπαταλῶντας τὸ τῆς γ. ἐπίπ. P (Basil.
 ut text.). — σκυθρωπὸν τε καὶ πῦρ P.

Ταύτη τοι καὶ ὁ θεηγόρος Νεῖλος ἔφη· φιλοσοφεῖν ἐπε-
 τήδευσαν μὲν Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων οὐκ ὀλίγοι, μόνοι δὲ
 τὴν ἀληθινὴν σοφίαν ἐξήλωσαν οἱ Χριστοῦ μαθηταί, ἐπεὶ
 καὶ μόνοι τὴν ὄντως σοφίαν ἔσχον διδάσκαλον. οἱ μὲν γὰρ
 πρότεροι καθάπερ ἐν σκηνῇ δρᾶμα ὑποκρινόμενοι ἄλλοτρίῳ 5
 ἑαυτοὺς κατεκόσμησαν προσωπεῖον ὄνομα κενὸν ὑποδύντες
 ἀληθοῦς φιλοσοφίας ἐστερημένοι, ἐν μὲν τῷ τρίβωνι καὶ τῇ
 ὑπῆνυ καὶ τῇ βακτηρίᾳ τὸ φιλόσοφον ἐπιδεικνύμενοι, περι-
 ἔποντες δὲ τὸ σῶμα καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ὡς δεσποίναις
 ὑπηρετούμενοι, γαστρός ὄντες δοῦλοι καὶ τὰς ὑπογαστρίους 10
 ἡδονὰς ὡς φύσεως ἔργον ἀποδεχόμενοι, ὀργῆς ὑπήκοοι καὶ
 πρὸς δόξαν ἐπτοημένοι, ταῖς λαμπραῖς τραπέζαις κυνιδίων
 δίκην λίχνως ἐφαλλόμενοι, οὐκ εἰδότες ὅτι πρὸ πάντων ἐλευ-
 θερον εἶναι δεῖ τὸν φιλόσοφον καὶ μᾶλλον φεύγειν τὸ δοῦλον
 εἶναι παθῶν ἢ ἀργυρώνητον καὶ οἰκότριβα. τὸ γὰρ ἀνθρώ- 15
 πων εἶναι δοῦλον οὐδὲν ἴσως ἔβλαψε τὸν ὀρθῶς βεβιωκότα,
 τὸ δὲ πάθειν ὡς δεσπότης χρώμενον ὑπηρετεῖν ταῖς ἡδο-
 ναῖς αἰσχύνην ἤνεγκε καὶ γέλωτα πολύν. εἰσὶ μὲν οὖν
 παρ' αὐτοῖς καθόλου τῆς πράξεως ἡμεληκότες, λογικὴν δὲ
 φιλοσοφίαν, ὡς δοκοῦσιν, ἐπανηρημένοι μετεωρολόεσσαι τινὲς 20
 ὄντες καὶ τῶν ἀναποδείκτων ἐξηγηταί, μέγεθος οὐρανοῦ καὶ
 ἡλίου μέτρα καὶ ἀστέρων ἐνεργείας εἰδέναι κατεπαγγελλό-

1—p. 346, 19 Nilus de monast. exerc. 1 sqq. Migne T. 79, 720.

3 ἀληθῆ Exc. Nil ἀλῆ^θ B. — 5 ὑπο/κρινόμενοι usque ad
 p. 344, 16 ἐν om. E uno folio avulso. — 6 καινὸν ACP Exc. —
 7 σοφίας N. — ἐστερημένον F Nil. — 8 τὸ φιλοσοφεῖν BN Nil.
 om. Exc. (cf. p. 345, 14). — 13 λιχνῶς CP λαμπρῶς B. — 21 ἀπο-
 δέκτων B ἀποδεικτικῶν N ἀποδείκτων recc. quidam.

1 ὁ σοφὸς καὶ θεηγόρος v. P. — 2 μὲν καὶ ἄλλ. P Nil. —
 3 οἱ τοῦ χριστοῦ P Nil. — 4 ἔσχον αὐτοὶ διδάσκαλον ἔργῳ τὴν
 πρέπουσαν ὑποδεικνύουσαν τῷ τοιοῦτῳ ἐπιτηδεύματι διαγωγήν
 P Nil. — 6 ὑποδοῦντες P. — 7 φιλοσοφίας ἀληθοῦς P Nil. —
 12 ταῖς δὲ λαμπραῖς P Nil. — πράξαις P.

μενοι, ἔστι δὲ ὅτε καὶ θεολογεῖν μὲν ἐπιχειροῦντες, ὅπου καὶ
 ἢ ἀλήθεια ἀνέφικτος καὶ ὁ στοχασμὸς ἐπικίνδυνος, ζῶντες
 δὲ τῶν ἐν βορβόρῳ κυλινδουμένων χοίρων ἀτιμότερον. εἰ
 δὲ καὶ τινες ἐγένοντο πρακτικοί, τούτων ἐγένοντο χεῖρους
 5 δόξαις τε καὶ ἐπαίνοις τοὺς πόρους πεπραχότες. οὐδενὸς
 γὰρ ἑτέρου χάριν ἢ ἐπιδείξεως καὶ φιλοδοξίας ἐπετήδευον
 255 Μ. οἱ δεῖλαιοι τὰ πολλὰ μισθὸν εὐτελῆ καὶ εὖωνον τῆς τοιαύ-
 τῆς ἀντικαταλλαττόμενοι ταλαιπωρίας. τὸ γὰρ σιωπῆσαι διὰ
 παντὸς κατὰ τὴν Πυθαγορικὴν νομοθεσίαν καὶ χόρτῳ τρέ-
 10 φεσθαι καὶ ῥακίοις τριχίνοις σκεπάζεσθαι καὶ ἐν πίθῳ κατα-
 κεκλειῆσθαι καὶ διαβιῶναι μηδεμίαν ἀμοιβὴν μετὰ θάνατον
 προσδοκᾶν πάσης ἀνοίας ἐστὶν ἐπέκεινα, τῷ βίῳ τούτῳ συγ-
 καταλύειν τῆς ἀρετῆς τὰ ἔπαθλα. Ἰουδαίων δὲ ὅσοι τοῦτον
 ἐτίμησαν τὸν βίον εἰσὶ μὲν τοῦ Ἰωναδὰβ ἀπόγονοι, πάντας
 15 δὲ τοὺς ὡσαύτως βιοῦν ἐθέλοντας προσιέμενοι εἰς τὴν αὐτὴν
 ἐνάγουσι πολιτείαν, οἵτινες ἐν σκηναῖς κατοικοῦσι διὰ παν-
 τὸς, οἶνον τε καὶ τῶν πρὸς τὸ ἀβροδαίαιον πάντων ἀπεχό-
 μενοι καὶ δλαιταν ἔχοντες εὐτελῆ καὶ τὴν χρεῖαν συμμαετρη-
 μένην τοῦ σώματος. καὶ σφόδρα μὲν οὖν ἐπιμελοῦνται τῆς
 20 ἡθικῆς ἕξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν. ἐνθεν
 γὰρ καὶ Ἑσδαῖοι καλοῦνται, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος.
 καὶ ἀπλῶς ἐστὶν αὐτοῖς πάντοθεν κατορθούμενος ὁ τῆς
 φιλοσοφίας σκοπός, οὐδαμοῦ τῶν πραγμάτων διαμαχομένων
 τῷ ἐπαγγέλματι. ἀλλὰ τί τῶν ἀγώνων ὄφελος αὐτοῖς καὶ
 25 τῆς ἐπιπόνου ἀθλήσεως τὸν ἀγωνοθέτην Χριστὸν ἀνηρη-

1 δ' ὅτε FPR. — θεολογεῖν μὲν ἐπιχειρ. BFNPR μὲν om.
 AVExc. Nil. — ἐπιχειροῦντες — ἀλήθεια om. C. — 3 χοίρων
 κυλινδουμένων CN. — ἀτιμότεροι RExc. — 10 καὶ ἐν π. κατα-
 κεκλειῆσθαι om. M. — κεκλειῆσθαι DF. — 12 προσδοκῶντας FNil. —
 14 τῶν ἰωναδὰβ N τῷ ἰων. CFV. — ἰωναδὰβ BFV ἰωναδὰβ Exc.
 sed β in lit. — 15 προῖεμενοι D et A m. 1 corr. — αὐτῶν RExc.
 — 17 τε] δὲ CFR. — τῶν] τὴν R om. CF. — 18 τῇ χρείᾳ FNil.
 — 19 οὖν om. ABF.

κόσιν; καὶ τούτων γὰρ ὁμοίως ὁ τῶν πόνων οἵχεται μισθὸς ἀρνησαμένων τὸν τῶν ἐπάθλων διανομέα καὶ τῆς ἀληθοῦς ζωῆς καὶ φιλοσοφίας ἀποσφαλεῖσιν. φιλοσοφία γὰρ ἐστὶν ἡθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν ἄμφω καὶ Ἰουδαῖοι καὶ 5 Ἕλληνες τὴν ἀπ' οὐρανοῦ παραγενομένην σοφίαν παραιτησάμενοι καὶ χωρὶς Χριστοῦ φιλοσοφεῖν ἐπιχειρήσαντες τοῦ μόνου παραδείξαντος ἔργῳ καὶ λόγῳ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν. οὗτος γὰρ πρῶτος καὶ μόνος ἔτεμε τῷ βίῳ τὴν ταύτης ὁδὸν πολιτείαν ἐπιδειξάμενος καθαρὰν καὶ ἀνωτέραν ἀεὶ φέρων 10 τὴν ψυχὴν τῶν παθῶν τοῦ σώματος, ἔσχατον δὲ καὶ αὐτῆς καταφρονήσας, ὅτε ἡ παρ' αὐτοῦ οἰκονομουμένη σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἀπῆτει θάνατον, διδάσκων διὰ τούτων, ὅτι δεῖ τὸν φιλόσοφον ὀρθῶς προαιρούμενον ἀρνησασθαι μὲν τὰ ἡδέα πάντα τοῦ βίου, πόνων δὲ καὶ παθῶν εὖ μάλα 15 ἐπικρατεῖν καταφρονούντα τοῦ σώματος, ἔχειν δὲ μηδὲ τὴν ψυχὴν τιμίαν, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐτοιμῶς προέσθαι, ὅταν δι' ἀρετῆς ἐπίδειξιν ἀποθέσθαι δέοι. καὶ ταύτην παραλαβόντες 20 οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ καὶ μαθηταὶ γνησίως τὴν διαγωγὴν ἐμιμήσαντο· ἅμα γὰρ τῷ κληθῆναι ἀποταξάμενοι μὲν τῷ βίῳ καὶ ὑπεριδόντες πατρίδος καὶ γένους καὶ ὑπάρξεως πρὸς τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον εὐθὺς μετετάξαντο βίον διὰ πάντων χωρήσαντες τῶν δυσχερῶν καὶ τεθλιμμένων, διω-

23 Hebr. 11, 37.

3 ἀποσφαλεῖσιν Exc. — 4 ὄντος CD Exc. Nil. ὄντως rell. — 9 καὶ μόνος καὶ πρῶτος N (καὶ μόνος om. Nil.). — 13 ἀπητήθη BCEV. — 14 φιλοσοφεῖν BN Nil. (cf. p. 343, 8). — 16 μηδὲ om. A Exc. — 17 ἀτίμως A προθύμως R Exc. — πρόεσθαι codd. praeter BM Exc. (προίεσθαι Nil.). — 20 τὸ κληθῆναι CDEP. — μὲν om. A Exc. — 22 διαπάντων ADFP Exc. δι' ἀπάντων C. — 23 δυσχερῶν τε καὶ CN.

3 ζωῆς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας ἀποσφαλεῖσιν P Nil. — 21 βίῳ, ὑπεριδόντες δὲ πατρίδα καὶ γένος καὶ ὑπαρξιν P Nil. — 23 τῶν δυσχερῶν θλιβόμενοι κακονχοῦμενοι ἐλαυνόμενοι γυμνητεύοντες αὐτῶν τῶν ἀν. ἐνδεεῖς P Nil.

- κόμενοι κακοχούμενοι ὕστερούμενοι ἐλαυνόμενοι γυμνητεύον-
 τες ὕβριζόμενοι ἐμπνύμενοι αὐτῶν τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς,
 ὕστερον δὲ καὶ θανάτου κατεφρόνησαν καλῶς διὰ πάντων
 μιμησάμενοι τὸν διδάσκαλον καὶ τῷ βίῳ καταλιπόντες πολι-
 5 τείας ἀρίστης εἰκόνα. ἀλλ' ἐπειδὴ γράφειν ἀπὸ τῆς εἰκόνης
 ταύτης πάντες χριστιανοὶ τὸν ἑαυτῶν βίον ὀφείλουντες ἢ οὐκ
 ἡβουλήθησαν ἢ ἡτόνησαν πρὸς τὴν μίμησιν, ὀλίγοι δὲ τινες
 ἡδυνήθησαν τὰς κοσμικὰς ὑπερκύψαι ταραχὰς καὶ φυγεῖν
 τὴν ἐν ταῖς πόλεσι ζάλην καὶ τὴν τοῦ ματαίου βίου φρον-
 10 τίδα τε καὶ προσπάθειαν, καὶ οὕτως ἔξω γενόμενοι τῶν
 κοσμικῶν θορύβων τὸν μοναδικὸν ἀσπασασθαι βίον ἐκμα-
 γεῖον τῆς ἀποστολικῆς ἀρετῆς ἐποιήσαντο, τοῦ μὲν κεκτησθαι
 τὴν ἀκτημοσύνην προκρίναντες διὰ τὸ ἀπερίσπαστον, τροφῆς
 δὲ κεκαρυκευμένης τὴν ἐσχεδιασμένην προτιμήσαντες διὰ τὰς
 15 τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις τῇ παρατυχούσῃ τροφῇ τὴν χρεῖαν
 τοῦ σώματος ἐκπληροῦντες, ἐνδυμάτων τε μαλακῶν καὶ τῆς
 χρείας ἔξω ὡς ἀνθρωπίνης γλιδῆς ἐπίνοιαν ἀλογήσαντες
 λιτῇ καὶ ἀπεριέργῳ στολῇ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀνάγκην
 ἐχρήσαντο.
- 20 Καὶ γὰρ ὁ κύριος τῷ πλουσίῳ τὴν τελειότητα τοῦ κατὰ
 θεὸν ἀκροτάτου βίου τούτου σαφῶς ὑποτιθέμενος πωλῆσαι
 τὰ ὑπάρχοντα καὶ διαδοῦναι πτωχοῖς καὶ οὕτως ἀμερίμνως
 τε καὶ ἀπερίσπαστως ἀκολουθεῖν τὸν σταυρὸν ἄρANTA προσ-
 ἔταξε καὶ τὸν τοῦτο μὴ ποιοῦντα ἀνάξιον ἑαυτοῦ ἔκρινεν.
- 25 Ὅστις γάρ, φησὶν, οὐκ ἀφήσει πατέρα ἢ μητέρα ἢ ἀδελφοὺς
 ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου καὶ
 ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήσει μοι οὐκ ἔστι μου

20 Matth. 19, 21. — 23 Matth. 16, 24. — 25 Matth. 19, 29.
 — 27 Matth. 10, 38.

1 κακοχούμενοι ACDF κακοχόμενοι R. — 2 ὄντες ἐνδεεῖς F
 ἐνδεεῖς ὄντες Nil. — 3 διαπάντων AFP Exc. — 6 ἑαυτὸν E
 ἑαυτοῦ R. — 9 ματαίου spr. v. in F m. 1 ut vid. om. Exc. —
 11 θορύβων] φροντίδων BM. — βίον οὗτοι μόνοι τὸν ἑαυτῶν
 βίον ἐκμαγεῖον Nil. — 16 τε] δὲ C Nil. — 21 τούτου om. FL. —
 27 ἄρει ACFLNR ἀρεῇ E.

ἄξιός. τοιγαροῦν οὐκ ἔστιν ἄλλως τῆς ἀξίας ταύτης καὶ
 τελειότητος ἐπιτυχεῖν, εἰ μὴ καθ' ὃν τρόπον ὁ ὑπερτελής
 καὶ προτέλειος ἐδίδαξε κύριος. θαυμαστέον τοίνυν ἡμῖν ^{251 M.}
 καὶ σφόδρα τιμητέον τοὺς ἀπαρνησαμένους πᾶσαν πρόσκαι- 5
 ρον ἡδονήν τε καὶ προσπάθειαν κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ κυ-
 ρίου καὶ πρὸς τὴν μοναδικὴν πολιτείαν μεταχωρήσαντας καὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντας. καὶ γὰρ μεμέστωται τούτων
 Αἴγυπτος καὶ Λιβύη καὶ Αἰθιοπία καὶ Ἰνδία Μαυριτανία
 τε καὶ αἱ Θηβαῖδες. τούτων Συρία πλήρης καὶ Κιλικία
 καὶ Γαλατία Πόντος τε καὶ Ἀρμενία Μεσοποταμία καὶ ἡ 10
 Περσίς ἅπασα, τούτων ἀνάπλεως Παλαιστίνη καὶ Ἀραβία
 καὶ Κύπρος Ἀσία τε καὶ αἱ Κυκλάδες νῆσοι καὶ ἡ Ἑλλάς
 πᾶσα, καὶ μὴν καὶ Ῥώμη καὶ Σπανία καὶ Γαλλία καὶ μέχρι
 τῶν περᾶτων τῆς γῆς πέπλησται μοναστηρίων καὶ ἀσκητῶν,
 καὶ πᾶσα ἡ γῆ κατευλογεῖται καὶ ἀγιάζεται προδήλως ταῖς 15
 τούτων χοροστασίαις τε καὶ ψαλμωδίαις.

Καὶ δὴ καὶ Γρηγόριος ὁ πάνσοφος καὶ τῆς θεολογίας
 ἐπώνυμος ἀποσεμνύνων αὐτοὺς λέγει· οἱ ψάλλοντες, οἱ δοξά-
 ζοντες, οἱ μελετῶντες τὸν νόμον κυρίου ἡμέρας καὶ νυκτός,
 οἱ τὰς ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τοῖς λάρυγγι φέροντες καὶ 20
 ταῦτα δὴ τὰ καλὰ τοῦ κατὰ θεὸν βίου προγράμματα καὶ

17—p. 348, 20 Gregor. Naz. Or. de pace I, 2 Migne Tom.
 35, 724 A.

1 ἄλλος AMR. — 2 τυχεῖν N. — 3 τοίνυν ANP Exc. τοι-
 γὰρ E τοιγαροῦν CFLRV δὲ B. — 6. 7 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν πλη-
 ρώσαντας om. LR. — 8 αἰθιοπία AE αἰθιοπεία B. — 9 αἱ om.
 BM. — 11 ἀνάπλεως BPRV et ut vid. D ἀνάπλεος rell. —
 13 ἅπασα FR. — ἰσπανία FLRV. — καὶ μέχρι BP καὶ om. rell.
 — 15 κατευλόγηται CGLV κατηυλόγηται R εὐλογεῖται B. —
 17 καὶ ante Γρηγόριος om. BCELR. — 20 ἐν τοῖς λάρυγι L Exc.
 ἐν ταῖς λάρυγι CMR ἐν τῷ λάρυγι AB.

1 Post ἄξιος alia quaedam addit P. — 5 τοῦ om. P. —
 10 μεσοποταμία τε καὶ P. — 16 Alia quaedam addit P. —
 18 ἀποσεμν. αὐτοὺς μάλα φησι P.

μηνύματα, οἱ σιωπῶντες κήρυκες, αὐχμῶσα καὶ πιναρὰ
 κόμη, πόδες γυμνοὶ καὶ τοῖς ἀποστολικοῖς ἐπόμενοι, μηδὲν
 νεκρὸν φέροντες, κουρὰ σύμμετρος, περιβολὴ τύπον κολά-
 ζουσα, ζώνη τῷ ἀκόσμῳ κοσμία μικρὸν τι τοῦ χιτῶνος ἀνα-
 5 στέλλουσα καὶ ὅσον μὴ ἀναστέλλειν, βάδισμα εὐσταθές,
 ὀφθαλμοὶ οὐ πλανώμενος, μειδιάμα προσηγὲς μᾶλλον δὲ
 ὀσμὴ μειδιάματος ἀκрасίαν γέλωτος σωφρονίζουσα, λόγος
 τῷ λόγῳ κινούμενος, σιωπὴ λόγου τιμιωτέρα, ἔπαινος ἄλατι
 ἡρτυμένος οὐ πρὸς θωπείαν ἀλλ' ὁδηγίαν τοῦ κρείττονος,
 10 ἐπίπληξις εὐφημίας ποθεινοτέρα, μέτρα κατηφείας καὶ ἀνέ-
 σεως καὶ ἢ δι' ἀμφοτέρων μίξις καὶ κράσις, καὶ ἂ μείζω
 τούτων ἔτι καὶ ὑψηλότερα, ὃ ἐν πενίᾳ πλοῦτος, ἢ ἐν παρ-
 οικίᾳ κατὰστασις, ἢ ἐν ἀτιμίᾳ δόξα, ἢ ἐν ἀσθενείᾳ δύνα-
 μεις, ἢ ἐν ἀγαμίᾳ καλλιτεκνία, εἴπερ κρείττονα τῶν ἀπὸ
 15 σαρκὸς ἐρχομένων τὰ κατὰ θεὸν γεννήματα, οἱ τρυφῶντες
 τὸ μὴ τρυφᾶν, οἱ ταπεινοὶ ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν, οἱ μηδὲν ἐν
 κόσμῳ καὶ ὑπὲρ τὸν κόσμον, οἱ σαρκὸς ἔξω καὶ ἐν σαρκί,
 258 M. ὧν μερὶς κύριος, οἱ πτωχοὶ διὰ βασιλείαν καὶ διὰ πτωχείαν
 βασιλεύοντες. οὗτοι μὲ καὶ παρόντες λαμπρὸν ποιοῦσιν, ἢ
 20 ἐμὴ περιουσία, τὸ ἐμὸν ἐντροφῆμα, καὶ ἀπόντες συστέλ-
 λουσιν. τίνες δὲ εἰσιν οὗτοι; οἱ κόσμου χωρίσαντες ἑαυτοὺς
 καὶ τῷ θεῷ τὸν βίον καθιερώσαντες καὶ τὴν ἔρημον ἀσπα-
 ζόμενοι ζῶσι θεῷ πάντων μᾶλλον τῶν στρεφόμενων ἐν σώ-
 ματι, λέγω δὲ τοὺς καθ' ἡμᾶς Ναζηραίους, οἱ μὲν τὸν

21—p. 349, 8 Gregor. Or. in laudem Athanasii 19. Migne
 ib. 1101 D.

3 καὶ περιβολὴ N. — 11 κράσις codd. — 15 ἐρχομένων N
 (ut Gregorii codd. nonnulli). — 16 τὸ] τῷ L Greg. — ὑπὲρ τῶν
 οὐρανῶν ABEP et Exc. m. 1 corr. ex ὑπὲρ τὸν οὐρανόν. ὑπὲρ
 τὸν οὐρανόν rell. — 19 με] μὲν CR et P lit. corr. — παρ-
 ὄντες A παρόντα F μὴ παρόντες V. — λαμπρὸς (λάμπρος E)
 ποιοῦσιν CE λαμπρῶς π. R λαμπροποιοῦσιν A. — 20 ἀπόντες C
 ἀπόντα F. — 21 χωρίσαντες AFP Exc. et D m. 2 corr. — 23 τρε-
 φόμενων BP Exc. — 24 δὴ R Exc. — ναζηραίους ABN Exc. να-
 ζηραίους rell. In P ναζηραίους ex ναζηραίου corr. nesc. q. m.

πάντη μοναδικόν τε καὶ ἄμικτον διαθλοῦντες βίον, ἑαυτοῖς
μόνοις προσλαλοῦντες καὶ τῷ θεῷ, οἱ δὲ ἀγάπης μόνον τῇ
κοινωνίᾳ στέργοντες ἐρημικοὶ τε ὁμοῦ καὶ μιγάδες καὶ τοῦτο
μόνον κόσμον εἰδότες ὅσον τῇ ἐρημίᾳ γνωρίζουσιν, τοῖς μὲν
ἄλλοις τεθνηκότες ἀνθρώποις καὶ πράγμασιν, ὅσα ἐν μέσῳ 5
περιφθίρεται στροβοῦντά τε καὶ στροβούμενα καὶ παλίζοντα
ἡμᾶς ταῖς ἀγχιστροφόις μεταβολαῖς, ἀλλήλοις τε κόσμος ὄντες
καὶ τῇ παραθέσει τὴν ἀρετὴν θήγοντες.

Καὶ ταῦτα μὲν Γρηγόριος. ὁ δὲ Θεοφάνης Χρυσόστομος
ἐν τῇ κατὰ Ματθαῖον ἐρμηνείᾳ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μο- 10
ναχῶν φησιν· οὐχ οὕτως ἐστὶ λαμπρὸς ὁ οὐρανὸς τῷ ποι-
κίλῳ τῶν ἀστρῶν χορῷ, ὥς ἡ ἔρημος Αἰγύπτου τὰς σκηναὺς
πάντοθεν ἡμῖν τῶν μοναχῶν δεικνύουσα, οἵτινες τὸ πῦρ
τοῦ Χριστοῦ δεξάμενοι πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀθρόον μεθωρμί-
σαντο καὶ θερμότεροι τῶν ἄλλων ὄντες πρὸς εὐσέβειαν τὰς 15
ἀσωμάτων δυνάμεις τῇ τῆς φιλοσοφίας ἀπαθείᾳ μιμοῦνται.
καὶ εἴ τις ἐν τῇ χώρᾳ γέγονεν, οἶδεν ὃ λέγω, εἰ δέ τις οὐκ
ἐπέβη τῶν ἀγίων σκηνῶν ἐκεῖνων, ἐννοεῖτω τὸν μέχρι νῦν
ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασιν ᾄδόμενον, ὃν μετὰ τοὺς ἀποστό-
λους ἡ Αἴγυπτος ἤνεγκεν, τὸν μακάριον καὶ μέγαν Ἀντώ- 20
νιον, καὶ οἷων ὅψεων θείων ἡξιώθη καὶ βίον θεοπρεπῆ τε
καὶ ἀγγελικὸν ἐπεδείξατο. καὶ τοῦτο εἶδεταί τις ἀναγνούς
αὐτοῦ τὸν βίον μετὰ ἀκριβείας, ἐν ᾧ καὶ πολλὴν ὄψεται 259 M.

9—13 Chrys. in Matth. Hom. 8, 4 *fin.* Migne Tom. 57, 87 *fin.*
— 13—p. 350, 6 Chrys. *ib.* 5 Migne *ib.* 88 *fin.*

1 πάντι μοναδικόν AC πάντιμον ἄδικόν FMR πάντιμον καὶ
μοναδικόν L. — 2 μόνον] νόμῳ CFL γρ. νόμον mg. D *incert.*
q. m. νόμον ἀγάπης Gregor. — 14 ἀθρόοι RV ἀθρόως AL. —
μεθωρμήσαντο (μεθορμ. AM) ABCEFN. — 17 δ] & BF Chrys.
— 22 ἴσεται AEFLPR *et ut vid.* D m. 2 *corr.*

2 οἱ δὲ — 3 μιγάδες P *post* γνωρίζουσιν *inserit cum* Greg.
— 4 ἐν τῇ ἐρημίᾳ P Greg. — 9 καὶ ταῦτα μὲν Γρηγόριος om. P,
qui pergit: ἀμέλει γοῦν καὶ ὁ θεός. — 10 ἐν τῇ κατὰ M. ἐρμη-
νείᾳ om. P. — 11 ὁ om. P.

τὴν προφητείαν. καὶ γὰρ περὶ τῶν τὰ Ἀρείου νοσοῦντων
προανεφάνησέ τε καὶ προεῖπε τὴν ἐξ ἐκείνου μέλλουσαν γί-
νεσθαι βλάβην, τοῦ θεοῦ δείξαντος αὐτῷ καὶ πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν τὰ μέλλοντα προυπογράψαντος πάντα. ὅπερ μά-
5 λιστα μετὰ τῶν ἄλλων τῆς ἀληθείας ἐστὶν ἀπόδειξις τὸ μη-
δένα τῶν αἱρετικῶν ἄνδρα τοιοῦτον ἔχειν.

Διὸ δὴ καὶ θανμάζω σφόδρα καὶ λίαν ἐπαινῶ τοὺς τὰς
ἐρήμους κατελιηφότες μοναχοὺς τῶν τε ἄλλων ἀρετῶν ἕνεκα
καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς ἐσθῆτος. βούλει γὰρ σοι δείξω
10 τοὺς ὄντως ἐστολισμένους καὶ τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου ἔχον-
τας· ἴδε μοι τοὺς ἀγίους τούτους περιβεβλημένους τὰ τρύ-
χινα ἱμάτια καὶ τὰς ἐρήμους οἰκοῦντας. οὗτοι γὰρ εἰσὶν
ἀληθῶς οἱ τὰ ἐνδύματα τῶν γάμων ἔχοντες ἐκείνων καὶ
ὥς ἐν οὐρανῷ ἐν γῇ διατρίβοντες. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν τὰ
15 καταγῶγια χεῖρον τῶν οὐρανῶν διάκειται. καὶ γὰρ ἄγγελοι
κατάγονται πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων δεσπότης. εἰ
γὰρ πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἦλθον ἄνδρα γυναῖκα ἔχοντα καὶ
παιδιά τρέφοντα, ἐπειδὴ φιλόξενον εἶδον, ὅταν πολλῶ
πλείονα εὗρωσιν ἀρετὴν καὶ ἄνθρωπον σώματος καταφρο-
20 νοῦντα καὶ ἐν σαρκὶ σαρκὸς ὑπερορῶντα, πολλῶ μᾶλλον ἐν-
ταῦθα διατρίβουσι καὶ χορεύουσι τὴν αὐτοῖς πρέπουσαν χο-
ρείαν. καὶ γὰρ τράπεζα παρ' ἐκείνοις πάσης πλεονεξίας
καθαρὰ καὶ φιλοσοφίας μεστή· οὐχ αἱμάτων χεῖμαρροι παρ'
αὐτοῖς οὐδὲ κρεῶν κατακοπαὶ οὐδὲ καρυκτεῖαι καὶ κνῖσαι

7—14 Chrys. in Matth. Hom. 69 (70), 3 Migne Tom. 58, 651.
— 14—p. 351, 6 *ib.* 653 *init.*

1 καὶ γὰρ καὶ περὶ AV. — 2 εἶπε BRV Chr. — 3 καὶ om.
FL. — 4 προυπογράψαντος — 5 ἄλλων τῆς om. BCEFLR. —
10 ὄντως CFMR (οὕτως Chr.). — 11 τρύχινα PV τρίχινα rell.
— 13 τοῦ γάμου — ἐκείνου CFVR. — 14 οὐδὲ N *et ut vid.* E.
— 15 χεῖρον m. 1 ex χείρων P χείρω L. — διάκειται BR. —
17 ἄνδρα om. N. — 18 τρέφοντα ABP Chr. διατρέφοντα rell. —
24 ἀποκοπαὶ B κοπαὶ A. — κνῖσαι CDFLPV κνήσαι A κνήσσαι B
κνίσσεις R.

15 οὐρανῶν] ἀνθρώπων P.

ἀηδεῖς, οὐδὲ καπνὸς ἀτερπῆς καὶ δρόμοι καὶ θόρυβοι καὶ
 ταραχαὶ καὶ κραυγαὶ ἐπαχθεῖς, ἀλλ' ἄρτος καὶ ὕδωρ, τὸ μὲν
 ἐκ πηγῆς καθαρᾶς, τὸ δὲ ἀπὸ δικαίων πόνων. εἰ δέ που
 καὶ φιλοτιμότερον ἐστιᾶσθαι βουλευθεῖεν, ἀκρόδρνα ἢ φιλο-
 τιμία γίνεται, καὶ μεῖζων ἐνταῦθα ἢ ἡδονὴ ἢ ἐν ταῖς βα- 5
 σιλικαῖς τραπέζαις. ταύτην καὶ ἄγγελοι τὴν τράπεζαν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ θεωροῦντες κατατέरणονται καὶ ἡδονται. εἰ γὰρ
 ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι χαίρουσιν, ἐπὶ δικαίοις τοσοῦ-
 τοις μιμουμένοις αὐτοὺς τί οὐκ ἐργάζονται; καὶ ἡμεῖς μὲν
 τῶν θηρίων χεῖρους ἐσμὲν καὶ τῶν ἀλόγων, ἐκείνοι δὲ τῶν 10
 ἀγγέλων ἴσοι, ξένοι καὶ παρεπίδημοι τῶν ἐνταῦθα ὄντες.
 καὶ πάντα αὐτοῖς ἐνῆλλακται πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐνδυμα καὶ
 τροφὴ καὶ οἴκημα καὶ ὑπόδημα καὶ ὀμιλία, καὶ εἰ τις ἐκεί-
 νων ἤκουσε διαλεγομένων καὶ ἡμῶν, τότε ἂν ἔγνω καλῶς, 260 M.
 πῶς οἱ μὲν οὐρανοπολῖται, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τῆς γῆς ἄξιοι. ἴδω- 15
 μεν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῆς τρυφῆς ἡμῶν ἐπιθυμίας, τὰς ἐκ τῶν
 ὀψοποιῶν, τῶν μαγείρων, τῶν τραπεζοποιῶν, τῶν πλακουν-
 τοποιῶν καὶ τὴν περὶ τῶν τοιούτων ἄμιλλαν καὶ ὑπὲρ
 ποιότητος καὶ ὑπὲρ τάξεως καὶ ὑπὲρ πληθους· ὅπερ οὐδὲν
 τοιοῦτον παρὰ τοῖς ἀγγέλοις ἐκείνοις. οὐ γὰρ εἰς πλησμο- 20
 νὴν καὶ τρυφήν, ἀλλ' εἰς χρεῖαν αὐτοῖς ἢ τροφὴ καὶ μέτρον
 καὶ καιρῷ κανονισμένη. μονοσιτία γὰρ παρ' αὐτοῖς ἐστι
 πάντοτε, καὶ ἄριστος οὐδὲ ὃ τί ποτέ ἐστιν ἴσασιν, ἀλλὰ

6—9 Chrys. *ib.* cp. 4 *init.* Migne 653 *med.* — 9—15 *ib.* 654
post init. — 15—21 *Exc. e* Chrys. *ib.* Hom. 70 (71), 4 Migne
 Tom. 58, 659 *fin.*

5 μεῖζων MR μεῖζον *rell.* — 11 ἴσοι B. — 14 τότε ἀνέγνω
 CM. — 17 τῶν μαγείρων — τῶν πλακουντοποιῶν *om.* P τῶν μα-
 γείρων τῶν τραπεζοποιῶν *om.* L τῶν τραπεζοποιῶν *om.* N. —
 18 τὴν περὶ τούτων ἄμιλλαν BCF Chrys. — 22 κεκανονισμένη F
et D m. 2. — μονοσιτία BCFM. — ἐστὶ παρ' αὐτοῖς BM. —
 23 οὐδ' ὅτι ποτέ F οὐδὲ τί ποτε N οὐδὲ ποτέ τι R.

5 ἦ] ἢ P. — 22 ἀεὶ παρ' αὐτοῖς ἐστι καὶ ἄρ. P.

δεῖπνος, γινώσκοντες ὅτι πένθους ὁ παρῶν βίος καὶ νη-
στείας καὶ ἀγῶνος, πληροῦντες ἐν τούτῳ καὶ τὸ πρὸς τὸν
προφήτην Ἰεζεκιήλ εἰρημένον ὑπὸ Θεοῦ· νῆε ἀνθρώπου, τὸν
ἄρτον σου μετ' ὀδύνης φάγη καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βαθά-
5 νου καὶ θλίψεως πίη. καί· τὸ βρῶμά σου ἐν σταθμῷ φά-
γεσαι ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ τῆς ἡμέρας καὶ τὸ πόμα σου
μέτρῳ πῖσαι ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ τῆς ἡμέρας. ἀνάρ-
ρηξον οὖν τῷ λόγῳ τὴν γαστέρα τῶν ἐκείνα τὰ πολλὰ καὶ
ποικίλα σιτουμένων καὶ ὅψει τὸν πολὺν φορὸν καὶ τὸν
10 ἀκάθαρτον ὄχeton καὶ τὸν κεκονιαμένον καὶ σαπρὸν τάφον.
τὰ δὲ μετὰ ταῦτα αἰσχύνομαι καὶ εἰπεῖν, τὰς ἀηδεῖς καὶ
δυσώδεις ἐργάας, τοὺς ἐμέτους, τὴν ζάλην, τὴν σκότωσιν
τῆς ψυχῆς καὶ τὸ βάρος τοῦ σώματος, τὰς κάτωθεν τε καὶ
ἄνωθεν ἐκκρίσεις καὶ τοὺς ἐπὶ τούτων σφοδροτέρους τῶν
15 ἀφροδισίων ἔρωτας. κἀκείνη μὲν ἡ τράπεζα εἰς οὐρανούς
τοὺς ἀγγέλους ἐκείνους παραπέμπει, αὕτη δὲ εἰς γέενναν
πυρὸς ἔλκει τοὺς κοιλιοδόλους ὥσπερ καὶ τὸν πλούσιον
ἐκείνον· καὶ τὴν μὲν ὕπνος θανάτῳ προσεοικῶς διαδέχεται,
τὴν δὲ νῆψις καὶ ἀργυπνία, καὶ τὴν μὲν κόλασις, τὴν δὲ
20 οὐρανῶν βασιλεία. μετὰ γὰρ τὴν ἄπαξ ἐστίασιν καὶ τὴν
εὐχαριστίαν πολλῆς ἐμπλησθέντες κατανύξεως καὶ θερμῶν

3 Ez. 12, 18. — 5 Ez. 4, 10; 11. — 7—17 *Exc. e* Chrys. in
Matth. Hom. 70 (71), 4 Migne 660 *med.* — 18—20 Chrys. *ib.* 662.

3 ὑπὸ τοῦ Θεοῦ DR παρὰ Θεοῦ M. — 4 φάγη AFP φαγῇ
BDELV φαγεῖ CM φάγε R. — 5 πίη DFP πιῇ ABEV *et* L
m. 2 πῖει M πῖει CL πῖε R. — 6 καὶ τὸ πόμα — 7 ἡμέρας om.
BMR. — 7 μέτρῳ] μετ' ἐντροπῆς V Mosq. — καὶ ἕως ACE. —
9 ὄψη ACEMP *et ut vid.* E *m.* 2 *corr.* — φορητὸν BCD φο-
ριτὸν M φῶρτον F (τὸν πολυφόρητον R). — καὶ τὸν ἀκαθ. ὄχ.
καὶ τὸν om. CF. — τὸν ante ἀκάθαρτον om. N. — 11 καὶ ante
εἰπεῖν om. ABN. — 12 ἐμέτους ELNV ἐμετούς ABCFP. *Recc.*
eandem varietatem exhibent. — 14 ἐκρίσεις BDR. — σφοδρο-
τέρους om. N. — 20 βασιλείαν CF *item* AE *sed v. eras.*

6 καὶ ἕως P. — 17 πυρὸς om. P Chr.

δακρύων οὕτω πρὸς ὕπνον βαδίζουσιν, τοσοῦτον αὐτοῦ μεταλαγχάνοντες ὅσον μικρὸν ἀναπαύσασθαι, καὶ πάλιν τὰς νύκτας ἡμέρας ποιοῦσιν ἐν εὐχαριστίαις καὶ ψαλμοδίαῖς αἰεὶ διάγοντες. ἄπελθε τολύην πρὸς τοὺς ἀγίους τούτους καὶ μάθε τι παρ' αὐτῶν χρήσιμον καὶ φωτίσθητι. λύχνοι γάρ 5 εἰσιν ὄντως καὶ φωστῆρες λόγον ζωῆς ἔχοντες καὶ πανταχοῦ ^{261 M.} τῆς οἰκουμένης ὄντες καὶ πᾶσαν τὴν γῆν καταλάμποντες. οὐκοῦν βάδιζε συνεχῶς πρὸς αὐτούς, ἵνα τὰς ἐν σοὶ κηλίδας ἐκκαθάρας ταῖς ἐκείνων εὐχαῖς καὶ παραινέσεσιν ἄριστον ἐπιδείξῃ τοῦ λοιποῦ βίου καὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχοις. 10

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ Θεοδώρητος οὕτως ἔφη· τὴν γὰρ δὴ τῶν ἀγγέλων ἐκμιμοῦνται προδήλως πολιτείαν ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τὴν τοῦ Θεοῦ θεραπείαν ἡσπᾶσαντο, οἵτινες ἔφυγον μὲν τὴν τοῦ σώματος ἀνάπανσιν καὶ τὴν ἔννομον κοινωνίαν ὥς τῶν θείων ἀφέλκουσαν καὶ τῶν ἐπουρανίων ¹⁵ ἀοράτων τροφημάτων, κατέλιπον δὲ καὶ πατρίδα καὶ γένος ἅμα καὶ πλοῦτον, ἵνα πᾶσαν εἰς τὰ θεῖα μεταθῶσι τὴν μέριμναν καὶ μηδεὶς τὸν νοῦν ἐπέχῃ δεσμός εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι. τούτων πλήρεις καὶ πόλεις καὶ κῶμαι καὶ αἱ

4—10 Chrys. in Matth. Hom. 72 (73), 4 Migne Tom. 58, 672 fin. — 11—p. 354, 1 Theodoret. Graec. aff. cur. III Migne Tom. 83, 892 C.

8 πρὸς αὐτοὺς συνεχῶς BFL. — 9 ἐκκαθάραντες ἐκείνων BCEFR. — 10 τοῦ λοιποῦ τὸν βίον AB τὸ λοιπὸν τοῦ βίου V. — ἐπιτύχοις AFLPV ἐπιτύχης BCNR Chrys. lect. cod. E incerta. — 12 προδήλως ἐκμιμοῦνται πολιτείαν L Exc. ἐκμ. πολιτείαν προδήλως N ἐκμ. ἐν σαρκὶ πολιτείαν B. — 16 κατέλειπον MP. — 18 ἐπέχει AFNR ἐπιδέχη B. — εἰς τὸν οὐρανὸν N εἰς οὐρανοὺς C. — 19 καὶ κῶμαι καὶ πόλεις AM καὶ κῶμαι καὶ χῶραι B καὶ πόλεις om. F. — αἱ om. R Exc. Theod.

3 ἐν om. P. — 4 Post διάγοντες P alia inserit sacrae scripturae verba. — 7 Post καταλάμποντες P add.: καὶ καθάπερ τείχη ταῖς πόλεσιν ἐξ αὐτῶν πολλοὶ παρακάθηνται. Similia Chrys. — 14 τῶν σωμάτων P Theod. — 19 Post ἀναπτῆναι P cum Theod. add.: καὶ τὸ νοητὸν καὶ ἄρετον τοῦ Θεοῦ κατοπτεῦσαι γλιχόμενοι κάλλος.

τῶν ὁρῶν ἀκρόρεια καὶ φάραγγες. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Χριστὸς
 τὴν παρθενίαν εἰμίησεν ὑπὸ παρθένου τεχθεὶς τοὺς τῆς
 παρθενίας λειμῶνας ἡ φύσις ἐβλάστησε καὶ τὰ εὐώδη τῶν
 μοναχῶν ἄνθη καὶ ἀμάραντα προσφέρει τῷ ποιητῇ καὶ δεσ-
 5 πότῃ. καὶ γὰρ πανταχοῦ μοναστήρια γεγόνασιν, οὐ παρ'
 ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Συρίᾳ πάσῃ καὶ ἐν Παλαιστίνῃ
 καὶ ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐν Αἰγύπτῳ δέ φασι
 καὶ ἀνὰ πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ἔχειν ἔνια φροντιστήρια με-
 ταξὺ τὸν θεὸν ὑμνούντων ἐν προσευχαῖς καὶ ψαλμωδίαις
 10 ἀγρυπνοῦντες καὶ μετὰ σκληραγωγίας πολλῆς ζῶντες καὶ
 τὴν ὄντως Χριστοῦ φιλοσοφίαν εἰς ἄκρον ἐπιδεικνύμενοι.
 καὶ οἱ μὲν κατὰ συμμορίαν, ὡς ἔφην, οἰκοῦντες δημιουργοῦ-
 σοῦσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀγάλματα, οἱ δὲ
 καὶ δύο ἢ τρεῖς διάγοντες, οἱ δὲ καὶ μόνον καθειργμένοι
 15 καὶ ἡσυχάζοντες καὶ τὸ ὀφθαλμῷ τῷ κάλλει τῶν ὁρωμένων
 ἐπιτέρπεσθαι κωλύοντες σχολὴν τῷ νῷ παρέχουσιν ἐπεντρ-
 φᾶν τῇ θεωρίᾳ τῶν νοητῶν μετὰ φρονήσεως καὶ γνώσεως.
 μέγιστον μὲν γὰρ ἀληθῶς καὶ παμμέγεδρος ἀγαθὸν τῶν
 θείων ἡ γνώσις, οὐκ ἀπόχρη δὲ τέλειον ἀποφῆναι τὸν ταύ-
 20 τῆς ἡξιωμένον. δεῖ γὰρ πού τὴν ἀγαθὴν πρᾶξιν συναφθῆ-
 262 M. ναι τῇ γνώσει. ὅπερ γάρ ἐστι δένδρῳ ῥίζα καὶ ὀφθαλμὸς

1—5 Theodoret. *Relig. hist. cp.* 30 Migne Tom. 82, 1493 D.
 — 5—9 Theodoret. *ib.* 1496 A. — 12—17 Theodoret. *graec. aff.*
cur. l. l. 892 D. — 18—p. 355, 7 Theodoret. *ib.* XII Migne 1124 B.

1 ὁρῶν CMP ὁρέων DF. — ἀκρόρεια EMP et E m. 2 corr.
 ἀκρορεῖαι F. — 2 ὑπὸ] ἐκ FV. — 6 ἐν ante Παλαιστίνῃ om. BF.
 — 8 μοναστήρια B Exc. — 10 καὶ utrumque om. N. — 14 ἡ
 καὶ τρεῖς LRV. — καθειργμένοι AC. — 15 τὸ ὀφθαλμῷ D m.
 corr. τῷ ὀφθαλμῷ ACELNPV τῷ ὀφθαλμῷ R τὸν ὀφθαλμὸν
 BF Exc. — 18 μὲν om. B Exc. — 21 δένδρων B δένδρον L.

7 ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ P (ἐν τῇ μέσῃ τῶν ποταμῶν Theod.).
 — 9 ἐν ψαλμοῖς καὶ προσευχαῖς ἀγρυπνοῦντες F. — 21 ἐστ'
 om. P.

σώματι, τοῦτο ταῖς ψυχαῖς τῆς ἀληθείας ἢ γνῶσις, ἐξ ἧς ἢ βεβαία καὶ ὀρθόδοξος γίνεται πίστις. χρηὴ τοίνυν οὐ μόνον εἰδέναι τί προσήκει περὶ θεοῦ δοξάζειν, ἀλλὰ γε καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου καλῶς καὶ ἀπλῶς πολιτεύεσθαι νόμους. δεῖ γὰρ τοὺς τῆς εὐσεβείας ἐραστὰς μὴ μόνον θεολογίαν 5 καὶ φυσιολογίαν παιδεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐκμανθάνειν ἀκριβῶς νόμους. ὥστε οὖν ἢ γνῶσις δεῖται τῆς πρακτικῆς, ὡς καὶ ἡ πρακτικὴ τῆς γνώσεως. ὅθεν φησὶν ὁ κύριος· ὅς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. οὐκ εἶπεν· 10 ὅς ἂν ποιήσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ διδάξῃ· εἰ γὰρ ἤρκει πρὸς τελειότητα τὸ ποιῆσαι μόνον καὶ χωρὶς τοῦ διδάξαι ἢ τὸ διδάξαι μόνον ἄνευ τοῦ ποιῆσαι γενέσθαι μέγαν, οὐκ ἂν ἄμφω συνέξευξε λέγων· ὅς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ. ἄπερ δὴ κατορθώσας αὐτὸς ἀραρότως κὰν τούτῳ προσφόρως ἡμῖν 15 ὑπογραμμὸς καὶ τύπος ἄριστος γενόμενος, ἐμαρτύρησεν ὁ μαθητῆς αὐτοῦ λέγων ἐναργῶς· ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν. ὁ γὰρ δὴ οὕτω ῥυθμιζῶν καὶ διαμορφῶν τὴν ψυχὴν οὐ μόνον τῶν θείων νόμων τοὺς χαρακτῆρας ἐκμάττει, ἀλλὰ καὶ τοῦ νομοθέτου ζῶσά τις εἰκὼν ὄντως 20 καὶ λογικὴ γίνεται. κἀντεῦθεν φησιν ὁ μὲν ἀπόστολος· γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ κύριος· γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ

7—8 Theodoret. *ib.* XII Migne 1128 C. — 9 Matth. 5, 19. — 17 Act. 1, 1. — 18—*p.* 356, 1 Theodoret. *ib.* 1124 D. — 21 Eph. 5, 1. — 22 Matth. 5, 45.

1 σώματος ACELV. — ἐξ ἧς καὶ ἡ N. — 3 προσήκει *om.* N. — 5 εὐσεβείας — *p.* 356, 18 *γινόμενων desunt in E uno folio interciso.* — 9 ποιήσῃ ACFMP *item v.* 11. — διδάξῃ ACF *item v.* 11. — 12 καὶ *om.* FN Exc. — 13 μέγα *codd. praeter FPV μέγα seq. lit. unius litt. Exc.* — 14 ποιήσῃ ACFM. — διδάξῃ CF. — 17 ἐναργῶς *om.* LR Exc. — 21 φησιν *om.* AF *sed F post θεοῦ inserit.* — μὲν] μέγας C *om.* V Exc. — γίνεσθαι ACFMP Exc. — 22 γίνεσθαι ACM Exc.

3 περὶ τοῦ θεοῦ P (περὶ τοῦ θείου Theod.). — 4 ἀπλάνως P. — 17 φάσκων P. — 20 ἐκμάττειν P.

πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ἔὰν μὴ περισ-
 σεύσῃ ἢ δικαιосύνῃ ὑμῶν πλέον τῶν Φαρισαίων καὶ γραμ-
 ματέων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
 εἰκότως οὖν ὁ Πλάτων ὑπεμφαίνων τῶν τελείων τὸ σπάνιον
 5 ἔφασκεν· οὐ μοι δοκεῖ δυνατόν ἀνθρώποις μακαρίοις τε καὶ
 εὐδαίμοσι γενέσθαι πλὴν ὀλίγων. μέχρι περ ἂν ζῶμεν τοῦτο
 διορίζομαι. ναρθηκοφόροι μὲν γὰρ πολλοί, φιλόσοφοι δὲ
 σπάνιοι καὶ ὀλίγοι. καλὴ δὲ πίστις καὶ πράξις τελευτήσαντα
 263 M. τυχεῖν ἀπάντων. ὅθεν ἐπήγαγεν ἄνδρα ἀπλοῦν καὶ γενναῖον
 10 κατ' Αἰσχύλον οὐ δοκεῖν ἀλλ' εἶναι ἀγαθὸν ἐθέλοντα. ἀφαι-
 ρετέον δὲ τὸ δοκεῖν. εἰ γὰρ δόξει δίκαιος εἶναι ἔσται
 αὐτῷ τιμαὶ καὶ δωρεαὶ δοκοῦντι τοιούτῳ εἶναι. ἄδηλον οὖν
 εἴτε τοῦ δικαίου εἴτε τῶν δωρεῶν καὶ τιμῶν εἴνεκα τοιοῦτος
 εἶη. γυμνητέος δὲ πάντων πλὴν δικαιосύνῃς καὶ ποιητέος
 15 ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ. μηδὲν γὰρ ἔχων δόξαν
 ἐχέτω μεγίστης ἀδικίας, ἵνα βεβασανισμένος ἢ εἰς δικαιосύ-
 νην τῷ μὴ τίθεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας ἢ φιλοδοξίας καὶ ὑπ'
 αὐτῆς γινομένων, ἀλλ' ἔστω ἀμετάστατος μέχρι θανάτου δο-

1 Matth. 5, 20. — 4—8 Theodoret. *ib.* XII Migne 1133 C
ordine inverso. — 5 Platon *Epinomis* 973 C. — 7 Platon
Phaedon 69 C. — 9—p. 357, 1 Theodoret. *ib.* 1132 C. —
 9 Platon *Rep.* II, 361 B. — 10 Aeschyl. *Sept.* 592.

1 καὶ ἔὰν — 3 οὐρανῶν *om.* L Exc. — 2 πλέον AP *πλείον*
rell. Matth. — φαρισαίων καὶ γραμματέων CPRV *γραμματέων*
 καὶ φαρισαίων ABFN Matth. — 6 γίνεσθαι R Exc. — 7 διορί-
 ζομεν PR. — 8 τελευτήσαντος CFRV. — 11 δόξη BMP. — ἔσονται
 FP Theod. ἔστω C ἔσται *etiam* Exc. — 13 ἔνεκα B Exc. Theod. —
 14 εἶη P εἶναι (εἶναι C) *rell.* ἔστιν Exc. — γυμνητέος ABCM
 γυμνωτέος V Theod. — πλὴν τοῦ δικαίου N. — ποιητέος BCM.
 — 15 ἐναντίος RV ἐναντίοι P. — 17 τῷ] τὸ BR. — μὴ μετα-
 τίθεσθαι V μὴ ἡττησθαι Exc. — ἢ φιλοδοξίας *om.* BM Theod. —
 καὶ τῶν ὑπ' FNV Exc. Theod. — 18 ἄχρι L Exc.

1 *Post* οὐρανοῖς P Theod. *add.*: καὶ γίνεσθαι τέλειοι καθὼς
 ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος (Matth. 5, 48). — 4 ὑπεμφαίνων εὐ
 μάλα τῶν P. — τὸ σπάνιον, ὀλίγοι γὰρ οἱ σωζόμενοι πάντως,
 ἔφασκεν P.

κῶν ἄδικος εἶναι διὰ βίου. καὶ δὴ καὶ Σωκράτης ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν οὕτως ἔφη· πότερον τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ δεῖ ἡμᾶς πείθεσθαι καὶ φοβεῖσθαι ταύτην, ἢ τῇ τοῦ ἐνός, εἴ τις ἐστὶν ἐπαῖων, ὃν δεῖ καὶ φοβεῖσθαι καὶ αἰσχύνεσθαι μᾶλλον ἢ ξύμπαντας τοὺς ἄλλους; ὧ εἰ μὴ 5 ἀκολουθῆσομεν, δεινῶς λωβησόμεθα. οὐκ ἄρα γε, ὧ βέλτιστε, φροντιστέον ἡμῖν τί ἐροῦσιν ἡμᾶς οἱ πολλοί, ἀλλὰ τί τὸ ἐπαῖον τῷ δικαίῳ καὶ ἀδίκῳ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ταῦτα δὲ ταῦτα φανερῶς εἰκόασι τοῖς ἡμετέροις μᾶλλον ἱεροῖς καὶ ἀποστολικοῖς λόγοις, ἐν οἷς φησιν ὁ χριστοφόρος· 10 διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὥς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὥς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὥς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὥς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὥς λυπούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες, ὥς πτωχοὶ 15 πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὥς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. τοιαύτην μὲν οὖν περὶ δικαιοσύνης καὶ θεαρέστου πολιτείας πάννυ Σωκράτης καὶ Πλάτων διδασκαλίαν ἐποιήσαντο θαναμαστὴν ὄντως καὶ ἄξιέπαινον ἀληθῶς τῇ λογικῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων συμβαίνουσιν. τὰ γὰρ ἠθικὰ μαθή- 20 ματα πάντας ἀνθρώπους ἢ φύσις ἐπαίδευσεν. διαπλάσας γάρτοι τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ὁ θεὸς ἐντέθεικε τῇ 264 M. φύσει τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τὴν διάγνωσιν ὁ καὶ

1—8 Theodoret. *ib.* II Migne 837 B. — 2 Platon Criton p. 47 C. — 11 II. Cor. 6, 7 *sqq.* — 17—p. 358, 22 Theodoret. *ib.* XII Migne 1136 C. — 23 Psalm. 93 (94), 10.

4 ἥτις BL ἢ τίς R. — 5 σύμπαντας CV. — 6 ἀκολουθῆσωμεν ACEFLNR Exc. — λωβησόμεθα ACEN λωβηθησόμεθα L. ἄρα γε DFLP. — 7 ὡς V ἡμῖν C. — 8 ἡ om. LR. — 9 ταῦτα δὲ πάντα AB. — 19 καὶ τῇ BL. — 22 τοι om. BF Exc. — τῶν om. CELRV. — 22 ἐντέθεικε ACELPR Exc.

3 καὶ om. P. — 10 ὁ χριστοφόρος] ὁ θεωρίτωρ παῦλος P. — 17 Post κατέχοντες P *add.* Gal. 1, 10 I. Thess. 2, 4—6 I. Cor. 2, 14; 15. — 19 ὅντως] σφόδρα P. — 23 τὴν τῶν ἀγ. καὶ τῶν ἐναντ. διάγνωσιν P.

παιδεύων ἔθνη καὶ διδάσκων ἄνθρωπον γινῶσιν. διόπερ οὐ
μόνον Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἑλλήνων
τὸν ἄδικον ἐβδελύξαντο βίον, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν βαρβάρων.
καὶ γὰρ τοὺς Ὑπερβοραίους οἰκεῖν μὲν ὑπὲρ τὰ
5 Ῥίπαια ὄρη φασίν, ἀσκεῖν δὲ δικαιοσύνην μὴ κρεοφαγοῦν-
τας ἀλλ' ἀκροδρόους καὶ ὕδασι χρωμένους· καὶ τοὺς Βραχ-
μᾶνας ἐν ταῖς ὕλαις διάγειν φύλλοις τὸ σῶμα καλύπτοντας
καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀσκοῦντας. καὶ Ἀνάχαρσιν δὲ τὸν
Σκύθην φιλόσοφον γεγενῆσθαι λέγουσιν, καὶ οὕτως αὐτὸν
10 ὁ τῆς φιλοσοφίας ἔρως ἐπύρωσεν, ὥς ὀνομαστότατον διὰ
πολλὴν ἀσκησιν καὶ σωφροσύνην γενέσθαι. οὐ γὰρ μόνον
ἐργηγορῶν πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἡγωνίζετο πάθη σιωπῶν καὶ
ἡσυχάζων, ἀλλὰ καὶ καθεύδων τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ σω-
φροσύνης ἐδήλου σημεῖα. εἰώθει γὰρ τῇ μὲν λαιᾷ χειρὶ τὰ
15 αἰδοῖα κατέχειν, τῇ δεξιᾷ δὲ τὰ χεῖλη συνέχειν ὑπεμφαίνων
ὥς πολλῶ μείζον ἔστιν ἡ ἀγωνία τῆς γλώττης καὶ πλείον
ἐπικουρίας εἰς ἀσφάλειαν δεῖται. καὶ τὸν Χειρώνιον δὲ
κένταυρον ἱστοροῦσιν Ἕλληνες δικαιοσύνης καὶ ἀγνείας γε-
νέσθαι διδάσκαλον, ὥς καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ τοῦτον δικαιο-
20 τατον πεφηνέναι κενταύρων διὰ πολλὴν δῆπουθεν καρτερίαν
καὶ ἐγκράτειαν καὶ σώματος δουλαγωγίαν καὶ σύμμετρον

19 Homer. Il. XI, 831.

4 ὑπερβοραίους FMV et A m. 1 corr. ὑπερβορέους B et recc.
quidam, alii ὑπερβορρέους. — 5 ῥίπαια B ῥίπια A ῥίπια R. —
6 ὕδασι AP ὕδατι rell. — βραχμᾶνας C βραχμάνους Exc. —
14 εἰώθει BF. — 16 μείζων CM. — πλείονος BM πλείονως F.
— 17 χειρόνιον CDEM χειρόνειον L χειρώνιον P χείρωνα recc.
quidam χείρονα F recc. alii. — 20 κένταυρον F πάντων κεν-
ταύρων N om. L.

1 Post γινῶσιν P add.: ἐνῶ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ
τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι (Col. 2, 3). — 5 μὴ κρεοφαγ. ἢ οἰνοπο-
τοῦντας P. — 11 γενέσθαι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀοίδιμον P Theod.
— 14 εἰώθει μὲν γὰρ τῇ λαιακατέχειν τὰ αἰδοῖα πλάτει τῇ
χειρὶ P. — 16 πλείον] μείζονος P Theod. — 18 γεγενῆσθαι P.
— 21 ἐγκράτειάν τε καὶ P.

ἐπιμέλειαν. ὅθεν δὴ Πλάτων αὖθις ἐναργῶς ἐκδιδάσκων
 φησίν· ἐπιμελεῖσθαι σώματος δεῖ ψυχῆς εἵνεκα ἁρμονίας,
 δι' οὗ βιοῦν τε ἔστι καὶ ὀρθῶς βιοῦν καταγγέλλειν <τε>
 τῆς ἀληθείας τὸ κήρυγμα. τοῦτο καὶ ὁ θεὸς ἔφη Παῦλος·
 ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, τοῦτ' ἔστι πρὸς 5
 ἄσκησιν καὶ σύστασιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως
 γυμνάζω καὶ πρὸς τὴν τῶν κρείττονων συνεργίαν οὐ πρὸς
 ἀσέλγειαν προνοοῦμαι. ταύτη τοι καὶ παραινεῖ φάσκων· ἐν-
 δύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ
 ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας, οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν 10
 ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας 265 M.
 μητέρα γαστριμαργίαν· ἐπήγαγε γάρ· εἰς ἐπιθυμίας, δηλαδὴ
 βλαβεράς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν
 δεῖ θεραπεῖαν, ὥς κατασκιρτᾶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ
 καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἐκείνοις ἀρίστοις ἐπιτηδεύμασιν. συμ- 15
 πεφώνηκε τοίνυν καὶ τούτοις ὁ Πλάτων εὖ μάλα τοῖς ἡμε-
 τέροις τὴν ἀναγκαίαν καὶ δέονσαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι
 παρεγγνήσας τοῦ σώματος, ὑπέδειξε τε πάλιν καὶ διεσάφησε
 καὶ ὅπως ἄρχεται καὶ αὖξεται τῆς φανύλης ἐπιθυμίας καὶ

1—4 Theodoret. *ib.* XII Migne 1140 A (cf. V Migne 928 C)
 Platon Rep. IX 591 D. — 5 I. Cor. 9, 27. — 8—p. 360, 5 Theod.
ib. XII Migne 1140 B. — 8 Rom. 13, 14.

1 ἐναργῶς ἐκδιδ. φησίν *om.* B. — ἐναργῶς αὖθις N. —
 2 εἵνεκα P ἔνεκα N ἔνεκα καὶ B. — 3 τέ ἔστι ABNV. — κατ-
 αγγέλλειν (-εἶναι P *recc.* quidam) CDEFLP *et recc.* plerique κατ-
 αγγέλλει AM καταγγέλοι *recc.* nonnulli καταγγέλλων τε B κατ-
 αγγέλλοντος V καταγγέλλοντας Theod. — 5 ὑποπιάζω *codd.*
praeter V. — 7 συνεργίαν DR συνέργειαν ACFM συνεργίας P
 συνέρ^γ B. — 8 ἐνδύσασθε τ. κ. Ἰησοῦν *om.* F Exc. — 10 ἐπιθυ-
 μίαν AB. — 12 γάρ *om.* BCEF. — 15 ἐκείνης BCDE Theod.
om. M. — 16 τοίνυν] οὖν N *om.* A. — τοίνυν καὶ *om.* C.

3 βιοῦντες ἔτι P. — 9 κύριον ἡμῶν ἰησοῦν P. — 10 ἀν-
 αγγεῖαν P. — 13 βλαβεράς] βδελλυράς P. — 14 ὥς] ὥστε P Theod.
 — 18 ἐπέδειξε P Theod. — πάλιν καὶ διεσάφησε *om.* P Theod.

κακίστης συνηθείας τὸ πάθος φάσκων οὕτως· ἀρχὴ μὲν
 ἔρωτος ὕρασις, αὖξει δὲ τὸ πάθος ἐλπίς, τρέφει δὲ μνήμη,
 τηρεῖ δὲ συνήθεια. διὸ καὶ Σωκράτης τὰ βλέμματα καὶ τὰ
 φιλήματα τῶν εὐμόρφων ὥς χαλεπώτερον σκορπίων καὶ
 5 ὄφρων ἰὼν ἐνιέναι πεφυκὸτα ἀποφεύγειν ἐδίδασκεν. ὅθεν
 ἰδὼν τινα φιλήσαντα νέον εὖοπτον οὕτως, ἔφη, ἑσθίως ἂν
 καὶ εἰς μαχαίρας κυβιστήσῃ καὶ εἰς πῦρ ἐμπέσοιεν ὁ το-
 σαύτην δηλονότι πυρὰν ἐν ἑαυτῷ κατατολμήσας ἀνάψαι. Διο-
 γένης δὲ θεασάμενος μειράκιον ἀσελγέστερον ἢ κατ' ἄνδρα
 10 κεκοσμημένον εἶπεν· εἰ μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς, εἰ δὲ
 πρὸς γυναῖκας, ἀδικοῖς. θηρῶσι γάρ διὰ τοῦ καλλωπισμοῦ
 οἱ μὲν ἄνδρες τὰς γυναῖκας, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ οἱ ἀνδρό-
 γυνοὶ τοὺς ἄνδρας. καὶ μέντοι καὶ Γησίλαος εὐμόρφου
 ἦρα παιδὸς καὶ βουλόμενος αὐτὸν φιλῆσαι διεκώλυσεν ἑαυ-
 15 τὸν φεύγων τὴν βλάβην. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος οὐδὲ ἰδεῖν τὰς
 Λαρείου θυγατέρας εὐειδεῖς ἄγαν καὶ παρθένους οὕσας ἡνέ-
 σχετο παντελῶς αἰσχρὸν νομίσας καὶ λίαν ἄτοπον τὸν ἄν-
 δρας ἐλόντα ὑπὸ γυναικῶν ἡττηθῆναι. οὕτω δὲ καὶ Κῦρος
 ὁ Περσῶν βασιλεὺς οὐδὲ θεάσασθαι κόρην τινὰ θαυμασίαν
 20 ἀφορισθεῖσαν αὐτῷ καὶ ἀμήχανον κάλλος ἔχειν μαρτυρομέ-
 νην κατεδέξατο, ἀλλὰ γε καὶ τῷ ὀρῶντι συνεχῶς καὶ μηδὲν
 ἐκ τούτου δεινὸν πάσχειν λέγουσι παρῆναι μήτε λέγειν τοῦτο

5 — p. 361, 2 Isidor. Pelus. Epp. III, 66 Migne Tom. 78, 776 B.

3 τὰ ante φιλήματα om. L Exc. — 4 χαλεπώτερα MV Exc.
 — 5 πεφυκὸτας EN Exc. et AP, sed in P s eras. est, in A inter
 scrib. deletum esse vid. πεφυκόντων FL. — 6 ἰδὼν τινα ANPR
 Isid. τινὰ ἰδὼν rell. — οὗτος F Isid. — 7 ἐμπέσειεν (ἐνπ. M)
 BFMR. — 13 καὶ μέντοι om. B Exc. — γησίλαος P γισίλαος
 ACELN ἀγησίλαος BFV Isid. et Exc. corr. ex ἀγησήλαος. ἀρε-
 σίλαος R. — 14 διεκώλυεν A Isid. — αὐτὸν BR. — 17 καὶ λίαν
 ἄτοπον om. P Exc. Isid. — ἄγαν λίαν VR. — τὸν om. N. —
 18 κύρος DEGV κύρος rell.. — 22 πάσχειν δεινὸν BM Isid. —
 τοῦτο] αὐτὸ D αὐτῷ M.

1 οὕτως om. P. — 7 ὁ τοσαύτην m. 2 ex οὗτος αὐτὴν P. —
 8 καὶ διογ. δὲ P. — 15 ὁ δὲ μέγας ἀλέξανδρος P.

μήτε πράττειν. τὸ μὲν γὰρ πῦρ, φησὶν, τοὺς πλησίον ὄντας
καίει, τὸ δὲ κάλλος καὶ τοὺς πόρρωθεν ἐστῶτας. ἐπεὶ οὖν 266 M
ἐκ τοῦ ὁρᾶν τὸ ἐρᾶν τίκεται καὶ ἐκ τοῦ ἐρᾶν ἡ συγκατά-
θέσις γίνεται καὶ ἐκ τῆς συγκαταθέσεως ἡ πρᾶξις ἐπιτελεῖ-
ται, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς τὸν ἀκολάστως ἐστιῶντα τὰς 5
ὄψεις μοιχὸν ἔκρινεν οὐ τὴν πρᾶξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν
ἐννοίαν προαναστέλλων. ὅπερ οὖν Ἀμβροσίῳ αἰνιττόμενος
παραινέει λέγων· καθαρός ὁ ὀφθαλμός σου τοῦ μὴ ὁρᾶν
πονηρὰ καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήσῃ. ἔτι δὲ πάλιν
Σωκράτης φυλάττεσθαι σφόδρα καὶ παρατηρεῖσθαι τὴν ἀκρα- 10
σίαν διδάσκων ἔφη· μὴ πεινῶντας λίαν μὴ ἐσθίειν καὶ μὴ
διψῶντας πολλὰ μὴ πίνειν. καὶ γὰρ ὁ κύριος μακάρισε
τοὺς τοιούτους φάσκων· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν
καὶ διψῶντες, ὅτι χορτασθήσεσθε, καὶ μακάριοι οἱ κλαίοντες 15
νῦν, ὅτι γελάσετε.

Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ τὸν ἀβροδίαιτον καὶ τρυφηλὸν τε
καὶ ἀνείμενον μεταδιώκοντες βίον καὶ ὥσπερ ἐπ' ἐξουσίας
τὸν κόσμον ἔχοντες ἀδεῶς πάντα λοιπὸν μεθ' ἡδονῆς καὶ
γέλωτος καὶ αἰσχρολογίας καὶ διαχύσεως καὶ ἀφοβίας θεοῦ 20
χρῶνται πρὸς κόρον, καὶ τρυφῆς αὐτοῖς καιρὸς ἅπας. τῇ
γὰρ ὁρέξει τὸν καιρὸν ὁρίζονται, καὶ ἔωθεν ἡ πείνη προσ-

9—12 Theodoret. l. l. XII Migne 1140 C. — 8 Hab. 1, 13. —
13 Luc. 6, 20; 21.

5 ἐστιῶντα MV ἐσίῳντα CE εἰσίῳντα B ἐπισείοντα F. — 9 οὐ
δυνήσει FM οὐ δυνήσει C οὐς δυνήσει A. — 14 τοῦ θεοῦ BCD
ELP τῶν οὐρανῶν rell. — 15 καὶ διψῶντες om. A Luc. — καὶ
ante μακάριοι om. F Luc. — 16 γελάσετε P γελάσῃτε B γελά-
σεσθαι M. — 18 ἐπεξουσίας F ὑπεξουσίας N. — 19 πάντα]
πᾶσι B om. A. — 21 καιρὸς] καὶ κόρος A sed κό inter scrib.
deletum vid. κόρος ἐστὶν P. — 22 καὶ E καὶ CF. — ἡ σπείνη P
ἡ πίνη AM εἰπένη C ἡ πείνα V. — προσβάλλει ACMP προσ-
βάλλει EV προσβάλλει DF.

1 μήτε μὴν πράττειν P. — 6 μόνον P. — 11 μὴ ante δι-
ψῶντας om. P. — 16 P add. Luc. VI, 24; 25. — 20 γέλωτος πολ-
λάκις ἅμα αἰσχρολ. P. — διαχύσεως τε καὶ P.

βάλλῃ, παραυτίκα τὴν τροφὴν προσφέρουσιν. οὐ γὰρ ὥρι-
 σται τοῦτο μὲν ἐσθίειν, ἐκεῖνο δὲ παραιτεῖσθαι, ἀλλὰ πάντων
 ἀκρατῶς καὶ ἀδιαφόρως καὶ ἀπερικνέπτως ἀπολαύουσιν ὡς
 τραπεζολάτραι καὶ κοιλιόδουλοι. ἥτις γε τράπεζα εἰκότως
 5 ἂν κληθεῖη κυρίως καθέδρα λοιμῶν καὶ ἀλόγων φάτνη. εἰ
 γὰρ μὴ ἐκ πολλῆς ἀλογίας καὶ ἀπροσεξίας ἀπεκτηνώθησαν
 ἐπιλαθόμενοι τὸν συνιόντα εἰς πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν καὶ
 μέχρι ψилоῦ ῥήματος καὶ ἐνθυμήματος <μέλλοντα> δίκας
 εἰσπράττειν, οὐκ ἂν δῆπουθεν μετὰ φλυαρίας καὶ κακονοίας
 10 καὶ λοιδορίας καὶ γέλωτος καὶ βλασφημίας τὴν θεόδοτον
 τροφὴν μετελάμβανον ἀμνημονήσαντες τοῦ λέγοντος ὅτι καὶ
 ὑπὲρ ἀργοῦ λόγου λόγον δώσομεν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ ἐκ
 τῶν λόγων ἡμῶν τῶν φάυλων κατακριθσόμεθα. καί· ἐκ
 267 M. τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. οὐκοῦν ἐμαται-
 15 ὠθησαν ἐξ ἐπιμέτρου σφόδρα τινὲς τῶν ἀφελεστέρων κοσμι-
 κῶν φάσκοντες ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων καὶ πειθο-
 μένων, ὅτι μοναχοῖς μόνοις ὁ ἐπαχθέστερος καὶ βαρύτερος
 μὲν δέδοται ζυγός, κοσμικοῖς δὲ ὁ ἐλαφρότερος καὶ ἀνειμέ-
 νος. ἔδει γὰρ τοὺς ἀσυνέτους συνιδεῖν ὅπως καὶ ὁ παλαιὸς
 20 νόμος τοῖς πᾶσιν Ἰουδαίοις ἀδιαστόλως ἐνομοθετήθη μικροῖς

7 Psalm. 32 (33), 15. — 8 Ez. 24, 14. — 12 Matth. 12, 36; 37.
 — 13 Luc. 19, 22.

1 τὴν om. N. — 5 κυρίως om. FL. — 6 ἀπεκτενώθησαν MR.
 — 8 μέλλοντα addidi ex P. — 9 εἰσπράττοντα L et lit. ex εἰσ-
 πράττοντας F εἰσπράττοντος B. — 11 καὶ om. LN. — 12 δώ-
 σωμεν AEFLNP δώσωμεν CV. — 17 ἀπεγθέστερος CR ἐπιγθέ-
 στερος B. — 17. 18 μὲν καὶ βαρύτερος δέδ. N μὲν om. L.

1 προσφέρουσιν ἀδιαφόρως καὶ ἀδιακρίτως P. — 2 ἀλλ’
 ἀπάντων P. — 3 καὶ ἀδιαφόρως om. P (cf. v. 1). — ἀπολάβου-
 σιν P. — 10 καὶ λοιδορίας — καὶ βλασφημίας om. P. — 11 ἀμνη-
 μονήσαντες τοῦ λέγοντος ὅτι om. P. — καὶ γὰρ ὑπὲρ P. — 12 ἐν
 ἡμέρᾳ κρίσεως om. P. — 13 κατακριθσόμεθα, τότε λέγοντος πρὸς
 ἕκαστον ἀργολόγον καὶ φλύαρον τοῦ κριτοῦ πάντως· ἐκ P. —
 14 Post δοῦλε alia addit P. — 18 ἀνειμένος τὰ προειρημένα
 παραγραφάμενοι ἢ ἀνοηταίνοντες ἢ κακουργοῦντες ἀναισχύτως P.

τε καὶ μείζουσιν, καὶ ἡ παράβασις ἐπικίνδυνος ἄγαν καὶ ὀλέθριος (διό φησιν ὁ Δαυὶδ· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, κύριε), καὶ ὁ τῆς χάριτος ὁμοίως ἐξ ἴσου τεθέσπισται ἄρχουσι καὶ ἰδιώταις, πλουσίοις καὶ πένησι καὶ ἀπλῶς πᾶσι κοσμικοῖς τε καὶ μοναχοῖς. τοῦ οὖν κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν λέγοντος· μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ μακάριοι οἱ πεινῶντες ὅτι χορτασθήσεσθε καὶ μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε· καί· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν καὶ οὐαὶ οἱ ἐμπεπλησμένοι ὅτι πεινᾶσθε· 10 καί· εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καί· πᾶς ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής· καί· σπουδάσατε εἰσελθεῖν 15 διὰ τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ ἐλσερχόμενοι δι' αὐτῆς. καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. ταῦτα δὲ

2 Psalm. 118 (119), 21. — 6 Luc. 6, 20; 21. — 9 Luc. 6, 24; 25. — 11 Luc. 14, 26. — 14 Luc. 14, 33. — 15 Matth. 7, 13; 14.

5 καὶ ἀπλῶς πᾶσι *om.* B. — πᾶσι κοσμικοῖς τε καὶ μοναχοῖς AV κοσμικοῖς τε πᾶσι καὶ μοναχοῖς CDEFL κοσμικοῖς τε καὶ πᾶσι μοναχοῖς P πᾶσι *om.* MR. — 6 μακάριοι — 7 τοῦ θεοῦ καὶ *add.* ANP *om.* *rell.* — 6 πτωχοὶ τῷ πνεύματι AN. — 7 τοῦ θεοῦ] τῶν οὐρανῶν AN. — καὶ *om.* N Luc. — 8 χορτασθήσεσθαι· AM χορτασθήσονται CDFRV χορτάσθ^θ E. — καὶ *om.* N Luc. — νῦν *om.* *codd. praeter* BP. — 9 γελάσεται ACM γελάσονται FRV. — 14 ἀντὶ BFL. — 18 ἐρχόμενοι BR ἀπερχόμενοι M.

5 μοναχοῖς καὶ ἡ παράβασις ἐπηρητημένη φοβερά ψυχικόν τε καὶ σωματικόν αἰώνιον καὶ οὐ πρόσκαιρον ὠδίνουσα κίνδυνον P. — 6 καὶ θεοῦ ἡμῶν *om.* P. — 7 πεινῶντες νῦν ὅτι P Luc. — 10 οὐαὶ ὑμῖν οἱ P Luc. — πεινᾶσθε καὶ οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πεινῆσεται P Luc. — 17 εἰς τὴν ἀπώλειαν — 18 ἀπάγουσα *om.* P *ex homoeotel.* — 19 Post αὐτὴν *alia add.* P.

ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια οὐ πρὸς μοναχοὺς ἐρρή-
 θησαν, ἀλλὰ πρὸς κοσμικοὺς καὶ βιωτικούς καὶ τὸν πρόσ-
 υλον καὶ γεώδη βίον ἐπανηρημένους, ἐπεὶ, ἂν ἄρα πρὸς
 μοναχοὺς καὶ μόνον ἐλέχθησάν, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώ-
 5 πων εἶδιν οἱ κοσμικοὶ τῶν τοιούτων μακαρισμῶν καὶ θείων
 ἐντολῶν ἀπεστερημένοι. εἰ δέ γε κοινὸς ὁ νόμος καὶ ὁ
 ζυγός, κοινὸς καὶ ὁ μακαρισμὸς καὶ ὁ ταλανισμὸς εὐδηλον
 ὅτι, εἰ καὶ ἀναγινώσκοντες οὐκ ἐπιγινώσκουσι τὸ παράπαν,
 268 M. ἐπεὶ οὐκ ἂν τοὺς ἀναιτίους καὶ θεοφιλεῖς μονάζοντας κατε-
 10 δίκασον ἐπ' ὀλέθρου τῆς ἑαυτῶν ἀδικακρίτου ψυχῆς καὶ γλώσ-
 σης ἀκολάστου καὶ γνώμης ἀγνώμονος.

[ς'. Περὶ Νέρωνος.]

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Νέρων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιδ'.

269 M. ἐφ' οὗ Σίμων ὁ μάγος ἐλθὼν ἐν Ῥώμῃ καὶ πολλὰ σημεῖα
 15 διὰ γοητείας καὶ φαντασίας τινὰς ἐπιτελῶν καὶ ἑαυτὸν θεὸν
 ὀνομάζων, καὶ τοῦ μεγάλου Πέτρου τὴν Ῥώμην τότε κατα-
 λαβόντος καὶ πρὸς τὸν μάγον ἀπελθόντος, εὗρε κύνα παμ-
 μεγέθη δεδεμένον ἀλύσεσιν ἐν τῷ πυλῶνι, ὃν ὁ Σίμων
 δεσμήσας ἐκώλυε πάντας οὓς οὐκ ἤθελε πρὸς αὐτὸν εἰσιέναι.
 20 καὶ τοῦτο ἦν πρῶτον θαῦμα τῷ μέλλοντι πρὸς Σίμωνα εἰσ-
 ἐρχεσθαι. ὁ δὲ Πέτρος ἰδὼν τὸν κύνα οὕτω μέγαν καὶ

14 — p. 366, 7 cf. Malalas p. 252, 5 sqq.

1 ταῦτα] πάντα MV om. BD eras. in A. — παραπλήσια πάντα ACDEFLR πάντα om. BMPV. — ἐρρήθησαν CN ἐρέθησαν A ἐρρέθησαν R. — καὶ πρὸς BR. — 3 ἄρα ABFNP. — 4 καὶ μόνον om. F καὶ om. N. — ἐλέχθησαν] ἐρρήθησαν (ή in lit. in B) BF ἐρρέθησαν L. — 5 τῶν τοιούτων LP τῶν om. tell. — 8 εἰ καὶ] καὶ οἱ R εἰ om. BN. — 9 μοναχοὺς AF. — 13 ὁ υἱὸς codd. praeter BNP. — 16 μεγάλον ἀποστόλου πέτρον codd. praeter AP.

1 παραπλήσια τούτοις P. — ἐρρήθησαν τηνικαῦτα καθὼς πάντες ἴασιν (sic) P. — 3 ἐὰν P. — 11 Plura add. P. — 17 ἥρξε P.

ἀπηγγιωμένον καὶ μαθὼν ὅτι πολλοὺς ἀνεῖλεν ἐπιχειρήσαν-
 τας εἰσελθεῖν πρὸς τῆς ἐπιτροπῆς Σίμωνος κρατήσας ἔλυσεν
 αὐτὸν λέγων· εἰσελθε πρὸς Σίμωνα καὶ εἰπὲ αὐτῷ ἀνθρω-
 πίνῃ φωνῇ· Πέτρος ὁ δοῦλος Χριστοῦ εἰσελθεῖν πρὸς σε
 θέλει. καὶ τοῦ κυνὸς εὐθὺς δρομαίου εἰσελθόντος καὶ οὕτω 5
 λαλήσαντος, κατεπλάγησαν οἱ μετὰ Σίμωνος λέγοντες· τίς
 ἐστὶ Πέτρος καὶ τίς ἡ τοσαύτη δύναμις αὐτοῦ; πρὸς οὓς
 φησιν ὁ Σίμων· τοῦτο ὑμᾶς μὴ ξενίζέτω, ὅπερ κἀγὼ ποιήσω.
 καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κύνα καὶ ὡσαύτως προστάξας εἰπεῖν
 ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τῷ Πέτρῳ εἰσελθεῖν, καὶ τοῦτο ποιήσας 10
 πάλιν ὁ κύων, εἰσῆλθε Πέτρος πρὸς Σίμωνα. καὶ συμβα-
 λὼν μετ' αὐτοῦ Σίμων εἰς θαυματουργίας, ἐνίκησε Πέτρος
 ἰάσεις ποιῶν, καὶ πολλοὶ πιστεύσαντες ἐβαπτίσθησαν. καὶ
 ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ταραχὴ πολλή καὶ σύγχυσις ἕνεκεν Πέτρου
 καὶ Σίμωνος, ὅτι κατέναντι ἀλλήλων ἐποιοῦν θαύματα. ἅπερ 15
 μαθὼν Ἀγρίππας ὁ ἑπαρχος ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ Νέρωνι
 λέγων· δύο τινές εἰσιν ἄνδρες ἐν τῇ πόλει θαυματοποιοῦν-
 τες ἀπέναντι ἀλλήλων. ὁ μὲν λέγει ἑαυτὸν εἶναι τὸν Χριστόν,
 ὁ δὲ ἄλλον εἶναι, τὸν ἐσταυρωμένον Ἰησοῦν, οὗ καὶ μαθη-
 τὴν ἑαυτὸν εἶναι δι᾽ ὀχυρίζεται. οὓς κελεύσας ὁ Νέρων 20
 ἀχθῆναι κατενώπιον αὐτοῦ λέγει πρὸς Σίμωνα· σὺ εἰ, ὃν
 λέγουσι Χριστόν; ὁ δὲ φησιν· ἐγὼ εἰμι. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν
 Πέτρον ἐπερωτήσας, εἰ ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, οὐκ 270 M.
 ἔστιν οὗτος, μὴ γένοιτο, ἀπεκρίθη Πέτρος. ἐγὼ γὰρ ἐκείνου
 μαθητὴς εἰμι τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος καὶ εἰς 25
 οὐρανὸν ἀναληφθέντος. ὁ δὲ Νέρων ὡς τερατολόγους ἀμ-
 φοτέρους εὐθὺς ἀτίμως ἐκ προσώπου αὐτοῦ θάττον ἐξήλασεν.

5 δρομαίως B Mal. — 11 πρὸς τὸν σίμωνα BD εἰς τὸν σ. M.
 — 15 τὰ θαύματα BR. — 16 ἑπαρχος LMPR ὑπαρχος rell. —
 ἔπ. (ὑπ. D) ῥώμης N — 18 καὶ ὁ μὲν AF ὃν ὁ μὲν V. — 21 συν-
 αχθῆναι N. — 21 πρὸς τὸν σίμωνα BFN. — 23 αὐτός FN. —
 25 μαθητὴς εἰμι CP εἰμι μαθητὴς rell. — 27 ἀπήλασεν BL.

17 θαύματα ποιοῦντες P Mal. — 19 τὸν καὶ ἐσταυρ. P. —
 24 ἔφη πέτρος· μὴ γένοιτο. ἐγὼ γὰρ P.

οἱ καὶ διάγοντες ἐν Ῥώμῃ ἐποιοῦν θαύματα κατέναντι ἀλλήλων. μιᾶς οὖν τῶν ἡμερῶν προστάξαντος τοῦ Σίμωνος ἀχθῆναι αὐτῷ ταῦρον παμμεγέθη ἐλάλησεν εἰς τὸ οὗς αὐτοῦ, καὶ παρευθὺς τέθνηκεν ὁ ταῦρος. ὁ δὲ Πέτρος εὐξάμενος
 5 ἀνέστησεν αὐτόν. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες ἐθαύμασαν λέγοντες· ἀληθῶς τὸ ζωογονῆσαι ὑπὲρ τὸ θανατῶσαι μεῖζόν ἐστι θαῦμα. καὶ μέντοι καὶ ἄλλα σημεῖα πολλὰ ἐποίησαν καὶ λόγους δογματικούς ἐλάλησαν ἀπέναντι ἀλλήλων οὐ μόνον ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν Συρίᾳ πρότερον, ἃ τινὰ Κλήμης ὁ
 10 Ῥωμαῖος καὶ πάνσοφος μαθητῆς Πέτρον καὶ συνένδεκτος ἐπεξεργαστικώτερον διηγησάμενος οὕτως ἔφη· τοῦ μακαρίου Πέτρον τοῦ ἀποστόλου διδάσκοντος τὸν λαὸν σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὸν ἐπὶ πάντων μόνον ἀληθινὸν θεόν, ὁ Σίμων ἔξω τοῦ ὄχλου ἐστὼς ἐβόησεν· τί ψευδόμενος ἀπατᾷς θέλεις
 15 τὸν παρεστῶτά σοι ἰδιώτην ὄχλον πείθων αὐτὸν θεοὺς μῆτε νομίζειν μῆτε εἶναι, καίπερ τῶν παρ' Ἑβραίοις βίβλων λεγομένων πολλοὺς θεοὺς εἶναι. πλὴν οὖν περὶ οὗ ἔφη θεοῦ δειξας ἐγὼ μὴ αὐτὸν εἶναι τὸν ἀνώτατον καὶ παντοδύναμον θεόν, καθὼς ἀπρόγνωστός ἐστι καὶ ἀτελής καὶ ἐνδεής καὶ
 20 οὐκ ἀγαθὸς καὶ πολλοῖς ὑποκείμενος πάθεσι κατὰ τὴν ὁμε-

11—p. 367, 19 Clem. Hom. III, cp. 38. 39 Migne Tom. 2, 136 A.

2 μιᾶ NR. — 3 αὐτῷ] αὐτόν CE πρὸς αὐτόν L. — 4 παρευθὺς (-θῆ M) ACLNV. — 10 πέτρον τοῦ ἀποστόλου N. — 15 αὐτοὺς N. — 15. 16 μῆτε εἶναι μῆτε νομίζειν BN μῆτε ὀνομάζειν μῆτε εἶναι F. — 18 ἀνωτάτω V Clem.

1 ἐποιοῦν ἔτι θαύμ. P. — 2 μιᾶς — 7 θαῦμα sic in P: καὶ ὁ μὲν σίμων προστάξας καὶ ἀχθέντος μεγάλου ταύρου εἶπε λόγον εἰς τὸ ὅτιον αὐτοῦ καὶ παραχρῆμα τέθνηκεν ὁ ταῦρος. ὁ δὲ πέτρος εὐξάμενος καὶ ἀναστήσας αὐτόν, πάντες μᾶλλον ἐθαύμαζον λέγοντες· τὸ ζωογ. ὑπὲρ τοῦ θανατ. μεῖζον ἐστὶ θαῦμα. Similia Mal. — 10 πάνσοφός τε καὶ μαθητῆς P. — 11—14 sic in P: τοῦ γὰρ πέτρον ποτὲ διδάσκοντος ἐπὶ λαοῦ περὶ τοῦ μόνου θεοῦ ὁ σίμων ἔξω τοῦ ὄχλου βοῇ μεγάλῃ χρησάμενος πρὸς τὸν πέτρον εἶπεν. — 13 θείης P. — 16 καὶ περὶ τῶν P. — 17 πλὴν οὖν — 18 εἶναι om. P ex homoeotel.

τέραν γραφήν, ἕτερος πάντως περιλείπεται προγνωστικός, τέλειος, ἀνευδεής, ἀγαθὸς καὶ παντὸς πάθους ἀπηλλαγμένος, ὃν δὲ σὺ φῆς δημιουργὸν καὶ ὑπέρθεον τοῖς ἐναντίοις ἀντι- 271 M. κείμενος ὑπάρχει. αὐτίκα γοῦν ὁ καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ γεγονώς Ἀδὰμ καὶ τυφλὸς κτίζεται καὶ γινώσιν ἀγαθοῦ ἢ 5 κακοῦ μὴ ἔχων παραβάτης εὐρίσκεται καὶ τοῦ παραδείσου ἐκβάλλεται καὶ θανάτῳ καταδικάζεται. ὁμοίως τε ὁ πλάσας αὐτόν, ἐπεὶ μὴ πανταχοῦ βλέπει, ἐπὶ τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ λέγει· καταβάς ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με συντελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἵνα 10 γινῶ· καὶ ἑαυτὸν ἀγνοοῦντα δείκνυσιν. καὶ τὸ εἰπεῖν περὶ τοῦ Ἀδάμ· ἐκβάλλωμεν αὐτόν, μήπως ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἄψηται τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φαγὼν ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀγνοοῦντος καὶ φθονοῦντός ἐστι σύμβολον, ὥσπερ καὶ τό· ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον, 15 μεταμελείας ἐστὶ καὶ ἀγνοίας τεκμήριον τῶν μελλόντων. καὶ τό· ὡσφράνθη κύριος ὁσμήν εὐωδίας, ἐνδεοῦς ἐστὶ σημεῖον, ὡς καὶ τὸ πειράζειν τὸν Ἀβραὰμ καὶ ἄλλους οὐκ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἀποδείξεις καὶ τὸ τέλος τῆς ὑπομονῆς μὴ προειδότες. ὁ δὲ Πέτρος ἔφη πρὸς τὸν Σίμωνα· εἰ τυφλὸς ἐπλάσθη ὁ 20 Ἀδὰμ, ὡς λέγεις, πῶς ἐντελλόμενος ὁ θεὸς ἐδείκνυνεν αὐτῷ λέγων· ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν οὐ φάγεσθε; καὶ ὁ Σίμων φησὶν· τυφλὸς ἦν ὁ νοῦς αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος· πῶς καὶ τὸν νοῦν τυφλὸς ἦν ὁ πρὸ τοῦ γεύσασθαι τοῦ φρυτοῦ προσφόρως πᾶσι τοῖς ζώοις ἐπιθεῖς 25 ὀνόματα; ὅτι γὰρ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος

9 Gen. 18, 21. — 12 Gen. 3, 22. — 15 Gen. 6, 7. — 17 Gen. 8, 21. — 20—26 Clem. Hom. III, cp. 42 Migne Tom. 2, 137 D. — 22 Gen. 2, 17. — 26—p. 369, 2 cf. Theodos. Melit. Chron. p. 8 med.

3 ἔφης A om. M φῆς rell. — 12 ἐκβάλλωμεν DRV ἐκβάλλομεν BM. — 15 ὁ θεὸς om. N. — 17 ὡσφράνθη BFPV.

20 πρὸς τὸν Σίμωνα] πρὸς αὐτόν P.

ὀφθαλμοὺς εἶχον ἀνεωγότας καὶ βλέποντες ἦσαν ὃ τε Ἀδὰμ
καὶ ἡ Εὐά, δῆλον ἐντεῦθεν· εἶδε γάρ, φησὶν, ἡ γυνή ὅτι
καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἰδεῖν καὶ ὡραῖον τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ
5 αὐτοῦ ἔφαγε καὶ ἔδωκε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς. εἰ οὖν
272 M. καλὸν θεασάμενοι τὸ δένδρον καὶ τὸν καρπὸν ἔφαγον, εὐδη-
λον ὅτι καὶ πρὸ τῆς τοῦ καρποῦ βρώσεως γινώσκον μὲν εἶχον
καλοῦ τε καὶ κακοῦ, ὅψιν δὲ ὀξύτερησάτην ὁρᾶν ἔκαστα
δυναμένην. οὐκοῦν οὐχ ὥς μετὰ τὴν βρώσιν καὶ τὴν παρά-
10 βασιν ἀναβλεψάντων εἴρηται τό· διηνοίχθησαν αὐτῶν οἱ
ὀφθαλμοί — δείκνυνται γάρ καὶ πρὸ τῆς βρώσεως ὁρῶντες,
ὥς ἔφη — ἀλλ' ὥς τὸ ἀπειρόκακον ἀποθεμένων διὰ τῆς
παραβάσεως, ὃ καὶ τὴν γινώσκιν ἀδιάφθορον παρέσχευεν, ἐρρήθη
ὅτι· διηνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. πέφυκε γὰρ ὁ ὀφθαλ-
15 μὸς ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ διεγείρεσθαι πρὸς ἃ βλέπει, διότι
σύνεσιν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἔχει κἀντεῦθεν πολλάκις
πρὸς ἕτερα τῆς διανοίας ἀσχολουμένης τυφλοῦ δίκην ἔσθ'
ὅτε παρερχόμεθα καὶ τὸν πᾶν γινώριμον, καί, ἐπειδὴν ἐγκλη-
θῶμεν, τῇ ἀσχολίᾳ τοῦ λογισμοῦ τὸ αἷτιον ἀνατιθέντες ἀπο-
20 λογούμεθα. οὕτω καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐά τῇ αἰσθήσει τοῦ
νοῦ πρὸς τὴν ὅψιν διηγέροθησαν. τὸ γάρ· διηνοίχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, ἀποκά-
λυψιν δηλοῖ τὴν ἐγγενομένην τῷ λογισμῷ, οὐκ ἀνάβλεψιν
ὀφθαλμῶν, ὥστε τὴν μετὰ τὴν ἁμαρτίαν αἰσθησιν οὕτω

2 Gen. 3, 6. — 10 Gen. 3, 7.

1 εἶχεν BC. — 2 καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ εὐά CF. — εὐά NPRV.
— 2 ἐντεῦθεν — 3 ξύλον om. CE ἐντεῦθεν — γυνή et τὸ ξύλον
om. B. — 2.3 τὸ ξύλον ὅτι καλὸν N. — 4 ὡραῖόν ἐστι τοῦ PR
Gen. — 5 καὶ τῷ ἀνδρὶ BFN Gen. — 7 μὲν om. PR. — 11 δεί-
κνυνται ACR. — 13 ἀδιάφθορον CPR ἀδιάφορον rell. (τὴν γύ-
μνωσιν ἀδιάφορον Theod.). — ἐρρήθη AR. — 18 τὸν] τὸ BP.
— ἐγκλιεσθῶμεν BR ἐκλιθῶμεν A. — 20 εὐά DP. — 21 νόον P
νοός F.

20 οὕτως οὖν καὶ P. — 21 διεγέροθησαν P.

κέκληκεν ἡ γραφή. παρευθὺς γὰρ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν τὸ
 συννειδὸς πλήττεται. καὶ ὁ Σίμων φησὶν· εἰ πρόγνωσιν
 εἶχεν ὁ Ἀδάμ, διὰ τί οὐ προέγνω τὴν διὰ τοῦ ὄψεως καὶ
 τῆς γυναικὸς ἀπάτην; καὶ ὁ Πέτρος· εἰ πρόγνωσιν οὐκ
 εἶχεν, πῶς τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐσομένας πράξεις ἅμα 5
 τῷ γεννηθῆναι ἐπέθηκεν ὀνόματα; τὸν γὰρ πρωτότοκον ὠνό-
 μασε Κάιν, ὃ ἐστὶ ζῆλος, ὃς καὶ ζηλώσας ἀνεῖλε τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ Ἀβελ, ὃ ἐρμηνεύεται πένθος· ἐπ' αὐτῷ γὰρ πρώτῳ
 φονευθέντι ἐπένθησαν οἱ γονεῖς. εἰ δὲ Ἀδάμ ἔργον θεοῦ
 καὶ ποίημα πρόγνωσιν εἶχεν, πολλῷ μᾶλλον ὁ δημιουργήσας 10
 αὐτὸν θεός. ὅτι γὰρ ὄντως προγινώσκει ὁ θεός, φησὶ πρὸς
 τὸν Ἀβραάμ· γινώσκων γίνωσκε ὅτι πάροικον ἔσται τὸ
 σπέρμα σου ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ ἔτη υ',
 τὸ δὲ ἔθνος, ᾧ ἂν δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ ταῦτα
 ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. σὺ δὲ ἀπελεύσῃ 15 273 M.
 πρὸς τοὺς πατέρας σου μετ' εἰρήνης τραφεῖς ἐν γῇ καλῇ,
 τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε. οὕτω γὰρ ἀναπε-
 πλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν. τί
 δέ· οὐχὶ καὶ Μωϋσῆς καὶ οἱ λοιποὶ προφηταὶ τὰ ἁμαρτή-
 ματα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν ἀπέθειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν Χριστὸν 20
 καὶ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πάντα διασπορὰν αὐτοῦ προεδήλωσαν;

2—11 Clem. l. l. cp. 42. 43 Migne 140 A. — 11—p. 370,
 7 ib. paullo post. — 12 Gen. 15, 13 sqq.

1 παρευθὺς CE. — 6 τῷ τὸ CDEP. — 8 πρώτον A πρώ-
 τον N πρώτως B. — 12 γίνωσκε] γνώση V Gen. Clem. γνώσει A
 γινώσκων ἔση N. — 13 αὐτῷ AMPR. — δουλώσ. αὐτὸ καὶ κα-
 κώσουσιν αὐτὸ (αὐτὸ om. F) BF ex Gen. — 14 δουλεύσουσι AFV.
 — 15 ἀπελεύσει ACFMP. — 17 τετάρτη δὲ γενεᾷ ABD. — ἀπο-
 στραφήσεται N. — 20 τὴν πρὸς τὸν χρ. BF τὸν πρὸς χρ. M. —
 21 πάντα om. A Clem.

18 Post νῦν P add.: οὕτω δὲ καὶ πρὸς μωσέα φησὶν· ἰδοὺ
 σὺ κοιμάσαι μετὰ τῶν πατέρων σου κτλ. usque ad κακὰ πολλὰ.
 (= Deut. 31, 16; 17) οἶδα γὰρ τὴν πονηρίαν — τοῖς πατράσιν
 αὐτῶν (ib. v. 21). δοῦναι γῆν θέουσιν γάλα καὶ μέλι καὶ φαγόντες
 καὶ ἐμπλησθέντες ἐγκαταλείψουσὶ με (ib. v. 20).

εἰ δὲ Μωϋσῆς καὶ οἱ ἄλλοι προφῆται ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ χά-
ριτος τὰ μέλλοντα προεγίνωσκον, πῶς αὐτὸς ὁ ἐν αὐτοῖς
λαλήσας Θεὸς οὐ προεγινώσκει τὰ ἐσόμενα; ὥστε οὖν οἰκο-
νομικῶς εἴρηται τό· ἐνεθυμήθη, τοῦτ' ἔστι μετεμελήθη, καὶ
5 τό· καταβὰς ὄψομαι, καὶ μὲν γε καὶ τό· ἐπείραζε τὸν Ἀβραάμ,
καὶ τό· ὠσφράνθη, καὶ ὅσα τοιαῦτα συγκαταβατικῶς διὰ τὴν
ἡμετέραν ἀσθένειαν λέλεκται. ἐπεὶ ὅτι γε θυσιῶν οὐκ ὀρέ-
γεται διὰ τοῦ προφήτου Δαυὶδ ὑπεμφαίνει λέγων· μὴ φά-
γομαι κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων πίομαι; ὅθεν ὁ ἐξ αὐτοῦ
10 πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς παρθέ-
νου διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τεχθεὶς ταῦτα καὶ τὰ τοι-
αῦτα ὥσπερ διερμηνεύων τοῖς ἀγνοοῦσιν, ὅτι ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ πάντα προεγινώσκει, ἔλεγεν· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων πάντων πρὶν αὐτὸν αἰτή-
15 σῆσθε. καὶ τοῖς νομίζουσιν ὅτι μὴ πάντα βλέπει ἔφασκεν·
προσεύχεσθε ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει ἐν τῷ φανερῷ. καὶ τοῖς οἰομένοις
αὐτὸν μὴ ἀγαθὸν εἶναι ἐπέπληττε λέγων· εἰ οὖν ὑμεῖς πο-
νηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
20 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος δώσει ἀγαθὰ
τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. καὶ τοῖς δοκοῦσιν αὐτὸν θυσιῶν ὀρέ-
γεσθαι διηγόρευεν· ὁ Θεὸς ἔλεος θέλει καὶ οὐ θυσίας. καὶ

8 Psalm. 49 (50), 13. — 9—p. 371, 9 Clem. l. l. cp. 55—57
Migne 148 A. — 13 Matth. 6, 8; 32. — 16 Matth. 6, 6. —
18 Matth. 7, 11. — 22 Matth. 9, 13; 12, 7. — Luc. 6, 36.

1 ἄλλοι] λοιποὶ N. — 3 ἐσόμενα] μέλλοντα RV. — 6 ὠ-
σφράνθη ABF. — 9 ὁ om. BM spr. v. D m. 2 ut vid.; post ἐξ
αὐτοῦ ins. R. — 13 ἡμῶν AB. — 14 πάντων BCFP ἀπάντων
AFNRV Matth. — αἰτήσεσθαι A αἰτήσασθε B αἰτήσασθαι N.
— 17 καίτοι (corr. m. 2 in D) οἴομ. αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι οὐδαμῶς
ἐπέπλ. N. — 20 πατὴρ ἡμῶν BC. — 22 ἔλεον NR. — θυ-
σίαν CRV.

2 προεγίνωσκον] προήδεισαν P. — 4 ἐνεθυμήθη P. —
22 διηγόρευεν ut vid. P.

τοῖς ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸν κακὸν εἶναι παραινῶν ἐβόα·
 γίνεσθε οἰκτίρμονες ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. διὰ δὲ 274 M.
 τοὺς ἀπατωμένους πολλοὺς θεοὺς ὑπάρχειν ἔφη· ἵνα γινώ-
 σκασί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν
 Χριστόν, καί· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ 5
 καὶ τῆς γῆς. καὶ μέντοι καὶ πρὸς τὸν ἐπερωτήσαντα γραμ-
 ματέα· ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή; ἀπεκρίθη· πρώτη
 πάντων ἐντολή ἐστίν· ἄκουε, Ἰσραήλ, κύριος ὁ θεός σου
 κύριος εἷς ἐστιν.

Ὁ δὲ Σίμων συνιδὼν ὅτι Πέτρος αὐτὸν συνάγει ταῖς 10
 γραφαῖς εἰς τὸν περὶ θεοῦ λόγον ἐξετασμὸν γενέσθαι μὴ
 θελήσας ἀνεχώρησε μετὰ πολλῆς αἰσχύνης καὶ ἥττης. ἦν
 γὰρ ὁ ἐξάγιστος πολύπειρος μὲν ἐν ταῖς διαβολικαῖς ξερ-
 γείαις, ἄπειρος δὲ ἐν ταῖς πνευματικαῖς διδασκαλίαις. καὶ
 γὰρ οὕτως ἦν ἐξησκημένος ἐν ταῖς μαγείαις καὶ μεθοδεῖαις 15
 τοῦ Σατανᾶ, ὡς οὐκ ἄλλος τις τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδὸν ἐπὶ
 ταῖς διαβολικαῖς ἐπινοαῖς καὶ κακουργίαις διαβεβοημένων.
 ἀνδριάντας γὰρ ἐποίει περιπατεῖν καὶ εἰς πῦρ κυλιόμενος
 οὐκ ἐκαίετο, εἰς ἄερα ἵπτατο καὶ ἐκ λίθων ἄρτους ἐποίει,
 δράκων ἐγίνετο καὶ εἰς ἕτερα ζῶα μετεμορφοῦτο, διπρόσωπος 20
 ἐγίνετο καὶ εἰς χρυσὸν μετεβάλλετο, θύρας κεκλεισμένας καὶ
 μεμοχλευμένας ἤνοιγε καὶ· σιδηρᾶ δεσμὰ διέλυνεν, ἐν δει-
 πνοῖς εἰδῶλα παντοδαπῶν εἰδέων παρίστα, τὰ ἐν οἰκίᾳ σκεύη

3 Joh. 17, 3. — 5 Matth. 11, 25. — 12 Marc. 12, 28; 29. —
 10—12 Clem. Hom. III, 58 Migne 148 C. — 18—p. 372, 7 Anast.
 Sin. Qu aest. XX Migne Tom. 89, 524 C cf. Clem. Hom. II, 32
 Migne 100 A.

1 κακὸν αὐτὸν BENV. — 2 ὥσπερ ὁ C ὡς καὶ ὁ A. —
 6 ἐρωτήσαντα NR. — 7 ἐστὶ πάντων πρώτη C πάντων om. PR. —
 10 ὁ πέτρος CF. — 15 οὗτος ACV οὕτως οὗτος F. — 19 καὶ
 εἰς ἄερα FN. — 20 καὶ εἰς—21 ἐγίνετο om. BCEFRV. — 21 με-
 τεβάλλετο ACE. — 23 εἰδεῶν E ἰδέων R ἡδέων AB ἰδέων M
 εἰδῶν V.

2 ὁ ante οὐράνιος om. P. — 23 παριστῶν P.

αὐτομάτως φέρεσθαι πρὸς ὑπηρεσίαν ἐποίει τῶν φερόντων
οὐχ ὀρωμένων, σκιάς πολλὰς προηγεῖσθαι αὐτῷ παρεσκεύα-
ξεν, ὥσπερ ψυχὰς τῶν τεθνηκότων ἔφασκεν εἶναι. πολλοὺς
δὲ γόητα καὶ πλάνον αὐτὸν ἐλέγχειν πειρωμένους διαλλάξας
5 πρὸς ἑαυτὸν, ἔπειτα προφάσει εὐωχίας βοῦν θύσας καὶ ἐστι-
άσας αὐτοὺς διαφόροις καὶ δυσιάτοις νόσοις καὶ δαίμοσιν
ὑπέβαλεν. καὶ ἄλλα πλεῖστα εἰργάσατο καθυπουργούντων
αὐτῷ τῶν δαιμόνων, κἀντεῦθεν οὐ μόνον ἑαυτὸν εἰς ἐτέρας
275 M. μορφὰς ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων, ὥς ἔφην, μετεσχημάτιζεν,
10 ἀλλὰ καὶ οὓς ἤθελεν οὕτως ἐποίει. καὶ γοῦν ποτε ζητούμε-
νος ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ὡς πλάνος ἀπέδρα τὴν μορφὴν
αὐτοῦ περιθεῖς Φαύστῳ μαθητῇ Πέτρου, καὶ οὕτως ἐπανελ-
θὼν πρὸς Πέτρον ἐδιώκετο ὑπὸ πάντων διὰ τὴν ἀνόσιον
εἰδέαν ἣν περιέκειτο. ἐμβλέψας δὲ ὁ Πέτρος εἰς αὐτὸν καὶ
15 ἰδὼν λυπούμενον καὶ δάκρυσι συνεχόμενον ἔφην· ὑπὸ Σίμων-
νος τοῦ μάγου, Φαῦστε, ἡ παραλλαγὴ τῆς μορφῆς σου γέ-
γονεν. ὑπὸ γὰρ Καίσαρος ζητούμενος καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε
τὴν ἑαυτοῦ σοι μορφὴν περιθεῖς, ἵνα, σοῦ συσχεθέντος καὶ
ἀναιρεθέντος, λύπην μεγάλην καὶ θλίψιν ἡμῖν προξενήσῃ.
20 ἀλλ' ὁ Θεὸς τῆς τοῦ λαοπλάνου καὶ ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας

10—12 Anastas. Sin. l. l. 524 D. — 12—p. 373, 3 cf. Clem.
Hom. XX, 12 sqq.

2 αὐτῷ BP αὐτοῦ rell. Anast. — 4 διελέγγειν BM. — 7 ἐπέ-
βαλλεν B. — 10 ζητούμενός ποτε CM. — 12 καὶ οὗτος BCD (in D
corr.) δς (om. καὶ) F. — 13 ἀνοσίαν FV. — 16 φαύστε ACP. —
18 μορφὴν σοι ABF σοι spr. vers. in P. — 19 προξενήσει AM
προξενίσῃ CDP.

1 αὐτ. φερόμενα πρὸς ὑπ. ἐποίει βλέπεσθαι P Clem. Anast.
— 7 εἰργάζετο (sic) P post δαιμόνων v. 8 ins. — 12 τῷ μαθητῇ
πέτρου φαύστῳ P. — 13 πρὸς πέτρον ἐνώπιον ἡμῶν ἔχων τὴν
μορφὴν σίμωνος καὶ ὑπὸ πάντων ἀποσειόμενος καὶ μισούμενος
διὰ τὴν ἀνόσιον εἰδέαν τοῦ σίμωνος, ἐμβλέψας ὁ π. — 16 ἡ
om. P. — γέγονε διὰ κακομηχανίας καὶ σατανικῆς ἐπινοίας τοῦ
γόητος P. — 18 σοῦ post ἀναιρεθέντος v. 19 ins. P. — 20 καὶ
ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας om. P.

Σίμωνος ἀπαλλάξας σε μορφῆς τὴν προτέραν καὶ ἰδίαν σου παρέξει τάχιον. ὅπερ δὴ καὶ σὺν τῷ λόγῳ γέγονεν, πάντων ἡμῶν θεωρούντων.

Ταῦτα μέντοι καὶ ἕτερα τοιαῦτα γεγράφηκεν, ὡς ἔφην, Κλήμης λεχθῆναι καὶ πραχθῆναι ἐν Συρίᾳ. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ 5 μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Νέρωνος, ὡς προείρηται, εἶπε Σίμων τῷ Πέτρῳ· σὺ ἔφης ὅτι Χριστὸς ὁ θεὸς σου ἀνελήφθη. ἰδοὺ, κἀγὼ ἀναλαμβάνομαι. καὶ ἰδὼν αὐτὸν Πέτρος κουνιζόμενον διὰ τῆς μαγείας εἰς τὸν ἀέρα ἐν μέσῳ τῆς πόλεως Ῥώμης ἠΰξατο· καὶ εὐθὺς πεσὼν ὁ 10 Σίμων καὶ συντριβεῖς ἀπέθανεν. ὁ δὲ τόπος ἔκτοτε ὁ δεξιόμενος αὐτοῦ τὸ βέβηλον καὶ παμμύιαρον σῶμα ἐκλήθη Σιμώνιον. περὶ οὗ ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσιν ὁ μέγας ἀπόστολος Πέτρος οὕτω φάσκει· ἡ δὲ καταρχὴ τῶν νέων αἱρέσεων γέγονεν ἀπὸ Σίμωνος τοῦ μάγου, ὃς καὶ ἐν Συρίᾳ 15 πολλὰ διαπραξάμενος ἄτοπα καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος πολὺ τὴν ἐκκλησίαν ἐσκύλευσε διὰ μαγείας καὶ διαβολικῆς ἐμπειρίας καὶ ἐνεργείας. ἐν μὲν γὰρ Καισαρείᾳ τῇ Στράτωνος ἐμοὶ Πέτρῳ συντυχὼν ἐπειρᾶτο διαστρέφειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, συμπαρόντων μοι τῶν ἱερῶν τέκνων Ζαχαρίου τοῦ 20 ποτε τελώνου καὶ Βαρνάβα καὶ Ἀκύλα ἀδελφῶν Κλήμεντος 276 M.

5—13 Malalas p. 255, 13 sqq. — 14—15 Const. Apost. VI, 7. — 16—18 ib. VI, 9. — 18—p. 374, 6 ib. VI, 8.

1 σου] σοι BF. — σου παρέξει σοι R. — 4 ἔφην BV. — 6. 7 ὡς εἴρηται LP. — 7 σὺ ἔφης ὅτι P ἔφης σὺ ὅτι V σὺ om. rell. — 11 ὁ δεξιόμενος ἔκτοτε CF. — 12 παμβέβηλον FL. — 17 ἐσάλυνσε BER (ἐσκύλευε Const.). — 18 τῆς LMPRV. — στράτωνος ACFV. — 21 βαρνάβα καὶ νικήτου (-τη L) καὶ ἀκ. LR Const. βαρν. καὶ ἀκύλα καὶ νικήτου F. — τῶν ἀδελφῶν L ἀδελφὸν C ἀδελφοῦ AN.

2 σὺν τῷ λόγῳ et πάντων ἡμῶν θεωρούντων om. P. — 4 καὶ ταῦτα μέντοι P. — 5 ἐν συρίᾳ λεχθῆναι καὶ διαπραχθῆναι P. — 11 ἀπέθανεν. τοῦ δὲ μικροῦ αὐτοῦ σώματος τεθνήκτος ἐνθα καὶ πέπτωκεν, ἐκλήθη ὁ τόπος ἔκτοτε σιμώνιον P (cf. Malal.). — 13 περὶ οὗ καὶ ἐν τ. ἀπ. διατ. ὁ αὐτὸς π. οὕτω φάσκει P.

τοῦ Ῥωμαίου, μαθητεύσαντι δὲ καὶ Παύλῳ τῷ συναποστόλῳ
 ἡμῶν καὶ συνεργῷ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. καὶ τρίτον ἐπ' αὐτῶν
 διαλεχθεὶς αὐτῷ εἰς τὸν περὶ τῶν προφητῶν λόγον καὶ περὶ
 θεοῦ μοναρχίας ἡτήθη αὐτὸν δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν
 5 Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς ἄφωνίαν κατέβαλα φυγάδα τε αὐτὸν
 εἰς τὴν Ἰταλίαν κατέστησα. γενόμενος δέ, ὡς ἔφην, ἐν
 Ῥώμῃ πολὺ τὴν ἐκκλησίαν ἐτάραξε πολλοὺς ἀνατρέπων καὶ
 ἑαυτῷ περιποιούμενος, τὰ δὲ ἔθνη ἐξιστάνων μαγικῇ τέχνῃ
 καὶ δαιμόνων ἐνεργείᾳ, ὥς καὶ ποτε μεσοῦσης ἡμέρας προσελ-
 10 θὼν εἰς τὸ θέατρον ἐπηγγέλματο δι' ἄερος ἀναπτῆναι. πάν-
 των δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ τούτῳ, ἐγὼ Πέτρος καθ' ἑαυτὸν
 ὑπόχρημι. καὶ δὴ μετεωρισθεὶς ὑπὸ δαιμόνων ἵπτατο με-
 τάρσιος εἰς τὸν ἄερα λέγων εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνιέναι κα-
 κεῖθεν τοῖς λαοῖς τὰ ἀγαθὰ ἐπιχορηγήσειν. τῶν δὲ δῆμων
 15 ἐπευφημούντων αὐτὸν ὡς θεόν, ἐκτείνας ἐγὼ τὰς χεῖρας εἰς
 ὕψος ἰκέτευον τὸν θεὸν καταρράξαι τὸν λυμεῶνα καὶ τὴν
 ἰσχὺν τῶν δαιμόνων περικόψαι. ἀτενίσας οὖν εἶπον τῷ
 Σίμωνι· εἰ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰμι ἐγὼ καὶ οὐχὶ
 πλάνος ὥσπερ σύ, Σίμων, προστάσω ταῖς πονηραῖς δυνά-
 20 μεσιν ἀφεῖναι σε τῆς κρατήσεως. καὶ ταῦτα εἰπόντος μου,
 παραχρῆμα κατηνέχθη μετὰ ἤχου πολλοῦ καὶ συνετρίβη, καὶ
 τοῦ ὄχλου βοήσαντος· εἰς θεός, ὃν Πέτρος καταγγέλλει.
 οὕτως ἡ πρώτη κατελύθη τῶν Σιμωνιανῶν αἵρεσις ἐν Ῥώμῃ
 277 M. καὶ τέλεον ἀπέσβη. διὸ δὴ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ

6—24 Const. Apost. VI, 9.

2 ἐπαντῶ Α ἐπ' αὐτὸν Β. — 5 κατέβαλον V καταβαλὼν om. seq. τε R Const. — 9 προσελθὼν N. — 11 ἐπὶ τούτῳ M ἐπὶ τούτῳ BCPV. — 14 ἐπιχορηγεῖν RV. — 15 ἐπιφημούντων N. — εἰς ὕψος] εἰς τὸν οὐρανὸν A om. C. — 16 ἰκέτευσα RV. — 24 τέλειον ABCE. — ἀπέσβη AP cf. Eus. Hist. eccl. II, 15, 1. ἀπεσβέσθη rel.

3 εἰς τὸν περὶ τοῦ εὐαγγελίου λόγον καὶ τῶν προφητῶν καὶ περὶ θεοῦ P. — 4 ἡτήθη αὐτὸν δυνάμει τοῦ κυρίου καὶ εἰς ἄφ. καταβαλὼν φyg. κατέστησα εἰς τὴν Ἰταλίαν P Const. — 8 τὰ τε ἔθνη ἐκστάντων P. — 17. 18 καὶ ἀτενίσας τῷ σίμωνι εἶπον P.

σαββάτον ἐπίσημον ἄγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. σάββατον γὰρ ἦν, ἐν ᾧ καὶ προσευχὴ καὶ νηστεία τοῖς πιστοῖς. ἔθος γὰρ ἦν τὸ προσεύχεσθαι τὴν ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῶν διδασκάλων ἀγωνιζομένων ἢ θλιβομένων, ὡς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων γέγραπται ὅτι· προσευχὴ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ Πέτρου. ὡς οὖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου γενομένης τῆς Χριστοῦ νίκης καὶ τῆς πτώσεως τοῦ ἀντιχρίστου Σίμωνος, ἐπὶ φανεροῖς σάββασιν τὸ μνημόσυνον ἐκτελοῦντες Ῥωμαῖοι νηστεύουσι καὶ συνάξεις φαιδρὰς ποιοῦσι μέχρι νῦν τὴν παράδοσιν ἐκείνην φυλάττον- 10
τες. καὶ γὰρ καὶ ἄλλαι τινὲς ἐκκλησίαι διάφορα παραφυλάττουσιν ἔθῃ καθὼς οἱ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἱστορίας ἀνεγράψαντο. παρὰ Σκύθαις μὲν γάρ, φησὶν, αἱ πόλεις πᾶσαι ἐπίσκοπον ἔχουσιν ἓνα καὶ μόνον, παρὰ δὲ Κυπρίοις καὶ Ἀραβίαι καὶ ἐν ταῖς κώμαις εἰσὶν ἐπίσκοποι, ὥσπερ οὖν καὶ 15
παρὰ τοῖς ἐν Φρυγίᾳ Ναυατιανοῖς καὶ Μοντανισταῖς. καὶ παρὰ μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ Ῥώμης ἑπτὰ μόνον διάκονοι γίνονται, παρὰ δὲ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀδιάφορος ὁ τούτων ἀριθμὸς ἐστίν. καὶ ἐν Ῥώμῃ πάλιν ἅπαξ μὲν τοῦ ἐνιαυτοῦ λέγεται τὸ ἀλληλούϊα ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ, καὶ οὐδεὶς 20
ἐπ' ἐκκλησίας διδάσκει ποτέ, οὐδ' αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος, ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ διδάσκει μὲν ὁ ἐπίσκοπος ἐπ' ἐκκλησίας, τῶν δὲ εὐαγγελίων ἀναγινωσκομένων οὐκ ἀνίσταται τοῦ θρόνου. καὶ τὴν τεσσαρακοστὴν τῶν νηστειῶν οἱ μὲν ἑβδομάδας 5' νηστεύουσιν ὡς οἱ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ καὶ Λιβύῃ καὶ Αἰγύπτῳ 25
καὶ πάσῃ τῇ δύσει καὶ Παλαιστίνῃ, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει καὶ περίξ ἄχρι Φοινίκης ἑβδομάδας 5' νηστεύουσιν, ἄλλοι

5 Act. 12, 5. — 13 — p. 376, 7 cf. Sozom. Hist. eccl. VII, 19.

7 τῆς τοῦ χριστοῦ BFV. — 9 νηστεύοντες CEL. — 10 μέχρι τοῦ νῦν AFL. — 12 καθὼς φασιν οἱ τ. ἐκκλ. ἰστ. ἀναγράψαντες B. — συντεθηκότες ἀνεγρ. F ἀναγράψαντες μαρτυροῦσιν conl. Muralt. — 16 ναβατιανοῖς BC. — 17 μόνον BNPR μόνον ACEFV. — 19 μὲν om. CFR. — 23 ἀναγινωσκομένων] διδασκομένων N. — 25 ὡς οἱ ἐν ANP ἐν om. rell.

δὲ τρεῖς μόνους ἡμέρας ἐν ταῖς ἑξ ἢ ἐπτα σποράδην νηστεύουσιν, ἕτεροι δὲ τρεῖς ἑβδομάδας ἐφεξῆς πρὸ τοῦ πάσχα
 278 M. συνάπτουσιν. Ἐν τισι δὲ πόλεσι τῆς Αἰγύπτου πρὸ ἐσπέρας
 ἡριστιηκότες τῶν μυστηρίων μεταλαμβάνουσιν. καὶ ταῦτα
 5 μὲν ὁ Σωκράτης ἱστορήσεν ὡς εἰκὸς τότε φυλαττόμενα πάντα,
 νῦν δὲ πλείστη καὶ κατὰ μέρος ἐναλλαγὴ γέγονεν ἐν τοῖς
 εἰρημένις ἔθουσιν.

Ὁ μέντοι Νέρων ἀκούσας ὅτι πεφόνεuit Σίμων ὑπὸ
 Πέτρου καὶ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν αὐτὸν σταυρωθῆναι. ὁ δὲ
 10 Πέτρος παρακαλέσας τὸν ὑπαρχον, ἵνα μὴ ὄρθιος σταυρωθῇ
 ὡς ὁ κύριος, κατὰ κεφαλῆς ἐσταυρώθη καθὼς ἡξίωσεν ἐκ
 πολλῆς μετριοφροσύνης. μετὰ δέ γε τὴν Πέτρου τελευτήν,
 ὡς φησιν Εὐσέβιος, Παῦλος ὁ ἀπόστολος κατὰ μὲν τὴν
 πρώτην ἀπολογίαν ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας δέσμιος καὶ
 15 ἀπολογησάμενος Νέρωνι ἐπὶ τὴν διακονίαν τοῦ κηρύγματος
 ἐστάλη. κἀντεῦθεν, ὡς ἔοικεν, τὰς τῶν ἀποστόλων πράξεις
 ἐπ' ἐκείνῳ τὸν χρόνον Λουκᾶς περιέγραψε μέχρις ὅτε συνῆν
 τῷ Παύλῳ. καθ' ὃν δὲ καιρὸν ἐμαρτύρησεν οὐ συμπαρεῖν
 αὐτῷ, τοῦ ἀποστόλου σαφῶς καὶ τοῦτο λέγοντος ὅτι· οὐδεὶς
 20 μοι ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες
 με ἐγκατέλειπον. μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. ἦν δὲ πρὸς Τιμό-
 θεον δευτέραν ἐπιστολὴν δεσμοῖς κατεχόμενος ἔγραψεν ὁμοῦ
 σημαίνων τὴν τε προτέραν αὐτῷ γενομένην ἀπολογίαν πρὸς

8—9 Mal. p. 255, 21. — 9—12 Mal. p. 256, 12 cf. Eus. Hist. eccl. III, 1. — 12—p. 377, 12 Eus. Hist. eccl. II, 22. — 19 II. Tim. 4, 16.

6 καὶ om. FN. — 7 ἔθουσιν BDFP et recc. nonnulli ἡθουσιν EGV ἔθνεσιν ACM et recc. alii. — 8 ὑπὸ τοῦ πέτρου CFG. — 10 ὑπαρχον MP et recc. quidam. — 12 τοῦ πέτρου B et recc. nonnulli. — 16 ἀπεστάλη BMR. — 17 συνεγράψατο FV. — μέχρις οὗτου BR. — 21 ἐγκατέλειπον CD ἐνεγκατέλειπον P κατέλειπον AB. — 23 τὴν τε προτέραν BDEPV Eus. τε om. ACFM.

12 τελευτήν ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει, καθὼς φησιν εὐσέβιος P. — 16 κἀν ἐντεῦθεν P.

Νέρωνα, ὃν καὶ λέοντα διὰ τὸ ἀπάνθρωπον καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου καλῶς ὠνόμασεν, καὶ τὴν παρὰ πόδας τελείωσιν ἐπάγει φάσκων· ἐρρυσθὴν ἐκ στόματος λέοντος, ἀλλὰ καὶ ῥύσεται με κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον, ὑπεμφαίνων τὸ παρα- 5 τίνα μαρτύριον, ὃ καὶ σαφέστερον ἐν τῇ αὐτῇ προαγορεύει γραφῇ λέγων· ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς 279 M. ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν. ἀπολογησάμενος τοίνυν τὴν πρώτην ἀπολογία καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν τοῦ κηρύγματος δια- κονίαν στείλαμενος, εἶτα πάλιν τὸ δεύτερον ἐπιβὰς τῇ Ῥώμῃ 10 δέσμιος καὶ ὡσαύτως Νέρωνι παραδοθεὶς τὸν διὰ ξίφους τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο μηνὶ Ἰουνίῳ καθ', καθ' ἣν ἡμέραν καὶ Πέτρος ἐσταυρώθη, καθάπερ καὶ Μάρκος καὶ Λουκᾶς οἱ εὐαγγελισταὶ καὶ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός. ὁ οὖν Λουκᾶς ἐπὶ ἐλαίας καρποφόρον σταυρωθεὶς, μὴ εὐρι- 15 σκομένου ξύλου ξηροῦ πρὸς τὸ γενέσθαι σταυρὸν ἐν τῷ τόπῳ, λαβὼν τις τὸ σῶμα καὶ μεταξὺ πολλῶν μνημείων θάψας ἄδηλον ἐποίησε τὸν τάφον. τῶν δὲ μαθητῶν ἀναζητούντων μετέπειτα καὶ μὴ εὐρισκόντων αὐτοῦ τὸν τάφον διὰ τὸ πλῆθος τῶν μνημάτων, προσευξαμένων αὐτῶν τῇ 20 νυκτὶ ἐκείνῃ κοιλούρια ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἱατρικὰ ἐπάνω τοῦ τάφου σύμβολα τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ, καὶ ἐκ τούτου τοῦ σημείου ἐγένετο γινώριμος ὁ τάφος, οὗ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον λείψανον ἀνακομίσας Κωνσταντίος υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου κατέθηκεν ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. 25

3 II. Tim. 4, 17. — 7 *ib.* v. 6. — 11—12 Mal. p. 257, 1.

7.8 τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως BCFLPR Eus. τῆς ἀναλύσεώς μου AENV Ep. ad Tim. — 21 κοιλούρια CP κολλούρια AF κολ- λούρια ELVR κολλούρια lit. e κολλούρια D κολούρια B κορούλ- λια M. — 24 ὁ υἱὸς ABL. — 25 κατέθ. αὐτὸ (αὐτῷ M) ἐν N.

20—25 καὶ προσευξάμενοι τῇ νυκτὶ κοιλ. βρέξας ὁ θεὸς — τῆς ἐπιστ. αὐτοῦ, δῆλον ἐποίησε τὸν τάφον· οὗ τὸ λείψανον κωνσταντίος υἱὸς κωνσταντίνου ἀνακομίσας ἐν κωνσταντινου- πόλει κατέθηκεν ἐν τ. ν. τῶν ἀποστόλων, ὅνπερ ὠκοδόμησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μέγας κωνσταντίνος P.

Ὁ δὲ γε μέγας Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος ἀγνὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἔπιεν οὐδὲ ἔμψυχον ἔφαγεν οὐδὲ βαλανεῖω ἐχρήσατο, τὰ δὲ γόνατα αὐτοῦ ἀπεσκληρότα δίκην καμήλου γεγόνασιν ἐκ τοῦ αἰὲ
 280 M. 5 κάμπτειν ἐπὶ γόνυ καὶ τῷ θεῷ προσκυνεῖν, ὅθεν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ θαυμαστῆς πολιτείας ἐκαλεῖτο δίκαιος καὶ ὀβλίας, ὃ ἔστι περιοχὴ τοῦ λαοῦ καὶ δικαιοσύνη. ἐπεὶ οὖν αἰδέσιμος καὶ σεβάσιμος καὶ σφόδρα περιβόητος ὑπῆρχεν ὁ ἰσάγγελος Ἰάκωβος, φορτῆς γενομένης
 10 τοῦ πάσχα, καὶ πολλῶν μυριάδων συνελθόντων ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἰουδαίων, καὶ τοῦτον ἀνενέγκαντες οἱ γραμματεῖς ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ διασκεδάσαι βουλόμενοι τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ εἶπον μεγάλη τῇ φωνῇ· ἀξιοῦμέν σε, δίκαιε, εἰπεῖν τῷ λαῷ, ἵνα μὴ πλανῶνται ὀπίσω τοῦ λεγομένου
 15 Χριστοῦ. σοὶ γὰρ πάντες πειθόμεθα γινώσκοντές σε δίκαιον εἶναι καὶ ἀπροσώποληπτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη· τί με ἐπερωτᾶτε περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτὸς καθέζεται ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ. οἱ δὲ παράνομοι ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἔκραξαν· ὦ ὦ, καὶ ὁ δίκαιος ἐπλανήθη. καὶ εἶπαν
 20 πρὸς ἀλλήλους· κακῶς ἐποιήσαμεν τοιαύτην μαρτυρίαν καθ' ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰησοῦ παρασχόντες καὶ πολλοὺς ποιήσαντες πιστεῦσαι εἰς αὐτόν. καὶ δὴ μανέντες οἱ ἐξάριστοι καὶ τοῦτον κατακρημνίσαντες, κλίνας τὰ γόνατα ὑπὲρ αὐτῶν προσήνευχετο. καὶ προσεγγίσας τις τῶν υἱῶν Ῥηχάβ καὶ ἀκού-

1 — p. 379, 10 cf. Eus. Hist. eccl. II, 23, 4 sqq. ex Hegesippo.

1 γε om. AR. — ἅγιος L Eus. — 7 ὀβλίας AFLMPV ὠβλίας E. — 11 καὶ om. BF. — 17 κάθηται L Eus. — 18 καὶ οἱ φαρ. CFL. — 19 ὦ ὦ ACP. — εἶπον LNRV. — 23 αὐτὸς κλίνας V κλίνας οὕτως F. — 24 ῥιχαῦ F ῥιχάμ G ῥιχάβ rell.

1 μέγας et ὁ ἀδελφόθεος om. P. — 2 οἶνον μὲν καὶ P. — 8 Post δικαιοσύνη alia addit P. — 13 τοῦ om. P. — 21 παρασχόντες καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἀκούσαντες ἐπίστευσαν P. — 22 καὶ δὴ — p. 296, 14 Mur. τὸν ὄντως om. P uno quaternione avulso.

σας αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· τί ποιεῖτε; ὁ δίκαιος μᾶλλον ὑπὲρ ὑμῶν εὐχεται. καὶ δραμῶν τις κναφεὺς ἔδωκεν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ξύλου, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια ἐκπιέζει, καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτησεν ὁ δίκαιος. θάψαντες δὲ αὐτὸν παρὰ τῷ ναῷ ἀνήγειραν αὐτοῦ τὴν στήλην. μετὰ δὲ τὸ 5 μαρτύριον αὐτοῦ παρὰ πόδας Ἱερουσαλὴμ πολιορκεῖται. φησὶ γὰρ Ἰώσηπος· ταῦτα δὲ συμβέβηκεν Ἰουδαίοις κατ' ἐκδίκησιν Ἰακώβου τοῦ δικαίου, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπειδὴ περ δικαιοτάτον αὐτὸν ὄντα Ἰουδαῖοι 281 Μ. ἀπέκτειναν. 10

Οἱ τοίνυν Ἰουδαῖοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀνάληψιν ἀπολέμητοι ἔτη μ' διέμειναν, τοῦ Χριστοῦ μακροθυμοῦντος ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ καὶ θεομαχίᾳ αὐτῶν, ὅπως γνωσιμαχῆσαντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πλημμελείᾳ ἰσχυρὰν ποιήσονται τὴν μετάνοιαν. ὅθεν αὐτοῖς φοβερὰ σημεῖα ἐπεδείκνυε 15 τὴν μέλλουσαν καταλαμβάνειν αὐτοὺς ἄλωσιν προμηνύοντα. ἐν γὰρ τῇ τῶν ἀζύμων ἑορτῇ περὶ ὥραν θ' τῆς νυκτὸς τοσοῦτον φῶς τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν περιέλαμψεν ἐπὶ ὥραν μίαν ὥς δοκεῖν ἡμέραν γενέσθαι. μετὰ δὲ τοῦτο ἐφάνη ἄστρον ὑπὲρ τὴν πόλιν ὁμοφαῖα παραπλήσιον. καὶ 20 ἄλλοτε ἡ ἀνατολικὴ χαλκῇ πύλῃ τῆς πόλεως σιδηροδέτοις κλειομένη μοχλοῖς καὶ μόλις ὑπὸ ἀνδρῶν λ' ἀνοιγομένη ὥφθη περὶ ὥραν η' τῆς νυκτὸς ἀνεργμένη. καὶ πάλιν ἄλλοτε ὥράθησαν πρὸ ἡλίου δύσεως ὥσεί ἄρματα μετέωρα καὶ στρατόπεδα ἔνοπλα διατρέχοντα περὶ τὸν ἀέρα καὶ τὰς 25 πόλεις περιστοιχίζοντα. μετὰ δὲ ταῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῆς πρὸ ἐτῶν δ' τοῦ πολέμου, εἰρηνευούσης καὶ εὐθηνούσης ἔτι τῆς πόλεως ἀνθρωπὸς τις Ἰησοῦς τοῦ-

7 Jos. Arch. XX, 200?. — 11—15 cf. Eus. Hist. eccl. III, 7, 8. — 15—p. 380, 10 cf. Eus. Hist. eccl. III, 8 ex Joseph. Bell. VI, 5.

2 ὑμῶν ADEL Eus. ἡμῶν rel. — προσεύχεται N. — 3 τοῦ om. NR. — 8 τοῦ Ἰησοῦ RV. — 9 ἐπειδὴ N. — 14 ποιήσονται ACFM. — 24 ἄρματα CFLM. — 26 περιτειχίζοντα BM.

νομα ἐλθὼν ἐν τῇ ἑορτῇ ἐξαίφνης ἀνέκραξεν ἐν τῷ ἱερῷ
 λέγων· φωνή ἀπὸ ἀνατολῶν, φωνή ἀπὸ δυσμῶν, φωνή ἀπὸ
 τῶν δ' ἀνέμων, φωνή ἐπὶ Ἱεροσόλυμα καὶ πάντα τὸν λαόν.
 καὶ ταῦτα ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις καὶ νύκταις περιερχόμενος
 5 ἐν τῇ πόλει ἀνευδότως ἐβόα. διὸ καὶ τινες τῶν δημοτῶν
 ἀγανακτήσαντες μάστιξιν αὐτὸν αἰκίζοντο ἐπὶ πλεῖον κρά-
 ζοντα μετὰ δακρύων καὶ λέγοντα πρὸς ἐκάστην πληγὴν·
 οὐαί, οὐαί, οὐαί Ἱεροσόλυμα. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑορτὴν
 βοῦς πρὸς θυσίαν ἀχθεῖσα παραδόξως ἔτεκεν ἄρνα ἐν μέσῳ
 282 M. 10 τοῦ ἱεροῦ, ἦτις, οἶμαι, διὰ μὲν τοῦ παρὰ φύσιν τοκετοῦ
 προεδήλου τὴν τε ὑπὲρ φύσιν βίαν καὶ βοήν τῆς πόλεως,
 διὰ δὲ τοῦ ἄρνοῦ τὴν πρὸς τὸν ἄμνὸν τοῦ θεοῦ Χριστὸν
 ἄρνησιν τῶν Ἰουδαίων ἐναργῶς ὑπέφηνε καὶ τὴν γεννησο-
 μένην αὐτῶν ἄρδην τε καὶ ἀργαλειωτάτην ἀναίρεσιν καὶ
 15 πανωλεθρίαν.

Τῶν Ἰουδαίων τὴν πρὸς Ῥωμαίους ὑποταγὴν τε καὶ
 φορολογίαν ἀθετησάντων, ἀπέστειλε Νέρων ἀπὸ Ἀχαΐας
 Οὔεσπασιανὸν νιὸν αὐτοῦ σὺν υἱῷ αὐτοῦ Τίτῳ στρατοπε-
 δάρχας κατὰ τῶν Ἱεροσολύμων ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα.
 20 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα πάντες ἀπὸ τῆς
 Ἰουδαίας εἰς Ἱεροσόλυμα παρεγένοντο καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
 ἐν τῇ μητροπόλει κατείρχθησαν μόνοι, προὔπεξελθόντων διὰ
 θείας ἀποκαλύψεως τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων καὶ φίλων

20—p. 381, 2 cf. Euseb. Hist. eccl. III, 5.

4 νυξί FVR. — 6 μάστιγξιν BM. — αἰκίζοντο AEN ἐκί-
 ζοντο C ἡμίζοντο BRV ἡμίζον FL (αἰκίζονται Eus.). — 8 οὐαί
tertium om. FR. — 9 ἀχθεῖς B et A *lit. ex ἀχθεῖσα*. — 10 τοῦ
 παραδόξου τοκετοῦ AB. — 12 τὸν ἄμνὸν *om.* B. — χριστὸν
om. A. — 14 ἀργαλειωτάτην ACL ἀργαλειοτάτην FN. — 15 παν-
 ολεθρίαν ABCEFLN. — 15—16 πανωλεθρίαν τῶν ἰουδαίων
 τὴν κτλ. CEN. — 16 τῶν οὖν ἰουδαίων A τῶν γὰρ ἰουδ. F
 τῶν ἰουδ. γὰρ B τῶν ἰουδαίων τοίνυν V τῶν ἰουδ. τοιγαροῦν R
 μετ' οὐ πολλὴ γὰρ τῶν ἰουδ. L. — τὴν πρὸς Ῥωμαίους γὰρ N. —
 18 νιὸν αὐτοῦ *eras. in* AL. — 23—p. 381, 1 καὶ φίλων καὶ
 (καὶ *om.* V) ἀγίων καὶ (καὶ *om.* N) δούλων τοῦ θεοῦ *post* ἐρήμων
 p. 381, 2 *ins. codd. corr. m. 2 in* A et Mur.

καὶ ἀγίων καὶ δούλων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπομεινάντων ὥσπερ
 ἐν εἰρκτῇ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀλιτηρίων ἐρήμων κατὰ τοὺς
 πάσαις ὁμοτρόπους αὐτῶν τρισκαταράτους Σοδομίτας. καὶ
 γὰρ περὶ μὲν τῶν πόλεων Σοδόμων πρεσβευόμενος ὁ Θεὸς
 Ἀβραάμ φησιν· μὴ ἀπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ 5
 ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. διὸ καὶ ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ἐπηγγείλατο, εἰ εὐρεθεῖεν ἐν Σοδόμοις δίκαιοι δέκα, τῆς ἐπ'
 αὐτοῖς ὀργῆς καταλήγειν. ἀλλ' οὐχ εὗρηνται, ὅθεν καὶ ἄρ-
 δην ἀπώλοντο. περὶ δὲ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκλιπαρῶν ὁ Θεσπέ-
 σιος Ἰερεμίας, ἔφη πρὸς αὐτὸν πάλιν ὁ Θεός· περιδράμετε 10
 ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητή-
 σατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἂν εὗρητε ἄνδρα καὶ
 ἔστι ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν, ἵλεως ἔσομαι αὐτῇ λέγει
 κύριος. ἀλλὰ γε καὶ αὕτη τοῦτο σπανίζουσα τῆς θεομηνίας
 ἀπήλυσεν, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ταῖς τῆς ἑορτῆς 15 283 M.
 ἡμέραις. καὶ μάλα γε δικαίως· ἔχρην γὰρ αὐτοὺς ἐν αἷς
 ἡμέραις εἰς τὸν κύριον ἐξήμαρτον ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἐπίχειρα
 τῆς χριστοκτονίας ὑποστήναι.

Ὁ δὲ γε Νέρων, κραταιουμένης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς, εἰς
 ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπε- 20
 τήδευε πράγματα κιθαρίζων καὶ τραγωδῶν καὶ ὀρχούμενος
 ἐπὶ τῶν θεάτρων. καὶ πρὸς τούτοις καὶ πάσαις αὐτοῦ ταῖς
 ἀθεμιτοουργαῖς καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μῦσος προσέθηκε διώκτης
 πρῶτος γενόμενος τοῦ Θείου λόγου. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιβουλῆς
 κατ' αὐτοῦ μηνυθείσης αὐτῷ, καὶ εἰς ἄκρον μανίας ἐλθὼν 25

5 Gen. 18, 23. — 7 *ib.* v. 32. — 10 Jerem. 5, 1. — 16—18 Eus.
 Hist. eccl. III, 5, 6. — 19—p. 382, 2 *cf.* Euseb. II, 25.

2 ἀλιτηρίων ANR. — 4 τῶν μὲν C μὲν om. F. — πρε-
 σβευών F. — 7 εὐρεθεῖεν ABDLV εὐρεθεῖ EFM εὐρεθῇ C εὐρε-
 θῶσι R Gen. — 7 ἐπ' αὐτοὺς A ἐπ' αὐτῆς N *et* recc. quidam.
 — 9 ἐκλιπαροῦντος τοῦ Θεσπεσίον ἱερεμίου FV. — 12 εὗρηται
 ACEMV *et* recc. nonnulli. — 13 ἵλεος AM. — 14 τούτου BF. —
 19 γε om. L *et* recc. quidam. — 20 ἐπετήδευσε BER. — 23 μῦσος
 BV *et* recc. quidam μῖσος recc. alii. — 25 καὶ om. FN Exc. de
 insid. καὶ διὰ τοῦτο εἰς V.

ἀνείλε τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἄλλους μυρίους τῷ γένει προσήκοντας καὶ μέντοι καὶ
τοὺς ἐν Ῥώμῃ ἐπισήμους τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπανάστασιν ὑφορώ-
μενος. καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἄγαν μανίας ἀποκτηνωθεὶς καὶ
5 εἰς προάστειον ἐξελθὼν ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ὡσαύτως δὲ
καὶ Πιλάτος ποικίλαις περιπεσῶν συμφοραῖς ἑαυτὸν ἀνείλεν,
τῆς θείας, ὡς ἔοικεν, δίκης οὐκ εἰς μακρὸν αὐτὸν μετελ-
θούσης. ἱστοροῦσι ταῦτα Ἑλλήνων οἱ τὰς Ὀλυμπιάδας ἅμα
τοῖς κατὰ χρόνους πεπραγμένοις ἀναγράψαντες.

284 M. 10

[ζ'. Περὶ Γάλβα.]

Μετὰ δὲ Νέρωνα ἐβασίλευσε Γάλβας μῆνας ζ'.

[η'. Περὶ Λουκιβίου.]

Μετὰ δὲ Γάλβαν ἐβασίλευσε Λουκίβιος Ὡθων μῆνας γ'
καὶ μανεῖς ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν.

15

[θ'. Περὶ Οὐιτελίου.]

Μετὰ δὲ Λουκίβιον ἐβασίλευσεν Οὐιτέλιος μῆνας β' καὶ
ἐσφάγη μέσον τῆς Ῥώμης ὑπὸ τοῦ δήμου.

5—9 Eus. Hist. eccl. II, 7.

6 πιλάτος CV πηλάτος LM. — 7 εἰς μακρὰν R Exc. —
8 ἱστοροῦσι δὲ ταῦτα ἑλλ. FR ἱστ. δὲ καὶ ἑλλ. N ταῦτα Ἕλληνες
ἱστ. V. — 13 λούκιος (βο m. 1 in lit.) A λούκιος FN λουκίλιος
corr. e λουκίβιος E. — 16 λούκιον FN λουκίλιον E. — Ιουτέλιος CE
οὐιστέλιος M.

